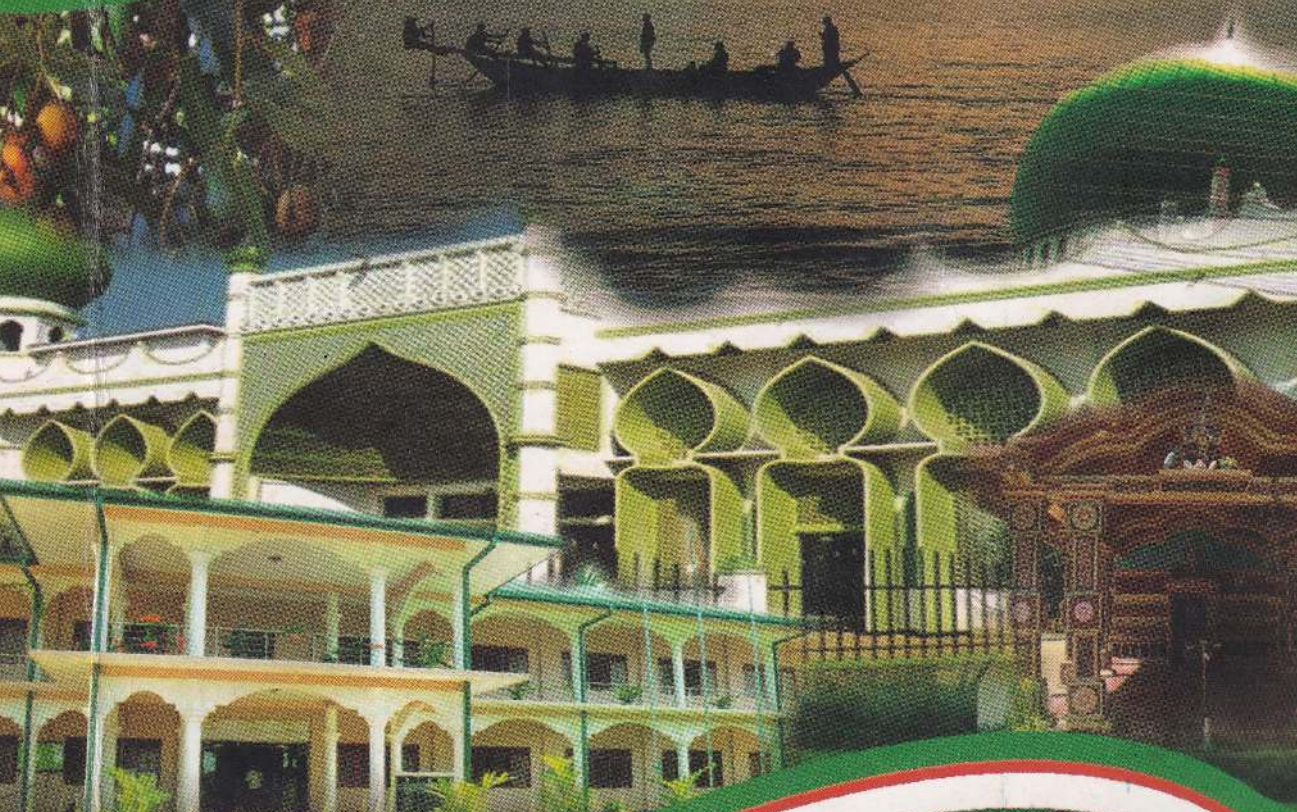

நிந்தவூர்

ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഉപദേശങ്ങൾ

வெளியீடு :

பிரதேச கலாசாரப் பேரவை
பிரதேச செயலகம் - நிந்தவூர்

2015

पुस्तक अर्थात्

நிந்தவர்

நிந்தவர்தர்

NINTHAVUR VARALARUM VAZHVIYALUM

Title : Nintavur Varalarum Vazhviyalum
Medium : Tamil
Editorial Team : Nintavur Cultural Forum
Publication : Nintavur Divisional Secretariat
Layout Design : Firows Mohamed (0777731180 - www.firows.info)
Printers : 3N Printers, Colombo
Pages : XXX + 417 (447)
Copies : 1000
First Edition : © 2015
ISBN : 978-955-7753-00-3

நிந்தவூர் மான்மியம்

எங்கும் நிறைந்த ஏகனே இறைவா
எமக்கென்று நல்லருள் புரிக...
நிகரற்ற வளங்களால் நிந்தவூர் இலங்க
நித்தமும் நல்லருள் சொரிக

இறைவா... இறைவா... இறைவா... இறைவா...
இறைவா... இறைவா... இறைவா... இறைவா...

(எங்கும்...)

கடல் வளம் கிழக்கே வயல் நிலம் மேற்கே
அமைந்திட்ட நிந்தவூர் அழகே
கழியோடை தெற்கே வெட்டாறு வடக்கே
களனிகள் நிறைவிளை நிலமே
சோலைகள் தோப்புகளோடு
ஆலைகள் நிறைந்துமே எங்கும்
அழகொளி வீசிடும் தாயே
அகிலமே போற்றிடும் ஊரே

வாழ்க... வாழ்க... வாழ்க... வாழ்க...
வாழ்க... வாழ்க... வாழ்க... வாழ்க...

அறிவியல் இலக்கியம் தொழிற்புற நீதி
ஆன்மீகம் ஆட்சியின் தலைமை
தபாலகம், மின்சாரம், தொலைபேசி, சந்தை
வைத்தியசாலைகள், வங்கி
தேவைக்காய் சேவை செய்யும்
செயற்றிறன் செயலகம் அனைத்தும்
அமைந்திட்ட நிறைவிடம் நீயே
அனைத்தையும் வழங்கிடும் பதியே

வாழ்க... வாழ்க... வாழ்க... வாழ்க...
வாழ்க... வாழ்க... வாழ்க... வாழ்க...

இமைத பேதங்கள் எதுவுமே இன்றி
எல்லோரும் ஒரு தாய் செல்வப்
பிள்ளைகள் போல பேதங்கள் இன்றி
பேணியே ஒற்றுமையோடு
சாந்தியும் சமாதானமும் நிலவ
சகலரும் ஒன்றாக வாழும்
அமைதியின் உறைவிடம் நீயே
அருளாளன் அமைத்த நற்பதியே

வாழ்க... வாழ்க... வாழ்க... வாழ்க...
வாழ்க... வாழ்க... வாழ்க... வாழ்க...

நிலவளம், நீர்வளம், தொழில்வளம் நிறைந்த
நிந்தவூர் பிரதேசம் எங்கள்
வாழ்வியல் கோலங்கள் வளம்பெற்று உயர்ந்திட
வல்லோனே நல்லருள் சொரிக
புவி எங்கும் உன் புகழ் பரவ
புகழ் எல்லாம் இறைவனைச் சேர
ஜெகமதில் நின் பெயர் நிலைக்க
ஜெயம் பெற அருள் புரி இறைவா
ஜெயமே ஜெயமே ஜெயமே ஜெயமே

அருள்க! அருள்க! அருள்க! அருள்க!
அருள்க! அருள்க! அருள்க! அருள்க!

(எங்கும் நிறைந்த...)

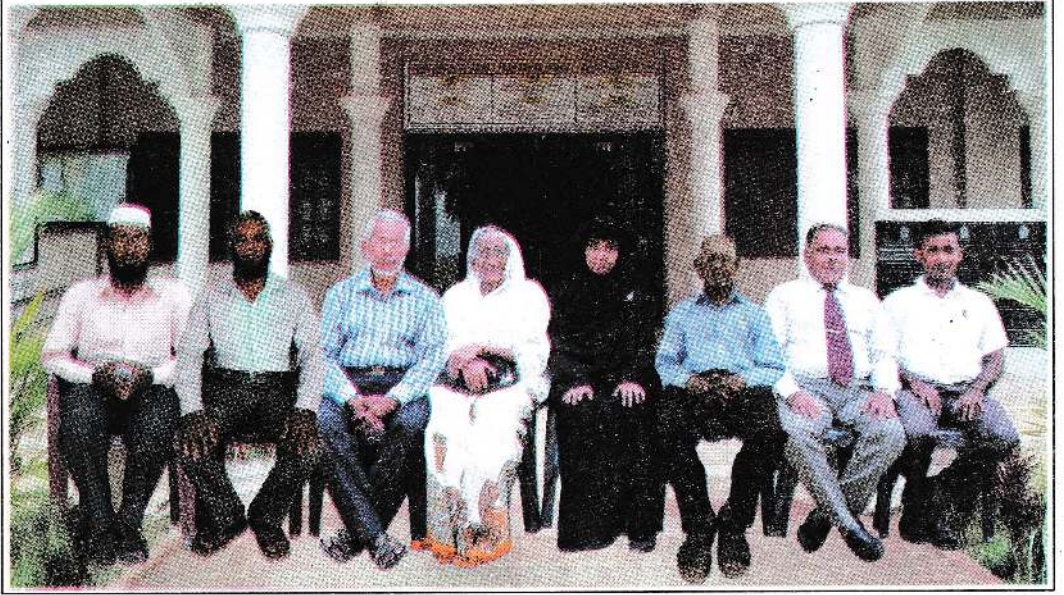
ஆக்கம்
ஓய்வு நிலை அதிபர் கலாபூசணம்
ஹாஜியானி மைமுனா செயினுலாப்தீன்

கலாசார பேரவை

- தலைவர் : ஹாஜியானி ஆர்.யூ. அப்துல் ஐலீல்
(பிரதேச செயலாளர்)
- இணைத் தலைவர்கள் : ஹாஜியானி எம். செயினுலாப்தீன்
(ஓய்வு பெற்ற அதிபர்)
அல்-ஹாஜ் எஸ்.எச்.எல். அலியார்
(ஓய்வு பெற்ற கல்விப் பணிப்பாளர்)
- உப தலைவர்கள் : திரு. ஆர் திரவியராஜ்
(உதவி பிரதேச செயலாளர்)
ஐனாப் ஏ.எம் சுல்பிக்கார்
(உதவித் திட்டமிடல் பணிப்பாளர்)
- செயலாளர் : அஷ்-ஷெய்க் எம்.ஐ.எம். ஐவாஹிர்
(கலாசார உத்தியோகத்தர்)
- இணைச் செயலாளர்கள் : ஐனாப் யூ.எம். முஸம்மில்
(விஞ்ஞான தொழில்நுட்ப உத்தியோகத்தர்)
திரு. க. சுதர்சன்
(கலாசார அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்)
- இணைப்பாளர்கள் : ஐனாப் இஸட். நஷீர்தீன்
(மேலதிக மாவட்ட பதிவாளர்)
ஐனாப் எம்.ரீ. முகம்மட் அக்ரம்
(கிராம உத்தியோகத்தர்)
- பொருளாளர் : அல்-ஹாஜ் ஏ.ஆர்.எம். நிஸாம்
(கணக்காளர்)
- உப பொருளாளர் : அல்-ஹாஜ் எம்.எல்.எம். மக்கீன்
(ஓய்வுபெற்ற இ.போ.ச. அலுவலர்)
- உறுப்பினர்கள் : அல்-ஹாஜ் ஏ.எம். இஸ்மாயில்
(பிரதம நம்பிக்கையாளர்)
அல்-ஹாஜ் மௌலவி. எம். ஜஹ்பர்
(உலமா சபைத் தலைவர்)
அல்-ஹாஜ் எம்.எம். றஹீம்
(ஓய்வுபெற்ற அதிபர்)
அல்-ஹாஜ் ஏ.எல். அன்வர்தீன்
(ஹப் வங்கி)
அல்-ஹாஜ் Dr. ஏ.எம். ஜாபிர்
அல்-ஹாஜ். ஏ.எல்.எம். அமீன்
(ஓய்வுபெற்ற கோட்டக் கல்விப் பணிப்பாளர்)
அல்-ஹாஜ் எம்.எச். யாக்கூப் ஹஸன்
(ஓய்வு பெற்ற மாவட்ட கல்விப் பணிப்பாளர்)
அல்-ஹாஜ் எஸ். அஹமட்
(அதிபர்)
ஐனாப் எம்.எல்.எம். பாறுக்
(ஓய்வுபெற்ற ஆசிரியர்)

ஐனாப் ஏ.எல்.எம்.சலீம்
 (ஊடகவியலாளர்)
 ஐனாப் எம்.எம். அலியார்
 (உதவிப் பணிப்பாளர் விவசாயம்)
 திருமதி சுலைஹா முகைதீன்
 (நிருவாக உத்தியோகத்தர்)
 ஐனாப் எ. றபீக்
 (நிர்வாக கிராம உத்தியோகத்தர்)
 ஐனாப் எச்.எம்.ஏ. ஹஸன்
 (பிரதம முகாமைத்துவ உத்தியோகத்தர்)
 ஐனாப் எ.ஆர்.எம். ஜாபிர்
 (மொழிபெயர்ப்பாளர்)
 ஐனாப் கே.எல். நூர்முகம்மது
 (ஓய்வுபெற்ற ஆசிரியர்)
 ஐனாப் எம்.எம். அச்சி முகம்மட்
 (சமுர்த்தி தலைமைப்பீட முகாமையாளர்)
 அல்-ஹாஜ் எம்.எம். அஸ்வத்
 (கிராம அலுவலர்)
 ஐனாப் எம்.வை.எம். நஜீப்
 (முகாமைத்துவ உதவியாளர்)
 ஐனாப் ஏ.எல். பைறுஸ்
 (கிராம அலுவலர்)
 ஐனாப் ஏ.எம். பளுலுல்லா
 (கிராம அலுவலர்)
 ஐனாப் யூ.எல்.எம். ஜெசூலி
 (கிராம அலுவலர்)
 ஐனாப் பி.ஏ.யூ.எம். ஷாபி மேர்சா
 (பொருளாதார அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்)
 ஐனாப் ஏ.எல். ஹம்ஸா
 (பொது முகாமைத்துவ உதவியாளர்)
 அல்-ஹாஜ் ஏ.எல்.ஏ. மஹ்ரூப்
 (ஓய்வுபெற்ற கிராம அலுவலர்)
 ஐனாப். ஜே.எம். ஷிஹார்
 (முஸ்லிம் சமய அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்)
 ஐனாபா ஏ.ஆயிஷா பைறுஸ்
 (அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்)

மலர்க் குழு

ஆலோசகர்கள்:

ஹாஜியானி ஆர்.யு.அப்துல ஜலீல் (பிரதேச செயலாளர்)
அல்-ஹாஜ் எஸ். எச். எல். அலியார் (ஓய்வுபெற்ற கல்விப் பணிப்பாளர்)

தலைவர்:

ஹாஜியானி எம். செயினுலாப்தீன் (ஓய்வுபெற்ற அதிபர்)

செயலாளர்:

அஷ்-ஷெய்க் எம்.ஐ.எம். ஜவாஹிர் (கலாசார உத்தியோகத்தர்)

உறுப்பினர்கள்:

அல்-ஹாஜ் எஸ்.எச்.எல்.ஏ. கபூர் (ஓய்வுபெற்ற அதிபர்)
அல்-ஹாஜ் எம்.எம். றஹீம் (ஓய்வுபெற்ற அதிபர்)
ஜனாப் ஏ.எல். ஹம்ஸா (பொது முகாமைத்துவ உதவியாளர்)
ஜனாப் திரு. எஸ். சிவஜோதி (கலாசார உத்தியோகத்தர்)
அல்-ஹாஜ் Dr. ஏ.எம். ஜாபீர்

நீதிக் குழு

ஆலோசகர்:

ஹாஜியானி ஆர்.யூ. அப்துல் ஜலீல் (பிரதேச செயலாளர்)

தலைவர்:

அல்-ஹாஜ் ஏ.ஆர்.எம். நிஸாம் (கணக்காளர்)

செயலாளர்:

அஷ்-ஷெய்க் எம்.ஐ.எம். ஜவாஹிர் (கலாசார உத்தியோகத்தர்)

உறுப்பினர்கள்:

அல்-ஹாஜ் எம்.எம். மக்கீன் (ஓய்வுபெற்ற இ.போ.ச. அலுவலர்)
அல்-ஹாஜ் பஸீல் ஏ. மஜீட்
அல்-ஹாஜ் ஏ.எல்.ஏ. மஹ்ரூப் (ஓய்வுபெற்ற கிராம அலுவலர்)
ஜனாப் திரு. எஸ். சிவஜோதி (கலாசார உத்தியோகத்தர்)

மனம் திறந்து...

ஹாஜியானி ஆர்.யூ. அப்துல் ஜலீல்

பிரதேச செயலாளர், நிந்தவூர்

2014 /2015ஆம் ஆண்டிற்கான நிந்தவூர் பிரதேச சாகித்திய கலாசார விழா வைபவத்தின் சிறப்பு மலர் வெளியீட்டின் ஊடாக உங்களுடன் மனம் திறந்து பேசுவதிலும், நீண்டகால முயற்சிகளின் ஆவணப்படுத்தலின் முடிவின் ஆரம்பத்தையிட்டும் மனமகிழ்ச்சி அடைகின்றேன். அல்ஹம்துலில்லாஹ். விழாக்களும் களியாட்டங்களும் குதூகலங்களும் விழாவின் அன்றைய தினத்துடன் முடிவடைந்துவிடும். ஆனால் இவ்விழா அவ்வாறில்லாமல் இந்த மலரினூடாக என்றென்றும் ஞாபகமுட்டி, காட்சிப்படுத்தி சாட்சியாய் நிலைத்து நிற்கும்.

சுமார் 40 சதுர கிலோமீற்றர் பரப்பளவையும், 25 கிராம உத்தியோகத்தர் பிரிவுகளையும் கொண்ட நிந்தவூர் பிரதேச செயலகப் பிரிவானது, சிறந்த விவசாயம், மீன்பிடி, வர்த்தகம், அழகுற அமைந்த இயற்கை வளம் அத்தனையும் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. இது அம்பாறை மாவட்டத்தின் தென்கிழக்குக் கரையோர பிரதேசத்தில் மையம் கொண்டுள்ள வனப்பான பிரதேசமாகும். இதன் அழகும் வனப்பும் நிருவாகக் கட்டமைப்புப் பற்றி ஞான தரிசனத்துடன், வித்துவம் தெறிக்க பல ஆக்கங்கள் இம் மலரில் இடம் பெற்றுள்ளமையால் அவைகளிலிருந்தும் நான் விலகி அவர்களுடனேயே அவற்றைவிட்டு விடுகின்றேன்.

நீண்ட கலாசார பின்னணியையும், பாரம்பரியங்களையும், பண்பாட்டு விழுமியங்களையும் கல்வி ஞானமுள்ளவர்களையும் செறிவாகக் கொண்டுள்ள இம்மண்ணின் மாண்பிற்கு விழாவெடுப்பதென்பது என்னைப் பொறுத்தவரை அவ்வளவு இலேசான காரியமல்ல. இருந்தபோதும், மிகப் பாரமான கனதியானவர்களுடன் இணைந்து கலாசார பேரவையும் எனது பிரதேச செயலக உத்தியோகத்தர்களும் தோளோடு தோளாய் ஒன்றித்து இம்முயற்சியில் செயற்பட்டமையினால் வலிகளின் உக்கிரங்கள் ஓரளவு தணிக்கப்பட்டுள்ளன.

கடந்த எமது வரலாறுகளையும் பாரம்பரியங்களையும், வாழ்வியல் கோலங்களையும் நமது அடுத்த இளம் தலை முறைகளுக்கு நிதர்சனமாக எத்திவைக்கவேண்டிய பாரிய கடமை எமக்குள்ளது. இப்பாரிய பணியின் சிறு பகுதியை இதனூடே காட்சிப்படுத்த முயற்சித்துள்ளோம்.

பல பரிமாணங்களைக் கொண்ட ஆக்கங்களை வழங்கிய ஆற்றல் படைத்தவர்கள் வாழ்ந்த, வாழுகின்ற இம்மண்ணில் அவர்களை கௌரவித்து அவர்களின் ஆற்றல்களை பிறர் அறியச் செய்வதற்கான அடிப்படை முயற்சியை இவ்விழாவினூடேயும், இம்மலரி னூடாகவும் நாம் தொடங்கிவைத்துள்ளோம்.

மேலும் கலை, கலாசாரத்தை பேணுகின்ற ஞாபகமுட்டுகின்ற முயற்சியாய் நம் இளம் சந்ததியினருக்கு பாடசாலை மட்டத்தில் போட்டி நிகழ்ச்சிகளையும் ஏற்பாடு செய்திருந்தோம். இதற்கு பூரணமான வரவேற்பும், பங்குபற்றுதலும் கிடைத்தமை எமக்கு பாரிய வெற்றியே. இதனூடாக சாகித்திய நிகழ்ச்சிகளை சிறப்பாக மேடையேற்றி, மருவிப்போகின்ற பல்வேறு கலாசார விழுமியங்களை பிரதிபலிக்கும் நிகழ்வுகளை அரங்கேற்றி இவ்விழாவிற்கு மெருகூட்டியுள்ளோம்.

இவ்வாறான ஒரு பாரிய பணி ஆர்வத்தோடும், அர்ப்பணிப்புடனும் கூடிய எனது அலுவலக உத்தியோகத்தர்களின், கலாசார பேரவையினரின் முயற்சிகளின் பலனேயன்றி வேறேதும் இல்லை. பல்வேறு கஷ்டங்களுக்கு மத்தியில் தேர்ந்த ஞானமுள்ள எழுத்தா ளர்களைக் கொண்டு அயராத தேடலினூடே தெளிவுறு தகவல்கள் செறிந்ததாய் ஒழுங்குபடுத்தி இம்மலரை வெளிக்கொணர்வதில் என்னோடு கைகோர்த்த பழம் பெரும் கலைஞர்கள், முதுசம்களை உள்வாங்கி உருவாக்கப்பட்ட கலாசார பேரவை, குறிப்பாக, மலர்க்குழுவாகவும் நிதிக்குழுவாகவும் செயற்பட்ட எல்லா உறுப்பினர்களையும் இச்சந் தர்ப்பத்தில் இதயபூர்வமான நன்றிகளுடன் நினைவுகூர்கின்றேன்.

விஷேடமாக அக்குழுவிற்கு தலைமைதாங்கி செயற்பட்ட இப்பிரதேசத்தின் முதன்மை பெண் அதிபராக கடமையாற்றி ஓய்வுபெற்ற கலாபூஷணம் திருமதி மைமுனா செயினுலாப்தீன் அவர்களின் அர்ப்பணிப்புடனான முயற்சிகள் என்றென்றும் மறுக்கவோ மறைக்கவோ முடியாதவை, அவை என்றும் நினைவுகூர்ந்து போற்றத்தக்கவை.

இதேபோல் நிந்தவூரின் வரலாறு தொடர்பாக பல்வேறு வரலாற்றுக் குறிப்புகளைத் தேடி ஆராய்ந்து கட்டுரையுருவாக எமக்கு சமர்ப்பித்த ஓய்வுபெற்ற முதன்மைக் கல்விப் பணிப்பாளரும் சிறந்த கல்வியியலாளருமான அல்ஹாஜ் எஸ்.எச்.எல். அலியார் அவர்களின் பங்களிப்பும் மட்டிட முடியாத பெறுமதி வாய்ந்ததாகும். அத்துடன் இவர்களுக்கு துணையாக உழைத்த ஓய்வுபெற்ற அதிபர் ஜனாப் எம்.எம். றஹீம் அவர்களின் பங்களிப்பும், அச்ச வேலைகளை தன் கரங்களாலே கச்சிதமாக முடித்து சமர்ப்பித்த ஜனாப் ஏ.எல்.எம். ஹம்ஸா அவர்களையும், எங்களுடன் கைகோர்த்த கவிஞர் ஜனாப். ஏ.எல். எம். மக்கீன் ஹாஜி அவர்களையும், முன்னாள் கிராம உத்தியோகத்தர் அல்ஹாஜ் ஏ.எல். மஹ்ராப் அவர்களையும், அல்ஹாஜ் பசீல் ஏ. மஜீட் போன்றவர்களது சேவைகளையும் நன்றிகளுடன் நினைவுகூர்கின்றேன்.

இன்றைய நிகழ்வு முதல் மலர் வெளியீடு மற்றும் செயலகப் பணிகள் அனைத்திலும் எனக்கு பக்கபலமாய் ஆலோசகர்களாக அமுல்படுத்தும் அர்ப்பணிப்பாளர்களாக தனித் துவத்தோடு தோள்கொடுத்து பணிபுரிந்து கொண்டிருக்கும் உதவி பிரதேச செயலாளர், கணக்காளர், உதவி திட்டமிடல் பணிப்பாளர், விவசாய உதவிப் பணிப்பாளர், மேலதிக மாவட்ட பதிவாளர், நிருவாக உத்தியோகத்தர், நிர்வாக உத்தியோகத்தர் (கிராம அலுவலர்கள்), கிளை பிரதம முகாமைத்துவ உதவியாளர்கள், முகாமைத்துவ உதவி யாளர்கள், சமுர்த்தி முகாமையாளர்கள், விஞ்ஞான மற்றும் தொழில்நுட்ப உத்தி யோகத்தர், கிராமிய அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர், கலாசார உத்தியோகத்தர்கள் மற்றும் கலாசார அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்கள், அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்கள், அபிவிருத்தி

உதவியாளர்கள், ஏனைய வெளிக்கள உத்தியோகத்தர்கள், அனைத்து கிராம உத்தியோகத்தர்கள் மற்றும் ஓய்வுபெற்ற கிராம உத்தியோகத்தர்கள், திவிநெகும் அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்கள், காரியாலய உதவியாளர்கள், அனைவரினதும் பாரிய பணி என்றும் நினைத்து போற்றதக்கதாகும். குறிப்பாக முன்னாள் கலாசார உத்தியோகத்தரான திரு. எஸ். சிவஜோதி அவர்களது ஆக்கமும் ஊக்கமும் விடாமுயற்சியும் இம்மலரின் வெற்றிக்கு பாரிய பங்களிப்பை நல்கியதை இங்கு குறிப்பிட்டுக் கூறவேண்டியது எனது கடப்பாடாகும்.

அத்துடன் தனது பளுவான பணிகளுக்கு மத்தியில் எமது நூலை மேற்பார்வை செய்து நெறிப்படுத்துவதில் தனது பூரண ஒத்துழைப்பை வழங்கிய தென்கிழக்கு பல்கலைக்கழக தமிழ்த்துறை தலைவர் கலாநிதி எம். றமீஸ் அப்துல்லாஹ் அவர்களுக்கும் அவர்களின் வழிகாட்டலில் நூலிலுள்ள ஆக்கங்களை அழகுற ஒழுங்குபடுத்தி பிழையற செவ்வைசெய்த தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழக சமூகவியல்துறை விரிவுரையாளர் திருமதி. எம்.வை. மின்னதுல் சுஹீரா சபீக் அவர்களையும் தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழக தமிழ்த்துறையில் முதற்சித்தி பெற்ற ஜனாபா. மபாஸா றிஸ்லா நியாஸ், அதே பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ்த்துறையில் முதற் சித்தி பெற்ற ஜனாபா. ஏ. ஆயிஷா பீவீ நஜ்முல் ஆகியோருக்கு உள்ளத்தின் ஆழ்ந்த நன்றிகளை தெரிவிப்பதுடன் அவர்களது பெறுமதிமிக்க அந்த சேவையை கௌரவத்தோடு மதிக்கின்றேன்.

இவைதவிர சகல துறைரீதியான ஆக்கங்களையும் குழுவாகப் பரிசீலித்த ஜனாப். எஸ். அஹமது அதிபர், டாக்டர் ஏ.எம். ஜாபீர், முன்னாள் பிரதேச கோட்டக் கல்விப் பணிப்பாளர் ஏ.எல்.எம். அமீன், ஓய்வுபெற்ற ஆசிரியர் கே.எல். நூர்முகம்மது, ஓய்வுபெற்ற மாவட்ட கல்விப் பணிப்பாளர் அல்-ஹாஜ் எம்.எச். யாக்கூப் ஹஸன் ஆகியோரையும் நன்றியுடன் நினைவுகூர்ந்து அவர்களது சேவையையும் மாண்புடன் கௌரவிக்கின்றேன்.

இவ்வூரின் அனைத்து நிகழ்ச்சிகளிலும் பொறுப்புடனும் கரிசனையுடனும் செயலாற்றிக் கொண்டிருக்கும் கௌரவ சுகாதார இராஜாங்க அமைச்சர் அல்ஹாஜ் எம்.ரி. ஹசன் அலி, கௌரவ பாராளுமன்ற உறுப்பினர் அல்ஹாஜ் பைசால் காசிம் ஆகியவர்க் எமது கலாசார விழாவிற்கும் இம்மலர் வெளியீட்டுக்கும் வழங்கிய ஆலோசனைகளுக்கும் ஒத்துழைப்புக்களுக்கும் எனது இதயபூர்வமான நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதேபோன்று கௌரவ மாகாண சபை உறுப்பினர் ஆரிப் சம்கதீன், கௌரவ பிரதேச சபை தவிசாளர் ஜனாப் எம்.ஏ.எம். தாஹிர் மற்றும் கௌரவ உறுப்பினர்கள் அனைவரையும் நெஞ்சில் நிறுத்தி நினைவு கூர்கின்றேன்.

மேலும் ஒரு வழிகாட்டியாக எல்லாப் பரிமாணங்களிலும் ஒத்துழைப்புக்களை வழங்கிய அம்பாறை மாவட்ட முன்னாள் அரசாங்க அதிபர் திரு. நீல் த அல்விஸ், அவர்களுக்கும் இப்பிரதேச செயலகத்தினதும் மக்களினதும் மனதில் என்றும் நிறைந்திருக்கும் இப்பிரதேசத்தில் கடமையாற்றி ஓய்வுபெற்ற மூத்த நிர்வாக சேவை உத்தியோகத்தரும் பிரதேச உதவி அரசாங்க அதிபரும் மற்றும் அறியப்பட்ட எழுத்தாளருமான ஜனாப் கே.எம்.எம். சரீப் (ஜுனைதா சரீப்) அவர்களையும், பாரிய அனுபவத்தினூடாக ஒரு தந்தையாக என்றும் தட்டிக்கொடுத்து இன்றும் எனக்கு ஆலோசனைகளை வழங்கும் நல்லாசானாய் இப்பிரதேசத்தில் பணிபுரிந்த மூத்த நிர்வாக சேவை உத்தியோகத்தருமான அல்ஹாஜ் ஏ.எல். இப்றாஹீம் அவர்களையும், இப்பிரதேசத்தில் மிகச்சிறந்த நிர்வாக முறைமையை எற்படுத்தி தனது உயர் பண்புகளாலும் மக்கள் மனதை வென்ற முன்னாள் பிரதேச செயலாளரும் தற்போது தேசிய நல்லிணக்க ஒருமைப்பாட்டு அமைச்சின் சிரேஷ்ட உதவிச் செயலாளராக கடமையாற்றும் ஜனாப் எஸ்.எல்.எம். ஹஸீம் அவர்களையும் இப்பிரதேசத்தை பல்வேறு வழிகளிலும் அபிவிருத்தி செய்து மக்கள்

மனதில் நிறைந்திருக்கும் முன்னாள் பிரதேச செயலாளரும் தற்போது அட்டாளைச்சேனை பிரதேசத்தில் பிரதேச செயலாளராக கடமையாற்றும் ஜனாப் ஐ.எம். ஹனீபா அவர்களை யும் மனமுவந்து நன்றி கூறிநிற்கின்றேன். இதன் தொடராக ஆரம்பகாலம் தொட்டு இப்பிரதேச செயலகத்தின் பிரிவு காரியதிகாரிகள், உதவி அரசாங்க அதிபர்கள், உதவி பிரதேச செயலாளர்கள் அனைவருக்கும் நன்றிகூறி நினைந்து நிற்கின்றேன். குறிப்பாக இம்மண்ணின் மைந்தனான முன்னாள் உதவி பிரதேச செயலாளர்களான மர்ஹூம் எஸ். உமர் மற்றும் தற்போது மட்டக்களப்பு மாவட்ட உதவித் தொழில் ஆணையாளராக கடமையாற்றுகின்ற திருமதி ஈ. ஜெயானந்தி அவர்களது நற்பணிகள் என்றும் நிலைத்து நிற்பனவாக உள்ளன.

இவைதவிர நூலின் அட்டைப்படத்தை வடிவமைத்த effke.com க்கும், இந்நூலை சிறப்பாக நூலுருவாக்கிய நவமணி ஊடகவியலாளர் பிறவ்ஸ் முஹம்மட் அவர்களுக்கும் இவ்வண்ண மலரை வடிவமைத்து அச்சிட்டுத்தந்த 3N பிரிண்டஸ் உரிமையாளர் நிந்தவூரைச் சேர்ந்த ஜனாப் T.அப்துல் மஜீத் அவர்களுக்கும் உள்ளத்திலிருந்து வரும் ஆழ்ந்த நன்றிகளை சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

முடிவாய் உயர் ஆலோசனைகளையும் அர்ப்பணிப்புக்களையும் வழங்கிய பெயர் குறிப்பிடப்படாத நல்நெஞ்சங்கள், நிதிப் பங்களிப்புச்செய்த தியாக உள்ளங்கள் அனை வருக்குமாக பிரார்த்திக்கின்றேன். ஆசிச் செய்தி வழங்கிய கனவான்கள், ஆக்கங்கள் வழங்கிய பெருந்தகைகள் எல்லாம் பெற்று இன்புற்று வாழ வாழ்த்தி இந்த விழா சிறக்க இம்மலர் மணம் அள்ளிவீச எல்லாம் வல்ல இறைவனை வேண்டி முடிக்கின்றேன்.

அல்ஹம்துலில்லாஹ்!

ஆசிச் செய்தி

முஹம்மது தம்பி ஹஸன் அலி

சுகாதார இராஜாங்க அமைச்சர், செயலாளர் - ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ்

நிந்தவூர் கிராமத்தின் காலச்சுவடுகளை காகிதத்திலாவது எழுத்துவடிவில் பொழிந்து எதிர்கால சந்ததியினருக்கு ஒரு அளப்பரிய சொத்தாக விட்டுச் செல்லவேண்டும் என்ற ஒரு வேண்டி என்னை கடந்த இரண்டு தசாப்தங்களாக உறுத்திக் கொண்டேயிருந்தது.

இப்பணியினை நோக்கிய எனது அன்றைய முன்னெடுப்புக்கள் பற்றியும் இணக்கமான ஒத்துழைப்பின்றி திருவினையாகாத பல முயற்சிகள் பற்றியும் இன்று இப்பணியில் தம்மை ஈடுபடுத்திக் கொண்டுள்ள ஒருசிலர் நன்கறிவார்கள்.

நமது பிரதேச செயலகத்தின் அனுசரணையுடன் முன்னாள் பிரதேச செயலாளர் சுகோதரர் ஐ.எம். ஹனிபா அவர்கள் தொடங்கிவைத்த இம்முயற்சி தற்போதைய பிரதேச செயலாளர் சுகோதரி றிபா ஜலீல் அவர்களால் முற்றுப் பெறுகின்றதையிட்டு நான் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

ஒவ்வொரு மனிதனும் தன் உணர்வில், பேச்சில், செய்கைகளில், நினைவுகளில் தன் ஊரைக் கொண்டிருக்கின்றான். அவனது நாபிக்கமலத்தால் வெளிவரும் சொல் ஓசைகளில் கூட அந்த ஊரின் தனித்தன்மை தொக்கியிருக்கும். நமது ஊரில் மலர்ந்த கோடானகோடி மலர்களினதும் நெற்கதிர்களினதும் மகரந்தப் பொடியானது காற்றில் கரைந்து நமது சுவாசத்துள் கலந்து நமது நாடிநாளங்களிலெல்லாம் பயணித்துக் கொண்டிருக்கின்றன.

இந்த அற்புதமான பரிமாணம்தான் நம்மையும் நம் மூதாதையரையும் நமது பிற்கால சந்ததியினரையும் “நிந்தவூரார்” எனும் தனித்துவமான அடையாளத்துள் பிணைத்து வைத்துக் கொண்டுள்ளது. நவீனகால “மரபணு” தத்துவம் கூறும் பல அறிவியல் உண்மைகளுக்கப்பால் நாம் பிறந்த ஊர் நம்மையெல்லாம் ஒன்றாக பிணைத்துக் கொள்ளுகின்றது. காலத்தால் அழிக்க முடியாதபிணைப்பு இது.

நமது ஊர் அரிசியையும், பழங்களையும் சாப்பிடும்போது அது விளைந்த மண்ணின் துருசியையும், நீரின் சுவையையும் சேர்த்துத்தான் சாப்பிடுகின்றோம். இந்த ஊரின் பாரம்பரியம், பண்பாடுகள், பாக்கியதைகள் அனைத்தையும் காலங்காலமாக வாழ்ந்து படிமுறையாக செப்பனிட்டடுத்தந்த நமது மூதாதையர்களை இந்நேரத்தில் நாம் நன்றியுடன் நினைவுறுத்திக் கொள்வோம்.

எத்தனை பெரிய காரியத்தை வேண்டுமானாலும் எடுத்துக்கொள்ளலாம், அதனை சாதிப்பதற்கு எத்தனை பேர் முன்வருகின்றார்கள் என்பது முக்கியமல்ல, எத்தகைய உள்ளப் பண்புவாய்ந்தவர்கள் முன்வருகிறார்கள் என்பதே இறுதியில் வெற்றியை நிர்ணயிக்கும் அம்சமாகும். அவ்வாறான தாராள உள்ளங்கள் ஒன்றிணைந்த ஒரு நூல் ஆக்கக்குழுவினால் இன்று இப்பணி வெற்றியடைந்துள்ளது. அவர்கள் எல்லோருக்கும் நல்லருள் பாலிக்கவேண்டும் என எல்லாம் வல்ல அல்லாஹ்வை இறைஞ்சுமாறு நிந்தவூர் கிராமத்து இதயங்களை வேண்டிக் கொள்கின்றேன்.

இயற்கையான எல்லைகளையும், எழில்கொஞ்சும் வனப்பையும், வற்றாத வாழ்வாதாரங்களையும், தனித்துவமான குணம்சங்களையும் கொண்ட நமது நிந்தவூர் தாய்க்கு நாம் செய்யும் ஒரு சிறுகாணிக்கையாக, செஞ்சோற்றுக்கடனாக இந்நூலை சமர்ப்பிப்போமாக.

இந்த நூலின் பணியை அவ்வப்போது இந்த ஊரில் வாழும் பிற்கால சந்ததியினர் தொடர்ந்து காலக்கிரமமாக மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று சமகால சந்ததியினர் சார்பில் உரிமையுடன் வேண்டிக்கொள்கின்றேன்.

(பிரித்தானிய காலனித்துவ ஆட்சிகாலத்தில் நிந்தவூரில் வாழ்ந்த பொலிஸ் தலைமை ஆதம்பாவாப் போடியாரின் மகனாரும் நூறு வருடங்களுக்கு மேல் வாழ்ந்து ஜூலை 1994இல் இறையடி எய்தியவருமாகிய பொ.த.ஆ. சீனித்தம்பியின் பேரன்)

ஆசிச் செய்தி

பைசால் காசிம்

பாராளுமன்ற உறுப்பினர், தீகாமடுல்ல மாவட்டம், நிந்தவூர்

நிந்தவூர் மண்ணில் வரலாறு படைக்கின்ற இந்தநிகழ்விற்கு இவ்வூரின் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் என்றவகையில் ஆசிச் செய்தி வழங்குவதில் புளகாங்கிதம் அடைகின்றேன். இந்நிகழ்வை நடாத்துவதற்காக நமது ஊரின் சரித்திர நிகழ்வுகளை ஒன்றாக்கி அதை புத்தகவடிவமாக்கி எதிர்கால சந்ததியினரும் அச்சரித்திரங்களை அறிந்திருக்க வேண்டுமென்றெண்ணிய, பலர் இன்று நம்மத்தியில் இல்லை. எனினும் அவர்களின் எண்ணங்களை ஒன்றாக்கி முடிவுறுத்தி அதில் ஆறுதல் கண்டதுபோல் இந்நிகழ்விற்கு வித்திட்டு ஒருமுகமாக விடயங்களை ஒருங்கமைப்புச் செய்து, எதிர்பார்த்த வடிவமைப்பில் எமது முன்னோர்களின் வரலாற்றை பின்னோர்களும் அறியத்தக்கதாக இந்நிகழ்வை வரைவிலக்கணமாக்கி அதை தனிவடிவம் பெறச்செய்து வரலாற்றில் நினைவுகூரத்தக்கதாக ஆக்கித்தந்த ஓய்வுபெற்ற அதிபர்களான அல்ஹாஜ் S.H.L. கபூர், அல்ஹாஜ் S.H.L. அலியார், ஹாஜியானி திருமதி M. செய்னுலாப்தீன் அல்ஹாஜ் M.M. ரஹீம், A.L.M. ஹம்லா ஆகியோர் முன்னின்று நெறிப்படுத்திய இக்குழுவுக்கும் என் நன்றிகளை வெளிக்கினை செய்கின்றேன்.

இவ்விடயத்திற்கு “அ” முதல் “:” வரை ஒத்துழைத்த அனைத்துப் பெருந்தகைகளுக்கும் என் நல்லாசிகளும், நன்றிகளும் உரித்தாகட்டும். இச்சந்தர்ப்பம் இவ்வூரின் வரலாற்றில் நினைத்து பேசப்படவேண்டிய நிகழ்வுகளை உள்ளடக்கியதாக இருப்பது இம்முயற்சிக்குக் கிடைத்த பெருவெற்றியாகும். இதில் பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ள நிகழ்வுகளும், சரித்திரப் பாடங்களும் நிச்சயம் நம் பின்னோர் கருத்தேற்ற எடுத்துக்கொண்ட பாடங்களாகும் என்பதில் ஐயமில்லை. இதில் நமக்கும் நம் பின்னோர்க்கும் வரலாற்றுச் சிறப்புகளை கட்டிக்காத்து சரித்திரத்தில் வழக்களை அகற்றி சமுதாய முறைமையைப் பேணி, நமது வாழ்க்கை முறையை அமைத்துக் கொள்கின்ற பாடமாக அமையும் என்பது எனது பூரண நம்பிக்கையாகும்.

நமது வரலாற்றுச் சிறப்பென்பது நம் முன்னோர்கள் விட்டுச்சென்ற விழுமியங்கள் என்பதில் ஐயமில்லை. காலப்போக்கில் இவை மறக்கடிக்கப்பட்டு நடைமுறைச் சாத்தியமற்ற விடயமாக பின்தள்ளப்படுகின்ற வேளையில் இந்நிகழ்வு உசாத்துணையாக அமைந்து நமது பாரம்பரியத்தையும், கலாசார சரித்திர முக்கியத்துவத்தையும் பேணி நடக்கின்ற பாதையை மீண்டும் மீளமைக்கலாம் என்பது எனது சுய ஒப்புதலாகும். நம்முன்னோர் ஆக்கியமைத்த கலாசாரப் பாடங்களும், நெறிமுறை அமைப்புகளும் நம் ஊரின் வரலாற்றுச் சிறப்பை முழு உலகுமே பறைசாற்றியது என்பதை எமது ஊரின்

வரலாற்று நூல் எமக்கு நிருபணமாக்குகின்றது. இதில் பொதிந்துள்ள உண்மைகள் நமது பின்னோரையும் கற்றறிந்து வழிநடக்க வழிகோலும் என்பதில் எனக்கும் எம் மக்களுக்கும் நம்பிக்கை பிறப்பிப்பதை நேரடியாகவே அறியமுடிகிறது. தொடர்ந்தோர்ச்சியாக இந்நிகழ்வுகளில் பல உண்மைகளும், படிப்பினைகளும், பாடங்களும், கற்கத்தக்கதாக நம்முன்னோர் விட்டுச்சென்ற எச்சங்களும், மிச்சங்களும் நாம் படிப்பினை பெறக்கூடிய வரலாற்று முறைமையாகும் என்பதில் ஐயமில்லை.

எமது கலாசாரத்தையும், மத விழுமியங்களையும் மக்களின் வாழ்க்கை முறைமையையும் சீராக்கி எதிர்கால சரித்திரத்தை வடுக்களும், வழக்களும் இல்லாத பெறுமதிகளாக்கி நம் பின்னோரை இயக்கும் என்பதில் எனக்கு பூரண நம்பிக்கையுண்டு. என்னால் இந்நிகழ்விற்கு வழங்கப்படும் ஆசிச் செய்தியை மீண்டும் தொடர்ச்சியாக்கி எதிர்வரும் காலங்களில் இந்த ஆசிச் செய்தியையும் உண்மைகளை படம்பிடித்துக் காட்டிய சிறு ஆவணமாக அமையப் பிரார்த்திக்கின்றேன். இந்நிகழ்விற்கு எண்ணங்களாலும் உள்ளங்களாலும், வெளிப்படை அசைவுகளினாலும், சரித்திரங்களில் உண்மை கண்டு வெளிப்படுத்திய மேதைகளுக்கும், மேன்மக்களுக்கும் இந்த ஆசிச்செய்தி வலுவூட்டும் என்ற பூரணநம்பிக்கையுடன் இக்கலாசார நிகழ்வு சிறக்க இவ்வாசிச் செய்தியை ஒப்புவிக்கின்றேன்.

ஆசிச் செய்தி

சட்டத்தரணி ஆரிப் சம்சதீன்
கிழக்கு மாகாணசபை உறுப்பினர், நிந்தவூர்

தென் கிழக்கிலங்கையில் தொன்மையும் மேன்மையும் பொருந்தியபதியாம் நிந்தவூரின் நிர்வாக மத்திய நிலையமான பிரதேச செயலகத்தின் கலாசாரப் பேரவையின் முயற்சியால் சாகித்தியவிழா இடம்பெறுவதையிட்டு உவகை அடைகிறேன். இவ்விழாவிிற்கும், அதன் நினைவுமலருக்கும் ஆசிச்செய்தி வழங்குவதில் பெருமையடைகின்றேன்.

கலாசாரம் என்பது ஒரு மக்கள் குழுமத்தின் தனித்துவத்தையும், அடையாளத்தையும் காட்டுகின்ற அவர்களின் வாழ்வியல் கோலங்கள் எனலாம். உலகமயமாதல் எனும் புயலில் இந்த கலாசாரம் எனும் ஆலமரம் அடியோடு சாய்ந்துவிடுமோ என அறிவுள்ளோர் ஆதங்கப்படும் காலத்தில், அதனைக் கட்டிக்காக்கவும் இளைய சந்ததியினரிடம் கொண்டு சேர்க்கவும் இந்த சாகித்திய விழா பெரிதும் உதவும். இதனை ஒரு தொடக்கமாகக் கொண்டு தூர்ந்துபோயுள்ள எமது பாரம்பரியத்தையும், கலை, இலக்கியத்தையும் பாதுகாக்கவும், முன்னேற்றவும் அனைவரும் ஒன்றிணைந்து செயற்படவேண்டுமென இச்சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தலைமையுள்ள தனவந்தர்களும், மாசறக்கற்ற மேதைகளும், மேன்மக்களும் நிறைந்த இந்த ஊரின் வரலாறு தனிப் புத்தகமாக வெளிவரவேண்டும் என எத்தனையோ பேர் முயற்சித்தபோதிலும் இதுவரை அது வெற்றியளிக்கவில்லை. இந்த காயங்களுக்கு நிந்தவூரின் சொந்தவளம் பற்றிக்கூறும் இந்த நினைவுமலர் மருந்தாக அமையும் என்பதில் ஐயமில்லை.

இறுதியாக, திக்கெட்டும் புகழ்மணக்கும் நிந்தவூரின் தனித்துவமும், பாரம்பரியமும் இந்த சாகித்திய விழாமூலம் புத்தொளி வீசப்போகின்றது. இதன் நினைவுமலர் மூலம் எக்காலமும் நிலைத்திருக்கும் ஆவணமாக மக்களின் கரங்களில் தவழப் போகின்றது. இவ்வாறான மனநிறைவுடன், இதற்கு அடிகோலிட்ட பிரதேச செயலாளருக்கும், அவரது சக உத்தியோகத்தர்களுக்கும், கலாசாரப் பேரவைக்கும் குறிப்பாக இவ்விழா மலரை ஒரு வரலாற்று நூலாக யாத்துள்ள மலர்க்குழுவினருக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றிகளை தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். பிரதேச கலாசார விழாவும், சிறப்புமலர் வெளியீடும் சிறப்புற நடந்தேற எனது மனமார்ந்த வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

ஆசிச் செய்தி

எம்.ஏ.எம். தாஹிர்

தவிசாளர், பிரதேசசபை, நிந்தவூர்

எமது நிந்தவூர் பிரதேசத்தில் இலைமறைகாயாக இருக்கும் படைப்பாளிகளையும் சாதனையாளர்களையும் இனங்கண்டு அவர்களை ஈன்றெடுத்த இந்த மண் கொண்டாடும் வகையில் பெருவிழாவொன்று ஏற்பாடு செய்து நடாத்தவேண்டும், அத்துடன் நீண்டநெடுங்காலமாக எமது பிரதேசத்தின் புகழ் நாமத்தினை தேசத்தின் திக்கெங்கிலும் மற்றும் உலகலாவிய ரீதியிலும் தங்களின் பல்வேறு வகையான திறமை வெளிப்பாடுகளின் மூலமாக பறைசாற்றி பங்களிப்பு செய்த அத்தனை முத்துக்களையும் ஒரேமேடையில் வைத்துப் பாராட்டி, பரிசளித்து, வாழ்த்தி கொண்டாடவேண்டும் என்பது எமது நீண்டகால கனவாகவே இருந்துவருகிறது.

எனக்கிருந்த மற்றும் இருந்து வருகின்ற இடர்களை சமாளித்து எமது பிரதேசத்திற்கான அபிவிருத்தியினை முன்னெடுப்பதில் நான் எதிர்கொள்ளும் சவால்கள் அவ்வாறான வரலாற்றுப் பணியினை சிறப்பாக செய்வதையிட்டும் என்னை காலம் தாழ்த்த வைத்துள்ளதை இத்தருணம் எனக்கு நினைவுபடுத்தி நிற்கின்றது. இருந்த போதிலும் இவ்வாறான நிகழ்வொன்றினை எமது பிரதேச செயலகம் ஏற்பாடு செய்திருப்பதானது என் நீண்டகால கனவுகள் நிறைவேறுகின்ற மனமகிழ்வையும் ஆத்மதிருப்தியையும் தருகின்றது. இதற்காகவே விசேடமாக நான் இந்நிகழ்வின் ஏற்பாட்டாளர்களை நன்றியுடன் பாராட்ட கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

இவ்வாறான வரலாற்றுப் பணி எமது எதிர்கால சந்ததியினரிடையே பரந்தளவிலான சாதனைத் தாகத்தினை ஏற்படுத்தும் என்பதும் அதனுடாக எத்தகைய சவால்களையும் எதிர்கொள்ளக்கூடியதும், எச்சந்தர்ப்பத்திலும் எதற்காகவும் இன்னொரு தரப்பில் தங்கியிருக்கத் தேவையற்றதுமானதொரு சமுதாயத்தைக் கட்டியெழுப்பமுடியும் என்பது எமது மிகப்பெரிய எதிர்பார்ப்பாகும்.

குறிப்பாக, கலைஞர்களும் சாதனையாளர்களும் பாராட்டப்படுவது மிகுந்த மகிழ்ச்சியைத் தருகின்றது. இதில் பாராட்டப்பட தெரிவுசெய்யப்பட்டுள்ளவர்கள் எமது மண்ணினால் என்றென்றும் கொண்டாடப்பட வேண்டியவர்கள் என்பதை யாரும் மறந்துவிட முடியாது. இந்நிலையில், இந்நிகழ்வானது மிகவும் சிறப்பான முறையில் வெற்றிகரமாக இடம்பெறவும் பிரார்த்தித்து என் உளமார்ந்த வாழ்த்துப் பூக்களைத் தூவி விடைபெறுகின்றேன்.

Message of felicitations

Thusitha P. Wanigasinghe

District Secretary, District Secretariat, Ampara

It gives me immense pleasure to extend a message of felicitations to the special souvenir to be released on the occasion of the Cultural Festival of the Nintavur Divisional Secretariat.

I feel elated at the thought of having had the opportunity to be closely associated with the Nintavur Divisional Secretariats in my capacity as Government Agent / District Secretary of the Ampara District.

Administrative functions of the Secretariats have now been brought to grass root level with the aim of finding instant solutions to the issues faced by the people.

It's not an easy task to mingle the cultural aspects of the people with the goals and aspirations of the Divisional Secretariat. Through cultural activities of this nature hidden talents are being brought in to the lime light and inherent abilities of the ordinary masses are given pride of place enabling them to earn the esteem and recognition of the society.

Arts and cultural traditions are invaluable treasures of a nation. It is in this regard the Nintavur Divisional Secretariat has to be commended and congratulated for organizing a Cultural Festival and publishing a souvenir recording the cultural activities of the people of Nintavur for remembrance and future reference.

I wish the festival every success.

ஆசிச் செய்தி

கே.விமலநாதன்

அம்பாறை மாவட்ட மேலதிக அரசாங்க அதிபர்

நிந்தவர் பிரதேச செயலகத்தினால் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ள பிரதேச கலாசார விழா 2015 ஐ முன்னிட்டு வெளியிடப்படும் நினைவு மலருக்கு எனது ஆசிச் செய்தியினை வழங்குவதில் பெரும் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

ஓர் இனமோ அல்லது சமூகமோ தத்தமது பாரம்பரிய கலாசார விழுமியங்களை பேணிப் பாதுகாப்பதும், நவீன கலை, இலக்கிய முயற்சிகளை வளர்ப்பதும் அவசியமாகவுள்ளது. இதன் தொடர்ச்சியான நடவடிக்கையே இளம் சந்ததியினருக்கு எமது கலை, கலாசார விழுமியங்களை கையளித்து மேம்படுத்துவதற்கான சிறந்த வழிமுறையாக அமையும். மேலும் அரசு நிறுவனங்கள் இத்தகைய முன்னெடுப்புகளை செய்கின்றபோது மக்களது மனதில் எமது மொழி, இனம், பண்பாடு தொடர்பான நம்பிக்கை உணர்வுகளை வளர்த்துக் கொடுக்க முடியும் எனக் கருதுகின்றேன்.

இவ்வாறானதொரு நிலையில் ஒரே மொழியினைப் பேசுகின்ற இரண்டு இனத்தவர்கள் ஒற்றுமையுடன் வாழும் நிந்தவர் பிரதேசத்தில் நடாத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ள இவ்விழாவானது எமது பாரம்பரிய மரபுகளை எமது இளம் சந்ததியினருக்கு காட்டுகின்ற அல்லது கையளிக்கின்ற நிகழ்வாக அமையும் என்பது எனது நம்பிக்கை.

அவ்வகையில் முதல்முறையாக இவ்வாறானதொரு பிரதேச கலாசார விழாவினை நடாத்த நடவடிக்கை மேற்கொண்ட பிரதேச செயலாளர் திருமதி R.U. அப்துல் ஜலீல் அவர்களுக்கும் அவரோடிணைந்து செயற்படும் பிரதேச செயலக உத்தியோகத்தர்கள் மற்றும் வெளிக் கலைஞர்களுக்கும் எனது பாராட்டுக்கள்.

பிரதேச கலாசார விழாவும், சிறப்புமலர் வெளியீடும் சிறப்புற்றமைய எனது வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

ஆசிச் செய்தி

எம்.ஐ. அமீர்

மேலதிக அரசாங்க அதிபர்

நிந்தவர் பிரதேச கலாசார விழாவில் வெளியிடப்படும் “நிந்தவர் வரலாறும் வாழ்வியலும்” எனும் சிறப்பு மலருக்கு ஆசிச்செய்தி வழங்குவதில் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

நிந்தவர் பிரதேசம் கல்வி, பொருளாதாரம், அரசியல் துறைகளில் கண்ட அடைவுகள், பெறுபேறுகள் பற்றி இலங்கை முஸ்லிம்கள் மட்டுமல்லாமல் அனைத்து சமூகத்தினரும் அறிந்துள்ளனர். ஆனால், இத்துறைசார் அடைவுகள் மட்டுமல்லாது, மனிதனது இயல்புடன் எட்டியுள்ள கலை, கலாசாரம், பாரம்பரியம், சமயத் துறைகளிலும் இப்பிரதேச மக்களின் பங்களிப்பு மறக்க முடியாதவையாகும். நிந்தவர் பிரதேச மக்களுடைய கலை அம்சங்களை அவர்களுடைய பேச்சு நடை, உடை பாவனைகளில் அடையாளம் காணமுடியும்.

கவி வளமும், கவி நயமும் நிறைந்த நிந்தவர் பிரதேசத்தில் இத்துறை வளர்ச்சிக்கு முன்னோர்களும் குறிப்பாக, புலவர்களினதும் துறைசார்ந்த பெரியோர்களினதும், கல்வி மான்களினதும் பங்களிப்பு மிக முக்கியமானதாகும்.

அரசியல், கல்வித்துறைகளில் உயர் மட்டத்திலுள்ளவர்கள் கூட கலையோடு வாழ்கின்றமை இப்பிரதேச மக்களின் கலை, கலாசார விசேட பண்பை எடுத்துக் காட்டுகிறது. மேலும் பிரதேச, பிராந்திய, தேசிய ரீதியிலான ஊடகங்களில் நிந்தவர் பிரதேச கலைஞர்களின் பங்களிப்பினை குறைத்து மதிப்பிட முடியாது.

இக்கலாசார விழா ஏற்பாடுகளை முன்னெடுக்கும் முயற்சியில் அயராது உழைத்த நிந்தவர் பிரதேச செயலக கலாசாரப் பேரவை மலர்க்குழு மற்றும் கலாசார உத்தியோகத்தர்களுக்கும் எனது வாழ்த்துகளைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஆசிச் செய்தி

கே.எம்.எம். சரீப்

ஓய்வூதியை இலங்கை நிர்வாக சேவை உத்தியோகத்தர்

நிந்தவூர்பற்று பிரதேச செயலகத்தினால் 2014இல் நடாத்தப்படவுள்ள கலாசார விழா தொடர்பாக வெளியிடப்படும் மலரில் எனது ஆசிச் செய்தியும் இடம்பெற வேண்டுமென விடுத்த வேண்டுகோளுக்காக இதயபூர்வமான நன்றிகளைத் தெரிவிக்கின்றேன்.

முன்று தசாப்தங்களுக்கு முன்னர் நிந்தவூர்பற்றில் உதவி அரசாங்க அதிபராகக் கடமையாற்றியது எனது நீண்ட அரசபணிக் காலத்தில் ஒரு பொற்காலமாகும். நிந்தவூர் நகரிலும் அதனையண்டிய கிராமங்களிலும் வதியும் முஸ்லிம் மற்றும் தமிழ் மக்களின் ஒற்றுமையும், மேலான உயர்ந்த பண்புகளும் வியக்கத்தக்கவை. மதத்தால் வேறுபட்டிருந்தாலும் கலாசாரம், பண்பாடு மற்றும் நாளாந்த வாழ்க்கை முறைகளால் அவர்கள் ஒன்றுபட்டவர்கள்.

நிந்தவூர் பிரதேசத்திற்கு பல தசாப்தகால வரலாறு உள்ளது. அந்த வரலாற்றை அலசிப்பார்க்கும்போது தமிழ் மற்றும் முஸ்லிம் மக்களின் அதீத ஒற்றுமையும் சமாதான சகவாழ்வும் வியக்கத்தக்கதாக அமைகின்றன. மக்கள் கலாசாரத்தால் மேம்பட்டவர்களாக திகழ்கிறார்கள். கலைகளிலும், இலக்கியத்திலும் மேம்பட்டபலர் இங்கு வாழ்ந்துள்ளார்கள். தற்போதும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றார்கள்.

பிரதேச உதவி அரசாங்க அதிபராகப் பணியாற்றிய காலத்தில் அரசால் என்னிடம் எதிர்பார்க்கப்பட்ட கடமைகளைவிட மேலதிகமாக ஆற்றப்பட்ட சில திட்டங்களை நினைக்கும்போது மனம் மகிழ்ச்சியில் திளைக்கின்றது. அச்செயல் திட்டங்களை எல்லாம் அமுல்படுத்திய காலத்தில் நிந்தவூர்வாழ் பிரமுகர்களும், பொதுமக்களும் ஈர்ந்த பங்களிப்பு வார்த்தைகளுக்குள் அடக்கப்படக்கூடியவையல்ல. அரச பணிகளுக்கு தானாக முன்வந்து உதவும் உயர்ந்த உள்ளம். இம்மக்களின் விருந்தோம்பல் போன்றவை வியக்கத்தக்கவை என்றும் நினைவு கூரத்தக்கவை.

நான் கடமையாற்றிய காலத்தில் மக்களின் கல்வி மற்றும் பொருளாதார மேம்பாட்டிற்காக ஈடுபடும்போது என்னோடு தோளோடு தோள் நின்று ஒத்துழைத்த எனது இனிய நண்பர்களான பலர் என்மனதில் தொடர்ந்து வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றார்கள். அவர்களில் சிலர் இன்று மர்ஹூம்களாக ஆகிவிட்டார்கள். தற்போது வாழ்ந்துகொண்டிருப்பவர்கள்

என பலரும் அப்போது எனக்கு தந்த ஒத்துழைப்பும், ஆதரவும் பிரமிக்கவைப்பவை. அவர்களின் செயற்பாடுகள் அரசு பணியாளரொருவர் மக்களுடன் இரண்டறக் கலந்து பணியாற்றும்போது மக்களின் மேம்பாட்டுக்காக உச்சகட்ட பணிகளையாற்றலாம் என்பதற்கு உதாரணமாக அமையக்கூடியவை. மேலும் நான் என் எனும்போது எண்ணெய்யாக செயற்பட்ட எனது காரியாலயத்துக்கு உள்ளும், வெளிக்களத்திலும் பணியாற்றிய பலரின் அழியா நினைவுகள் எனக்கு எப்போதும் உவகை தருவன.

நிந்தவூர்பற்று பிரதேச மக்கள் கல்வி, பொருளாதாரம் மற்றும் ஆரோக்கியம் தொடராக மேம்பட்டு செழிப்பான வாழ்வு வாழ்வதற்காக எல்லாம் வல்ல இறைவனிடம் இறைஞ்சுகிறேன். கலாசார விழா இனிதே நடந்தேற வாழ்த்துகிறேன்.

ஆசிச் செய்தி

ஏ. எல். இப்றாஹிம்

முன்னாள் நிந்தவூர் பிரதேச செயலாளர்

தொப்புள்கொடி உறவுபோல் எனக்குள் நீண்டஉறவு இப்பிரதேச செயலகத்துடன் உள்ளதை நினைத்து நான் பெருமைப்பட்டுக் கொள்வதுண்டு. உதவி அரசு அதிபராக, பிரதேச செயலாளராகக் கடமையாற்றிய அந்த நாட்களை இரமைட்டிப் பார்க்கிறேன். அப்போதிருந்த அந்த நடைமுறைகள் மாற்றப்பட்டு மக்கள் காலடிக்கே நிர்வாகம் ஓர் உயர்ந்த இலட்சியத்தின் நடைமுறைக் குறியீடாக மக்கள் முன் கொண்டு வரப்பட்டு நவீனத்துவமிக்க நிருவாகக் கட்டமைப்பாக பிரதேச செயலகங்கள் தற்போது மிளிர்கின்றன.

மக்கள் மயப்படுத்தப்பட்ட உயர்ந்த ஸ்தாபனமான இந்த செயலகத்தின் ஊடாக நாகரீகமடைந்த மனித வாழ்க்கையின் கலாசார விழுமியங்களை அந்த மண்ணுக்குரிய வாசனையுடன் பரவச் செய்வதென்பது இலேசப்பட்ட காரியமல்ல. இவ்வாறான முன்னோடி விழாக்கள், நிகழ்வுகளினூடாக இந்நிறுவனத்தின் மற்றும் அங்கு வசிக்கும் மக்களின் சிறப்பு, தேர்ச்சி, ஆளுமை மற்றும் திறமை என்பவற்றை விருத்திசெய்வதற்கான வாய்ப்பு கிடைப்பதோடு இப்பிரதேச மக்களிடையே காலம் காலமாக வலுப்பெற்று வாழும் கலை, இலக்கியம், பண்பாடுமற்றும் துறைசார் வல்லுனர்களை இனங்காண்பதற்கும் இலைமறைகாயாக இருக்கும் அவர்களின் திறன்களை வெளிக்கொணர்ந்து வாழும் போதே வாழ்த்தி அவர்களுக்கு மகுடம் சூட்டுவதென்பது அவர்களை உலகின் கவன யீர்ப்பை பெறுவதற்கு வழிசமைக்கின்றது.

பிரதேச செயலகங்கள் என்பன வெறுமனே காகிதங்களின் காப்பறை, அரசாங்கத்தின் ஏஜன்டுகள் எனும் எண்ணக் கருவிலிருந்து நீங்கி செயலகத்தின் அங்குள்ள மானிடர்களின் பண்புகளையும் திறன்களையும் புடம்போடும் பட்டறைகளாகவும் மனித நேயமிக்க காப்பகங்களாகவும் இன்று உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்பதை நினைக்கும்போது என்னால் மகிழ்வறாமல் இருக்கமுடியுமா?

கலைகளும், கலாசாரப் பண்பாடும் முழு சமூகத்தின் இருப்பையும் வரலாற்றையும் ஆவணப்படுத்தும் பெரும் சொத்தாகும். அந்தவகையில் நிந்தவூர் பிரதேச செயலகத்தால் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ள இந்த விழாவானது வரும் சந்ததிகளும் போற்றிப்பாடும் ஆவணமாகும். இப்பணியினை முன்கொண்டு செல்ல முயற்சிசெய்த அத்தனை உள்ளங்களுக்கும் எனது நன்றிகளையும் பாராட்டுக்களையும் தெரிவித்து விழா சிறப்பாக நடந்தேற வல்ல நாயனை பிரார்த்தித்தவனாக விடைபெறுகிறேன்.

ஆசிச் செய்தி

டப்ள்யூ. ஏ.எல். விக்கிரம ஆராச்சி

பணிப்பாளர், பண்பாட்டலுவலர்கள் திணைக்களம், கிழக்கு மாகாணம்

வயலும் வயல்சார்ந்த இடமான மருதநிலத்தையும் கடலும் கடல்சார்ந்த இடமான நெய்தல் நிலத்தையும் ஒருங்கே அமையப்பெற்ற இடமாக நிந்தவூர்ப் பிரதேசம் விளங்குகின்றது. இங்கு வாழ்கின்ற மக்கள் விவசாயத்தைத் தொழிலாகக் கொள்வதோடு கலையையும் வளர்த்த பெருமை இவர்களுக்குண்டு.

ஒருவரின் உள்ளத்தில் எழுகின்ற உணர்வுகளின் வெளிப்பாடே கலையாகும். இக் கலையானது இடத்திற்கிடம் இனத்திற்கு இனம் வேறுபடுகின்றது. இக்கலையை பாதுகாத்து ஆவணப்படுத்தி எமது இளம் சந்ததியினருக்கு கொண்டு செல்வதென்பது எம் மவரின் முக்கிய கடமையாகும். அந்தவகையில் நிந்தவூர் பிரதேச செயலகம் முதல் முறையாக இலக்கிய விழாவை முன்னிட்டு வெளியிடப்படும் “நிந்தவூரின் வரலாறும் வாழ்வியலும்” எனும் மலருக்கு வாழ்த்துச் செய்தி வழங்குவதையிட்டு மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். இம்மலரானது தம் மண்ணின் பெருமையைத் தாங்கி மலரும் என்பதில் எவ்வித ஐயமுமில்லை.

எனவே இவ்விழாவும் “நிந்தவூரின் வரலாறும் வாழ்வியலும்” என்னும் மலரும் சிறந்த முறையில் அமைவதற்கு முயற்சி செய்கின்ற பிரதேச செயலாளர், கலாசார உத்தியோகத்தர் மற்றும் கலாசார பேரவையினர் அனைவருக்கும் எனது நன்றியினையும் வாழ்த்துக்களையும் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

ஆசிச் செய்தி

ஆர். தீரவியராஜ்

உதவி பிரதேச செயலாளர், நிந்தவூர்

நிந்தவூர் பிரதேச கலாசார விழாவையொட்டி வெளிவரும் “நிந்தவூர் வரலாறும் வாழ்வியலும்” சிறப்பு மலருக்கு வாழ்த்துச் செய்தி வழங்குவதையிட்டு பெரும் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

உலகிலுள்ள எந்த மொழியை, இனத்தை, மதத்தை, பிரதேசத்தினை சேர்ந்தோரை நோக்கினாலும் அவர்களுக்கென தனித்துவமான கலாசார பண்பாட்டு அம்சங்கள் பாதுகாக்கப்பட்டும் பேணப்பட்டும் வருவதனை நாம் அறிவோம். ஏனெனில் ஒரு சமூகத்தின் பெருமையை எடுத்துக்கூறும் முக்கிய அடையாளங்களாக விளங்குவது அச்சமூகத்தின் கலாசார விழுமியங்களாகும்.

அந்தவகையில் நிந்தவூர் பிரதேசத்தில் ஆங்காங்கே இலைமறைகாயாக இருக்கும் கலைகளையும் கலாசார விழுமியங்களையும் எதிர்கால சந்ததியினருக்கு ஆவணப் படுத்தும் நோக்கோடு வரலாற்று ஆவணமாகவும் கலைஞர்களையும் கவிஞர்களையும் எழுத்தாளர்களையும் கௌரவித்து ஊக்கப்படுத்தி அவர்களது திறமைகளை வெளிக் கொணரும் ஒரு களமாகவும் இச்சிறப்பு மலர் உள்ளமை சிறப்பானதாகும். எனவே “நிந்தவூர் வரலாறும் வாழ்வியலும்” சிறப்பு நூல் நிந்தவூர் பிரதேச மக்கள் மேலும் சிறப்புற வழிகோலும் என்பது வெளிப்படை.

கலாசாரவிழா சிறப்பாக அமைவதற்கும் “நிந்தவூர் வரலாறும் வாழ்வியலும்” சிறப்பு மலர் வெளியீட்டிற்கும் பல்வேறு வழிகளிலும் முன்னின்று உதவிகள் ஒத்தாசைகள் வழங்கிய கலாசார பேரவை உறுப்பினர்கள், கலைஞர்கள், பெரியார்கள், நிதியுதவி வழங்கிய வள்ளல்கள் மற்றும் அலுவலக அனைத்து மட்ட உத்தியோகத்தர்கள் அனைவருக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றியறிதலையும், வாழ்த்துக்களையும் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

மலர்க்குழு தலைவியிடமிருந்து...

மைமூனா செயினுலாப்தீன்

நிந்தவர் வரலாறும் வாழ்வியலும் மலர்க்குழுத் தலைவி

“பெற்றதாயும் பிறந்த தன்நாடும்
நற்றவ வானிலும் நனிசிறந்தனவே”

பெற்ற தாயையும், பிறந்த நாட்டையும்விட மேலான சிறப்புடையது வேறு எதுவுமே இல்லை என்று எம்முன்னோர் அழகாகக் கூறியுள்ளனர். ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் தான் பிறந்த ஊரும் அது அமைந்துள்ள தேசமுமே தாய் நாடாகின்றது. இதில் தன் தாய்நாடான இலங்கையைப் பற்றிய வரலாற்றை அதன் சரித்திரத்தைப் படித்து அறிந்துகொள்வான். ஆனால் அவன் பிறந்த இடத்தின் வரலாற்றை, அவ்வூர்ப் பெருமக்களால் ஆராய்ந்து எழுதப்பட்ட வரலாற்று நூல் மூலம்தான் அறிய முடியும். எனவே, ஒவ்வோர் ஊரினது வரலாறும் ஆவணப்படுத்தப்படவேண்டியது அத்தியாவசியமானதாகும்.

ஏனெனில், காடுவெட்டி வேர்பிடுங்கிச் சமப்படுத்திக் களனிகளாக்கி, அதற்கு குளம் தோண்டி, வாய்க்கால் வெட்டி, வரம்புகட்டி நீர்ப்பாய்ச்சித் தொடங்கப்பட்ட விவசாயமும், தெருவோரங்களிலும் திண்ணைப் பள்ளிக்கூடங்களிலும் ஆரம்பித்து, சர்வகலாசாலை படிப்பாக வளர்ச்சியடைந்துள்ள கல்வியும், ஓலைக் கொட்டிலில் ஆரம்பித்து, பேர்பெற்ற ஜம்ஆ பள்ளியாகி மேலும் பல பள்ளிவாசல்களை உள்ளடக்கியதாகத் திகழும் வணக்கஸ்தலங்களும் மட்டுமன்றி கலை, கலாசார, இலக்கிய, நீதி நிர்வாகம் போன்ற அனைத்துத் துறைகளும், இன்றைய நிலைக்கு வந்துள்ளது. இதற்கு எம்முன்னோர்கள் எவ்வளவு கஷ்டங்களைப் பட்டிருக்கின்றார்கள் எத்தனை தியாகங்களை செய்திருக்கின்றார்கள், எப்படியான சிரமங்களை அனுபவித்திருக்கின்றார்கள் என்பதை அறிபவர்களில் ஒரு சிலராவது அதனை உணர்ந்து, “எனக்கு இவ்வூர் என்ன செய்தது என்று நினையாமல், நான் எனதூருக்கு என்ன செய்துள்ளேன்” என்ற உயர்வான இலட்சியத்துடன், முன்னோர் காட்டிய வழியில் தன்னாலான, தன்னலமற்ற சேவைகளைத் தான் பிறந்த மண்ணினது உயர்வுக்காகச் செய்யும்போது, பெற்றோருக்கும் பிறந்த ஊருக்கும் நாட்டுக்கும் பெரும் புகழை ஈட்டிக்கொடுத்த பெருமகனாவது மட்டுமன்றி, வரலாற்றைத் தொடரும் சரித்திரப் புருஷனுமாகுவானல்லவா?

எனவே, பண்டுதொட்டு இன்றுவரையிலுள்ள வாழ்வியல் வளர்ச்சியினையும், வரலாற்றுச் சுவடுகளையும் கல்வி கலை, கலாசார, இலக்கிய, பண்பாட்டு அறிவியல் உயர்ச்சிகளையும் ஆவணமாக்கும் பொறுப்பு அந்தந்த மண் மக்களது கடமையாகும்.

இந்தவகையில் இலங்கைத் திருநாட்டின் கிழக்கு மாகாணத்தின் தலைநகரும், மீன்பாடும் தேன்நாடுமாகிய மட்டு நகருக்குத் தெற்கே 29ஆம் மைல் கல்லில் அமைந்துள்ள, பண்டைப் புகழ்மிக்க நிந்தவூரின் வரலாற்றை ஆவணமாக்கப் பலர் முயன்றுள்ளனர்.

அதாவது, அல்-அஷ்றக் தேசிய பாடசாலையின் அதிபராயிருந்த மர்ஹூம் அல்ஹாஜ் எம்.எஸ். ஹமீட் அவர்களும், ஆண்பாடசாலை அதிபராகவிருந்த மர்ஹூம் அல்ஹாஜ் எம்.ஐ. ஆதம்வாவா (தாஹா மாஸ்டர்) அவர்களும் எடுத்த முயற்சிகள், எழுதிய விடயங்கள் அனைத்தும் அவர்களின் மறைவோடு மறைந்துவிட்டன.

தவிர நிந்தவூரின் முதலாவது அரசாங்க சேவை ஆணைக்குழுவின் அங்கத்தவர் அல்ஹாஜ் ஏ.எம். நஹ்யா, அவர்களும் இப்பணியில் ஈடுபட்டிருந்ததாக அறிந்தோம். எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் கட்சியின் செயலாளர் நாயகமும், முன்னாள் பிரதி அமைச்சரும், பாராளுமன்ற உறுப்பினருமான அல்ஹாஜ் எம்.ரி.ஹஸன் அலி அவர்கள் இவ்வரலாற்றை எழுதுவதற்கு குழு ஒன்றைத் தெரிவு செய்து தனது பன்முகப்படுத்தப்பட்ட நிதியிலிருந்து ஒரு இலட்சம் ரூபாவை ஒதுக்கீடு செய்து கொடுத்ததாகவும் தெரியவருகிறது. இந்த அரியமுயற்சிகள் யாவும் நிறைவேறாமற் போனது பெரும் துரதிஷ்டமேயாகும்.

இந்நிலையில்தான் பிரதேச செயலகத்திலிருந்து, தொலைபேசியில் சாஹித்திய விழாவுக்காக வரவேற்புப்பாட்டொன்றை எழுதித்தருமாறு ஒருவர்கேட்டார். முன்பின் அறிமுகமில்லாத ஒருவர், சாஹித்தியவிழா என்றால் என்னவென்றே தெரியாத என்னிடம் கேட்டதும், விளக்கம் தெரியாத விடயத்துக்குப் பாட்டெழுதமுடியாதல்லவா என்று கூறி விட்டேன். உடனே அவர் நேரில்வந்து, கலாசார உத்தியோகத்தர் திரு. எஸ். சிவஜோதியே தான் என்று, தன்னை அறிமுகப்படுத்தி, கலாசார அமைச்சின் கட்டளைப் படி, இவ்வூரின் வரலாற்றை ஆவணப்படுத்துவதற்குப் பலவழிகளில் முயற்சித்தும் முடியாமல் போனதால், விழாவையாவது நடாத்துவோம் என்றுதான், பாட்டை எழுதித்தருமாறு கேட்டேன் என்று கூறினார்.

நிந்தவூரின் வரலாற்றை எழுத ஆர்வம் கொண்டிருந்த எனக்கு, வாழ்வியல் கோலங்களைப் பற்றியாவது எழுதிக் கொடுக்கலாமே என்று தோன்றியதால், என்னால் முடிந்ததை எழுதித் தருவதாகக் கூறி எழுத ஆரம்பித்தேன் அப்போதுதான் எல்லையில்லாக் கடல் போன்ற வரலாற்றை என்னால் தனித்தெழுத முடியாது என்பதையுணர்ந்தேன்.

இருந்தும் கிராமாட்சிமன்றம், விவசாயக் காரியாலயம், கல்வி நிலையங்கள் ஆகிய வற்றுக்குச் சென்றும், வரலாற்றுக் கட்டுரைகளைப் படித்தும் ஊரிலிருந்த முதியவர்களைச் சந்தித்தும், கல்முனை மஹ்முத் பாலிகா முன்னாள் அதிபர் அல்ஹாஜ் எம்.சி. ஹமீத் இப்தி மேசா, வன்னியனார் அவர்களின்குடும்பப் பெரியார்கள் போன்ற பல பெரியோர்களிடம் கேட்டும் பல தகவல்களைத் திரட்டினேன். ஆனால் அவற்றைக்கொண்டு எழுதுவதற்கு எனது வயது, துணிவைத் தராததால் யோசித்துவிட்டு எனக்குப் பரிச்சயமான கல்வித்துறையை மட்டும் எழுத விரும்பினேன்.

இச்சந்தர்ப்பத்தில்தான் 2011ஆம் ஆண்டின் முற்பகுதியில் இவ்வூரின் முதலாவது B.Sc பட்டதாரியும், கல்வி அமைச்சின் முன்னாள் பணிப்பாளருமான அல்ஹாஜ் S.H.L. அலியார் அவர்கள் கொழும்பு, கண்டியிலிருக்கும் புராதன தகவல் ஏடுகளையும், வெளிநாட்டு யாத்திரிகர்களின் பிரசுரங்களையும், ஆவணக்காப்பக நிலையங்களிலுள்ள பண்டைய சுவடுகளையும் ஆராய்ந்து எடுத்துக்கொண்ட குறிப்புக்களுடன், ஊரிலுள்ள

முதியவர்களிடமும் சென்று ஆதிகாலத் தகவல்களைத் திரட்டிக் கொண்டுவரும்போது முதியவரான என்னையும் சந்தித்து தனது நோக்கத்தைத் தெரிவித்தார். இதைக்கேட்டதும் இதனையே தேடிக்கொண்டிருந்த கலாசார உத்தியோகத்தர் அவர்களுடன் அவரை தொலைபேசி மூலம் தொடர்புகொள்ள வைத்தேன். அவரும், கலாசார உத்தியோகத்தரின் இந்த நல்ல முயற்சிக்குப் பாராட்டுத் தெரிவித்ததுடன் தானும் பங்குபற்றச் சம்மதமும் தெரிவித்தார்.

இதன்பின்புதான் நானும், முன்னாள் அதிபரும் காதிநீதிபதியுமான அவரது சகோதரர் அல்ஹாஜ் S.H.L.A. கபூர் அவர்களும் பங்குகொண்டு, மூவரும் மூன்று துறைகளை மட்டும் எழுதத் தொடங்கினோம். இவ்விடயத்தைக் கலாசார உத்தியோகத்தர் மூலம் அறிந்த, அன்னாள் பிரதேச செயலாளர் அல்ஹாஜ் I.M. ஹனீபா அவர்கள் எங்களை ஊக்குவித்து, அல்ஹாஜ் S.H.L. அலியார் அவர்களின் வேண்டுகோளின்படி திருக்கோவில் தம்பிலுவில் கோயில்களிலுள்ள சங்கதிப் பெட்டிகளிலிருக்கும் புராதன வரலாறுகளைப் பெற்று வருவதற்காக காலாசார உத்தியோகத்தருடன் வாகனம் ஒன்றையும் தந்துதவ, நாங்களும் அவ்விடங்களுக்கு மட்டுமின்றி பனங்காட்டுக்கும் சென்று, முடிந்தளவு தகவல்களைப் பெற்று வந்து பணிகளைத் தொடர்ந்தோம்.

இச்சந்தர்ப்பத்தில் மிகமுக்கிய விடயமான வணக்கஸ்தலங்களை பற்றியெழுதும் பொறுப்பை, ஜம்ஆ பள்ளிவாசல் நம்பிக்கையாளர் சபையின் முன்னாள் செயலாளரும், முகாமைத்துவ உத்தியோகத்தருமான ஜனாப் A. ஹம்ஸா அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டார்கள். அத்துடன் பல ஆக்கங்களையும் கணனிமயப்படுத்தித் தருவதற்கும் முன்வந்தார். அல்ஹாஜ் எஸ்.எச்.எல். அலியார் அவர்கள் தனதும் தனது சகோதரினதும் ஆக்கங்களை அவரே கணனிமயப்படுத்தினார். இதனால் எமது நால்வரது ஆக்கங்களும் விரைவாக அச்சுப்பதிக்கப்பட்டன.

சந்தோசமாக விடயங்களைத் தொகுத்துக்கொண்டிருக்கும் வேளையில் “வேண்ணெய் திரண்டுவரும்போது தாழி உடைந்த மாதிரி பிரதேச செயலக வரலாற்றைச் சேகரித்துக் கொண்டிருந்த அல்ஹாஜ் A.L. மஹ்ராப் G.S. அவர்களின் மனைவியும், வரலாற்றையே ஆரம்பித்த அல்ஹாஜ் S.H.L. அலியார் அவர்களின் மனைவியும் 2012ஆம் வருட ஆரம்பித்தில் யாரும் எதிர்பாராத வகையில் இறைவனடி சேர்ந்தார்கள்.

(இன்னாலில்லாஹி..)

இதனையடுத்து, பிரதேச செயலகமும் உடைக்கப்பட்டு, புதிய கட்டட வேலைகளும் ஆரம்பமாயின. மேலாக இப்பணியில் கண்ணுங்கருத்துமாயிருந்த பிரதேச செயலாளர் அல்ஹாஜ் I.M. ஹனீபா அவர்களும் மாற்றம் பெற்றுச் சென்றுவிட்டார்கள். கண்பட்டமாதிரி ஒன்றன் பின் ஒன்றாக நடைபெற்ற இந்த துக்ககரமான சம்பவங்களால், எல்லா வேலைகளும் ஸ்தம்பித்து, இடைநடுவே நின்றுவிட்டன. காலமும் ஓடி வருடமும் இரண்டு மறைந்துவிட்டது.

இவ்விடயத்தையறிந்த புதிய பிரதேச செயலாளர் ஜனாபா நிபாஉம்மா அப்துல் ஜலீல் அவர்கள், வரலாற்றை எழுதிக் கொண்டிருந்த எங்கள் நால்வருடன் ஊரிலுள்ள எழுத்தாளர்கள், இலக்கியவாதிகள் ஊடகவியலாளர்கள், கல்விமாண்கள் அனைவரையும் கூட்டி, அல்ஹாஜ் S.H.L. அலியார் அவர்களை போஷகராகக் கொண்ட மலர்க்குழுவையும், கணக்காளர் அல்ஹாஜ் A.R.M. நிசாம் அவர்களைத் தலைவராகக் கொண்ட நிதிக்குழு ஒன்றையும் பாராட்டுக்குழு ஒன்றையும் மட்டுமன்றி விழாவின் ஏனைய பகுதிகளுக்காகப் பல குழுக்களையும் தெரிவுசெய்து அக்குழுக்களிடம் அவர்களுக்குரிய

வேலைகளையும் ஒப்படைத்துவிட்டு விழாவுக்குரிய நிதியைப்பெறும் வழிகளைப் பற்றியும் கலந்தாலோசித்தார். அவ்வமயம் எடுக்கப்பட்ட முடிவன்படி நிதிக்குழுவும், மலர்க்குழுவும் இணைந்து மதிப்புக்குரிய பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுவரையும் சந்தித்தபோது, அவர்கள் எங்களை வரவேற்றுபசரித்து, விடயங்களைக் கேட்டறிந்ததும் மனம்மகிழ்ந்து, தேவையான நிதியை மட்டுமன்றி பூரண ஒத்துழைப்பையும் தருவதாக வாக்களித்தார்கள்.

இதேபோல் மாகாணசபை உறுப்பினர் அவர்களிடமும், பிரதேசசபை தவிசாளர் அவர்களிடமும் சென்றபோது அவர்களிருவரும் எமது குழுவினரைப் பாராட்டி உபசரித்து தங்களின் பங்களிப்பையும், ஒத்துழைப்பையும் தாராளமாகத் தருவதாகக் கூறினார்கள். இவற்றையெல்லாம் அறிந்த பிரதேச செயலாளர் திருமதி R.U.A. ஜல்லில் அவர்களும் செயலக நிதிக்குழுவினரும் மனநிறைவடைந்தனர்.

இவ்வாறு நிதிநிலைமையில் நிறைவுகண்ட மலர்க்குழு, தமது ஆக்கங்களுடன் நின்று விடாது நிந்தவூரிலுள்ள ஏனைய பல வளங்களின் வளர்ச்சி வரலாறுகளை, அவ்வத் துறையில் தேர்ச்சிபெற்ற தலைமைப் பெருமக்களிடம் முடிந்தவரை பெற்று மலரை நிறைவு செய்யத்தீர்மானித்து அவ்வாறே செய்யவும் தொடங்கியது. இவைதவிர, வேறும் பலரின் கவிதைகள், கதைகள் கட்டுரைகளும், விசேட தகவல்களும், அழியாச் சுவடுகளும் சேர்க்கப்பட்டு பேரவை தீர்மானித்த “நிந்தவளம்” என்பது “நிந்தவூர் வரலாறும் வாழ்வியலும்” எனும் பெயருடன் சாகித்திய விழா மலராக மலர்ந்து வெளிவருகின்றது.

எனவே, சரித்திர வரலாறுகளுடன், சாகித்திய விழா நிகழ்வுகளும் இடம்பெற்றுவரும் இம்மலரில் சில விடயங்கள் விடுபட்டிருக்கலாம். சில பூரணமாகாமலும் இருக்கலாம் என்படியாவது நிறைவு செய்வதற்காக, மேலும் சில தகவல்களைப் பல பெரியார்களிடம் பெறுவதற்கு பலவழிகளில் முயற்சித்தும் அவற்றைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியாமற்போனது பெருங்குறையே. இருந்தும் எம்மால் இயன்றவரை சேகரிக்கப்பட்ட தகவல்கள் அனைத்தும் பலராலும் பலமுறை பரிசீலிக்கப்பட்டு, இறுதியாக தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறைத் தலைவர் கலாநிதி அல்ஹாஜ் றமீஸ் அப்துல்லாஹ் அவர்களாலும் குறைபோக்கி நெறிப்படுத்தப்பட்டு வெளிவரும் இம்மலரை எமது எதிர்காலச் சந்ததிகளிடம் சமர்ப்பிக்கின்றோம்.

இதன்மூலம், பூர்வீக வரலாறு, சம்பிரதாயங்களும் படிமங்களும், கல்வித்துறை வளர்ச்சி, தொழிற்றுறை வளர்ச்சி, வணக்கஸ்தலங்களின் வரலாறு, விவசாய மீன்பிடி கைத்தொழில்களின் வளர்ச்சி, மற்றும் ஏனைய வாழ்வியல் கோலங்களின் வரலாற்றுப் புதையல்கள், அரசியல் வரலாறு என்பவை மட்டுமன்றி “முகப்பழக்கம் நிந்தவூர்” என்ற புகழைப்பெற்ற எம்மூர் மக்களின் சிறப்பான பண்புகளையும் அறிந்துகொள்ளும் எமது எதிர்காலச் சந்ததியினர், குற்றங்களைந்து குணமறிந்துகொள்ளும் மனப்பண்புடன் விடுபட்ட சேர்க்கப்பட வேண்டிய வரலாறுகளைச் சேகரித்துப் பூரணமாக்கி பிறந்த ஊருக்குப் பெரும் புகழை ஈட்டிக் கொடுப்பார்களென்று எதிர்பார்க்கின்றோம்.

அடுத்து நிதி நிர்வாகக் குழுக்களோடிணைந்து பாடுபட்ட இம்மலருக்கு வித்திட்ட போஷகரான அல்ஹாஜ் S.H.L. அலியார், வரலாற்றை எழுதிய முன்னாள் அதிபரும் காதி நீதிபதியுமான S.H.L.A. கபூர், மலராக்கத்திலும் நிதி சேகரிப்பிலும் வேறுபல துறைகளிலும் கடைசிவரை விடாமுயற்சியுடன் பாடுபட்டுழைத்த மலர்க்குழுப் பிரதித் தலைவரும், அல்-அஷ்றக் தேசிய பாடசாலையின் முன்னாள் அதிபருமான அல்ஹாஜ் எம்.எம்.றஹீம், அனேக கட்டுரைகளை சிரமம்பாராது தனது சொந்தக் கணனியில்

கணனிமயமாக்கிக் கொடுத்த இணைப்பாளரும் முகாமைத்துவ உத்தியோகத்தருமான ஜனாப் ஏ. ஹம்ஸா ஆகிய மலர்க்குழுவினருக்கும், முன்னாள் ஆசிரியரும் ஓய்வூதிய சங்கப் பிரதித் தலைவருமான ஜனாப் யூ.ஏல். அலியார் அவர்களுக்கும்,

வரலாற்றைத் தொடக்கிவைத்து அதன் ஆக்கத்துக்கு ஊக்கமளித்து பல உதவிகளையும் செய்த முன்னாள் நிந்தவர் பிரதேச செயலாளர் அல்ஹாஜ் I.M. ஹனிபா அவர்களுக்கும், அதனைத் தொடரவைத்து தடைகள் பல தாண்டி பல சோதனைகளுக்கு மத்தியிலும் சாதனை படைத்து முடித்துவைத்த விழாத் தலைவரும், பிரதேச செயலாளருமான ஜனாபா நிபா உம்மா அப்துல் ஜலீல் அவர்களுக்கும், விடாப்பிடியாக நின்று சகல துறைகளையும் இயக்குவித்த கலாசார உத்தியோகத்தர் திரு. S. சிவஜோதி, திரு. K. சுதர்சன் ஆகியவர்களுக்கும், ஆக்கங்களையும் கவிதை கட்டுரைகளையும் தந்துதவிய எழுத்தாளப் பெருமக்கள் ஆசிச் செய்திகளை வழங்கிய பெருந்தகைகள், மறைந்தும் மறையாத மண்ணின் பெருந்தகைகளைத் தேடிக்கண்டுபிடித்த கிராம நில தாரிகள் அனைவருக்கும், நிதியோடும் மலரோடும் இணைந்து பணியாற்றிய மக்கீன் ஹாஜியார், ஜனாப் பசீல் ஏ. மஜீத், அல்ஹாஜ் ஏ.எல். மஹ்ராப் G.S. ஆகிய, நிதிக்குழுவிற்கும் எல்லா விடயங்களிலும் பங்குகொண்டு பாடுபட்டுழைத்த நிர்வாகப் பொறுப்பாளர்களான ஜனாப் Z. நஸிர்தீன், ADR, கணக்காளர் ஜனாப் A.R.M. நிசாம், ஜனாப் U.K. முஸம்மில் ஜனாப் A.M. சுல்பிகார் A.D.P மற்றும் பல்லுதவினைப் புரிந்த ஏனைய பிரதேச செயலக உத்தியோகத்தர்கள் அனைவருக்கும்,

விசேமாக தாங்கள் வாக்களித்தவாறு நிதி உதவிகளையும், பூரண ஒத்துழைப்புக்களையும் வழங்கிய பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களும், முன்னாள் பிரதி அமைச்சருமான அல்ஹாஜ் பைசால் காசிம் M.P, அல்ஹாஜ் M.T. ஹசனலி Minister, மாகாணசபை உறுப்பினர் அல்ஹாஜ் ஆரிப் சம்சுதீன் (MPC), பிரதேசசபை தவிசாளர் ஜனாப் M.A.M. தாஹிர் ஆகியவர்களுக்கும் பெரும்நிதி (ரூபா இரண்டு இலட்சம்) வழங்கிய நிந்தவூரின் முதலாவது சாட்டட் பொறியியலாளரும் அனல் மின்சார நிலைய உரிமையாளருமான அல்ஹாஜ் Z. ஹயறு பொறியியலாளர், அதனைப் பெற்றுதவிய வலயக் கல்வி முன்னாள் பணிப்பாளர் அல்ஹாஜ் M.T. தெளபீக் ஆகியவர்களுக்கும், விழாவுக்காக நிதிகளை வாரிவழங்கிய பெருமக்கள் அனைவருக்கும், கட்டுரைகளை பரிசீலிப்பதற்கு உதவி புரிந்த முன்னாள் அதிபரும், த.வா நிறுவனப் பணிப்பாளருமான அல்ஹாஜ் ஏ.எம்.எம். புஆத், முன்னாள் கோட்டக்கல்வி அதிகாரியும் அதிபருமான அல்ஹாஜ் எஸ். அஹமது, முன்னாள் கோட்டக்கல்வி அதிகாரியும் காதி நீதிபதியுமான அல்ஹாஜ் ஏ.எல்.எம். அமீன், கட்டுரைகளை கணனிமயமாக்கலில் உதவிய அபீகொம் உரிமையாளர் S.M. சஹாப்தீன் ஆசிரியர், பாராட்டுக்குழுப் பொறுப்பாளர் Dr. A.M. ஜாபீர், பாராட்டுக் குழுவினர், கட்டுரைகளை ஒழுங்கமைத்த கல்வித்துறைத் தலைவர் கலாநிதி அல்ஹாஜ் றமீஸ் அப்துல்லாஹ், அதனை அழகிய வடிவில் பிரசுரித்தளித்த கொழும்பு 3N அச்சக உரிமையாளர் அல்ஹாஜ் T. மஜீத், அட்டைப்படத்தை அழகாக வரைந்தளித்த சித்திரக் கலைஞர் மற்றும் இறுதிக்கட்டத்தில் சகல விடயங்களையும் பொறுப்பேற்று மலராக வெளிவர இரவு பகலாக அரும்பாடுபட்டு உழைத்த கலாசார உத்தியோகத்தர் ஜனாப் M.I.M. ஜவாஹிர் அவர்களுக்கும், மேலும் விழா சிறக்க பாடுபட்டுழைத்த நன்மக்கள் அனைவருக்கும் எமது உளம்கனிந்த நன்றிகள் உரித்தாகுக.

புகழனைத்தும் இறைவனுக்கே!

நிந்தவூர் வரலாற்று நூல் செவ்விதாக்கமும் சில குறிப்புக்களும்

கலாநிதி ரமீஸ் அப்துல்லா

மொழித்துறை, தென்கிழக்கு பல்கலைக்கழகம்

என்றுமில்லாதவாறு பிரதேச செயலகம் ஒன்று அப்பிரதேச மக்களின் வாழ்வினையும் வரலாற்றினையும் தொகுத்து எழுதும் முயற்சியில் ஈடுபட்டுள்ளது. இந்த முயற்சி மிகவும் சாத்திய சிரமமானதும் மிகுந்த விமர்சனத்திற்குரியதும் என்றாலும் இத்தகைய சவால்மிக்க முயற்சியில் துணிகரமாகத் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்ட நிந்தவூர் பிரதேச செயலாளர் ஜனாபா ஆர்.யூ. அப்துல் ஜலீல் அவர்களுக்கு எனது பாராட்டுக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். அவரிடம் இயல்பாகவே உள்ள எழுதுகின்ற ஆற்றலும் இலக்கியமனமும் ஆராய்ச்சி ஆர்வமும் இத்தகைய முயற்சியில் அவரை ஈடுபடுத்தியிருக்கலாம் என எண்ணுகிறேன்.

இந்த முயற்சியில் பல்வேறு சிரமங்களைச் சாதித்த அவர் இது தொடர்பாக எனது ஆலோசனைகளைக் கேட்டிருந்தார். ஏதோ ஒருவகையில் எழுதப்பட்டிருந்த இந்தக் கட்டுரைகளை ஒழுங்குபடுத்தவும் ஓரளவு செம்மைப்படுத்தவும் என்னாலான பங்களிப்புகளைச் செய்தேன். இதனைத் தனித்து முன்னின்று செய்வது எனக்கும் பிரதேச செயலாளருக்கும் பல்வேறு விமர்சனங்களைக் கொண்டுவரும் என்பதனால் நிந்தவூரைச் சேர்ந்த தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தில் பயின்ற ஆற்றலுள்ள எனது மாணவர்களைக் கொண்டு இதனை நிறைவேற்ற முற்பட்டேன்.

அவர்கள் நிந்தவூரின் குறிப்பிடத்தக்க முத்துக்கள். இலைமறைகாயாக இருக்கும் ஆற்றல் படைத்தவர்கள். சமூகவியல் விஷேடதுறை மாணவியாக இருந்து தற்போது சமூகவியல் விரிவுரையாளராகக் கடமையாற்றும் சுஹீரா மிகவும் மனமுவந்து இப்பணியை ஏற்றுக்கொண்டார். அதேபோன்று தமிழ் விஷேடதுறை மாணவிகளாக இருந்து தற்போது ஆசிரியர்களாகக் கடமையாற்றும் றிஸ்லா, ஆயிஷா வீவி ஆகியோரும் இப்பணியைச் சிரமேற்கொண்டு ஏற்றுக்கொண்டனர்.

முத்த எழுத்தாளர்கள் பலரது கட்டுரைகளை அவர்கள் செவ்விதாக்கம் செய்வதில் மிகுந்த அச்சப்பட்டனர். கட்டுரை ஆசிரியர்களும் நாங்களும் ஒத்து கட்டுரை ஆசிரியர்களின் கருத்துக்களிலிருந்து எந்த மாற்றமுமின்றி இந்தச் செவ்விதாக்கப் பணியினை நிறைவுசெய்தோம். ஆனால், இது பலரது கூட்டுமுயற்சி என்பதால் எம்மால் சுதந்திரமாக

இயங்கமுடியவில்லை. ஆனால், செவ்விதாக்கக் குழுவினரின் பெரும்பணியினால் இந்நூல் இவ்வளவில் ஆகியிருக்கிறது. இன்னும் இதில் நிறைவேற்ற வேண்டிய பல பணிகள் உள். இது ஒரு தொடக்க முயற்சியே.

இந்நூல் நிந்தவூரின் வரலாற்றில் ஓர் அத்திவாரமே. இம்முயற்சியில் இன்னும் ஈடுபடவும் விரிவாக்கம் செய்யவும் அதிகமுண்டு. அதனை நிந்தவூர் எதிர்காலத்தில் நிறைவேற்றும் என்ற நம்பிக்கை எனக்குண்டு.

இந்நூலின் மிக முக்கியமான கட்டுரை இலங்கை முஸ்லிம்களினதும் நிந்தவூர் வரலாற்றினையும் எடுத்துக் கூறுவது. ஆனால், இந்தக் கட்டுரையை ஒளியச்சு செய்திருந்த முறையில் பல இடர்ப்பாடுகளைநாம் சந்தித்தோம். இக்கட்டுரை முஸ்லிம்கள் வரலாறு தொடர்பான மிக முக்கியமான கட்டுரையாதலால் இக்கட்டுரையை ஒளியச்சு ரீதியாகநாம் ஓரளவு மீள ஒழுங்குபடுத்தினோம். அதற்குத் துணையாகவிருந்த ஜெஸ்மின் பைஸர் அவர்களுக்கு மிக்கநன்றி.

எனது மிக நெருக்கடியான நேர அவகாசத்திற்குள் என்னையும் இதனுள் இணைத்துக் கொள்வதில் நிந்தவூர் பிரதேச செயலாளரும் கலாசார உத்தியோகத்தர்களும் மிகவும் சிரமப்பட்டிருக்கின்றனர். அவர்களுக்கும் செவ்விதாக்கக் குழுவின் சக உறுப்பினர்களுக்கும் இக்கட்டுரைகளை ஓரளவு ஒழுங்குபடுத்துவதில் ஒத்துழைத்த கட்டுரையாளர்களுக்கும் மிக்கநன்றி.

உள்ளடக்கம்

■ நிந்தவர் வரலாறும் வாழ்வியல் அம்சங்களும்

01. நிந்தவர் ஓர் அறிமுகம்	001
02. நிந்தவர் பாரம்பரியமும் கலாசாரமும்	038
03. குடிமுறையும் மரைக்காயர்மார்களும்	081

■ அரசியல் நிர்வாக நிறுவன வரலாறு

01. நிர்வாகக் கட்டமைப்பு வளர்ச்சியும் நிந்தவர் பிரதேச செயலக வரலாறும்	087
02. நிந்தவர் பிரதேச செயலக ஆட்புலமும் பொது நிறுவனங்களும்	106
03. நிந்தவர் கிராமத்தின் தேசிய அரசியல் பிரதிநிதித்துவம்	129
04. நிந்தவரின் கிராம ஆட்சி	134

■ பொருளாதாரத்துறையும் அதன் பின்புலமும்

01. நிந்தவர் பிரதேசத்தின் நெற்செய்கையும் நீர்விநியோக கட்டமைப்பும்	138
02. நிந்தவரின் பயிர்ச்செய்கைகள்	148
03. பண்ணை வளர்ப்பில் மக்களின் விருப்பும் செல்வாக்கும்	154
04. நிந்தவரும் மீன்பிடித் தொழிலும்	157
05. நிந்தவரின் பாரம்பரிய நவீன தொழிற்சாலைகள்	169
06. நிந்தவர் மண்ணில் கூட்டுறவு அமைப்புகள்	172

■ சமய நிறுவனங்களும் ஆன்மீக வளர்ச்சியும்

01. நிந்தவர் மக்களின் ஆத்மீக எழுச்சி	182
02. பள்ளிவாசல்களின் வரலாறு	185
03. நிந்தவர் மத்ரஸாக்களின் வரலாறு	233
04. கோயில்களும் தமிழர் மரபுகளும்	243

■ கல்விப் பாரம்பரியம்

01. கல்வி வளர்ச்சி	250

■ கலை, இலக்கிய வளர்ச்சி

01. நிந்தவர் கிராமிய மக்களின் நாட்டார் பாடல்கள்	303
02. இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றின் இலக்கிய வழி	312
03. நிந்தவரின் கலை இலக்கிய வரலாறு	315
03. ஊடகத்துறையில் நிந்தவரின் பங்களிப்பு	324

■ நிந்தவூரின் செளபாக்கிய வளர்ச்சி

01. நிந்தவூரின் வைத்தியத்துறை	333
02. நிந்தவூரின் விளையாட்டுத்துறை வளர்ச்சி	342

■ பின்னிணைப்பு

01. மண்வளச் சொற்கள்	368
02. பாரம்பரிய பாவனைப் பொருட்கள்	379
03. நம்ம ஊர் விவசாயத்தின் மண்வளச் சொற்கள்	383
04. கவிதைகள்	
i. வசந்தபுரிதான் நிந்தவூர்	388
ii. என் ஊருக்கு பூத்துவல்கள்	390
iii. அன்னை	393
iv. நான் பிறந்தமண்	395
v. மண்ணின் மக்களே மாண்புறுவோம் மறுமையிலே	396
05. மண்ணின் மைந்தர்கள்	

**நிந்தவூர் வரலாறும்
வாழ்வியல் அம்சங்களும்**

நிந்தவூர் - ஓர் அறிமுகம்

எஸ்.எச்.எல். அலியார்

ஓய்வநிலை முன்னாள் அல்-அஷ்ஹக் ம.வி. அதிபர், கல்விப் பணிப்பாளர்
முஸ்லிம் தனியார் பாடசாலைகள் பிரிவு, கல்வி அமைச்சு

■ காப்பு

சீர்தங்கும் மட்டக்களப்பை சேர்ந்த
பாரோங்கும் நிந்தவூர் நன்னகர்
பேர்பெற்ற எங்களுர் புகழ்கூற
பாக்கியம் தந்தருள் பாராள்வோனே...

■ வரலாறு பற்றி ஒரு கண்ணோட்டம்

உலகிலுள்ள சகல படைப்புக்களுக்கும் ஓர் வரலாறு உண்டு. இவற்றில் அண்மைக்காலமிருந்து மனிதகுலத்தின் வரலாறு பற்றிய ஆய்வுகள் முக்கியத்துவம் பெற்றுவருகின்றன என்பதை நாம் அறியக்கூடியதாக உள்ளது. இவற்றுள் அக்கால மக்களுக்கிடையே ஏற்பட்ட குலவேறுபாடுகளும், அவற்றின் ஆதிக்கமும் வெற்றியும், அதிகாரங்களும் மேலோங்கியவர்களினால் ஏற்படுத்தப்பட்ட அழிவுகளும் ஆக்கங்களுமே முக்கிய இடங்களைப் பெறுகின்றன என்றே கொள்ளக் கூடியதாக உள்ளது.

குடிமக்களின், அவர்களின் ராஜகாரியம் காணிப்பங்கீடுகள் ஆகிய விடயங்களே குறிப்புக்களினுள்ளன. இவர்களின் வாழ்வியல் தோற்றம், வளர்ச்சி, வாழ்க்கை முறை சம்பந்தமாக, அண்மைக் காலமாகத்தான் வரலாற்று ஆசிரியர்களும், தொல்பொருள் ஆய்வாளர்களும் அதிக சிரத்தை கொண்டுள்ளனர் என்பது வெளிப்படை. முன் குறிப்பிட்டுள்ள சில சரித்திர நூல்களை பாக்கும்போது, அவற்றை உருவாக்கியோரின் நோக்கம், மனப்பாங்கு, இனம், மொழி, அக்காலச் சூழ்நிலை, எக்கருப்பொருளை அழுத்தமாக கூறவேண்டுமென்ற மனப்பதிவுகள் ஆகிய அம்சங்கள் தொக்கி நிற்பதைக் கவனிக்கக் கூடியதாகவுள்ளது. இப்புறநிலைக் காரணிகளின் தாக்கத்தால் வரலாற்றுச் சான்றுகள் சிலவற்றை மறந்துவிட்டனரோ, ஆதாரங்கள் தேடவில்லையோ அல்லது தவறவிட்ட

னரோவென எண்ணக்கூடியதாகவுள்ளதென மானுடவியல் ஆராய்ச்சியாளர் ஒருவரின் கருத்தையும் காணக்கூடியதாகவுள்ளது.¹⁷

ஒரு நாட்டைப் பற்றியோ, அதன் மக்களைப் பற்றியோ, இனங்களைப் பற்றியோ வரலாறு பதியப்படும்போது அவர்களின் முற்கால, தற்கால வாழ்க்கை முறைகளையும், காலப்போக்கில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களையும், அதற்குரிய காரணங்களையும் எடுத்துக் கூறுவது பயனளிக்கும். அப்போதுதான் நிகழ்கால மக்கள், தங்களின் வளர்ச்சியின்பால் மகிழ்வுவற்று அதற்குரிய காரணங்களை அத்திவாரமாக வைத்து மேலும் தம்மினம் மேம்பாடடைய முயற்சிப்பார்கள். கவலையளிக்கும் நிலையாயிருந்தால் அதற்குரிய காரணங்களைக் களைந்து வளர்ச்சி மேம்பாட்டுக்கு முனைவார்கள். உண்மைக் காரணிகள் மறைக்கப்பட்டாலோ, திரிபுபடுத்தப்பட்டாலோ, எதிர்காலச் சந்ததினருக்கு இத்த வறான கருத்துக்கள்தான் அத்திவாரமாக அமைவதோடு சமூகங்களுக்கிடையில், சமாதானம் கேள்விக்குறியாக மாறவும் இடமுண்டு.

■ இலங்கையும் முஸ்லிம்களும்

அராபியாவில் இஸ்லாம் தோன்றுவதற்கும், முஸ்லிம்கள் இலங்கைக்கு வருவதற்கும் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே, இலங்கையுட்பட, தென்கிழக்காசிய நாடுகளின் கரையோர நகரங்களும், மலையகப்பகுதிகளும், துறைமுகங்களும், கடலாதிக்கமும், வியாபாரமும், அராபியரின் ஆதிக்கத்துக்கு உள்ளாகி யிருந்தன. இவ்விதம் வர்த்தக நோக்கில் இலங்கைக்கு வந்த அராபியர்கள், ஆரம்பத்தில் இலங்கையின் கரையோரப்பகுதிகள் மலையகப் பகுதிகள், ஆகிய பிரதேசங்களில் வியாபாரத் தொடர்பு வைத்திருந்தது மட்டுமன்றி, நாளடைவில், கரையோரப் பகுதியின் இயற்கை வளங்களாகிய, சேற்றுநிலம், நீர் வசதி, போக்குவரத்து முதலிய அனுகூலங்கள் (மட்டக்களப்பு வாவி, அதன் தென்பகுதியில் காணப்பட்ட ஏனைய களப்புகள்) கிழக்குக் கரையோரப் பகுதிகளில் தற்காலிகமாகவும், ஏறக்குறைய நிரந்தரமாகவும் (நிலையற்ற கூட்டமாக) வசிக்கத் துவங்கினர். இஸ்லாம் தோன்றியதற்குப் பிறகு இவ்விதக் குடியேற்றங்கள் நிரந்தரமாகின என்பதை எவரும் மறுப்பதற்கில்லை எனலாம்.^{1,2}

மேலும், “இக்காலத்தில், கிரேக்கர்கள், ரோமர்கள், சீனர்களைவிட அராபியர்களும், பாரசியர்களும் சிறந்த கடலோடிகளாக விளங்கினார்களென்றும் விசேடமாக, ஏழாம், எட்டாம் நூற்றாண்டுகளில் அல்-மன்சூர், அல்-மாமுன் ஆகிய கலீபாக்களின் ஆதரவுடன், அராபியர்களினால்தான் புவியியல் ஓர் விஞ்ஞானவியலாக வளர்ச்சியடைந்தது.³

இன்னும் இதே ஆசிரியர், அராபியரின் வருகை பற்றிய “அராபிய வர்த்தகர்கள் போத்துக்கேயரின் வருகைக்கு முந்திய நூற்றாண்டுப் பகுதியில்தான் இலங்கைக்கு வந்தார்கள்” என்ற, போத்துக்கேயரின் கூற்று உண்மையல்ல. மாறாக, முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் பிறப்புக்கு பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே இலங்கைக்கு அவர்கள் வாசஞ்செய்யத் தொடங்கியுள்ளனர் எனக் கூறுகிறார்.³ இக்கருத்துக்கு ஆதாரமாக, இரு இலங்கையர்களின் கூற்றுக்களுள்ளன. “இலங்கைச் சோனகர் கடந்த இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளாக இங்குள்ளனர். சிங்களவர்கள் அல்லது வேடுவர்களைப் போன்று இனக்கலப்பற்ற பழங்குடிகளாகக் கருதப்பட வேண்டியவர்கள்”⁴ என்றும் முன்னாள் பிரதமர் S.W.R.D. பண்டாரநாயக்க இதேகருத்தை கூறியுள்ளார்கள்.¹⁵ இஸ்லாம் தோன்றியதற்குப் பின்பும் இந்நிலையும் மார்க்க ஈடுபாடும் அதிகரித்தது.

“ஸக்கரியா பின் முகம்மது” என்ற அராபிய இயற்கைக் கோட்பாட்டாளரை மேற் கோள்காட்டி, இலங்கையைப் பற்றி, “செயிலான், சீனாவுக்கும் இந்தியாவுக்கும் இடையிலுள்ளது என்பது பரஸாங்குகள் சுற்றளவைக் கொண்ட ஒரு பரந்தீவு. செயிலானில் பல நகரங்களும், கிராமங்களும் உள்ளன. அத்தோடு, குறைந்த அதிகாரங்களுடைய பல அரசர்களையும் கொண்டது. அங்கிருந்து, சந்தனக் கட்டைகள், கறுவா, இலாமிச்சை, கரம்பு, Brazil wood (வண்ணப் பொருட்கள் தயாரிக்க உதவும் பிரேஸில் நாட்டு மரம்) வாசனைப் பொருட்கள் ஆகியன கொண்டுவரப்படுகின்றன. மாணிக்கங்கள் கிடைக்கும் பல சிறுகரங்கங்கள் காணப்படுவதுடன் எல்லா வகை ஆடம்பரங்களுமுண்டு” எனக் குறிப்பிடுகின்றார்.¹ மேற்கூறிய கருத்துக்களுடன் நாம் பின்வரும் நிகழ்வுகளையும் குறிப்புக்களையும் கருத்திற்கொள்வது பொருந்தும்.

“முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்கள் கி.பி. 628ஆம் இப்னு அபீஹப்ஸா என்ற நபித் தோழரை ஒரு கடிதத்துடன் இலங்கை மன்னரிடம் அனுப்பியுள்ளார்கள். அக்கடிதத்தைப் பெற்ற அரசன், சஹாபாவின் மார்க்கப் பணியை மேற்கொள்ள அனுமதியளித்ததுடன் மஸ்ஜித் ஒன்றையும் கட்டிக்கொள்ள அனுமதி வழங்கியதாகவும், குறித்த நபித்தோழர் இங்கிருந்த அரசு மக்களுக்கும், ஏனையோருக்கும் இஸ்லாத்தைப் போதித்து, சிலரை இஸ்லாம் மார்க்கத்துக்கு எடுத்து பின்னர் கி.பி. 632இல் அரேபியாவுக்கு மீண்டார்”⁶ என்றும்,

இதையடுத்து, “அரேபியாவில், புதியதொரு மார்க்கம் தோன்றியிருப்பதாக அறிந்த இலங்கை மன்னன் 2ஆம் அக்ரபோதி (623-633) தூதுக்குழுவொன்றை அரேபியாவுக்கு அனுப்பிவைத்தான். இக்குழு அரேபியாவை அடைந்தபோது, கலீபா உமரின் ஆட்சியிருந்தது. அவர்களிடம் இஸ்லாத்தைப் பற்றிய தகவல்களை அறிந்துகொண்டு இலங்கைக்கு திரும்பியதாகவும் குறிப்புள்ளது.⁷ அரசனின் இந்த ஆவாவுக்கு, அக்காலத்தில் இடம்பெற்ற நிகழ்வொன்று காரணமாகவிருக்கலாம்.

“இலங்கையைத் தரிசிக்கும் முஸ்லிம் வியாபாரிகள், வழமையாக இங்குள்ள வியாபாரிகளின் தேவைகளை, அடுத்து கப்பல் வரும்போது (பல மாதங்கள் செல்லும்) கொண்டு வருவதாக வாய்மொழி உடன்படிக்கை செய்துகொள்வார்கள்.

ஓட்பெறல், (தொகை, தரம், விலை ஆகியவை பொருந்திக்கொள்ளப்படும்). ஒருக்கால், கப்பல் வந்த காலத்தில், பொருந்திக்கொண்ட விலையைவிட உள்ளூர் சந்தையில் அதிகமாயிருந்தும் முஸ்லிம் வியாபாரிகள் பொருந்திய விலைக்கே விற்றனர். இச்சங்கதி, அப்பகுதி முழுவதும் சூடாகப் பரவியது மட்டுமல்லாமல் அரசனுக்கும் எட்டியது. அரசன் அரசு வியாபாரிகளை அழைத்து சந்தை விலையிலும் பார்க்க மிகவும் குறைந்த விலைக்குப் பொருட்கள் கைமாறியது உண்மையா? என்றும் அதற்குரிய காரணத்தையும் வினவினான். அவர்கள், சம்பவம் உண்மையென்றும், எங்கள் மார்க்கப் போதனைக்கு அமையவே அப்படி நடந்தோம் எனக் கூறியிருக்கிறார்கள். அதற்கு அரசன், அம்மார்கம் என்ன என்பதையும் அதன் போதனைகளையும் பற்றி வினவ, “இஸ்லாம் எங்களுடைய மார்க்கம் என்றும், வார்த்தையிலோ, உடன்படிக்கையிலோ மாறுசெய்யக்கூடாது மாறு செய்தால் நியாயத்தீர்ப்பு நாளன்று ஆண்டவனின் தண்டனைக்கு உள்ளாக வேண்டுமென்றும்” விளக்கியிருக்கின்றனர். இதைக்கேட்ட அரசன், இவர்களினாலும், இவர்களின் மார்க்கத்தினாலும் நமக்கு அச்சுறுத்தல் இல்லையென்று திருப்தியுற்றான்.⁴ அத்தோடு முஸ்லிம்கள் கொழும்புத் துறைமுகத்திற்கு அருகாமையில் இரண்டு மஸ்ஜிதுகளை அமைத்திருந்ததாகவும், இவையிரண்டும் போத்துக்கீசரினால் எரித்துத் தரைமட்டமாக்க

கப்பட்டதாகவும் குறிப்புண்டு.^{6,8}

இக்காலப்பகுதியில், சிங்களவர், தமிழர், முஸ்லிம்கள் பலர், தன்னாதிக்கமுள்ள பிரதேசத்தலைவர்களாவும், அரசு பிரதிநிதிகளாகவும், பேரரசர்களுக்குக் கப்பம் செலுத்திய குறுநில மன்னர்களாகவும் இலங்கையின் பல பாகங்களிலும் இருந்திருக்கிறார்கள். அபுசெயிது, ஜலாஸ்தி, அகமது திஸ்ஸ, மாக்கான் ராசா, அகமதுக்கனி ராசா பற்றியும் அக்காலப் பாடல்களுண்டு.⁹

உலகிலேயே மிகப்பிரபல்யமான நாடுகாண் யாத்திரி இடும் பத்தூதாவும், தனது இலங்கைச் சுற்றுலாக் காலத்தில் புத்தளத்தில் இறங்கியதையும், தனக்கு உதவிய சிற்றரசனைப் பற்றியும், ஜலாஸ்தி என்னும் அராபியர் கொழும்பு வட பகுதியில் சிறு கோட்டை ஒன்றை அமைத்து கடலாதிக்கம் செலுத்தினான் எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். அத்தோடு, “ஸ்பேத்ஜி” மகாராஜாக்கள் என்ற அராபியர்கள், கிறிஸ்துவுக்கு முன்னிருந்து இலங்கையில் “கலா” (Kala) - (சிலாபம்/ காலி) இலிருந்து ஆட்சி புரிந்திருக்கின்றார்கள்¹⁰ என்றும் கி.பி. ஐந்தாம் நூற்றாண்டிலிருந்து பதின் மூன்றாம் நூற்றாண்டு வரை, இலங்கையின் தென்கிழக்குப் பகுதி வரலாற்றில், புராதனச் சான்றுகளோ, கலாசார படிமங்களோ துலங்காதவொரு இடைவெளி ஏற்பட்டதாகவும், பிறகு இப்பகுதி, சீதாவக்கைச் சிங்களவர்களாலும், தமிழர்களாலும், சோனகர்களாலும் மீண்டெடுக்கப்பட்டதாகவும் குறிப்புண்டு.¹⁷ இக்குறிப்புக்குப் பிரதிவாதமும் உண்டு.

■ முஸ்லிம்களும் கிழக்கிலங்கையும்

முஸ்லிம்களுக்கு கண்டி ஆட்சியின் கீழ், நல்ல கௌரவமும், ஆட்சிப் பொறுப்பில் சிற்றரசர்களுடன், பலவித பதவிகளுள்ள அதிகாரிகளும் இருந்தனர் என்பது நாம் அறிந்ததே. பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் கல்முனையத் தரிசித்த ஷாஹ் ஹமீதொலி என்னும் இறைநேசர் அவர்களின், செயற்பாடுகள் பற்றியவொரு பாடல்மூலம் மேற்கூறியவர் நிந்தவுரைத் தரிசித்து மார்க்கப் பிரசங்கமும் செய்து குத்பா தொழுவித்ததாகவும் அறியக்கூடியதாகவுள்ளது. அத்தோடு பதினோராம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பகாலத்தில், தென்னிந்திய சோழ மன்னன் இராசேந்திரன், இலங்கை அரசின் மேற்றொறொடுத்த போரில் வடபகுதியையும் கிழக்குப் பகுதியையும் வெற்றிகொண்டான். சாகாமத்தில் இராணுவப் பாசறை ஒன்றிருந்ததாகவும் ஆவணங்கள் கூறுகின்றன. இப்போரின் போது, அவனுடைய படைகளுக்கெதிர்ப்பட்ட பௌத்த, இஸ்லாமிய வணக்கஸ்தலங்களும், ஸியாரங்களும் தரைமட்டமாக்கப்பட்டதுடன் சிற்றரசர்களின் ஆதிக்கமும் ஒழிந்தது. பின்வரும் பாடல்கள் இந்நிகழ்வை எடுத்தியம்புகின்றன.

1. வழியெங்கு மிருந்தத மசூதிகளும்
கண்ட நின்ற சோனாக்களும்
சோழன் கோபத்துக்குள்ளாகி
மடிந்தொழிந்து போயினரே..
2. மலுக்கான் புட்டிக் கலந்தரப்பா
விசாகமலை திகாமதுல அப்பா (விறுமாண்டவர் அவுலியா?)
நாற்பது முழ சீது நபி அப்பா
சியாரங்கள் தரைமட்ட மாகினப்பா...⁹

மேற்கூறப்பட்ட படையெடுப்புக்கள் காரணமாக, சில வருடங்களுக்கு இவ்வாட்சி முறையின் தொடர்ச்சி மாறிமாறி, துண்டிக்கப்பட்ட சந்தர்ப்பங்களும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. பிற்காலத்தில் மேற்கத்திய அரசுகளின் வருகையினால் இம்முறையில் பல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன.

இலங்கையின் கிழக்குப்பகுதி கண்டி இராச்சியத்தின் இறைமைக்கு உட்பட்டதாக பன்னெடுங்காலமாக இருந்துள்ளது. இலங்கையின் உள்நாட்டுப் பகுதிகளுக்கு செல்வ தற்கு தற்காலிகக்குடியிருப்பு மிகவசதியாக இருந்ததையொட்டி முஸ்லிம்கள் ஆங்காங்கே நிரந்தரமாக வசிக்கத் தொடங்கினர். இந்நிலைதான் அன்னியர்களின் வருகைக்குமுன் வழக்கிலிருந்துள்ளது. கண்டி அரசர்களும், அவர்களுக்கும், குடிமக்களுக்கும் தேவையான பொருட்களைப் பெற்றுக்கொள்ளுதல், தங்கள் நாட்டு உற்பத்திகளின் ஏற்றுமதி, ஆகிய நலன்களை மனதிற்கொண்டு இந்நடைமுறையை ஆதரித்தனர். முஸ்லிம்களும் அரசுடனும் குடிமக்களுடனும் புரிந்துணர்வுடன் நடந்து கொண்டனர்.² இவ்வாறுவசிக்கத் தொடங்கியதின் காரணமாக அமைந்தவொரு கிராமமாக நிந்தவூர் இருக்கலாம்.² அரசனின் அனுசரணையோடுதான் இந்நிலப் பரப்பிலும் குடியிருந்தனர். எனவே இப்பகுதியும் நிந்தகம் என்றே அழைக்கப்படவேண்டும். (முதலாம் வகை நிந்தகம்)

■ கண்டி அரசர்களின் நன்கொடை

கண்டி அரசன் செனரத்தின் ஆட்சிக்காலத்தில் (1604-1635) கோட்டை, இராட்சியத்தில் வாழ்ந்த முஸ்லிம்கள். போத்துக்கீச தளபதி Don Azevedo காலத்தில் 1613, 1622, 1623, 1624, 1626, ஆகிய வருடங்களில் துன்புறுத்தலுக்கு உள்ளானதும், முஸ்லிம்கள் சிங்கள அரசர்களோடு நல்லுறவைப் பேணிவந்ததால், அரசர்கள் (மாயாதுன்னை, செனரத்) பிரச்சினைக்குட்பட்ட பிரதேசங்களிலுள்ள முஸ்லிம்களை இலங்கையின் மத்திய வடமேற்கு பகுதிகளிலும், கிழக்கின் கரையோரப் பகுதிகளில் சுமார் நாலாயிரம் பேர்களை, காத்தான்குடி, கல்முனை, சாயந்தமருது, நிந்தவூர், சம்மாந்துறை, அக்கரைப்பற்று அட்டாளைச்சேனை, ஆகிய பழம்பெரும் கிராமங்களிலும் குடியமர்த்தினர் என்பது யாவரும் அறிந்ததே. இப்பகுதியைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கு பின்வரும் காரணங்கள் அமைந்திருக்கலாம்.

முதலாவது, ஏற்கனவே முஸ்லிம்கள் இப்பகுதிகளில் சுமுகமாக வாழுகின்றனர் என்பதைக் கருத்திற்கொண்டு இவ்வாறு செயற்பட்டிருக்கலாம். இரண்டாவதாக, இப்பகுதியில் வாழும் முஸ்லிம்கள் அன்னியர் வருகையையோ, அவர்கள் படையெடுப்பை எதிர்ப்பவர்களாக இருந்ததோடு, கடலாதிக்க அனுபவம் உள்ளவர்களாகவுமிருந்தனர். இப்பகுதியில் உள்ளோருக்கும் அரசுக்கும் மேலும் பக்கபலத்தை ஏற்படுத்தும் நோக்கமாகவும் இருக்கலாம். மூன்றாவதாக, இப்பகுதி பலவளங்கள் மிக்கதாக இருந்ததால், நாட்டுக்குத் தேவையான உணவில் பெரும்பகுதியை உற்பத்தியாக்கலாம் என்ற தூரநோக்காகவும் இருக்கலாம். ஏனென்றால் கிழக்கு மாகாணத்தில் வாழ்ந்த முஸ்லிம்கள் நாட்டிலேயே சிறந்த உணவு உற்பத்தியாளர்களாகக் கருதப்பட்டனர். உளவுபார்ப்பதற்கும் உதவுவர். செனரத் அரசனின் இந்நோக்கம், 1628, 1630ஆம் ஆண்டுகளில் நாட்டில் ஏற்பட்ட பிரச்சினைகளிலிருந்து நாட்டை மீட்டெடுப்பதில் வெற்றியளித்ததாகவும் குறிப்பிடுகிறது.^{5,13,14}

குடியேற்றியதோடு, இம்மக்களின் வாழ்வாதாரத்திற்காக காணியும் வழங்கினான் என்பது சரித்திர நிகழ்வு. அரசனால், சுயவிருப்பத்தின்படி அல்லது விசேட காரணத்

திற்காக, ஒரு குடும்பத்திற்கோ, கிராம மக்களுக்கோ பரம்பரை பரம்பரையாக பயன் அனுபவிக்க சிறுநிலப்பரப்பை வழங்குவது, நல்லாட்சி விழுமியமாக இருந்தது.¹⁵ இவ்வகை காணிகட்கு “பரவேனி நிந்தகம்” எனும் வார்த்தை வழக்கிலிருந்துள்ளது. ஒருவகையில் நோக்கினால், நமதூரில் குடிமக்கள் சிலரினால், பரம்பரையாகச் செய்கை பண்ணப்பட்டு வந்த “குடியாப்பங்கு” காணிகள், செனரத் மன்னனால் புதிதாக குடியேற்றப்பட்ட குடும்பங்களுக்கு வழங்கப்பட்டதாக இருக்கவேண்டும், “பரவேனி நிந்தகமாக” (இரண்டாம் வகை நிந்தகம்).¹⁵

நிந்தவூரில் ஏகப்பட்ட வயல்நிலங்கள் பச்சைப் பசேலெனக் காட்சியளிப்பதாகவும் இவை கண்டி அரசால் முஸ்லிம்களுக்கு வழங்கப்பட்டவை என்று பிரித்தானிய ஆராய்ச்சி ஆர்வலரொருவரால் பதிவாகியுள்ளது.¹⁶ முஸ்லிம்களுக்கு கண்டி அரசின் கீழ், நல்ல கௌரவமும், ஆட்சிப் பொறுப்பில் பல பதவிகளும் வழங்கப்பட்ட நிகழ்வுகள் பற்றி சரித்திர ஆசிரியர்களினாலும், ஒல்லாந்த பிரித்தானிய கவர்னர்களாலும், மட்டக்களப்பு பிராந்தியத்தில் முஸ்லிம்களின் சனத்தொகை பெரும்பான்மையாக இருந்துள்ளதாகவும் ஆவணங்களில் பதிவாகியுள்ளதோடு முஸ்லிம்களின் பிரதான பங்கேற்பு பற்றியும் பின்வரும் குறிப்புக்கள் அமைகின்றன

கிழக்கு மாகாணத்தின் பிரதான பிரிவுகளில் ஒன்று மட்டக்களப்பு பிராந்தியமாகும், ஒல்லாந்தர் காலத்தில் இப்பிராந்தியம் இருபகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்ததாகவும், மண்முனை, ஏறாவூர் பகுதிகளுக்கு (பற்றுக்கள்) செட்டியினத்தைச் சேர்ந்த Inandere Neijdue என்ற இந்து, தலைமைக்காரனாகவும் (Headman), கரைவாகு, சம்மாந்துறை மற்றும் அக்கரைப்பற்றுப் பகுதிகளுக்கு ஒரு சோனகக் காரியப்பர் “The Moor Carriaper” தலைமைக்காரனாகவும் அரசு, நிருவாகக் கடமைகளைப் புரிந்துள்ளனர்.¹⁷

மேலும், “பதினேழாம் நூற்றாண்டளவில், மட்டக்களப்புச் சமூக அமைப்பில் முஸ்லிம்கள் மிக முக்கியத்துவம் பெற்ற நிலையில் இருந்துள்ளனர் என்றும், இப்பிராந்தியத்தில் வாழும் மக்களில் மூன்றிலிரண்டு பகுதியினர் முஸ்லிம்களாக இருந்தனர்”¹⁸ என்றும், “முஸ்லிம்கள், கண்டி அரசர்களுடன் நெருங்கிய புரிந்துணர்வுடன் வாழ்ந்தார்கள்” எனவும் ஒல்லாந்து தேசாதிபதி ஒருவரின் அறிக்கையிலும் காணக்கூடியதாக உள்ளது.¹⁹ இதே கருத்துப்பட, 1624-1628 காலப்பகுதியில் எழுதப்பட்ட இன்னுமொரு ஆவணமொன்றிலும் உள்ளது.²⁰

கண்டி அரசனோடு இணைந்து ஆங்கலேயரை எதிர்த்துப் போராடிய கிழக்கு மாகாண முஸ்லிம் தலைவர்கள் ஏழுபேர்களை 1804.06.04ஆம் திகதி தேசத்துரோகிகள் என பிரித்தானிய அரசு பிரகடனப்படுத்தியது பற்றி இங்கு பதிவது பொருந்தும்.²¹

அவர்கள்:

மட்டக்களப்பு மாவட்டம்

1. மீரா ஓசன் அவ்வக்கர் (முன்பு காரியப்பர்) ராய்முனை - கல்முனை
2. ஓசன் லெப்பை உதுமாலெப்பை (முன்பு காரியப்பர்) ராய்முனை - கல்முனை
3. அவ்வக்கர் ஈசா (முகாந்திரம்): சம்மாந்துறை
4. அனீஸ்லெப்பை (டச்சு படைச்சேவையின் முன்னாள் மலாய் உத்தியோகத்தர்) மருதமுனை

திருகோணமலை மாவட்டம்

5. சேகு திதீ (தோப்பூர்வாசி) தோப்பூர்

6. பீர் முகம்மது சோனாக மனிதரின் பாதிரி, தோப்பூர்

7. சலம்பதி உடையார் (குச்சுவெளி இரண்டாம் கிராமத் தலைவர்) குச்சுவெளி (இவர்களில் ஈசா முகாந்திரம் ஒளிமறைவாகி விட்டதாக ஓர் வதந்தி) இவ்விதம் நாட்டுக்காக தியாகம் செய்தோர் அனேகமானோருண்டு. இவையாவும், இப்படியிருந்தும் பொதுவாக, மேற்குறிப்பிட்ட கால நிகழ்வுகள் பற்றி சரித்திரக் குறிப்புகள் எழுதியோர் இந்த விபரங்களைத் தவறவிட்டுள்ளனரோ எனக் கருதக்கூடியதாகவுள்ளது.

முற்காலத்தில் சிங்கள மன்னர்கள் தங்களுக்குத் திறை அறவிடவும், அரச விடயங்களை நிருவகிக்கவும் கிராமங்களில் தகுதியானவர்களை தெரிவுசெய்து ஆட்சி புரிந்தனர். தமக்கு அடக்கமாகவும், நேர்மையாகவும் கடமைகளை (ராஜ காரியம்) செய்தவர்களுக்கு, ஊதியமாகவோ, நன்றிக் கடனாகவோ நிலம் வழங்குவது நடைமுறை. இவ்விதம் வழங்கப்படும் நிலத்திற்கு நிந்தம் அல்லது நிந்தகம் என்றும், மக்கள் குடியிருப்புப் பகுதியாயின், “நிந்தகம்” எனவும் அழைக்கப்பட்டது.¹⁵ நிந்தம் எனும் சொல்லுக்கு “விசேடம்” என்று பொருளுண்டு.²² (விஷேட சந்தர்ப்பங்களில், விஷேட காரணங்களின் நிமிர்த்தம் அரசனால் வழங்கப்பட்ட நிலம் அல்லது பகுதி “நிந்தகம்” ஆகும்) அவ்விதம் வழங்கப்பட்ட நாளிலிருந்து அப்பகுதி “நிந்தகம்” என அழைக்கப்பட்டது. (மூன்றாம் வகை நிந்தகம்)

எனவே, தமிழில் நிந்தவர் என்று வழங்கலாயிற்று. அரச காணிகள் Crown lands - Crown grant) நிபந்தனைகளுக்கேற்ப, வெவ்வேறு பெயர்களைக் கொண்டு அழைக்கப்பட்டன. உதாரணமாக, பௌத்த விகாரைகளுக்கு வழங்கினால் அப்பகுதி விகாரகம் என்றும், தேவாலயங்களுக்கு வழங்கிய நிலப்பகுதி தேவாலகம் என்றும் இராஜ காரியத்திற்காக வழங்கப்பட்டால் நிந்தகம் என்றும், குறிக்கப்பட்ட சில குடும்பங்கட்கு பரம்பரை பரம்பரையாக அனுபவிக்கும் நிபந்தனையின் பேரில் வழங்கினால் “பரவேணிகம்” என்றும் அழைக்கப்பட்டன.¹⁵ எனவே, நிந்தவர் இம்மூன்று வகை நிலப்பரப்பை அடக்கியவொரு கிராமாகும். “நிந்தவர்” எனக்கூறுவது சாலப்பொருந்தும்.

■ நிந்தவர் (அ) பனிச்ச வட்டுவான் - இன்றைய நிந்தவர்

(அ). இக்கிராமத்திற்கு மேற்கே சுமார் நான்கு கிலோமீற்றர் தூரத்தில் மல்கம்பிட்டி கிராமம் அமைந்துள்ளது. இது இப்பிரதேசத்திலுள்ள பண்டைய கிராமங்களில் ஒன்றாகும். இக்கிராம மக்கள் ஒருகால், கிழக்கு நோக்கி வரும்போது, வெகு தூரத்தில் (உத்தேச காலக்குறிப்பாவது கிடைக்கவில்லை) பச்சைப் பச்செலென பெரும் வெளியொன்றும் அப்பகுதியில் பனிச்சை மரங்கள் அதிகமாக காணப்பட்டனவாம். இதன் காரணமாக அவர்கள் (அடையாளம் காண்பதற்கு அக்கால நடைமுறை) இப்பகுதியை “பனிச்ச வட்டுவான்” என அழைக்கலாயினர் ஆரம்பத்தில் இப்பெயர்தான் வழக்கிலிருந்துள்ளதென நம்முன்னோர்களின் கூற்று.

1880 ஜூலை 17ஆம் திகதி, நிந்தவூரில் நடந்தேறியதொரு வைபவத்தில் வாழ்த்துப்பா பாடிய சாய்ந்தமருதூர் ஆசுகவி மீராலெவ்வைச் சீயம், நிந்தவூரைப் பற்றிப் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுப் பாடியுள்ளார்.

1. நிந்தவூருக் கதிபதியாம் வன்னியனார்
நேசமுறும் பாலர் வரும் பவனி யல்லவோ!
எண்ணிலா மக்களும் சூழ,
சுந்தரமா யித்தெருவில்
வாறதிவ ராரெடி மின்னே!
2. சொல்ல நிகரில்லா தூய பள்ளி வாசலுடன்
நல்ல நல்ல வீதிகளும் நன்மறையி னோதைகளும்
மஞ்சி தொடுக்கின்ற நெடுமாட கூடங்களுடன்
பஞ்சமின்றியே வாழும் பனிச்சைவட்டான் மாநகராம்²³

பிரித்தானிய அரசினால், 1903ஆம் ஹாஜி முகம்மது இஸ்மாலெவ்வை (நல்லமா அதிபரின் பாட்டன்) அவர்களுக்கு, வழங்கிய காணியின் உறுதியில் “நிந்தவூர்ப்பற்றிலுள்ள நிந்தவூரில், பனிச்சஞ்சோலைக்காடு” எனப்படும் பகுதியெனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.²⁴

நிந்தவூர் மட்டுநகர் - பொத்துவில் பிரதான பாதையில் 28ஆவது மைல்கல் தொடக்கம் 32ஆவது மைல்கல் வரையிலுள்ள பரப்புநிலம் நிந்தவூர். எல்லைகளாக வடக்கே காரேறு மூதாரெனும் காரைதீவு, கிழக்கே களப்பும் கடலும், தெற்கே, களனிக்கு உரமேற்றும் களியோடை ஆறு, மேற்கே ஊழவர்க்கே உரித்தான மருதமும், கொண்ட கிராமமாகும். இவற்றோடு வெளவாலோடை நொச்சியடி ஆறுகளும், செங்கப்படை ஆறும் இப்பகுதிக்கு மேலும் நீர்வளத்தை வழங்குகின்றன. இன்னும் வடக்கே சுமார் 75 வருடங்களுக்கு முன், வெள்ளப் பாதுகாப்பிற்காக அமைக்கப்பட்ட, கடலுடன் சங்கமிக்கும் வெட்டு வாய்க்காலெனும் பாரிய வடிகாலும், கிராமத்தின், வட, தென் பகுதிகளில் அடங்கப்பட்டுள்ள இறைநேசச் செல்வர்களின் துஆப் பிராத்தனைகளும், ஆண்டவனின் அருளையும் நிந்தவூர் கொண்டுள்ளது.

(ஆ) நிந்தவூர் - கரைவாகுப்பற்று

ஆரம்பத்தில் அக்கரைப்பற்றுடன் இணைக்கப்பட்டிருந்த நிந்தவூர் பிற்காலத்தில் கரைவாகுடன் இணைந்து, கரைவாகு - நிந்தவூர் பெரும்பாக இறைவரிப்பற்று என்ற அமைப்பின் கீழ் நிர்வாகம் இயங்கியது.²⁵ இதன் காரணமாக நம்முரைப் பற்றிய தனியான தரவுகள், தனிநபர்களினாலோ, அரசு உத்தியோகத்தர்களினாலோ பதிவுசெய்யப் படவில்லை என்பது வருந்தக்கூடிய உண்மையாகும். இதன்காரணமாக நிந்தவூரின் வளர்ச்சி பற்றி விரிவாகவோ, ஆதாரங்களுடனோ நிரூபிக்க பதிவுகளில்லை. ஆரம்ப காலத்திலிருந்து நம்முரை நிருவாகித்தவர்களோ அல்லது தனிப்பட்டவர்களோ குறிப்புகள் எழுதிவிட்டுச் சென்றதுமில்லை. ஜனாப் S.H.L.A. இப்பொழுதிம் (அதிபர்) அவர்களின் குடும்பத்தைப் பற்றிய குறிப்பேட்டில் ஊரையும், இப்பிரதேசத்தைப் பற்றியும் பல விபரங்களைக் குறித்துவைத்துள்ளார். இக்குறிப்பு ஓரளவுக்கு உதவியது.²⁶ தவிர ஏனைய தரவுகள் அரசு அறிக்கைகளே. நிந்தவூர் 1968இல், தனியாகப்பிரிந்து, நிந்தவூர் பெரும்பாக இறைவரிப் பகுதியாக இயங்கியதற்குப் பின்புதான், சில நிருவாகத் தரவுகள் பேணப்பட்டுள்ளன.

■ நிந்தவூரின் வளர்ச்சிப் பரிணாமம், தொடர்பாடல்களும்

ஆரம்பகாலத்தில் நிந்தவூரின் குடியேற்றப்பகுதி, பெரியபள்ளியை மையமாக,

சுற்றியுள்ள, வடபக்கம் நிந்தவூர் மீராநகர் வீதியிலிருந்து தெற்கே தியேட்டர் வீதி வரைக்கும், அத்தோடு புளியடிப்பட்டியும் (புளியடிப்பட்டி அல்லது புல்லடிப்பட்டி - ஹாஜி மேர்சாவின் தோட்டம் உள்ளபகுதி) அட்டப்பள்ளம் ஆகிய பகுதிகளுமாகும். பிரதான பாதைக்கு மேற்குப் பகுதியில் நெல்லுத்தீவு வெல்லசக்கட்டு வீதிக்கு அண்மித்த பகுதியிலிருந்து அல்-அஷ்றக் தேசிய பாடசாலையை அண்மித்த பகுதிகள் வரையான நிலப்பரப்பை அடக்கியிருந்துள்ளது என்பது நம்முன்னோர்களின் கூற்று. 1935ஆம் ஆண்டின் “பிறப்பு, இறப்பு பிரிவுகளின் வரையறையின் அரச பிரகடனம்” நிந்தவூர், பின்வரும் பிரிவுகளைக் கொண்டதாக அறிவிக்கின்றது. அவை:²⁷

- 1) அட்டப்பள்ளம்
- 2) செங்கப்படை
- 3) மாட்டுப்பளை
- 4) நடுக்குடியிருப்பு
- 5) நிந்தவூர்
- 6) பரவன்குடியிருப்பு (இக்குடியிருப்பு காலப்போக்கில் மருவிவிட்டது)

பிற்காலத்தில் மக்கள் தொகை அதிகரிக்கத் தொடங்கியதும் பின்வரும் ஆறு பெரும் பகுதிகளாக விரிவடைந்துள்ளது. அவை:

- 1) நிந்தவூரின் பிரதான பகுதி
- 2) நெல்லித்தீவு, பரவன் குடியிருப்பு
- 3) முருங்கைத்தீவு (கிழக்குப்புற வடபகுதி)
- 4) நஞ்சிக்குடா (காஞ்சிர மரங்கள் அதிகமாக காணப்பட்டதால்)
- 5) அட்டப்பள்ளம்
- 6) புளியடிப்பட்டி

மக்கள்தொகை பெருகியதாலும், ஊரின் பல திக்குகளுக்கும் குடியேற்றம் விசாலித்தாலும் சனாமியின் தாக்கத்தாலும் புதுக்குடியேற்றங்கள் உண்டாகின. அவையாவன:

- 1) புது நகரம்
- 2) மீரா நகர்
- 3) மாந்தோட்டம்
- 4) அரசடித் தோட்டம்
- 5) ஜலால் புரம்
- 6) ஸகாத் கிராமம்
- 7) வெளவாலோடைக் கிராமம்
- 8) சமாதானக் கிராமம்

■ ஸியாரங்கள் - இறை நேசர்கள்

இத்தலங்கள், நிந்தவூரினதும், மக்கள் குடியேற்றத்தினதும் தொன்மையை எடுத்தோம்புவதோடு, த.வா பணியில் மக்கள் ஈடுபட்டிருந்ததற்கும் பின்வரும் விடயங்கள் தடயங்களாக அமைந்திருக்கின்றன. ஆரம்பகாலத்தில் இங்கு த.வா பணியில் ஈடுபட்டோர் அராபியா, எகிப்து, ஈராக், இந்தியா ஆகிய நாடுகளிலிருந்து வந்தவர்களென இவர்களின் சரிதை கூறுகின்றது.

(1) “மிஸ்கீன்” மௌலானா

நிந்தவூர் முதலாம் குறிச்சியில் இறைநேசர் ஒருவர் அடங்கப்பட்டிருப்பதாகவும், அக்கட்டிடத்தில் இரவில் விளக்கேற்றி வைத்தால் பெருங்காற்று வீசினாலும் அணையாது ஒளிருமென நம் முன்னோர்கள் கூறக் கேட்டிருக்கின்றோம்.

சுற்றுவுட்டார மக்கள் இக்கபுறடியில் ஓர் குடிசையை அமைத்துள்ளனர். இவ்விடம் பல வருடங்களாகக் சிதைவுற்ற நிலையில் இருந்ததை பலர் அறிவார்கள். இதன் கூரை சிதைந்து போகவே இவ்விறை நேசரில் அன்பு கொண்டோரில் ஒருவர் (மர்ஹூம் அல்ஹாஜ் எஸ்.எச்.எல்.முகைதீன்) சிப்பி ஓட்டிலானான நிரந்தரக் கூரையொன்றை அமைத்துக் கொடுத்துள்ளார். பல வருடங்கட்கு பிறகு அப்பகுதி துடிப்புள்ள இளைஞர்கள் சிலரின் (கணக்கப்பிள்ளையின் பேரன் செய்யது அஹமது, ஐ.அலியார், கட்டிடக் கலைஞர் செயினு தீன் இன்னும் சிலர்) முயற்சியினால் அவ்விடத்தில் “ஓமர் கயாம்” என்னும் பெயரில் சிறு நூலகமொன்றும் இயங்கியது. இதன்பிறகு சிலகாலம் இக்கபுறடி கவனிப்பாரற்றுக் கிடந்தது.

இதில் அடங்கப்பட்டிருக்கும் இறைநேசரின் பெயர் சேகு அப்துல்லாஹ் மௌலானா. ஈராக் நாட்டிலிருந்து, த.வா பணியில் 19ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பப் பகுதியில் நிந்தவூருக்கு வந்திருக்கின்றார் எனக் கொள்ளலாம். நிந்தவூர் பெரிய பள்ளியில் தங்கி, தம்பணியில் ஈடுபடும் காலத்தில், இவ்வூர் மக்களின் ஆன்மீக வாழ்க்கை முறையினால் கவரப்பட்டு, இவ்வூரிலேயே திருமணம் முடித்து, இங்கேயே வாழவேண்டும் என்ற ஆசை ஏற்பட்டது. இதனால், நிந்தவூரில் திருக்குர்ஆன் ஓதல், மார்க்கபக்தி ஆகிய சிறப்புகளுள்ள முக்குலுத்தும்மா (உம்மு குல்தாம்) எனும் பெண்மணியை துணைவியாக ஏற்று வாழ்ந்திருக்கின்றார். இவர்களுக்கு இரண்டு பெண்குழந்தைகள் பிறந்துள்ளது. இவருடைய மூத்தமகள் 1950ஆம் ஆண்டு தனது 85ஆவது வயதில் வபாத்தானார். இரண்டு மக்களினதும் ஜனாஸாக்களும் இவருக்கு அருகிலேயே அடக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

இவ்விறைநேசர், மிக எளிய வாழ்க்கை நடத்தியவராகையால் மக்கள் “மிஸ்கீன் மௌலானா” என்று அழைக்கப்பட்டார். இவர் வபாத்தான தினம் தெரியாது. இவருடைய கபுறடிக்குப் பக்கத்தில் ஒரு ஆலமரம் இருந்தது. இதனருகில் இரவு நேரங்களில் விளக்கு எரிவதாகவும், சில காலங்களில் கபுறுஸ்தானம் தீப்பற்றி எரிவது போல் தோன்றுவதாகவும், ஆனால் அண்மையில் சென்று பார்த்தால் அதற்கான அடையாளங்கள் இருப்பதில்லை என்ற கூற்றும் மக்களிடையே இருந்தது.

மர்ஹூம் ஹாஜி கே.அலியார் (காடியர்) அவர்கள் ஜமாத் பணியில் ஈடுபட்டுச் சென்ற போது இதனைக் கண்டதாக ஒரு செய்தி. இப்போது இவ்விடத்தல் தொழுகைக்காக பள்ளிவாசலொன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது. தகவல்: இம்மௌலானாவின், பேத்தி வழி கொள்ளுப் பேரன் அல்ஹாஜ் எஸ்.ஆதம்பாவா (சாலா மாஸ்டர்)²⁸

(2) சேகு சாலிம் மௌலானா

இவரின் ஸியாரம் நிந்தவூர் முதலாம் குறிச்சியில் அமைந்துள்ளது. இற்றைக்கு சுமார் 200 வருடங்களுக்கு முன்னர், செய்கு அப்துல்லாஹ் செய்கு ஸாலிம் மௌலானா (ஹன்றமிய்யித் தரீமிய்யி) அவர்கள் நிந்தவூருக்கு வந்து தற்போது அவர் அடங்கப்பட்ட

டிருக்கும் இடத்தில் வசித்து வந்துள்ளார். இவர்களுடைய பூர்வீகம் யமன் தேசத்திலுள்ள “ஹன்றமௌத்து” என்னும் பகுதியில் அமைந்துள்ள “தரீமிய்யி” என்னும் நகரில், றகுலுள்ளாஹ் (ஸல்) அவர்களின் பரம்பரையில் பிறந்தார்கள். இவர்கள், கப்பல்முலம் இலங்கைக்கு வரும் வேளையில், நடுக்கடலில் கப்பல் உடைந்து பிரயாணம் தடைப்பட்டது. அவ்வேளை கப்பலில் உடைந்த பலகைத் துண்டொன்றை, கைப்பிடித்து “பிஸ் மில்லாஹிர் றஹுமான் றஹீம்” என்று அதன்மேல் ஏறி கடைசியாக வெலிகமையில் வந்து கரையேறியிருக்கின்றார்.

இப்பயணத்தின்போது தன்னுடன் பல ஆன்மீக, யூனானி வைத்தியக் கிதாபுகளையும் கொண்டு வந்துள்ளார். அக்கிதாபுகளில் “நான் கடலில் பலகைத் துண்டில் மிதந்து வந்தேன்” எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். இவர் நிந்தவூரில் வசித்தபோது “நஹ்தாட்” குடும்பத்தைச் சேர்ந்த ஒரு பெண்மணியை தனது வாழ்கைத் துணையாக கரம்பிடித்தார். இத்திருமணம் மூலம் செய்து அப்துர் ரஃமான் மௌலானாவும், செய்து இப்றாஹீம் மௌலானா ஆகிய இரு ஆண் மக்கள் பிறந்தார்கள். செய்து அப்துர் ரஃமான் எனும் மூத்த மகனுக்கு சேகு சாலிம் மௌலானா பிறந்தார். இவருக்கு செய்து முஹமத் மௌலானா (முத்த மௌலானா), செய்து அஹமது மௌலானா (நபுள்ளாஹ் மௌலானாவின் தந்தை), இரண்டாம் தாரமூலம் செய்து அப்துல் றஃமான் மௌலானாவும் (இளைய மௌலானா) பாத்திமா என்ற ஒரு மகளும் பிறந்தார்கள்.

இவர் ஜின்களைக் கட்டுப்படுத்தக் கூடியவராகவும், ஆன்மீக, யூனானி வைத்தியங்களுடன் பல “கறாமத்து”க்களையும் வெளிப்படுத்தியதாக அயலவர்கள் கூறக் கேட்டிருக்கின்றோம். அத்தோடு, மார்க்க உபந்நியாசங்கள், “றாத்திப்” ஆகிய நிகழ்ச்சிகளை ஊரின் பல பகுதிகளிலும் நடாத்தி வந்திருக்கிறார். இவரது பரம்பரையில் வந்தவர்களும் இப்பணியில் ஈடுபட்டனர். ஒரு சமயம், றாத்திப் நிகழ்வின் உச்சக் கட்டத்தை (யத்பு) எட்டியபோது சேகு சாலிம் மௌலானா (வொலியுல்லாஹ்) அவர்கள் “மக்காள் உங்களுக்கு என்ன வேண்டும்” எனக் கேட்க, இருந்தவர்கள் “பேரிச்சம்பழம் வேண்டும்” என்று சொல்லியுள்ளார்கள். வொலியுல்லாஹ் அவர்கள் இருகைகளையும் நீட்டி உயர்த்தியதும் கைநிறைய பாணி வடியும் பேரிச்சம் பழக்குலை கிடைத்ததாம். அதரன அனைவரும் உண்டு மகிழ்ந்திருக்கின்றனர். இந்நிகழ்வை, தனது தந்தை சொன்னதாக மர்ஹூம் அல்-ஹாஜ் S.H.L. முகைதீன் அவர்கள் என்னிடம் கூறினார்கள். இதே சம்பவத்தினை அப்துல் முத்தலிப் (பத்தாசிப்பிள்ளை - ஏ.எம்.அகமது அதிபரின் தந்தை) அவர்கள் எனது தந்தையிடம் கூறியதையும் நான் அறிவேன். (தகவல் கொள்ளும் பேரன் எஸ்.ஏ.எஸ்.எம். நபுள்ளாஹ் மௌலானா)

(3) யாஸின் மௌலானா

மலையாளத்து மௌலானா என்றழைக்கப்படும் இறைநேசரொவர் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பகாலத்தில் தஃவா பணியிலீடுபட்டு இலங்கைக்கு வந்துள்ளார். பின் நிந்தவூரில் தற்பொழுது மலையாளத்து மௌலானாவின் தைக்காவென்று அழைக்கப்படுமிடத்தில் குடிசையமைத்து ஆன்மீகப் பணியிலும், வைத்தியம் பார்க்கும் பணியிலும் காலத்தைக் கழித்துள்ளார். ஊரில் ஏற்படும் மார்க்கப் பிரச்சினைகளுக்கு தீர்வு காண்பதிலும் பெரும்பங்காற்றியதாக செய்திகளுண்டு. மலையாளத்திலிருந்து இவ்வுருக்கு வந்ததால் இவரின் நற்பணியினால் கவரப்பட்ட மக்கள் இவரை மலையாளத்து மௌலானா என்றே அழைக்கலானார்கள். இவருடனோ அல்லது பிறகோ இவருடைய மகன்

யாஸின் மௌலானாவும் இங்கு வந்துள்ளாரென அறியக்கிடக்கின்றது.

தகப்பனின் மௌத்துக்குப் பின் தனயனும் இருதுறைகளிலும் பிரபல்யமானதுடன் ஊர்மக்களின் நன்மதிப்பையும் பெற்றதாக அறிகிறோம். “நுஜும்” முறையிலும், உணவில் சூனியம் செய்து ஒருவரைப் “பாடையில்” போடுதல் போன்ற நோய்களை “கோப்பை” கட்டுதல் மூலம் சுகமாக்கும் வைத்தியத்திலும் பிரபல்யமாயிருந்தார். சாஹூல் ஹமீது லெவ்வை (சீனி வட்டாணை) இப்பெரியாரிடம் இவ்வைத்தியத்தை கற்று பரிகாரம் செய்தவர். சீனிவட்டாணைக்குப் பிறகு அவரின் பேரன் (வழக்கையாவின் மகன் ஜாபீர் மாஸ்டர் சில காலம் இவ்வைத்தியம் செய்வதில் ஈடுபட்டார்) யாஸின் மௌலானாவின் மகன் சின்னத்தங்கள் மௌலானா, தகப்பனின் அடிச்சுவட்டைப் பின்பற்றி ஆன்மீக வைத்தியத்தில் சிறந்து விளங்கினார். அத்தோடு த.வா பணி, மௌலாது, றாத்தீப் ஆகிய கரியங்களிலும் மக்களை ஈடுபடுத்தி பல வருடங்கள் பங்காற்றினார்கள்.³⁰

(4) அட்டப்பள்ளம் நாற்பது முடி அவலியா

நிந்தவூரைச் சேர்ந்த அட்டப்பள்ளம் என்னும் கிராமத்தில், சுமார் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் மத்திய காலத்தின் முற்பகுதியில் இவ்வூரைச் சேர்ந்த, அலியார்ப் போடி முன்னிலை (உசுப்பிறாணிப் பிள்ளை)க்கும் அவர் தகப்பன் இசுமாலெவ்வைப் போடிக்குமுரிய (ஈனியர்), அட்டப்பள்ளத்திலுள்ள, சிறு காடடைந்த நிலப்பரப்பை தெங்குப் பயிர்ச்செய்கைக்காக துப்பரவு செய்து குப்பைகளை ஆங்காங்கே சேர்த்து எரித்திருக்கிறார்கள். அன்றிரவு பச்சைக் குப்பாயம் அணிந்த ஒரு பெரியார் கனவில் தோன்றி “நான் இவ்விடத்தில் அடங்கப்பட்டிருக்கிறேன். எனக்கொரு நிழல் அமையுங்கள்” எனக் கனவில் அலியார்ப் போடிக்கு உணர்த்தியுள்ளார். கனவிலேயே, தலைமாடு, கால்மாடு அறிவதெப்படியென வினவ, “நீங்கள் குப்பை எரித்த இடத்தில் ஆலங்கன்றுகள் துளிர் விட்டு முளைத்திருக்கின்றன” எனக்கூறி பெரியார் மறைந்துவிட்டார்.

காலையில் இவர்கள் இவ்விடத்தைப் பார்வையிட்டதும், கனவில் கூறியது உண்மையாகவும், இவ்விரண்டு அடையாளங்களுக்கிடையில் தீப்பிடிக்காமலிருந்ததையும் கண்டு ஆச்சரியமுற்று பெரிய பள்ளி மரைக்கார் சபையிடம் விடயத்தை எடுத்துக் கூறினார்கள். (அச்சமயம் அலியார்ப் போடியும் மரைக்கார் சபை அங்கத்தவராவார்) எனவே, அன்றிருந்த வன்னுமை மாதுலெவ்வைப் போடி உதுமாலெவ்வை போடி அவர்களுடன், உடையார், மரைக்காமார்கள், மற்றும் மலையாளத்து மௌலானா (யாஸின் மௌலானாவின் வாப்பா, ஆகியோர் அந்த வெள்ளிக்கிழமை குத்பாவுக்குப் பிறகு அங்கு சென்று பார்க்கையில், கனவில் கூறியது உண்மையேயென அறிந்து வேண்டுகலின் பிரகாரம், அவ்விடத்தில் கிடுகினால் ஒரு குடிசை அமைத்தனர். அடங்கப்பட்டிருப்பவரின் பெயரறிய ஆவலுற்ற சபை, மௌலானாவின் உதவியை நாடியதாம். பின் கூறப்பட்ட பெயர்வழி ஆன்மீக வைத்திய முறையில் சிறந்தவராக விளங்கியவர். இவர் கபுறடியிலிருந்து பல துஆக்களை ஒதி, திகர் செய்துவந்ததால், ஒரு வெள்ளியன்று கனவில், “தான் ஸீது நபியின் பரம்பரையைச் சேர்ந்தவரென்றும், தனது பெயர் சேஹு முஜீஸ், த.வாப் பணியில் ஈடுபட்டு இங்கு வந்ததாகவும்” கூறியுள்ளார். இதன்பின் அலியார்ப்போடி, ஸியாரத் திற்காக அது அமைந்துள்ள இடத்தையும், பராமரிப்புக்காக அண்மித்திருந்த வயற்காணியில் ஒரு பகுதியையும் எழுதிக் கொடுத்து, சேகு சாஹிபு யென்பவரை “மோதினாக” நியமித்து அவர் தங்குவதற்கொரு குடிசையும் அமைத்து, கிணறொன்றையும் கட்டிக் கொடுத்துள்ளார். (ஸியாரத்தைச் சுற்றி இக்கொடை வள்ளலின் மூன்றாவது மகளின்

வாரிசுகளுக்கு வளவும், நெற்காணியும் இருந்ததைக் கொண்டு அறியலாம்) இந்நாளி லிருந்து, மக்கள் நேர்ச்சைகள் நாடி இங்கு வந்துள்ளார்கள்.

குறிப்பு: இங்கு அடங்கப்பட்டிருக்கும் “சேஹு முஜீஸ்” அவுலியாவின் இக்கபுறுஸ் தானம் அமைந்த காலம் பற்றி தகவல்களில்லை. (ஹிஜ்ரி 950, (கி.பி 1528)ஆம் காலப் பகுதியில் நாகூர் ஷாஹுல் ஹமீதொலி அவர்கள் இலங்கைக்கு விஜயம் செய்துள்ளார்கள்) எனவே, இலங்கையில் முஸ்லிம்கள் வியாபாரத் தொடர்பு ஏற்படுத்திய காலப்பகுதிக்கு பல நூற்றாண்டுகளுக்கு பின்னிருக்கலாம் எனக் கொள்ளலாம். (13ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திலிருந்தும் அதற்கு முன்னும் அடிக்கடி இடம்பெற்ற பாண்டிய சோழ, படையெடுப்புக்களினால் கிழக்குப் பகுதிப் புண்ணிய தலங்கள் எல்லாம் அழிக்கப்பட்டன. இப்பிரதேசம் பெரும் பாதிப்புக்குள்ளானது. நாகூர் சாஹுல் ஹமீதொலி அவர்கள், இப்புண்ணிய தலத்தையும் தரிசித்து, இங்கு குடிசை ஒன்றையும் அமைத்து, சிலநாட்கள் தங்கி மார்க்கப் பிரசங்கம், குத்பா தொழுகை ஆகியன நடத்தியிருக்கின்றார் என பின்வரும் பாடல்கள் மூலம் அறியக் கிடைக்கின்றது.

1. சாஹுல் ஹமீது நாயகந்தான்
வந்திருப்பவர்களெனக் கேட்டதும்,
வாயிலும் வயிற்றறிலும் நிந்தவூரார்,
2. அடித்தோடி வந்தார்கள்
மோதினார் கல்லிலேறி,
வாங்கைச் சொன்னதும்,
பெண்களெல்லா மோடி
வந்தார்கள், பள்ளிவாயலுக்கு
3. வெள்ளிக்கிழமை அன்று
ஊரவ ரனை வரையும்
பள்ளிக்கு வரப் பண்ணி
குத்பா தொழு வித்தார்கள்
4. விட்டுப் பிரிய அந்த
நிந்தவூரார் நாயகத்துடன் சேர்ந்து
நாற்பது முழ அவுலியாக்கள்
கபுறடிக்குப் புறப்பட்டார்கள்
5. மனக் கவலை கொண்ட எங்கள்
செய்யிது சாஹுலட் ஹமீதொலியவர்கள்
தொழுகைகளை முடித்து விட்டு
மனஞ் சேர்ந்து படுத்தார்கள்
6. மனாவில் வந்தொருவர்
நாற்பது முழ மிருப்பார்
சீது நபி நான் வாரும்
வாப்பாவைப் பார்பா யென்றார் ^{3,9,11,15}

“நாங்கள் சிறுபிள்ளைக் காலத்தில் இந்த ஸியாரத்தை,காத்தான்குடி, ஏறாவூர் பகுதிகளிலிருந்து கூட்டு வண்டிகளிலும், வாகனங்களிலும் குடும்பம் குடும்பமாக வந்து தரிசித்து காணிக்கையிட்டுச் செல்வார்கள். காலப்போக்கில், பல அபிமானிகளால் நிரந்தர சுவர்கள் அமைக்கப்பட்டன. பிறிதொரு காலத்தில், எஸ்.எச்.எல்.ஏ. இப்பறாகிம்

(அதிபர்) ஒரு நேர்த்தியின் காரணமாக 1947இல் தற்காலிக கூரையை மாற்றி நாட் டோடு வேய்ந்து நிரந்தரக் கூரையை அமைத்தார். இதைத் தொடர்ந்து அல்ஹாஜ். முதலியார் இப்றாஹிம் எம்.பி. அவர்களின் மாமியார், (முகம்மதுத்தம்பி முன்னிலையின் மனைவி) பாத்தும்மா, தனக்கேற்படும் தலைக்குத்து சுகமாக நேர்ந்து மேலுமொரு கிணறு கட்டிக்கொடுத்துள்ளார். நாளாவட்டத்தில், தொழுகைக்காக சிறு தைக்காவும் அமைத்து பிற்காலத்தில் இக்கட்டிடம் விஸ்தரிக்கப்பட்டு, பெரிய பள்ளியினால் பரிபா லிக்கப்படுகின்றது. அக்காலத்தில் இந்த ஸியாரத்திலும், பள்ளியிலும் கடமைபுரியும் ஊழியர்களுக்காக, மாட்டுப்பளை, செங்கப்படை, அல்லிமுலை ஆகிய கண்டங்களிலுள்ள போடிமார் போகம்தோறும் களவட்டிக்கு ஒரு மரக்கால் வீதம் (மீசு பொலி) கொடுத்து வந்தனர். தற்காலத்தில் இந்நடைமுறை கைவிடப்பட்டுள்ளது. ³¹

(5) நடுக்குடி கிழற்கண்டம் - விறுமாண்டவர் (அவுலியா)

நிந்தவூர் ந.கு.கி கண்டத்தில் விறுமாண்டவர் என்னும் நாமமுள்ள இறை நேசர் ஒருவர் அடங்கப்பட்டுள்ளார். இவர், பர்மா தேசத்திலிருந்து த.வா பணியில் இலங் கைக்கு வந்திருக்கலாம். வந்த காலமோ, அடங்கப்பட்ட வருட்மோ பற்றிய தகவல்கள் தெளிவில்லை. ஆனால், நாகூர் தைக்காவில் அடங்கப்பட்டிருக்கும் ஷாஹூல் ஹமீ தொலி அவர்கள் “திகாமதுல்லா அவுலியாவின்” ஸியாரத்தைத் தரசித்ததாகவும் (இவ் விறை நேசரின் தலமாகவிருக்கலாம்) பாடலுள்ளது.⁹

அங்கும் ஓர் சிறு பள்ளிவாசலும், பராமரிப்பவர் விடுதியும் அமைந்துள்ளது. (உண் மையில் இவ்விறைநேசர் இதே கண்டத்திலுள்ள காலம்சென்ற, எஸ்.எல்.ஏ. ஜப்பார் அதிபருக்குச் சொந்தமான “விட்டின கிராந்தி” வயலில்தான் அடங்கப்பட்டிருப்பதாக எமது முன்னோர்களின் கூற்று) “ஒரு சமயம் இவ்வயலின் செய்கைக்காரர், (கொட்டான் மேசனின் வாப்பா - கொட்டாசியின் மூத்த காக்கா) வயலில் இருந்த சிறு மண்பிட்டி ஒன்றில் குடிசை அமைப்பதற்காக மண்வெட்டி உள்ளார். அன்றிரவு, பச்சைக் குப்பாயம் அணிந்த ஒருவர் கனவில் தோன்றி இங்கு எனக்கு ஒன்றும் செய்யவேண்டாம். விரும்பினால், நான் இளைப்பாறிய இடத்தில் நிழல் அமையுங்கள் என்று கூறி மறைந்துள்ளார்” பின்பு குறிப்பிட்ட இடத்தில் ஒரு குடிசை அமைக்கப்பட்டதாம். (தற்போதய தைக்கா)

இக்கபுறுஸ்தானத்தின் எல்லைக்கருகில் “முண்டப்போடி வெட்டுக்காடு” என்னும் பெயர் கொண்ட ஒரு வயல், பாண்டிருப்பைச் சேர்ந்த முண்டப்போடி என்னும் இந்து சமயத்தைச் சேர்ந்தவொரு பெரியாருக்கு இருந்தது. இவர் ஒருமுறை இவ்வயலுக் குரிய விதைநெல் முளைக்காது போகவே இப்பகுதிக் கிராமங்கள் தோறும் விதைநெல் தேடி கிடைக்காததால், மனவேதனையுடன் அவர் தனது வேட்டியின் ஒரு துண்டைக் கிழித்தெடுத்து தனது காதணியை (கடுக்கண்) காணிக்கையாக முடிந்து தலைக்குக்கீழ் வைத்து, பள்ளிவாசல் முன்னுள்ள வம்மிமர நிழலில் களைப்பு மிகுதியினால் கண்ண யர்ந்து விட்டார். அப்பொழுது. “டேய் முண்டப்போடி நாளைக்கு உன்ட வயல விதடா” என்று அசரீரி மூலம் (கனவில்) அறிவுறுத்தப்பட்டாராம். திடுக்கிட்டு எழுந்தவர், அங்கு மிங்கும் சுற்றிப்பார்த்துவிட்டு, வீடுசென்று பார்க்கும்போது முளையாதிருந் நெல் எல்லாம் “வம்மிப் பூ” போல முளைத்து இருந்ததாம். விதைத்தபின், தனது நெற்காணில் இரு “வரவைகளை” (இரண்டு ஏக்கர்) அவர் தைக்காப் பள்ளிவாசல் பராமரிப்புக்காக நன்கொடையாக ஈந்துள்ளார். “முண்டப்போடி இலவிசம்” என்ற வயல் இருப்பது யாவரும் அறிந்ததே.

இதுவொரு உண்மைச் சம்பவம். ஸியாரத்திற்கென நன்கொடையாக அளிக்கப்பட்ட காணியை இவ்விடத்தில் வசிக்கும் முஅத்தீன் செய்கை பண்ணுவார். அதன் விதைப்புச் செலவிற்கு போடிமார் உதவுவார்கள். அத்தோடு அவுலியாக்களுக்கு “மீசு” பொலி (கண்டங்களில் அமைந்திருக்கும் ஸியாரங்களின் பராமரிப்புக்காக வழங்கும் நெல்) கொடுக்கும் முற்கால வழக்கம் நடைமுறையில் இருந்துள்ளது. ஆனால், இப்போது கைவிடப்பட்டுள்ளது.

(6) நெருப்பு மஸ்தார்

இவ்விறைநேசரின் பெயர் செய்கு முஹ்யுத்தீன் இவர்களின் தகப்பனார் பெயர் செய்கு முஹம்மது. பிறப்பிடம் இந்தியாவில் டில்லி மாநகரமாகும். அரபு ஆங்கிலம், உருது, தமிழ், தெலுங்கு, மலையாளம் போன்ற பல மொழிகளிலும் எழுத வாசிக்க திறமை பெற்றவர். அரபியிலும் பாண்டித்தியம் உண்டு. தான் ஓதிய வேலூர் பாக்கியத்துல் ஸாலிஹாத் மத்ரஸாவில் சிறந்த பெறுபேறுகள் பெற்றதுமல்லாமல் உஸ்தாதுமார் களிமிருந்து பல கிதாபுகளையும் அன்பளிப்பாகப் பெற்றுள்ளார். ஆண்டவனின் அருளால் ஈர்க்கப்பட்டு, ஒருநாள், தாயாரிடம் “தன்னை இறைவனுக்காக அர்ப்பணித்து விடும் படியும், தன்னைப்பற்றி கவலை வேண்டாமெனவும்” பணிவுடன் கேட்டு அனுமதி பெற்று, சூபிமார்களுடன் சேர்ந்து, பல காடுகள், ஊர்கள் எல்லாம் அலைந்து திரிந்திருந்து, கடைசியாக பால்குடி வாவாவுடன் கதிர்காமத்திற்கு வந்து சிறிதுகாலம் தங்கியிருந்தார்.

ஒருநாள், பால்குடிவாவா. இவரை நோக்கி “முகைதீன் நீங்க இங்கிருந்து போங்க, உங்க காரியத்தை நிறைவேற்றுங்க” என்று கூறியுள்ளார். இதன் அர்த்தத்தை விளங்கிய மஸ்தார் (திருமணம் முடித்தல்) அங்கிருந்து அக்கரைப்பற்றை அடைந்து, அங்கு மௌலானா குடும்ப விதவையொருவரை மணந்து சிலகாலம் வாழ்ந்துள்ளார். குழந்தைப் பாக்கியம் கிடைக்காததால், அத்திருமணத்தை விட்டு காத்தான்குடியில் மற்றொரு மௌலானா குடும்பத்தைச் சேர்ந்த விதவையை மணந்துள்ளார். இதன் மூலமும் பிள்ளைப்பேறு இல்லாததால், அதையும் விட்டு நிந்தவூர் ஏகி ஜம்ஆ பள்ளியில் தங்கியிருக்கும் காலத்தில், மரைக்காராக இருந்த ம.மூர் லெவ்வை அவர்களிடம் தான் நிந்தவூரிலேயே திருமணம் முடித்து இங்கே வாழ விரும்புவதாக கூறியுள்ளார். மார்க்கப் பக்தியுள்ள நிந்தவூர் முதலாம் குறிச்சியில் வசித்தவொரு பெண்மணியை மணர்ந்து. இதன்மூலம் ஒரு ஆண் குழந்தை பிறந்தது (செய்யது இப்பாஹிம் மௌலவி). ஒரு சமயம் தகப்பனின் மேனியில் கீறிய தழும்புகளைக் கண்டு தான் (அதுபற்றி வினவிய போது, “காட்டிலிருக்கும்போது ஒருநாள் ஒரு தாய்க் கரடியும் இரு குட்டிகளும் இன்னு மொரு கரடியும் சேர்ந்து என்னை தாக்கின. தான் குப்புற வீழ்ந்து அல்லாஹ்வை நினைத்து இரு முழங்கைகளினாலும் கரடிகளை இடித்தேன். அப்போது கைதட்டும் சத்தம் கேட்கவே, நான் மெதுவாக தலையை உயர்த்திப் பார்த்தேன். ஒரு வெடிக்காரன் சைகை மூலம் ஒருபக்கம் சாயச் சொன்னதும், நான் சாய்ந்தேன். வெடிச்சத்தம் கேட்டது. ஆண்கரடி விழுந்ததும் மற்றவை ஓடி ஒழிந்தன. நான் மிகவும் கஷ்டத்துக்குப் பின்னால் எழுந்து, அவ்விடம் சென்று பார்த்தேன், அந்த வெடிக்காரனைக் காணவில்லை என்று சொன்னார்கள்.”

குபித்தன்மை உள்ளவரென்றும், ஆன்மீக வைத்தியத்திலும் பிரபல்யமானவரென்றும் முன்னோர்கள் கூறுவார்கள். இவரும்சில வருடங்கள் விறுமாண்டவர் தைக்கியாவில் வசித்துள்ளார். இவர், குப்பைகளைக் கூட்டி கையில்எடுத்து, அதில் ஊதினால் அதுபற்றி

எரியுமாம். நெருப்புச் சட்டியை சிரமமின்றி தனது கைகளில் ஏந்தக் கூடியவராகவும் இருந்தாரென மக்கள் கூறுகின்றனர். பிற்காலத்தில் இந்தியா சென்று அடியக்கமங்கலமென்னும் ஊரில் வபாத்தானார். ஹாஜி, முகையதீன் வாவா சாஹுல் ஹமீதுலெவ்வை இவரிடம் ஆன்மீக வைத்தியம் கற்றவராவார்.³³

(7) ஸெயின் மௌலானா

இவ்விறைநேசர் நிந்தவூரில் வசிக்கவில்லை என்றாலும், இவரின் சொந்தங்கள் நிந்தவூரில் வாழ்கின்றனர். இவ்விறைநேசரைப் பற்றி இரண்டு விடயங்கள் குறிப்பிடுவது பொருந்தும் (அ) விஷமிறக்கும் கல். (ஆ) ஆன்மீகச் சிகிச்சை முறையில் அருள் பெற்றிருந்தார். திருக்கோவில், நிந்தவூர், மாவடிப்பள்ளி, ஓட்டமாவடி ஆகிய கிராமங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் பெரிய கருங்கல்லொன்றை (சுமார், இரண்டு சாதாரண அம்மிக்கற்கள் பருமனிக்குக் கும்) ஒதி வைத்துள்ளார். விஷ ஐந்துகளினால் தீண்டியவர்கள், இக்கல்லைத் தேங்காய்ப் பாலினால் கழுவிய பின் கடிகாய்ப் பகுதியை கல்லின் மேல் வைத்துப் பிடிப்பார்கள். ஒரு சில நிமிடங்களுக்கு காந்தம்போல் எடுக்க முடியாதவாறு இழுத்துப் பிடித்துக்கொள்ளும். இதையடுத்து மேலதிக விஷ வைத்தியம் செய்யப்படும். (இந்நிகழ்வுகளை நேரில் பார்த்து அனுபவித்தவர்களில் 70 வயதைத் தாண்டியவர்கள் பலர் இன்றும் நம்முரிவலுள்ளனர்)

இதேபோன்று மாவடிப்பள்ளியை அண்டித்த பகுதிகளில் முதலைகளினால் ஆபத்துகள் வராமல் காவல் பண்ணியதாகவும் செய்தியுண்டு. (இதுகால வரைக்கும் குறிப்பிட்ட பகுதிகளில் இவ்வித ஆபத்து நிகழ்ந்ததாக செய்திகளில்லை)³⁴

(8) சிங்காரத்தோப்பு

இக்கிராமத்தின் தென்பகுதியில் கடற்கரையை அண்டியபகுதியில் “சிங்காரத்தோப்பு” என்ற தெங்குத்தோட்டம் உட்பட, நெற்காணிகளும் உண்டு. அதையொட்டி சிறியதோர் களப்புமுள்ளது. ஆரம்ப காலத்தில் இங்கு அரச விடுதியொன்றும் இருந்ததாக நம்முன்னோர்கள் கூறுவார்கள். இவ்விடம், இப்பகுதியை ஆண்ட மன்னர்களின் சிற்றரசர்கள், பிரதிநிதிகள் ஆகியோரின் வாசஸ்தலமாக இயங்கி வந்துள்ளது. காலத்துக்குக் காலம், தென்னிந்திய, பாண்டிய சோழ மன்னர்களின் படையெடுப்புகளின் வெற்றியும் தோல்வியும் காரணமாக, இத்தலத்தின் ஆதிக்கம் சிங்கள, தமிழ், மன்னர்களினதும் அவர்களின் சிற்றரசர்கள், பிரதிநிதிகள் ஆகியோரின் பாவனைக்கு உள்ளானதுடன் முன்னாள் அதிபரும் குவாஸியுமான எஸ்.அகமது மாஸ்டர், அவர்களின் குறிப்புப் படி, பிரித்தானியரின் ஆட்சிக்காலத்தில் அரச கவர்ணர்களின் சுற்றுலா விடுதியாகவும், கச்சேரியாகவும் செயற்பட்டுள்ளது.³⁵

இக்காலத்தில் நிந்தவூரிலுள்ள ஒருவர் இவ்விடுதியின் காப்பாளராக பணியாற்றியதாக ஒரு செய்தியுமுண்டு. மேலும் ஒரு காலத்தில், இப்பகுதிக்குப் பொறுப்பாயிருந்த அரச பிரதிநிதி ஒருவர், இவ்வேரியில் முழுகியதாகவும், சில வெள்ளிக்கிழமைகளில், இரவு அல்லது நடுநிசி வேளையில் அவ்விடத்தில் ஊஞ்சல் ஆடுவதாகவும், ஏரியில் வெள்ளியிலான தோணியொன்று மேலெழுந்து தென்படுவதாகவும் இறந்தவரின் ஆவி இன்னும் அப்பகுதியில் நடமாடுவதாகவும் நம்முதாதையர் கூறக் கேட்டிருக்கிறோம். “கோதநாயகி” என்ற தலைவி, இங்கிருந்ததாக ஓர் செய்தியுள்ளது.(சோழர் படையெடுப்பை அடுத்து அவ்வரசனின் நடவடிக்கையில் ஒன்றாக இது நிகழ்ந்திருக்கலாம்.)

(9) பரவன் குடியிருப்பு (பரவட்டப்பிட்டி)

கிராமத்தின் மேற்குப் பகுதியில் எனும் மேட்டுப்பகுதி உள்ளது. இப்பகுதியிலும் மக்கள் குடியிருந்ததாக நம் முன்னோர்களின் கூற்றுமுண்டு. ஆங்கிலேயர் ஆட்சியின் ஆரம்ப காலத்தில் இப்பகுதி தனி பிறப்பு, இறப்புப் பிரிவாக கணிக்கப்பட்டுள்ளது. மனிதர்கள் குடியிருந்த இடம் தற்பொழுது மதயானைகளின் குடியிருப்பாக மாறியிருக்கின்றது.

■ ஊரின் வளர்ச்சியும் பங்களிப்பும்

உணவுற்பத்தியில் பிரதான பங்கு

(i) அந்நியர் வருகைக்கு முன்னுள்ள காலம்:

கிறிஸ்துவுக்கு முன் உறுஹுணையை ஆண்ட கவன் தீஸனின் மகனாகிய சதாதீஸன் (கி.மு. 137) எமது பகுதியில் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கும் பணினோக்குடன் தீகவாப்பி பகுதிக்கு நியமிக்கப்பட்டானென்று மகாவம்சம் கூறுகின்றது. மேலும் எம்முரின் பகுதியாகிய செங்கப்படைக் கண்டம் பற்றி மகாவம்சத்தில், “Sangucheda = Sengapada” எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.³⁷ பிற்கால அரசாங்கம் செங்கப்படையை, நிந்தவூரின் ஒரு பிரிவாக அங்கீகரித்ததும் இங்கு குறிப்பிடுதல் பொருந்தும். எனவே, நிந்தவூர்ப்பகுதியில் கி.மு. இருந்தே மக்கள் வாழ்ந்திருக்கின்றனர் என்பதற்கு இக்குறிப்பு ஆதாரமாகவுள்ளது.

நிந்தவூரைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகையில், மட்டக்களப்பு தென்பகுதியும், மட்டக்களப்பு தென்பகுதியைப் பற்றி எழுதுகையில், நிந்தவூரும் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. (உண்மையான மட்டக்களப்பு, இப்போதைய வாவினின் தென்புற எல்லையாகிய சம்மாந்துறைக்கும் மாவடிப்பள்ளிக்கும் இடையிலுள்ள பகுதியாகும். இப்பகுதிதான் மட்டக்களப்புத்துறை அல்லது மட்டக்களப்புத்தரைவை என்று முதல் அன்னியர் வருகை வரைக்கும் அழைக்கப்பட்டது)

மட்டக்களப்பு தென்பகுதி பிரபல்யமடைவதற்கு முக்கிய காரணம் நமது பிராந்தியம்தான். “ஈழத்துணவும் காழகத்தாக்கமும்” என்ற சங்ககால கூற்றுக்கமைய, இப்பகுதி இலங்கையின் “கூலக்களஞ்சியமாக” இருந்துள்ளது. இதனாற்றான் இலங்கை “கீழைத்தேய உணவுக் களஞ்சியம்” என அழைக்கப்பட்டதென்று துணியலாம். இக்கூற்றுக்கு துணையாயிருந்தவை நிந்தவூரினுடாக வியாபித்தோடும் களியோடை (கல்லூயா, பட்டிப்பளை, கங்காயாணியன் ஓடை, பாலக்கட்ட ஆறு என்றும் பெயர்களுண்டு).³⁸ ஆறும் அதையண்டியுள்ள மருத நிலப்பரப்புமாகும். கூலக்களஞ்சியமாக இலங்கை இருந்துள்ளதற்கு மேலுமொரு காரணமாவது, சிங்கள அரசர்கள் காலங்களில் இராஜகாரிய “முடிக்குரிய பணி” என்ற வழக்கு இருந்தது. இம்முறை மூலமாக நாட்டு அபிவிருத்திக்கு, முக்கியமாக உணவு உற்பத்திக்குக் கவனம் செலுத்தப்பட்டது.

(ii) அந்நியர் வருகைக்கு பின்னுள்ள காலம்:

(அ) போத்துக்கேயர் காலம்

இவர்கள் வருகை பிரதானமாக, மேற்கத்திய நாடுகளுடன் தொடர்பான வியாபார ஆதிக்கத்திலும், பொருட்களாகிய, வாசனைத்திரவியங்கள், யானை, யானைத்தந்தம், இரத்தினக் கற்கள் ஆகியவற்றிலும், கத்தோலிக்க மதத்தைப் பரப்பும் நோக்கத்தையும் கொண்டிருந்ததே தவிர, உணவுற்பத்தியில் அக்கறை கொண்டதாகவில்லை. முஸ்லிம் களை இலங்கையின் தென்மேற்கு பகுதிலிருந்து துன்புறுத்தி கொலைசெய்து விரட்டி அடிப்பதற்கும் மேற்கூறப்பட்ட இரண்டு விடயங்களுமே காரணங்களாக இருந்தன. போத்துக்கேயரின் வருகையின் பின் வியாபார ஆதிக்கம் முஸ்லிம்களின் கையை விட்டகன்றது. நிலமை இப்படி இருந்தும், முஸ்லிம்களை இப்பகுதியிலுள்ள இயற்கை வளங்கள், வியாபாரத்துடன் விவசாயச் செய்கையிலும் ஈடுபடக் கவர்ந்தது.

(ஆ) ஒல்லாந்தர் காலம்

இவர்கள் கரையோரப் பகுதிகளைக் கைப்பற்றியதும், கண்டிய மன்னர்களைப் போல நீர்ப்பாசன வசதிகளிலும், உணவு உற்பத்தியிலும் கவனம் செலுத்தினார்கள். ஒல்லாந்த தேசாதிபதி ஜே.பேர்னான்ட் என்பவரின் காலத்தில் விவசாயத்தை ஊக்குவிப்பதற்கு, அணைக்கட்டுக்கள் பல அமைப்பதற்கு பெருமுயற்சி எடுத்தாரென அறிகிறோம்.³⁸ இப்பகுதியில் பட்டிப்பளையாற்று நீரைப் பயன்படுத்துவதற்கு, வீரையடி அணை (டச்ச அணைக்கட்டு 1791-1792, வர்ணாந்துக்கட்டு) இவர் காலத்தில் அமைக்கப்பட்டதாக முன்னோர்கள் தெரிவிக்கின்றனர். இப்பகுதி நீர்ப்பாசனத்தற்கு ஐரோப்பியர்களினால் அமைக்கப்பட்ட முதல் அணைக்கட்டு இதெனவும் கூறப்படுகின்றது.

(இ) பிரித்தானியர் காலம்

இவர்களின் ஆரம்பகால தோக்கம் உணவு உற்பத்தியும், வர்த்தகமும் கொண்டதாக இருந்தது. இக்காலத்தில் செய்கை பண்ணப்பட்ட பயிர்களாவன, சம்பா, கறுப்பு நெல்லு, பெரியபயறு, சிறுபயறு, சோளம், குரக்கன் ஆகியவையென அறியக்கிடக்கின்றது.⁴⁹

இயற்கை அனர்த்தங்கள்

இவ்விதமான இயற்கை வளங்களையுடைய தென்கிழக்குப்பகுதி பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்ப காலத்திலிருந்து கிழக்கிலங்கையில் இடம்பெற்ற, முக்கியமாக 1845 சூறாவளி, 1878 பெருவெள்ளம், 1883 கடுங்கோடை, 1884 கோடை, 1907 சுழல் காற்றும் பெருவெள்ளமும், 1913 பெருவெள்ளம், தொற்றுநோய்கள், 1935, 1936 களில் ஏற்பட்ட கடுங்கோடை, பஞ்சம் ஆகிய இயற்கை அனர்த்தங்களினால் சொல்லொண்ணா பாதிப்புக்குள்ளானது. நூற்றுக்கணக்கான மக்களும், கால்நடைகளும் உயிரிழந்ததுடன் பயிர்களுக்கும் பெரும் சேதம் ஏற்பட்டது. ஆனால், நம்மூரில் ஏற்பட்ட பாதிப்பு ஒப்பீட்டளவில் குறைவென்றே காணக்கூடியதாக உள்ளது. (1883இல் ஏற்பட்ட கடும்வரட்சியின் காரணமாக நெற்சாகுபடி விட்டுப்போக, பஞ்சக் கஷ்டத்தினால் இப்பகுதி மக்கள் கிழங்கு வகைகளையும், வறுமைக் கோட்டுக்கு உட்பட்டோர் காட்டில் காணப்படும் இலை, குழைகளையும் சாப்பிட்டதாக குறிப்புக்களிலிருந்து அறியக்கிடக்கின்றது.)³⁹

மேலும் பிரித்தானியர் காலத்தில், 1883ஆம் ஆண்டில் ஏற்பட்ட வரட்சியின்போது, நீர் விநியோக முகாமைத்துவம் சரியாக நடைமுறைப்படுத்தாததன் காரணமாக, சுமார் 63360 ஏக்கர் வயல் நிலங்கள் செய்கை பண்ணப்படவில்லை எனவும், அக்காலகட்டத்தில் ஒரு புசல் நெல் வழமைக்கு மாறாக இரட்டிப்பு விலை கொடுத்து வாங்க வேண்டியிருந்ததாக அறிக்கைகள் கூறுகின்றன. அனர்த்தங்களினால் ஏற்பட்ட சேதங்கள், பிரஜைகளின் கஷ்டங்கள் ஆகியவற்றை மனத்திற்கொண்டு, மருதநிலப் பகுதிகளில் நீர்ப்பாய்ச்சலுக்கு உதவியாக அணைக்கட்டுகளும், பாதைகளும் அமைப்பதில் அரசு கவனம் செலுத்தியது. 1857ஆம் ஆண்டின் நீர்ப்பாசனச் சட்டத்திற்கமைய, இப்பகுதியில் விவசாயத்திற்கு உதவும் வகையில் பல பாதைகள், அணைக்கட்டுக்கள் அமைக்கப்பட்டதோடு திருத்தவேலைகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டன.³⁹

இவற்றில் ஆரம்பத்தில் அமைக்கப்பட்டது தான் ஆத்தியடிக்கட்டு. இதைத் தொடர்ந்து காரைதீவு சந்தியிலிருந்து செங்கப்படை அணைக்கட்டு வரையுள்ள பாதை திருத்தப்பட்டுள்ளது. அரசடி (அல்லிமூலைச் சந்தி)யிலிருந்து மலுக்கன்பிட்டி வரை அறுவடை மற்றும் சூட்டிப்புக் காலத்தில் அதிகமாக மாட்டுவண்டிகளின் போக்குவரத்து இடம்பெறுவதால், இவ்வழியூடாக பிரதான பாதையொன்று அமைக்கும்படி விதி அபிவிருத்தி சபையின் விதந்துரைப்பை அரசு தள்ளிப் போட்டது. இதற்கு பதிலாக கிறவல் பாதையை அமைத்ததாகவும், இப்பகுதி நெற்கண்டங்கள் ஊடாகச் செல்லும் “பாவங்காய்களை” கிறவல் பாதைகளாக மாற்றுவதற்கும் இம்மாவட்டத்திலுள்ள பெரிய கிராமங்கள் ஊடாகச் செல்லும் பிரதான பாதைகளுக்கு கிறவலிட்டு திருத்தும் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமெனவும், பொது மராமத்து, போக்குவரத்து பணிப்பாளரின் விதந்துரைப்புகளுக்கமைய இவ்வேலைகள் நிறைவேறியதாக குறிப்புகளைக் காணக் கூடியதாக இருக்கின்றது.³⁹

சமகாலத்தில் மட்டக்களப்பு வாவியில் மேற்குக் கரையோரமாக புளியந்தீவிலிருந்து மண்டூர், அம்பிலாந்துறையூடாக, சம்மாந்துறை வரைக்கும் பாதைகள் அமைக்கப்பட்டன. குறிப்பிட்ட பாதைகளைப் பாராமரிப்பதற்கு பாதைவரி அறவிடும் முறையும் முன்வைக்கப்பட்டு கமக்காரர்களின் எதிர்ப்பின் நிமிர்த்தம் கைவிடப்பட்டதாவும் குறிப்புக்களுண்டு.³⁹ இவ்வறிக்கைகள், நிந்தவூரும் அக்காலத்தில் முக்கியத்துவம் பெற்ற கிராமங்களில் ஒன்றென காட்டுகின்றன.

(அ) தெங்குப் பயிர்ச்செய்கை

இலங்கையின் இயற்கைவளம், இங்கு வந்த வெள்ளையர்களை பெருந்தோட்டப் பயிர்ச் செய்கைகளுக்கு உந்தியதென்பது நாமறிந்ததே. எமது பகுதியின் வளங்களை யறிந்த மேற்படி இனத்தோர், கிழக்குக் கரைப்பகுதிகளிலும் அக்கறை காட்டி தெங்குச் செய்கையை ஆரம்பித்தனர். இவ்வடிப்படையில், O.S. டி கிறேடி என்பவர் (கரடித்துரை யென நம்முரவர்களால் அழைக்கப்பட்டவர் (1847-1850) காலப்பகுதியில், காரைதீவிலிருந்து நிந்தவூர் வெளவாலோடை வரைக்கும் இச்செய்கையை முன்னெடுத்துள்ளார். (அவரின் பிரதான வாசஸ்தலம் காரைதீவில் இருந்ததால், இன்றும் அப்பகுதி கரடி அம்மாள் தோட்டமென அழைக்கப்படுவதை நாமறிவோம். சமகாலத்தில் நிக்கலஸ் என்றொருவரும் ஒலுவில் பகுதியில் இதே செய்கையை ஆரம்பித்தார். அக்காலப் பகுதியில் ஏற்பட்ட சூறாவளி நிமிர்த்தம் மனமுடைந்து திரு. கிறேடிக்கே அத்தோட்டத்தை விற்றதாக செய்திகளுண்டு. இச்செய்கை நம்முரவர்களுக்கு, தெங்குச் செய்கையிலீடுபட முன்னோடியாக இருந்தது எனலாம்.³⁹

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் வளர்ச்சி:

வருடாவருடம் பட்டிப்பளை ஆற்றுத்திட்டத்தின் பாரிய விளைச்சல் ஆயிரக்கணக்கான புசல் நெல் யாழ்நகருக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படுவதற்கு பெரும் பங்களிப்பாற்றியது. இரண்டாம் உலக மகாயுத்த ஆரம்பத்தில் இத்திட்டத்தின்கீழ் யாழ்ப்பாணத்திற்கு மட்டும் 40,000 புசல் நெல் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டுள்ளது. இத்தொகையில் பெரும் பங்கு நிந்தவூர்ப் பகுதியினுடையது என்பதை எவரும் ஏற்றுக் கொள்வர். (இத்தேவையைப் பூர்த்தி செய்ய இக்காலப் பகுதியில் புது இன நெல்வகைகள் பயிர்ச்செய்கைக்கு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன.) இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திலிருந்து விவசாயத்திற்கும் வேறு பெருந்தோட்டச் செய்கைகளுக்கும் அரசு உதவி கணிசமான அளவு கிடைத்தது. களிஓடை ஆற்றுக்கும் அதன் கிளைகளுக்கும் குறுக்காக தேவையின் நிமித்தம், உள்ளாத்துக்கட்டு, சூரயடிக்கட்டு, கோதயன் மேட்டுக்கட்டு, ஆலையடிக்கட்டு ஆகிய பல அணைக்கட்டுக்கள் அமைக்கப்பட்டு பாசன வசதிகள் மேம்படுத்தப்பட்டன.

இதே காலப்பகுதியில் விவசாயிகளை ஊக்குவிக்கும் பொருட்டு “நெல்வங்கி” (Paddy Bank) திட்டத்தின்கீழ் கூட்டுறவுச் சங்கமொன்றும் (நிந்தவூர் முஸ்லிம் காதிரியா கூட்டுறவுச் சங்கம்) 1920ஆம் ஆண்டிலிருந்து செயற்பட்டிருக்கின்றது. ஆரம்பத்தில் இலாபத்துடன் இயங்கினாலும், நடைமுறைப் பிரச்சினைகளின் காரணமாக, கடனை மீளச்செலுத்த முடியாமையினால், சங்கம் கலைக்கப்பட்டதுடன் நெல்வங்கியும் மூடப் பட்டது. ஆரம்பகாலத்திலும் நமதூரைச் சார்ந்த வயல்கள் விளைச்சலில் தன்னிறைவு கண்டது. (கல்லூயா நீர்ப்பாசனத்திட்டத்திற்குப் பிறகும் நாட்டின் பல பகுதிகளுக்கு இங்கிருந்து நெல், அரசி ஆகியன ஏற்றுமதியாவதை இன்றும் நாமறிவோம்) நிலைமை இப்படியிருந்தும் வல்லரசு நாடுகளின் மண்ணாதிக்க வெறியின் காரணமாக குறிப்பிடக் கூடிய முதலாம், இரண்டாம் உலக மகாயுத்தங்கள் நடைபெற்ற இரு சந்தர்ப்பங்களிலும், நம்மூர் மக்கள் பஞ்சத்தின் கொடுமைகளையும் ருசிபார்க்க வேண்டியதாயிற்று.

1935-36ஆம் ஆண்டுகளில் பருவப்பெயற்சி மழை விட்டுப்போனதால், மக்கள் வேலைக்கு அரிசி பெற்று பாடுபட்டதாகவும் செய்திகளுண்டு. கங்காணிமார்கள். “ஓவசியர்கள்” ஆகியோரின் மேற்பார்வையில் இத்திட்டம் நடைபெற்றதாக அறியக்கிடக்கின்றது. இப்பகுதியின் கோடையின் கொடுமையையும் பஞ்சத்தின் பாரதாரத்தையும், வெள்ளப் பெருக்கையும் பற்றிக்கூறும் வெவ்வேறான பாடல்களிலிருந்து சில வரிகள் பின்னிணைப்பில் உண்டு. ^{40,41,42}

கிராம நிர்வாகம்

(அ) உள்ளூர் - பள்ளி நிருவாகம்

ஊர்ப் பரிபாலனம் ஆரம்ப காலத்திலிருந்து பள்ளிவாசல் மறைக்கார் சபையினால் நடத்தப்பட்டு வந்தது. பெரியபள்ளியின் நிருவாகச் செலவினங்களுக்காக, நலன் விரும்பிகள் வழங்கியுள்ள நாற்பத்தொன்பதரை ஏக்கர் நெற்காணி, பள்ளிவாசல் எல்லைக்குள்ளிருக்கும் கடைகள், பொதுச்சந்தை, குடும்பச் சந்தா ஆகியவை மூலம் நிதி கிடைக்கின்றது. மேலும் 1830.10.18ஆம் திகதி நிந்தவூர் பள்ளிவாசலுக்குக் காணி வழங்கப்பட்டதாக அறியக்கிடக்கின்றது. ஆயிரத்து எண்ணூற்று முப்பதாம் ஆண்டு

அற்பசி மாதம் பதினெட்டாம் திகதி (தஅங்ய. அற்பசி மீ.யஅதி “மட்டக்களப்பு நாட்டின் இஸ்லாமியரின் தலைமை, த.ம.யு. நெயிந்தக் காரியப்பேரும், இஸ்மாயிலவைக் காரியப்பேரும், சம்மாந்துறைப் பகுதி கரைவாகுப் பகுதி, நிந்தவூர்ப்பகுதி, அக்கரைப் பற்றுப் பகுதி, நாடுகாட்டுப் பகுதி, இவ்விடங்களிலிருக குமிசலா மானவர்களின்பின்னாற் கையொப்பம் வைக்கும் தலைமைக்காரரு மற்றும் குடிசனங்களும்” என்று நிந்தவூர் நிலமை உதுமாலெவ்வைப் போடி, நில அலியார் போடியார், அயினிலெவ்வை ஆராச்சி, ஆதம்லெவ்வை ஆராச்சி, உதுமான் ஆராச்சி, மாதனிவாப் போடி மாதுமுல்லை, பிச்சப்பிள்ளை மீருமுல்லை, சிலையுமாலெவ்வை போடி, அகமது ஆதம்பிள்ளை, மாதுமொதின் ஆதம்பிள்ளை, அகமது அதிகாரி உருயினா பிள்ளை, அவக்கர் குஞ்சி போடி பொடியார் ஆகியோர் முகதாவில் நிந்தவூர்ப்பள்ளி வாசலுக்கென, செட்டியாவட்டை பள்ளியிலவிசம் விரைப்பு(க) அத்தரையும், பரவட்டந்தீவுப் பள்ளிக்குரியயிலவிசம் விரைப்பு (உய) அத்தரையும், பள்ளியின் பெரியயிலவியம் விரைப்பு (உஅத்தரை (ஏக்கரை)யும்? மட்டக்களப்புக் கச்சேரியில் பதியப்பட்ட 264ஆம் இலக்க பள்ளிவாசல் பராபரிப்பு உடன்படிக்கை உறுதிப்படி வழங்கப்பட்டிருக்கின்றது.⁴³ இது சம்மந்தப்பட்ட மேலதிக விபரங்களை அறிவதற்கு முயற்சி தேவை. மேற்கூறப்பட்டவை வக்பு சொத்துக்களாபடியால் இவற்றை விற்கவோ, அடமானம் வைக்கவோ அல்லது தர்மநன் கொடையாக வழங்கவோ முடியாது.

(ஆ) நம்பிக்கையாளர் சபை

1960க்குப் பிறகு முதன்முறையாக நம்பிக்கையாளர் சபை உருவாகியது அக் காலத்திலிருந்து இச்சபை மூலம் பரிபாலனம் நடைபெறுகின்றது.

(இ) குடிகளின் விபரம்

நிந்தவூர் மக்களுக்குள் குடிமரபு இருக்கின்றது. குடிகளின் தோன்றல் பற்றி பல கருத்துக்கள் உள்ளன. ஆரம்பத்தில் எட்டுக் குடிகள் மாத்திரம் இருந்ததாக அறியக் கிடக்கின்றது.^{17,37} தற்போது இவற்றின் எண்ணிக்கை பதின்மூன்றென்று நம்பிக்கையாளர் சபை தெரிவிக்கின்றது.⁴⁴ (விளக்கமாக பிறிதொரு கட்டுரையுண்டு)

(ஈ) குத்பா பிரசங்கம்

அறியக்கூடியகாலமிருந்து, மேற்குறித்த பிரசங்கம் தெருவுக்கொருவராக (வட, தென்) மரைக்கார் சபையினால் நியமிக்கப்படும் லெப்பைகளினால் நிகழ்த்தப் பட்டது. இவர்களில் முன்னோடிகளாக வட, தெரு சார்பில் கலந்தார்ப்போடி அகமதுலெவ்வையும் (ஆலக்கண்ணணர் மகன்), கறுத்தார் வட்டானையின் மகன் முகம்மது மீராலெவ்வையும் (புது லெவ்வை) தென் தெருசார்பில் அலியார் லெவ்வையும் (தொப்பிக்காறன் லெவ்வை) உதுமான்கண்டு அகமது லெவ்வையும் பணியாற்றினார்கள். காலப்போக்கில் இம்முறை மாறி, உலமா சபையின் சிபார்சின் அடிப்படையில் மௌலவிமார்களை நம்பிக்கையாளர் சபை இப்பணிக்கு ஈடுபடுத்திகின்றது.

(உ) கிராம மட்ட விவசாய, நிருவாகக் கலாச்சாரம்

பிரித்தானிய ஆட்சியின் நடுப்பகுதியில் சில நிர்வாக அதிகாரங்கள் உள்ளூர் வாசிக

ளுக்கு வழங்கப்பட்டது. இதில் நீர்ப்பாசனமும் அடங்கும். பிரதேச அடிப்படையில் (பற்றுக்கள்) வன்னுமைகள் நியமிக்கப்பட்டார்கள். இம்முறையில் நிந்தவர் மாதுலெவ்வை போடி உதுமாலெவ்வைப் போடி, நீர்ப்பாசல் சம்பந்தமான கடமைகளுக்கு வன்னு மையாக நியமிக்கப்பட்டார். இவருக்குப் பிறகு இவரின் மகன் உதுமாலெவ்வைப் போடி மீராலெவ்வைப் போடி நீர்ப்பாசல் வன்னுமையாக நியமனம் பெற்றார். இக்கடமைகளோடு மேலதிகமாக அரசு, ஊர், சம்பந்தப்பட்ட பல சிவில் கடமைகளும் சாட்டப் பட்டிருந்தன.⁴⁵

காலப்போக்கில் இம்முறை நீக்கப்பட்டு, நீர்ப்பாசல் சுப்பிரிந்தர்கள் நியமிக்கப்பட்டார்கள். இக்கடமைக்காக பட்டிப்பளை ஆற்றுப் பாய்சலையடக்கிய பகுதிக்கு (கரவாகு, நிந்தவர், சம்மாந்துறைப்பற்றுடன், கிழக்கு மாகாணத்தின் தென் எல்லை வரையுள்ள பற்றுக்களடங்கலாக) நமதுரைச் சேர்ந்த அல்ஹாஜ் எம்.எம். இப்ராஹிம் நீர்ப்பாசல் சுப்பிரிந்தராக (Irrigation Superintendent) நியமிக்கப்பட்டார். இவர் நீண்ட காலமாக செய்த சிறந்த சேவையை, இப்பகுதி மக்கள் இன்றும் நன்றிக் கடனுடன் நினைவு கூறுகின்றனர். மேற்குறிப்பிட்டோர் காலத்தில் இப்பகுதி நெற் செய்கைக்கு பாரிய அபிவிருத்திகளைச் செய்துள்ளனர். முக்கியமாக பட்டிப்பளையாற்று நீரை விவசாய நடவடிக்கைகளுக்கு பயன்படுத்த அனேக அணைக்கட்டுக்களையும் மதகுகளையும் கட்டு வித்துள்ளனர்

(ஊ) வட்டை விதானைகள் நியமனம் வ.பி.வி.

சிறந்த விவசாய நிலத்தை உள்ளடக்கிய ஓர்கிராமப் பரப்பினுள் நெற்செய்கை நிருவாகத்திற்கு, 1917ஆம் ஆண்டின் விவசாயச்சட்ட பிரகடனத்தின்படி வட்டை விதானைகள் (Irrigatin Headmen) தெரிவு செய்யப்பட்டார்கள்.³⁹ கடமைக்காரர்கள், போடிமார் ஒற்றுமையுடன் வாக்கெடுப்பின்றி நடைபெறும். நியமனக்கடிதம் ஏஜண்டு துரையினால் வழங்கப்படும். இத்தெரிவு 1956ஆம் ஆண்டிற்குப் பிறகு போடிமாரின் வாக்கெடுப்பு மூலம் நடைபெறுகிறது. நீர்ப்பாசல் சுப்பிரிந்தரின் நிருவாகம் மாறி C.O, K.V.S. ஆகியோர் இப்பணிகளுக்கு நியமிக்கப்பட்டனர். தற்போது D.O, A.I. விவசாயக்குழு, ஆகியோரினால் பரிபாலிக்கப்படுகின்றது. இவற்றிக்கும் மேலாக கமநல சேவைகள் மத்திய நிலையமும் (ஏ.பி.சி.) இங்கு ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

இரண்டாம் உலக யுத்தமும் பின்விளைவுகளும்

(அ) அதிக உணவு பயிரிடுகைத் திட்டம்

இரண்டாம் உலக மகாயுத்தத்தின் பிறகு, நாட்டில் உணவுப் பற்றாக்குறை ஏற்படவே அரசாங்கம் “அதிக உணவு பயிரிடுகை” என்னுமொரு செயற்றிட்டத்தை நாடளாவிய ரீதியில் செயற்படுத்தியது. இத்திட்டத்தைச் சிறப்பாக அமுலாக்க கல்முனையில் அவசர கால கச்சேரி ஒன்றை ஏற்படுத்தி, முஸ்லிம்களில் முதல் சிவில்சேவை (C.C.S) பணியாளரான மர்ஹூம் அல்ஹாஜ் கலாநிதி ஏ.எம்.ஏ. அஸீஸ் அவர்களை, 1942 ஏப்ரல் மாதம் இப்பிரதேசத்திற்கு விசேட அதிகாரியாக அரசு நியமித்து, விவசாயிகளை நவீன முறையில் வேளாண்மைச் செய்கையை ஊக்குவிக்கும் திட்டமொன்றை செயற்படுத்தியது.³⁹ இவரின் பணிச்சாட்டுதலின்படி மேற்கொள்ளப்பட்ட செயற்பாடுகளாவன:

- புரணாகக் கிடக்கும் மேட்டு, காட்டுநிலங்களை நெற் செய்கைக்குட்படுத்தல். இதன்கீழ் பொத்துவில், அக்கரைப்பற்று, சம்மாந்துறைப் கரைவாகுப் பகுதிகளில் நூற்றுக்கணக்கான ஏக்கர் நிலம் நெற்சாகுபடிக்கு உள்ளானதோடு விளைச்சலும் அதிகரித்தது. இக்காலத்தை இப்பகுதியின் பொற்காலமெனக் கூறப்படுகின்றது.
- விவசாயிகளை வேளாண்மைச் செய்கையில் ஊக்குவிக்கும் நவீன முறைகளை அறிமுகப்படுத்தல்.

(அ) நிலம் பண்படுத்துதல், விதைப்புக்கு பணமும் விதை நெல்லும் வழங்கல்.
 (ஆ) இரும்பிலால் செய்யப்பட்ட பிரட்டுக் கலப்பை அறிமுகம் செய்தல். இக்கலப்பைகள் சங்கங்கள் மூலம் விவசாயிகளுக்கு பங்கீட்டு முறையில் விநியோகம்.

- D4 Tractor மூலம் உழுதல் அறிமுகம் செய்தல்
- செயற்கைப் பயளையை அறிமுகம் செய்தல்

இது மிருக எலும்புகளைக் கொண்ட ஒரு கூட்டுப் பசளையாக இருந்ததால் அதன் வாடை கமக்காரர்களுக்குப் பிடிக்கவில்லை. அனேகமானோர் பயன்படுத்தவில்லை. எனவே, ஏறக்குறைய 500 மூடைகள் பிரதான வீதியில் அமைந்திருந்த சிறு கிட்டங்கியில் “அறப்பொறுக்கிட கடை”யில் களஞ்சியப்படுத்தப்பட்டது. எவரும் பாவிக்காததால், பல மாதங்களுக்குப் பிறகு தென்னை மரங்களுக்கு பசளையாக இடப்பட்டதுடன் மீதி அரசடித் தோட்டத்தையடுத்த காட்டுப்பகுதியில் வீசப்பட்டது.

(ஆ) பாடசாலைகளில் உப உணவுத் தோட்டச் செய்கையை ஊக்குவித்தல்

(i) முன்னோடிப் பாடசாலைகளில் உணவு உற்பத்தி ஆசிரியர்கள் நியமனம். (Food Production Teachers) இத்திட்டத்தின்கீழ், தெரிவு செய்யப்பட்ட பாடசாலைகளில் நிந்தவூர் வட பாடசாலையில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட தோட்டச்செய்கை மிகச்சிறப்பாக செயற்பட்டதோடு, அதிக விளைச்சலையும் கொடுத்தது. வெங்காயச் செய்கையாகும். இப்பகுதியில்,

நம்முர் பாட சாலை ஒன்று இத்திட்டம் மூலம் பிரபல்யமடைவதற்கு காரணமாக இருந்தவர், விளாங்காத்தனமாக “வெங்காய மாஸ்டர்” என்று அழைக்கப்படும் ஏ.எம். அகமது அதிபர் ஆவார்.

(இ) பெருமளவு நெல் ஏற்றிச் செல்வதற்கு அனுமதிப்பத்திரம் வழங்கல்

குடு மிதித்தபின் வீடுகளுக்கு நெல் ஏற்றிச் செல்லும் வாகனங்களும் கடும் சோதனைக்கு உட்படுத்தப்பட்டது.

(ஈ) இவ்வூக்குவிப்புக் களையொட்டி பிரதேசங்களிலிடையே நெல்கொண்டு செல்வதை கட்டுப்படுத்தல்.

முக்கிய பாதைகளின், சந்திகளில் காவலரண்கள் அமைத்து “ஓவசியர்”களின் தடுப்பு நடவடிக்கைக்கு உட்படுத்தி மேலதிக நெல்லை பறிமுதல் செய்தல். இச்சட்டம் எந்தளவுக்கு கடுமையாக அமுலாக்கப்பட்டதென்றால், கதிர் பொறுக்கிய நெல்லோடு வரும் ஏழைகளின் சம்பாத்தியமும் இச்சோதனைக்கு உள்ளாகின.

இந்த அநியாயத்தை தாங்கமுடியாத பெண்கள் அப்போது பாடிய கவி:

மூளையுருக முதுகந்தண்டால் வேர்வசிந்த,

பாடுபட்ட நெல்ல நீங்க

பறிக்காதிங்க காட்டுமாரே...

சமூகநல அமைப்புகள்

(அ) கூட்டுறவுச் சங்கம்

மேற்கூறிய “அதிக உணவு பயிரிடுக” என்ற திட்டத்தோடு, வழங்களை நுகர்வோரின் நலன்குறித்து வினியோகிப்பதற்காக, 1943ஆம் ஆண்டு கிராமங்கள் தோறும் கூட்டறவுச் சங்கங்கள் நிறுவப்பட்டன. இவைமூலம் நுகர்பொருட்கள் பங்கீட்டு முறையில் மக்களுக்கு வழங்கப்பட்டது.

(ஆ) ப.நோ.கூ.ச. சமாசம்

ப.நோ.கூ.சங்கம், விவசாயிகளினதும் ஏனையோர்களினதும் அன்றாட தேவைகளை நிறைவேற்றும் பொருட்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அதன், தலைவர்களாக மர்ஹூம் அல்ஹாஜ் எம்.எம். மேர்ஸா, எம்.எம். முஸ்தபா, ஐ.எச்.எம். காஸிம், எஸ்.எச்.எல்.ஏ. கபூர் ஆகியோர் பணியாற்றினர் தற்போது மௌலவி ரபாயுதீன் இப்பணியை செய்கின்றார்.

(இ) சனசமூக நிலையங்களின் தோற்றம் (Community Centers)

பொதுவாக சமூக மக்களிடையேயும் குறிப்பாக வளர்ந்தோர்களிடையேயும் வாசிப்பு, எழுத்தறிவு ஆகிய திறன்களை வளர்ப்பதற்கு இந்நிலையங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டன.

(ஈ) பொருளாதார அபிவிருத்தி மேம்பாட்டுக்கென கிராமங்கள் தோறும் கிராம அபிவிருத்திச் சங்கங்கள் (R.D.S) உருவாக்கப்பட்டன.

போக்குவரத்தும் பாதைகளும்

அரசு பணியாளர்களின் கடமைகள், கமக்காரர்களின் நலன்கருதி, இப்பிரதேச கரையோரப் பகுதியின் அபிவிருத்தி, பாதுகாப்பு, பட்டிப்பளை ஆற்றுப் பாய்ச்சலின் கீழ் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நெல்வயல்களின் அபார விளைச்சல் ஆகியவற்றைக் கருத்திற் கொண்டு மட்டக்களப்பு முதல், தெற்கு நோக்கிச் செல்லும் கரையோரப் பாதைகளை ஏற்படுத்த அரசு கவனம் செலுத்தியது. இதையடுத்து நிந்தவூருடாக தெற்கு நோக்கி சுமார் 40 மைல்கள் வரை வாகனங்கள் செல்லக்கூடிய தரத்தில் கரையோரப்பாதை அமைக்கப்பட்டது. ஏனைய அணுகுமுறை வழிகளாக, ஒழுங்கைகளும் “பாவங்காய்”களுமே இருந்தன.

தென்கிழக்குப் பிரதேசங்களிலிருந்து மட்டக்களப்பை நோக்கி பிரயாணம் செய்வோருக்கு வசதியாக, முதன் முதலாக கிட்டங்கியிலிருந்து மட்டக்களப்பு வாவியினூடாக O.Grady (கரடித்துரை)யினால் (Sham Rock) என்ற சிறுநீராவிக்கப்பலொன்றும் (சில வருடங்களுக்குப் பிறகு மேலும் இரண்டு கப்பல்களும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது) தனியார் பஸ்களும் சேவையிலிருந்தன. இவற்றோடு மாட்டு வண்டிகள், “வக்கி” கரத்தைகள், குதிரை, குதிரைக் கரத்தை ஆகியன தனியார் பாவிப்பிலிருந்தன. நிந்தவூரில், அட்டப் பள்ளம் செல்லும் பாதையும் (1936), நிந்தவூர் தெற்கு வீதியில் (பிரம்பாலிமு தைக்காறோடு) மழை நீர் வடிச்சலை இலகுபடுத்தும் பொருட்டு மதகு ஒன்றும் (1937) நிர்மாணிக்கப்பட்டுள்ளது.³⁹ குறிப்பிட்ட இயற்கை மிகை நீர்வடிச்சல் (ஆரைப்பத்தை) பிரித்தானியர் காலத்தில் வர்த்தமானி (கெஸ்ட்) மூலம் பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட ஒன்றென செய்தியுண்டு.

மதங்களும் மக்களின் ஒற்றுமையும் (இந்துக்கள் பற்றியதொரு கண்ணோட்டம்)

நமதூரில் தமிழ்க்குறிச்சி, அட்டப்பள்ளம் பகுதியில் வாழ்ந்த இந்துக்களும் முஸ்லிம்களும் அந்நியோன்யமாக வாழ்ந்துள்ளனர். அண்மைக்காலம் வரை அடிமட்ட நிருவாகப் பிரிவாக ஐந்து குறிச்சிகள் இருந்தன. முதல் நான்கு குறிச்சிகள் முஸ்லிம்களினதும், ஐந்தாவது குறிச்சி இந்துக்களினதும் குடியிருப்புப் பகுதிகளாக இருந்தன. ஆரம்பகாலத்தில் நாலாம் குறிச்சி எல்லையாக பிரம்பாலிம் தைக்கா “ஹோடு” இருந்ததாகவும், முஸ்லிம் மக்களின் சனத்தொகை அதிகரிப்புக்கு, நிலப்பரப்பு பற்றாக்குறை ஏற்படுமென்ற நம்முன்னோர்களின் எதிர்பார்ப்பின் காரணமாக, தற்போதுள்ள ஏ.பி.சி “ஹோடு” வரைக் கும் விரிவாக்கித் தரும்படி இந்துக்களிடம் வேண்டுகோள் விடுத்துள்ளார்கள்.

அப்போது தமிழ்க் குறிச்சி இந்துப் பெரியார்களாகிய, தம்பியப்பா கணபதிப்பிள்ளை விதானை, பெரியதம்பிப் போடியார், சாத்திரியார் மகன், (இராமலிங்கம் தபாலதிபரின் தகப்பன்) குமாரவேல் பிள்ளை, விஸ்வலிங்கம் விதானையின் தகப்பன் ராமலிங்கம் ஆகியோரின் மூத்த சந்ததிகளாகிய இந்துமதப் பெரியோர்கள், இவ்வேண்டுகோளை மனமுவர்ந்து ஏற்று, எல்லையை விரிவாக்கிக் கொடுத்துள்ளனர். நம்முரில், அவ்வாறான போற்றத்தக்க இச்சீரிய சகவாழ்வு, இரு இன மக்களிடையே நிலவியது. “ஒரு மண் வெட்டி முறை” மண்ணின் பிரச்சினை கொலையில் முடிவடையும் அந்நாட்களில் இவ்வித நிகழ்வொன்றை, கற்பனையிற் கூட எண்ணிப்பார்க்க முடியாதுள்ளது.

இவ்விதம் சகவாழ்விற்கு முன்னின்று தோழ்கொடுத்து 5ஆம் குறிச்சி, அட்டப்பள்ளம் ஆகிய இடங்களிலில் வாழ்ந்த இப்பெரியார்களை நாம் இங்கு நினைவுகூருதல் சாலப் பொருந்தும். ஆரம்பத்தில் 1907ஆம் ஆண்டுக்கு முன் பெரியதம்பி என்பவர் தோம்புதோராக கடமையாற்றி இருக்கின்றார். சாத்திரியார் மகன் கந்தையா. இப்பெரியார் நிந்தவூர் “மெயின்” வீதியில்தனது சொந்தத் தேட்டத்தில் ஒரு கோயில் அமைத்தார். இவரின் மூத்த திருமணம் மூலம் இரு ஆண்பிள்ளைகள், க. நடராசா (கல்முனை கூட்டுவுச் சங்க முகாமையாளர்) கல்முனை கிருஷ்ணப்பிள்ளை உடையாரின் மகளை மணம் முடித்தார். க.இராமலிங்கம் (போஸ்ட் மாஸ்டர்) திருக்கோவிலில் மணம் முடித்தார். ஒருமகன், மட்டக்களப்பில் திருமணம் முடித்திருந்தார். கந்தையாவின் இரண்டாம்தார மூலம் சோம சுந்தரம், சபாரெத்தினம், வேதநாயகம் ஆகிய ஆண்களும், ஞானம், பரமேஸ் என்றிரு பெண்களும் இருந்தனர்.

திரு. கதிரேசபிள்ளை என்பவர்தான் ஆரம்பகாலத்தில் நிந்தவூரில் தபாலதிபராக கடமையாற்றியுள்ளார். இவரின் ஆண்மக்கள், விஸ்வநாதன் மாஸ்டர், பரசராமப்பிள்ளை ஆகியோர். பரசராமப்பிள்ளையின் ஒரு மகன் சிங்கராசா, கிராமத் தலைவராக (V.H) சேவையாற்றியவர். இரண்டாமவர் செல்வரெத்தினம். மூன்றாமவர் குணபாலன் அரச திணைக்களமொன்றில் கடமைபுரிந்தார். நான்காமவர் தர்மபாலன் திருக்கோயில் கல்விக் காரியாலத்தில் சிறுவர் பாடசாலைகளின் (Pre Schools) இணைப்பாளராக கடமையிலுள்ளார்.

சம்மாந்துறையைப் பிறப்பிடமாகவும், நிந்தவூரில் இல்லற வாழ்க்கையையும் மேற்கொண்ட பிச்சைத்தம்பி, “போஸ்ட் மாஸ்டர்” கதிரேசப்பிள்ளையின் ஒன்றுவிட்ட சகோதரியை மணந்ததன் மூலம் இரண்டு பெண்களும் ஒரு ஆணும் பிறந்தனர். இரண்

டாவது மகள் குஞ்சி நாச்சியை சோமநாதன் என்பவர் மணந்ததன் மூலம், கந்தவன மும் (கனகசபை, தற்போது கனடாவில் வசிக்கின்றார்) அரசரெத்தினமும் என்ற (அண்மைக்காலம் வரை மட்டக்களப்பு புகையிரத நிலைய அதிகாரியாக செயற்பட்டவர்) ஆண்மக்கள் இருவர் இருக்கின்றார்கள்.

வண்ணமணி குமரையா (விஸ்வலிங்கம் விதானையாரின் மைத்துனர்) 1953ஆம் நடைபெற்ற கிராமச் சபை தேர்தலில் பலத்த போட்டிக்கு மத்தியில் 5ஆம் வாட் அங்கத்தவராக தெரிவுசெய்யப்பட்டார். இவரை, சபை ஏகமனதாக உப அக்கிராசன ராகத் தெரிவுசெய்து தமிழ் மக்களை கௌரவப்படுத்தியது. அன்று நிலவிய ஒற்றுமைக்கு எடுத்துக்காட்டாக இன்றும் மக்களிடையே இது நினைவு கூறப்படுகிறது. 5ஆம் குறிச்சியில், ஊர்மக்களால் மதிக்கப்பட்ட மூத்தோர்களில் வெள்ளையன் போடியாரின் மகன் பெரியதம்பிப் போடியாரும் ஒருவர். இவரின் வீடு அல்-மஸ்லம் வித்தியாலயத்திற்கு அருகில் அமைந்திருந்தது. கறுவல்தம்பி விதானையின் மகள் வள்ளியம்மையை துணைவியாகக் கைப்படித்தார். இவர்களுக்கு தவராசா என்பவர் ஏகபுதல்வன். “எழிலன்” என்ற புனைப்பெயரில் கவிதைகள் எழுதியவர். 1940-1950களில் நமதூரில் தபால் சேவகராக கடமையாற்றிய காரைதீவைச் சேர்ந்த இராசையாவின் மகளை திருமணம் முடித்தார். தமிழ்க்குறிச்சி, அட்டப்பள்ளம் அடங்கிய “வாட்”டுக்குக் கிராமச்சங்க அங்கத்தவராகவும் செயற்பட்டார். இளம்வயதில் அகால மரணமானார். பெரியதம்பிப் போடியாருக்கு பெண் குழந்தையில்லை. தனது மைத்துனியின் மகளொன்றை தத்தெடுத்து வளர்த்து, தனது காணி பூமிகளை சீதனமாகக் கொடுத்து, அதற்கு திருமணமும் முடித்து வைத்தார்.

மற்றுமொரு பெரியார், தம்பியப்பா கணபதிப்பிள்ளை விதானை. (கோணார் - கொண்டைக்கட்டு விதானை) எனவும் அழைக்கப்பட்டார். இவரின் மகள் வள்ளியம்மை நிந்தவூரின் முதற் பெண்பட்டதாரியாகும். இவர் ஏறாவுர் பகுதியில் கூட்டுறவுச் சம்மேளன செயலாளராக கடமைபுரிந்த கூட்டுறவு பரிசோதகர் சோமகந்தரத்தை திருமணம் முடித்து வாழ்ந்தார். கடைசியாக மட்டக்களப்பு ஆணைப்பந்தி மகா வித்தியாலய அதிபராக கடமையாற்றி ஓய்வுபெற்றார். இரண்டு வருடங்களுக்கு முன் இறையடி சேர்ந்துவிட்டார். திரு. அயிலேசப்பிள்ளை அதிபரும் (விஸ்வலிங்கம் விதானையின் மருமகன்) குறிப்பிடப்பட வேண்டியவர் தற்போது அட்டப்பள்ளத்தில் ஓய்வு நிலையிலுள்ளார். பல கோயில்களுக்கு நம்பிக்கையாளராகவுள்ளார். நிந்தவூர் அல்லிமூலைப் பகுதில் வாழ்ந்த நாகலிங்கம் அழகம்மா தம்பதியர்களும் குறிப்பிடப்பட வேண்டியவர்கள். இவர்களின் மகள் வள்ளியம்மையை, பிரபல்ய நாடக நடிகர் நல்லரெத்தினத்தின் மகன் தியாகராசா விதானை மணம் முடித்தார். இனக்கலவர காலப்பகுதியில் தியாகராசா காணாமல்போனார்.

சகவாழ்வு நற்பண்புகள்

இப்பகுதிக்கு நீர்ச்செழிப்பை கொடுக்கும், வெளவாலோடை, நொச்சியடி, பாலக் கடடை ஆறுகளின் முகத்துவாரங்கள் முறிக்கும் காலங்களிலும், வெள்ளப் பெருக்கு காலங்களிலும் நம்முரவர்கள் மீன்பிடிக்கச் செல்வது வழக்கம். இப்படிப் பிடிப்பவர்கள் அன்றையத் தேட்டத்தை சொந்தங்களுக்கும், அயலவர்களுக்கும் பகிர்ந்தளித்து தாமும் உண்ணும் நற்பண்பைக் கொண்டிருந்தனர். அனேகமாக எல்லாப் போடிமார்களுக்கும் எருமை மாட்டுப் பட்டிகள் இருந்த காலம். பட்டிக்காரன் மூலம் இவை பராமரிக்கப்பட்டன.

அததோடு தங்களின் பெரும்போக விளைச்சலின் (பஞ்சப்பிழைப்பு) அறுவடையன்று,

ஒவ்வொரு காணிக்காரர் வீட்டுக்கும் நெற்கற்றை கொண்டு வரப்படும். இவற்றை வீட்டின் நடுவறையில் பாயொன்றில் வெள்ளை விரித்து அதன்மேல் வைத்து பக்கத்தில் வெண்கலக் குத்துவிளக்கேற்றி வைப்பார்கள். இதற்கு “புதிர்ரெடுத்தல்” எனப்படும். தொழிலாளர்களுக்கு கூலி கொடுப்பதற்கு சில நெற்கற்றைகள் துவைக்கப்படும். இதன்போது மிஞ்சும் நெல்லையும், ஏற்கனவே கொண்டு வரப்பட்ட கற்றையிலுள்ள நெல்லையும் சேர்த்து அரிசியாக்கி, சுற்றம் சூழ விருந்துண்டு மகிழ்வார்கள். அறுவடை செய்த தொழிலாளர்களும் தங்களுக்கும் நெற்கற்றை ஒன்றை வீட்டுக்கு எடுத்துச் செல்வார்கள். பஞ்ச காலமானதால் போடிமாரும் சந்தோஷமாக மனமீர்ந்து கொடுப்பார்கள்.

வணக்கஸ்தலங்கள்

முஸ்லிம்களுக்கென முப்பது பள்ளிவாசல்கள் உள்ளன. பல தசாப்தங்களுக்கு முன் ஒரேயொரு ஜம்ஆ பள்ளி இயங்கியது. ஆனால், இன்று நான்கு பள்ளிகளில் குத்பா தொழுகை இடம்பெறுகின்றது. இந்துக்களுக்கென ஆரம்பத்தில் இரண்டு கோயில்களிருந்தன. பிற்காலத்தில் இது ஆறு கோயில்களாக அதிகரித்துள்ளது. அண்மைக் காலம் வரை இவ்விரு மதத்தவர்களும் சாதி, மதம், குலம், கோத்திரம் பாராது இன ஒற்றுமைக்கொரு எடுத்துக்காட்டாக வாழ்ந்து வந்தனர். 1960களில் அரசியல் சூழ்நிலை, தொழில்வாய்ப்பு போன்ற காரணங்கள், நிமித்தம், அனேகமான இந்துக்கள், திருக்கோயில் அக்கரைப்பற்று, தம்பிலுவில், ஆகிய கிராமங்களுக்கு குடிபெயர்ந்துள்ளனர். ஏனையோர் இக்கிராமத்தின் மையப்பகுதியிலும், அட்டப்பள்ளம் பிரதேசத்திலும் இன்றும் வாழ்கின்றனர்.

சமயக் கல்வியும் அபிவிருத்தியும்

அறிந்த காலத்திலிருந்து நமதூரில், மௌலவிகளில் முன்னோடிகளாக சாலாப்பிள்ளையின் மகன் சுங்கான் ஆலிம் உதுமாலெவ்வை, எம்.மக்பூல், எம்.எம். முகையதீன் வாவா (சாலா மாஸ்டர் மாமனார்), எஸ்.எல்.எம். இஸ்மாயில் (அலியார் மௌலவியின் மாமனார்) ஆகியோர் இருந்துள்ளனர். (பூரண விபரங்களை பிறிதொரு கட்டுரையில் காண்க) சமயம் சம்பந்தப்பட்ட விடயங்களின் அபிவிருத்திக்காக, மத்ரஸாக்கள், தப்லீக் ஜமாத், உலமா சபை, அறிபிக் கல்லூரி, ஜமாஅத்தே இஸ்லாமி, தவ்ஹீத் ஜமாத், ஸகாத் சபை ஆகியன ஆரம்பிக்கப்பட்டு இற்றைவரை இயங்கி வருகின்றன.

உள்ளூர் நிருவாகம் (அரசாங்கம்)

(அ) நிந்தவூர்ப்பற்று

ஆரம்பகாலத்தில் 1897.01.20ஆம் திகதி அரச வர்த்தமானியின்படி, நிந்தவூர் அக்கரைப்பற்றோடு இணைக்கப்பட்டிருந்தது. இதன்பிறகு நிந்தவூர் கரைவாகுடன் (இணைக்கப்பட்டு கரைவாகு - நிந்தவூர்ப் பற்று என்ற அமைப்பின் கீழ் பல நிருவாக விடயங்கள் நடைபெற்றன. (கரைவாகுப்பற்று ஒரு காலத்தில் பெரிய கல்லாறு தொட்டு களியோடை வரையிலான எல்லையைக் கொண்டிருந்தது. இதன்காரணமாக நம்முரைப் பற்றிய தனியான தரவுகள் அரச ஆவணங்களிலோ, தனிப்பட்டவர்களினாலோ, அரச உத்தியோகத்தர்களினாலோ பதிவுசெய்யப்படவில்லை என்பது வருந்தக்கூடிய உண்மையாகும். நிந்தவூர்ப்பற்று என தனியாக இயங்க (29.10.1968) ஆரம்பித்ததும், அதன்கீழ் பல அரச

நிருவாகப் பிரிவுகள் காலவட்டத்தில் தனியாக செயற்பட்டன. உ-ம்: கிராமக்கோடு, இணக்கசபை, குவாஸி நீதி மன்றம், கமநலசேவை மத்திய நிலையம் (ஏ.பி.சி.), கல்வி வட்டாரம் ஆதி.

(ஆ) விதாணைகள்

அரசாங்கத்தின் அடிமட்ட நிருவாக உத்தியோகத்தர்களாக விதாணைகள், பொலிஸ் தலமைக்காரர்களாக நியமனம் பெற்றிருக்கின்றனர். ஆதம்லெவ்வைப் போடி சுலைமா லெவ்வைப்போடி பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் பொலிஸ் தலைவராக நியமனம் பெற்றதாக அறியக் கிடக்கின்றது. கிடைக்கக்கூடிய ஆவணங்களின்படி இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பகாலத்தியிலிருந்து (நாக்குத்தட்டி விதாணை 1905ஆம் ஆண்டும் அதற்கு முன் அவர் தகப்பனும் நியமனம் பெற்றிருக்கின்றனர்). இப்பாலெவ்வை ஹாஜியாரும் விதாணையாகக் கடமை செய்துள்ளார். இந்நியமனங்களுக்கு கண்டி அரசர்கள் காலத்தில் கடைப்பிடிக்கப்பட்ட நற்குடும்பம், கல்வி, சமூகச் செல்வாக்கு, தோட்டமுள்ளவர்கள், கடன் தொல்லையற்றவர்கள், குறைந்தது இரு மொழிகளில் எழுத, வாசிக்க அறிவுள்ளவர்கள் என்ற நியதிகள் பின்பற்றப்பட்டன.

ஆரம்பத்தில் நமதூர் நான்கு குறிச்சிகளாக பிரிக்கப்பட்டிருந்தது. பிற்காலத்தில் ஐந்து குறிச்சிகளாக விஸ்தரிக்கப்பட்டது. ஆனாலும், முதலாம் குறிச்சியும் இரண்டாம் குறிச்சியின் ஒருபகுதியும், மூன்றாம் குறிச்சியும் இரண்டாம் குறிச்சி மீதிப் பகுதியுமாக இணைத்து ஆக நான்கு குறிச்சிகளுக்கு விதாணைகள் செயற்பட்டனர். தற்போது ஊர் இருபத்தைந்து பிரிவுகளாக்கப்பட்டு கிராம சேவகர்கள் கடமையாற்றுவது அறிந்ததே.

(இ) கிராம சபை

ஒரு பகுதியின் அல்லது ஒரு ஊரின் அபிவிருத்தி கருதி அக்காலத்தில் நடைமுறையிலிருந்த The Small Towns Sanitary Ordinance என்றவொரு சட்டத்தின் கீழும், 1924ஆம் ஆண்டு கிராமச்சபை சபைச் சட்டத்திற்கு அமைவாக, 1936ஆம் ஆண்டு பங்குனி மாதம் 23ஆம் திகதி மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திலுள்ள கிராமங்களின் எல்லைகளும், வாக்காளர் பிரிவுகளும் (wards) தீர்மானிக்கப்பட்டு, பிரகடனப்படுத்தப்பட்டது. இதற்கேற்ப நிந்தவூர் கிராமச்சபை (Village Council) அந்தஸ்துக்கு உயர்த்தப்பட்டு எட்டு வாக்காளர் பிரிவுகளும் ஏற்படுத்தப்பட்டது. இதையடுத்து, 1936ஆம் ஆண்டிலிருந்து கிராமச்சபை இயங்கத் தொடங்கியது எனக்கருதலாம்.³⁹

அக்காலத்தின் அரச நடைமுறைப்படி, தலைமை வன்னுமை அல்லது அரசாங்க அதிபரின் பிரதிநிதியின் தலைமையில் தெரிவோ, தேர்தலோ இடம்பெறுவது வழக்கம். அங்கத்தவராகத் தெரிவு செய்யப்பட வேண்டியவர்களின் பெயர்கள் முன்மொழியப்பட்டு வழிமொழியப்பட வேண்டும். வாக்களிப்புத் தேவையில்லை. தேர்தலொன்று நடைபெற்றதாக ஆவணங்கள் காணப்படவில்லை, தேர்தல் நடைபெற்றதுக்குரிய அரச குறிப்புக்களும் பதியப்பட்டதாகவில்லை. அக்கால ஊரின் பாலன சம்பிரதாயப்படி சமாதானமாக அங்கத்தவர்கள் தெரிவு ஏற்பட்டுள்ளது என்ற முடிவுக்கு வரலாம்.³⁹ கிடைக்கக்கூடிய தகவல்களின்படி ஏழு அங்கத்தவர்கள் தெரிவாகியுள்ளனர்.

முதற்கால அங்கத்தவர்களாக இப்பாலெவ்வை ஹாஜியார், இஸ்மாலெவ்வை ஹாஜியார், முகையதீன்வாவா ஷாஹூல் ஹமீது லெவ்வை (சீனிவட்டானை), முகம்மது துத்தம்பிப் போடி ஆதம்லெவ்வை (கணக்கப் பிள்ளை), டாக்டர் யூசுபின் தகப்பன்), எம். எம்.மேர்ஸா, சாத்திரயாரின் மகன் கந்தையா (இராமலிங்கம் தபாலதிபரின் தகப்பன்) அல்லது தம்பியப்பா கணபதிப்பிள்ளை (கொண்டக்கட்டு விதானை) ஏழாவது அங்கத்தவர் பெயர் கிடைக்கவில்லை. இக்காலப் பகுதிக்குள் முறையே, இப்பாலெவ்வை ஹாஜியார் இஸ்மாலெவ்வை ஹாஜியார், ஷாஹூல் ஹமீது லெவ்வை, மேர்ஸா ஹாஜியார் ஆகியோர் சமாதான முறையில் அக்கிராசனர்களாகச் செயற்பட்டனர்.

1953ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் தேர்தல் மூலம் மக்களால் தெரிவுசெய்யப்பட்ட அக்கிராசனர்கள் வருமாறு: எஸ்.எச்.எல். முகையதீன், செய்யது முகம்மது புகாரி, ஹாஜி எம்.எம். மேர்ஸா, ஏ.முகம்மதுத்தம்பி, எம்.எம். இப்பாஹிம், ஏ.ஏ.அமீர் அலி தொடர்ந்து அவர் மகன், எம்.ஐ. அகமது. 1980ஆம் ஆண்டிலிருந்து பிரதேச சபையாக இயங்குகின்றது. எம்.ஏ.எம். தாஹிர் சபைத் தலைவராக கடமையாற்றி கின்றார். குறிக் கப்பட்ட சிலகாலப்பகுதிகளில், அரசு உத்தியோகத்தர்களாகிய, எம்.முகம்மது அலி, A.D.E. கே.எம்.ஏ.காதர், D.S. ஐ.எல்.அன்வர், A.D.S. ஏ.எல்.இப்பாலெவ்வை, விசேட ஆணையாளர்களாக செயற்பட்டனர். பீ.சபை 47

நீதி பரிபாலனம்

(அ) கிராம நீதி மன்றங்கள் (Village Tribunals)

இணக்க சபைகளுக்கு முன்னோடியாக, மட்டக்களப்பு வடக்கு, மட்டக்களப்பு தெற்கு என வகுத்து கல்முனை, நிந்தவூர் போன்ற கிராமங்களில் 1883ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னிருந்தே அரசாங்கத்தினால் நிறுவப்பட்டு செயற்பட்டுள்ளதை அறியமுடிகின்றது. இந்நீதிமன்றங்கள் கிடுகினாலான கூரையைக் கொண்ட தற்காலிக கட்டிடங்களிலேயே இயங்கியிருக்கின்றன. வட பகுதியைவிட தென்பகுதி நீதி மன்றத்தில் வழக்குகள் அதிகமாக இருந்ததாகவும் இதிலொரு பகுதியை மட்டக்களப்பு வடக்கிற்கு பிரித்து, நிந்தவூரை கல்முனையுடன் இணைப்பதற்கும் இவ்வாண்டில் யோசனை முன்வைக்கப் பட்டதாகவும் பதிவுகளுள்ளன. சிறுகாலம் இவை இயங்காமல் இருந்தன. மீண்டும் கிராம நீதிமன்றம் 1936ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டதாக ஆளுனரின் அறிக்கையொன்று கூறுகின்றது. கல்முனையில், 1884ஆம் ஆண்டு சுற்றுலாட்ட நீதிமன்றம் ஆரம்பிக்கும் வரை, மட்டக்களப்பு நீதிமன்றத்தின் பரிபாலனத்திற்கு உட்பட்டதாகவே நிந்தவூரும் அடங்கியிருந்தது.³⁹

(ஆ) இணக்கசபை

1965 அளவில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. முதல் தலைவராக ஹாஜி கே.அலியாரும் (காடியர்), அவரைத் தொடர்ந்து எஸ்.எச்.எல்.ஏ. இப்பாஹிம், ஹாஜி. எம்.எம்.மேர்ஸா ஆகியோர் கடமையாற்றினார்கள். இக்கால எல்லையுடன் இணக்கசபை கலைக்கப்பட்டது. சிறிதுகால இடைவெளியின் பின், மத்தியஸ்த சபை என்னும் பெயருடன் இவ்வமைப்பு இயங்கத் தொடங்கியதும், தலைவர்களாக ஏ.எஸ்.இப்பாஹிமும், எம்.அப்துல் ஐப்பாரும் கடமையாற்றினர். தற்போது தலைவராக ஏ.ஐமால்தீன் கடமையாற்றுகின்றார்.

(இ) குவாஸி நீதிமன்றம்

இப்பகுதிவாழ் முஸ்லிம்களின் திருமணங்கள் இந்நீதிமன்றங்கள் தொடங்கப் படுவதற்கு முன் பெரிய பள்ளிவாசலின் மூலம் பதிவுசெய்யப்பட்டன. சட்டப்படி இத்திருமணங்களைப் பதிதல் சம்பந்தமாக யோசினையொன்று 1886இல் அவசரமாக “முஹம்மதிய சட்டம்” என்ற பெயரில் அரசு முன்வைத்தது. பின்பு 1888இல் சில திருத்தங்களுடன் இச்சட்டம் இயற்றப்பட்டாலும், அமுலுக்கு பல வருடங்களாகின. இதையடுத்து, 1925ஆம் ஆண்டு கேகாலை மாவட்டத்தில் நடந்தேறியவொரு திருமணம் சட்டத்திற்கு முரணான தென்று, சம்பந்தப்பட்ட மிஸ்கீன் உம்மாவிக்கும் அவரின் தந்தைக்கும் எதிராக அரசால், கேகாலை நீதிமன்றத்தில் தொடரப்பட்ட வழக்கின் பிறகே, “குவாஸி” நீதிமன்றத்தின் அவசியம் உணரப்பட்டது. அன்றிருந்த நீதியரசர் அக்பர் அவர்களின் விடாமுயற்சியால், 1936ஆம் ஆண்டு “குவாஸி” நீதிமன்ற முறை அமுலுக்கு வந்தது.⁴⁸ அன்றுமுதல் கரவாகுப்பற்றோடு இணைந்து செயற்பட்ட குவாஸி நீதிமன்றம், 1978இல் நிந்தவூருக்குப் பிறிதாக ஏற்படுத்தப்பட்டது. இதன் முதல் குவாஸியாக ஹாஜி எஸ்.அஹமது (அதிபர்) கடமையாற்றினார். இவரைத் தொடர்ந்து கே.செயினுலாப்தீன் (அதிபர்), ஹாஜி எஸ். எச்.எல்.ஏ.கபூர் (தொடர்ந்து 14 வருடங்கள்), இதன்பின் அல்ஹாஜ் ஏ.எல்.எம். அமீன், ஏ.எஸ்.இப்ராஹிம் (முதலியார்) ஆகியோரும், தற்போது ஹாஜி ஏ. மௌலவி இமாம் கடமையாற்றுகிறார்.

(ஈ) பிஸ்கால் உடையார்

இவர்கள் காணி, பொருட்கள் சம்பந்தமாக கோட்டுத் தீர்ப்பை நிறைவேற்றுபவர்கள். இன்றும் இப்பெயரிலேயே இவ்வுத்தியோகத்தர்கள் கடமையாற்றுகின்றனர். கிடைக்கப் பெறும் தகவல்களின்படி, நிந்தவூருக்கு ஆரம்பத்தில் நீதிமன்றங்களின் ஆணைகளை நிறைவேற்றுவதற்கு E. ஆதம்போடி என்பவர் உடையாராகவும், கிராமத்தலைவராகவும் 1854ஆம் ஆண்டு பிரித்தானியர் ஆட்சிக்காலத்தில் நியமனம் பெற்றிருக்கின்றார்.⁴⁹ இதற்குப்பின் சிலகாலம் இப்பணி வன்னுமைகளினாலும் ஓரளவு அதிகாரம்பெற்ற விதானைகளினாலும் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இவ்வொழுங்கையடுத்து தெரிவு செய்யப்பட்ட நபர்களான செல்லப்பிள்ளை உடையார், தம்பிசாய்வு சுலைமாலெவ்வை (பிஸ்கால் உடையார்) சிங்கிலியர் வட்டானையின் மகன் முகமது மீராலெவ்வை (R.O.) ஆகியோர் கடமையாற்றினார்கள். ஏனையோர் பற்றிய விபரங்கள் கிடைக்கவில்லை. ADR, DS Office

(உ) தோம்புதோர்

நமதூரில் இப்பதவியை வகுத்தவர்களின் விபரம் பின்வருமாறு:

திரு. பெரியதம்பி	1907 - 1914
ஜனாப் P.T.K. இப்றாலெவ்வை	1915 - 1929
ஜனாப் T.A. உமறுலெவ்வை	1930 - 1972.01.14
ஜனாப் S.H.L. முகையதீன்	1972.01.15 - 1972.05.28
ஜனாப் S.L.A. ஜப்பார்	1972.06.18 - 2000.11.26
ஜனாபா A.J.S. ஜமீலா	2000.12.01 - இற்றைவரை

வைத்தியம்

கல்முனையில் 1883ஆம் ஆண்டு வைத்தியசாலை ஆரம்பிக்கப்படும் வரை, பாரிய நோய்களுக்கு மட்டக்களப்பையே நாம் நம்பியிருந்தோம். எம்கிராமத்தில் ஆயுர்வேதம், சித்தம், மாந்திரீகம், ஆன்மீகம், விஷம் ஆகிய துறைகளில் பாண்டித்தியமுள்ளவர்கள் வாழ்ந்துள்ளார்கள். சுதேச வைத்திய சிகிச்சையே அனேக மக்களால் பெறப்பட்டது. 1883ஆம் ஆண்டு வரைக்கும் ஊர்மக்கள் இவர்களின் பரிகார முறையினிலேயே வாழ்ந்துள்ளனர். இன்றைக்கும் இம்முறை மக்களிடையே பிரபல்யமடைந்ததொன்றாக விளங்குகின்றது. நம்மூர் சுதேசிய வைத்தியர்கள் பற்றி பிறதொரு கட்டுரையிலுண்டு. (பார்க்க: கலாச்சாரப் படிமங்கள்)³⁹

விவசாயம்

(அ) விவசாய விஸ்தரிப்பு நிலையம்

நீர்ப்பாய்சல் சுப்பிரிந்தரின் நிருவாகம் மாறி இப்பணிகளுக்காக C.O, K.V.S ஆகியோர் நியமிக்கப்பட்டு கடமையாற்றினர். தற்போது D.O, A.I, விவசாயக்குழு ஆகியோரினால் பரிபாலிக்கப்படுகின்றது. இவற்றுக்கும் மேலாக விவசாய உற்பத்தி, சேவைகள் மத்திய நிலையமும் (A.P.C.) ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

கல்முனையிலிருந்த நிலையத்தின் பரிபாலனத்துக்குள்ளிருந்த நிந்தவூர்ப்பற்று 1967ஆம் ஆண்டு பிரித்தெடுக்கப்பட்டு நிந்தவூர் விவசாய விஸ்தரிப்பு நிலையமாக, அரசு மத்திய வைத்தியசாலைக் கட்டிடத்தில் இயங்கியது. இதற்கு எம்.ஐ.ஏ. சலாம் (A.I.) பொறுப்பாயிருந்தார். வேளாண்மைச் செய்கையை ஊக்குவிக்கும் அரசின் திட்டத்தின்கீழ் 1967ஆம் ஆண்டு முதல் மகாபோகங்களில் அதிக விளைச்சலைப் பெறும் போட்டி ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அம்பாறை மாவட்டத்தில் 1967-1968, 1968-1969, 1969-1970 ஆகிய வருடங்களில் நாம் பெருமைப்படக்கூடியளவு. தொடர்ந்து முதலிடத்தைப் பெற்றவர்கள் நிந்தவூரைச் சேர்ந்தோராவர். இவர்கள் முறையே, T.A. ஹமீது மாஸ்டர், M.P. ஆதம்வாவா (சேகுப்போடியார்), முகம்மதுத்தம்பி இஸ்மாலெவ்வை (வீமர் மகன் அட்டப்பள்ளம்) ஆகியோராகும்.

(ஆ) கமநல சேவைகள் மத்திய நிலையம்

கிடைக்கப்பெற்ற ஆவணங்களின் அடிப்படையிலும் 2012ஆம் ஆண்டின் தரவுகளின்படியும் சுமார் 16,000 ஏக்கர் (போகத்திற்கு 8,000 ஏக்கர்) நெற்செய்கைக்கு உட்படுத்தப்படுகின்றது. பல்வேறு பிரிவின்கீழ் வகைப்படுத்தினால் இவற்றைவிட சிறு தோட்டச் செய்கைகளும் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. இந்நிலையத்தின் கீழ் இயங்கும் விவசாயக் குழுவின் ஆரம்பத் தலைவராக மர்ஹூம் எம்.பஸீல் மஜீட் இவரைத்தொடர்ந்து ஹாஜி எம்.எம்.மேர்ஸா, எம்.ஐ.ஏ.சலாம் (A.I.), ஹாஜி பி. உமர்கத்தா ஆகியோர் சிறப்பாக கடமையாற்றினார்கள். தற்போது எம்.மீரான் தலைவராக இருக்கின்றார். இந்நிலையத்தில் விவசாயம் சம்பந்தமான பல அமைப்புகளும் செயற்படுகின்றன.⁵⁰

கல்வித்தரமும் தொழிற்றுறை ஆளணி வளர்ச்சியும்

முற்காலத்தில் எழுத்தறிவுத்திறன் ஆண்களிடத்திலே காணப்பட்டது. பெண்கள் கல்வி கற்பதும் பாடசாலை செல்வதில்லை. 1923ஆம் ஆண்டு பெண்களுக்கென தனிப்பாடசாலை ஆரம்பித்த பிறகுதான் பெண்களுக்கு எழுத்தறிவுத்திறன் ஏற்பட்டது. கல்வித்தரமும், இரண்டாம் மூன்றாம் வகுப்பு படித்தால் போதுமென்றிருந்த காலமது. உத்தியோகத்திற்கு ஆறாம், ஏழாம் வகுப்பு போதும், “போஸ்ட் காட்”இல் விண்ணப்பித்து தொழில்கிடைத்த காலங்கள் மாறி, பட்டதாரியானாலும் பணியொன்று கிடைப்பது கஷ்டமான நிலைக்கு கல்வித்தரமும் போட்டியும் வளர்ந்துவிட்டது.

முக்கியமாக பொருளாதாரத்துறையில் ஏற்பட்ட மாற்றம் கல்வித்துறையில் பாரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. அக்காலங்களில் உயர் படிப்பிற்கோ, வெளியூர் சென்று படிப்பதற்கோ செல்வந்தர்கள்தான் அக்கறை எடுத்தனர். ஆனால், இக்காலத்தில் உயர் கல்வி வசதிகள் நம்பகுதியில் கிடைப்பதாலும், அதிலுள்ள அவாவினாலும் ஏழை, பணக்காரர்கள் என்ற வித்தியாசமில்லாமல் எல்லோரும் கரிசணை காட்டுவதை காணக் கூடியதாக உள்ளது. ஒரு மத்திய மகா வித்தியாலயமும் (தேசிய பாடசாலை), 15 ஆரம்ப, சிரேஷ்ட பாடசாலைகளும், ஒரு சர்வதேச பாடசாலையும் உட்பட மொத்தம் 16 பாடசாலைகள் உள்ளன. (தற்போது தேசிய பாடசாலையாகவுள்ள அல்-அஷ்றாக் ம.வி. இப்பகுதியில் முதல் முதலாக 1946.09.01 ஆங்கில கனிஷ்ட பாடசாலையாகும். இவ்வூருக்கு ஆங்கிலப் பாடசாலையொன்று தேவையென்று அப்போது கல்வி மந்திரயாகவிருந்த திரு. ஈ.ஏ. நுகவெல அவர்களுக்கு ஜனாப் பஸீல் ஏ.மஜீது கடிதம் எழுதியதாக ஒரு செய்தியுண்டு.

அண்மைக்காலம் வரைக்கும் நிந்தவூரில் ஆசிரியர் தொழிற்றுறையைத் தவிர ஏனைய துறையில் கற்றறிந்தோரின் தொகை விரல்விட்டு எண்ணக் கூடியதாகவிருந்தது. இத்தொழிலில் முன்னோடிகளாக எஸ்.எச்.எல்.ஏ. இப்பாஹிம், எஸ்.அகமது, ஏ.எம். இப்பாஹிம், எம்.செயினுலாப்தீனும் கடமையாற்றினார்கள். இவர்களில் எம்.செயினுலாப்தீன், முதல் பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியராவார். இதைத்தவிர அக்காலத்தில் “சட்டம்பி வாத்தியாராக” அப்துல் மஜீதும் (இன்றைய, பள்ளிவாசல் பிரதம நம்பிக்கையாளரும் முன்னாள் அதிபருமாகிய ஏ.எம்.இஸ்மாயிலின் தகப்பன்), இப்பாஹிமும் (வாத்திர இப்பாஹிம்) கடமை புரிந்திருக்கிறார்கள்.

பாராளுமன்ற அரசியல்

கோல்புறாக் அரசியல் திட்டப்படி டொனமூர் அரசியல் திட்டத்திற்கமைய 1931ஆம் ஆண்டு முதலாவது தேர்தலில், தென் தொகுதிக்கு, சேர். மாக்கான் மரைக்கார் தெரிவானார். 1936இல் இரண்டாவது தேர்தலில் காரைதீவைச் சேர்ந்த, முதலியார் எஸ்.ஓ. கனகரெத்தினம் தெரிவானார். இவர் 1937இல் காலமாகியதும் இடைத்தேர்தலில், சபாபதிப்பிள்ளை தருமரெட்ணம் தெரிவு செய்யப்பட்டார். 1947இல் உருவாக்கப்பட்ட சோல்பரி அரசியற்திட்டத்தின்படி, மட்டக்களப்பு தென்பகுதி, மட்டக்களப்பு, பட்டிபுடி, பொத்துவில், கல்முனை என நான்கு தொகுதிகளாக பிரிக்கப்பட்டது. (இத்தொகுதிகளில் போட்டியிடுபவர்களைத் தெரிவுசெய்வதற்கு, மருதமுனை தொடக்கம் பொத்துவில் வரையுள்ள முக்கிய பெரியார்கள், மலுக்கன்பிட்டியில் கூடி தீர்மானித்ததின் அடிப்படையில் பொத்துவில் தொகுதிக்கு போட்டியிட நம்மூர் நீர்ப்பாய்சல் சுப்பிரிந்தர் அல்ஹாஜ் எம்.எம்.

இப்பாஹிம் தெரிவாகினார்.)

நடந்தேறிய இரு தேர்தல்களிலும் (1947-1956) வரை இருமுறை வெற்றியீட்டி M.P. ஆகவும் உள்ளூராட்சி அமைச்சின் பாராளுமன்றச் செயலராகவும் (பிரதி அமைச்சர்) பதவிவகித்தார். 1956இல் நடந்தேறிய தேர்தலில், எம்.எம்.முஸ்தபா வெற்றிபெற்று, 1959 இறுதிக் காலத்திலிருந்து 1960 ஆரம்பகாலம் வரை நிதி அமைச்சராக கடமையாற்றி, நிந்தவூரினதும், இலங்கை முஸ்லிம்களினது அரசியல் வரலாற்றில் முதல் நிதியமைச்சர் என்ற பெருமையை தேடித்தந்தார். அடுத்து 1965 தொடக்கம் 1977 வரை தெரிவு செய்யப்பட்டு பிரதி சமூகசேவை அமைச்சராகவும் பதவி வகித்தார்.

1970ஆம் ஆண்டு தேர்தலுக்கான தொகுதி நிருணய ஆணைக்குழுவினால் கல்முனை, சம்மாந்துறை. நிந்தவூர் ஆகிய தொகுதிகள் எனப் பிரிக்கப்பட்டன. இதனடிப்படையில், 1977ஆம் ஆண்டுத் தேர்தலுக்கு நிந்தவூர் தொகுதி பொத்துவிலோடு இணைக்கப்பட்டு பொத்துவில் எனும் பெயரில் இரட்டை அங்கத்தவர் தொகுதியாயிற்று. இதற்குப் பின்னர் பாராளுமன்றத்தில் நிந்தவூருக்காக குரல் கொடுத்தவர் அட்டாளைச்சேனை எம்.ஏ. ஜலால்தீனாவார். இதன்பின், 1978ஆம் உருவாக்கப்பட்ட விகிதாசாரத் தெரிவு முறை அரசியல் யாப்புப்படி, மாவட்ட அடிப்படையில், 1989 முதல் கௌரவ மர்ஹூம் எம்.எச். எம்.அஷ்ரப், யூ.எல்.எம். முகையதீன், ஏ.எல். அதாவுல்லாவும், ரவூப் ஹக்கீம், எம்.சி. பைசால் காஸிம், ஜனாபா பேரியல் அஷ்ரப், எம்.ரி. ஹசன் அலி ஆகியோர் நம்முரை பிரதிநிதிப்படுத்தினர். மாகாணசபைத் தேர்தலில் எம்.ரி. ஹசன் அலி தெரிவுசெய்யப்பட்டார். பின்னர் ஜனாப் ஆரிப் சம்கதீன் இரண்டாவது முறையாக பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறார்.

முடிவுரை:

அறியப்பட்ட வகையில் இக்கிராமம் தொடர்பான உண்மையான தகவல்கள் அரச ஆவணங்கள் மூலமும், நேர்காணல்கள் மூலமும் ஆய்வு செய்து தரப்பட்டுள்ளன. அத்தோடு தகவல்கள் சேகரிக்க அனுபவமுள்ள விடயதாரிகளை அணுகக்கூடியதாகவும் இல்லை. மேலதிக உண்மைத் தகவல்கள் கிடைக்குமாயின் ஏற்கப்படும்.

குறிப்பு: இக்கட்டுரையில் இடம்பெற்றுள்ள தகவல்களை, இதனாசிரியரின் அனுமதியின்றி பயன்படுத்துதலைத் தவிர்க்கவும்.

பின்னிணைப்பு

இயற்கை அனர்த்தங்கள் பற்றிய பாடல்கள்

ஒலுவில் ஆசுகவி மர்ஹும் முகைதீன்பிச்சைப் புலவர் பாடியது

1) இறையோனே உன்னுடைய ஏழையடியார்கள்
எப்போதும் நட்பாக வாழ்ந்துவரும் நாளில்
நிறையான மாரிமழை இல்லாததாலே
சுவலயத்தில் பஞ்சம் வந்த சரித்திரமுரைக்க
உதவி செய்தருள்வாய் ஆதியருள் அல்லாஹ்

2) கண்டு கதறப்பால் கறந்த வினையாலோ
காணாததைப் பொய்ச்சாட்சி சொன்னமையினாலோ
என்றென்றும் நான்பெரிது என்ற நடையாலோ
ஏகனே மழை தப்பிப் போனதறியெனே!

ஹாஜி E.L. சீனிமுகம்மது,
பாலமுனை ஆசுகவி அன்புமன்

(அடியார்கள் வரம்பு மீறி நடந்தால் ஆண்டவனின் கோபப் பார்வைக்குள்ளாவார்கள்
என்ற திருக்குர்ஆனின் வாக்கியத்தை புலவர் அழகாகச் சமூகத்தின் கவனத்திற்கு
காட்டுகின்றார்)

இயற்கை அனர்த்தங்கள் பற்றிய நம்மூர் புலவர்களின் பாடல்கள்

விருத்தம்

1. மாடுகள் அருந்தவும், மனிதர்கள் குடிக்கவும்
மருந்துக்கும் தண்ணீர் இல்லாமல் வற்றியே...
அரசாட்சி கண்டபின் மனித உயிர்காக்க வென்றே...
கூடிய சீக்கிரம், கொடிய பஞ்சமதை குறைத்திட வேணுமென்று
நாடியே கவுண்சலில் நலமுடன் தீர்மானம் எடுத்தார்களே... ஓ.. தனதாந்தை...

2. ஆயிரத்தோடினும் ஒன்பது சேர்ந்து
அதிலே அழகாய் ம(மு)டியாடி
முணுடன் ஐந்தது சேர்ந்து விட்டால்
அது முன்னால் இலங்குமடி வன மயிலே... தந்தனத்தான...

3. ஆணென்றும் பெண்ணென்றும் பார்க்க முடியாத
அந்த வறுமையை தீர்ப்பதற்கு
நாளொன்றுக் கொண்ணரைக் கொத்தரிசி

நலமுடன் சம்பளமும் தானெழுதி (தந்தனத்தான)
 4. பத்துப் பேருக்கொரு கங்காணி என்றும்
 முன்று கங்காணிமாருக்கோர் ஓவசியர் என்றும்
 பகிர்ந்து எடுத்தார்கள் கூட்டத்திலே
 முன்னும் பின்னும் சட்டம் வகுத்தார்களே (தந்தனத்தான)

5. இங்கீலிக கொஞ்சமும் தெரியாது
 நல்ல இணக்க வழக்கமும் தெரியாது
 வட்டி கொடுக்கின்ற கட்டப் பயலுக்கு
 வந்து வாச்சதோர் ஓவசியர் வேலையுமாம்

இயற்றியவர்: நிந்தவூர் அண்ணாவியார் பக்கீர் முகையதீன்
 பாடிக்காட்டியவர்கள்: ஹாஜி S.H.L. முகையதீன், ஹாஜி E.L. சீனிமுகம்மது

1957ஆம் ஆண்டின் பெருவெள்ளம் பற்றி ஒரு சில அடிகள்

1. ஏகிய மழைகளும் இரைச்சலும் காற்றும்
 இக்கினியாகலை வெள்ளமும் வந்து
 சேரான குடிகளை ஈறாகத் தாக்கி
 துன்பப் படுத்தி வம்பு பல செய்ததப்பா

2. பார்த்து இருக்கவே பெருகுது வெள்ளம்
 பாவையர் சிறு பேதையர் கதறியழுது
 எட்டிய சாமாங்களை கட்டியே பிடித்து
 ஏகினார் தெருவழியே ஏழைச் சிறு பேதையர்

3. மாடாடு கோழியோடு கொக்கு வக்காவும்
 மற்றுமுள்ள உயிர்களிற் பலவகை யாவும்
 செத்தே மடிந்து விழுந்தது போக
 சில பல உயிர்கள் தப்பினதப்பா

4. கைசேதப் பட்டதை கவண்மேந்து அறிந்து
 காரிலே போக வர ஏலாது என்று
 எகிறிப் பறக்கிற ஏரோப்பிளேன் ஏறி
 எத்தனையோ பத்து முறை சுத்தினாரப்பா

5. சுற்றிய கப்பலது சூட்சமே அறுந்தது
 துன்பப்படுகிதே குடிசனமென்று
 கோதம்பமா சீனி பால்மாவோடு பாணும்
 கொடுத்தார்கள் கவுண்மேந்து ஏழைகளுக்கென்று

பாடியவர்: நிந்தவூர் அண்ணாவியார் பக்கீர் லெவ்வை முகைகையதீன்
 வாவாவின் மகன், முகையதீன் வாவா சுலைமான் அண்ணாவியார்

* References

01. Ceylon Ancient and Modern, Asian Edu'nal Services-Chapman &Hall London, 1876
02. Sonkar - J.V.Sanden.
03. Ceylon - Sir J.E. Tennent
04. Nobody's People' - Latheef Farook.2009
05. 'The Muslims of Sri Lanka '900 - 1915'by Dr. L. Dewaraja
06. முஸ்லிம் நேசன் - அறிஞர் சித்தி லெவ்வை மேற்கோள் நூல்கள்: அல்கியபகரி, அஜா, புல்ஹிந்த, இப்னு ஷஹ்ரயார், முஸ்லிம் சமய பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்கள வெளியீடு.
07. King Agrabodhi II (623-633 A.D) Goowill mission to Arabia
08. The Temporal and Spiritual Conquest of Ceylon II-, Fr. Queyroz Fernando
09. தென்கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்களின் மாண்பியத்திற்கு முன்னோரளித்த அருஞ்செல்வம். காசீம் ஜீ
10. Ibn Batuta's travels.
11. Taprobanian, - H.Neville
12. R.A.S.(Cey) Vol.vii. 1881. A.T.Shams-ud-deen.
13. Sesquicentennial Commomorative Vol. of R.A.S.SL, 1845-1995 L.Dewaraja.
14. T.B.H. Abeyasinghe, in 'The Muslims of Sri Lanka, Avenues to Antiquity by Dr. M.A.M.Shukry.
15. History of Sri Lanka-Vol.II -Edtd.by K.M.DE.Silva.
16. I.N. Mooyaart, British Research Activist
17. The crucible of Conflict' by Dr.Dennis Mac Gilvray
18. 'Dutch Memorandum' P. Graeuwe.
19. Memorandum Jacob Burnand
20. Dutch Records Constantine De Sa.
21. "நம்முன்னோர்கள்" - சோனக இஸ்லாமிய கலாச்சார நிலையம் கொழும்பு
22. The Kandyan Constitution - do - D.Oyly, 1929
23. வாழ்த்துப்பா. 1870.07.17 சாய்ந்தமருதூர், ஆசுகவி மீராலெவ்வை சீயம்
24. இஸ்மாலெவ்வை (மோதின் ஹாஜியார்) அவர்களின் உறுதி
25. Govt. Gazette 1897.01.20
26. ஜனாப் S.H.L.A. இப்பாஹிம் (அதிபர்) அவர்களின் "குடும்பக் குறிப்பேடு"
27. Govt.Proclamation of 1935.09.12 Gazette
28. மௌலானாவின், பேத்திவழி கொள்ளப்பேரன் அல்ஹாஜ் எஸ்.ஆதம்பாவா (சாலா மாஸ்டர்)
29. கொள்ளப்பேரன் எஸ்.ஏ.எஸ்.எம். நபறுள்ளாஹ் மௌலானா
30. Haj E.L. Seenimohamed, Haj. S.H.L.A.Gaffoor, Hajiyani Mrs. M. Zainulabdeen, மர்ஹூம் ஷாஹூல் ஹமிது லெப்பை போடி
31. அலியாப்போடியின் வகுத்துவார்கள்
32. நடுக்குடி கிழற்கண்டத்திற்கு, 1924 - 1999ஆம் ஆண்டு காலப்பகுதிக்குள் வ.வினாக்களாகக் கடமைபுரிந்த விருந்த, ஹாஜி எம்.ஷாஹூல் ஹமிதுலெவ்வை, ஹாஜி எஸ்.எச்.எல். சுலைமாலெவ்வை, எஸ்.எச்.எல்.சரீப் ஆகியோரும் மற்றும் ஹாஜியானி மைமுனா செயினுலாப்தீன், ஹாஜி எஸ்.எச்.எல்.எம்.மீரான்.

33. இவ்விறைநேசரின் மகன் மௌலவி S.M. இப்றாஹிமின் குறிப்பிலிருந்து அஸ்ஹர்
34. மாவடிப்பள்ளி பூவாப்பா மௌலானா
35. எஸ்.அகமது மாஸ்டர், அதிபரும் முன்னாள் குவாஸியும் அவர்களின் குறிப்பு
36. தமிழ்க்குறிச்சி எஸ்.கனகசபை (கனடா)
37. Monograph of Batticaloa - Mudaliyar S.O. Canagaratnam
38. Irrigation Works R.L.Brohier
39. Govt. Gazettes, Annual Administrative Reports .
40. Haj E.L. Seenimohamed
41. Haj. S.H.L.Mohideen
42. Nintavur Annaviyar Sulaimalebbe
43. 264ஆம் இலக்க, பள்ளிவாசல் பராபரிப்பு உடன்படிக்கை உறுதி
44. Nintavur Grand Masjid Constitution
45. The Chieftains of Ceylon J.V.Sanden
46. தமிழ்க்குறிச்சி பிச்சைப்பிள்ளையின் பேரன் எஸ்.கனகசபை,
47. Additional interviews: A.M.Nahiya, Dr.M.M.Mahsum, M.I.Seyed Ahamed, M.I.A.Salam, S.H.L.M.Meeran, S.Athambawa, Mrs.Aleema Ahamedlebbe, M.H.Iqbal, P.Umarkathab, Mrs. Mymoonaa Zainulabdeen, Mrs.Amina Athamlebbe, S.H.L.M.Sheriff, Mrs.Asiya Meeralebbe, Mrs.Marina Mahroof, I.L.Aseefath, M.Nazurdeen, A.D.R.
48. Quazi Court Procedures by A.H.G.Ameen,Attorny at Law.
49. Ceylon Almanac 1854
50. D.O., A.S,Nintavur
51. Annexe: அக்கால வ.வி னாக்களுக்கு வழங்கப்பட்ட நியமனக்கடிதப் பிரதி.

நிந்தவூர் பாரம்பரியமும் கலாசாரமும்

எஸ்.எச்.எல்.ஏ. கபூர்
ஓய்வநிலை முன்னாள் அதிபர், குவாஸி

காப்பு

ஆலம் படைத்தர சாள்பவனே
ஆக்கவும் அழிக்கவும் வல்லவனே
காலா காலமும் உள்ளவனே
நிந்தவூர்க் கலாசாரம் ஓதிடக் காப்பாயே...

அறிமுகம்:

அராபியரும் தென்கிழக்காசியாவும்

முஸ்லிம்கள் இலங்கைக்கு வரும் முன்பதாகவே தென்கிழக்காசிய நாடுகளின், கரையோர நகரங்கள், துறைமுகங்கள் கரையோர, உள்ளூர் கிராமங்கள், பெருநகரங்கள், களப்புகள், துறைமுகங்கள் ஆகியவற்றில் அராபியர்களின் செல்வாக்கும் பலமும் வேறுன்றியிருந்தது என பல உள்நாட்டு, வெளிநாட்டு சரித்திர ஆசிரியர்கள் தங்கள் நூல்களில் குறிப்பிடுகின்றனர். கப்பலி லிருந்து பொருட்களைப் பெற்று அவற்றை “தாவளம்” முறையில் உள்ளூர்களுக்கு ஏற்றிச் செல்வதற்கும் குறிப்பிட்ட தானங்கள் வசதியாக இருந்தன. எனவே, இவ்விடங்கள் தற்காலிக குடியேற்றப் பகுதிகளாக மாறின. இஸ்லாத்திற்குப் பின்பும் இதே நிலையை தொடர்பு முஸ்லிம்கள் தக்கவைத்திருந்தனர்.!

அராபிய முஸ்லிம்கள், இந்தியாவின் குஜராத், மேற்குக் கேரளம், தமிழ்நாட்டின் காயல்பட்டணம், கீழ்க்கரை, தூத்துக்குடி, அதிராமப் பட்டணம் ஆகிய பகுதிகளிலுள்ள பெண்களை மதம்மாற்றி மணந்ததால் உண்டான சந்ததிகளும், இச்சந்ததிகளின் இளையோர்களும் இலங்கைகளில் குடியேறினார்கள். இவர்கள், இலங்கையிலுள்ள வேறின பெண்களை மதமாற்றி மணந்ததால் ஏற்பட்ட மக்களாகவும் இலங்கை முஸ்லிம்களுள்ளனர். இவ்வாழ்க்கை முறைக்கு கண்டிய அரசர்களின் ஆதரவும் அனுசரணையும் கிடைத்துள்ளது. இதிலிருந்து இலங்கை வாழ் முஸ்லிம்கள் வர்த்தக நோக்கில் தென்கிழக்காசியாவுக்கு வந்த அராபியரின் சந்ததிகள் என்பதை ஏற்றுக்கொள்ள மறுப்பது

அனாவசிய ஐயப்பாடாகும். நேரடியாக அராபியர்கள் குடியேறிய நிகழ்வுகளும் நடந்துள்ளன. (வேருவளை குடியேற்றம்)

இவ்விதம் இலங்கையில் குடியேறிய அராபிய முஸ்லிம்களை அப்பகுதியிலுள்ள உற்பத்திக்கு இயற்கை வளங்களைக் கொண்ட நிலப்பகுதியும், போக்குவரத்து வசதிகளும் இவர்களை வியாபாரத்துடன் விவசாயச் செய்கையிலும் ஈடுபடக் கவர்ந்தது. காலப்போக்கில் இக்குடியிருப்புக்களும் நிரந்தரமாகின என்று ஏற்றுக்கொள்வது தவறன்று.¹ இவ்வகையில் ஏற்பட்ட கிராமங்களில் ஒன்றாக, நிந்தவூரும் இருக்கலாம். இவ்வகைக் குடியிருப்புகளுக்கு அரசின் அனுமதியும் இருந்துள்ளது, இல்லையேல் குடியேறிருக்க முடியாது.

கண்டி அரசன் செனரத்தின் ஆட்சிக்காலத்தில் போத்துக்கீசர்களினால் துன்புறுத்தலுக்கும், கொலைக்கும் உள்ளானார்கள். மீதியான முஸ்லிம்களை கண்டி அரசர்கள் ஏற்கனவே முஸ்லிம்கள் வாழும் இலங்கையின் மத்திய பகுதி, வட கிழக்கு பகுதிகளிலும், சுமார் நாலாயிரம் பேர்களைக் கிழக்கின் கரையோரக் கிராமங்களில் (காத்தான் குடி, சாய்ந்தமருது, மருதமுனை, நிந்தவூர், சம்மாந்துறை, அக்கரைப்பற்று, அட்டாளைச் சேனை, ஆகிய பழம்பெரும் கிராமங்கள்) குடியமர்த்தினான் என்பது சரித்திர நிகழ்வு. இந்நிகழ்வும் கிழக்கிலங்கையில் முஸ்லிம் கிராமங்களின் அதிகரிப்புக்குச் சான்றாக உள்ளது.

உறவுகளும் தொடர்பாடல்களும்

நிந்தவூருக்கும் கிழக்கு மாகாணத்திலுள்ள பல கிராமங்களுக்கும் இடையில் பன்னெடும் காலம்தொட்டு தொடர்பிருந்துள்ளது. முஸ்லிம் கிராமங்கள் அடுத்தடுத்துக் காணப்படுவதும் கிழக்கு மாகாணத்தில் வடக்கே புல்மோட்டை தொடக்கம் கிழக்குக் கரையோரமாக பொத்துவில் வரைக்குமுள்ள கிராமங்களை நோக்கலாம். இக்கிராமங்களுக்கிடையில் வாழ்க்கை முறையில் பொதுவாக ஒற்றுமைகள் காணப்பட்டாலும் பல விடயங்களில் தனித்துவம் துலங்குவதையும் காணலாம்.

இக்காலச் சந்ததியினர் தங்கள் பாட்டன் பூட்டன் ஆகியோரின் பரம்பரை வரலாறு பற்றி ஆழமாக ஆராய்ந்தாலும், வழக்கிலுள்ள சிலரின் “பட்டப் பெயர்”களை நோக்கின் இது விளங்கும் (உ-ம்: கிண்ணியாக்காரர், கொழும்பார், புத்தளத்தார், கண்டியார், வெல்லஸ்ஸார்)

பாரம்பரியம்

பாரம்பரியம் என்பது மிகவும் பரந்த விடய விரிவைக் கொண்டதொரு அம்சம். ஒரு தலைமுறை அடுத்துவரும் தலைமுறைக்குக் கொடுக்கின்ற அருஞ்செல்வம். முதுசம் என்றுகூடக் கூறலாம். இதற்கு கால எல்லை மட்டுமின்றி விடய எல்லையுமற்றது. ஒரு இனம் அல்லது சமூகம் தோன்றிய காலத்திலிருந்து “நல்லறத்தைக் கைவிட்டொழுகும் இடும்பை வரினும், பொல்லாதன செய்யாதிருக்க” என்னும் சமயங்களின் கோட்பாடுகளுக்கமைய, சமூகத்தோர் ஒழுக்கமுள்ள வாழ்க்கை முறைகளைக் கடைப்பிடித்து வாழ்ந்தனர். மனிதகுலம் இடம்பெயர்ந்து செல்லும் போதெல்லாம் தங்களினத்தின் வாழ்க்கை முறைகளைக் கடைப்பிடிப்பது இயற்கை. மேற்கூறப்பட்ட முறையில் இலங்கையில்

குடியேறிய முஸ்லிம்கள், தங்கள் வாழ்க்கையுடன் பின்னிப்பிணைந்த, அராபிய, இந்திய கலாச்சார முறைகள் சிலவற்றையும் அவர்களோடு கொண்டுவந்தனர். குரவை, றபாணம், மருதாணி, தென்னிந்திய முஸ்லிம்களிடையே வழக்கிலிருந்த அரபுத்தமிழ், அரபுச் சொற்களாகிய “ஷல்வார்”, “கமீஸ்” போன்ற சில அரபிச் சொற்கள் ஆகியவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

மேலும் முஸ்லிம்கள், இவர்கள் தரி சித்த, குடியேறிய நாடுகளில் அந்நாட்டு மொழிகளில் அரபுச் சொற்களின் கலப்பு ஏற்படச் செய்தனர். இது மட்டுமல்லாமது அம்மொழிகளின் சொற்றொகுதி வளம் பெற்றுள்ளது. உதாரணமாக அரபு மொழியிலிருந்து ஆங்கிலத்திற்கு வந்த சொற்கள் சில: Mufthi - Casual wear, Al Manac - Almanac, Jabarul Thariq - Gibraltar, Hareem - Harem, Matra - Matress, Khahha - Cough, Jarra - Jar).

போத்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர் காலத்திலும், அலுமாரி, விறாந்தை, அலவாங்கு, கோக்கிஸ், தோம்புதோர் என்ற சொற்கள் இவ்வாறு உட்புகுந்தன. காலங்காலமாக இக்கலாச்சார முறைகள் பேணிக் காக்கப்பட்டு வந்துள்ளன. இதுவே யதார்த்தம். எனவே, பாரம்பரியம் என்பதை, ஓர் இனம் தனது கலாச்சார முறைகளுக்கு மேலும் மெருகூட்டி தொன்றுதொட்டு தலைமுறை தலைமுறையாகப் பேணி வருதலைக் குறிக்குமெனவும் கொள்ளலாம்.

மேலே குறிப்பிட்ட கருத்து, சமூகமொன்றிலடங்கிய ஒரு இனத்துக்கோ, அல்லது ஒரு மதக்கூறுக்கோ அல்லது எல்லாக் கூறுகளையும் அடக்கிய பல்லினக் கூறுக்கோ பொருந்தும். ஒரு சமூகம் அதன் பாரம்பரியத்தைப் பொறுப்பேற்று, அதைப்பேணி, மேலும் வளம் படுத்தி, தனது இளைய தலைமுறைக்குக் கையளிக்கின்றது. இவ்விதம் கையளிக்கப்பட்டு, பேணப்படவேண்டிய பொறுப்பை அடுத்தடுத்துவரும் தலைமுறைகள், பேணி, மெருகூட்டினால் அவ்வினம் காலப்போக்கில் வளரும். மாறாக நடந்தால் அவ்வினம் தளரும். உதாரணமாக, எஸ்கிமோவர், செவ்விந்தியர், இலங்கை, இந்திய, ஆபிரிக்க, அவுஸ்திரேலிய நாடுகளின் ஆதிவாசிகள் ஆகியோரை எடுக்கோள்களாக ஏற்கலாம்.

ஆனால், தலைமுறை ஒன்றின் வாழ்க்கைக் காலத்தில், சமூகங்களுக்கு இடையில் நகர்வு, உலகமயமாக்கல், ஊடகங்களின் வளர்ச்சி ஆகிய காரணங்களால் காலப்போக்கில், “பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும்” எனும் கோட்பாட்டுக்கமையவும் பல்வேறு துறைகளில் செல்வாக்குச் செலுத்தும் சிந்தனை வளர்ச்சியின் காரணமாகவும், வாழ்வியல் முறைகள், பாரம்பரியங்கள் கைவிடப்படவோ அல்லது புதியன உருவாக்கப்படவோ கூடும். இருந்தும், ஒரு இனத்தை அழிக்கக்கூடிய நடைமுறைகள் கண்டிப்பாக தவிர்க்கப்பட வேண்டியது அவசியம் என்பதை இனப்பற்றுள்ளவர்கள் கவனத்திற்கொள்வது இன்றியமையாதது.

மகாத்மா காந்தி இவ்விடயம் பற்றி குறிப்பிடுகையில்: “என்வீட்டுக் கதவுகளையும், ஜன்னல்களையும் நான் திறந்து விட்டுள்ளேன். வெளியிலிருந்து வேண்டிய காற்று வீசட்டும், நல்ல காற்றை அனுபவிப்பேன், ஆனால், அது என்னை அசைக்க (எனது பாரம்பரிய பண்பாடுகளை) விடமாட்டேன்” எனக் கூறியுள்ளதை ஒவ்வொரு சமூகத்தின் இளைஞர்களும் கவனத்தில் கொள்வது அவசியம்.

இவ்விதம் புதிதாக உருவாகும் அம்சங்களை அச்சமுகம் அழிவுக்கல்லாமல் ஆக்கத் திற்குப் பயன்படுமாறு மடைமாற்றம் செய்வதுதான் நன்மையை ஏற்படுத்தும். சிறந்த ஒரு சமூகத்தின் பாரம்பரியத்தில் காணப்படும் கோடிட்டுக் காட்டக்கூடிய சில பிரபல்யமான அம்சங்களாவன: மொழி, வாழ்வாதார முயற்சிகள், சமூகப் பொறுப்புக்கள், சம்பிரதாயங்கள், திருமணமுறை, தொழில், பொழுதுபோக்கு, உள்ளூர் நிருவாகம் (ஊர்க்கட்டுப்பாடு), வைத்தியமுறை, மத அனுஷ்டானங்கள் போன்ற எத்தனையோ விடயங்களைக் கூறலாம். எமதுரைப் பொறுத்தவரையில் மேற்கூறிய விடயங்களைப் பற்றியவொரு கண்ணோட்டமே பின்தொடர்பவை.

மொழிவளம்

■ பேச்சுவழக்கு (மண்வளச் சொற்கள்)

மொழியாவது ஒருவரினதோ, ஒரு இனத்தினதோ, ஒரு சமூகத்தினதோ, மனதிலுள்ள கருத்தின் வெளிப்பாடாகும். அல்லது அக்கருத்தை, பிறருக்கு எடுத்துக்கூறும் கருவியாகும். இவ்வெளிப்பாடு ஒலிகளாகவோ, சைகைகளாகவோ, முகபாவனைகளாகவோ, எழுத்துருக்களாகவோ அன்றி செயற்பாடுகளாகவோ அமையலாம். (ஒலி வெளிப்பாடுகளை யடுத்து சைகை வெளிப்பாடுகள் ஊடகமாக அமைந்ததென்றும் இதற்கு எதிர்மாறாகவும், மொழிவியலாளர்களிடையே கருத்துக்களுண்டு) எப்படியிருந்தும் இவ்வெளிப்பாடுகள் இனத்திற்கினம், பிரதேசத்திற்குப் பிரதேசம், இன்னும் சில இடங்களில் இனங்களுக்கிடையேயும், அங்குள்ளோரின் தொழில்களையும் பொறுத்து வேறுபட்ட பாவனையிலுள்ளதையும் காண்கின்றோம். இவ்வேறுபாட்டை மண்வாசனை என மொழியியலாளர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர்.

உதாரணத்திற்கு நிந்தவூர் மண்வழக்கில், பெரியவர்கள் சிறியோரை விழிக்கும் போதும், நண்பர்களுக்குள் பேசிக்கொள்ளும்போதும், எப்படி மயில் சுகம்?, எங்க மயில் போற?, இஞ்ச கொஞ்சம் வா மயில், ஒரு உதவிக்காக இரங்கும்போது, இந்த உதவியக் கொஞ்சம் செஞ்சிடு மயில் என்றெல்லாம் பேசுவதுண்டு. ஆனால் பிற ஊர்களில், இச்சந்தர்ப்பங்களில், மயிலென்பதிற்குப் பதிலாக, “கிளி, சுட்டான், சுட்டி” என்றும், திருகோணமலைப் பகுதிகளில் “குஞ்சு” என்ற பதமும், மலையகப் பிராந்தியங்கள் சிலவற்றில் “தம்பிக்குட்டான்” என்றெல்லாம் பாவனையில் உள்ளன. இவ்வாறே, அவர், அவர்கள், அவர்களுடைய என்ற சொற்கள் “அவஹ, அவரு, அவிய, அவியினர்” என்றும் சில கிராமங்களில் கோழிக்குஞ்சு என்பதற்குப் பதிலாக “கோழிக்குட்டி” என்ற மண்வாசனையுடன், உச்சரிக்கப்படுவதை ஒரு சிறிய பிரதேசத்திற்குள்ளேயே காணலாம்.

வேறுசில பிராந்தியங்களில், மகள் என்பதற்கு “மோள்” என்றும் போய் வந்திடலாம் என்பதற்கு “போட்டு வரலாம்”, என்ன அண்ணை என்பதற்கு “ஏணை” என விழிப்பதும் உண்டு. இன்னும், பாவனையிலிருந்த சில சொற்களாகிய “ஓசடி, ஊசாட்டம், சிலாவின, அழிச்சாட்டியம், அறுக்கிள, அதப்பியம், உலவியம், காதலித்தல், ஆக்கினை (ஆக்கியா பித்தல்) வள்ளிசா, வளிசறா” (முழுவதும் எல்லாவற்றையும்) றவுக்கை, உடுத்தாட (உள்ளாடை - Petty Coat) போன்றவற்றின் பாவனை வழக்கிலிருந்து குறைந்து வருவதையும் நாம் அறிவோம். இவை பற்றி நாம் அலட்டிக்கொள்ளவோ, ஆச்சரியப்படவோ அன்றி ஆத்திரப்படவோ தேவையில்லை.

■ மட்டக்களப்பு பிரதேசம்

முற்கால முடியாட்சி முறைப்படி, ஆட்சி எல்லைக்குட்பட்ட பகுதிகளில் நிருவாகம், வரி அறவிடல், பாதுகாப்பை பலப்படுத்தல் ஆகியன ஒழுங்காக நடைபெறுவதற்கு, பற்பல பகுதிகளில் பல்வேறு தகுதியுடைய பிரஜைகள் அரச நியமனம் பெற்றனர். இந்நியமனங்கள் பிரதேசத்திற்கேற்ப இன, மத அடிப்படைகள் ஆகிய நியதிகளைக் கொண்டிருந்தன. ஒல்லாந்த தேசாதிபதி ஒருவர், மட்டக்களப்பு பிரதேசம் வடபகுதி, தென்பகுதி என இருந்ததாகவும், தென்பகுதி கரைவாகு, சம்மாந்துறை, அக்கரைப்பற்று ஆகிய பற்றுக்களை அடக்கியதாகவும் நிந்தவூர் அக்கரைப்பற்றுடன் இணைக்கப்பட்டு இருந்ததாகவும் தென்பகுதிக்கு ஒரு சோனகக் காரியப்பர் கடமை புரிந்ததாகவும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.² இதேமுறையை, ஒல்லாந்தரும் தமதாட்சிக் காலத்தில் கடைப்பிடித்தனர். சாய்ந்தமருதைச் சேர்ந்த சதக்குலெவ்வை என்பவர் அடை (வரி) அறவிடுவோர்களில் ஒருவராகவும், வரிப்பணப் பதிவாளராகவும் நியமனம் பெற்றுக் கடமையாற்றினார் என்று அறிகிறோம்.³

ஒல்லாந்தருக்குப்பின் ஆட்சிக்குவந்த ஆங்கிலேயரும் இதேமுறையை கடைப்பிடித்தனர். இராஜ காரியங்களைச் செய்வதனால் (காரியப்பர் 'என்னும் தொழில் முறைக் காரணப்பெயர் கிடைக்கப் பெற்றார்கள்) சிங்களவர்கள் மத்தியில் இராஜகாரியர் எனப் பெயருள்ளோர் பரம்பரை இன்றும் உள்ளது. ஆங்கிலேயர் தமது ஆட்சியின் ஆரம்ப காலத்திலும் இவ்வழக்கைப் பின்பற்றி 1817ஆம் ஆண்டு மட்டக்களப்பு பிராந்தியம் முழுவதற்கும் (வடக்கே மட்டக்களப்பு தொட்டு தெற்கே கூமுனை (குமனை) வரையும், மேற்கே படுவாங்கரை, பிந்தென ஆகிய பகுதிகள் உள்ளடக்கிய பிரதேசத்திற்கு அரசு கடமைபுரியும் உத்தியோகத்தராக த.நெ. காரியப்பரை நியமித்ததாக கூறப்படுகிறது.

இவரின் மைத்துனரான, இஸ்மாலெப்பை காரியப்பர் என்பவரும் இக்காலப்பகுதியில் கரைவாகு, சம்மாந்துறை நிந்தவூர்ப்பற்று அரசு கருமங்களைக் கவனிக்க நியமனம் பெற்றிருக்கின்றார்.³ இவ்வாறு நியமனம் பெற்றவர்கள், நற்குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் சொந்த நிலம், சொத்துக்களுடன் நாட்டுநடப்பு பற்றி நன்கறிந்தவர்களாகவும், சமூகத்தில் மக்களால் மதிக்கப்படுபவர்களாகவும் குறைந்தது நாட்டின் இரு மொழிகள் எழுத வாசிக்கத் தெரிந்தவராக இருக்க குறைந்தது நாட்டின் இரு மொழிகளாவது தெரிந்திருக்க வேண்டியது தகமையாகும்.⁴ பிற்காலத்தில் இவர்களிடத்திற்கு வன்னுமைகள் என்ற பதவிப் பெயரால் உத்தியோகத்தர்கள் நியமிக்கப்பட்டனர். பிற்காலத்தில் கல்முனை, கல்முனைக்குடி, சாய்ந்தமருது, காரைதீவு, நிந்தவூர் ஆகிய கிராமங்கள் இணைக்கப்பட்டு "கரைவாகு-நிந்தவூர்ப்பற்று" என்ற நிர்வாக அலகாக இயங்கியது.

■ உள்ளூர் நிருவாகம்

கரவாகுப்பற்றுக்கென முதலாவது வன்னுமையாக இப்பகுதிக்கு நியமிக்கப்பட்டவர் சாய்ந்தமருதைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட ஜனாப் மீராலெவ்வைப் போடியாகும்.⁵ இதையடுத்து நமதூரைச் சேர்ந்த ஜனாப் மாதுலெவ்வை முன்னிலை உதுமாலெவ்வைப் போடி என்பவர் நியமிக்கப்பட்டார்.⁶ (இவர் பொதுச் சேவை ஆணைக்குழுவின் அங்கத்தவர். ஜனாப் நஹ்யாவின் வாப்பாவின் முத்தப்பா). இதையடுத்து மாதுலெவ்வை முன்னிலை உதுமாலெவ்வைப் போடி வன்னுமையின் மகன் உதுமாலெவ்வைப் போடி மீராலெவ்வைப்போடி, நீர்ப்பாய்ச்சல் வன்னுமையாக இப்பகுதிக்கு நியமனம்பெற்றார்.⁶

இவர் சம்மாந்துறையில் முதல் திருமணம் முடித்தார். இதன்மூலம் Dr. முஹம்மது ஓஸ்மன், முகம்மது அலி (வன்னுமை), முஹம்மது ஹசன் (மர்ஹூம் அக்பர் ஹசனின் தந்தை), முகம்மது இஸ்மாயில் (இஸ்மாயில்துரை), முகம்மது யாஸின் லெவ்வை ஆகிய ஆண்களும் மரியம், (சாய்ந்தமருது மஜீது வன்னுமையின் மனைவி), பாத்தும்மா (மீராலெவ்வை - செல்லப்பிள்ளை உடையார் மனைவி), ஆப்து சுபியா (அக்பர் ஹசனின் மாமியார்) ஆகிய பெண்களும் பிறந்தனர். இந்நிகழ்வுகளையடுத்து, மீராலெவ்வைப்போடி வன்னுமையின் மனைவி வபாத்தானதும், நிந்தவூரில் குடும்ப உறவுகளில் ஒருவரான மீராஉம்மாவை மணர்ந்ததன் மூலம், முஹம்மது அலி (Inspector of Schools/ Assistant Director of Education) முஹம்மது முஸ்தபா (Deputy Minister of Social Services and Finance Minister) ஆகியோர் பிறந்தனர்.

நீர்ப்பாய்ச்சல் வன்னுமை நிருவாகமுறை மாற்றப்பட்டதும், அவர்கள் கடமைகள், நீர்ப்பாய்ச்சல் சுப்பிரிந்தர்கள் மூலம் நிறைவேற்றப்பட்டன. பட்டிப்பளை ஆற்று நீர்ப்பாய்ச்சல் பகுதிக்கு (கரைவாகு நிந்தவூர், சம்மாந்துறை, அக்கரைப்பற்று, பாணமைப்பற்று, வேவகம்பற்று) இப்பாஹிம் ஹாஜியார் (சுப்பிரிந்தர்) நியமனம் பெற்றார். இவர் நீண்ட காலமாக இப்பதவியிலிருந்து மக்கள் போற்றக்கூடியளவு சிறந்த முறையில் சேவை செய்தார். நிந்தவூர் மண்ணின் மைந்தர்களாகிய இம்மூவர்களின் கடமைக் காலங்களில், பட்டிப்பளையாற்று பாய்ச்சல் பூமிகளின் அபிவிருத்திக்கு அளப்பரிய வேலைத்திட்டங்கள் முன்னெடுக்கப்பட்டதால் இன்றும் நாம் பலனை அனுபவிக்கிறோம். முதலியார் இப்பாஹிம் ஹாஜியார், பாராளுமன்ற அங்கத்தவராகவும், பிரதி அமைச்சராகவும் (Parliamentary Secretary) பதவிவகித்தார்.

■ கிராமத்தின் நிருவாகம் - பள்ளிவாசல் நிருவாகம் (ஊர்க்கட்டுப்பாடு)

அக்காலத்தில் மிகவும் வலுப்பெற்றிருந்த பள்ளி நிருவாகம்மூலம் ஊர்க் கட்டுப்பாட்டிருந்தது. ஊரினது பரிபாலனம் மரைக்காரசபை மூலம் நடைபெற்றது. பள்ளிவாசலின் பலிபாலனத்திற்கும், ஏனைய தேவைகளுக்கும் வேண்டிய பணத்துக்காக முன்னோர்கள் நெற்காணிகளையும், வேறு நிலங்களையும், பொருட்களையும், பணமாகவும் நன்கொடைகளாகவும் கொடுத்து வந்துள்ளனர். இவ்வூர் பள்ளிவாயலுக்கென நெற்காணிகள் நன்கொடைகளாக வழங்கப்பட்டும் உள்ளது. அரசினால் நியமிக்கப்பட்ட, தம்பி நெய்ந்தக் காரியப்பர் முதன் முறையாக நிந்தவூர் பள்ளிவாசலுக்கு விளக்கேற்றி வைக்கும் பணிக்குரிய செலவினங்களுக்காக, பரவன் தென்கண்டத்தில் வெல்லவன்வெளி என்னும் நெற்காணி ஐந்து எக்கரை அந்நேரமிருந்த ஊர்ப்பிரமுகர்கள் சாட்சியாக நன்கொடையாக அளித்துள்ளார். அண்மையிலுள்ள ஊர்ப்பள்ளிகளில் காணப்படும் ஆவணங்களைக் கொண்டு நோக்கில் இந்நிகழ்வு 1830ஆம் ஆண்டு இடம்பெற்றிருக்கின்றது.

நிந்தவூரில் பள்ளி பரிபாலனத்தின் சௌகரியத்திற்காகவோ, வேறேதும் காரணங்களுக்காகவோ அக்காலத்தில் வடதெரு, தென்தெரு என பிரிவிருந்தது. ஆனால், கூட்டாகத்தான் பரிபாலனத்தில் ஈடுபட்டனர். இங்குள்ள குறிக்கப்பட்ட குடிகளுக்கென தெருவுக்கு ஒன்றாக, இரு மரைக்காயர்கள் தெரியப்பட்டு மொத்தக் குடிகளுக்கமைய ஒருசபை இருந்திருக்கின்றது. இச்சபை மூலம் ஊர் நிருவாகம் சிறந்த கட்டுப்பாடுடன் நடைபெற்று வந்ததை நம்முர் முதியோர் பலர் இன்றும் கூறுவர். அக்காலத்தில், ஊரில் இடம்பெறும் திருமணம், சமய வைபவங்கள், விசேட நிகழ்வுகள் சம்பந்தமாக குடிமரைக்காரின், அனுமதியின்றியோ, ஆசீர்வாதம் இல்லாமல் இடம்பெறாது. இவ்வகை ஆசீர்வாதம்

ஊரிலுள்ள குடிமரபோடு புரையோடியுள்ளது. மீறிநடந்தால், பள்ளித் தீர்மானப்படி சம்பந்தப்பட்ட குடும்பத்தையோ, குடிமகனையோ பொதுவாக ஊர்க்கடமைகளிலிருந்து விலக்கி வைப்பதற்குத் தீர்மானித்து பள்ளி அதிகாரிமூலம் தெரிவிக்கப்படும். அதிகாரி தெருத் தெருவாகக் கூவி இவ்விடயத்தை அறிவிப்பார். இது அதிகாரி கூவுதலென்பப்டும்.

களவு, களவொழுக்க நிகழ்வுகள், வேறு சமூகப் பிரச்சினைகள், சமூக விரோதச் செயல்கள் ஆகிய விடயங்களில் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் மரைக்காயர் சபையிடம் முறைப் பாடு செய்வார்கள். (முறைப்பாட்டின்போது வெத்திலை வட்டா வைக்கப்படும். அவ்வட்டாவினுள் முறைப்பாடு இருக்கும்) அல்லது வாய்மூலம் முறைப்பாடு செய்வார்கள். வெள்ளிக்கிழமை “குத்பா”விற்குப் பிறகு மரைக்காயர் சபையால், சம்பந்தப்பட்டவர்களை அழைத்து, விசாரணை நடக்கும். குற்றத்தின் பாரதாரத்திற்கேற்ப மார்க்க ரீதியாகவும், சமூகக் கட்டுப்பாட்டுக்கு அமைவாகவும் தண்டனைகள் வழங்கப்படும். (தண்டனைகளில் சில: மண்பெட்டி ஒன்றை தலையில் வைத்து ஏழெட்டுத்தரம் பள்ளியைச் சுற்றுதல், மட்டையடி கொடுத்தல், ஊர்க்கடமை நன்மைகளிலிருந்தும் சில காலத்திற்கு விலக்கி வைத்தல்)

ஆனால், இப்போதெல்லாம் சில தீர்மானங்கள் மரைக்காயர் சபையினிலுள்ளோரின் சொந்த விருப்பு வெறுப்புக்களுக்கேற்ப எடுக்கப்படுகின்றன என்ற சந்தேகத்தின் மீது (நோன்பு காலத்தில் பள்ளிக்கஞ்சியைத் தடைசெய்தல், ஊர்க் கடமைகளிலிருந்து நீக்கி வைத்தல்) பாதிக்கப்பட்டவர்கள் அடிப்படை உரிமைச் சட்டத்தின்கீழ் நீதி தேடுவதனாலும், மரைக்காயர் சபை, கோர்ட், கச்சேரி ஏற வேண்டுமெனும் பயத்தினாலும் இவ்வூர் தண்டனைமுறை நலிவுற்று வருகின்றது. ஆனால் அண்மைக் கிராமங்கள் சிலவற்றில் இம்முறை வலுப்பெற்ற ஒன்றாக இன்றும் நடைமுறையிலுள்ளதை நாம் அறிகிறோம். எமதுாரிலும் மரைக்காயர் சபை புனரமைக்கப்பட்டு ஊரின் நன்மைக்காகப் பாடுபடுகின்றனர்.

■ குடிமுறை மரபு

இலங்கையில் விசேடமாக கிழக்கு மாகாணத்தில் வாழும் முஸ்லிம்களுக்கிடையில் குடிமரபு வழக்கிலிருந்து வருகிறது. இக்குடிவழி ஊருக்கூர் பெயரிலும், தொகையிலும் வேறுபடுகிறது. நம்முரைப் பொறுத்தவரையில் ஆரம்பத்தில் ஏழென்றும், எட்டென்றும் அபிப்பிராயம் இருந்தது. தற்போது இவற்றின் எண்ணிக்கை பதின்மூன்று என்று நம்பிக்கையாளர் சபை தெரிவிக்கின்றது. குடிமரபு எப்படி ஏற்பட்டது என்பதற்கு முன் வைக்கும் கருத்துக்களிடையே சிறு வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன.^{8,9}

■ நம்பிக்கையாளர் சபை

1960க்குப் பிறகு முதன்முறையாக நம்பிக்கையாளர் சபை உருவாகியது. அக் காலத்திலிருந்து இச்சபை மூலம் பரிபாலனம் நடைபெறுகின்றது. மேலும், பரம்பரை பரம்பரையாக குடிமக்களால் செய்கை பண்ணப்பட்டு வந்த, தட்டாவெளி (52 ஏக்கர்), சேகுவெளி (27 ஏக்கர்) ஆகிய குடிக்காணிகளை (குடியாப்பங்கு) பள்ளியின் புனர்நிருமாணச் செலவிற்காக, பள்ளி நிருவாகம் போகம் போகமாக குத்தகைக்கு விடுவதுடன் பொதுமக்களிடமிருந்து அறவிடும் சிறுவரியும் இச்செலவில் அடங்கும்.

அரச நிருவாகம்

முற்காலத்திலும் நிந்தவூரில், அரச நிருவாகம் இருந்துள்ளது. அரச நிருவாக அதிகாரிகள், வன்னுமையினதும், பள்ளி நிருவாகத்தினதும் ஆசீர்வாதத்தின் பெயரில் நியமிக்கப்பட்டதாக கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். உதாரணமாக தோம்புதோர், பிஸ்கால் உடையார், பொலிஸ் தலைமைக்காரர் அல்லது கிராமத் தலைவர். சேவகன், வட்டை விதாணை, விவாகப் பதிவாளர், கிராமச் சங்க அங்கத்தவர்கள் ஆகிய உத்தியோகத்தர்களுக்கு ஏஜெண்டுத்துரை (G.A.) கச்சேரியில் வைத்து அல்லது சில சமயமங்களில் நேரடியாகக் கிராமத்துக்குச் சமூகமளித்து நியமனம் வழங்குவார். நியமனம் பெறுபவருக்கு ஓரளவு ஆங்கிலம் பேசத் தெரிய வேண்டும். அதுவும் எந்தளவு என்று தெரியுமா? (Sir, He gentleman, He thief, Good morning, Good afternoon, Good evening) என்று சொல்லத் தெரிந்தால் மட்டும் போதுமென்று கர்ண பரம்பரைச் செய்தியொன்றைக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம்.

■ விதானைமார் (கிராமத் தலைவர்கள் V.H - கி.த.) நிருவாகம்

கிராம மட்டத்தில் அரசபணிகள் விதானையார்களால் செயற்படுத்தப்பட்டன. கி.த. னாக்கள், நாட்டு நிருவாகத்தின் அச்சாணிகளென்று (Grassroot administrators) கூறினாலும் அது மிகைப்பாகாது. பெரும்பாலும் நாட்டின் அபிவிருத்தி வேலைகள் இவர்களின் கருத்துக்கள், அறிக்கைகள் விதந்துரைப்புக்கள் ஆகியவற்றின் அடிப்படையிலே முன்னெடுக்கப்படுகின்றன. இதன் காரணமாகத்தான் இவர்கள் தெரிவின்போது, கண்டி அரசாங்க காலத்திலும், வெள்ளையர் ஆட்சியிலும், படிப்பறிவு, குடும்பப் பின்னணி, செல்வாக்கு, சொத்துமத்து ஆகிய காரணிகள் கவனத்திற் கொள்ளப்பட்டன.

நிந்தவூர் நான்கு குறிச்சிகளாகவும், பிறகு ஐந்தாகவும் பிரிக்கப்பட்டிருந்தது இவர்கள் அக்காலத்தில் பொலிஸ் தலைமைக்காரர்கள் P.H. என்றும் அழைக்கப்பட்டனர். பொலிஸ் நிலையங்கள் செயற்படாத பிரதேசங்களில், அந்நிலையங்கள் ஆரம்பிக்கப்படும் வரை, சமூகத்தில் அமைதியையும், நீதியையும் நிலைநாட்டி சமூக விரோதச் செயல்களினால், கிராமம் சீரழியாது பாதுகாத்தல் விதானைகளின் கடமைகளெனச் சாட்டுதல் செய்யப்பட்டிருந்த காலம். இவர்களின் பிள்ளைகள், விசேடமாக ஆண்கள் தங்கள் முதலெழுத்துக்களோடு தகப்பனின் உத்தியோகத்தின் முதலெழுத்துக்களையும் சேர்த்துக் கொள்வார்கள்.

தகப்பன் தோம்புதோராக இருந்தால் முன்னழுத்துக்கள் தோ என்று ஆரம்பிக்கும். பொலிஸ் தலைமைக்காரனாக இருந்தால் பொ.த. என்று அரம்பிப்பார்கள். (உதாரணத்திற்கு சலைமாலெவ்வை விதானை - நாக்குத்தட்டி விதானையின் ஆண்மக்கள், பொ.த.சு. மீராலெவ்வை என்றும், அகமதுலெவ்வை உடையார் மகன் செயின் விதானை அ.உ. செயின் என்றும் எழுதுவார்கள். இவர்களின் தற்கால உத்தியோகப் பெயர் கிராம உத்தியோகத்தவராக உருமாற்றம் பெற்றுள்ளது. 1930களிலிருந்து கி.த. னாக்களாகக் கடமை புரிந்தோர்களாக பின்வருவோரைக் குறிப்பிடலாம். ஆதம்லெவ்வைப் போடி, சலைமாலெவ்வை விதானை, 2ஆம், 3ஆம் குறிச்சி (நாக்குத்தட்டி விதானை இவரின் தகப்பனும் விதானையாகும்), இபுறாலெவ்வை ஹாஜியார், அலியார்ப்போடி ஆதம்லெவ்வை நாலாம் குறிச்சி விதானை (முன்னாள் குவாஸி எஸ்.எச்.எல்.ஏ. கபூர் அவர்களின் மாமனார்), அகமதுலெவ்வை உடையார் செயின் விதானை, அபுவக்கர் லெவ்வை

விதாணை, தம்பிராசாக் கங்காணியின் மகன் ஆதம்வாவா (பிரம்பு விதாணை), தமிழ்க் குறிச்சிக்கு, கணபதிப்பிள்ளை (கொண்டைக்கட்டு விதாணை - கோணார்), விஸ்வலிங்கம் விதாணை, சிங்கராசா, நடிகர் நல்லரெத்தினத்தின் மகன் தியாகராசா ஆகியோராவர். தற்போதுள்ளவர்கள் பற்றி இன்றைய தலைமுறையினர் அறிந்திருப்பர்.

இப்பரிபாலன முறையின் கீழ், கிராமத்தில் பிரச்சினைகள் ஏற்படுதல் மிகமிகக் குறைவு. கோர்ட் கச்சேரி ஏறுவதும் அரிது. அனேகமான சர்ச்சைகள் சமாதானமாகவோ, தண்டனைகள் மூலமோ விதாணையார் மட்டத்தோடு முடிந்துவிடும். அந்தளவுக்கு கி.த. அவர்களுக்கு மதிப்பும் மரியாதையும் இருந்தது. சிலர்மீது குற்றங்கள் சுமத்தப் பட்டால் சம்பந்தப்பட்டோரை கி.த. அழைத்து “பாலைப் பார்க்காட்டியும், பால் வார்த்த பாணையைப் பார்க்க வேணும்” என்று சொல்லி வந்துட்டாரு “அளுக்குத்தரு ஓடுடா வடுவா” என்று காரசாரமாகப் பேசித் துரத்திவிடுவார்கள். சில சந்தர்ப்பங்களில் “சொத்தையில்” இரண்டு அறைகள் கொடுத்து ஓடுடா என்றும் விரட்டி விடுவார்கள்.

இன்னும் சில கி.த.க்கள் களவு சம்பந்தமாக பிடிபட்டவர்களை மிகவும் ஒடுக்கமான அறையொன்றில் ஒரு பகலோ, இரவோ அடைத்துவைத்து பிரம்பால் இரண்டு “சவட்டு சவட்டி” துரத்திவிடுவார்கள். (நாக்குத்தட்டி விதாணை, பிரம்பு விதாணை) இவ்வாறான நிகழ்வுகள் பலவற்றை நாங்கள் பள்ளிச் சிறுவர்களாக இருந்த காலங்களில் நேரில் கண்டு மகிழ்ந்திருக்கின்றோம். சிக்கலான விடயங்கள் மாத்திரம் கோட்டுக்குத் தாக்க லாகும். இம்முறைகளைவிட சில சமயங்களில், பெரியோர்களைக் கொண்டு தீர்த்து வைப்பதுமுண்டு. இம்முறை தற்போதும் வழக்கிலுள்ளதை நாம் அறிவோம்.

■ கிராமாட்சி மன்றம் (கிராமச் சங்கம் V.C.)

நிந்தவூர்க் கிராமம் தோன்றிய காலத்திலிருந்து, The Small Towns Sanitary Board (1892) அதிகாரத்தின் பிரகாரம் சிறு கிராமங்களின் அபிவிருத்திச் சட்டத்தின் கீழ் நிந்தவூரை சேர்க்கும்வரை பள்ளி நிருவாகம் மூலம் பஞ்சாயத்து போன்று செயற்பட்டு வந்துள்ளது. சிலகாலத்தின் பின் உள்நூராட்சி சபைகள் அரசினால் ஏற்படுத்தப்பட்டன.⁵ இதையடுத்து கிராமச்சபை (Village Council) 1936இல் ஏற்படுத்தப்பட்டு செயற்பட்டது. “கி.ச. அங்கத்தவர்களை ஊர்ப் பெரியோர்களின் தீர்மானப்படி தெரிவுசெய்வார்கள். இவ்விதம் தெரியப்பட்டவர்களின் அதாவது (தம்பி சொல்றாப் போலதான்)” என்னும் பாரம்பரிய ஆட்சி 1953ஆம் ஆண்டு வரை நடந்தேறியுள்ளது.

கிராமச் சங்க ஆரம்பத்திலிருந்து அங்கத்தவர்களாக இருந்தோர்கள் வருமாறு: அக் கிராசனர்களாக பதவி வகித்தவர்கள் இப்பாலெவ்வை ஹாஜியார் - புஹரிச் “சேர்மனின்” தந்தை, இஸ்மாலெவ்வை ஹாஜியாரிடம் (காஸிம் மாஸ்டரின் வாப்பா), சீனி வட்டாணை - சாஹூல்ஹமீது லெவ்வை. மேர்ஸா ஹாஜியார், ஆதம்லெவ்வை மரைக்கார் (கணக்கப்பிள்ளை Dr. யூசுப்பின் தகப்பன்) கொண்டிட்டு விதாணை - கணபதிப்பிள்ளை.

இப்பாலெவ்வை ஹாஜியார் சில வருடங்களின் பிறகு, ஹஜ்ஜுக்குச் செல்லும் நிமித்தம், இஸ்மாலெவ்வை ஹாஜியாரிடம் (காஸிம் மாஸ்டரின் வாப்பா) “தம்பி நீங்க பாருங்க” என்று கொடுத்துள்ளார். அவர், சில மாதங்களின் பின் “எனக்கிருக்கிற வேலைக்கு இதுக்கு நேரமில்லை” என்று, “தம்பி சீனி” (சீனி வட்டாணை - சாஹூல்

ஹமிது லெவ்வை) நீங்க பாருங்க என்று பாரம்கொடுத்துள்ளார். (1939 - 1940களில்) சீனி வட்டாணை, இரு வருடங்களின் பின் மேர்ஸா ஹாஜியாரிடம் “தம்பி மேர்ஸா! நீங்க பாருங்க” என்று கையளித்துள்ளார். அப்படி நமது மக்களுக்குள் ஓர் புரிந்துணர்வு. (சூறியவர்: இப்றாலைவ்வை ஹாஜியார் “சேர்மனாக” இருந்தகாலத்தில் 1936 ஜூலை முதல் பத்து மாதங்கள் கி.ச. கிளாக்கராக பணியாற்றிய எஸ்.எச்.எல்.ஏ. இப்றாஹிம் அதிபர்)¹⁰ (இந்நிகழ்வுகளின் சரியான திகதிகள் பிரதேச சபை அலுவலகத்தில் காணக் கூடியதாக இருக்கும்)

மேர்ஸா ஹாஜியார் “சேர்மனாக” இருந்த ஆரம்பகாலத்தில் கிராமச் சங்கத்திற்கு நிரந்தரக்காணி இருக்கவில்லை. அவரின் வீட்டுக் காணியில் சிறு கிடுகுக் குடிசையில் அமைந்திருந்தது. தற்போது கந்தோர் அமைந்திருக் குமிடம் அக்காலத்தில் நமதூரில் “லோயர்” என பெயர்பெற்ற காரியப்பர் வெள்ளையர் என்பவருக்குரியது. இதையறிந்த மேர்ஸா ஹாஜியார் அவரிடம் “நீங்க, இந்த இடத்தைக் கி.ச.வுக்குத் தாருங்கள், உங்களை நாங்க மெம்பரா ஆக்குகிறோம்” எனப் பேரம்பேசியதும், அதற்கிணங்கிய “லோயர்” அவ்விடத்தை நன்கொடையாக வழங்கினார். இதன்பிறகு, கட்டிடம் நிறுவப் பட்டதுடன் லோயர் (அங்கத்தவரானார்) மெம்பரானார்.

1952ஆம் ஆண்டின் பொதுத்தேர்தலின் பின், M.M. முஸ்தபா M.P ஆனதும் பல ஊர்ப்பிரமுகர்களினதும் முயற்சியால் மக்கள்மூலம் அங்கத்தவர்கள் தெரிவுக்கான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டதின் பலனாக, 1953ஆம் ஆண்டு முதல் முதலாக வட்டார ரீதியில் வாக்கெடுப்புமுறைத் தேர்தல் நடைபெற்றது. ஊர்க்கட்டுப்பாடு அல்லது தம்பி சொல்றாப்போலதான் என்கிற கலாச்சாரம் இத்தேர்தல் மூலம் நலிவடைந்தது. தேர்தல் முடிவகளின்படி, எஸ்.எச்.எல். முகையதீன் சேர்மனாக தெரிவு செய்யப்பட்டார். அதைத்தொடர்ந்து நடந்த தேர்தல்களின் முடிவின்படி பின்வருவோர் சேமனாகக் கடமையாற்றினர். ஐ.எச்.எஸ்.எம். புஹாரி, ஹாஜி எம்.எம். மேர்ஸா, ஐ.எம். முகம்மதுத் தம்பி, எம்.எம். இப்றாகிம், எம்.ஐ. அகமது, ஏ.ஏ. அமீர் அலி, எம்.ஐ. அகமது (தற்போது பிரதேசசபை), எம்.ஏ.எம்.தாஹிர் அவர்கள் பணியாற்றுகிறார். இந்நிகழ்வையடுத்து அனே கமான அரச உத்தியோகத்தர்களும் அரசினால் உரியமுறையில் தெரிவு செய்து நியமனம் வழங்கும் முறை ஆரம்பமானது.

■ பிறப்பு, இறப்புப் பதிவாளர் (தோம்புதோர்)

கிராமத்தில் இடம்பெறும் பிறப்பு, இறப்பு ஆகியவை தோம்புதோரினால் பதிந்து பேணப்படும். இம்முறை, போத்துக்கேயர்களினால் தோம்புவைத்தல் எனப்பட்டது. அவர் களைப் பின்பற்றி ஒல்லாந்தர் காலத்திலும் தோம்பு வைத்தல் என்றழைக்கப்பட்டது. ஆங்கிலேயரும், இம்முறையையே தொடர்ந்து கடைப்பிடிக்கலானார்கள்.

நிந்தவூரில் ஆரம்பகாலத்தில், ஐந்தாம் குறிச்சியிலுள்ள பெரியதம்பி என்பவரொருவர் இப்பதவியை நிறைவேற்றியிருக்கின்றார். இக்காலத்தைப்போல் பதிவுக்கு படிவங்கள் நிரப்பும் முறை வழக்கில் இல்லை. தோம்புதோர் வீட்டுக்குச் சென்று பதிவுவைத்தல் அல்லது அவரைப் பொது இடங்களிலோ, வீதியிலோ கண்டால் பிள்ளையின் தகப்பன் “காக்கா, மாமா, மச்சான்” என்றழைத்து “எனக்கு பிள்ளையொன்று பொறுந்திருக்காங்கா” என்று “இன்ன பெயரை வையுங்க” என்றொரு பெயரைச் சொல்லுவார். (இதிலொரு விசேடமென்ன வென்றால், முற்காலத்தில் ஒரு குடும்ப சந்ததியின் ஞாபகத்திற்காக,

பிறக்கும் குழந்தைகளுக்கு அதன் தகப்பன், தாய் வழிப்பாட்டன், முப்பாட்டன், பாட்டி அல்லது இரத்த உறவுகளின் பெயர்களை வைப்பது பாரம்பரியமாக இருந்தது. ஆனால் இக்காலத்தில் தொப்புள் கொடிபோல அவ்வழக்கம் அறுபட்டுவிட்டது.

தோம்புதோர் வீட்டுக்குச் சென்றதும் பெயரைப் பதிவார். அவருக்குப் பெயர் மறந்தால் (அல்லாஹு காலம்) தோம்புதோர் நல்ல பெயரொன்றை பதிந்துவிடுவார். இது சம்பந்தமாக சுவாரஸ்யமான நிகழ்வொன்று கிராமத்தில் நடந்ததாக ஒரு கதை. தோம்புதோரைக் கண்ட ஒருவர், பிள்ளை பிறந்ததைக் கூறி “மாக்கான்” என்ற பெயர் வைக்கும்படி சொல்லியுள்ளார். தோம்புதோர் அப்பெயர் சரிதானாவென்று உறுதிப்படுத்துவதற்காக, “என்ன மாக்கானா” என்று வினவ, தகப்பனும் ஆம் என்று ஒப்புதலளித்து விட்டார். பிள்ளையின் பெயர் “மாக்கானா” எனப் பதிவிலேறிவிட்டது.) அக்காலத்திலிருந்த அந்நியோன்யத்துக்கு இதுவுமொரு எடுத்துக்காட்டு. இக்காலத்தில் “இன்டர்நெட்” பார்த்து பெயர் வைக்கும் கலாசாரமொன்றில் நாம் வாழ்கிறோம்.

■ பிஸ்கால் உடையார்

காணி, பொருட்கள் சம்பந்தமாக கோட்டுத் தீர்ப்பை நிறைவேற்றுவவர். இன்றும் இப்பெயரிலேயே இவ்வுத்தியோகத்தர்கள் கடமையாற்றுகின்றனர். ஆரம்ப காலத்தில் E. ஆதம்போடி என்பவரும், அடுத்து செல்வப்பிள்ளை உடையார், தம்பிசாய்பு முகம்மது சரீப் (பிஸ்கால் உடையார்) உமறுலெவ்வை பலர் இக்கடமைக்கு நியமிக்கப்பட்டனர்.

■ சேவகன்

மண்வளச் சொல்லாக “சேவுகன்” என்றழைக்கப்பட்டார். அக்காலத்தில் நீதிமன்றங்களின் சித்தாசிகள் “சம்மன்ஸ்” இவர் மூலம்தான் வழக்காளி, எதிரி, சாட்சிகள் ஆகியவர்களுக்கு கையளிக்கப்படும். சில சமயங்களில் சேவுகனார் குற்ற வாளிகளைத் துரத்திப்பிடித்து “சித்தாசி” கொடுப்பார். தபாலதிபராகக் கடமையாற்றிய ஜனாப் அப்துல் கரீமின் தகப்பன் சேவகனாக கடமையாற்றியவர். இவருக்குப் பிறகு தம்பிலுவிலைச் சோந்த ஒருவர் கடமையாற்றியது எங்களுக்குத் தெரியும். தற்போது இப்பணி பொலிஸ் மூலம் மேற்கொள்ளப்படுகிறது.

■ வட்டை விதானைகள் (வ.வி.) - Irrigation Headman

அரச வர்த்தமானியில் விளம்பரத்திற்கமைய, வ.வி. தெரிவுப்போட்டி நடைபெற்றது. சமாதானம், சகவாழ்வு ஆகிய நற்பண்புகளை மனதிற் கொண்டு இப்பகுதிலுள்ள எல்லா இனமக்களையும், எல்லா ஊர்களையும் பிரதிநிதிப்படுத்தும் முறையில் சமாதானமாக தெரிவு நடைபெறும். அரசாங்கத்தினால் இந்நியமனம் வழங்கப்படும்

கல்வி

ஆரம்பத்தில் இவ்வூரில் ஆண்கள் திண்ணைப் பாடசாலைகளில் ஆரம்பக் கல்வியை பெற்றனர். நமது சமூகம் பெண்கள் கல்வியில் அவ்வளவு அக்கறை காட்டவில்லை. சமயக்கல்வியே முன்னுரிமை பெற்றிருந்தது. பொதுக் கல்விக்கென 1913ஆம், 1918ஆம் ஆண்டுகளில் இரு ஆண்கள் பாடசாலைகளும், 1928ஆம்ஆண்டு பெண்களுக்கென

ஒரு பாடசாலையும் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. 1921ஆம் ஆண்டு நிந்தவூர் மக்களின் எழுத் தறிவு 21% காணப்பட்டது." இப்பிராந்தியத்தில் ஆங்கிலப் பாடசாலையென 1946இல் நம்முரிற்றான் முதல் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. தற்போது ஒரு தேசியப் பாடசாலை, ஒரு சர்வதேசப் பாடசாலை உட்பட 14 பாடசாலைகள் அறிவொளி பரப்புகின்றன.

பாராளுமன்றமும் தேசியமட்ட அரசியலும்

சோல்பரி அரசியல் யாப்பு அரசியல் முறை அமுல் படுத்துமட்டும் ஆரம்பத்தில் வெளியூர் மக்களே எங்கள் பகுதிக்கு பிரதிநிதிகளாக இருந்தனர். (திருவாளர்கள் கணகரெத்தினம், தர்மரெத்தினம்) மேற்படி திட்டம் அமுலாக்கப்பட்ட காலமாகிய 1947இலிருந்து எமதுார் மண்ணின்மைந்தர்கள் பிரதிநிதித்துவம் பெற்றனர். அன்றிலிருந்து எங்களுரில் பிறந்தவர்களாகிய. ஜனாப்கள் ஹாஜி. எம்.எம். இப்றாகிம், ஹாஜி. எம். எம்.முஸ்தபா ஆகியோர் சேவையாற்றினர். இவர்கள் சேவைக்காலத்தின் பின் எம்.சி. பைஸால் காசிம், எம்.ரி.ஹஸன் அலி ஆகியோர் பாராளுமன்ற அங்கத்தவர்களாகவும், பிரதி அமைச்சர்களாகவும் சேவையிலிருக்கின்றனர். (மாகாண சபை அங்கத்தவராக ஹாஜி எம்.ரி. ஹஸன் அலி சிலகாலம் அங்கத்துவம் பெற்றிருந்தார்) தற்போது ஜனாப் ஆரிப் சம்சுதீன் மாகாணசபையில் அங்கம் வகிக்கின்றார்.

வாழ்வியற் கோலங்கள்

■ வாழ்வாதாரத் தொழில்கள்

இப்பகுதியிலுள்ளது போலவே நிந்தவூரிலும், மக்கள் வாழ்க்கை ஊதியத்திற்காக பலவகைப்பட்ட தொழில்களை மக்கள் செய்தனர். இவற்றை வகைப்படுத்தினால் வேளாண்மை, கால்நடை வளர்ப்பு, மேசன் வேலை, தச்சவேலை, குடிசைக் கைத் தொழில், மீன்பிடி சிறியளவு, மத்திம அளவு வியாபாரம் ஆகியனவும் பக்க வருமானத் திற்காக தெங்கு, காய்கறித் தோட்டத் தொழிலில்களிலும் ஈடுபட்டனர். இன்றும் இவ் வகைத் தொழிற்கோலங்களைக் காண்கின்றோம். ஆனால், இத்தொழில்களில் ஈடுபடு கின்ற குடும்பங்களின் அளவு மிகவும் குறைந்துள்ளது. பாரம்பரியமாக ஈடுபட்டுவந்த மேற்கூறப்பட்ட, கால்நடை வளர்ப்பு, மேசன் வேலை, தச்சவேலை, குடிசைக் கைத் தொழில்கள் போன்றவை தகப்பனோடு மடிந்துவிட்டன.

இத்தொழில்களின் உற்பத்திப் பொருட்களுக்கு நல்ல கேள்வியிருந்தும் இளைய தலைமுறைப் பிள்ளைகள் பாரம்பரியத் தொழில்களை விட்டு "உடை நலுங்கா" (White Collar Job) உத்தியோகங்களை நாடுகின்றனர். இதன் விளைவு வெளியூர் மேசன்க ளையும், தச்சர்களையும் தேடியலைகின்றோம். அக்காலத்தில் திறமைபெற்ற ஓடாவி களாக, சின்னவர் ஓடாவி, ஊளப்பக்கான் ஓடாவி, ஓட்டையர் மகன் ஆதம்லெவ்வை ஓடாவி, ஈட்டியர் மகன் ஓடாவி, சேகுஸ்மாயில் மரைக்காரின் தகப்பன், அபுத்தாஹிரின் தகப்பன் மர்ஹூப்பா, மாக்கட்டியர் ஓடாவி (சின்ன ஓடாவி குடும்பம்) அமானுல்லாவின் தகப்பன் சின்ன ஆலிம் (வாத்தியார்) தோட்டத்து ஓடாவி (Trousers ஓடாவி)ஆகியோர் இருந்தனர். சமகாலத்தில் மேசர்களாக, கொழும்பார்மக்கள் மேசன் (ஜனாப்பின் மாம னார் நிதானம்), நெருப்புக் குச்சியர் மக்கள் (தமீம் மௌலவியின் தம்பி ஹாஜியாரின் மாமனார் குடும்பம்), கொட்டான் மேசன் குடும்பம் ஆகியோர் மேசன் தொழிலில் புகழ்பெற்று விளங்கினார்கள். தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு மாப்பிள்ளை பெண் எடுப்பதும்,

தங்கள் தொழிலோடு சம்பந்தப்பட்ட குடும்பங்களில் இருந்துதான். பாரம்பரியத் தொழில்கள் தொடர்ந்து பேண்தகுநிலையை பெறுவதற்கு இம்முறைகள் மூலம் அத்தொழிற்சமூகம் நியாயப்படுத்தியது.

■ விவசாயம்

இயந்திரங்களில்லாத அக்காலத்தில், ஒருபோகம் மூன்று மாத காலம். ஆனாலும் இது சம்பந்தமான வேலைகள் முடிவுற சுமார் ஐந்து மாதங்களாவது செல்லும். முற்காலத்தில் இரண்டரை மாதத்தையான், மூன்று மாதத்தையான் மற்றும் சீனெட்டி பச்சப் பெருமாள், பறஹாகலையான், சீரகச்சம்பா போன்ற நெல் வர்க்கங்கள் பிரபல்யமாயிருந்தன. வயல் பண்படுத்த ஒரு மாதம். (சேற்று விதைப்பு வேலைக்கு, மரக்கலப்பை, ஒருசோடி கடாக்கள், எருதுகள் இவற்கைக் கொண்டு உழுதல், மிதித்தல், புழுதி விதைப்பென்றால் சிலநாட்கள் குறையும். மழையை நம்பிய விதைப்பு மானாவாரி என்றழைக்கப்படும். இவ்வகைச் செய்கையை முன்மாரி என்றும் அழைப்பார்கள். காலப்போக்கில் மும்மாரி என்னும் சொல் திரிபடைந்து உம்மாரியாகவிட்டது (வயல், கமம்). நீர் பாய்ச்சுவது கஷ்டமாகவிருந்தால், அருகிலுள்ள நீர்க்குட்டைகளிலிருந்து ஏத்துக்கட்டி நீரிறைப்பதுமுண்டு. இவ்விதம் செயற்படும்போது அலுப்பைப் போக்க, கருத்து வளமுள்ள கவிகளோ, வேறு பாடல்களோ பாடப்படும்.

சங்கால இலக்கியத்திலும் இதுபற்றி பின்வரும் கிராமியப் பாடல் ஆதாரமாக அமைகின்றது:

மூங்கிலிலைமேலே தூங்கு பனி நீரே..!
தூங்கு பனி நீரை வாங்கு கதிரோனே...

பயிர் விளைய சுமார் மூன்று மாதமாகும். (பூவேழு, காயேழு, பழமேழு, மூவேழு இருபத்தொன்று, அறுபதாம்நாத்து அளயெல்லாம் கதிர், தொண்ணூறாம் நாத்து தூத்தும் பொலி) என்பது கமக்காரர் சூத்திரம். விளைந்த நெற்பயிரை, தாக்கத்தியால் வெட்டி (அறுவடை) உப்பட்டியை (மூன்று, நான்கு கைபிடியளவு நெற்கதிர்கள்) வெயிலிலுலர்த்தி, மூன்றாம் நாள் கட்டுக்களாகக் கட்டி சூடு வைப்பார்கள். சூட்டின் மேற்புறத்தை வைக்கோலால் வேய்ந்து புரியினால் (வைக்கோலால் கயிறுபோல் திரிக்கப்படுவது) குறுக்கும் மறுக்கும் கட்டி வைப்பார்கள். இதுவும் ஒரு டிசைனில் கட்டப்படும். இதுபற்றிக் கர்ண பரம்பரைச் செய்தியொன்றுண்டு. அக்காலத்தில் நெல் வாங்க வந்த யாழ்ப்பாண வியாபாரிகள் புரியினால் சூடு வேய்ந்திருப்பதைப் பார்த்து, ஆச்சரியத்துடன். “ஏனே! மட்டக்களப்பாணிகள் வலு வல்ல கெட்டிக்காரர்களடா, சூட்டைத்தான் வைச்சான்காணும் சரி, புரியை எவ்வாறு அதனுள் நுழைத்தான்” எனத் தமக்குள் கூறிக் கொண்டார்களாம்.

வேய்வதற்குப் பல காரணங்களுண்டு, அவை:

1. மழையினால் சேதப்படாமலிருப்பதற்கு,
2. மிருகங்கள், பறவை, பக்கிசாரம் ஆகியவற்றினால் சேதமாகாமல் பாதுகாக்க.
3. போடியாருக்குப் பல கண்டங்களில் காணியுள்ளதால், அவற்றின் வேலைகள் ஒவ்வொன்றாக முடிவுற அவகாசம்

4. சூட்டிப்புக்கு கால் நடை தட்டுப்பாடு

5. அடுத்து, சூடுவேய்ந்த பொலிக்கொடியிலுள்ள நெல்

முளைக்குமானால் அச்சூட்டிலுள்ள நெல் விதைப்புக்கு உகந்தது.

(இது கிராம மக்களின் கணிப்பு) விஞ்ஞான முறைப்படி பரீட்சிப்பதோ, நெல்லின் வீரியத்தன்மையையோ பார்ப்பதோ கிடையாது.

■ சூடுமிதித்தல் (போரடித்தல்)

சூட்டை வேலைக்காரக் கம்புகளின் உதவியால் பிரித்து இரு கம்புகளினால் களத்தில் குவிப்பர், இதற்கு “கந்து கட்டுதல்” எனப்படும். ஒருதொடுவை கடாக்கினால் பிரித்துப்போட்ட கதிர் கத்தைகளின் (பொலி) மேலாக வாரிக்காலன்களை முதன் முறையாக ஏற்றும்போது பொலி... பொலி.. என்று எல்லோரும் இசையுடன் கூடியப் பாடுவார்கள். தொடுவை பலமுறை சுற்றிவரும். இச்செய்கையினால் கதிரிலுள்ள பொலி பெரும்பாலும் உதிர்ந்துவிடும். ஒருபதம் வந்ததும் வாரிக்காலன்கள் சுற்று வதை நிறுத்தி வேலைக்காரன் கம்பினால் கீழுள்ள பொலிக்கற்றைகளை மேலுக்கு கிளறி எடுப்பார்கள். இதை “கந்து கெல்லல்” எனப்படும். (களத்திலிருக்கும் நெற்கற்றைகளுக்கேற்ப, 6 அல்லது 8 வேலையாட்கள் ஈடுபடுவர்) மீண்டும் வாரிக்காலன் தொடுவை கந்தின் மேலாக நடத்தப்படும்.

நெல் மணிகள் முற்றாக உதிர்ந்தால், கற்றைகள் (பொலிக்கொடி) மேற்பக்கமாகத் திரளும். இச்சந்தருப்பத்தில் வேலைக்காரன் கொண்டு வாட்டி (திரை) எடுப்பார்கள். எல்லாப் பொலிக்கொடிகளையும் எடுத்தபிறகு, விடியற்காலையில் பொலி காய்வதற்காக களவட்டியின் மத்தியில் ஒன்றுசேர்த்து வட்டமாகப் பரவி இதன்மேல் காவலுக்காக வெட்டுவாயன், வேலைக்காரன், வேப்பங்கொத்து, முடக்கொத்தான் ஆகியவற்றை இட்டு வைப்பார்கள். (பேய் அள்ளிக்கொண்டு போய்விடுமென்ற ஐதீகம்) இரவு முழுவதும் சூடுபோடும் வேலை நடைபெறும். சூடு மிதிப்பவர்களும், வாரிக்காலன்களும் சோர்வை மறந்து செயற்படுவதற்காக மருதமான இசையுடன் பாடப்படும் பொலிப் பாடல்கள் கிராமிய கவித்துவத் திறமையை மிகவும் எடுத்துக் காட்டுவதாகவிருக்கும். அவற்றில் ஒருசில வரிகள்:

பொலி... பொலி... பொலியம்மா ஒ!! பொலியொ

பொலி மாதா... பொலி...

வாரிக்காலா! வளைஞ்ச கொம்பா! உங்கட

வாரியுள்ள காலாலே வளைஞ்சி நடந்திடுங்கோ...

கந்து கெல்லும் வேளைகளில் தூக்கத்தை விரட்டவும், உற்சாகத்தைக் கொடுக்கவும் நீண்ட கற்பனைக் கதைகளைச் சொல்வார்கள் இவ்விதக் கதைகள் “திருவன்” கதைகளெனப்படும். சிலகதைகள், இரண்டு இரவைக்கும் தொடரும்.

■ காலைச் சாப்பாடு

அரிசி மாவினால் வண்டில் வேகவைத்து தயாரிக்கும் புளிச்சப் பணியாரமும், காய்ச்சிய எருமைப்பாலும் மிக உருசியாகவிருக்கும். (இரவுநேர வேளைகளில் ஒருவர் தவறு செய்தால் காலைச் சாப்பாட்டுச் செலவை அவர் தண்டனையாக பொறுப்பெடுக்க

வேண்டும். பகல் சாப்பாட்டுக்குப் பிறகு, பொலி தூற்றுதல், அதையடுத்து சாக்குகளில் அளந்து கட்டுவார்கள். (அக்காலத்தில் பத்து மரைக்கால் கொள்ளக்கூடிய சாக்குகள் பிற்காலத்தில் பன்னிரண்டு மரைக்கால் சாக்குகளும் பாவனையிலிருந்தன. அளக்கும் போது ஒன்றுக்குப் பதிலாக லாபம் என்று ஆரம்பித்து பத்துக்குப் பதிலாக பொலி என்று முடிப்பார். அக்கால வழக்கிலிருந்தபடி, வண்டிகளில் போடியார் வீட்டிற்கு விளைச்சல் கொண்டு வரப்பட்டு பாவிப்புக்கமைய, சாக்கு, பட்டறை, கொட்டு, அட்டுவம் போன்ற வற்றில் பாதுகாப்பர்.

■ உழவர் சமூக அந்தஸ்து

சுமார் நூறு ஏக்கர் அல்லது அதிகமாக நன்செய், புன்செய் நிலமுள்ளோர் போடியார் என அழைக்கப்படுவார். தற்போது இவ்வேக்கர் பரப்பு குறைந்துள்ளது, இருந்தும் போடியார் மகன் போடியார்தான். விளைச்சலுக்குப் பிறகு, குத்தகைக்குச் சாகுபடி செய்தவர்கள், காணிச் சொந்தக்காரருக்கு, “கா” (வெகுமதி) கொண்டு செல்வது வழக்கம். இக்காலத்தில் கோட்டை (உமல், அல்லது வேறு பாத்திரத்தில் 3 - 6 கொத்து அரிசி வைத்து அதைச் சுற்றிப் புரியினால் வரிந்து கட்டுதல்.) தயிர்ப்பாணை, நம்பிக்கையுள்ள ஒரு வரை உதவிக்காக அமர்த்தும் வழக்கமும் உண்டு. இந்நபரை “முல்லைக்காரன்” என்றழைப்பது நடமுறை. ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட கொடுப்பனவுக்கு, இவர்களின் கீழ் வயற் காரன் “குருவிப் பொடியன்” வேலைசெய்வான்.

குடும்ப, சமூக பொறுப்புகள்

வேளாண்மை வெளஞ்சதும் கைக்குப் பணம் வந்திடும். அடுத்த போகம் மட்டும் குடும்ப, சமூக பொறுப்புகளை நிறைவேற்றுவதில் சனங்கள் கவனம் செலுத்துவார்கள். முக்கியமாக, வாழ்வு கலியாணம், சுன்னத்துக் கலியாணம், வீடு கட்டுதல், மடிப்பாரம் பொறுத்து ஆதனம் தேடல் ஆகியனவர்கும்.

■ வீடு கட்டுதல்

இக்காலத்தைப் போன்று கட்டிடக் கலைஞர்களின் “ஆக்கிடெக்” சேவையைப் பெற வசதியுமில்லை, அதற்கவசியமுமில்லை. பாண்டிருப்பு தொட்டு அக்கரைப்பற்று வரைக்கும் காரைதீவில் வசித்த சாத்திரியார் மகன் வீரக்குட்டி என்பவர்தான் மனையடி சால்திரியார். சுமார் ஐம்பது ஆண்டுகள் முன்னுள்ள வீடுகளை நோக்கினால் அவருடைய கட்டிடக்கலை வெளிப்படும். அனேகமாக மூன்றறை வீடும் திண்ணையும் மிஞ்சிப் போனால் மூன்றறை வீடும் மண்டபமும். (வீடு மண்டபம், திண்ணை, வாசல், கிணற்றடி, புழக்கடை கோடி, புறத்தடி இவை தான் அமைப்பு) வீடு கட்டுவதற்கு முதற்காரியமாக, நாள், கோள், சுபநேரம் பார்த்து நன்னீர்க் கிணறு கட்டப்படும். தூரவு வெட்டியபின் சுமார் ஆறடி உயரத்திற்கு “கொட்டு” அமைப்பார்கள். (றெடி மேட்) கொட்டுக்கள் இருக்க வில்லை கொட்டுக் வலித்ததும் ஒருவரை உள்ளிறக்கி அதன் அடிப் பாகத்திலிருந்து சீராக மண்ணை உட்பக்கம் வளித்தெடுப்பார். கொட்டும் படிப்படியாக நிலத்தினலிறங்கும். உட்சேர்ந்த மண்ணை வெளிக்கொணர, கொட்டு நீரினால் நிரம்பும். கொட்டுவாய் நில மட்டத்திலிருந்து இரண்டடி உயரம் இருக்கையில் இப்பணி முடியும்.

பிறகு கொட்டுக்குள் இறங்கியவரின் தலையை வெள்ளைச் சீலையால் முக்காடிட்டு

மஞ்சள் கலந்த நீருற்றி, குரவை ஒலித்து பட்டாசு கொளுத்தி மகிழ்வார்கள். இவருக்கு பணமும் வழங்கப்படும். மேசனுக்கு “பளையகாட்” சாரம், சால்வை, வெத்திலை வட்டா வெகுமதியாகக் கொடுக்கப்படும். கல் வைக்குமன்று மேசனுக்கு பளையகாட் சாரம், பலகாரம், பணம் (2-3 ரூபா) வட்டாவில் வைத்துக் கொடுக்கப்படும். (மேசன், வெத்திலை பாக்கை இருப்பவர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்வார். (எட்டு அல்லது பத்து அடி நீளமுள்ள பெரிய மரக்குற்றிகளை துளைத்து மரக்கொட்டுக்களாக்கி அவற்றை நிலத்தில் பதித்து கிணற்றின் தேவையைப் பூர்த்தி செய்வதுமுண்டு இவை கொட்டுக் கிணறு எனப்படும். இதுபற்றி சுவஸ்யமான கதையொன்று கேள்விப்பட்டிருக்கின்றோம்.

வீடு கட்டும்போது, சிறுசிறு நிகழ்வுகள் (கல் வைப்பது, வளை ஏற்றுவது) பல ஆரவாரங்களுடன் இடம்பெறும். உள்வீட்டுக் கதவு நிலையடியில் பொன், வெள்ளி நாணயங்களோடு நவதானியங்களும், வைத்துத்தான் ஆரம்பிப்பார்கள். இதேபோல் கல்யாண வளை (பிரதான வீட்டையும் விறாந்தையையும் பிரிக்கும் சுவரின் மேலாக அமைவது) ஏற்றுதல் முக்கிய அம்சமாகும். சொந்தக்காரர்கள், அல்லையல் பெரியார்கள் ஆகியோர், இவ்விசேடத்திற்கு அழைக்கப்படுவார்கள். நிகழ்வு முடிவில் வீட்டில் தயாரித்த பலகாரங்களுடன் தேநீர் உபசரிப்பிட்டு. இடம்பெறும். ஒவ்வொன்றுக்கும் நிகழ்ச்சிகளும் சடங்குகளும் இடம்பெறும். அன்றும் ஓடாவிக்கு வட்டா வைத்து, பலகாரங்கள், சாரம் ஆகியன வழங்கி கௌரவிப்பார்கள். மேசனுக்கும் வெகுமதிப் பெட்டி ஒன்றை வீட்டுக்கு அனுப்பிவைப்பார்கள்

■ பெண் பிள்ளைகள் புத்தியறிதல் (சமைதல், பெரிய புள்ளையாதல்)

இந்நிகழ்ச்சியும் குடும்ப மட்டத்தில் கொண்டாடப்பட்டது. அயலவர், உற்றார் உறவினர்கள், குறிப்பாக பிள்ளையின் மாமி, மச்சி, மதினி ஆகியோருக்கு அழைப்பு விடுக்கப்படும். கண்ட தண்ணி ஊற்றுதல். விசேடமாக பூப்பு நீராட்டல் நாளன்று பங்கு பற்றுபவர்களின் முகம், கைகள், சேலைகள் ஆகியவற்றில் மஞ்சள் அரைத்துப் பூசி கேலி செய்து மகிழ்வார்கள். இந்நிகழ்வுக்கு மச்சி, மதினிமார் மஞ்சள் அரைப்பது வழக்கம். இச்செயலை, பங்கு மற்றும் மச்சான்மாரும் எட்டிநின்று ஒழிந்து பார்ப்பார்கள். மச்சிமார் கண்டால்போதும், மஞ்சள் நீரால் “தொப்பு”த்தான்.

இச்சம்பவம் பற்றிய நாட்டுக் கவியொன்று:

மஞ்சளரைக்கையிலெ!
மதிலேறிப் பார்த்த மச்சான்,
என்ன பொடி தூவினியோ..?
இழுத்தரைக்க முடியுதில்ல...

■ சுன்னத்துக் கல்யாணம்

இதுவும் திருமணம் நிகழ்ச்சி போலவே சிறு முக்கியத்துவம் கொடுத்து நடைபெறும் ஒரு நிகழ்வாகும். இக்காலத்தில் பிள்ளையின் நாற்பதாவது தினத்தில் அல்லது ஆறு ஏழு வயதாகும்போது இடம்பெறுகிறது. ஆனால், அக்காலத்திலோ சுமார் பன்னிரண்டு வயதெல்லையை அடையும்போதுதான் நிகழும். ஏற்கனவே அன்றைய கதாநாயகனின் கையில், மச்சி, மதினிமாரினால் “மதிரமெண்டி” இடப்படும். சுன்னத் நடக்கும் தினத்

தன்று மாப்பிள்ளை சோடிக்கப்படுவார். வாழ்வு கலியாண மாப்பிள்ளையைப் போல் இவருக்கும் பல வர்ணமுள்ள வாழைநார்ப்பட்டு, மோகினிப்பட்டு அல்லது சேலம்பட்டு சாரன்களும் துருக்கித் தொப்பி அணிவதும் கட்டாயம். அளவுள்ள தொப்பி கிட்டாவிட்டால் பெரிய தொப்பிக்குள் வெள்ளைச் சீலையைச் சுருட்டிவைத்து ஓரவுக்கு மட்டம் பிடிப்பதுமுண்டு. பொன், வெள்ளி ஆபரணங்களும் அணியப்படும்.

மச்சான், மைத்துனர்கள் நடைபெறப்போகும் செயற்பாட்டை மிகைப்படுத்தி பயங்கரமானதெனக் காட்டும் கிண்டல்களும், நக்கல் பேச்சுகளும் மாப்பிள்ளைக்கு உள் ளார்ந்த பயத்தை ஏற்படுத்தும். மாப்பிள்ளை, பெரும்பாலும் மாட்டு வண்டிகள், கமான் கரத்தைகளில் வெள்ளை விரித்த கதிரையில் உட்கார்ந்து ஊரின் அரைவாசிப் பகுதிக் காவது ஊர்வலமாகக் கொண்டு செல்லப்படுவார். (இப்போதுள்ள ஊர்ப்பரப்பை மன திற்கொள்ள வேண்டாம்) இவருக்கு முன்னும் பின்னும் பொல்லடிக் கோஷ்டி, றபான் அடிக்கும் பக்கீர்மார் குழு, இன்னும் இனத்தவர்கள், நண்பர்கள் நிரம்பிய வண்டிகள் ஐந்து, ஆறு கொண்ட தொடுவை ஒன்று செல்லும். வழியிலுள்ள தைக்காக்கள் எல்லா வற்றிலும் பாத்திஹா ஒதி காணிக்கையும் உண்டியலிலிடப்படும். இறுதியாக பெரிய பள்ளியில் துஆவுடன் ஊர்வலம் முடிவுறும்.

பெரிய பள்ளி துஆவுடன் ஆரம்பிப்பதுமுண்டு. (சமூக அந்தஸ்ததைப் பொறுத்து, மாப்பிள்ளை ஊர்வலம் யானை, குதிரையிலோ அல்லது “ஹூட்” திறந்த காரிலோ இடம்பெறுவதுண்டு) பவனி முடிந்ததும் “சேர்ஜரி”க்குரிய ஆயத்தங்கள் நடைபெறும். பிரதான “சேர்ஜன்” “ஒஸ்தா” மாமாதான். அவர்தான் எத்தனை சிறுவர்களுக்குத் துண் டாடியிருப்பார். இந்நிகழ்ச்சிக்கு முன் “சேர்ஜன்” விழாக் கதாநாயகனின் இரத்த உறவுக் களிடமிருந்து சந்தோசத்தை எதிர்பார்த்து மனதுக்குள் “லிஸ்ட்” ஒன்று வைத்திருப்பார். “எங்க அந்த மாமாவைக் காணம், இந்த மச்சானைக் காணம்” என்று குரல்கொடுப்பார். ஒழிந்து மறைந்து நின்ற சொந்தங்கள் சங்கோசத்துடன் தெரிபட்டுச் சந்தோசம் கொடுப் பார்கள். விழாக் கதாநாயகன் உரலில் உட்காருவார். மயக்க மருந்தோ ஊசியோ கிடையாது. பதிலாக கதாநாயகன் அணுவளவும் அசையாதபடி மாப்பிள்ளையை ஒருவர் அணைத்துப்பிடிப்பார். அதற்கென புகழ்பெற்றவர்கள் நினைவிலுள்ளபடி சோத்து மாட் டுப்பிள்ளை, வீமர் ஆகியோர் இருந்தனர். அவர்களைப் பார்த்தாலே பயம் வயிற்றைக் கலக்கும். “சேர்ஜன்” ஏதோ சொல்லி மாப்பிள்ளையின் தொடையில் அடிப்பார். ஒரே யொரு “கட்” அதுவும் “கிளின் கட்” விஷயம் சரி.

இதையடுத்து தலைக்கும், இரண்டு கால்களுக்கும் தலையணைகள். நண்பர்கள், இனத்தவர்கள், பனையோலை விசிறிகளுடன் ஆளுக்கொரு பக்கம் ஆதரவும் அறிவு ரைகளும் தருவதற்கு ஆயத்தத்துடன் சூழ்ந்திருப்பார்கள். பிறகு நாலைந்து நாட்கள் சென்றதும் இரத்தச் சீலை (காயத்தைச் சுற்றிக்கட்டிய மெல்லிய “பண்டெஜ்”) அகற்று தல் (புளிய இலை, குப்பிளா, குண்டுமணி இலைகள் ஆகியவற்றை அவித்த சாற்றி னால் கழுவியபின், தூள் போடுவார்கள், சுகமானதும் தண்ணீர் வார்த்து மீண்டும் பள்ளிவாசலுக்குச் சென்று பாத்திஹா ஒதுவார்கள்.

இக்குறுகிய காலத்துக்கும் மாப்பிள்ளைக்கு விசேட உணவுப் பட்டியலுண்டு. (Dieting) அவை: குடிப்பதற்கு நீர் மூன்று நாலு தேக்கரண்டி, தேங்காய்ப்பூ சிறிதளவு கொண்ட உப்பில்லா முருங்கை இலைச் சுண்டல், இடுப்புப் பகுதியில் நல்லெண்ணெய் தேய்த்து பிட்டினால் ஒத்தணம், இப்பிட்டுத்தான் காலை உணவு, கிரந்தியுள்ள

பண்டங்கள் கண்டிப்பாகத் தடை. தினமும் காலையில் அரை அவியல் கோழி முட்டை. மாப்பிளையின் புண் ஆறுவதற்குச் சராசரி பத்து நாட்களாவது கழியும். முதல் மூன்று, நான்கு நாட்களுக்கு நித்திரை முழிப்பதற்கும் “முகப்புக்காகவும்” பஜனைக் கச்சேரி, பக்கீர் பைத்து, பொல்லடி ஆகிய நிகழ்ச்சிகள் ஒழுங்கு செய்யப்படும். (பார்க்க, பஜனை பள்ளுப் பாட்டுக்கள்)

(எனது ஆப்த நண்பனொருவர் தண்ணீர் “நேஷனு”க்கோர் உபாயத்தைக் கையாண்டார். தலையிடிக்குது என்று முணுமுணுக்கத் தொடங்கினார், உண்மையென்று எண்ணிய அவரது மூத்தம்மா, சீலைத் துண்டை நீரில் நனைத்து நெற்றியிலிட்டார். அவர் சென்றதும் அப்படியே சீலைத்துண்டை எடுத்து அதிலுள்ள நீரை உறிஞ்சிக் குடித்துவிட்டார்.)

■ திருமண சம்பிரதாயங்கள்

இக்கால நடைமுறைபோல் கொமிஷன் புறோக்கர்கள் புழக்கமில்லை “வைக்கல் விளைஞ்சத வைக்கல்லேயே கட்டுதல்” எனும் பழம்பெரும் கூற்றுக்கமைய, தாய், தந்தை வழி பெண், மாப்பிள்ளைகளுக்கு இடையில்தான் சம்பந்தம் அதிகம். இக்கலா சாரம் பற்றி, கிராமியர்களின் கவி இலக்கியத்திலும் காணலாம்.

உதாரணமாக மாமன் மகள் மணமுடிக்கவிருக்கும் மச்சானுக்கு விடும் தூது

கச்சானடிக்க கலகலவென காய் குலுங்க
மச்சானுக் கெண்டு
வளர்ந்திருக்கு இந்தக் கொமரு ஒண்டு...

கிழக்கு மாகாண முஸ்லிம்களுக்கிடையில் குடிமரபு வழக்கிலிருக்கின்றது. ஒரு குடியைச் சேர்ந்த ஆணையோ, பெண்ணையோ அதே குடியைச் சேர்ந்த பெண்ணோ, ஆணோ திருமணம் செய்ய அனுமதிப்பதில்லை. குடும்பத்தவர்கள் மூலம் பேச்சு வார்த்தைகள் ஆரம்பிக்கும். இந்நிகழ்ச்சியில் பொதுவாக இடம்பெறும் நடைமுறைகள் வருமாறு:

மாப்பிள்ளை கேட்டுப் போதல், இணக்கமேற்பட்டால் மாப்பிள்ளை வீட்டார் பெண் வீட்டைத் தரிசித்தல், சீதனம் பேசுதல், திட்டக்கட்டல், காவின், கலியாணம். புதிர் கொண்டு செல்லல், ஆறு மாதத்திற்குச் சோறு கொடுத்தல், வேறு போதல். (மாப்பிள்ளை சிக்கனமானவராவென அல்லது ஓட்டைக் கையனாவென அறிவதற்கு, அன்னாசிக்காயைத் துப்பரவாக்க கொடுப்பார்களாம். தோலை மட்டும் வெட்டுகிறாரா அல்லது பழத்தையும் சேர்த்து வெட்டுகிறாரா என்பதைக் கொண்டு கணிக்கப்படுமென முன்னோர்கள் கூறக் கேட்டிருக்கிறோம்)

ஆனால், பேச்சுவார்த்தை ஆரம்பித்தால் போதும் பெண்ணாதிக்கம் வெளிப்பட ஆரம்பிக்கும். பெண் வீட்டார் மாப்பிள்ளை வீட்டை அடிக்கடி தரிசித்தல். (“புறாசலு”க்கு ஒரு காரணம் வேண்டுமே) பெண்வீட்டார் செப்பு, சிமிழ் என்று மாறிமாறி எடுத்துச் செல்வார்கள். ஏண்டா? இவ்வளவு நேரகாலத்தோட தொடங்கினம் என்று மாப்பிள்ளை வீட்டார் சலிக்குமளவுக்குப் பரிமாற்றம்.

■ திட்டக்கட்டல்

ஏற்கனவே தங்களுக்குள்ளே இணக்கப்பாடு ஏற்பட்டிருக்கும். ஊருக்குத் தெரியப்படுத்துவதற்கொரு நிகழ்ச்சி மாப்பிள்ளை வீட்டில் இடம்பெறும். இருபக்கத்தாரும், குடும்ப மூத்தோர்கள், ஊர்ப் பெரியோர்கள், குடிமரைக்கார்கள் சகிதம் சமூகமளிப்பார்கள். மாப்பிள்ளை பக்கத்திலிருந்து பெரியவரொருவர் “மறுகா என்ன? பெரிய பெரிய ஆக்கள் மட்டுமில்ல, வட்டா கிட்டாவெல்லாம், என்ன ஏதும் விசயமிருக்கோ” என ஒரு பேச்சுக்கு ஆரம்பிப்பார். பெண்வீட்டார் பக்கத்திலுள்ள பெரியவரொருவர், “மறுகா என்ன, எங்கட பொண்ணுக்கொரு மாப்பிள்ளை கேட்டு வந்திருக்கம் எனப் பதில் கொடுப்பார்” இரு பாலாரும் மனந்திறந்து விசயங்களைப் பேசித் திகதியையும் தீர்மானிப்பார்கள்.

பெரும்பாலும், தலைக் கந்தாரி, மீரா கந்தாரி, பெருநாள் மாதம் ஹஜ்ஜி ஆகிய மாதங்களில்தான் திருமணங்கள் இடம்பெறும். இதையடுத்து, பெண்களுக்குள், செப்புக் கொடுத்தல், மதிரமெண்டி போடுதல், எண்ணெய் மாற்றுதல், காவின் சாப்பாடு பற்றிய சடங்குகளின் இணக்கப்பாடு காணப்படும். தற்பொழுது இச்சம்பிரதாயங்கள் நலிவடைந்துள்ளன.

■ திருமண நாளுக்கு முன்னரான நிகழ்வுகள்

இதையடுத்து, கல்யாணத் தேவைக்குரிய அடுக்குப் பண்ணுவதற்கு ஆண்களும் பெண்களும் ஆயத்தமாகிவிடுவார்கள். கிடுகைக்கொண்டு தற்காலிக மண்டப மொன்றை அமைத்தல், சோடிப்பதற்குப் பல வர்ணப் பட்டுத் தாள்களினால் குருத்து வெட்டுதல், பெரிய இடமென்றால் ஏறிவெடி (அக்கால கைக்குண்டு) பலவகை வாணங்கள், (கடையில வெடிமருந்து கந்தகம் வாங்கி “துத்தநாகக்கார்”ரிடம் தகட்டினால் சிறுகுழல்கள் செய்து கட்டுதல்). இவ்வேலைகளில் கைதேர்ந்தவர்கள் இருந்தனர் (இப்பூன் மாஸ்டரின் தகப்பன்) பந்தலுக்குரிய கம்புகள், ஆதி அத்தோடு, பொல்லடிக் (கோலாட்டம்) குழு, ஏகாலி, மூப்பனார் குழு (அந்தஸ்தைப் பொறுத்து நாதஸ்வரமும், நட்டுமுட்டுக்காறன்) ஏற்பாடு செய்வார்கள்.

இந்நிகழ்ச்சியில் பெண்களின் பங்கும், பாடும்தான் அதிகமும் ஆதிக்கமுள்ளதாகவும் இருக்கும். சுமார் ஆறு மாதங்களுக்குத் தேவையான சாமான் சக்கட்டுகள் (பண்) சேர்ப்பது அவர்கள் பொறுப்பு. உதாரணமாக நெல்லுக்குத்துதல். மாவிடித்தல் (விசேட நிகழ்வுகளுக்குத்தான் மாவிடிப்பார்கள். பெருமைக்கும் மாவிடிப்பவர்களும் உண்டு.) பலகாரங்கள் செய்தல், துதல், மஸ்கத் கெண்டுதல். இந்நிகழ்ச்சிகளில் பெரும்பாலும் பட்டாசு வெடித்தல், குரவை, மூப்பனார் வாத்தியங்கள் இடம்பெறும்.

■ திருமண அழைப்பு

வெங்கல வட்டாவொன்றும், இரு உமல்களில் கொட்டப்பாக்கும், கொழுந்து வெத்திலையும் வைத்து பெயரெழுதிய “லிஸ்ட்” ஒன்றையும் தெரு அதிகாரியிடம் கொடுத்து விடுவார்கள். அவர் மரைக்கார்களுக்கும் ஊர்க்கடமைக் காரர்களுக்கும் முறைப்படி வீடுவீடாகச் சென்று விபரத்தைச் சொல்லி, ஏழெட்டு வெத்திலையும் ஐஞ்சாறு பாக்குகளும் வட்டாவில் வைத்துக் கொடுப்பார். சொந்தக்காரர்களுக்குத் தனிப்பட்டவகையில் அழைப்பு விடுப்பார்கள். (வினோதமான, போட்டி போடுகின்ற, “பர்தா” அழைப்பிதழ்கள்

பொதுவாக அக்காலத்திலில்லை. படித்த இடமாகவிருந்தால் “வெடிங்காட்” அச்சடித்து வெளியூர்களுக்கு அனுப்புவார்கள்). கல்யாணத்திற்கு முன், காணி, பூமி சீதனமெழுதும் வழக்கமும் உண்டு.

கல்யாணத்து இரவு பெண்கள் எண்ணெய், “மதிரமெண்டி” (மருதாணி) தாலி, கூறை மாற்றுதல் ஆகியன பெண், மாப்பிள்ளை இருதரப்புப் பெண்களிடையே இடம் பெறும். இவற்றை எடுத்துச் செல்வோருக்கிடையே கௌரவப் பிரச்சினை ஏற்படுவ துண்டு. இந்நிகழ்ச்சியின்போது மாப்பிளைக்காரியின் ஆதிக்கமும், வரட்டுக் கௌரவ மும் வெளிப்படும். பொம்புள வீட்டார் மாப்பிளைக்கு மதிரமெண்டி போடுவதற்குக் கிண் ணமொன்றில் அரைத்த மதிரமெண்டியையும், இன்னொன்றில் தேங்காயெண்ணெயும், வெள்ளப் புடவை மேல்விரித்த குடையும் (அந்தஸ்து) பிடித்து மாப்பிள்ளை வீடு நோக்கிச் செல்வார்கள். இதே பாணியில், மாப்பிள்ளை வீட்டாரும் பெண் வீட்டை நோக்கிச் செல்வார்கள். இருதரத்தாரையும் மூப்பனார் வாத்தியக் குழுக்கள் அழைத்துச் செல்லும். பெண்வீட்டாரின் வரவைக் கண்டதும், மாப்பிள்ளைக் குழுத்தலைவி மற்ற வர்களிடம் “கா புள்ள, இஞ்ச நில்லு, அவங்க வரட்டும்” என்று ஆதிக்கத் தொனியில் கட்டளையிடுவார். இருதரப்பு வாத்தியக் குழுக்களும், ஏட்டிக்குப் போட்டியாகக் கண் டிய நடனப் பாணியில் இசையை எழுப்பிக் கொண்டிருப்பார்கள். இதைக் கண்டதும் மற்றக்குழுவும் வந்தவிடத்திலேயே நிற்கும். பிறகு பெண்தரத்தார் அடியெடுத்துவைக்க, ஒவ்வொருவராக அணிமித்துக்கொண்டு, பரஸ்பரம் சிறிதளவு பணத்தையும் சன்மான மாகக் கொடுத்துப் பொருட்களை மாற்றிக் கொள்வார்கள்.

அடுத்ததாக மாப்பிள்ளைக்கு, பெண்ணின் சகோதரர்களில் ஒருவர் குடும்பப் பெண் கள் சிலருடன், சவர்க்கரம், துவாய் (சாரணும் கொண்டுபோவதுண்டு) நள்ளிரவில் வந்து தண்ணி வார்ப்பார். மாப்பிள்ளைக்கு அந்நேரம் சூடு பிடிச்சிருக்கும் ஆதலால், குளிரை யெல்லாம் பொருட்படுத்தமாட்டார். மைத்துனருக்கு சிறு சன்மானம் கொடுக்கப்படும்.

■ காவின் எழுதுதல் - நிக்காஹ் நிகழ்ச்சி

இந்நிகழ்வு பொதுவாக, சுப்ஹுக்குப் பிறகு இடம்பெறும். மாப்பிள்ளை, பெண்பகுதி குடி மரைக்காயமார்கள், (ஊர்க் கட்டுப்பாட்டின்படி) சம்பந்தப்பட்ட மணமக்களிருவரும் மணம் முடிக்க தகுதியுடையவர்கள் எனக் கடிதம் கொடுக்க வேண்டும். ஞாபகங்களைப் பின்னோக்கில், அக்காலத்தில் திருமணங்களுக்குப் பள்ளிப்பதிவு மட்டும் தான். அரச பதிவுகளுக்குக்கில்லை. மாப்பிள்ளைகளின் உடை விசேடமானவை. பலவண்ணமுள்ள வாழைநார்ப்பட்டு, மோகினிப்பட்டு அல்லது சேலம்பட்டு சாரண்களும் பட்டுச் சால்வைகளும். துருக்கித் தொப்பியும் அவசியம். மாப்பிள்ளை பெண்களின் கழுத்தணிகளான பாலமணிக் கோர்வை, ஆலங்கா மணிக்கோர்வை போன்ற மாலைகளையும், வெள்ளியினால் செய்த காய் அறுனாக்கொடி, இக்கொடியில் “குரும்பட்டி” போன்று ஏழுெட்டுக் காய்கள் தொங்கும். இதை அந்தனர்கள் பூநூல் அணிவதுபோல் ஒருபக்க தோள்மீதும் மறுபக்க விலாவிலும் படக்கூடியதாக அணிவார்களாம். இவற்றை இரவலுக்கு வாங்கியும் அணிவதுண்டாம். இக்கொடி அப்துல் கரீம் தபாலதிபரின் மாமியார், (போடியார்மகன் பெண்டி), செல்லப்பிள்ளை உடையார் மனைவி மற்றும் ம.முர் மரைக்கார் மனைவி ஆகியோரிடம் இருந்ததாகவும், வைபவத்திற்கு மட்டும் வாங்கி அணிவார்களென எமது மூத்தோர் கூறக் கேட்டுள்ளேன்.

காலணியாக உள்ளூரில் தயாரிக்கப்பட்ட குதிகால் மிதியடிக்கட்டை, இவற்றைத் தயாரிப்பதற்கென திறன்பெற்ற ஒருசில ஓடாவினர்கள் இருந்தனர். பிற்காலத்திற்றான் மாப்பிள்ளைகள் “சேட், கோட்” அணியத் தொடங்கினார்கள். “பொண்ணின்” உடை பொதுவாக அத்தராசிப்பட்டு, காரைக்கால் சோமன், மோகினிப்பட்டுச் சோமன், மதுர மூட்டுச் சோமன், மாடவண்ணச் சோமன் வகைகள் வழக்கிலிருந்தன. பெண்களின் நகைகளில் பாலமணிக் கோர்வை, ஆலங்காய் மணிக்கோர்வை, வைர மணிக்கோர்வை, தாவத்துக்கொடி, உள்கட்டு, மோப்பணிக்காப்பு, பட்டணத்துக் காப்பு, பூட்டுக்காப்பு, சரிக் கூட்டக்காப்பு, வாளிக் காதுப்பு, அல்லுக்குத்து, காதுப்பு, சிமிக்கி, கொண்டைக் குத்தி, கொண்டைப்பூ, கறணை, தண்டை. (கொலுசு, சிலம்பு) ஆகியன உண்டு.

பூணாரங்கள் பற்றிய கவியொன்று:

உமியோட உமியைத் தூவுறான்
 தட்டான் உலகத்துப் பொன்னெல்லாம் உருக்கிறான்
 சிமிக்கி பூணாரம் செய்கிறான்
 இந்தச் தேசத்துச் செய்தியைக் கேளுங்கோ...

குறிப்பு: (தப்லிக் பிரச்சாரம் வலுப்பெற்று வந்ததன் பிறகு (சுமார் 1960களில்) தொழுகையைக் கடைப்பிடிக்காதவர்களின் காவினுக்கு, பள்ளிக் கடமைக்காரர்கள் பங்குபற்ற மாட்டார்கள் என்றொரு கட்டுப்பாட்டை, மரைக்கார் சபைத் தலைவராக இருந்த மேர்ஸா ஹாஜியார் விதித்தார். இதன் மறுதலிப்பு, நமக்கு எப்படா என்றிருந்த ஆடவர்கள் “நான்முந்தி, நீ முந்தியென” பள்ளிகளிலும் தைக்காக்களிலும் ஸ்புகள் அதிகரிப்புக்கு ஒத்துழைக்கத் தொடங்கினார்கள்.

காவின் முடிந்ததும். மாப்பிள்ளை, குடும்பத்தாரிடமிருந்து விடைபெறுவார். ஆதிகா லையில் மாப்பிள்ளையைப் பெண்வீட்டிற்கு ஊர்வலமாக அழைத்துச் செல்வது வழக்கம். இதனோடு கூடிய நிகழ்வுகளாக, “யானபி ஸலாம்” பைத்து, பொல்லடி, சில சமயங்களில் மூப்பனாரின் வாத்தியக்குழு ஆகியவற்றுடன் மாப்பிள்ளை அழைத்துச் செல்லப்படுவார். இவ்வூர்வலத்தோடு மாப்பிள்ளையின் தாய், சகோதரிகள், காக்கா பெண்டி, இனஞ்சனம் ஆகியோர் கூறையுடன் செல்வார்கள்.

ஆவலோடு வரும் மாப்பிள்ளை பெண் வீட்டுக் “கடவலை” அடைந்ததும், உட்க செல்வதற்குமுன், மூப்பனாரின் வாத்தியக் குழு முன்னின்று, பெண் அல்லது மாப்பிள்ளைப்பகுதி வெகுமதி கொடுக்கும் மட்டும் கண்டிய நடனப் பாணியில் பறையடிக்கும் (மறித்தல்). இத்தடை தாண்டலைக் கடந்ததும் இன்னுமொருவர் வாழ்த்துப்பாடி மாப்பிள்ளையின் ஆவலுக்கு மேலுமோர் அணை கட்டுவார். இதற்குக் கட்டியம் கூறுதலென்ப படும். மாதிரிக் கட்டியமொன்றின் சில அடிகள்:

முன்னொளிவான முகம்மது நபியின் பக்கத்திலுள்ளோர்(சபாஷ்) சொல்வார்கள்
 நன்கரண் மகளார் தாயகத்துறையார் (சபாஷ்)
 அகிலத் தரிவையவர்க்கும் மன்றாட மிகவரம் பெற்றார் (சபாஷ்)
 மேனாடுறும் பெண்வர்க்கமே உயர்ந்தார் ஆண்டவன் மறையிற் (சபாஷ்)
 கவினுறப் புகழும் காரிகையானார் (சபாஷ்)
 பாத்திமா நாயகி பயந்திட (சபாஷ்)

முத்த நாற்றிசை புகழ் நலதாக ஆனோர் (சபாஷ்)
ஜிப்பில் இறங்கிச் சீர் தொட்டிலாட்ட (சபாஷ்)... தொடரும்

(தனது சால்வையால் சாமரை வீசுவதுபோல் வீசிவீசிப் பாடுவார். இவருக்கும் சிறு சந்தோசம் வழங்கப்படும்.

வீட்டின் புகுவாசலில், மாப்பிள்ளையின் மேல் ஏதும் தூசி துப்பட்டை விழுவதைத் தடுப்பதற்காக, கூரையை மறைத்து வெள்ளைச்சீலை கட்டியிருக்கும் கூரை மூடிச்சேலை) முகப்பிற்கு வந்ததும் மைத்துனரொருவர், மாப்பிள்ளையின் பாதங்களை நீரினால் கழுவுவார். (இதன் நோக்கம் ஊர்வலம் வந்தவர் காலில் புழுதி பட்டிருக்கும், வீட்டிற்குள் வரும் கால் சுத்தமானதாக இருக்கவேண்டும் என்ற முன்னோர்களின் எதிர் பார்ப்பு) சந்தோசத்தில் மைத்துனருக்கு வெள்ளி மோதிரம், (அந்தஸ்தையொட்டி தங்க மோதிரம்) சிலர் பணம் பரிசாக கொடுப்பார்கள். இக்கால மாப்பிள்ளைகள் உயர்தரமுள்ள காலணிகள் பாவிக்கிறார்கள், எனவே கால் கழுவுதலுக்குப் பதிலாக பன்னீர் தெளிப்பார்கள். வீட்டுக்குள் அடியெடுத்து வைக்குமுன் ஆரத்தி எடுப்பதுண்டு இவ்வழக்கம் இப்போது மாந்தி வருகிறது.

அடுத்து மாப்பிள்ளை பெண்ணிருக்கும் அறைக்கு (மணவறை) அழைத்துச் செல்லப்படுவார். மணப்பெண்ணோ அச்சம், மடம், நாணம், பயிர்ப்பு ஆகிய பண்புகள் ஆட்கொண்டவராக அடங்கி, முடங்கி கதவு மூலைக்குள் ஒழிந்திருப்பார். (இக்கால முறையுடன் ஒத்துப்பார்க்க) பெண்குடும்பத்தில் முத்தவரொருவர் உட்சென்று “ஆ! இதென்ன மாசால, இங்கவா” என்று பெண்ணை அழைத்து அங்கு வைக்கப்பட்டிருக்கும் சேவிரக்காலில் உட்கார வைப்பார். (அக்காலத்தில் பெண், மாப்பிள்ளை இருவரும் அமர்வதற்கு வெண்கலத்திலான “சேவிரக்கால்” மணவறையில் வைத்திருப்பார்கள்) அங்கு பெண்ணின் தகப்பன், கண் கலங்கிய வண்ணம் மகளின் தலைமுடியில் சிலவற்றைப் பிடித்து மருமகனின் கையில் கொடுப்பார். (உரிமை கொடுத்தலெனப்படும்) இதன் பிறகுதான் மணமகன் “தாலி” கட்டுவார். (தாலி இந்துக்களின் பண்பாடு) இப்போதெல்லாம் மஹருக்குப் பதிலாக தங்கநகை கொடுக்கப்படுகிறது.

இதையடுத்து பெண்ணின் சகோதரி முறையானவர்களில் ஒருவர் பெண், மாப்பிள்ளைகளுக்கு பால், பழம் அருந்தக் கொடுப்பது வழக்கம். முதலில் மாப்பிள்ளை ஓரிருவாய் அருந்தியபின் பெண்ணிடம் கொடுப்பார். இதையடுத்து, மணாளன் வெளியே வந்து பந்தலுக்குள் காத்திருக்கும் நண்பர்களுடன் அளவளாவிக் கொண்டிருப்பார். நண்பர்களும் மற்றோரும் சலாம் கூறி வெகுமதிகள் கொடுத்து விடைபெறுவார்கள். இதற்கடுத்த நடைமுறை கால் மாறிச்செல்லல். இதுவும் நாள், கோள் பார்த்து நிகழும். அனேகமாக ஒரு வாரமெடுக்கும். ஆனால் தற்போது நாளும் கோளும் நமக்குச் சரிவராதென்று அன்றிரவே மாப்பிள்ளை வீட்டுக்குச் சென்று திரும்பி விடுவார்கள்.

இதையடுத்த சிலநாட்களில் (பொதுவாக மூன்றாம் நாள்) மாப்பிள்ளையின் தாய், சொந்தம் பந்தங்களுடனும், மூன்றுச் சாமான்களுடனும், பெண் வீட்டுக்கு சமூகமளிப்பார்கள். அனேகமாக, சீனியும் இதிலடங்கும். இவ்விதம் சேர்ந்த சீனியை பெட்டியிலிட்டு (மரக்காலாலும் அளப்பதுண்டு) மணப்பெண்ணின் தாயிடம் மணமகனின் தாய் இனிப்புடன் கசப்பான வேண்டுகோளொன்றையும் விடுவார். 5-6 பெட்டி பலகாரம் கேட்பார். (குடும்பச் செல்வாக்கைப் பொறுத்து 8-9 மரைக்கால் சீனி தேறும்) முன்பெல்லாம் கலியாணக்

காலங்களின்போது பெண் வீட்டார் புதுத்தம்பதிகளுக்கு ஆறு மாதங்களுக்கு “சோறு கொடுப்பது” வழமை. இதன்பின் வேறுபோதல் நிகழ்வொன்றுண்டு. இதற்கு தனிக் குடித் தனத்திற்கு தேவையான பாவனைப் பொருட்கள் (ஆகவேண்டிய அறுபத்திநாலும் உப்போடுசூடிய முப்பத்தி ரெண்டும் என்ற வாசகத்திற்கமைய) அனைத்தையும் வண்டி யொன்றில் ஏற்றி மாப் பிள்ளை வீட்டார் கொண்டு செல்வார்கள்.

கடந்த சுமார் மூன்று நான்கு தசாப்தங்களாக மோட்டார் வாகனங்களில் கொண்டு செல்வதாக இருந்தது. இப்போதும் நடைமுறையிலள்ளதோ தெரியாது. இச்சீர்வரி சையை விட புதிர் கொண்டுபோகும் வழக்கமும் உண்டு. அதற்குள் சோடி “அவசரப் பட்டுட்டாங்கென்னா”, இரு தரப்பினரும் புள்ளத்தாச்சி செப்புவேறு கொடுக்க ஆரம்பித்து விடுவார்கள். கர்ப்பமுற்ற ஆரம்ப காலத்தில் பெண்கள் விசேடமான உணவு வகைகளை விரும்புவார்கள். சொந்தம் பந்தங்கள் கர்ப்பினியின் விருப்புக்கேற்ப புளிகலந்த சிற்றுண்டி உணவுகள் செய்து கொடுப்பார்கள். கருவுற்ற ஆரம்பகாலத்தை, “மசக்கை, இசாக்காலம்” என்றெல்லாம் கூறுவார்கள். நிறை கர்ப்பினியாகவிருக்கும் காலத்தில் கடைசி மாதத்தில் தலைப்பாத்திறா ஓதுவார்கள். இப்போதும் சில குடும்பங்கள் இம்முறையைக் கடைப்பிடிக்கின்றன.

குழந்தை பிறந்ததும் தொட்டிலில் அல்லது நிலத்தில் வளர்த்தாட்டுவார்கள். நாலஞ்சு மாசம் சென்றவுடன் பிள்ளை கை, கால்கள், உடம்பு ஆகியவற்றை அங்குமிங்கும் அசைக்கத் தொடங்கும். இது தசை வளர்ச்சிக்காகவும் தசை நார்கள் வலுப்பெறவும் இயற்கையாகவே நடைபெறுமொரு செயற்பாடாகும். ஆனால், பாட்டிகள் கண்ணூறு அது இது என்று இதற்கு மாமன் நூல் கட்டவேண்டும் என்பார்கள். அந்நூல் சிவப்பு, மஞ்சள், கறுப்பு, வெள்ளை நிற நூல்களை ஒன்றாகச் சேர்த்து முறுக்கியதாயிருக்கும். பூசாரியார் நூல் அணிதல்போல் குழந்தையின் கழுத்தில் தாய்மாமன் ஒருவர் நூலைக் கட்டுவார். அவருக்கு அரிசிப்பொரி அல்லது சோளப்பொரி, அதனுடன் சிறு சிறு கட்டி களாக இடர்ந்த தேங்காயும் கொடுப்பார்கள். இதை மென்றுமென்று மாமா இப்பணியில் லீடுபடுவார்.

■ பட்டக் கலியாணம்

பட்டங்கள் பெற்றால் அதையொட்டிய சந்தோசத்தை வெளிக்காட்டும் நிகழ்வு. குடும்பத்திலொருவர். பகிரங்கப் பரீட்சை ஒன்றில் சித்தியடைந்தாலோ, அரச உத்தியோகம் பெற்றாலோ, உத்தியோகப் பயிற்சிக்குத் தெரிவானால் இவற்றின் நிமித்தம் நடத்தப்படுமோர் நிகழ்ச்சி. உற்றார் உறவினர்கள், ஊர்ப் பெரியார்கள் அழைக்கப்படுவார்கள். இக்கலயாண மாப்பிள்ளைக்கு மாலையிட்டு வெள்ளை விரித்த கதிரையொன்றில் உட்காரவைத்து, ஆலாத்தி (ஆரத்தி) எடுத்து, சிறிய எண்ணெய் பலகாரங்கள், தென்னம்பூ, கமுகம்பூ, பலவகை முட்டாசிகள் சேர்ந்த கலவையைச் சொரிவார்கள். இந்நிகழ்வுக்கும் பெண்கள் குரவையிடுவார்கள். குழுவினரின் பங்குபற்றல் பட்டாக வெடித்தல் போன்றவை இடம்பெறும்.

தென்னை பாளை போட்டாலும் பாளைக்கு மஞ்சள் அரைத்துப்பூசி, பூச்சொரிந்து, பட்டாக கொளுத்தி குரவை ஆரவாரத்துடன் கொண்டாடப்படும். (பல வருடங்களாக காய்க்காத தென்னைகளுக்கு கிராணத்து இரவு உலக்கையினால் குத்துவார்கள். இதனால் மரம் காய்க்குமென்ற நம்பிக்கை. ஐதீகமோ, ஆன்மீகமோ தெரியாது.

இவ்விடயத்தை இங்கு ஞாபகமுட்டுதல் பொருந்தும்) மூப்பனார் குழுவின் உதவியும் நாடப்படும். வெற்றிலை பாக்கும், இனிப்புப் பண்டங்களும் பரிமாறப்படும். இவை பெரும் பாலும் பெண்களின் வைபவமாகும்.

பொருளாதார நெருக்கடியோ, வேறு இன நெருக்கடியோ இல்லாத காலத்தில், தங்களினதோ, தங்கள் வாரிசுகளினதோ வளர்ச்சியில் காணப்படும் ஒவ்வோர் வளர்ச்சிப் படியிலும் முன்னடைவிலும், மகிழ்ச்சியைக் கண்டனர், கொண்டாடினர். உதாரணத்திற்கு குழந்தைக்குப் பல் முளைப்பது இயற்கை. ஆனால் அதையும் விமரிசையாகக் கொண்டாடினார்கள் என்றால் 'கேட்கவும் வேண்டுமா? இந்நிகழ்வுக்கும் "பல்லுக் கொளுக்கட்டை சொரிதல்" எடுப்பார்கள். சிறுபிள்ளைகளுக்கு பூணாரம் அணிதலுக்கும் விழா. "அவட பிள்ளைக்கு காறை காப்புப் போடுறயங்கா" என்றொரு நிகழ்ச்சி. தாய், தகப்பன் வழி உறவு முறைகளுக்கு அழைப்பு விடுப்பார்கள் இந்நிகழ்ச்சியும் பட்டக் கலியாண முறையில் நடைபெறும்.

■ கிராம மட்ட அமைப்புக்கள்

இரண்டாம் உலக யுத்தத்திற்குப்பிறகு கிராமங்களில் அடிமட்டப் பிரசைகள் எழுத்தறிவு, பொருளாதார அபிவிருத்தி, பொதுவான கல்வியறிவு மேம்பாட்டுக்கென அரசினால், சனசமூகநிலையங்கள் (Community centres) உருவாக்கப்பட்டன. இவை கிராமங்கள் தோறும் ஆரம்பிக்கப்பட்டு, வாசிப்பறிவை ஊக்குவித்தல், இரவுநேர வகுப்புக்கள் மூலம் வளர்ந்தோரிடையே எழுத்தறிவை வளர்த்தல் போன்ற நோக்கொடு இயங்கின. காலப்போக்கில் இவைகள் குறிச்சிகள் தோறும் அமைக்கப்பட்டன. இவைகளைவிட இளைஞர்கள் மட்டத்தில், அவர்கள் நன்மை கருதி சிக்கனச் சங்கங்கள் பல இயங்கின. இக்காலத்தில் சீட்டுப் பிடிப்பதைப் போன்றிருக்கும். இவைகள் சிறப்புப் பெயர்கள் கொண்ட ஐக்கிய நாணய சங்கங்களென அழைக்கப்பட்டன. மாதந்தம் அங்கத்தவர் ஒருவரின் இல்லத்தில் நடைபெறும்.

■ பிரதேச மெளலானாமார் வாசம்

அக்காலத்தில் பிறநாடுகளிலிருந்து (விசேடமாக மலையாளம்) மெளலானா மார்கள் இப்பிரதேசத்திற்கு விஜயம் செய்வது வழக்கம். இவர்கள் கண்ணியத்துடன் உபசரிக் கப்பட்டு கௌரவமாக நடத்தப்பட்டு வந்ததாகவும் செய்திகளுள்ளன. சொல்லப்போனால் குடைபிடிப்பதற்கு ஒருவர், காலில் செருப்பை மாட்டுவதற்கும் களற்றுவதற்கும் இன்னொருவர், ஊத்தை தேய்ச்சிக் குளிப்பாட்டுவதற்கொரு கூட்டம். (இவற்றில் சில உபசரிப்பு முறைகள் இலங்கையில் இப்போதில்லை) இவர்கள் ஒரு ஊரில் பல மாதங்கள் அல்லது இரண்டொரு வருடங்களும் தங்கியிருப்பார்கள். அவ்வூரிலிருந்து அண்மை ஊர்களுக்கும் சென்று வருவார்கள். ஆன்மீகச் சிகிச்சை அளிப்பதுதான் வருகையின் நோக்கம். அதனால் மக்கள் பலனும் கண்டனர்.

ஆனால், அப்படிச் "சூறத்திலே" வந்த ஒருசிலர் இச்சலுகைகளுக்கு தவறான மறு தலிப்பையும் காட்டியிருக்கின்றனர். நம்முடில் அப்படி நடந்த ஒருவருக்கு பக்கீர் முகையதீன் என்கிற அண்ணாவியாரின் ஒரு சொந்தக்காரர் பள்ளப்பாடிதும், அடுத்தநாள் "படுத்த பாயோட" ஆள் ஓடியதாகவும் ஒரு செய்தி. இந்நிகழ்வு பற்றி எடுத்துக் கூறும் பாடல்களில் ஒருசில அடிகள்:

மௌலானா வந்தாருகா
 வாழச் சொல்லிக் கேட்டாரகா
 அரிசி கறி வாங்கி தந்தாருகா
 (ஆக்கக்குள்ள சண்ட வந்து)
 திங்கக்குள்ள சண்ட வந்து
 தீர்த்துப்போட்டு போனாருகா

வேறு

“பாசிப்” பட்டணம் பிறப்பாண்டி அவருக்கு
 பச்சைத் தலைப்பா சிறப்பாண்டி
 தேசத்திலுள்ளோர்க்கு முதிதுகுடுக்கிற
 சேகு வருகிறார் பாருங்கடி
 அந்தக் கோவாட (கோயாட) செய்தியக் கேளுங்கடி

காலிற் செருப்பைக் களட்டறியார்
 தினம் கையிற் குடையை மடக்கறியார்
 வாழாத குமரிக்கு தீட்சை கொடுக்கிற
 வாவா வாறாரு பாருங்கடி - அந்த
 கோவாட (கோயாட) செய்தியக் கேளுங்கடி

முருங்கத்தீவு குடிவாசம் நல்ல
 மொய்குழல் மாதெல்லாம் மிக நேசம்
 நெருங்கிக் கேட்பது உபதேசம்
 இந்த நீதத்தைக் கேளுங்க ஊரவரே
 அந்தக் கோவாட (கோயாட) செய்தியக் கேளுங்கடி

■ சமயம்சார் நிகழ்வுகள்

மௌலாது, கந்தாரி, சுப்ஹான மௌலாது காலத்தில் பன்னிரெண்டு நாட்களும், கொண்டாட்டம்தான். ம.ரிபுக்குப் பிறகுதான் மௌலாது ஆரம்பிக்கும். இதுவும் வட தெரு, தென்தெரு ரீதியில் இடம்பெறும். பள்ளியின் இருபக்க விறாந்தைகளிலும் ஓதும் ஒழுங்குண்டு. வசதியுள்ளவர்கள், எண்ணெய்ப் பணியாரம் (நார்ஸா) செய்து பள்ளிக்கு அனுப்புவார்கள். இவற்றைச் சேகரிப்பதற்கென்று சேலை விரித்திருக்கும் இடத்தில் குவிக்கப்படும். சிறுவர், பெரியோர் எல்லாம் ஓதலில் பங்குபற்றுவார்கள். முடிவுற்றதும் ஒவ்வொருவரும் கொண்டுவந்த பெட்டிகளிலும், பாத்திரங்களிலும் பணியாரங்கள் பகிர்ந்தளிக்கப்படும்.

இதைவிட ஊர் “பலாய், முஸீபத்துக்கள்” நீங்குவதற்காக அல்லது வருமுன் காப்பாக, வருடத்துக்கொருமுறை மாடறுத்துக் கந்தாரி கொடுக்கப்படும். அதிகமான மாடுகள் அறுப்பதாயிருந்தால் கடற்கரையில் தக்பீர் பண்ணி வண்டிகள் மூலம் ஊர் மக்களறிய பள்ளிக்கு கொண்டுவரப்படும். பாவாமார் றப்பாணம் ஒலிக்க வீடு வீடாகச் சென்று அரிசி சேகரிப்பார்கள். தாமரை இலையில் கந்தாரிச் சோறு பகிர்ந்தளிக்கப்படும். (இலை பறிப்பதற்கு ஒரு குழு காலையிலேயே புறப்பட்டுவிடும்) தெருவாரியாக வண்

டிக்காரர்கள் கடற்கரை மணலேற்றி அவரவர் பக்கம் பள்ளியைச் சுற்றி பரவுவார்கள். உற்சாகத்தோடு இடம்பெறும் இப்பங்களிப்பு பார்ப்பதற்கு வேடிக்கையாகவிருக்கும். கந்தாரியையடுத்து அல்லது வேறொரு தினத்தில் வாண வேடிக்கைகள், தெருப்போட்டி முறையில் இடம்பெறும். இதுவும் ஊர்மக்களை மட்டுமல்லாமல், பிறஊர் மக்களையும் கவரும் நிகழ்வாக இருக்கும்.

■ ஆண், பெண் ஆடைகள்

ஆண்கள் சாரம் உடுத்து சால்வையொன்றை தோளில் மேலிட்டுக் கொள்வார்கள். தொப்பியும் அணிவார்கள். மேலாக சிவப்புத் “துண்டில்” வெள்ளைக் கோடுகளிட்ட சால்வையினால் விசிறித் தலைப்பாகை கட்டுவார்கள். வசதியுள்ளவர்கள் விலைமிக்க “பெனியன்” அணிவதுண்டு. சமூகத்தில் உயர் அந்தஸ்து உள்ளவர்களும், உத்தியோகத்தர்களும் “சேட்”டும் குட்டாம் பட்டுச் சால்வையும் அணிவதைக் கேள்விப்பட்டிருக்கின்றோம், கண்டுமிருக்கிறோம்.

■ தனியார் போக்குவரத்து

அக்காலத்தில், ஸ்ரீமான் பொதுசனம் கால் நடையாகத்தான் செல்வார். தூர இடங்களுக்குகாக மாட்டுவண்டி, ஒத்தைக் கரத்தை, வில்லுக்கரத்தை, கமான் கரத்தை “பக்கி” கரத்தை ஆகிய வாகனங்கள் வழக்கிலுண்டு. குதிரையும், குதிரை வண்டிகளும் ஒருசிலரிடமிருந்தது. பெண்கள் பயணிக்கும் வேளைகளில் வண்டி, கரத்தைகளுக்கு கிடுகைக் கொண்டு கட்டியகூடு இணைக்கப்படும். போடிமார்களும் உத்தியோக அந்தஸ்து உள்ளவர்களும் “பக்கி” கரத்தைகளைப் பாவிப்பார்கள். பைசிக்கிள்கள் விரல்விட்டுண்ணக் கூடியவர்களிடம் இருந்திருக்கின்றன. ஏறக்குறைய, 1945க்கு முன், “கார்”கள் வைத்திருந்தவர்கள் ஆரம்பத்தில் இப்பறாஹிம் சுப்பிரிந்தர், மாப்பிள்ளை ஹாஜியார், மேர்சா ஹாஜியார், ஆள்வெட்டிப்பிள்ளையின் மூத்த மகன் “றவைர்” மூத்தம்பி. இக்காலப் பகுதிக்கு முன் இவர்களைத்தவிர வாகனம் வைத்திருந்தவர்கள் பற்றி தகவல்கள் கிடைக்கவில்லை. இக்காலத்தையடுத்து, கறுத்தாமியர் மகன் கங்காணி. செயின் விதாணை. அடுத்து “சுவாட்டர்” (தபாலகத்தில் சிறிது காலம் தொழில் புரிந்தவர்) ஆகியோராவர்.

■ பொதுப் போக்குவரத்து

அக்காலத்தில், கம்மல் துரை, அலியார், சைமன் ஆகிய முதலாளிகள் “பஸ்” வண்டிகள் வைத்திருந்தனர். அவ்வண்டிகளில் இருபக்கங்களிலும், பின்பக்கத்திலும் ஏற, இறங்க வழிகளுண்டு. புளியந்தீவுக்கு காலையில் பிரயாணிக்கும். பின்னேரம் அங்கிருந்து திரும்பும். அடுத்தநாள் பிரயாணம் செய்வதென்றால் “கொண்டக்டரிடம்” சொல்லி வைப்பார்கள். அல்லது பிரதான வீதிக்கருகில் அவர்களின் வீட்டுக்கு நேரே பிரயாணி குடையொன்றைக் குத்திவைத்திடுவார். இடம்வந்ததும் ஓட்டுனர் பிரயாணியை ஹோர்ன் அடித்து அழைப்பதுடன் அவர் வரும்மட்டும் காத்துக் கொண்டு இருக்கும் சந்தர்ப்பங்களும் அதிகம் ஏற்படுவதுண்டு.

இவ்வகைத் தரைமார்க்கப் பயணம் கல்லடித்துறையோடு முடியும் அவ்விடமிருந்து புளியந்தீவுக்கு சிறிய பாதை, சாதாரண தோணிகள் மூலம் பயணிப்பார்கள். இவற்றுடன், கிட்டங்கி துறையிலிருந்து சிறியரக “ஸ்ரீம் போட்” ஒன்றும் சேவையிலிருந்தது. இது

இப்பகுதியில் தெங்குப் பயிர்ச்செய்கையில் ஈடுபட்ட O.S. கிறேடி (கரடித்துரை)யினால் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. சில வருடங்களுக்குப் பிறகு மேலுமொரு “ஸ்ரீம் போட்” சேவையில் ஈடுபடுத்தப்பட்டது.

■ பொருட்கள் பாதுகாத்தலும், கொண்டு செல்லலும்

தங்கள் பொருட்களை வீட்டில் பாதுகாப்பாக வைத்திருப்பதற்கும், இடத்துக்கிடம் கொண்டு செல்வதற்கும் அக்காலத்தில் பலவிதமான ஏனங்கள் பாவனையிலிருந்தன.

பொருட்கள்

பணம் (பெருந்தொகை)
நாளாந்த உபயோகம்

உயர் துணிமணிகள்
சாதாரண துணிமணிகள்
சட்டி, சிறுபானைகள்
பாய், முடாப்பானை
பால், தண்ணீர்
நெல்

அரிசி
தீன் பண்டங்கள்
மீன், இறைச்சி, கோழி
தயிர்
சோறு

உபகரணங்கள்

- பெட்டகம், தைலாப்பெட்டி
- வார்சிறுவார், சிறுபக்கறை, அரைக்கான், வல்லுவம், அடுக்களை
- பெட்டகம், அலுமாரி
- கட்டுப்பெட்டி (பனை ஓலை ஆக்கம்), மாராப்பு
- உறி, அடுக்களை
- உறி, அடுக்களை
- காத்தடி, பெரிய சிறிய முட்டி
- சணற்சாக்கு, பெரிய உமல்கள், அட்டுவம், கொட்டு, பட்டறை
- சிறிய உமல், முடாப் பானைகள்
- பன்தட்டு, மப்பாண்டங்கள், சட்டி, தென்னை ஓலை உறி
- பிரம்பு, நாணற் கூடை, காத்தடி, பனை ஓலைச்சுருள்.
- சிறு மண்சட்டி, மண்பானை.
- கட்டுப்பெட்டி, சஹன், கோப்பத்தை (கமுகு ஓலையின் அடிமட்டை)

வைத்திய முறைகள்

பன்டுங்காலமாக, நிந்தவூர் மக்கள் ஆன்மீகம், சித்தம், விஷம், மாந்திரீகம் ஆகிய பல்துறைகளில் வைத்தியச் சேவைகளை பெற்றுவந்தனர். இத்துறைகளில் பிரபல்யம் அடைந்தவர்கள் பலர் இருந்துள்ளனர், இன்றும் இருக்கின்றனர். அவர்கள் பற்றிய சிறு குறிப்புகள்.

■ ஆன்மீகம்

(ஆ) யானின் மொளலானா:

ஆன்மிகத்துறை வைத்தியத்தில், இப்பகுதியில் பிரபல்யமானவர். மலையாளத்து மொளலானாவின் புதல்வாரன இவர் மார்க்கப்பணி புரிவதிலும் ஊர் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காண்பதிலும் மிகவும் ஈடுபடுபவாரென நம் முன்னோர்கள் கூறக்கேட்டிருக்கிறோம். இவரிடம் சீனி வட்டானை ஆன்மீக வைத்தியம் கற்றுள்ளார். விசேடமாக, உணவில் சூனியம் செய்து கொடுத்து ஒருவரைப் “பாடையில் போடுதல்” என்று சொல்வார்கள்.

இதனால் வயிற்றில் ஏற்படும் கட்டு போன்ற நோய்க்கு “கோப்பை கட்டுதல்” மூலம் குணமாக்குதல். அண்மைக்காலம் வரை சீனிவட்டானையின் பேரன் ஜாபிர் அதிபர் (வழக்கையாவின் மகன்) இவ்வைத்தியம் செய்துவந்தார்.

(ஆ) ஸெயின் மௌலானா:

ஆன்மிகத்துறை வைத்தியத்தில் இப்பகுதியில் பிரபல்யமானவராவார். நிந்தவூரில் பிறக்கவில்லை என்றாலும், சொந்தங்களைத் தரிசிக்க அடிக்கடி இங்கு வந்து செல்வார். நிந்தவூர், மாவடிப்பள்ளி ஓட்டமாவடி ஆகிய கிராமங்களின் பெரியபள்ளிகளின் வளாகங்களிலும், திருக்கோவில் வளாகத்திலும் விஷமிறக்கக்கூடிய பெரிய பாறாங் கற்களை (சுமார் இரண்டையடி நீளமும், ஒன்றையடி அகல, உயரம்) பருமனுள்ள கற்களை ஒதி வைத்திருக்கின்றார். நமது பெரிய பள்ளிவாசல் வளாகத்தில் இருந்த இக்கல் இன்று எங்கேயோ ஒரு மூலையில் புதையுண்டு கிடக்கின்றது. இவைகளினின்றும் பிரயோசன மடைய அண்மைக்கால மக்களோ, பள்ளி நிருவாகிகளோ தவறி வருகின்றனர்.

திருக்கோயில் வளாகத்திலும், ஓட்டமாவடியிலும் இவ்விதக் கற்கள் இவரினால் ஒதிப்போட்டதாக அறிகிறோம். நிந்தவூர் பள்ளி வளாகத்தில் இருந்ததையும் விஷ சந்துக்களினால் கடியுண்டவர்கள் இதனால் குணமடைந்ததையும் நாங்கள் நேரில் கண்டிருக்கிறோம். இவ்வனுபவம் பெற்றவர்கள் (70 வயதுக்கு மேற்பட்டவர்கள்) இன்னும் நமதூரில் இன்னும் இருக்கின்றனர்.

மேலும் அன்றும், இன்றும் மாவடிப்பள்ளியை அண்மித்து ஓடுகின்ற ஆற்றைச் சூழவுள்ள பகுதியில் முதலைகளின் சகவாசம் அன்று அதிகமாக இருந்ததாகவும், (இன்றுமுள்ளன) இவைகளினால் மனிதர்களுக்கோ, கால்நடைகளுக்கோ ஆபத்து ஏற்படக்கூடாது என்று கல், மண் ஒதிப்போட்டதாகச் செய்தியுண்டு. இதுகாலவரைக்கும் இங்கு காணப்படும் முதலைகளினால், மனிதர்களுக்கோ வேறு ஜீவராசிகளுக்கோ உயிராபத்து ஏற்பட்டதாக இல்லையென்பது யாவருமறிந்ததே.

(இ) ஹாஜி முகம்மது இஸ்மாலெவ்வை பரிகாரி

மோதின் ஹாஜியார், ஜனாபா நல்லம்மா அதிபரின் பாட்டன். இவர் ஆன்மிகத்துறை வைத்தியத்தில் பிரபல்யமானவர்.

(ஈ) ஆதம்லெவ்வைப் போடி சுலைமாலெவ்வை போடி

நாக்குத்தட்டி விதானை. ஆன்மீக வைத்தியத்தில் தடம்பதித்தவர்.

(உ) ஆதம்லெவ்வைப்போடி உதுமாலெவ்வை போடி

உதுமாலெவ்வை வட்டானை, மகாவட்டானை என்றும் அழைப்பதுண்டு. இவரும் ஆன்மீக வைத்தியத்தில் தடம் பதித்தவர்

(ஊ) நெருப்பு மஸ்தார்

இவர் சூபித்தன்மை உள்ளவரென மக்களால் மதிக்கப்பட்டவர். நோய்களைக் குணமாக்குவதிலும் வேறுசில துறைகளிலும் பல அற்புதங்கள் செய்தவர்.

■ செம்பு பார்த்தல்:

ஒரு சிறிய செம்புக்குள் நீர்நிறைத்து குர்ஆன் ஆயத்துக்களை ஓதுதல். இதன்போது நடந்தேறிய விடயம் திரையில் தோன்றுவதுபோல் காட்சியளிக்குமாம். நீரினுள் பார்ப்ப வர் விபரம் அறிந்தவரும் முழுக்கு வாஜிபு (கட்டாயம்) இல்லாதவராகவும் இருக்கவேண்டும். (பாலமுனை ஜம்ஆ பள்ளிக்கு அகருகாண்மையிலும் இத்துறையில் பிரபல்யமடைந்த ஒருவர் வாழ்ந்தார். இப்படியொரு நிகழ்வில் நானும் கலந்து கொண்டு களவொன்று பற்றிய சில தகவல்களை அறிந்ததுண்டு) வெற்றிலை வைத்தும், மை பார்த்தும் குறி சொல்வது முண்டு.

■ சித்தம்

(அ) அகமதுலெவ்வைப் பரிகாரி:

இவர் அகமது லெவ்வை உடையார், இப்றாலெவ்வை ஹாஜியார் ஆகியோரின் தகப்பனாவார் சித்த வைத்தியர். நாடி பார்த்து வைத்தியம் செய்வதில் சிறந்து விளங்கினார். சாலிஹுலெவ்வை பரிகாரி (எஸ்.பி. ஆதம் லெவ்வையின் தகப்பன்) இவரிடம்தான் வைத்தியம் கற்றாரென அறிகிறோம்.

(ஆ) அசனார் லெவ்வை மீராலெவ்வை:

A.D.R. நஸ்ர்தீனின் அப்பா. 4ஆம் குறிச்சியில் வசித்தவர். நாடி பிடித்து வைத்தியம் செய்வதில் பிரபல்யமான சித்த வைத்தியர்.

(இ) வெள்ளையன் பரிகாரி:

யாக்கூப் அதிபரின் மூத்தாப்பா. 4ஆம் குறிச்சியில் வசித்தவர். கைபிடி வைத்தியம் செய்வதில் பிரபல்யமானவர்.

(ஈ) வெள்ளையன் பரிசாரி:

4ஆம் குறிச்சியில் வசித்தவர். (வெண்கலம் பரிகாரியின் வாப்பா) மாந்திரிக வைத்தியம் புரிந்தவர்.

(உ) மணிக்கூட்டுப் பரிகாரி:

முதலாம் குறிச்சியில் வசித்தவர். மூத்தம்பி ஹாஜியாரின் தம்பி சின்னத்தம்பியின் மகளைத் திருமணம் செய்தவர்.

■ மாந்திரீகம்

(அ) எஸ்.பி. மீராலெவ்வை:

ஜாயா மாஸ்டரின் தகப்பன். இவர் இருதுறையிலும் அறிவுள்ளவர். ஆனால் பொது மக்களுக்காக வைத்தியம் செய்வதில் அக்கறை செலுத்தியது மிகக்குறைவு.

(ஆ) மிஸ்கின் பரிகாரி (செம்பு பார்க்கிற மிஸ்கின்)

துப்புரவான செம்பொன்றில் சுத்தமான நீரெடுத்து சில மந்திரங்களை ஒதி விசேடமாக களவு, குனியம் பற்றி குறி பார்த்துச் சொல்வார். அவர் ஓதிக் கொண்டிருக்கும்போது செம்புக்குள்ளிருக்கும் நீரை ஒருவர் உன்னிப்பாக பார்த்து பிள்ளையின் மருமகன். அவர்

வீட்டில் சிலகாலம் (3ஆம் குறிச்சி பிரதான வீதி) வைத்தியசாலை வைத்திருந்ததார். நாடி பிடித்து சித்த வைத்தியம் செய்வதில் இவரும் பிரபல்யம் பெற்றவர்.

(இ) ஐதூரீஸ் பரிகாரி:

தற்போதும் வைத்தியத் துறையிலீடுபட்டுக் கொண்டிருக்கும் சித்தவைத்தியர்.
■ சித்தம், மாந்திரீகம்

(அ) சாலிஹுலெவ்வை பரிகாரி:

எஸ்.பி. ஆதம் லெவ்வையின் தகப்பன். அபூநவாஸ் என்று பொதுவாக அழைக்கப் பட்டார். இவர் நாடிபிடித்த நோயறிவதிலும் மாந்திரிக வைத்தியத்திலும் பிரபல்யமுள்ளவர்.

(ஆ) அஹமது லெவ்வை (ரூவர் பரிகாரி):

இவர் கைபிடி வைத்தியம், மாந்திரிகம் ஆகிய துறைகளில் தொழிற்பட்டவர்.

(இ) முகம்மதுத்தம்பி (கறுத்தான் பரிகாரி):

4ஆம் குறிச்சியில் வசித்தவர். சித்த வைத்தியராக தொழில் புரிந்தார்.

(ஈ) கைப்பிரப் பரிகாரி:

நெல்லித்தீவு மெயின் வீதியில் வசித்தவர். பேய், பிசாசு, காய் வெட்டல், மாந்திரிகம், சித்தம் ஆகிய துறைகளில் வைத்தியம் புரிந்தவர். முக்கியமாக சம்மாந்துறை, வன்னிப் பகுதியில் அதிகம் தொழில் புரிந்தவர்.

(உ) ஜுனைதின் பரிகாரி:

4ஆம் குறிச்சியில், பிரம்புஆலிம் தைக்கா றோட்டில் வசித்தவர். (அப்பாக் கங் காணியின் மகன்) உளவைத்தியம், மாந்திரிகம் ஆகிய துறைசார்ந்த வைத்தியத்திற்காக மக்களால் நாடப்பட்டவர்.

■ விஷ வைத்தியம்

(அ) கத்தாப் பரிகாரி:

4ஆம் குறிச்சிப் பகுதியில் வசித்தவர். விஷ வைத்தியத்தில் பிரபல்யமுள்ளவராக விளங்கினார். ஷாஹூல் ஹமிது லெவ்வை, (சீனி வட்டாணை) மீராலெவ்வைப் போடி (மஞ்சப் புலவர்) ஆகியோர் இவரிடம் தான் விஷவைத்தியம் கற்றிருக்கிறார்கள்.

■ விஷம், ஆன்மீகம், சித்தம், மாந்திரீகம்

(அ) முகையதின் வாவா ஷாஹூல் ஹமிதுலெவ்வை (சீனி வட்டாணை)

இப்பகுதியில் சகல விஷக்கடி வைத்தியத்துக்கும் பிரபல்யமுள்ளவராக விளங்கினார். இத்துறையைவிட சித்தம், ஆன்மீகம், மாந்திரிகம் ஆகிய வைத்திய முறைகளிலும் திறமையுள்ளவராக செயற்பட்டார். மந்திரித்துக் கொடுத்த பொருட்களினால் ஏற்படும் நோய்களை ஆன்மீக வைத்திய முறையில் சுகப்படுத்துவதில் அனுபவமுள்ளவராக இருந்தார். இம்முறை வைத்தியத்தை “கோப்பை கட்டுதல்” யாஸின் மௌலானாவிடமும் ஏனை வைத்திய முறைகளை கத்தாப், நெருப்பு மஸ்தார், அகமதுலெவ்வைப் பரிகாரி ஆகியோரிடம் கற்றிருக்கிறார்.

(ஆ) எஸ்.எச்.எல். சுலைமா லெவ்வை (சீனி வட்டாணையின் மகன்)

பொதுவாக பாம்புப் பரிசாரியென்று அழைக்கப்பட்டார். அரச அங்கீகாரத்துடன் தகப்பனின் அடிச்சுவட்டைப் பின்பற்றி இவரும் மேற்கூறப்பட்ட தகப்பனின் வைத்தியத் துறைகளில் பிரபல்யம் பெற்றவராயிருந்தார்.

■ மாந்திரீகம் மட்டும்

(அ) வெள்ளக்குட்டிப் பரிகாரி:

சித்தம், மலையாளம், மாந்திரிகம் ஆகியவைத்திய முறைகளில் சிறந்து விளங்கினார். மடை எடுத்தல் போட்டிகளில் பங்கேற்று வெற்றி பெறுவதில் பிரபல்யமானவர்.

(ஆ) அகமதுலெவ்வை (காட்டார்) பரிகாரி:

1ஆம் குறிச்சியைப் வசிப்பிடமாகக் கொண்டவர். மாந்திரிகவைத்தியார். அநேகமாக வெளியூர்களில் வைத்தியம் பார்த்தவர்.

(இ) நெடியவர் மகன் மூத்தம்பி:

மாந்திரிக வைத்தியத்தில் ஓரளவு துலங்கியவர். வம்மியடி விதியில் வசித்தார்.

(ஈ) மிஸ்கீன் பரிகாரி:

இவரும் மாந்திரிக வைத்தியத்தில் துலங்கியவர். வம்மியடி விதியில் வசித்தார்.

(உ) மாமங்கள்:

நிந்தவர் 5ஆம் குறிச்சியில் வசித்தவர். குறி சொல்லுவதிலும் மாந்திரீக வைத்தியம், மடை எடுத்தல் போட்டிகளில் வெல்லவதிலும் பிரபல்யமானவர். 1947ஆம் ஆண்டு பாராளுமன்றத் தேர்தல் வாக்குகள் எண்ணுமிடத்தில் பிரசன்னமாயிருக்க இப்பொழுதும் சுப்பிரிந்தர் மட்டக்களப்பு கச்சேரிக்குச் செல்லும்வழியில் அவர் சென்ற கார் பெண் நாயொன்றை அடித்துக் கொன்றதைக் கேட்ட மாமங்களார் “சுப்பிரிந்தருக்கு வெற்றிடா” என்று ஜோசியம் கூறினார். அத்தேர்தலில் இப்பொழுதும் சுப்பிரிந்தர்தான் வென்றார். மலையாளத்து மந்திரவாதியுடன் ஏற்பட்ட மடையெடுத்தல் போட்டியில் பங்கு பற்றி அசத்திய குழுவின் அங்கத்தவர்கள்.

கல்வி

ஆரம்பகாலத்தில் திண்ணைப்பள்ளிக் கூடங்கள் மூலமாகத்தான் ஆன்மீக, உலகாயிதக் கல்வி புகட்டப்பட்டு வந்திருக்கிறது. இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்ப காலத்திற்கு நூற்றாண்டின் ஆண்டுகள், பெண்கள் பாடசாலைகள், பொதுக்கல்விப் பாடசாலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. பெண்கள் கல்வியில் ஆரம்பத்தில் பாராமுக மாயிருந்துள்ளனர். பொதுவாக நம்முடையவர்களின் எழுத்தறிவுத்திறன் 1921ஆம் ஆண்டின் குடிசன மதிப்பு அறிக்கையின்படி, 37.5% என்று அறியக்கிடக்கின்றது.¹¹ நம்முடையே முதன் முதலாக 1946.09.01ஆம் திகதி “நிந்தவர் ஜூனியர் ஆங்கிலப் பாடசாலை” எனும் பெயரில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

பொழுதுபோக்கு நிகழ்ச்சிகள்

■ கொட்டிப்படித்தல், நாடக அரங்கேற்றங்கள்

விசேட வைபவங்களில், பெருநாட்களையொட்டிய தினங்களில், ஊரிலும் பிற ஊர்க ளிலுமுள்ள பாட்டிசைத் திறனுள்ளவர்களை அழைத்து பஜனைக் கச்சேரி கள் நடத் துவார்கள். இங்கு, பள்ளுப்பாட்டு, வசைக்கவி ஆகியவையும் பாடப்படும். கச்சேரி சுவா ரஸ்யமாக இருக்கும். சில சமயங்களில் இந்நிகழ்ச்சிகள் சண்டை யிலும் முடிவதுண்டு. அவ்வகைச் சந்தரூபங்களில் இடம்பெறும் பாட்டுக்களின் ஒரு சில அடிகள்.

(அ) பஜனை - பள்ளுப்பாட்டு

அஞ்சி சதத்திற்கு கெஞ்சி வாங்கிய நஞ்சு மருந்தாலே,
ஐய்யய்யோ நஞ்சி மருந்தாலே, அந்த நஞ்சி மருந்தாலே,
இந்த அபின் மருந்தாலே...
அபினைத் திண்டால் தினமும் திங்கணுமாம்
சிரட்டையும் சீவியிருக்கணுமாம்,
கடையில் தேங்காயும் வாங்கணுமாம்
மேலும் சீனியும் வாங்கணுமாம்
அபின்காற கூட்டமிங்கு அலையுதே
அதன் அருமை கோரி அனுதினமும் நடனமாடுதே..
உயிர் பறிக்கும் கூட்டம் பின் தொடருதே
உலக மாயையெல்லாம் கண்ணெதிரே வந்து போகுதே...

இப்பாட்டை எஸ்.பி. ஆதம்லெவ்வை என்பவர் சுன்னத்துக் கலியாண வீட்டில் பாடிக்கொண்டிருக்கும் சமயத்தில் அங்குவந்த அபின் பழக்கமுள்ள ஒருவர் “எனக்குத் தாண்டா இப்ப நீ பாடினது” என்று சொல்லி சண்டை மூண்டதாம். சபையோர் அதனை ஒருவகையாக சமாதானப்படுத்தியதாக கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். தகவல்: ஜனாபா ஆமினா ஆதம்லெவ்வை (ஏ.எல்.எம்.அமீன், முன்னாள் குவாலியின் தாய்)

வில்லூண்டி வடுவா
வித்தையப் பார்ப்பதற்கு
பல்லுமுந்த கிழவன் இன்னா
பொல்லூண்டி வாறானுகா

ஓ! ரசிக்கும் சீமானே வா
நாம் புளிக்கும் தயிருக்குள்ளே
இனிக்கும் சினி போட்டு
அடிச்சிக் கலக்கிக் குடிப்போம்
(இ) இன்னும் சில...

ஒரு கோப்பைத் தேயிலைக்கும்
ஒரு துண்டு றொட்டிக்கும்
பாட்டுப்படிக்க வந்த பற நாயே
உன் பாட்டை அடுத்துவிடு சொறி நாயே...

சலார் என்பவரைப்பற்றி பலர் கேள்விப்பட்டிருப்பீர்கள். ஒருமுறை அவர் கச்சேரி பார்க்க வந்ததைக் கண்ட பஜனைக் குழுவிலுள்ள ஒருவர்,

“சரச சல்லாப சுகண சுந்தர சலார்த்துரை” யவர்களே!
சங்கை மிகுந்த சபைக்கேவி சங்கீதமிசைத்திட வாரிரே...
என்றவரை அழைக்க,

அதற்கு சலார் அவர்கள்:
“ஹா! இவனென்ன வித்துவாண்டா.
இவள்ள மகன், நான் வந்தால்
சுவரேறித் தொத்துவாண்டா”
என்றுபாடியிருக்கிறார்.

■ பொல்லடி - கழியாட்டம் (சிறப்புத்திறன்களுடைய கோலாட்டம்)

மேற்கூறப்பட்ட வைபவங்களுக்கு பொல்லடி நிகழ்ச்சியும் அனேகமாக இடம்பெறும். இது ஓர் தனிக்கலை. விபரித்தோ, வருணித்தோ விளங்கிக் கொள்ளவோ, இரசிக்கவோ முடியாது. நேரில் பார்த்து அனுபவிக்க வேண்டியதொன்று. பொல்லடிக் குழுவொன்று ஆறு, எட்டு அல்லது பன்னிரண்டு சோடிகளைக் கொண்டிருக்கும். உரலொன்றில் தென்னம் பாளை வைத்த செப்புக் குடமிருக்கும். இரவென்றால் குத்துவிளக்கேற்றி வைப்பர். ஆதைச்சுற்றி விரிந்த வட்ட வடிவில் சோடி சோடியாக நின்றும், நடந்தும், ஓடியும் பொல்லடிப்பார்கள்.

இம்முறைகளுக்கு தன்னானைச் (தனது சோடியை) சுற்றுதல், பள்ளிவீட்டு, மல்லி வீட்டு, நாலடி, பல்லவி, தாளம் போன்ற வெவ்வேறு பெயர்களுள்ளன. குழுத்தலைவர் அண்ணாவி யாரென்று அழைக்கப்படுவார். பள்ளுப்பாட்டுக்கள், கப்பற் சிந்து, பெண்புத்தி மாலை, காசிம் படைப்போர் ஆகிய பாட்டுக்கள் வெவ்வேறு தாளத்திற்குப் பாடப்படும். அதற்கேற்ப மற்றவர்கள் தருச் சொல்லி ஆடுவார்கள். ஆச்சரியமென்ன வென்றால், குழு அங்கத்தவர்கள் தன்னானைச் சுற்றிவரும்போது பொல்லடிக்கின்ற வேகத்தில் பிறருடைய தலையிலோ, உடம்பிலோ ஒருவரின் பொல்கூட (கழி) படாது. அவ்வளவு நுண்ணிய பயிற்சியும் திறனும் பெற்றவர்கள்.

பாவிக்கும் கழிகள் பொதுவாக முழங்கையில் இருந்து கைமுட்டி வரையுள்ள நீளமுள்ளது. “விற்பனை” கம்புகள்தான் மிகப் பொருத்தமானவை. இவற்றில், வெண்டயம், சதங்கை போன்றவை கோர்த்துக் கட்டப்பட்டிருக்கும். இவை பாட்டுக்குப் பின்னணி இசையாக மெருகூட்டும். இவற்றைவிட கொண்டாட்டக் காலங்களில் (விசேடமாக பெருநாள் காலங்கள்) அலிபாத்ஷா, குலேபகாவல்லி போன்ற நாடக நிகழ்ச்சிகளும் மேடையேறும், புரன் வளவுகளில் ஊஞ்சல் கட்டி, அதையொட்டிய நிகழ்ச்சிகளும் சுமார் ஒரு வாரத்திற்காவது நடைபெறும்.

■ விசேட நிகழ்ச்சி - தெருப்போட்டி

பல சௌகரியங்களைக் கருதி நம்மூர், வடதெரு, தென்தெரு எனப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தது. 1943/44ஆம் ஆண்டாகவிருக்கலாம். ஜும்ஆ பள்ளியைத் திருத்திக் கட்டவேண்டு

மென்ற இணக்கத்திற்கேற்ப வேலைகள் நடைபெற்றன. இப்பணியை இப்பாஹிம் கங்காணி அவர்கள் பொறுப்பேற்றார்கள். ஆனால், திருத்த வேலைகளின் போது, ஏதோ ஒருவகையில் தெருப்போட்டி மனப்பான்மை ஆட்கொண்டு விட்டது. இருதெருவாரும் பெரிய மணிக்கூடுகள், கடைச்சல் செதுக்கல் வேலைப்பாடுகள் நிறைந்த அலுமாரி, பெட்டகம் இன்னும் பல பொருட்களை பள்ளிக்கு அன்பளிப்புச் செய்தனர். அத்தோடல் லாமல் இரு தரப்பினரும் தெருக்கொரு மெத்தை வீடுகட்டி (நாடகக் கொட்டகை, தென்னைமரக் குத்திகளை நட்டு அட்டாளப் பரண் போன்று நிருமாணித்தல்) அதை விதம் விதமாய்ச் சோடித்து அங்கு சுமார் ஒரு வாரத்திற்கு, பாட்டுக்கச்சேரி, பொல்லடி, நாடகம், ஊரில் இடம்பெற்ற சில நிகழ்வுகளையொட்டிய மேடை நிகழ்ச்சிகள் (உ-ம்: அயிசக் கங்காணி கொலை வழக்கு) தொட்டிலூஞ்சல் ஆடுதல் ஆகியன நடந்தேறின. வெளியூர்களிலிருந்து, ஆயிரக்கணக்கான மக்களின் பங்குபற்றலில் இடம்பெற்ற இவ்வை பவங்களில் இருதெரு மக்களின் பல நிகழ்ச்சிகள் அமோக பாராட்டுக்களைப் பெற்றன.

■ சிறார்களின் பொழுதுபோக்கு விளையாட்டுக்கள்

ஒய்வு நேரங்களிலும், குறிப்பாக நிலாக்காலங்களிலும், சிறார்களும், விசேடமாக பெண்களும் பின்வரும் விளையாட்டுக்களை ஆடுவார்கள். ஆடு கட்டுதல், வாடகை வழி, சுரைக்காய் கட்டுதல், பாக்கு விளையாட்டு, காசு விளையாடுதல், நொண்டியடித்தல், மாங்கொட்டை தெத்துதல், கிட்டிப்புள் அடித்தல், தாலி பூலி, வார் கொடுத்தல், யார் சங்கு, முச்சு விளையாடுதல், சூ விளையாடுதல், மட்டப்பந்து, எவடம் எவடம், சட்டிக்கோடு இக்காலத்தில் வேறு பெயர், நாயும் புலியும், கமுகம் பூ தாயாரே, கிள்ளிக் கிள்ளிக் பொறண்டியரே, அட்டணக்கால் பட்டணக்கால், கண்ணாமூச்சி ஆதி.

(1) ஆடுகட்டி விளையாடுதல்:

இரு குழுக்களாகப் பிரிதல். குழுக்களுக்கு சுமார் ஏழுட்டுப்பேர். முதற்குழு ஒருவர் பின்னொருவராக இடுப்பில் கெட்டியாகக் கைகோர்த்து நிற்பார்கள். இரண்டாம் குழுத் தலைவர் சிறிது தூரத்திலிருந்து வருவார். இவரைக்கண்டதும்

1ஆம் குழுத்தலைவர் - “என்ன இந்தப்பக்கம்”

2ஆம் குழுத் தலைவர் - “என்ட ஆடொன்றைக் காணல்ல அதுதான் வந்தேன்”

1ஆம் குழு - “இஞ்சயில்ல உன்னாடு”

2ஆம் குழு - “அன்னாயிருக்கு என்னாடு”

1ஆம் குழு - “இஞ்சயில்ல உன்னாடு”

2ஆம் குழு - “அன்னாயிருக்கு என்னாடு”

இவ்விதம் பாடி வாதாடுவதோடு இரண்டாமவர் ஒவ்வொருத்தராக பிடித்திழுப்பார். இரு கோஷ்டிக்குமிடையில் இழுபறி. முடிவில் இரண்டாமவர் சமாதானத்தோடு அல்லது சண்டித்தனத்தோடு தனது ஆட்டோடு செல்வார்.

(2) வாடகை வழி:

மலுக்கன் (ம), துலுக்கன் (து) என இரண்டு குழுக்கள் (எகிப்பில் ஒரு குறிப்பிட்ட சாரார் மாமலுக் என்று அழைக்கப்பட்டனர். இச்சொல் மருவி மலுக்கன் என்றும் துருக் கியரை துலுக்கன் என்றும் சொல்வது வழக்கம்)

ம: இருவர் கைகளை நீட்டி உயர்த்திக் கோர்த்து நிற்பார்கள். இதற்குக் கீழால் செல்லுமெவரும் வாடகை கொடுக்க வேண்டும். இதுதான் நியதி.

து: குழுவிருந்து ஓரிருவர் கைகளுக்குக் கீழால் செல்வார்கள். அப்போது,

மு: குழுத்தலைவர் - யாரடா இங்க பாலத்தால் போவது?

து: குழு - நாங்கதான் ரெண்டு தட்டாரப் பிள்ளைகள்

மு: குழு - காச குடாமலும் போகவும் கூடாது

து: குழு - காட்டெண்டி புள்ள காசி பணத்த, இண்டைக்கி இல்ல நாளைக்கித் தாறம் இவ்விதம் து குழுவினுள்ளோர் சோடியாக கீழால் செல்லும் போதெல்லாம், காச கேட்டதும் அதே மறுமொழியை மற்றவர்கள் சொல்வார்கள். மூன்று நாலு முறை சொன்னதும், ஏமாற்றுகிறார்களென்று,

மு: குழுவினர் கீழாலே போகின்றவர்களை பிடித்துக் கொள்வார்கள்.

து: பிடிபட்டவர்கள் - ஒரு பணம் காசி தாறம் விடுவியாடா மலுக்கா?

ம: குழு - இல்லடா துலுக்கா.

இவ்விதம் சுமார் ஏழு, எட்டுப் பணம் வரைக்கும் பேரம் பேசி இழுபறி நடக்கும். முடிவில் பிடிபட்ட குழுவின தலைவர் வந்து எட்டுப் பணமோ அல்லது இணக்கமேற்படும் தொகையைக் கொடுத்து ஆட்களை மீட்டுச்செல்வார். இங்கு உடைந்த பீங்கானோட்டுத் துண்டுகள் பணமாக பரிமாறப்படும்.

(3) சுரைக்காய் கட்டுதல்:

படிமுறை:

இரு குழுக்களாகப் பிரிதல்.

1ஆம் குழு இருக்குமிடத்திற்கு 2ஆம் குழுவிருந்து ஒருவர் வந்து கணைப்பார்.

1ஆம் குழு தலைவர் - யாரது அங்கே கரும்புச் சோலைக்குள்ளே கணைக்கிறது?

2ஆம் குழு - நான்தான் செட்டியார்ர கணக்கப்பிள்ள, செட்டியாருக்கு தீய்க்க ரெண்டு சுரக்கா தரட்டாம்.

1ஆம் குழு - இப்பதான் சேனை வெட்டிக்கிடக்கெண்டு போய்ச்சொல்லு.

2ஆம் குழு - திரும்பவும் கணைத்தல்

1ஆம் குழு - யாரது அங்கே கரும்புச் சோலைக்குள்ளே கணைக்கிறது?

2ஆம் குழு - நான்தான் செட்டியார்ர கணக்கப்பிள்ள, செட்டியாருக்கு தீய்க்க ரெண்டு சுரக்கா தரட்டாம்

1ஆம் குழு - இப்பதான் குப்பை பத்தவச்சிருக்கெண்டு சொல்லு.

2ஆம் குழு - திரும்பவும் கணைத்தல்

1ஆம் குழு - இப்பதான் பாத்தி புடிச்சிருக்காமெண்டு சொல்லு.

2ஆம் குழு - திரும்பவும் கணைத்தல்

1ஆம் குழு - இப்பதான் விதை நாட்டிருக்காமெண்டு சொல்லு.

இவ்விதமாகக் கணைப்பதும் அதற்குரிய பதில்களும்

1ஆம் குழு திரும்பவும் கணைத்தல்

1ஆம் குழு - கண்டு முளைச்சிருக்காமெண்டு சொல்லு

1ஆம் குழு - இப்பதான் கொடி படருதாமெண்டு சொல்லு

1ஆம் குழு - இப்பதான் கொடி பூத்திருக்காமென்று சொல்லு
 1ஆம் குழு- இப்பதான் கொடி பிஞ்சி புடிச்சிருக்காமென்று சொல்லு
 1ஆம் குழு - இன்னமும் காய் முத்தவில்லயாமென்று சொல்லு
 2ஆம் குழு - திரும்பவும் கனைத்தல்
 1ஆம் குழு - ஆ! பழுத்ததில் சேனைக்கு நாலு காய வைச்சிட்டு,
 மிச்சத்தில ரெண்ட விச்சிக்கிட்டுப் போ. இதையடுத்து முதலாம் குழுவினர் ஒருவர்
 பின்னொருவராக இடுப்பில் கெட்டியாக கட்டிப் பிடித்துக் கொண்டு நிற்பார்கள்.

2ஆம் ஆடு கட்டி விளையாடுவதிலிருப்பது போன்று, முதலாம் குழு நிற்கும் போது, செட்டியாரின் கணக்கப்பிள்ளை கஷ்டப்பட்டு இரண்டு, மூணு பேரை பிரித்தெடுத்துக் கொண்டு போவார்.

(4) தாலி பூலி:

நிலாக் காலங்களில் பெண்கள் சிறியோர், பெரியோர் சேர்ந்து ஆடும் விளையாட்டு (சமூக நையாண்டி - Social Satire) என்று கூடச் சொல்லலாம். சுமார் இருபது எட்டுக்கள் தூரத்தில் இரண்டு குழுக்கள். ஒன்று பெண் தத்தி (பெ) மற்றது மாப்பிள்ளைத் தத்தி (மா) நிற்பார்கள். சுருக்கமும் முறைகளும். ஆரம்பமாக பெண் விட்டார், ஒரு வீட்டுக்கு மாப்பிள்ளை கேட்டுப் போதல்.

பெண் கேட்டுப் போதல்

● பெ: தாலி பூலி மாப்புளண்டோ? தாமரையாளுக்கும் மாப்புளண்டோ? வண்ணக் கிண்ண மாப்புளண்டோ? இந்த வண்மதியாளுக்கும் மாப்புளண்டோ?
 ● மா: தாலி பூலி மாப்புளண்டு, தாமரையாளுக்கும் மாப்புளண்டு, வண்ணக்கிண்ண மாப்புளண்டு, அந்த வண்மதியாளுக்கும் மாப்புளண்டு.

பெண் பார்த்தல்

● மா: தாலி பூலி பெண் பாக்கணும், தாமரையாருக்கு பெண் பாக்கணும் வண்ணக்கிண்ண பெண் பாக்கணும், வண்ணலியாருக்கும் பெண் பாக்கணும்.
 ● பெ: தாலி பூலி இணக்கமென்ன? தாமரையாரே இணக்கமென்ன? வண்ணக்கிண்ண இணக்கமென்ன? இந்த வண்ணலியாருக்கும் இணக்கமென்ன?
 ● மா: தாலி பூலி இணக்கந்தான், தாமரையார்க்கும் இணக்கந்தான், வண்ணக்கிண்ண இணக்கந்தான், இந்த வண்ணலியாருக்கும் இணக்கந்தான்.
 ● பெ: தாலி பூலி தொழிலென்ன? தாமரையாரே தொழிலென்ன? வண்ணக்கிண்ண தொழிலென்ன இந்த வண்ணலியாருக்கு தொழிலென்ன ?
 ● மா: தாலி பூலி மேசன் வேல, தாமரையாரே மேசன் வேல, வண்ணக்கிண்ண மேசன் வேல, இந்த வண்ணலியாருக்கு மேசன் வேல,

பெண் பார்க்கப் போகாத மாப்பிள்ளைக்காரர் பெண்ணைப் பற்றி விசாரித்தல்

● மா: தாலி பூலி பெண்ணழகோ தாமரையாருக்கு பெண்ணழகோ? வண்ணக்கிண்ண பெண்ணழகோ நம்மவண்ணலியாருக்கும் பெண்ணழகோ?
 ● மா: தாலி பூலி கிளிக் குஞ்சி, தாமரையாருக்கு கிளிக் குஞ்சி, வண்ணக் கிண்ண கிளிக் குஞ்சி, நம்ம வண்ணலியாருக்கேத்த கிளிக் குஞ்சி
 ● மா: தாலி பூலி சீதனமென்ன? தாமரையாருக்கு சீதனமென்ன? வண்ணக்கிண்ண சீதனமென்ன?, இந்த வண்ணலியாருக்கும் சீதனமென்ன?

- பெ: தாலி பூலி ஊடு வளவு, தாமரையாருக்கு ஊடு வளவு, வண்ணக்கிண்ண ஊடு வளவு, இந்த வண்ணலியாருக்கும் ஊடு வளவு,
 ● மா: தாலி பூலி வீடென்ன? தாமரையாருக்கு வீடென்ன?
 வண்ணக்கிண்ண வீடென்ன? இந்த வண்ணலியாருக்கு வீடென்ன?
 ● பெ: தாலி பூலி செத்தக் குடில் தாமரையாருக்கும் செத்தக் குடில்
 வண்ணக்கிண்ண செத்தக் குடில், இந்த வண்ணலியாருக்கும் செத்தக் குடில்
 ● மா: தாலி பூலி வேணாங்கா தாமரையாருக்கும் வேணாங்கா
 வண்ணக் கிண்ண வேணாங்கா, இந்த வண்ணலியாருக்கும் வேணாங்கா.

மணவீடு, கல்வீடு, கிடுகுக் கூரை என்று இவ்விதம் பல குறைகளுள்ள வீட்டைக் கூறி வாதாடி பின்வரும் முடிவுக்கு வருவார்கள்

- பெ: தாலி பூலி நாட்டோடு, தாமரையாருக்கும் நாட்டோடு
 வண்ணக் கிண்ண நாட்டோடு, இந்த வண்ணலியாருக்கும் நாட்டோடு
 ● மா: தாலி பூலி சம்மதங்கா, தாமரையாருக்கு சம்மதங்கா, வண்ணக்கிண்ண
 சம்மதங்கா, இந்த வண்ணலியாருக்கும் சம்மதங்கா,
 ● மா: தாலி பூலி காணியுண்டோ? தாமரையாருக்கு காணியுண்டோ?
 வண்ணக்கிண்ண காணியுண்டோ? இந்த வண்ணலியாருக்கும் காணியுண்டோ?
 ● பெ: தாலி பூலி குடியாப் பங்கு, தாமரையாருக்கு குடியாப் பங்கு
 வண்ணக்கிண்ண குடியாப் பங்கு, இந்த வண்ணலியாருக்கும் குடியாப் பங்கு.
 ● மா: தாலி பூலி வேணாங்கா, தாமரையாருக்கு வேணாங்கா
 வண்ணக் கிண்ண வேணாங்கா, இந்த வண்ணலியாருக்கும் வேணாங்கா.
 ● பெ: தாலி பூலி அரவணத்தர, தாமரையாருக்கும் அரவணத்தர.
 வண்ணக்கிண்ண அரவணத்தர, இந்த வண்ணலியாருக்கும் அரவணத்தர.
 ● மா: தாலி பூலி காணாதுகா, தாமரையாருக்கு காணாதுகா
 வண்ணக் கிண்ண காணாதுகா, இந்த வண்ணலியாருக்கும் காணாதுகா.
 ● பெ: தாலி பூலி ஓரவணத்தர, தாமரையாருக்கும் ஓரவணத்தர.
 வண்ணக்கிண்ண ஓரவணத்தர, இந்த வண்ணலியாருக்கும் ஓரவணத்தர.
 (ஓரவணத்தரை என்பது ஒரு ஏக்கரைக் குறிக்கும்)
 ● மா: தாலி பூலி இணக்கந்தான், தாமரையாரே இணக்கந்தான், வண்ணக்கிண்ண
 இணக்கந்தான், இந்த வண்ணலியாருக்கும் இணக்கந்தான்.

பெண்ணின் கூறைச்சேலை றவுக்கை பற்றி

- பெ: தாலி பூலி கூறயென்ன? தாமரையாருக்கும் கூறயென்ன?
 வண்ணக்கிண்ண கூறயென்ன? இந்த வண்மதியாளுக்கும் கூறயென்ன?
 ● மா: தாலி பூலி பன்னாடை, தாமரையாருக்கு பன்னாடை,
 வண்ணக் கிண்ண பன்னாடை, இந்த வளர்மதியாளுக்கும் பன்னாடை
 ● பெ: தாலி பூலி வேணாங்கா, தாமரையாருக்கு வேணாங்கா,
 வண்ணக் கிண்ண வேணாங்கா, இந்த வளர்மதியாளுக்கும் வேணாங்கா.
 ● மா: தாலி பூலி பச்சவடம், தாமரையாருக்கு பச்சவடம்,
 வண்ணக் கிண்ண பச்சவடம், இந்த வளர்மதியாளுக்கும் பச்சவடம்,
 ● பெ: தாலி பூலி வேணாங்கா, தாமரையாருக்கு வேணாங்கா,
 வண்ணக் கிண்ண வேணாங்கா, இந்த வளர்மதியாளுக்கும் வேணாங்கா.
 ● மா: தாலி பூலி காரக்காற்சோமன், தாமரையாருக்கு காரக்காற்சோமன்
 வண்ணக் கிண்ண காரக்காற்சோமன், இந்த வளர்மதியாளுக்கும் காரக்காற்சோமன்.
 ● பெ: தாலி பூலி இணக்கங்கா, தாமரையாருக்கு இணக்கங்கா,

வண்ணக் கிண்ண இணக்கங்கா ,இந்த வளர்மதியாளுக்கும் இணக்கங்கா.
 ● பெ: தாலி பூலி றவுக்கயென்ன? தாமரையாருக்கும் றவுக்கயென்ன?
 வண்ணக்கிண்ண றவுக்கயென்ன? இந்த வளர்மதியாளுக்கும் றவுக்கயென்ன?
 ● மா: தாலி பூலி புளியம்பூச் சீத்தை, தாமரையாளுக்கு புளியம்பூச் சீத்தை,
 வண்ணக்கிண்ண புளியம்பூச் சீத்தை, இந்த வளர்மதியாளுக்கும் புளியம்பூச் சீத்தை.
 ● பெ: தாலி பூலி வேணாங்கா, தாமரையாளுக்கு வேணாங்கா,
 வண்ணக் கிண்ண வேணாங்கா, இந்த வளர்மதியாளுக்கும் வேணாங்கா.
 ● மா: தாலி பூலி பஞ்சவர்ண பட்டு, தாமரையாளுக்கு பஞ்சவர்ண பட்டு,
 வண்ணக்கிண்ண பஞ்சவர்ண பட்டு, இந்த வளர்மதியாளுக்கும் பஞ்சவர்ண பட்டு.
 ● பெ: தாலி பூலி சம்மதங்கா, தாமரையாளுக்கு சம்மதங்கா,
 வண்ணக்கிண்ண சம்மதங்கா, இந்த வண்ணலியாருக்கும் சம்மதங்கா,

தாலியின் பெறுமதி, பரசம் பற்றி வினாவுதல்

● பெ: தாலி பூலி தாலியென்ன? தாமரையாளுக்கும் தாலியென்ன? வண்ணக்கிண்ண தாலியென்ன? இந்த வளர்மதியாளுக்கும் தாலியென்ன?

● மா: தாலி பூலி ஓட்டமணிக்கோர்வ தாமரையாளுக்கு ஓட்டமணிக்கோர்வ,
 வண்ணக்கிண்ண ஓட்டமணி இந்த வளர்மதியாளுக்கும் ஓட்டமணிக்கோர்வ.

● பெ: தாலி பூலி இதாருக்குத் தேவ, தாமரையாரே இதாருக்குத் தேவ
 வண்ணக் கிண்ண இதாருக்குத் தேவ, இந்த வளர்மதியாளுக்கும் தேவயில்ல.

● மா: தாலி பூலி பாலமணிக் கோர்வை, தாமரையாளுக்கு பாலமணிக் கோர்வை,
 வண்ணக் கிண்ண பாலமணிக்கோர்வை, இந்த வளர்மதியாளுக்கும்
 பாலமணிக்கோர்வை,

● பெ: தாலி பூலி சம்மதங்கா, தாமரையாளுக்கு சம்மதங்கா,
 வண்ணக் கிண்ண சம்மதங்கா, இந்த வளர்மதியாளுக்கும் சம்மதங்கா.

● பெ: தாலி பூலி எத்தின விராகன்? தாமரையாளுக்கு எத்தின விராகன்?
 வண்ணக் கிண்ண எத்தின விராகன்? இந்த வளர்மதியாளுக்கு எத்தின விராகன்?

● மா: தாலி பூலி ஐஞ்சி விராகன், தாமரையாளுக்கு ஐஞ்சி விராகன்,
 வண்ணக் கிண்ண ஐஞ்சி விராகன், இந்த வளர்மதியாளுக்கும் ஐஞ்சி விராகன்.

● பெ: தாலி பூலி காணாதுகா, தாமரையாளுக்கு காணாதுகா
 வண்ணக் கிண்ண காணாதுகா, இந்த வளர்மதியாளுக்கு காணாதுகா.

● மா: தாலி பூலி பத்து விராகன்; தாமரையாளுக்கு பத்து விராகன்,
 வண்ணக் கிண்ண பத்து விராகன், இந்த வளர்மதியாளுக்கும் பத்து விராகன்.

● பெ: தாலி பூலி சம்மதங்கா, தாமரையாளுக்கு சம்மதங்கா.

● மா: தாலி பூலி கைக்கூலி? தாமரையாருக்கு, கைக்கூலி?
 வண்ணக் கிண்ண கைக்கூலி? இந்த வண்ணலியாருக்கு கைக்கூலி?

● பெ: தாலி பூலி ஐஞ்சி சிலின், தாமரையாருக்கு ஐஞ்சி சிலின்,
 வண்ணக் ஐஞ்சி சிலின், இந்த வண்ணலியாருக்கு ஐஞ்சி சிலின்.

● மா: தாலி பூலி காணாதுகா, தாமரையாருக்கு காணாதுகா,
 வண்ணக் கிண்ண காணாதுகா, இந்த வண்ணலியாருக்கு காணாதுகா.

● பெ: தாலி பூலி பத்து சிலின், தாமரையாருக்கு பத்து சிலின்,

● பெ: வண்ணக் கிண்ண பத்து சிலின்,இந்த வண்ணலியாருக்கு பத்து சிலின்,

● மா: தாலி பூலி காணாதுகா, தாமரையாருக்கு காணாதுகா
 வண்ணக் கிண்ண காணாதுகா, இந்த வண்ணலியாருக்கும் காணாதுகா

● பெ: தாலி பூலி முப்பது சிலின், தாமரையாருக்கு முப்பது சிலின்,
 வண்ணக் கிண்ண முப்பது சிலின், இந்த வண்ணலியாருக்கு முப்பது சிலின்,

- மா: தாலி பூலி காணாதுகா, தாமரையாருக்கு காணாதுகா
வண்ணக் கிண்ண காணாதுகா, இந்த வண்ணலியாருக்கு காணாதுகா.
- பெ: தாலி பூலி ஐம்பது சிலின், தாமரையாருக்கு ஐம்பது சிலின்,
வண்ணக் கிண்ண ஐம்பது சிலின், இந்த வண்ணலியாருக்கு ஐம்பது சிலின்,
- பெ: தாலி பூலி பரசமென்ன?, தாமரையாருக்கு, பரசமென்ன?,
வண்ணக் கிண்ண பரசமென்ன?, இந்த வளர்மதியாருக்கும் பரசமென்ன?,
- மா: தாலி பூலி ஐஞ்சி சிலின் தாமரையாருக்கு ஐஞ்சி சிலின்,
வண்ணக் கிண்ண ஐஞ்சி சிலின், இந்த வளர்மதியாருக்கும் ஐஞ்சி சிலின்.
- பெ: தாலி பூலி சம்மதங்கா, தாமரையாருக்கு சம்மதங்கா,

அக்கால வழக்கப்படி காவின் சோறு கொடுத்தல்

- மா: தாலிபூலி காவின் சோறு? தாமரையாருக்கு காவின் சோறு?
வண்ணக் கிண்ண காவின்சோறு? இந்த வண்ணலியாருக்கும் காவின்சோறு?
- பெ: தாலி பூலி இருபத்தைஞ்சிபேர், தாமரையாருக்கு, இருபத்தைஞ்சிபேர்
வண்ணக்கிண்ண இருபத்தைஞ்சிபேர், இந்த வண்ணலியாருக்கும் இருபத்தைஞ்சிபேர்.
- மா: தாலி பூலி காணாதுகா, தாமரையாருக்கு காணாதுகா
வண்ணக் கிண்ண காணாதுகா, இந்த வண்ணலியாருக்கும் காணாதுகா.
- பெ: தாலி பூலி ஐம்பதுபேர், தாமரையாருக்கு ஐம்பதுபேர்
வண்ணக் கிண்ண ஐம்பதுபேர், இந்த வண்ணலியாருக்கும் ஐம்பதுபேர்.
- மா: தாலி பூலி கறியென்ன? தாமரையாருக்கும் கறியென்ன? வண்ணக்கிண்ண
கறியென்ன? இந்த வண்ணலியாருக்கும் கறியென்ன?
- பெ: தாலி பூலி புடலங்காய்ப் புளியாணம், தாமரையாருக்கு புடலங்காய்ப்
புளியாணம் வண்ணக்கிண்ண புடலங்காய்ப் புளியாணம், இந்த வண்ணலியாருக்கு
புளியாணம்.
- மா: தாலி பூலி அதக்கொண்டு குப்பல வீச தாமரையாரே குப்பல வீச
வண்ணக்கிண்ண குப்பல வீச, வளர்மதியாரே குப்பல வீச
- பெ: தாலி பூலி இறைச்சி குடல், தாமரையாருக்கு இறைச்சி குடல்,
வண்ணக்கிண்ண இறைச்சி, குடல். இந்த வண்ணலியாருக்கு இறைச்சியும் குடலும்
- மா: தாலி பூலி வேணாங்கா, தாமரையாருக்கு வேணாங்கா,
- பெ: தாலி பூலி ஆட்டிறைச்சி, தாமரையாருக்கும் ஆட்டிறைச்சி, வண்ணக்கிண்ண
ஆட்டிறைச்சி, இந்த வண்ணலியாருக்கு ஆட்டிறைச்சி.
- மா: தாலி பூலி சம்மதங்கா, தாமரையாரே சம்மதங்கா,

இவ்விதம் மாறிமாறி கேட்பதும், மறுப்பதுமாக வாதாட்டம் நடைபெற்று, ஈற்றில் கலியாணம் சந்தோசமாக முடியும். ஆனால், அல்லையல்ல ஊரில் அந்தப் பெண்ணையோ அல்லது மாப்பிள்ளையையோ கலியாணம் செய்வதற்கு எண்ணியிருந்தோருக்கு ஏற்படும் காழ்ப்புணர்வால் மாப்பிள்ளை, பெண்ணைப் பற்றி பழித்துப் பாடுவதுமுண்டு. உதாரணத்திற்கு:

பெண் பற்றி: முத்திப் பழுத்த முழுச் சிரக்காய்ச் சொத்தச்சிக்கு
கண்ணான மச்சாளை காட்டிக் கொடுத்தாயிட
கோம்பை சொத்தைச்சிக்கு, குதிரை நடைக்காறிக்கு
ஆம்புள அழகன அடிமையாக்கிப் போட்டிங்கை

ஆண் பற்றி: பூசிரம் பூப்போல சுருண்ட சொத்தக்காரனுக்கு
மல்லியப்பூப்போல மாதரசைக் கொடுத்தாயை
நாணல் பூப்போல நரைச்ச தலையனுக்கு
கண்ணான தங்கையக் காட்டிக் கொடுத்தாயை

(5) யார் சங்கு:

ஐந்து அல்லது ஆறு பேர்கொண்ட குழு. முதலில் ஒருவர் தன் கைவிரல்களை மடக்கி கைமுட்டியை நிலத்தில் வைப்பார். இவரின் கைமுட்டிக்கு மேல் இன்னொருவர் தனது கையைமடக்கி வைப்பார். இவ்விதமாக ஒருவர் கைக்கு மேல் ஒருவராக எல்லோரும் வைப்பார்கள். ஈற்றில் தலைவரும் வைத்தவுடன், அவர் சுட்டுவிரலால் அடியிலிருந்து “இதாரசங்கு”, “இதாரசங்கு” என்று ஒவ்வொருத்தருடைய கைமுட்டியையும் தொட்டுத் தொட்டுக் கேட்டு மேல் கை வரைக்கும் போவார். அப்போது ஒவ்வொருத்தரும் “அப்பன் சங்கு... அப்பன் சங்கு” என்று சொல்வார்கள். பின்வரும் முறைப்படி வினாவுதலும் ஏனையோர் விடையளிக்கும் முறையும் முடிவும் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

தலைவர்	: அப்பன் எங்கே?
ஏனையோர்	: ஊருக்குப் போன
தலைவர்	: எந்த ஊர்?
ஏனையோர்	: கரும்பூர்
தலைவர்	: கரும்பு பூத்திச்சா, காய்ச்சிச்சா?
ஏனையோர்	: கரும்பு பூத்திச்சி
தலைவர்	: பூத்த பூ எங்கே?
ஏனையோர்	: மாடு சப்பிட்டு
தலைவர்	: சப்பின மாடெங்கே?
ஏனையோர்.	: கள்ளன் கொண்டு போயிட்டான்.
தலைவர்	: கள்ளன் எங்கே?
ஏனையோர்	: ஊட்டுக்கே கட்டிப் போட்டிருக்கு
தலைவர்	: ஊடெங்கே?
ஏனையோர்	: ஊடு பத்திப் போச்சி
தலைவர்	: பத்தினகரி எங்கே? என்று கேட்டதும்

எல்லோரும் பத்தினகரியை எடுத்து ஈ..ஈ... என்று நாங்க பல்லுத் தீட்டினோம் என சுட்டு விரலால் பற்களைத் தீட்டிக் காட்டுவார்கள். இதையடுத்து தலைவர் செட்டியர்ர வாழை சாய் என்று சொல்லி அடியிலுள்ள கைக்கு அடிப்பார். எல்லோருடைய கைகளும் சரிந்து விழுந்துவிடும்.

(6) எவடம் எவடம்:

முதற் கட்டம்

தேவை: சுமார் நாலங்குல நீமுள்ள தென்னை ஈக்கிலொன்று

முறை:

(அ) இருவர் சுமார் இரண்டடி இடைவெளி விட்டு நேருக்கு நேர் ஒருவரை யொருவர் பார்த்தமாதிரி உட்காருதல்.

(ஆ) இருவருட்கிடையில் சுமார் ஒரு முழ நீளத்திற்கு மண் குவியலொன்றை ஏற்படுத்தல் (அந்தக்காலத்தில் றோடு போடுவதற்கு கிறவல் குவித்து “பயில்” கட்டி யிருப்பது போல்)

(இ) முதலாமவர், ஈக்கில் குச்சியை தனது கைக்குள் மறைத்துக் கொண்டு மண்குவியலுக்கூடாக இரண்டு மூன்று தரம் முன்னோக்கி பின்னோக்கி நகர்த்துவார். அப்போது ஈக்கிலை இடையில் மண்குவியலுக்குள் கைவிட்டு, வெறுங்கையை மேலும் இரண்டொரு முறை நகர்த்தியபின் கையையெடுப்பார்.

(உ) இரண்டாமவர், உத்தேச மதிப்புடன் ஈக்கிலிருக்கு மென்றெண்ணி ஓரிடத்தில் இரு கைகளையும் வைத்து அமர்த்திக் கொள்வார்.

(ஊ) முதலாமவர் ஈக்கிலை எடுப்பதற்காக மண்குவியலை இருபக்கமும் கலைப்பார். ஈக்கில் கிடைத்தால், மீண்டும் விளையாடத் தொடங்குவார். கிடைக்காவிட்டால் மற்றவர் ஆட்டத்தை ஆரம்பிப்பார்.

இரண்டாம் கட்டம்

இவ்வாட்டத்திலே இரண்டாவது கட்டம் இடம்பெற அது மூன்று ஆட்டத்தில் வெற்றி பெற வேண்டுமா? அல்லது முதல் ஆட்டத்தில் வெற்றி பெற்றவுடன் ஆரம்பிப்பதா என்பதை முற்கூட்டியே பேசிக் கொள்வார்கள். இத்தீர்மானம்படி, தோற்றவர் இருகைகளும் நிரம்ப மண் எடுப்பார். அதில் ஈக்கில் குச்சியை நிறுத்தியபின், தோற்றவரின் கண்களி ரண்டையும், வென்றவர்தன் கைகளினால் மறைத்துக் கொண்டு, “எவடம்? எவடம்?” எனக் கேட்க, அதற்கு மற்றவர் “புளியடி... புளியடி...” என்று சொல்வார். இப்படிக் கேட்டுக் கொண்டே இரண்டாமவரை அங்குமிங்கும் சுற்றி ஓரிடத்தில் மண் குவியலை வைக்கச் சொல்வார். மீண்டும் அதே நிலையில் சிறிது நேரம் சுற்றி அலைக்கழித்துவிட்டு கண்ணைத் திறந்த விடுவார். மண்குவியலைத் தேடிக்கண்டு பிடித்தால் இரண்டாமவர் ஆட்டத்தை தொடங்குவார். இல்லையேல் முதலாமவர் ஆட்டத்தை தொடர்வார்.

(7) கமுகம் பூ தாயாரே:

படிமுறை:

ஐந்தாறு பெயர்களைக் கொண்ட இரண்டு குழுக்களாக அமைதல். ஆட்டத்தை ஆரம்பிக்கும் முதற் குழு ஒத்தை, இரட்டை பிடிப்பதன் மூலம் தெரியப்படும். இக்குழு அங்கத்தவர்களுக்கு பூக்களின் பெயர்கள் வைக்கப்படும். எதிர்க்குழு சற்று தூரத்தில் இருப்பார்கள். முதற்குழுவில் ஒருவரைத் தலைவர் மெல்லிய குரலில் ஒரு பூவின் பெயரைச் சொல்லி, உதாரணமாக “கமுகம்பூ தாயாரே பையவந்து முளைப்பீர்” என்ற தும், அந்நபர் வந்து கிடையாகப் படுப்பார். இவரைப் பாயொன்றினால் மூடிவிடுவார்கள். இதையடுத்து மற்றக் குழுவில் ஒருவர் மூடப்பட்டிருக்கும் பூவின் பெயரைக் கூறி எட்டிக்கடக்க வேண்டும். மதிப்பு சரியென்றால், அடுத்த குழு ஆட்டத்தை ஆரம்பிக்கும். தவறென்றால், மற்ற அங்கத்தவர்கள் முயற்சிப்பார்கள். எல்லோரும் தவறினால், சரியாக மதிக்கும் வரை, இரண்டாம், மூன்றாம் முறையென்று ஆட்டம் தொடரும்.

(8) கிள்ளிக் கிள்ளிப் பொறண்டியாரே:

ஐந்து பேர் கொண்டவொரு குழு. எல்லோரும் வட்டமாக, தங்களின் இரு உள் எங்கைகள் நிலத்தில் படுமாறு வைத்து உட்காந்திருப்பார்கள். தலைவர் மட்டும்

ஒரு கையை வைப்பார். தலைவர், தனது கையிலிருந்தோ, பிறரின் கையிலிருந்தோ, புறங்கைகளை இலேசாகக் கிள்ளிக்கொண்டு “கிள்ளிக் கிள்ளிப் பொறண்டியரே, கிண்ணந்தால என்ன பூ? முறுக்குப்பூ பூத்தவரே, முன்னாடி கஞ்சி குடிச்சவரே, பாதிப் பிலாப் பழம் திண்டவரே, பாவட்டங்காயை முடக்கு” என்று பாடுவார். எவரின் கையில் கிள்ளும் போது முடக்கு என்ற வார்த்தை முடிகின்ற, அந்த கையுடையவர் ஒரு விரலை உட்பக்கமாக மடக்கிக் கொள்வார். ஒரு கையில் ஐந்து விரல்களும் மடக்கியபின் ஆறாவது வருமாயின், அவர் உள்ளங்கை மேற்புறம் தெரியக்கூடியவாறு பிரட்டி வைப்பார். அதே வேளையில் மீண்டும் இவருக்கு “முடக்கு” என்றதுடன் முடிந்தால் அக்கையை எடுத்து விடுவார். இவ்விதம் எல்லோரும் தங்களின் கைகளை எடுக்கும்வரை ஆட்டம் தொடரும்.

(9) அட்டணக்கால் பட்டணக்கால்:

ஐந்து பேர் கொண்டவொரு குழு எல்லோரும் வரிசையாகத் தங்களினிரு கால்களையும் நீட்டி இருப்பார்கள். எல்லோருடைய கெண்டைக் கால்களும் நேராக இருக்க வேண்டும். தலைவர் தன் கைவிரல்களால் கெண்டைகளை ஒரு பக்கமிருந்து மறு பக்கம் வரை “அட்டணக்கால் பட்டணக்கால், அடுக்கி வச்ச சேவிரக்கால், பச்ச நெல்லு குத்திருக்கு, பாற்சோறு ஆக்கிருக்கு” என்று இரண்டு மூன்று முறை பாடி, ஒவ்வொருத்தரின் கால் விரல்களைப் பிடித்து “நெல்லுக் குத்தும்மா, நெல்லுக் குத்து. அரிசி புடைம்மா, அரிசி புடை, மாவிடிம்மா மாவிடி, பாற்சோறாக்கும்மா பாற்சோறாக்கு” என்று பாடிப்பாடி ஒவ்வொருத்தரின் கால் விரல்களைப் பிடித்து பாதங்களை மேலும் கீழுமாக உயர்த்தி உயர்த்தி குதிகாலால் நிலத்தில் குத்துவார்.

மரணமும், சார்ந்த நிகழ்வுகளும்

(அ) மையத்து கடைமை

அக்கால், இக்கால் அனுஷ்டானங்களுக்கிடையில் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்கள் காணப்படுகின்றன. அக்காலத்தில் மையத்தைக் குளிப்பாட்டி கபனிடுகையில், கண்ணிற்குச் சுர்மாயிட்டு, மக்கத்துப் பட்டை (ஹஜ்ஜுக்குச் செல்பவர்கள் க.பத்துல்லாவை மூடியிருக்கும் பட்டுக்கம்பளத்தில் ஒரு சிறுதுண்டு வாங்கி வருவார்கள்) கண்ணிமை மேல் வைப்பதுண்டு. இது ஐதீகமோ அன்றி ஆன்மீகமோ தெரியாது, இம்முறை இற்றைக்குப் பல வருடங்களுக்கு முன் நடைமுறையிலிருந்தது கபனிட்டபின், வீட்டிலேயே தொழுதபின் அடக்கம் செய்வார்கள். தற்போது இம்முறைகளில் மாற்றமேற்பட்டுள்ளது.

(ஆ) இத்தா இருத்தல்

இத்தா இருக்க நேர்ந்தால், பறவை பக்கிசாரம் பறக்கிறது கூடத் தெரியாத அளவிற்கு கைம்பெண்ணிருக்கும் பகுதியை பச்சோலைக்கிடுகு கொண்டு அடைத்து விடுவார்கள். இது இத்தாக் குடில் எனப்படும். மகர உரிமையுடையவர்களும், ஏனைய பெண்களும் உட்சென்று வருவதற்கென்று சுமார் 2½ அடி அகலம் 4 அடி உயரமுள்ள சிறுகடப்பு வைக்கப்படும். இத்தாக் காலத்தில் இரத்த உறவுகள், நெருங்கிய பெண்கள் ஆகியோர் இவ்வீட்டில் தங்குவார்கள். இரத்த உறவுகள் காலம் முடியும் மட்டும் அணிவிட பணிவிட, செய்து கொண்டு முழு நாட்களையும் அங்கேயே கழிப்பார்கள். இத்தா முடிவுற்று வெளிவரும் நாளன்று சொந்த பந்தங்கள், அயலவர்கள் சென்று சலாம் சொல்லி வருவார்கள். அன்றோ பிறிதொரு நாளிலோ, விதவைக்கு வெள்ளைச் சேலை, உபசரிப்புக்கு தேவை

யான சீனி, பிஸ்கட் வேறேதும் தீவினங்களும் பொருளாதார நிலையைப் பொறுத்து பணமும் எடுத்துச் செல்வார்கள்.

முடிவுரை

இவ்வூர் மக்களின் வாழ்வில் பரம்பரை பரம்பரையாக கைப்பிடித் தொழுகிய நடை முறைகள், சுமார் 80 வருடங்களுக்கு மேலாக நான் நேரில் கண்டதும், ஊரில் மூத்த குடிமக்களிடம் கேட்டறிந்தவைகளும் இக்குறிப்புகளில் அடங்குகின்றன. அத்தோடு இங்கு தரப்பட்டுள்ள கருத்துக்கள், தகவல்கள் யாவும் இவ்வூர் மக்களின் வாழ்வியலோடு சம்பந்தப்பட்டவைகளாகும். இக்கட்டுரையை உருவாக்கும் பணியில் எனக்குதவிய நம்முடிலுள்ள முதியோர்கள், காலஞ்சென்ற எனது தகப்பன், தாய், உடன்பிறப்புகள் கூறக்கேட்டதும் மற்றும் எனது சமகால நண்பர்களுடனும், S. ஆதம்வாவா (சாலா மாஸ்டர்), M.I.சலாம் (A.I), A.L. அலியார், P. உமர் கத்தாப், A.L.M. அமீன், ஜனாபா மைமுனா செயினுலாப்தீன் (அதிபர்), அண்ணவியார் பக்கீர்த்தம்பியின் மகன் சுலைமா லெவ்வை அண்ணாவியார், ஜனாபா ஆசியத்தும்மா மீராலெவ்வை, ஆமினா ஆதம் லெவ்வை ஆகியோர்களுடன் மேற்கொண்ட நேர்காணல்கள் மூலமும் குறிப்பிடக்கூடிய சில சரித்திர நூல்கள், அரச ஆவணங்கள் ஆகியவற்றி லிருந்து மேற்கோள்கள் தந்து தவிய எனது தம்பி எஸ்.எச்.எல். அலியாரிடமும் பெற்றவைகளாகும்.

குற்றங்களைந்து, குணமறிந்தொழுகல் கற்றறிந்த மாந்தர் கடன்..

குறிப்பு: இக்கட்டுரையில் இடம்பெற்றுள்ள தகவல்களை, இதனாசிரியரின் அனுமதியின்றி பயன்படுத்துதலைத் தவிர்க்கவும்.

* References

01. Sonkar, Van Sanden
02. The Crucible of Conflict Dennis Mcgilvray
03. Sainthamaruthu Grand Mosque Publications
04. The Constitution of Kandyan Kingdom -D.O'Oily
05. Govt. Gazettes. and Administrative Reports of British Ceylon.
06. The Chieftains of Ceylon Van Sanden
07. Deed of Agreement of Oct.1830 T.N.Kariapper
08. Nintavur Grand Mosque Constitution.
09. The Monograph of Batticaloa - Mudaliyar.S.O.Canagaratnam.
10. Diary on special and family incidents - S.H.L.A.Ibraheem
11. Reports of Dept. of Census, 1921 *Interviews and Special discussions.

குடிமுறையும், மரைக்காயர்மார்களும்

யூ.எம். அலியார்

ஓய்வுநிலை ஆசிரியர், செயலாளர் - மரைக்காயர் சபை

குடி என்பது ஒரு மக்கள் குழுமத்தைக் குறித்து நிற்பதாகும். இந்த அடிப்படையில் நிந்தவூரில் வாழ்ந்து வந்த குடும்பங்களில் வம்சா வழியே குடிவழியாகும். நமது முன்னோர்களின் வாழ்க்கையின் சகல துறைகளிலும் குடி மரபு தொன்று தொட்டு ஆட்சி செய்து வந்துள்ளது. குடும்பங்களை இனங்காண்பதற்கும் இந்த குடிவழித் தொடர்பு உதவியாக உள்ளது.

இந்த குடிகளில் உள்ள குடும்பங்களில் இடம்பெறும் சமயம் சார்ந்த, வாழ்வியல் சம்பந்தமான அல்லது வேறு எந்த நிகழ்வாக இருந்தாலும் குடியின் தலைவரான குடி மரைக்காயர் பங்கு பற்றாமல் அந்த நிகழ்வு இடம்பெறாது. மரைக்காயர் தெரிவு இரு வழிமுறைகளுக்கமைய இடம்பெற்றதாக ஆதாரங்கள் உள்ளன. ஒன்று தகப்பன் வழி, மற்றையது தாய்வழி. எமது கிராமத்தில் பலநூறு வருடங்களாக தாய்வழியிலேயே மரைக்காயர்மார்கள் தெரிவு செய்யப்பட்டு வருகின்றனர். ஒவ்வொரு குடியிலும் வயதில் மூத்தவரும், மார்க்கப்பற்றுள்ளவரும், எல்லோராலும் மதிக்கத்தக்கவருமான ஒருவரையே மரைக்காயராக தெரிவு செய்துகொண்டு வந்தனர். அவர் தனது குடியைச் சேர்ந்தவர்களிடையே பிரச்சினைகளைத் தீர்த்தல், குடும்ப உறவுகள், சம்பிரதாயங்களைப் பேணிப் பாதுகாத்தல், திருமணம், கத்தா நிகழ்வுகளை முன்னின்று நடாத்துதல், மார்க்க விடயங்களில் அந்தக் குடியின் பிரதிநிதியாகப் பங்குபற்றுதல், நோன்புக் கஞ்சி கொடுத்தல், மௌலாது வைபவங்களை முன்னின்று நடாத்தி வைத்தல் போன்ற விடயங்களையும் இவர்கள் பழமையைப்பேணி நடாத்தி வந்தனர். இவ்வாறான மரைக்காயர்கள் ஒன்றுசேர்ந்து ஒரு சபையாக செயற்பட்டனர். தமக்குள் தலைமை மரைக்காயர் (தாய் மரைக்காயர்) ஒருவரையும் தெரிவுசெய்து கொண்டனர். இம்மரைக்காயர் சபை பள்ளிவாசல் நிர்வாகத்தை மாத்திரமின்றி, அரசியல் கருமங்களையும் ஊர் மக்கள் சார்பில் நிறைவேற்றியது.

இலங்கை சுதந்திரமடைந்த பின்னர் ஜனநாயக எண்ணக்கரு மக்களிடையே வேருண்டத் தொடங்கியது. கல்வியறிவு வளர்ச்சி கண்டதும் பிற கலாசாரங்கள், நாகரீகக் கோலங்கள் மக்களை வந்தடைந்தன. இதனால் எமது பாரம்பரிய மரபுகள் குன்றத் தொடங்கின. இதன்படி குடி முறைமையும் செல்வாக்கிழந்து வந்தது. 1985ம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் மக்கள் மத்தியில் குடிமுறைமைக்கு மரைக்காயர்மார்களுக்கும் இருந்து வந்த செல்வாக்கு வெகுவாகக் குறைந்துவிட்டது. ஆன்று அதிகாரமற்ற நிலையிலேயே மரைக்காயர் சபை இருந்து வருகின்றது. மரபுகள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும்

எனும் நோக்கிலேயே இச்சபை தொடர்ந்து இயங்கி வருகின்றது.

இன்று மரைக்காயர் சபையின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்த புத்திஜீவிகளும், மார்க்க அறிஞர்களும், அரசியல்வாதிகளும் கூட மரைக்கார் சபை நடைமுறை மீளக் கட்டியெழுப்பப்பட வேண்டுமென அபிப்பிராயம் தெரிவித்து வருகின்றனர். இதன்படி இதற்கான பல நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. இன்ஷா அல்லாஹ் உலமா சபையும், மரைக்காயர் சபையும், நம்பிக்கையாளர் சபையும் ஒன்றுபட்டு ஊரை நிர்வகிக்கும் முறைமை மிகவிரைவில் ஏற்படும் என்ற நம்பிக்கை தோன்றியுள்ளது.

மரைக்காயர் சபையின் முக்கியத்துவம், அவர்கள் ஊர் நிர்வாகத்திற்கு ஆற்றிய பங்களிப்புகள் பற்றிய தகவல்கள் வேறு கட்டுரைகளில் இடம் பெற்றுள்ளதால் நிந்த வுரிலுள்ள குடிகள் பற்றியும் அதன் மரைக்காயர்மார்களாகப் பணியாற்றியவர்கள் குறித்தும் இங்கு நாம் காண்போம்.

01. கொசுக்கொட்டைக் குடி:

முன்பு பணியாற்றிய மரைக்காயர்மார்கள்

1. அல்ஹாஜ் எம்.எம். மேர்சா	- மேசா ஹாஜி
2. ஜனாப் ஏ. மகுமுது லெப்பை	- பெரிய மகுமுது மரைக்காயர்
3. ஜனாப் எம். தாவுதுலெப்பை	- சின்ன மகுமுது மரைக்காயர்
4. ஜனாப் எஸ்.எல். அகமதுலெப்பை	- சட்டம்பி மரைக்காயர்
5. அல்ஹாஜ் எஸ். முகமதுத்தம்பி	- ஆனையர் மகன்
6. அல்ஹாஜ் எம்.எச்.ஏ. மஜிது	- முத்தலிபா ஹாஜி மகன்
7. அல்ஹாஜ் ஏ.எம். அமீர் அலி	- காடியர் மகன்
8. அல்ஹாஜ் எம்.எச். இக்பால்	- சேவையர்
9. அல்ஹாஜ் எம்.எச். அலியார்	- முத்தலிபா ஹாஜி மகன்

தற்போதைய மரைக்காயர்மார்

1. அல்ஹாஜ் ஏ.எல்.இமாம் மௌலவி	- போஸ்ட் மாஸ்டர் மகன்
2. அல்ஹாஜ் கே.மாஜிதீன்	- சேகுப்போடியாரின் காக்காட மகன்

02. பாஞ்ச நெய்த குடி:

முன்பு பணியாற்றிய மரைக்காயர்மார்கள்

1. ஜனாப் மோதின் கண்டுப்பிள்ளை	- காசிம் மாஸ்டர்ர உம்மாட வாப்பா
2. அல்ஹாஜ் எம். இப்றாஹீம்	- புஹாரிச் சேர்மன் வாப்பா
3. ஜனாப் ஏ.எம். அலியார்	- பீயோன் அலியார்
4. ஜனாப் ஏ. இப்றாஹீம்	-
5. ஜனாப் ஏ. மீராலெவ்வை	- சீனி மனேஜர்
6. அல்ஹாஜ் ஏ.யு.முகமது இப்றாஹீம்	- தம்பிலெப்பை வட்டாணை
7. ஜனாப் எம். மிஸ்கீன்வாவா	- மிஸ்கீன் (ஓலைப் பரிகாரி)
8. ஜனாப் எம். முஹமதிஸ்மாயில்	- தண்டையல் (ஒலுவிலாரர் மாமா)

9. அல்ஹாஜ் கே.எம். இப்ராஹீம் - போஸ்ட்மாஸ்டர் (வள்ளம் போடியார் மகன்)
 10. அல்ஹாஜ் ஐ.எல். மஜீது - ஐமால் வட்டாணை (புத்தளத்தார் மகன்)

தற்போதைய மரைக்காயர்மார்

1. அல்ஹாஜ் எம்.ஓ.சேகிஸ்மாயில் - வட்டாணை (தற்போதைய சபைத் தலைவர்)
 2. அல்ஹாஜ் ஏ.எல்.எம்.அமீன் - கம்புக்காரர் மருமகன்
 (தற்போதைய உப தலைவர்)
 3. ஜனாப் யூ.எம்.அலியார் - மஜீத் மாஸ்டர் (முன்னாள் செயலாளர்)

03. அல்லிப்பு குடி:

முன்பு பணியாற்றிய மரைக்காயர்மார்கள்

1. ஜனாப் எம். உமறுலெப்பை - கூளார் மகன்
 2. ஜனாப் எம். இஸ்மாலெவ்வை - பொடுகுப்பிள்ளை
 3. ஜனாப் ஏ. கலந்தர்லெப்பை - தடியர் மகன் (ராசாப் போடியாரின் வாப்பா)
 4. அல்ஹாஜ் ஏ.ஏ. மேர்சா - அமீர் மேர்சா (மேர்சா ஹாஜி மகன்)
 5. அல்ஹாஜ் பி.ஐ.ஏ. மேர்சா - பிறின்ஸ் மேர்சா (மேர்சா ஹாஜி மகன்)

தற்போதைய மரைக்காயர்மார்

1. அல்ஹாஜ் ஏ.எம்.முனாப் - பிஸ்கால் உடையார் பேரன்
 2. அல்ஹாஜ் எம்.ஐ. இம்தியாஸ் ஹசன் - இக்பால் சேவையர் மகன்

04. ஓடாவி குடி:

முன்பு பணியாற்றிய மரைக்காயர்மார்கள்

1. அல்ஹாஜ் எம்.எம்.இஸ்மாலெப்பை - காசீம் மாஸ்டர் வாப்பா
 2. ஜனாப் கே. சுலைமாலெப்பை - புகாரி சேர்மன் மாமா
 3. ஜனாப் எம்.எம். அலியார் - சீனி புச்சர்
 4. ஜனாப் கே. உமறுலெப்பை - உனா மானா (மஜீது மாஸ்டர் வாப்பா)
 5. ஜனாப் கே.எம். இஸ்மாயில் - சின்னராசா (வாட் மெம்பர்)

தற்போதைய மரைக்காயர்மார்

1. அல்ஹாஜ் ஏ. ஜலீல்அஹமட் - அகமது அதிபரின் மகன்

05. சாயக்காரன் குடி

முன்பு பணியாற்றிய மரைக்காயர்மார்கள்

1. ஜனாப் எம். முகம்தம்பி - வெள்ளையன் தண்டையல்
 2. ஜனாப் ஏ. மீராலெப்பை - குழந்தை மரைக்காயர்

3. ஜனாப் ஏ. கலந்தர் லெப்பை	- அல்லிவில்லியார் மரைக்காயர் மருமகன்
4. அல்ஹாஜ் எம்.எம். முகமதலியார்	- வதக்குப் போடி காக்கா
5. அல்ஹாஜ் எஸ்.எச்.எல்.சுலைமாலெப்பை	- சீனிவட்டானை மகன்

தற்போதைய மரைக்காயர்மார்

1. அல்ஹாஜ் ஏ.எம். இப்றாஹீம்	- முத்து றைவர்
2. ஜனாப் எஸ்.எச்.எல்.எம். சரீப்	- சீனி வட்டானை மகன்

06. இராசாம்பிள்ளை குடி:

முன்பு பணியாற்றிய மரைக்காயர்மார்கள்

1. அல்ஹாஜ் ஏ.எம். இப்றாலெவ்வை	- தம்பிராசா மனேஜர்
2. ஜனாப் யூ. அலியார்	- மனேஜர் (கிணத்தார்)
3. ஜனாப் ஏ. மீராக்குட்டி	- கறுத்தாப் போடி (சேகுப்போடி வாப்பா)
4. ஜனாப் கே. முகைதீன்பாவா	- மாக்கான் புறோக்கர்
5. அல்ஹாஜ் ஏ.கலந்தர்லெவ்வை	- வன்னியனாரின் மகன்
6. அல்ஹாஜ் ஏ.சகாப்தீன்	- வன்னியனாரின் மதினியிட மகன்

தற்போதைய மரைக்காயர்மார்

1. அல்ஹாஜ் ஏ.எம். சுபையிர்	- MPCs மனேஜர் (தற்போதைய பொருளாளர்)
2. அல்ஹாஜ் ஏ.எம். ஜுனைதீன்	- மில் உரிமையாளர்

07. மூத்தநாச்சிக் குடி:

முன்பு பணியாற்றிய மரைக்காயர்மார்கள்

1. ஜனாப் ஏ. மீராலெப்பை	- சோறுகெல்லி லெவ்வை
2. ஜனாப் எம். மீராலெப்பை	- சேகுக் கங்காணி
3. ஜனாப் ரி. முகமதலியார்	- அமாத்துப்பிள்ளை
4. அல்ஹாஜ் எஸ்.எல். அலியார்லெவ்வை	- மிஸ்கீன் ஹாஜியார்
5. ஜனாப் ஏ. சுல்தார்லெவ்வை	- சுல்தார் வட்டானை
6. ஜனாப் எம். ஆதம்பாவா	- சுல்தார் வட்டானை மருமகன்
7. அல்ஹாஜ் கே.ஏ. றசீது	- ராசாப் போடியார்
8. அல்ஹாஜ் ஏ. நூறுமுகம்மது	- நூர் முகம்மது மாஸ்டர்

தற்போதைய மரைக்காயர்மார்

1. அல்ஹாஜ் பி.ரி.ஏ. ஹசன்	- நூர் முகம்மது மாஸ்டர் மருமகன் (உரிமையாளர் தையுபா மார்கட்டிங்)
2. ஜனாப் கே.ஏ. மஜீது	- MPCs எழுதுனர் (உப செயலாளர்)

08. அசன்பிள்ளை குடி:

முன்பு பணியாற்றிய மரைக்காயர்மார்கள்

1. அல்ஹாஜ் எம்.ஏ. மீராலெப்பை
 2. ஜனாப் கே.கே. அகமதுலெவ்வை
 3. அல்ஹாஜ் ஐ.எச்.எம். காசீம்
 4. ஜனாப் கே.எல். இப்றாலெவ்வை
 5. அல்ஹாஜ் எம்.எம். ஆதம்லெப்பை
 6. அல்ஹாஜ் எம். றாவுத்தர்
 7. ஜனாப் எம். முத்தம்பி
- முத்தலிபா ஹாஜியார்
 - வாறூன் மாஸ்டர் மாமனார்
 - காசீம் மாஸ்டர் (பைசால் MP தந்தை)
 - கறார் (கிண்ணங்காயர் முத்த மகன்)
 - தங்க ஹாஜி
 - றாவுத்தர் கங்காணி
 - A.R. என்றழைக்கப்பட்டவரின் வாப்பா

தற்போதைய மரைக்காயர்மார்

1. அல்ஹாஜ் ஏ.எம்.எம். இஸ்மாயில்
 2. அல்ஹாஜ் ஏ. அஸ்ரப் தாஹா
 3. அல்ஹாஜ் ஓ.எல்.ஏ. மஜீது
- இஸ்மாயில் மாஸ்டர் (தற்போதைய ஜும்ஆ பள்ளி தலைவர்)
 - தாஹா மாஸ்டர் மகன் (PMA)
 - றாவுத்தர் மருமகன்

09. மரைக்காடுந்த குடி:

முன்பு பணியாற்றிய மரைக்காயர்மார்கள்

1. ஜனாப் எம். மீராலெவ்வை
 2. ஜனாப் ஏ. சீனி முகம்மது
 3. அல்ஹாஜ் ஏ. ஆதம்பாவா
 4. ஜனாப் எம்.ஐ. முகமதலியார்
 5. ஜனாப் ஏ. செய்யது தம்பி
 6. ஜனாப் ஏ.எம். ஐதுருஸ்
- கூப்பிடா மோதின்
 - பிச்சமல்லி வாப்பா
 - குட்டார் ஹாஜியார்
 - தாஹா மாஸ்டர் தம்பி
 - வி.சி கிளாக் வாப்பா
 - ஐதுருஸ் பரிகாரி

தற்போதைய மரைக்காயர்மார்

1. அல்ஹாஜ் எம்.ஏ. ஜப்பார்
 2. அல்ஹாஜ் ஐ. முஸாதிக் அமீர்
- தம்பி மனேஜர் மருமகன்
 - ஐதுருஸ் பரிகாரி மகன்

10. உத்துப்பிள்ளை குடி:

முன்பு பணியாற்றிய மரைக்காயர்மார்கள்

1. ஜனாப் ஏ. அகமது லெவ்வை
 2. ஜனாப் ஏ.எம். சாஹூல் ஹமீதுலெவ்வை
 3. ஜனாப் எஸ்.பி. ஆதம்லெப்பை
 4. ஜனாப் கே.பி.எம். அபூபக்கர்லெவ்வை
 5. ஜனாப் ரி.பி. முகமதனிபா
 6. ஜனாப் எஸ்.எல்.ஏ. ஜப்பார்
- வெள்ளைக்குட்டி மரைக்காயர்
 - சீனி வட்டாணை
 - அமீன் மாஸ்டர் வாப்பா
 - பாறூன் மேர்சா மாமனார்
 - முத்துமுகம்மது
 - தோம்புதோர் செயின் வட்டாணை

7. அல்ஹாஜ் ஏ.எம். இப்றாஹீம்
8. அல்ஹாஜ் ஏ.எம். ஜியாது
9. அல்ஹாஜ் ஏ.எம். முஸ்தபா

- வி.சி. கிளாக்கர்
- சியாது வட்டாணை
- முஸ்தபா ஹாஜியார்
(காசிம்பிள்ளை மகன்)

தற்போதைய மரைக்காயர்மார்

4. அல்ஹாஜ் ஏ.ஏ. லதீப்
1. அல்ஹாஜ் ஏ. அவக்கர்
2. அல்ஹாஜ் ஏ. அகமது லெப்பை

- D.O. லதீப் (ஓய்வுபெற்ற கமநல சேவை உதவி ஆணையாளர்)
- சீனி மாஸ்டர்
- கொடுப்பர் மகன்

11. காளிக் குடி:

முன்பு பணியாற்றிய மரைக்காயர்மார்கள்

1. ஜனாப் கே.பி. முகம்மதுத்தம்பி
2. ஜனாப் யூ.பி.எம். இப்றாஹீம்
3. ஜனாப் எப்.கே. இப்றாஹீம்
4. ஜனாப் ஏ. தம்பிராசா
5. ஜனாப் எம். இப்றாஹீம்
6. ஜனாப் ஏ. அலியார்
7. ஜனாப் ஏ. ஹனபி சாஹிபு

- கறுத்தான் பரிகாரி
- உ.பா
- ஆலிம்
- தம்பிராசா கங்காணி
- கூளார் மகன்
- கொட்டான் அலியார்
- அனவிசாய்வு மரைக்கார் (மைனஸ்ர வாப்பா/ றஹீம் அதிபர் அப்பா)

தற்போதைய மரைக்காயர்மார்

1. அல்ஹாஜ் ஐ.எம். ஹனிபா
2. அல்ஹாஜ் ஏ. அகமதுலெப்பை

- மம்மனிவா ஓடாவி
- பூ கொத்தும் ஓடாவி

12. படையான்ட குடி:

முன்பு பணியாற்றிய மரைக்காயர்மார்கள்

அறியமுடியவில்லை

தற்போதைய மரைக்காயர்மார்

1. அல்ஹாஜ் எம்.ஐ.எம். யாசின்
2. அல்ஹாஜ் எம்.ரி.எம். தெளபீக்

- யாசின் மாஸ்டர்
- ஆனையர் பேரன்
(முன்னாள் வலயக்கல்வி பணிப்பாளர்)

அரசியல் நிர்வாக
நிறுவன வரலாறு

நிர்வாக கட்டமைப்பும் வளர்ச்சியும் நிந்தவூர் பிரதேச செயலக வரலாறும்

ஏ.எஸ். மகுறாப்

ஓய்வநிலை கிராம சேவை உத்தியோகத்தர்

அறிமுகம்:

நிந்தவூரின் பிரதேச நிர்வாக வரலாறு இலங்கையின் நிர்வாக முறைமை வளர்ச்சியுடன் தொடர்புபடுகிறது. இதனால் இலங்கையின் நிர்வாக வளர்ச்சியுடனேயே பிரதேச நிர்வாக வளர்ச்சியையும் நோக்கப்படுகிறது. கி.மு. 6ஆம் நூற்றாண்டில் விஜயன் மற்றும் அவரது சகாக்களின் வருகையோடு இந்த நாட்டில் மல்வத்தோயாவுக்கு அண்மையில் ஆரிய குடியேற்றங்கள் உருவாகின. அவ்வகையான குடிகள் வாழ்ந்த பிரதேசம் கம (கிராமங்கள்) என அழைக்கப்பட்டன. இங்கு வாழ்ந்த கிராமவாசிகள் கூட்டு வாழ்க்கை முறைகளில் பழக்கப்பட்டிருந்தனர். விவசாயம் அவர்களின் பிரதான தொழிலாக இருந்தது. விவசாயப் பொருட்களே நாட்டின் செல்வமாகக் கருதப்பட்டன.

இக்காலப் பகுதியில் நாட்டின் நிர்வாகப் பெரும் பிரிவானது “பஸ்” என அழைக்கப்பட்டது. அதன் அதிகாரி “பஸ்லகன்” எனவும் சிறிய கிராமங்களை நிர்வகித்தவர்கள் “கம்லதன்” எனவும் அழைக்கப்பட்டனர். இவ்வாறான கிராமத் தலைவன் பதவி வரலாற்றில் தொண்டுதொட்டுக் காணப்பட்டதொரு பதவியாகும். மன்னர்கள் தமது நிர்வாகத்தை திறன்பட மேற்கொள்ள கிராமத் தலைவர்களைப் பயன்படுத்தினர். 1815க்குப் பின்னர் பிரித்தானிய அரசு பிரதிநிதிகளும் கிராமத் தலைவர்களை பயன்படுத்திக் கொள்ளத் தவறவில்லை. வரி அறவீடு, பாதுகாப்பு, நீதிவழங்கல், வருமான சேகரிப்பு, பொது விடயங்கள், படைக்குத் தேவையான வீரர்களை வழங்கல் என்பன போன்றவை இக்கிராமத் தலைவர்களின் பொறுப்பாக இருந்தன.

கிராமத்தில் காணப்பட்ட உயர் குலத்தைச் சேர்ந்த செல்வாக்குள்ளவர்கள், அதிகார முடையவர்களாகக் காணப்பட்டவர்களுக்கே கிராமத் தலைவர் பதவி வழங்கப்பட்டது. ஆரம்ப காலங்களில் ஊர் பிரமுகர்களை ஒன்று சேர்த்து அவர்கள் முன்னிலையிலேயே மேற்படி தகைமைகளையுடையவர்கள் கிராமத் தலைவர்களாகத் நியமிக்கப்பட்டனர். இவ்வாறு தெரிவு செய்யப்பட்டவர்களுக்கு சம்பளங்கள் வழங்கப்படவில்லை. ஒரு

கௌரவ பதவியாகவே இதனைச் செய்து வந்தனர். அவர்களுக்கு நல்ல மதிப்பும் மரியாதையும் சமூகத்தில் கிடைத்து வந்தது.

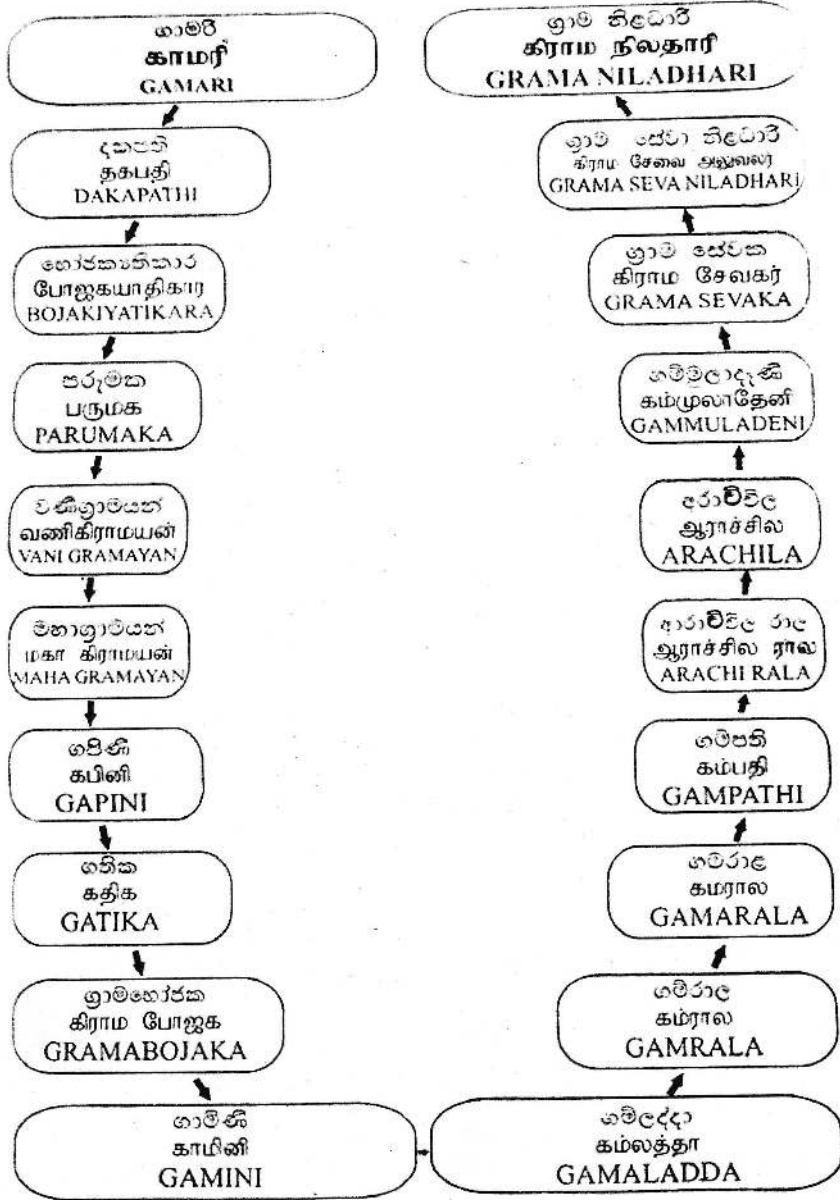
ஆங்கிலேய ஆட்சிக் காலத்தில் இப்பதவியின் கடமைகள் வரையறுக்கப்பட்டு, நியமனங்கள் வழங்கப்பட்டதோடு, உரிய வேதனமும் கொடுக்கப்பட்டது. பின்னர் குடும்பச் செல்வாக்கு, கல்வித் தகைமை என்பனவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஆளுனரால்/ அரசு அதிபரால் நேர்முகப் பரீட்சை நடாத்தப்பட்டு முறையான நியமனங்கள் வழங்கப்பட்டன. அந்நியமனங்களின்போது குறித்த பதவியை வகித்தவர்களின் பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு முன்னுரிமையும் கொடுக்கப்பட்டது.

இக்கிராம அதிகாரிகள் 1963இல் கிராம சேவகர்கள் என அழைக்கப்பட்டனர். இதே ஆண்டில் முதல்முதலாக இலங்கை முழுவதற்குமாக எழுத்துப் பரீட்சையும், நேர்முகப் பரீட்சையும் நடாத்தப்பட்டு தகைமையுடையோருக்கு மாத்திரம் நியமனங்கள் வழங்கப்பட்டன. இந்தவகையில் நாடளாவிய ரீதியில் சுமார் 4400 பேர்களுக்கு ஒரே தடவையில் நியமனம் வழங்கப்பட்டது. இவர்களுக்கு சேவைக் காலப் பயிற்சியும் கொடுக்கப்பட்டது. இக்காலப்பகுதியில் ஒரு செல்வாக்குமிக்க பதவியாக மதிக்கப்பட்டதினால் வேறு பதவிகளில் இருந்த பலர் அவற்றை விட்டுவிட்டு கிராம சேவையாளர்களாக நியமனம் பெற்றனர்.

இதன் பின்னர் 1993இல் ஆண்டின் 2ஆம் இலக்க சட்டத்திற்கு அமைவாக வெளியிடப்பட்ட 257/04 இலக்க சுற்றுநிருபத்தின்படி கிராம நிலதாரி எனும் பெயர் நடைமுறைக்கு வந்தது. தற்போது இப்பதவியினை வகிப்பவர்களது கடமைப் பொறுப்புகளாக சமாதான அலுவல்கள், வாக்காளர் இடாப்பு தயார் செய்தல், பதிவாளர் நாயகத்தின் செயற்பாடுகள், ஆள் அடையாள அட்டை, பொதுசன மாதாந்த உதவிகள், அமைய நிவாரணம், அனர்த்த விடயங்கள், சமூகப் பாதுகாப்பு நிலையத்துடன் தொடர்புடைய முதியோர், சிறுவர்கள், பெண்கள், அநாதைகள், விசேட திறனாளர்களோடு தொடர்பான விடயங்கள், பிடியானை உட்பட நீதிமன்ற விடயங்கள், குடுப்ப பிணக்குகளைத் தீர்த்து வைத்தல், எல்லைப் பிரச்சினைத் தீர்வுகள், காட்டுவள மற்றும் மரங்கள் தொடர்பான பிரச்சினைகள், புள்ளிவிபரங்கள், உறுதிப்படுத்துகை, நட்சான்றிதழ் வழங்குதல் போன்றவை உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன. சுருங்கக்கூறின் மனித வாழ்வின் பிறப்பிலிருந்து இறப்பிற்குப் பின்னர் வரையான சகல கருமங்களிலும் கிராம நிலதாரிகளுக்கு கடமைப் பொறுப்புகள் உள்ளன என்றால் அது மிகையாகாது.

கிராமத் தலைவர்கள் பதவியானது காலக்கிரமத்தில் பல பதவிப் பெயர்களாக மாற்றம் பெற்றது. அவை பின்வருமாறு:

சில வகை
பதவிப் பெயர்கள்
Names of Designations

எமதுரில் இப்பதவிகளை வகித்தவர்கள் பற்றி ஆராயும்போது எமக்குக் கிடைத்த தகவல்களின் அடிப்படையில் நிந்தவூர் பிரிவிற்கு பொலிஸ் தலைமை அதிகாரி (Police Head Man - ஆராச்சிலா)களாக உ.க.போ. ஆதங்கண்டுப் போடி (நாக்குத் தட்டி விதானையின் தந்தை) பொ.த. அபூபக்கர் லெப்பை (சுள்ளியர்), பொ.த.அ. ஆதம்பாவா (உடையார் மகன்) பொ.த.ஆ. சலைமாலெப்பை (நாக்குத் தட்டி விதானை - மஹூப் G.S யின் தாய்வழிப் பூட்டன்) பொ.த.அ. ஆதம்பாவா (பைசால் காசீம் MPயின் தாய்வழி பூட்டன்), திரு. கணபதிப்பிள்ளை (கொண்டைக்கட்டி விதானை - ஊரின் முதல் பெண் பட்டதாரியான வள்ளியம்மை ஆசிரியையின் தந்தை) ஆகியோர் பணியாற்றியுள்ளனர்.

இதன்தொடராக கிராம தலைமை அதிகாரி (V.H.M)களாக மர்ஹூம்களான T.K. ஆதம்பாவா (தம்பிராசா கங்காணியின் மகன்) A.U.செயின் (உடையார் மகன்) M.M.H. ஜமால்தீன் (ஜமால்தீன் விதானை), திரு A. விஷ்வலிங்கம் ஆகியோர் நியமனம் பெற்றிருந்தனர். கிராம தலைமை அதிகாரிகள் பதிலீட்டுக் கடமைக்காக தாம் விரும்பிய பொருத்தமானவர்களை நியமனம் செய்யும் அதிகாரத்தினையும் கொண்டிருந்தனர். இதன் அடிப்படையில் சிலகாலம் மர்ஹூம் A.S.M. முகைதீன்பாவா (M.M. றஹீம் அதிபரின் தந்தை) அவர்கள் கிராம தலைமை அதிகாரியாக பதில் கடமையாற்றியிருந்தார்.

வன்னியனார்களும், பெரும்பகுதி நிர்வாகமும்

ஆங்கிலேயர் காலத்தில் கிராமங்கள் பலவற்றை உள்ளடக்கிய பிரிவுகள் "வன்னிமை" என அழைக்கப்பட்டன. இதன் நிர்வாகத்திற்கு வன்னியனார்கள் நியமனம் செய்யப்பட்டனர். இப்பதவி அரசு அதிபர் பதவிக்கு ஒத்ததாகக் கொள்ளத்தக்கது. பிற காலத்தில் விவசாய நடவடிக்கைகளுக்காக நீர் பாய்ச்சல் வன்னியனார்களும் நியமனம் பெற்றனர். வன்னியனார்கள் எனும் பதவிப்பெயர் இராசவாச முதலியார் (கேட் முதலியார்) எனவும் அழைக்கப்பட்டது. இவர்களுக்கு உதவியாளர்களும் நியமிக்கப்பட்டனர். நிர்வாக விடயங்களுக்கு நியமிக்கப்பட்ட உதவியாளர்கள் உடையார்கள் என்றும் நீர்பாய்ச்சல் விடயங்களுக்கான உதவியாளர்கள் நீர்பாய்ச்சல் கப்புறுந்தர்கள் என்றும் அழைக்கப்பட்டனர்.

எமக்குக் கிடைத்த தகவல்களின் அடிப்படையில் இப்பிரதேசத்தின் வன்னியனார்களாக திரு மாணிக்கப்போடி வன்னியனார், மர்ஹூம்களான முஹம்மது அலி வன்னி யனார், உதுமாலெப்பை போடி வன்னியனார், மீராலெப்பைப் போடி வன்னியனார் (நீர் பாச்சல் வன்னியனார் - அமைச்சர் மர்ஹூம் எம்.எம். முஸ்தபா MP அவர்களின் தந்தை), மஜிது வன்னியனார், A.L. காரியப்பர், M.S. காரியப்பர் (மாப்பொட்டி வன்னியனார்) போன்றவர்கள் கடமையாற்றியுள்ளனர்.

வன்னியனார், இராசவாச முதலியார் போன்றவர்களின் பதவிப் பொறுப்புக்கள் இலங்கையின் சுதந்திரத்திற்குப் பின்னர் இலங்கை சிவில் நிர்வாக சேவை (Ceylon Civil Service)க்குள் உள்வாங்கப்பட்டது. 1963இல் இச்சேவை இலங்கை நிர்வாக சேவை (Ceylon Administrative Service) என பரிணாமம் பெற்றது. 1972இல் இலங்கை, ஜனநாயக குடியரசான பின்னர் SriLankan Administrative Service என பெயர் மாற்றம் பெற்றது. இச்சேவையில் இணைத்துக் கொள்ளப்பட்டவர்கள் காரிய அதிகாரி, பெரும்பாக இறைவரி உத்தியோகத்தர் (DRO), உதவி அரசாங்க அதிபர் (AGA) என அழைக்கப்பட்டனர். தற்போது இவர்கள் பிரதேச செயலாளர் (DS) என பெயர் பரிணாமம் பெற்றுள்ளனர்.

நிந்தவூரின் நிர்வாகம்:

இலங்கை ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக் காலத்தில் 9 மாகாணங்களாக நிர்வகிக்கப் பட்டு வந்தது. இம்மாகாணங்கள் ஒவ்வொன்றும் சில மாவட்டங்களாகவும், மாவட்டங்கள் ஒவ்வொன்றும் பல பற்றுக்களாகவும் பிரிக்கப்பட்டு நிர்வாகம் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு வந்தது. மாவட்ட நிர்வாகக் காரியாலயமாக கச்சேரிகள் காணப்பட்டன. இந்நிலையில் இரண்டாம் உலக மகாயுத்தம் காரணமாக கரையோரப் பிரதேசங்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருந்தன. இதனால் உணவுப் பஞ்சமும் ஏற்பட்டது. உணவு உற்பத்தியினை அதிகரிக்கும் நோக்கில் ஆரம்பத்தில் மட்டக்களப்பு கச்சேரியின் நிர்வாக அலகிற்குட்பட்ட சம்மாந்துறை பற்று, கரைவாகு நிந்தவூர்பற்று, பொத்துவில் பாணமைப்பற்று என்பன ஒன்றாக இணைக்கப்பட்டு 1944ஆம் ஆண்டில் கல்முனையில் விசேட கச்சேரி உருவாக்கப்பட்டது. அதன் அரசு அதிபராக மர்ஹூம் ஏ.எம்.ஏ. அஸீஸ் அவர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருந்தார்.

1960ஆம் ஆண்டு அம்பாரை மாவட்டம் உருவாக்கப்பட்ட போது எமது பகுதி அம்மாவட்டத்தோடு இணைக்கப்பட்டது. 1968இல் முன்னாள் பாராளுமன்ற உறுப்பினரும், அமைச்சருமான மர்ஹூம் எம்.எம். முஸ்தபா அவர்களின் வேண்டுகோளின்படி நிந்தவூர், காரைதீவு, மாளிகைக்காடு, மாவடிப்பள்ளி ஆகிய கிராமங்கள் நிந்தவூர் பற்று என தனியாகப் பிரிக்கப்பட்டது. நிந்தவூர் பற்றின் முதலாவது நிர்வாகக் காரியாலயம் மர்ஹூம் ஏ.சீனித்தம்பி (அமைச்சர் ஹசன் அலி MPயின் தாய்வழிப் பாட்டன்) அவர்களின் கட்டிடத்தில் இயங்கியது. இக் காரியாலயம் முன்னாள் உள்நாட்டலுவல்கள் அமைச்சர் கலாநிதி திரு W. தஹநாயக்க அவர்களால் திறந்து வைக்கப்பட்டது.

முதலாவது காரியாலயத்தின் புகைப்படம்

1. அமைச்சர் டாக்டர். W. தஹநாயக
2. அமைச்சு செயலாளர்
3. அமைச்சர் M.M. முஸ்தபா
4. A.M. முஸ்தபா (G.S)
5. M.A. லதீப்
6. A.M. அலியார் (G.S)
7. M.A.H.M. றஷீட் (G.S)
8. M.M.H. ஜமால்தீன் (G.S)
9. A.A. ஹமீட் (G.S)
10. A. இப்றாஹெவ்வை (தம்பிராசா மனேஜர்)
11. U.L.A. ஹமீட் ஆசிரியர்
12. S. அப்துர்ரஹ்மான் மௌலானா

இக்காலப் பகுதியில் அம்பாரை மாவட்ட அரசாங்க அதிபராக திரு V.C.V. உனந் தென்ன என்பவரும் நிந்தவூர் பெரும்பாக இறைவரி உத்தியோகத்தராக (D.R.O) திரு பம்பரபான (1968 - 1969) அவர்களும் பணியாற்றினர். இவ் அலுவலகத்தில் எமது ரைச் சேர்ந்த மர்ஹும் M.A. லதீப் அவர்கள் பிரதம எழுதுனராக கடமையாற்றினார். மர்ஹும் S. உமர் அவர்களுடன் அயல் கிராமத்தைச் சேர்ந்த மேலும் மூவரும் எழுது வினைஞர்களாக கடமையாற்றினர். இவர்களில் S. உமர் அவர்கள் பல பதவியுயர்வு களைப் பெற்று உதவி பிரதேச செயலாளராக இதே காரியாலயத்திலிருந்து ஓய்வு பெற்றார். இவர் சில வருடங்கள் அட்டாளைச்சேனை பிரதேச செயலகத்தில் பதில் பிரதேச செயலாளராகவும் பணியாற்றியிருந்தார்.

1968இல் நிந்தவூர் 5 கிராம சேவக பிரிவுகளாகவும், காரைதீவு 3 பிரிவுகளாகவும், மாவடிப்பள்ளி, மாளிகைக்காடு என்பன தனித்தனி பிரிவுகளாகவும் பிரிக்கப் பட்டிருந்தன. நிந்தவூரின் கிராம சேவகர்களாக மர்ஹும்களான M.I.M. ஜப்பார், A.A. ஹமீட் (கண்ணாடி விதானை), M.M.H. ஜமால்தீன், M.A.H.M. ரஸிது, ஜனாப் M. மீராசாஹிபு ஆகியோர் கடமைாற்றினர். வெளியூரில் கடமையாற்றிய ஜனாப் A.M. அலியார் (சேர்தீன்) அவர்கள், ஜனாப் M. மீராசாஹிபு இடமாற்றம் பெற்றுச் சென்றதன் பின்னர் இங்கு பணியாற்றினார். சில வருடங்களில் நிந்தவூர் 6 கிராம சேவையாளர் பிரிவுகளாக மாற்றப்பட்டது. புதிதாக உருவாக்கப்பட்ட 2ஆம் பிரிவிற்கு ஜனாப் A.M. முஸ்தபா (பாவா மாஸ்டர் மரு மகன்) கிராம சேவையாளராக நியமனம் பெற்றார்.

1987இல் விசேட சேவைகள் உத்தியோகத்தர்கள் (Special Service Officer) கிராம சேவகர்களாக உள்வாங்கப்பட்டனர். 1989ஆம் ஆண்டில் விவசாய விஸ்தரிப்பு உத்தியோகத்தர்கள் (KVS), விவசாய உத்தியோகத்தர்கள் (C.O) ஆகியோரும் கிராம சேவகர் சேவையில் இணைக்கப்பட்டனர். இதே ஆண்டில் நிந்தவூர் 25 கிராம சேவகர் பிரிவுகளாக அதிகரிக்கப்பட்டது.

நிந்தவூர் நிர்வாகக் காரியாலயத்தின் முதலாவது அதிகாரியாகக் கடமை புரிந்த திரு. பம்பரபான அவர்களைத் தொடர்ந்து திரு ஏக்கநாயக்க (1970 - 1971) திரு. S.R. விக்ரமரெட்ண (1972-1973) திரு W. குணரெட்ண (1974-1976), அல்ஹாஜ் A.L. காலிதீன் (சில மாதங்கள்) திரு D. ஹேவாகம (1977-1980) அல்ஹாஜ் K.M.M. சரீப் (1981-1986) அல்ஹாஜ் A.L. இப்றாஹைம் (1987-1993) ஜனாப் S.L.M. ஹஸீம் (1994-2006) அல்ஹாஜ் I.M. ஹனீபா (2006-2011) ஆகியோர் பெரும்பாக இறைவரி உத்தியோகத்தர், உதவி அரசாங்க அதிபர், பிரதேச செயலாளர் எனும் பதவிப் பெயர்களில் சேவையாற்றி நிந்தவூரின் வளர்ச்சியில் பெரும் பங்காற்றினர். தற்போது ஹாஜியானி ரிபா உம்மா அப்துல் ஜலீல் அவர்கள் இச்சேவையைத் தொடர்ந்து வருகின்றார்.

1992ஆம் ஆண்டில் பிரதேச செயலகம் எனும் பெயர் நடைமுறைக்கு வந்தது. இவ்வாண்டில் முன்னாள் ஜனாதிபதி R. பிரேமதாச அவர்களின் கொள்கைப் பிரகடனத்தின்படி அரச சேவைகளை மக்களின் காலடிக்குக் கொண்டு செல்லல் எனும் திட்டத் திற்கமைவாக காணிக்காரிய பிரிவு, சமூக சேவைப் பிரிவு, மேலதிக மாவட்டப் பதிவாளர் பிரிவு, திட்டமிடல் பிரிவு என்பன பிரதேச செயலகங்களுக்குள் கொண்டு வரப்பட்டன. நிர்வாகப் பிரிவுடன் ஆட்பதிவுத் திணைக்கள நடவடிக்கைகள், கடவுச்சீட்டு செயற்பாடுகள், மோட்டார் வாகனப் பதிவு சேவை என்பனவும் இணைக்கப்பட்டன. இந்த வகையில் 1994இல் சமுர்த்தி வறுமையொழிப்புத்திட்ட நடைமுறைகளும், பின்னர் விதாதா வள நிலையத் செயற்பாடுகளும் பிரதேச செயலகத்தின் பணிகளோடு சேர்க்கப்பட்டன.

ஆரம்பத்தில் தனியார் கட்டிடத்தில் இயங்கி வந்த காரியாலயம் 1976இல் கமநல சேவைநிலையக்கட்டிடத்திற்கு மாற்றப்பட்டது. 1995ஆம் ஆண்டில் பிரதேச செயலகத்திற்கு தனியான கட்டிடம் அமைக்கப்பட்டு காரியாலயம் தற்போதைய இடத்திற்குக் கொண் வரப்பட்டது. இந்நிலையில் 1999இல் காரைதீவு, மாவடிப்பள்ளி, மாளிகைக்காடு ஆகிய கிராமங்களை உள்ளடக்கி காரைதீவு பிரதேச செயலகம் தனியாக்கப்பட்டது.

நிர்வாக சேவை அதிகாரிகள்:

நிந்தவூரின் பிரதேச செயலகத்தில் பணியாற்றிய அனைத்து நிருவாக சேவை அதிகாரிகளும் நாணயம், நேர்மை, கடமையுணர்வுடன் தன்னலமற்ற சேவைகளை புரிந்துள்ளனர். அந்தவகையில்,

▶ திரு பம்பரபான:

நிந்தவூர் நிர்வாக காரியாலயத்தின் கட்டமைப்பு நடைமுறையை அப்போதிருந்த குறைந்த வளங்களைப் பயன்படுத்தி நிறைவாக உருவாக்கினார்.

▶ திரு ஏக்கநாயக்க:

நிர்வாகக் காரியாலயத்தின் மூலம் மக்கள் பயனடைய வேண்டும் என்ற நன்னோக்கில் செயற்பட்டார்.

▶ திரு. S.R. விக்ரமரட்ண:

தமது நிர்வாகக் காலத்தில் மக்கள் நலனில் அக்கறையுடன் பணிபுரிந்தார்.

▶ திரு W. குணரெட்ண:

காரியாலய நிர்வாக நடைமுறைகளை மேலும் மேம்படுத்திய இவர் தம்மால் முடிந்த உதவிகளை மக்களுக்குப் பெற்றுக் கொடுத்தார்.

▶ அல்ஹாஜ் A.L. காலிதீன்:

கல்முனை உதவி அரசாங்க அதிபராக பணியாற்றிய இவர் சில மாதங்கள் நிந்தவூரில் பதில் கடமையற்றினார்.

▶ திரு D. ஹேவாகம:

இவரது சேவைக் காலத்தில் சூறாவளியால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கான நிவாரண நடவடிக்கைகளை சிறப்பாக முன்னெடுத்தார்.

▶ அல்ஹாஜ் K.M.M. சரீப்:

இவரது நிர்வாகக் காலத்தில் கல்வி, சமய கலாசாரம், பொருளாதாரம், உட்கட்டமைப்பு என சகல துறைகளிலும் கவனம் செலுத்தி அவற்றின் அபிவிருத்திக்கு பாடுபட்டார். ஊரின் கல்வி அபிவிருத்திற்காக உயர் கல்விச் சபையினை தோற்றுவிப்பதில் முன்னின்று செயற்பட்டார். இச்சபை மூலமாக உயர்தர விஞ்ஞான கல்வி அபிவிருத்திக்கான பல செயற்திட்டங்கள் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டன. மேலதிக வகுப்புகள், கல்விக் கருத்தரங்குகள், வறிய மாணவர்களுக்கான உதவிகள் போன்றவையும் வழங்கப்பட்டன. ஊரில் மார்க்க கல்வியை போதிப்பதற்கான அரபுக்

கல்லூரியின் அவசியத்தினை உணர்ந்து ஊர் பிரமுகர்களுடன் இணைந்து காசிபுல் உலாம் அரபுக் கல்லூரியை தோற்றுவிப்பதில் பெரும் பங்காற்றினார். இதற்கான காணி இவரது காலத்தியே வழங்கப்பட்டது.

ஸகாத் சபையும் இவரது உந்துதலின் அடிப்படையிலேயே உருவாக்கப்பட்டது. மேலும் ஜலால்புர வீடமைப்புத் திட்டம் (30 வீட்டுத்திட்டம்) இவரது முயற்சியால் நிந்தவூருக்குக் கிடைத்த மற்றுமொரு பயனாகும். பதூரியா வித்தியாலயம் உருவாக்கப்படுவதற்காக அரசு காணியினை வழங்கியதுடன் அப்பாடசாலையை ஆரம்பிப்பதற்கும் உதவினார். நிந்தவூரின் விசேட ஆணையாளராகப் கடமையாற்றி பல புதிய வீதிகளை ஏற்படுத்தியதோடு, இருந்த வீதிகளை முறையாக செப்பனிடவும் செய்தார். கரையோர பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளிலும் அதிக கவனம் செலுத்தினார். இவர் இங்கு கடமையேற்றதும் அதுவரை காலமும் இருந்த இடர்பாடுகளை மாற்றி மக்கள் நேரடியாகவே தன்னைச் சந்தித்து தமது குறைகளைத் தெரிவிப்பதற்குரிய வாய்ப்பினை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தார். இந்நடைமுறை இன்றும் தொடர்கின்றது என்பதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

► அல்ஹாஜ் A.L. இப்றாஸெப்பை:

இவரது சேவைக் காலத்தில் ஆலிம்திடல், பரவட்டப்பிட்டி காணிகள் மக்களுக்கு பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டன. இவர் அட்டப்பள்ளப் பிரதேசத்தில் முஸ்லிம் மாணவர்களுக்கு ஒரு பாடசாலை அவசியம் என்பதை உணர்ந்து சஹிதா வித்தியாலயத்தினை தோற்றுவிக்க உதவினார். சக்காத் கிராம உருவாக்கத்திற்கு இவரும் பெரும் பங்காற்றினார். காசிபுல் உலாம் அரபுக் கல்லூரியின் இடப்பற்றாக்குறையை நிவர்த்தி செய்வதற்காக அருகில் செயற்பாடின்றியிருந்த நெசவு நிலையத்தினை கல்லூரிக்குப் பெற்றுக் கொடுத்தார். இதே வகையில் ற்.மான்யா பள்ளிவாசலின் விஸ்தரிப்பிற்காகவும், அட்டப்பள்ளம் பாக்கியதுல் சாலிஹா பள்ளிவாசலின் நிர்மானத்திற்காகவும் கிராம அபிவிருத்திச் சங்கக் காணிகளை வழங்க ஆவண செய்தார்.

நிந்தவூர் மாவட்ட வைத்தியசாலையின் இடப்பற்றாக்குறையை நிவர்த்தி செய்ய அருகில் இருந்த 6 வளவுகளை சவிகரிப்பதற்கும் அரும்பாடுபட்டார். இதுபோன்று பலவகைகளிலும் நிந்தவூருக்குச் சேவைசெய்த இவர், இம்மக்களுடன் மிகவும் அன்னியொன்னியமாகப் பழகி, ஓய்வுபெற்ற பின்னரும் இன்றுவரை நல்ல தொடர்பினை பேணி வருகின்றார்.

► ஜனாப் S.L.M. ஹஸீம்:

இவரது பதவிக் காலத்தின் ஆரம்பத்தில் மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகளால் காரியாலயம் புதிய இடத்திற்கு மாற்றப்பட்டது. இவ்வாறு மாற்றப் பெறும் போது ஒருயொரு கட்டிடம் மாத்திரமே இருந்ததது. இவரது அயராத முயற்சியால் பிரதேச செயலகத்தின் ஏனைய கட்டிடங்களும், மற்றைய பௌதீக அபிவிருத்திகளும் ஏற்படுத்தப்பட்டன. பிரதேச செயலகத்தின் அழகிய தோற்றமும், சிறந்த நிர்வாக நடைமுறைகளும் இவரால் ஏற்படுத்தப்பட்டது என்றால் அது மிகையாகாது. மேலும் இவர் சுனாமியால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் நிவாரண நடவடிக்கையினை மிகச் சிறப்பாகக் கையாண்டார்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

எதிர்காலத்தில் ஊரின் உள்ளகக் கட்டமைப்பு திட்டமிட்ட அடிப்படையில் நிகழ வேண்டும் என்பதற்காக பேராசிரியர் A.M. இஸ்ஹாக் அவர்களின் தலைமையில் திட்டமிடல்குழு (Master Plan Committee) ஒன்று அமைக்கப்பட்டு அபிவிருத்தி செயற்பாடுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. பேராசிரியர் இஸ்ஹாக் அவர்களின் உதவியுடன் இவரால் மேற்கொள்ளப்பட்ட நடவடிக்கைகள் காரணமாக ஒஸ்ரிய நாட்டின் அனுசரணையில் அட்டப்பள்ள சமாதானக் கிராமம் ஏற்படுத்தப்பட்டது. ஊரில் குடிநீர் வசதிகளை ஏற்படுத்தும் பொருட்டு நீர் தாங்கியை அமைப்பதற்கான காணியினை மிகுந்த சிரமங்களுக்கு மத்தியில் பெற்றுக் கொடுத்தார். நிந்தவூர் பிரதேச சபையின் விசேட ஆணையாளராக செயற்பட்டு ஊரின் உள்ளகக் கட்டமைப்பு அபிவிருத்திப் பணிகளிலும் இவர் பங்காற்றினார்.

மேலும் இவரது முயற்சியால் போதுத் தேவைகளுக்காக பெட்டைக்குளப் பிரதேசம் சுவிகரிக்கப்பட்டு பிரதேச சபையின்கீழ் கொண்டு வரப்பட்டது. இவர் பிரதேச சபையின் விசேட ஆணையாளராக பணியாற்றிய போது சிறந்த நிதி முகாமைத்துவத்தினை நடைமுறைப்படுத்தி ஒரு பெரும் தொகையினை ஊரின் நன்மைக்காக சேமித்து வைத்திருந்தார். மேலும் இவர் தனது பதவிக்காலத்தில் மக்கள் தமது தேவைகளை தங்குதடையின்றி பெற்றுக்கொள்வதற்கு ஏற்ற நிருவாகக் கட்டமைப்பினையும் ஏற்படுத்திச் செயற்பட்டார்.

► **அல்ஹாஜ் I.M. ஹனீபா:**

இப்பிரதேச செயலாளரது பணிக்காலத்தின் போது செங்கப்படை ஆறு துப்பரவு செய்யப்பட்டு விசாலப்படுத்தப்பட்டது. அமீர் மேர்சா நூலகம் உருவாக்கப்பட்டது. சுனாமி புனரமைப்பு வேலைகள் முறையாக தொடரப்பட்டன. குவைத் நாட்டின் உதவியுடன் வெளவாலோடை வீடமைப்புத் திட்டம் (100 வீடுகள்) அமைக்கப்படுவதற்கு இவர் பெரிதும் பாடுபட்டார். 2010ஆம் ஆண்டில் ஏற்பட்ட வெள்ள அனர்த்தத்தின்போது ஜம்ஆ பள்ளிவாசலின் பரிபாலனத்தின் கீழ் பிரதேச செயலக உத்தியோகத்தர்கள், சமூகநல இயக்கங்கள் என்பவற்றை ஒன்றிணைந்து நிவாரண நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டார். இச்செயற்பாடு மாவட்டச் செயலாளரினால் முன்மாதிரியான நிவாரண செயற்பாடாகப் பாராட்டப்பட்டது.

2010ஆம் ஆண்டில் அகில இலங்கைரீதியில் சிறந்த பிரதேச செயலகமாக நிந்தவூர் பிரதேச செயலகம் தெரிவு செய்யப்பட்டது. இவை இவரது நிருவாகத் திறமைக்கு எடுத்துக்காட்டாக அமைந்தன. இதன் பயனாக புதிய கட்டிடத் தொகுதி பிரதேச செயலகத்திற்கு கிடைக்கப்பெற்றது. ஊரில் சகல தரப்பினரிடமும் நல்ல உறவினை பேணிய இவர் இடமாற்றம் பெற்றுச் சென்ற பின்னரும் இம்மக்களின் அன்பிற்குப் பாத்திரமானவராக உள்ளார்.

► **ஹாஜியானி ரிபா உம்மா அப்துல் ஜெலீல்:**

தற்போதைய பிரதேச செயலாளரான இவர் நேர்மையுடனும், அர்ப்பணிப்புடனும் சேவையாற்றி வருகின்றார்.

நீண்ட காலமாக நடாத்தப்படாதிருந்த பிரதேச கலாசார விழாவினை நடாத்துவதற்காக முழு முச்சாக செயற்பட்டமையும், நிந்தவூரின் வரலாறு தொடர்பான இந்த நூலுருப்பெறுவதற்கு அயராது முயற்சி செய்தமையும் பாராட்டப்பட

வேண்டியதொன்றாகும்.

அதேபோன்று கடந்த அரசாங்கத்தினால் வகுக்கப்பட்ட காணிகளுக்கான உறுதிப்பத்திரம் வழங்கும் திட்டத்தினை உரியவாறு செயற்படுத்தியதன் மூலம் இப்பிரதேச மக்களின் காணி ஆவணம் தொடர்பான பிரச்சினைகள் இலகுவாக தீர்க்கப்பட்டமை, மேலும் வாழ்வாதாரத் திட்டம், கிராம எழுச்சித் திட்டம், பாதை எழுச்சித் திட்டம், மனைப் பொருளாதார எழுச்சித் திட்டம் போன்றவற்றை துரிதமாகவும் முறையாகவும் செயற்படுத்துவதற்கு வழங்கிய பங்களிப்பு, அதேபோன்று கடந்த காலங்களில் இப்பிரதேசத்தில் நிலவிய அசாதாரண காலநிலை மற்றும் சூழ்நிலைகளின்போது உயரதிகாரிகளுடன் தொடர்புகொண்டு, அலுவலக உத்தியோகத்தர்களை ஒன்றிணைத்து, துணிச்சலுடன் பிரதேசத்தின் சகஜ நிலைமை உறுதி செய்யப்பட்டவிதம் பாராட்டத்தக்கதாகும்.

நிந்தவுர் பிரதேசத்தில் கிராம சேவையாளர்களாக
பணியாற்றி ஓய்வுபெற்றவர்கள்

01. மர்ஹும் M.A.H.M. ரஷீட்
02. மர்ஹும் M.M.H.ஜமால்ஜன்
03. மர்ஹும் A.A.ஹமீட்
04. மர்ஹும் M.I.A. ஜப்பார்
05. அல்ஹாஜ் A.M. அலியார் (சேர்தீன்)
06. திரு M. கதிரேசப்பிள்ளை
07. ஜனாப் M.S.உதுமாலெப்பை
08. ஜனாப் A.M. முஸ்தபா
09. ஜனாப் I.L. உதுமான்கண்டு
10. அல்ஹாஜ் S.H.M. அலியார்
11. அல்ஹாஜ் T.L.A. அஜீஸ்
12. திரு. K. வேல்நாயகம்
13. ஜனாப் U.L.M.சரீப்
14. அல்ஹாஜ் A.M. பாறாக்
15. அல்ஹாஜ் K. அஹமட்
16. திரு. K. விநாயகமூர்த்தி
17. அல்ஹாஜ் A.L. மகுறூப்
18. அல்ஹாஜ் Y.L. பரீட்
19. ஜனாப் A. ஹாதிக்க
20. மர்ஹும் M.A.M. தஸ்தகீர்
21. ஜனாப் A.L. முஹமட் தம்பி
22. ஜனாப் A.M. பளுளுல்லாஹ்
23. மர்ஹும் H.M. பளீல்

பிரதேச செயலகத்தில் பணியாற்றும் உத்தியோகத்தர்கள்

1. Office Staff

No.	Officers Name	Designation
1	Mrs. RU.Abdul Jaleel	DS
2	Mr. R. Thiraviyaraj	ADS
3	Mr. ARM. Nizam	ACT
4	Mr. AM. Sulfikar	ADP
5	Mrs. S. Mohideen	AO
6	Mr. Z. Nasheerdeen	ADR
7	Mr. AM.Jabeer	Translator
8	Mr. HMA. Hassan	CMA(Est)
9	Mrs. KA.Majeed	CMA(Land)
10	Mr. KMM.Ansar	CMA(Act)
11	Mr. E.Thavakumar	CMA(Plan)
12	Mr. ALA. Hameed	CMA(CR)
13	Mr. AHM.Laafeer	CMA(Samurdhi)
14	Mrs. S.Mohan	CMA(Social)
15	Mrs. HAA. Jabbar	PMA - I
16	Mrs. A.Saleema	PMA - I
17	Mr. K. Kathirgamanathan	PMA - II
18	Mr. UL.Athambawa	PMA - II
19	Mrs. SUM. Mahir	PMA - II
20	Mr. A. Faizal	PMA - II
21	Mrs. HM. Siraj Merza	PMA - II
22	Mrs. KM. Shabdeen	PMA - II
23	Mrs. A. Naderajalingam	PMA - II
24	Mr. MYM.Najeeb	PMA - II
25	Mrs. V.Pulandran	PMA - II
26	Mrs. S.Sușigalah	PMA - II
27	Mrs. ALU. Samsuna	PMA - II
28	Mr. MTM. Rafeek	PMA - II
29	Mrs. K.Thavarajah	PMA - II
30	Mrs. T.Raveenthiran	PMA - II
31	Mr. MB. Ahfar	PMA - III
32	Mrs. A. Jesmina	PMA - III
33	Mrs. M.Sithy Careema	PMA - III
34	Mrs. JR. Farvin Jayah	PMA - III

2. KKS

No.	Officers Name	Designation
1	Mr. IH.Fareed	KKS - I
2	Mr. T.Mahendrarasa	KKS - II
3	Mr. MBA.Azeez	KKS - II
4	Mr. V.Rajatheepan	KKS - II
5	Mr. ACA. Arzath	KKS - II
6	Mr. YL.Sulaimalebbe	KKS - II
7	Mr. MS.Aboobucker	KKS - III
8	Mr. SA.Razath	KKS - III

3. Watcher

No.	Officers Name	Designation
1	Mr. N.Sathanantham	KKS - II

4. GN Staff

	Officers Name	Designation
1	Mr. AM, Rafeek	GN(AO)
2	Mr. M. Siddeeqe	Grama Niladhari
3	Mr. SMI. Asathullah	Grama Niladhari
4	Mr. MA. Mubarak	Grama Niladhari
5	Mr. HM. Haaris	Grama Niladhari
6	Mr. AM. Samsudeen	Grama Niladhari
7	Mr. MTM. Akram	Grama Niladhari
8	Mr. ALM. Naleem	Grama Niladhari
9	Mr. AL. Fairoose	Grama Niladhari
10	Mr. ARM. Waseem	Grama Niladhari
11	Mr. SM. Ishaq	Grama Niladhari
12	Mr. ULM. Jasooly	Grama Niladhari
13	Mr. AMM. Fawais	Grama Niladhari
14	Mrs. AS. Naseefa	Grama Niladhari
15	Mr. MMM. Mansoor	Grama Niladhari
16	Miss. AJ. Mubaracka Fathima	Grama Niladhari
17	Mr. MM. Azwath	Grama Niladhari
18	Mr. ULM. Nazcer	Grama Niladhari
19	Mr. MM. Imthiyas	Grama Niladhari
20	Mr. ULM. Razeen	Grama Niladhari
21	Mr. MIM. Mujahith	Grama Niladhari

5. Field Staff – I

No.	Officers Name	Designation
1	Mr. MM. Aliyar	AD-Agriculture
2	Mr. MCM. Hanihf	RDO
3	Mr. M. Kalenther	SSO
4	Mr. S.Udayanathan	SSO
5	Mr. AAM.Thasim	DCO
6	Mr. MIM. Ajward	SO
7	Mr. AMM. Mathani	CO
8	Mr. IL.Lafir	CO
9	Mr. MIM.Jawahir	Cul.Officer
10	Mr. BS. Shanseer	DA
11	Mr. MHM. Faizal Ameen	YSO
12	Mr. ILM. Uwais	TO(NHDA)
13	Mrs. AL. Nasrin	RS
14	Mr. SHMSIA. Moulana	SDO
15	Mrs. MM. Jazeela Nashri	WDO
16	Mr. UM. Muzammil	STO
17	Mr.H.Fazeel	DA
18	Mr. IKM. Farsath	DCPO
19	Mr. JM. Shihar	CAA
20	Mr. P. Neroshan	TO
21	Mr. SM. Riyasleen	HRDA
22	Mr. MSA. Mafrook	PA(CCD)
23	Mrs. MI. Kafeetha	THRDA-Vidatha
24	Mr. RR. Nawfudeen	FC-Vidatha
25	Mrs. M.Thavarajah	Needle Instructor

6. Field Staff - II (DO)

S.No.	Officers Name	Designation
1	Mrs. AF. Thasnim Banu	DO
2	Mrs. MA. Fairusa Farwin	DO
3	Mrs. AL. Sithy Mariya	DO
4	Miss. A. Fathima Rasmina	DO
5	Mrs. A. Rinosa Begum	DO
6	Mrs. M. Kumuthini	DO
7	Mrs. M. Eathul Naseefa	DO
8	Mrs. LS. Shuraifa	DO
9	Mr. AM. Sajabu	DO
10	Mrs. L. Fowmitha	DO
11	Mrs. AS. Nooriya	DO
12	Mrs. ASU. Janitha	DO
13	Miss. AL. Inul Jariya	DO
14	Mr. AL. Asan Ali	DO
15	Mrs. A. Nusha Behem	DO
16	Mr. SM. Aroos	DO
17	Mr. MACM. Rila	DO
18	Mr. AM. Rahuman	DO
19	Mr. J. Ali Rajai	DO
20	Mr. MTM. Fareed	DO
21	Mrs. AAS. Jazeela	DO
22	Mr. SIM. Riyas	DO
23	Mrs. MB. Rasmiya Behem	DO
24	Mrs. MS. Nushrath Farsana	DO
25	Mr. BAUM. Shafi Mirza	DO
26	Mrs. AC..Siyatha	DO
27	Mrs. A. Fathima	DO
28	Mrs. MA. Fathima Rizna	DO
29	Mrs. NA. Nazeera	DO
30	Mrs. AH. Farisa	DO
31	Mrs. MM. Asmiya	DO

32	Miss. HU. Raeesa	DO
33	Miss. A. Ayesha	DO
34	Mrs. Thanseela Rasheed	DO
35	Mrs. AA. Jaseera	DO
36	Mr. HM. Rasmy	DO
37	Mr. K. Mursith Mohamed	DO
38	Mr. AL. Jameel	DO
39	Mr. SM. Haroon	DO
40	Mr. EM. Abdul Salam	DO
41	Miss. MA. Nusha Begum	DO
42	Mrs. MA. Sifana Banu	DO
43	Mr. SL. Iqbal	DO
44	Mr. IL. Saroon	DO
45	Miss. RS. Rahuma	DO
46	Mrs. SL. Shaboorul Haseena	DO
47	Mrs. R. Fowzana	DO
48	Mr. MBM. Sameer	DO
49	Mr. KMA. Azeez	DO
50	Mrs. A. Rinosa	DO
51	Mrs. S. Fathima Junaina	DO
52	Miss. M. Raseela Farwin	DO
53	Mrs. M. Shameema Farwin	DO
54	Mr. A. Shabrin	DO
55	Mrs. MR. Rilwana	DO
56	Miss. ST. Rizana	DO
57	Mrs. I. Sithy Aneeza	DO
58	Mrs. M. Sheefa	DO
59	Mrs. A. Ayesha Fairos	DO
60	Mr. K. Sutharsan	DO
61	Miss. T. Sajitha	DO
62	Mrs. Rameesa	DO
63	Mrs. U.Kugan	DO(DMT)
64	Mr. ABA.Raheem	DO(Land)
65	Mrs.ULS.Jameela	DO(Social)
66	Mr. MAM. Kabeer	DO(Social)
67	Mr. AH. Riyal	DO(DRD)
68	Mr. Z. Faizard	DO(DRD)

7. Samurdhi Staff

No.	Officers Name	Designation
1	Mr. MM. Achchi Mohamed	SMHQ
2	Mr. HMA. Aleem	SMS-MD
3	Mr. AMA.Gaffoor	Samurdhi Manager
4	Mr. A. Mohamed Thamby	Samurdhi Manager
5	Mr. M.Susanthan	Samurdhi Manager
6	Mr. SS. Abdul Rahuman	Samurdhi Zonal Asst.
7	Mr. SIM. Marsook	Samurdhi Zonal Asst.
8	Mr. MS. Sahabdeen	SDO
9	Mr. MAM. Asber	SDO
10	Mrs. M. Roofiya Begum	SDO
11	Mr. MA. Thowfeek	SDO
12	Mrs. AL. Zahira Beevi	SDO
13	Mr. MY. Mubarak	SDO
14	Mr. AG. Firthous	SDO
15	Mr. SL. Rasik Fareed	SDO
16	Mr. M. Amsar	SDO
17	Mrs. ML. Sithy Husaima	SDO
18	Mrs. MT. Jawsa	SDO
19	Mr. MSM. Sitheek	SDO
20	Mr. M. Naleem Ahamed	SDO
21	Mrs. MH. Mereena	SDO
22	Mrs. S. Marjani	SDO
23	Mr. AAM. Mohamed Ali	SDO
24	Mr. IL. Shafeek	SDO
25	Mr. ILM. Muhseen	SDO

26	Mrs. MI. Naisa Ummah	SDO
27	Mr. ALM. Jaleel	SDO
28	Mr. MM. Samsudeen	SDO
29	Mrs. MA. Ummu Salma	SDO
30	Mr. MI. Ameenudeen	SDO
31	Mr. S. Udajeyakumar	SDO
32	Mr. PTM. Subair	SDO
33	Mrs. MAC. Sithy Sathika	SDO
34	Mrs. MT. Safeena	SDO
35	Mr. AM. Ishaqu	SDO
36	Mr. IL. Aboobucker	SDO
37	Mr. MIM. Husain	SDO
38	Mr. AL. Saheed	SDO
39	Mr. A. Saleem	SDO
40	Mr. MTM. Jazeel	SDO
41	Mrs. AL. Aarifa	SDO
42	Mrs. IL. Samsul Fowsiya	SDO
43	Mrs. AL. Ummu Careema	SDO
44	Mr. MTM. AUFAR	SDO
45	Mr. M. Niyas	SDO
46	Mr. Ali Akber	SDO

8. Graduate Trainee

S.No.	Officers Name	Qualification
1	Mrs. A. Shiyara Nimzy	BA (Hons)
2	Mrs. A. Begam Nilmiya	BA (Hons)

நிந்தவூர் பிரதேச செயலக ஆட்புலமும் பொது நிறுவனங்களும்

இஸட். நஸீர்தீன்

மேலதிக மாவட்டப் பதிவாளர், நிந்தவூர் பிரதேச செயலகம்

நிந்தவூர் பிரதேச கலாச்சார சாகித்திய விழாவையொட்டி வெளியாகும் இம் மலரில் இப்பிரதேசத்தின் இயல்பு, கலை, கலாச்சாரம், வாழ்வியல் கோலம் அனைத்தையும் உள்ளடக்குவது அவ்வளவு இலகுவானதல்ல. இப்பிரதேசத்தின் தன்மை, வரலாறு, பண்பாட்டியல் என்பன ஆழ, அகலமாக ஆராயப்படல் வேண்டும். இருப்பினும், ஆவணப்படுத்தல் என்ற ஒன்றுக்கு அப்பால் அதன் அமைவு, தோற்றம் போன்ற உண்மைகளையும், கால ஓட்டத்தின் வெளிப்பாட்டையும் நினைவுபடுத்த வேண்டிய பாரிய பணியையும் இதனூடாகச் செய்ய முயற்சிக்கின்றோம்.

சாகித்தியம் என்பது ஒன்று கூடும் தன்மை, பல்துறைப்புலமை எனக் கருத்தெடுக்கலாம். பல்முறைப் புலமையை எடுத்துக் காட்டும் எத்தனமாக இம்மலரில் இடம்பெற்றுள்ள ஆக்கங்கள் அனைத்தும் இப்பிரதேசத்தின் துறைசார்ந்தவர்களால், புலமையாளர்களால் இம்மலரிரினூடாக வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இருப்பினும், முன்னோட்டம் கருதி சில விடயங்களை காட்சிப்படுத்தவும் ஆவணப்படுத்தவுமே இதனூடே முயற்சிக்கின்றோம்.

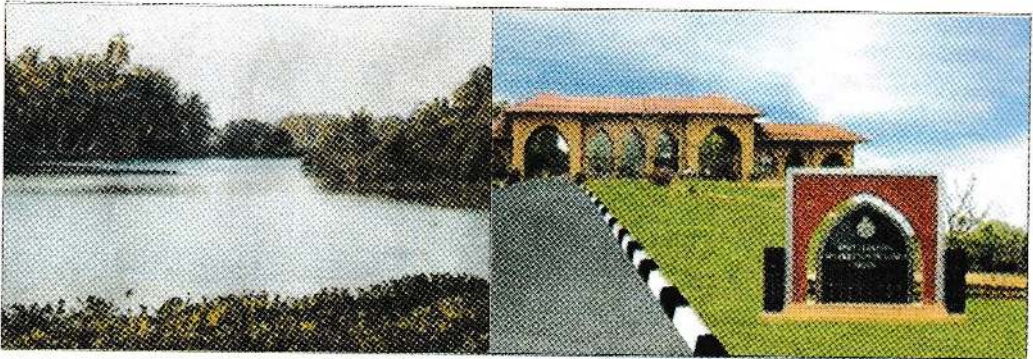
கலைகளும், இலக்கியங்களும் மனிதனது அழகுணர்ச்சியின் வெளிப்பாடு. ஆகையால், ஒரு சமூகத்தின், ஒரு பிரதேசத்தின் கலை, கலாச்சார, இலக்கிய படைப்புக்களில் அப்பிரதேச வாழ் மக்களின் பண்பாட்டியலைக் காண முடியும். அந்த வகையில் எமது பிரதேசத்தில் பல்துறை சார்ந்த கல்விமான்களும், புத்திஜீவிகளும் பல்வேறுபடைப்புக்களை ஆக்கியுள்ளபோதும், எடுத்துக்காட்டாக, சட்டத்தரணி. எஸ். முத்துமீரான் அவர்களின் எமது கிராமத்திற்கே தனித்துவமான சொல்லாடலைக் கொண்டு எமது வாழ்வியல் பண்பாட்டினூடே கதை சொல்லும் அழகு. அதேபோன்று, எஸ்.ஏ. செய்யயது ஹஸன் மௌலானா அவர்களின் “இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய சொற்பொழிவுகள்” என்ற தமிழ் இலக்கிய மாநாட்டு மலர் போன்றவற்றையும், இளைய படைப்பாளிகளின், புதுக் கவிஞர்களின் ஆக்கங்களையும் குறிப்பிடலாம்.

இப்பிரதேச மக்களின் வாழ்வாதார பிரதான தொழிலாக, நெற்செய்கை இடம் பெற்றுள்ளதுடன், நெல் அறுவடைக்காலங்களில் இப்பிரதேசம் விழாக் கோலம் பூண்டு காட்சி தரும்.

பாரம்பரிய நெற்செய்கை நிலங்களின் விளைவு காலக் காட்சி

இதேபோன்று தெற்கே, வளைந்தோடும் ஆற்றுப்படுக்கையில் பிறந்து நிற்கும் மருதந் தோப்பும் அவற்றினூடே அள்ளிவிசும் மந்த மாருதமும் எமக்கு இயற்கையளித்த வரம். இவற்றினருகே, கம்பீரமாகக் காட்சி தரும் தென்கிழக்கு பல்கலைக்கழக அமைவு மேலும் எமதூருக்கு அணி சேர்க்கின்றது.

களியோடை ஆறும் தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகமும்

மற்றுமொரு ஜீவனோபாய தொழிலாக கடல் தொழில் காணப்படுவதுடன், இத்தொழில் பல்வேறு மீனவ சமாதானங்களினூடாக ஒருங்கிணைத்து மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

மீனவர் தொழில் முயற்சியும் கடல் பிரதேசமும்

அதேபோன்று தென் புறத்தில் அமைந்துள்ள தொழில் பேட்டையிலுள்ள அரிசி ஆலைகளும் இப்பிரதேச பொருளாதாரத்தில் பாரிய பங்களிப்பை வழங்குகின்றன. குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல் போன்ற இயற்கை வளங்களினால் சூழப்பட்ட நிந்தவூர் பிரதேசத்தின் நிருவாகக் கட்டமைப்பைப் பற்றி நோக்குவோமாயின்,

நிந்தவூர் பிரதேச செயலகம்

பிரதேச செயலக நோக்கு:

மக்களால் விரும்பப்படுகின்றதும், அவர்களின் சுபீட்ச வாழ்க்கைக்கு உதவக்கூடிய நிறுவனமுமாக நிலவச் செய்தல்

பிரதேச செயலக இலக்கு:

அரசு கொள்கைக்கு அமைவாக சேவைகளை வழங்குதலும், வளப்பகிர்வு மற்றும் மக்கள் பங்களிப்புடன் கூடிய வினைத்திறன் மிக்க நிலையான திட்டமிடப்பட்ட அபிவிருத்தி செயற்பாடுகள் மூலம் மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தினை உயர்த்துதல்.

இந்த வகையில் பொது மக்களுக்கு வழங்கப்படுகின்ற சேவைகள், இப்பிரதேச மக்களின் இயல்பான செயற்பாடுகளுக்கும், வாழ்வாதாரத்திற்கும் பல்வேறு அமைச்சுக்களின் இணைப்பாகச் செயற்படும் பிரதேச செயலக நிருவாகம் மக்களுடன் பின்னிப்பிணைந்த பிரிக்கவொணாப் பொக்கிஷமாகும். இப்பிரதேச செயலகத்தின் சிறந்த நிருவாகச் செயற்பாடுகளும், ஏனைய நடவடிக்கைகளின் காரணமாக, 2009/2010ஆம் ஆண்டுக்கான அகில இலங்கை ரீதியில் இடம்பெற்ற பிரதேச செயலக அலுவலகங்களுக்கிடையிலான போட்டியில் அம்பாறை மாவட்டத்திலுள்ள, 20 பிரதேச செயலகங்களுக்கிடையே, எமது நிந்தவூர் பிரதேச செயலகம் முதலிடம் பெற்று தேசிய மட்டத்தில் ஜனாதிபதியவர்களால் பாராட்டுச் சான்றுப் பத்திரமும் வழங்கப்பட்டமை, முன்னாள் பிரதேச செயலாளர் அல்ஹாஜ் ஐ.எம். ஹனிபா அவர்களினது மேலான வழிகாட்டல்களுக்கும், பிரதேச செயலக உத்தியோகத்தர்களது தியாக சிந்தைக்கும், அர்ப்பணிப்பிற்கும் ஓர் எடுத்துக்காட்டாகும்.

2009/2010ஆம் ஆண்டு
இடம்பெற்ற பிரதேச
செயலகங்களுக்கிடையே
நடத்தப்பட்ட அலுவலக
முகாமைத்துவப் போட்டியில்
மாவட்ட மட்டத்தில்
முதலிடம் பெற்றமைக்கான
சான்றுப்பத்திரம்

இப்பிரதேச செயலகம், ஆரம்பத்தில் நிந்தவூர் கமநல சேவைகள் மத்திய நிலைய கட்டிடத்தில் இயங்கியதைத் தொடர்ந்து, தற்போதைய இடத்திற்கு அப்போதைய பிரதேச செயலாளர் ஜனாப் S.L.M. ஹஸீம் அவர்களின் காலத்தில் தமக்கென சொந்தமான ஓர் கட்டிடத்திற்கு இடமாற்றம் செய்யப்பட்டமை சுட்டிக் காட்டப்பட வேண்டிய விடயமொன்றாகும்.

முதன்முதலாக சொந்தக் கட்டிடத்தில் இயங்கிய பிரதேச செயலகம்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

இந்நிலையில், முன்னாள் பிரதேச செயலாளர் அல்ஹாஜ் ஐ.எம். ஹனிபா அவர்களின் முயற்சியின் பயனாக, முன்னாள் அம்பாரை மாவட்ட அரசாங்க அதிபர் திரு. சுனில் கன்னங்கர அவர்களின் ஏற்பாட்டில் சகல வசதிகளுடன் கூடிய இரு மாடிக் கட்டிடம் நிருமாணிக்கப்பட்டது. (இதற்கான நிதி ஒதுக்கீடு ரூபா. 40 மில்லியன் ஆகும்) இக்கட்டிட நிருமாணம் முடிவுறு தருவாயில், பதவியேற்ற இப்போதைய பிரதேச செயலாளர் ஹாஜியானி R.U. அப்துல் ஜலீல் அவர்கள் மற்றும் செயலக உத்தியோகத்தர்களினதும் அயராத செயற்பாடுகளுடன், அம்பாரை மாவட்ட அரசாங்க அதிபர் திரு. நீல் டி அல்விஸ் அவர்களின் வழிகாட்டல்களுடன், தற்போதைய சுகாதார இராஜாங்க அமைச்சரும் பாராளுமன்ற உறுப்பினருமான, கௌரவ எம்.ரி. ஹஸன் அலி மற்றும் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் கௌரவ. பைசால் காசிம் ஆகியோர்களது மேலான கரிசனையினூடே, அப்போதைய பொது நிருவாக மற்றும் உள்நாட்டலுவல்கள் அமைச்சர். கௌரவ. ஜோன் செனவிரத்தன் அவர்களினால் 2013.06.29ஆம் திகதி பிரதேச மக்கள் புடைசூழ கோலாக லமாக மக்களின் பாவனைக்காக திறந்து வைக்கப்பட்டது.

நிந்தவூர் பிரதேச செயலக புதிய கட்டிடத்தின் பொலிவுறு தோற்றம்

நிந்தவூர் பிரதேச செயலக புதிய கட்டிடம் திறந்து வைக்கப்பட்டபோது

பிரதேச செயலாளர் பிரிவின் முக்கிய தரவுகள்

- கிராம உத்தியோகத்தர் பிரிவுகள் - 25
- மக்கள் தொகை (2013) - 30,568
- குடும்பங்களின் தொகை (2013) - 9,377
- வாக்காளர்களின் தொகை (2014) - 20,405
- மொத்த நிலப்பரப்பு - 40 சதுர கிலோ மீற்றர்

தொலைபேசி இலக்கங்கள்

- பிரதேச செயலகம் (நிருவாகம்/ பொது) - 067 2250036
- பிரதேச செயலாளர் - 067 2250236
- உதவி பிரதேச செயலாளர் - 067 2250076
- கணக்காளர் - 067 2250235
- உதவிப் பணிப்பாளர் (திட்டமிடல்) - 067 2251244
- சமூர்த்தி தலைமைப்பீட முகாமையாளர் - 067 2251325
- சமூக பராமரிப்பு நிலையம் - 067 5676040
- விதாதா வள நிலையம் - 067 2251282

தொலைநகல்	: 067 2250036
மின்னஞ்சல்	: dsnintavur@gmail.com
வெப்தளம்	: www.nintavur.ds.gov.lk
பிரதேச செயலகப் பிரிவு குறியீட்டு இல	: 25

கலாசார பேரவை

OFFICE STAFF

SAMURDHY STAFF

FIELD OFFICERS

GRAMA NILADARIES OFFICERS

DEVELOPMENT OFFICERS

கிராம உத்தியோகத்தர் பிரிவுகளும் அதன் நிலப்பரப்பும்

இல.	கி.உ. பிரிவு	நிலப்பரப்பு	
		ச. கி. மீ	சதவீதம்
01	நிந்தவர் - 01	0.67	1.675
02	நிந்தவர் - 02	0.327	0.8175
03	நிந்தவர் - 03	0.323	0.8075
04	நிந்தவர் - 04	0.323	0.8075
05	நிந்தவர் - 05	0.323	0.8075
06	நிந்தவர் - 06	0.3	0.75
07	நிந்தவர் - 07	0.3	0.75
08	நிந்தவர் - 08	0.323	0.8075
09	நிந்தவர் - 09	0.931	2.3275
10	நிந்தவர் - 10	4.168	10.42
11	நிந்தவர் - 11	0.21	0.525
12	நிந்தவர் - 12	0.161	0.4025
13	நிந்தவர் - 13	0.17	0.425
14	நிந்தவர் - 14	0.255	0.6375
15	நிந்தவர் - 15	0.242	0.605
16	நிந்தவர் - 16	0.141	0.3525
17	நிந்தவர் - 17	0.352	0.88
18	நிந்தவர் - 18	0.36	0.9
19	நிந்தவர் - 19	0.15	0.375
20	நிந்தவர் - 20	0.214	0.535
21	நிந்தவர் - 21	0.125	0.3125
22	நிந்தவர் - 22	0.77	1.925
23	நிந்தவர் - 23	15.708	39.27
24	நிந்தவர் - 24	3.979	9.9475
25	நிந்தவர் - 25	9.198	22.995
Total		40	100

கிராம உத்தியோகத்தர் பிரிவு மட்டத்தில் சனத்தொகை விபரம் 2013

இல.	கி.உ. பிரிவு	சிங்களவர்		தமிழர்		முஸ்லிம்		ஏனையவர்		மொத்தம்	
		ஆண்	பெண்	ஆண்	பெண்	ஆண்	பெண்	ஆண்	பெண்	ஆண்	பெண்
01	நிந்தவர் - 01					801	835			801	835
02	நிந்தவர் - 02					592	592			592	592
03	நிந்தவர் - 03					904	881			904	881
04	நிந்தவர் - 04					917	878			917	878
05	நிந்தவர் - 05					1155	1203			1155	1203
06	நிந்தவர் - 06					720	662			720	662
07	நிந்தவர் - 07			14	17	720	703			734	720
08	நிந்தவர் - 08					883	851			883	851
09	நிந்தவர் - 09					1068	1040			1068	1040
10	நிந்தவர் - 10			304	320	192	166			496	486
11	நிந்தவர் - 11					870	917			870	917
12	நிந்தவர் - 12					619	663			619	663
13	நிந்தவர் - 13					534	538			534	538
14	நிந்தவர் - 14					410	457			410	457
15	நிந்தவர் - 15					499	514			499	514
16	நிந்தவர் - 16					517	502			517	502
17	நிந்தவர் - 17					432	449			432	449
18	நிந்தவர் - 18					361	372			361	372
19	நிந்தவர் - 19					334	338			334	338
20	நிந்தவர் - 20			99	114	173	168			272	282
21	நிந்தவர் - 21					375	338			375	338
22	நிந்தவர் - 22					664	767			664	767
23	நிந்தவர் - 23			28	25	424	447			452	472
24	நிந்தவர் - 24					334	349			334	349
25	நிந்தவர் - 25					274	245			274	245
மொத்தம்		00	00	445	476	14772	14875	00	00	15217	15351

பிரதேச செயலக நிருவாகப் பிரிவின் செயற்பாடுகள்

- பிரதேச செயலகத்தின் ஆளணியினரின் பொதுவான நிருவாக நடவடிக்கைகளைக் கையாளுதல். (சுய விபரக்கோவை, தின வரவு, அலுவலர் லீவுகள், புகையிரத ஆணைச்சீட்டு, இடமாற்றம், ஒழுக்காற்று நடவடிக்கைகள்)
- உத்தியோகத்தர்களின் பயிற்சிகள் தொடர்பான நடவடிக்கைகள்.
- தேசிய விழாக்கள்.
- பிரதேச விளையாட்டு அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகள்.
- தேர்தல் திணைக்களத்துடன் தொடர்புடைய நடவடிக்கைகள்.
- பிரதேச செயலக வாகனங்கள் தொடர்பான நிருவாகம்.

- ஆட்பதிவுத் திணைக்களத்தின் தேசிய அடையாள அட்டைகள் வழங்குதல், பிரதி வழங்கல், புதுப்பித்தல்.
- கடவுச்சீட்டு தொடர்பான நடவடிக்கை.
- வருமானச் சான்று, பெறுமதிச் சான்று, நற்சான்றுப் பத்திரம், ஓய்வூதியக் காரர்களின் பணிக்கொடை மற்றும் அவர்களுக்கான புகையிர ஆணைச்சீட்டு.
- ஜனாதிபதி நிதியக் கொடுப்பனவு.
- காட்டு யானைகள், பயிச்செய்கைக்கு தீங்கு விளைவிக்கும் விலங்குகள் தொடர்பான பாதுகாப்புக்கான துப்பாக்கி பரிபாலனம்.

நிதிப் பிரிவின் செயற்பாடுகள்

- கொடுப்பனவுகள், நிதிசார் நடவடிக்கைகளை முகாமை செய்தலும் கட்டுப்படுத்தலும்.
- பிரதேசத்திலுள்ள வியாபார நிலையங்களை பதிவு செய்தல்.
- பிரதேச செயலக ஆளணியினருக்கான சம்பளம், சம்பள முற்பணக் கடன்கள் வழங்குதல்.
- பல்வேறு திணைக்களங்கள் சார்பான கொடுப்பனவு நடவடிக்கைகள்.
- பரீட்சைக் கட்டணங்கள் போன்ற கட்டணங்களை ஏற்றல்.
- ஓய்வூதியக் கொடுப்பனவு
- வாகான வருடாந்த அனுமதிப்பத்திரம் வழங்குதல்.
- அரசிறை சேகரிப்பு.

பதிவாளர் பிரிவின் செயற்பாடுகள்

பதிவின் மூலம் உரிமைகளைப் பாதுகாத்துக்கொள்வதற்கு மக்களுக்கு உதவி புரிதலை நோக்காகவும், சமூக வாழ்க்கையின் ஆதார நிகழ்வுகளான விவாகம், பிறப்பு மற்றும் இறப்பு பதிவு செய்வதன் மூலமும், அவ்வேடுகளைப் பாதுகாப்பது மற்றும் அவ்வாவணங்களில் இருந்து பிரதி வழங்கல் மூலமும் உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்காக மக்களுக்கு உதவுதலை குறிக்கோளாகவும் கொண்டு இப்பிரிவு செயற்படுகின்றது. அதன்படி,

- தற்போது 1960ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னரான விவாக, பிறப்பு, இறப்புப் பதிவேடு களிலிருந்து கணனி மூலம் பதிவுச் சான்றிதழ்கள், விண்ணப்பித்த அதே சந்தர்ப்பத்தில் வழங்கப்படுவதுடன், மாவட்டத்தின் ஏனைய பிரதேச செயலகங்களிலிருந்தும் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டிய பதிவுச் சான்றிதழ்களும் இப்பிரிவு மூலம் வழங்கப்படுகின்றன.
- 1907ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் இன்று வரையான (1927-1932ஆம் ஆண்டு வரையான பதிவேடுகள் சிதைவடைந்துள்ளன) பிறப்பு பதிவேடுகளின் சான்றுப்பத்திரம் மற்றும் 1932ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் இன்று வரையான மரண பதிவேடுகளின் சான்றுப்பத்திரம் மற்றும் 1934ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் இன்று வரை நிந்தவூர் பிரதேச விவாகப் பதிவாளர்களினால் பதிவு செய்யப்பட்ட விவாக பதிவேடுகளிலிருந்து பதிவு சான்றுப் பத்திரம் என்பன வழங்கப்பட்டு வருகின்றன.
- விவாகம், பிறப்பு, இறப்பு பதிவு செய்யும் பதிவாளர்களின் கடமைகளை மேற் பார்வை செய்தலும், அவர்களுக்கான கொடுப்பனவு நடவடிக்கைகளும்

- விவாகம், பிறப்பு, இறப்பு பதிவுகள் தொடர்பான தரவுகளைப் பேணுதல்.
- பதிவு செய்யப்பட்ட பதிவேடுகளில் தகவல்கள் சேர்த்தல், திருத்தம் செய்தல்.
- பதியப்படாத விவாக, பிறப்பு, இறப்புக்களை காலம் கடந்து பதிவு செய்வதற்கான நடவடிக்கை.

காணிப் பிரிவின் செயற்பாடுகள்

- காணிக் கச்சேரிகள் மூலம் அரசு காணிகளை வரையறை செய்தலும், பொருத்தமானவர்களுக்கு பகிர்ந்தளித்தலும்
- காணி உத்தரவுப் பத்திரம், உடமை மாற்றம் சீராக்கல்.
- வருடாந்த உத்தரவுப் பத்திரங்களைப் புதுப்பித்தலும் அவற்றிற்கு அளிப்புப் பத்திரங்கள் வழங்குதலும்.
- ஆற்றுமண், கடல் மண், கால்நடை கொண்டு செல்லலுக்கான அனுமதிப் பத்திரம் தொடர்பான நடவடிக்கைகள்.
- மரம் கொண்டு செல்லலுக்கான அனுமதிப்பத்திரம் வழங்கல் தொடர்பான நடவடிக்கைகள்.
- பிரதேச செயலாளர் பிரிவுக்குட்பட்ட அரசு காணிகளை நில அளவை செய்தல் தொடர்பான நடவடிக்கைகள்.
- அத்துமீறி அரசு காணிகளைப் பிடித்தோர் தொடர்பிலான நீதிமன்ற நடவடிக்கைகள்.
- பிரதேச செயலக பிரிவுக்குட்பட்ட அரசு காணிகள் தொடர்பில் பொது மக்களின் பிணக்குகளைத் தீர்த்து வைத்தலும் ஆலோசனை வழங்குதலும்.
- பொதுப் பயன்பாட்டு காணி ஒதுக்கீடுகளை (Reservtion) பேணுதல்.
- பொதுத் தேவைகளுக்கு தனியார் காணிகளை சுவிகரித்தலும் அதற்கான நடவடிக்கைகளை வழங்குதலும்.

திட்டமிடல் பிரிவின் செயற்பாடுகள்

- பிரதேச அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகளைத் திட்டமிடலும் முன் மொழிதலும்.
- பன்முகப்படுத்தப்பட்ட வரவு செலவு திட்டத்தின் கீழ் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்ட அபிவிருத்தி வேலைகள் தொடர்பான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளுதல்.
- புள்ளிவிபரம் மற்றும் சனத்தொகை கணக்கெடுப்பு மற்றும் பல்வேறு கணக்கெடுப்பு தொடர்பான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளுதல்.
- பிரதேசத்தின் நிருமாணம் தொடர்பான நடவடிக்கைகள்.
- பிரதேச தகவல்கள், தரவுகளை சேகரித்தலும், பேணுதலும்
- அரசின் திட்டங்களான திவி நெகும், கம நெகும், மக நெகும் திட்டங்களைச் செயற்படுத்தல்.
- மீன்பிடித் தொழில் தொடர்பான நடவடிக்கைகள்
- உலக வங்கி மற்றும் ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கி நிதியம் மற்றும் ஏனைய அபிவிருத்தி செயற்திட்ட அமைப்புக்களின் செயற்திட்ட நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளுதல்.
- வாழ்வாதார செயற்திட்டங்கள் தொடர்பான நடவடிக்கைகள்.

வாழ்வின் எழுச்சி அவிருத்தி பிரிவின் செயற்பாடுகள்

வறுமை குன்றிய செழிப்பான இலங்கைத் தேசமொன்றினைக் கட்டியெழுப்புதலை நோக்காகவும், பொது மக்களின் துணையுடன்கூடிய அபிவிருத்தி செயற்பாட்டினூடாக வறுமை குன்றிய நிரந்தர தேசிய அபிவிருத்திக்கு பங்களிப்புச் செய்தலை செயற்பணியாகவும் கொண்டு இயங்குகின்றது. இதனூடான செயற்றிட்டங்களாவன,

நலனுதவித் திட்டங்கள்

- வறுமைக்கோட்டின்கீழ் வாழ்பவர்களுக்கு சமுர்த்தி வங்கிகளுடாக கொடுப்பனவு
- கர்ப்பிணி மற்றும் பாலூட்டும் தாய்மார்களுக்கான போசனைப் பொதி, கொடுப்பனவு அட்டை மூலமான கொடுப்பனவு

சமூகப் பாதுகாப்பு நிதிய கொடுப்பனவு

- திருமணம் பிறப்பு இறப்பு போன்ற மங்கள அமங்கள் நிகழ்வுகளுக்கான மற்றும் வைத்தியசாலையில் தங்கியிருந்து சிகிச்சை பெற்ற சமுர்த்தி பயனாளிகளுக்கான கொடுப்பனவுகள்
- பாடசாலை மாணவர்களுக்கான சிப்தொற புலமைப்பரிசில் கொடுப்பனவு

சமூக அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகள்

- திரிய பியச (வசதியற்றோருக்கான வீடமைப்பு வதிகள்)
- லொத்தர் சீட்டு மூலமான வீட்டு வசதிகள்
- ரட்டவிருவோ வீட்டுக்கடனுக்கான வசதிகள்
- சிசுதரிய (வசதியற்ற மாணவர்களுக்கான கல்விச் செயற்பாட்டிற்கான உதவிகள்).
- சிறுவர் கழகங்களினூடாக ஆற்றலுள்ள மாணவர்களை இனம்கண்டு விருது வழங்கிக் ஊக்குவித்தல்.
- சிறுகுழுக்கள் மற்றும் சமுர்த்தி சங்கங்களை உருவாக்கி அவற்றினூடே சமூக கலாசார விழுமியங்களைக் கட்டியெழுப்புதல்.

வாழ்வாதார செற்றிட்டங்கள்

- விவசாயம்
- மீன்பிடி கால்நடை வளர்ப்பு
- கைத்தொழில்
- சந்தைப்படுத்தலும் சேவைகளும் போன்ற துறைகளுக்கு குறைந்த வட்டி வீதத்திலான வாழ்வாதார சமுர்த்தி வங்கிக்கடன்கள்
- அரசின் வாழ்வாதார உதவிகள்
- சுழற்சி நிதிய கடன் உதவிகள்
- ரட்டவிருவோ (வெளிநாடுகளில் தொழில்புரிவோர்) வாழ்வாதாரக் கடன்கள்

வாழ்வின் எழுச்சி சமுதாய அடிப்படை வங்கிக் கடன் வசதிகள்

- சுயதொழில் கடன்கள்
- பயிற்சி செய்கைக் கடன்கள்
- மீன்பிடிக் கடன்கள்

சமூக பராமரிப்பு மையம்

2004ஆம் ஆண்டு ஏற்பட்ட சுனாமி அனர்த்தத்திற்கு பின்னரான இலங்கையில், குயின்ஸ் பல்கலைக்கழகத்தின் எண்ணக்கருவினை அடிப்படையாகக் கொண்டு சமூக அபிவிருத்தி மற்றும் பராமரிப்பு நிலையங்கள் நிர்மாணிக்கப்பட்டு செயற்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன.

இந்நிலையத்தில் சமூக சேவைகள், சிறுவர் அபிவிருத்தி, சிறுவர் உரிமை மேம்பாடு, பெண்கள் அபிவிருத்தி, முதியோர் விருத்தி, உளவளத்துணை, சிறுவர் பராமரிப்பும், கண்காணிப்பும் ஆகிய விடயங்களை முன்னணியாகக் கொண்டு செயற்படுகின்றது.

இந்நிலையத்தின் செயற்பாடுகள் சமூக சேவைகள் அமைச்சு, மற்றும் மாகாண சபையின் சமூக சேவைப் பிரிவு ஆகியவற்றின் மூலம் மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. அதனூடே,

- பொதுசன மாதாந்தக் கொடுப்பனவு மற்றும் 70 வயதிற்கு மேற்பட்ட சிரேஷ்ட பிரஜைகளுக்கான வாழ்வாதார மாதாந்தக் கொடுப்பனவு வழங்கல்.
 - குறிப்பிட்ட சில பிணியாளர்களுக்கான ஆதாரக் கொடுப்பனவு வழங்கல்.
 - மாற்றுத்திறனாளிகளுக்கான உபகரணங்கள் வழங்குதல்
 - இயற்கை அனர்த்த நிவாரண நடவடிக்கைகள்
 - மகளிர் அபிவிருத்தி மேம்பாட்டு செயற்பாடுகள் மற்றும் சுய தொழில்வாய்ப்பு வசதிகளை வழங்குதல்.
 - உளவள ஆற்றுப்படுத்தல் நடவடிக்கை
 - சிறுவர் நன்னடத்தை திணைக்களம்சார் நடவடிக்கை
 - பிரதேச மக்களின் நலனோம்பு நடவடிக்கை
- போன்ற நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

நிந்தவூர் பிரதேச சமூக பராமரிப்பு மையக் கட்டடம்

விதாதா வள நிலையம்

கிராமத்திற்கு தொழில்நுட்பம் எனும் தொனிப்பொருளில் 2004ம் ஆண்டு நாட்டிலுள்ள அனைத்து பிரதேச செயலாளர் பிரிவுகளுக்கும் ஒரு விதாதா வள நிலையம் எனும் அடிப்படையில் விஞ்ஞான தொழில்நுட்ப அமைச்சினால் உருவாக்கப்பட்டது.

விதாதா எனும் பெயர் பதம் வித்யா - தான தாக்சனய (கிராமத்திற்கு தொழில் நுட்பத்தை வழங்குதல்) எனும் சிங்களப் பதத்திலிருந்து முதலெழுத்துகளைக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்ட பெயர் ஆகும்.

நிந்தவூர் பிரதேச செயலகத்திற்கான விதாதா வளநிலையம் தனியார் கட்டடத்தில் 2006.10.25இல் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது. தற்போது விதாதா வள நிலையமானது பிரதேச செயலகத்திற்குள் இணைக்கப்பட்டுள்ளது.

இதன் முக்கிய செயற்பாடுகளாவன:

- நகரங்களுக்கு மட்டுப்படுத்தப்பட்டிருந்த தொழில்நுட்பத்தை கிராமத்திற்கு கொண்டு செல்லல். பிரதேசங்களில் காணப்படும் வளங்களை இனங்காணல் மற்றும் கிராமமக்களிடையே தொழில்நுட்ப அறிவை வளர்த்தல் அதன்பால் ஊக்குவித்தல்.
- தொழில்வினை முயலுனர்களுக்கு தொழில்நுட்ப அறிவை வழங்குதல் மற்றும் அவர்களுடைய தொழில் முயற்சிகளுக்கு ஆலோசனை மற்றும் அறிவுரை வழங்குதல்
- சுய தொழில் முயற்சிகளில் ஈடுபடும் அல்லது ஈடுபட ஆர்வமுள்ளவர்களுக்கு தொழில்நுட்ப மாற்றீடு நிகழ்ச்சிகளை விதாதா வள நிலையம் மூலம் வழங்குதல்.
- தொழில்நுட்ப விழிப்புணர்வுகளை பொதுமக்களுக்கு வழங்குதல் அல்லது ஏற்பாடு செய்தல்.
- பாடசாலை மாணவர்களுக்கு விஞ்ஞான மற்றும் புத்தாக்க ஆர்வத்தை தூண்டுதல். அந்நோக்கோடு விழிப்புணர்வு கருத்தரங்குகளை பாடசாலை மட்டத்தில் நடத்த ஏற்பாடு செய்தல்.
- விஞ்ஞான தொழில்நுட்ப அமைச்சின் கீழ் செயற்படும் நிறுவனங்களின் செயற்பாடுகளை தேவையானவர்களுக்கு பெற்றுக்கொடுக்க உதவுதல்.
- கிராம சேவகர் பிரிவு தோறும் வினைமுயலுனர்களை உருவாக்குதல்
- விதாதா சங்கங்களை கிராம சேவகர் பிரிவு தோறும் ஸ்தாபித்தல் அதன் செயற்பாடுகளை விரிவுபடுத்தல்.
- அவர்களுக்கு தேவையான தொழில்நுட்ப மாற்றீடு பயிற்சி நெறிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தல்.
- சிறிய மற்றும் நடுத்தர (SME'S) வினைமுயலுனர்களுக்கு அரச வங்கிகளினுடாகக் கடன் வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தல்.

மேற்கூறப்பட்டவை விதாதா வள நிலையத்தின் குறிப்பிடத்தக்க முக்கிய செயற்பாடுகளாகும்.

இவ்வாறான சேவைகளுடன், எதிர்பாராத விதமாக அவ்வப்போது இடம்பெறும் இயற்கை அனர்த்தங்களின்போது துரிதமாக செயற்பட்டு மக்களின் அவசர தேவைகளைப் பூர்த்திசெய்து இயல்பு நிலைக்கு கொண்டுவருவதில் இப்பிரதேச செயலகம் பாராட்டத்தக்க சேவைகளை அந்தந்த சந்தர்ப்பங்களில் மேற்கொண்டு வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. அந்தவகையில், 2004ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 26ஆம் திகதி இடம்பெற்ற, பல உயிர்களையும், உடமைகளையும் காவுகொண்ட சுனாமி அனர்த்தத்தின் போது, அப்போதைய பிரதேச செயலாளர் ஜனாப் S.L.M. ஹஸீம் அவர்களினதும், உத்தி யோகத்தர்களினதும் உணர்வுபூர்வமான செயற்பாடுகளினூடே, உயிர் இழப்புகளினால் பாதிப்படைந்த மக்களது உணவு, தற்காலிக தங்குமிடம் மற்றும் சுகாதார தேவைகளை முடியுமான அளவில் வழங்கப்பட்டது.

அட்டப்பள்ளம் 100 வீட்டுத்திட்டம் - சர்வோதய சமாதானக் கிராமம்

வெளவாலோடை 100 வீட்டுத்திட்டம் - ஜபர் அல்அஹமட் நகரம் - குவைத் கிராமம்

பிரதேச செயலக இன்றைய செயலாளர் ஹாஜியானி சு.ரு. அப்துல் ஜலீல் அவர்களின் புதிய கட்டிடத் திறப்பு விழாவின்போதும், அண்மைக் காலத்தில் இப்பகுதியில் நிலவிய அமைதியற்ற, அசாதாரண சூழ்நிலை மற்றும் அதனைத் தொடர்ந்த ஹர்த்தால் அனுஸ்டிப்பின்போது, அவ்வாறான நிலமைகளைச் சீரான சுமுகநிலைக்குக் கொண்டு வருவதில் துணிகரமான திட்டமிட்ட செயற்பாடுகள் என்றும் இம்மக்களின் பாராட்டுக் குரியதும் நினை வுகூரத்தக்கதுமாகும்.

இப்பிரதேசத்தில் செயற்படும் ஏனைய பொது நிறுவனங்கள்

நிந்தவூர் பிரதேசத்தில் இயங்கும் பிரதேச செயலக செயற்பாடுகள் தவிர்ந்த ஏனைய பொது நிறுவனங்களின் சேவைகள், செயற்பாடுகள் தொடர்பாக இந்நூலின் கட்டுரை ஆசிரியர்கள் அந்தந்த விடயங்களின் கீழ் விளக்கியுள்ளதால், கூறியது கூறல் குற்றம் எனக் கருதி அவ்வாறான நிறுவனங்களை ஒரே தொகுப்பின் கீழ் தொகுத்து சுருக்க குறிப்புக் கள் இங்கு தரப்படுகின்றன.

• பிரதேச சபை

பிரதேச செயலகத்தைப் போன்றே, அரசியற் கட்சி சார்ந்த நிருவாகப் பொறிமுறை ஆரம்பகாலம் தொடக்கம் பிரதேச சபையின் மூலம் பொது மக்கள் சேர்ந்து மேற் கொள்ளப்பட்டுவருகின்றது.

பிரதேச சபையின் பழைய கட்டடம்

பிரதேச சபையின் புதிய கட்டடம் (2015)

• மாவட்ட தொழிற்பயிற்சி நிலையம்

இப்பிரதேச மாணவர்களுக்கு முன்றாம் நிலைக் கல்வியின் மூலம் வாழ்க்கைக்கு ஆற்றல் - ஆற்றலுக்குத் தொழில் என்ற அடிப்படையில் பல்வேறு தொழிற்பயிற்சிகளை வழங்குகின்ற பணியினை இந்நிறுவனம் மேற்கொண்டு வருகின்றது.

மாவட்டத் தொழிற்பயிற்சி நிலையம்

ஸ்தாபகர்:

முன்னாள் SLMC தலைவரும், அமைச்சருமான மர்ஹூம் M.H.M. அஷ்ரப்

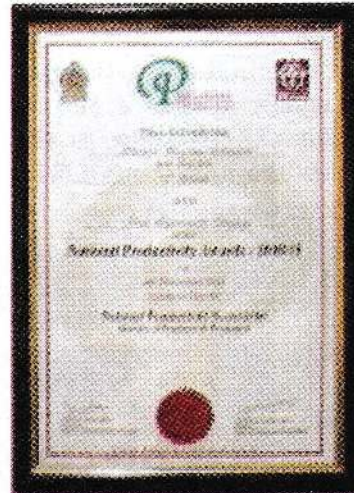
• மாவட்ட வைத்தியசாலையும் அதன் மேம்பாடும்

நிந்தவூர் பிரதேச மக்களுக்கு சிறப்பான சேவை, அதன் சீரான நிர்வாகம் மற்றும் திறனான கட்டமைப்பு போன்றவற்றிற்கு 2009-10 ஆம் ஆண்டில் சிறந்த தேசிய சுகாதார சேவைக்கான விருதினையும் 2010-11 ஆம் ஆண்டில் உற்பத்தித் திறன் செயலகத்தின் மதிப்பீட்டுக்கு உட்படுத்தப்பட்டு மாவட்டத்தில் முதலிடம் பெற்றமை சான்றாக அமைந்துள்ளது.

மேலும், ஒரு வைத்தியசாலைக்குப் பொருத்தமான சூழலில் இவ்வைத்தியசாலை அமைந்துள்ளமை ஒரு சிறப்பம்சமாகும்.

மாவட்ட வைத்தியசாலையின் தோற்றம்

சிறந்த தேசிய சுகாதார சேவை மற்றும் உற்பத்தித்திறன் போட்டியில் நிந்தவூர் மாவட்ட வைத்தியசாலைக்குக் கிடைத்த சான்றுப் பத்திரங்கள்

• **ஆயுர்வேத வைத்தியசாலை**

நிந்தவூர் பிரதேச மக்களுக்கு சுதேச வைத்திய சேவையினைமிகவும் சிறப்பாக வழங்கி வருகின்றது. இதன்மூலம் இப்பிரதேச மக்களின் நோய்களுக்கு சிகிச்சை வழங்குவதில் கணிசமான அளவு பங்களிப்பினை இவைவைத்தியசாலை மேற்கொண்டு வருகின்றது. இருப்பினும், இதன் தரம் மற்றும் வசதி வாய்ப்புகள் அதிகரிக்கப்பட வேண்டியது காலத்தின் தேவையாக உள்ளது.

ஆயுர்வேத வைத்தியசாலையின் தோற்றம்

• **கமநல சேவைகள் மத்திய நிலையம்**

கமத் தொழிலை பிரதான தொழிலாகக் கொண்ட இப்பிரதேச இம்மக்களின் தொழில் ரீதியான நிருவாகச் செயற்பாடுகளை கமநல சேவைகள் மத்திய நிலையம் மேற் கொண்டு வருகின்றது. அவற்றில்,

- நெற்காணி இடாப்புக்களை பேணுதல்
- விவசாயிகளுக்கு மானிய உரம் வழங்குதல்
- விவசாய இழப்பீடுகளுக்காக நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளல் போன்றவை பிரதானமாக மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன.

கமநல சேவைகள் மத்திய நிலையம்

• **விவசாய விரிவாக்கல் நிலையம்**

நிலைபேறான விவசாயத்திற்காக விவசாயத்துறை சம்பந்தமான அறிவுசார் பயிற்சிகளை வழங்கும் நோக்கத்தையும், நிலைபேறான விவசாய அபிவிருத்திக்கு உதவுதல், சமுதாயத்திற்கான உணவு உற்பத்தி, உணவு பாதுகாப்பு மற்றும் விவசாயத் துறையுடன் சம்பந்தப்பட்டவர்களின் மனித வளத்தை மேம்படுத்துதல், அலகு உற்பத்தியின் அளவை அதிகரிப்பதன் மூலம் விவசாயிகளின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துதல், விவசாயிகளுக்குத் தேவையான நடுகைப் பொருட்கள் விதைகளைப் பெற்றுக் கொள்வதற்குரிய வழி வசதிகளை ஏற்படுத்தல், விவசாய உற்பத்திக்குத் தேவையான விவசாய நடைவடிக்கைகள் பற்றிய பயிற்சி வகுப்புகள், செயல்முறைகளை வழங்குதலும், வயல் விழாக்களை நடாத்துதலை குறிக்கோளாகக் கொண்டு இந்நிலையம் செயற்பட்டு வருகின்றது. இருப்பினும், இவ் அலுவலகமானது, அடிப்படை வசதிகள் அற்ற நிலையிலும், குறைந்த வளங்களுடனும் இப்பிரதேச மக்களுக்கு போற்றத்தக்க சேவையினை வழங்கிக்கொண்டிருக்கின்றது. அதனடிப்படையில் இந்நிலையத்தின் தேவைப்பாடுகள் பூர்த்தி செய்யப்பட வேண்டிய கடப்பாடு நிலவுகின்றது.

விவசாய விரிவாக்கல் நிலையம்

• **அரசாங்க கால்நடை வைத்தியர் காரியாலயம்**

நிந்தவூர் பிரதேச வாசிகளின் பொருளாதாரத்தில் கணிசமான அளவு விலங்கு வேளாண்மை பங்களிப்புச் செய்கின்றது. மாடு, ஆடு, கோழி போன்ற கால்நடை பண்ணையாளர்களின் கால்நடை உற்பத்தியில் சிறந்த பெறுபேற்றினை வழங்குவதில் இவ்வைத்திய நிலையம் சிறப்பான சேவையினை வழங்கி வருகின்றது. மேலும், இந்நிறுவனத்தினூடே பண்ணையாளர்களுக்கு பல்வேறுபட்ட கால்நடை அபிவிருத்திக்கான வேலைத்திட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன.

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

அரசாங்க கால்நடை வைத்தியர் காரியாலயம்

• தபால் நிலையம்

இப்பிரதேச தபால் சேவைகள், காசுக்கட்டளை, தபால் அடையாள அட்டை வழங்குதல் மற்றும் பல்வேறுபட்ட கொடுப்பனவுகளை ஏற்றுக்கொள்ளுதலும் வழங்கு தலும் போன்ற நடவடிக்கைகள் நிந்தவூர் பிரதான தபால் நிலையத்தினூடாகவும், அட்டப்பள்ளம், அரசடித்தோட்டம், மாந்தோட்டம், மீராநகர் மற்றும் முஸ்தபாபுரம் ஆகிய உப தபால் அலுவலகங்கள் மூலமாகவும் இடம்பெற்றுவருகின்றன.

• நிந்தவூரில் இயங்கும் அரச மற்றும் தனியார் வங்கிகள்

- இலங்கை வங்கி
- மக்கள் வங்கி
- பிரதேச அபிவிருத்தி வங்கி
- ஹட்டன் நெஷனல் வங்கி
- சம்பத் வங்கி
- அமானா வங்கி

நிந்தவூர் அல்-அஷ்றக் ம.ம.வி. தேசிய பாடசாலை

சமய நிறுவனங்கள்

- **நிந்தவூர் ஜும்ஆ பள்ளிவாசல்**

இப்பிரதேச மக்களை நெறிப்படுத்தி, ஆன்மீக ரீதியில் ஒன்றிணைந்து இம்மை, மறு மைக்கான ஈடேற்றத்திற்கு இட்டுச் செல்லும் ஆன்மீகத் தலமாக நிந்தவூர் ஜும்ஆ பள்ளிவாசல் என்றும் மிளிர்ந்து கொண்டிருக்கின்றது.

நிந்தவூர் ஜும்ஆ பள்ளிவாசலின் தற்போதைய மிளிர்வுத் தோற்றம்

- **காஸிபுல் உலூம் அரபிக் கல்லூரி**

அரபு மொழி மற்றும் இஸ்லாமிய சட்ட திட்டங்களை போதித்து நூற்றுக்கணக்கான உலமாக்களை உருவாக்கும் பணியை நிறைவேற்றுவதில் பாரிய பங்களிப்பினை இக்கல்லூரி வழங்கிவருகின்றது.

காஸிபுல் உலூம் அரபிக் கல்லூரியின் முகப்புத் தோற்றம்

• பாத்திமா முஸ்லிம் மகளிர் அரபுக் கல்லூரி

அதேபோன்று, பெண் உலமாக்களை உருவாக்குகின்ற பணியை மிகப் பக்குவமான முறையில் பாத்திமா முஸ்லிம் மகளிர் அரபுக் கல்லூரி மேற்கொண்டு வருகின்றது.

பாத்திமா முஸ்லிம் மகளிர் அரபுக் கல்லூரியின் முகப்புத்தோற்றம்

இப்பிரதேசத்தில் 25 கிராம உத்தியோகத்தர் பிரிவில், அட்டப்பள்ளம் பகுதியில், சிறு தொகையினராக வாழும் இந்து சகோதரத்துவங்கள் கடந்த காலங்களில் நாட்டில் நிலவிய இன விரோத செயற்பாடுகளையும் தாண்டி, சமாதானமாகவும், செளஜனியத்துடனும் வாழ்ந்து வருவது, இப்பிரதேச மக்களின் இன ஒற்றுமைக்கான ஓர் எடுத்துக் காட்டாக அமைகின்றது.

நிந்தவூரில் அமைந்துள்ள இந்துக்களின் கோயில்

இப்பிரதேசத்தின் கிராமிய நிலை மேற்குறிப்பிட்ட செயற்பாடுகளினூடே விருத்தியடைந்து நகரமயம் நோக்கி நகர்வதை அனைவராலும் அவதானிக்க முடிகிறது. இதற்கு இப்பிரதேசத்திலுள்ள வர்த்தக மற்றும் பொருளாதார அபிவிருத்திகளின் மேம்பாடும், வங்கிகளின் வருகையும் கட்டியம் கூறுகின்றது.

நிந்தவூர் கிராமத்தின் தேசிய அரசியல் பிரதிநிதித்துவம்

ஏ.பி. சர்ஜன்

அரசறிவியல்துறை விரிவுரையாளர், பேராதனை பல்கலைக்கழகம்

அறிமுகம்:

எந்தவொரு பிரதேசத்தினதும் அபிவிருத்தி குறித்து நோக்கும்போது அங்கே அரசியல் பிரதிநிதித்துவத்தின் பங்களிப்பு முக்கிய இடத்தை வகிக்கின்றது. ஏனெனில் எந்தவொரு சமூகத்திலும் எத்துறையில் மாற்றம் அல்லது அபிவிருத்தி ஏற்பட வேண்டுமானாலும் அது அச்சமூகத்தின் அரசியல் அதிகாரத்தின் ஆதரவுடனேயே இடம்பெற முடியும். அரசியல் அதிகாரத்தின் ஆதரவு அல்லது பங்களிப்பு இல்லாத சமூகங்கள் அபிவிருத்தியில் நீண்டகாலப் பின்னடைவை சந்தித்திருக்கின்றன என்பதற்கு பல்வேறு வரலாற்றுச் சான்றுகள் உள்ளன.

மக்கள் பிரதிநிதிகள் மக்களின் அங்கீகாரம்பெற்ற அரசியல் முகவர்களாக உள்ள துடன் அரசாங்கத்திற்கும் குடிமக்களுக்குமிடையே இடைத்தரகர்களாகவும் செயற்படுகின்றனர். மக்களின் எதிர்பார்ப்புக்களையும், கோரிக்கைகளையும் அரசாங்க நிறுவனங்களுக்குள் உட்செலுத்தி பொதுமக்களுக்குத் தேவையான சட்டதிட்டங்களையும், கொள்கைகளையும் தீட்டி அவற்றை அமுல்படுத்துவதில் இவர்கள் முக்கிய பங்கை ஆற்றுகின்றனர். அந்த வகையில் எந்தவொரு பிரதேசத்தினதும், அவ்வாறே சமூகத்தினதும் பல்துறை அபிவிருத்தி அல்லது முன்னேற்றம் அச்சமூகம் பெற்றிருக்கின்ற அரசியல் பிரதிநிதித்துவத்தில் பெரிதளவில் தங்கியுள்ளது எனலாம்.

இவ்வகையில் நிந்தவூர் பிரதேச மக்கள் வெவ்வேறு காலப்பகுதியில் வேவ்வேறு பிரதிநிதித்துவங்களின் கீழ் இயங்கி வந்துள்ளமையினை வரலாற்றின் வழி கண்டு கொள்ள முடியும். இவ்வகையில் ஆரம்ப காலங்களில் இப்பிரதேசத்தில் 1940ஆம் ஆண்டு காலம்வரை மரைக்காயர் தலைமை ஆட்சி முறை நடைமுறையில் இருந்தது.

1942இல் இலங்கையின் அரசால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட கிராமியத் தலைவர் ஆட்சி முறை இப்பிரதேசத்தில் நடைமுறைக்கு வந்த பின்னர் மக்கள் பொது அரசியல் பற்றியும், அதில் பங்கு கொள்வது பற்றியுமான நடைமுறைகளைப் பற்றி அறிந்துகொண்டனர். இதன்வழி 1947களில் மாகாண, பாராளுமன்ற அரசியல் பிரதிநிதித்துவங்களைப் பெற்றுக் கொண்டனர். இப்பிரதேசத்தில், ஆரம்பகாலங்களைப் போலல்லாது அரசியல் பங்குபற்றல் தற்போது பல வடிவங்களில், பல நோக்கங்களைக்கொண்டு இயங்கி வருகின்றது.

இப்பிரதேசத்தின் அரசியல் பிரதிநிதித்துவ வரலாற்றை எடுத்து நோக்கும்போது நிந்தவூருக்குத் தனியிடமிருப்பதை அவதானிக்கலாம். தென்கிழக்கு பிரதேசத்தின் மற்றைய கிராமங்களைப் போலவே நிந்தவூரிலும் பண்ணையார்களும், வன்னி மைகளும் மக்கள் பிரதிநிதிகளாக நோக்கப்படும் நிலையே ஆரம்ப காலங்களில் இருந்து வந்துள்ளது. இதற்கு மேலாக குடிமுறைமையும் இவ்வூரில் வலுவற்றிருந்துள்ளது. குடிகளின் தலைவர்கள் மரைக்காயர்கள் என்று அழைக்கப்பட்டுள்ளனர். இவர்கள் அக்குடி மக்களின் பிரதிநிதிகள் என்றே மதிக்கப்பட்டுள்ளனர். ஊர் சம்பந்தப்பட்ட பொது நிகழ்வுகளிலும், கலந்துரையாடல்களிலும் மக்கள் பிரதிநிதிகள் என்ற ரீதியிலேயே இவர்கள் பங்கு பற்றியும் உள்ளனர். காலக்கிரமத்தில் இக்குடி முறைமைக்கு மாற்றீடாக பிரதி நிதித்துவ முறைமை அறிமுகமாகியது.

மக்கள் பிரதிநிதித்துவ முறைமை 1871இல் உருவாக்கப்பட்ட கிராமிய கவுன்சில்கள் மூலமாக இப்பிரதேச கிராமங்களை வந்தடைந்துள்ளது. இவ்வகையில் இப்பிரதேசத்தின் பாராளுமன்றப் பிரதிநிதித்துவம் முக்கிய இடத்தை வகிக்கின்றது.

பாராளுமன்ற பிரதிநிதித்துவம்

சுதந்திர இலங்கையின் முதலாவது பாராளுமன்ற தேர்தலில் இருந்து பாராளுமன்ற அரசியலில் நிந்தவூருக்கு முக்கிய பங்கு உள்ளது. 1947ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற தேர்தலில் பொத்துவில் தொகுதியில் நிந்தவூரிலிருந்து சுயேட்சையாகப் போட்டியிட்ட மர்ஹும் எம்.எம். இப்ராஹீம் ஹாஜியார் (சுப்புறுந்தர்) அவர்கள் வெற்றிபெற்று முதல் சிறப்பை இவ்வூருக்கு பெற்றுத் தந்திருந்தார். மக்கள் செல்வாக்குமிக்க இவர் 1952ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற தேர்தலிலும் போட்டியிட்டு மீண்டும் தெரிவு செய்யப்பட்டார். தனது இரண்டாவது பதவிக்காலத்தில் உள்ளூராட்சி அமைச்சரின் பாராளுமன்ற செயலாளராகவும் பணியாற்றினார். மர்ஹும் இப்ராஹீம் ஹாஜியார் (MP) அவர்கள் நிந்தவூரில் மக்கள் செல்வாக்குமிக்க குடும்பத்திலிருந்து அரசியலுக்கு வந்தவர். மேலும் இவர் இப்பிரதேசத்தின் நீர்ப்பாசன சுப்ரின்டனாகவும் பணியாற்றி பிரதேச விவசாயிகளின் நலனுக்காக பல ஆக்கபூர்வமான திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்தியதால் மிகவும் பிரபல்யமானவராகத் திகழ்ந்தார். இவர் பாராளுமன்றத்திற்குத் தெரிவு செய்யப்பட்ட பின்னர் நீர்ப்பாசனத் துறையில் தனக்கிருந்த அனுபவத்தைக் கொண்டு அரசாங்கத்தின் வாயிலாக பல விவசாய அபிவிருத்தித் திட்டங்களை மேற்கொண்டார்.

ஒரு தேர்தலில் ஒரே தொகுதியில் முதலிரு இடங்களைப் பெற்ற வேட்பாளர்கள் ஒரே ஊரிலிருந்து போட்டியிட்டவர்களாக இருப்பதென்பது மிகவும் அபூர்வமான நிகழ்வாகும். இந்த அபூர்வ நிகழ்வு 1952ஆம் ஆண்டில் நடைபெற்ற பாராளுமன்ற தேர்தலில் இடம்பெற்றது. இத்தேர்தலில் நிந்தவூரிலிருந்து மற்றுமொரு வேட்பாளராக மர்ஹும் எம்.எம். முஸ்தபா (MP) அவர்களும் சுயேட்சையாகப் போட்டியிட்டு சிற்றளவு வாக்கு வித்தியாசத்தில் தோல்வியுற்றார். இந்நிகழ்வானது அக்கால அரசியலில் நிந்தவூர் பெற்றிருந்த முக்கியத்துவத்தை உணர்த்துவதாக உள்ளது.

மர்ஹும் எம்.எம். முஸ்தபா (MP) அவர்கள் இப்பிரதேசத்தில் மிகப்பிரபல்யமான சட்டத்தரணியாக இருந்ததோடு, சிறந்த பேச்சாளராகவும் விளங்கினார். மேலும் ஆங்கிலேயர் காலத்தில் இப்பிரதேசத்தில் பல்வகைத்துறை அபிவிருத்தியிலும் பங்களிப்புச் செய்த மர்ஹும் உ.லெ.போ.வ. மீராலெப்பைப் போடி வன்னியனார் அவர்களது மகனான இவர் கல்முனைத் தொகுதியில் அரசியலில் புகழ்பெற்றிருந்த எம்.எஸ். காரியப்பர் அவர்களது மருமகனாகவும் இருந்ததினால் மிகப் பிரபல்யமிக்கவராகத் திகழ்ந்தார்.

இவர் 1956ஆம் ஆண்டில் நடைபெற்ற மூன்றாவது பாராளுமன்ற தேர்தலில் பொத்துவில் தொகுதியில் தமிழரசுக் கட்சி சார்பில் போட்டியிட்டு வெற்றிபெற்றார். பின்னர் சுதந்திரக் கட்சியில் இணைந்து கொண்ட இவர், பிரதி நிதியமைச்சராகவும் கடமையாற்றினார். கலாநிதி தயநாயக்கா அவர்கள் பிரதமராக இருந்த காலப்பகுதியில் இவர் சில காலம் நிதியமைச்சராகவும் பதவிவகித்தார். இலங்கை அரசியல் வரலாற்றில் நிதியமைச்சராகப் பணியாற்றிய ஒரேயொரு முஸ்லிம் அரசியல்வாதி இவராகும். 1960ஆம் ஆண்டில் நிந்தவூர் தொகுதி உருவாக்கப்பட்டது. இதேயாண்டில் இடம்பெற்ற இரண்டு தேர்தல்களிலும் மர்ஹூம் எம்.எம். முஸ்தபா (MP) அவர்கள் வெற்றிபெறவில்லை. அவரை எதிர்த்து போட்டியிட்ட அக்கரைப்பற்றை பிறப்பிடமாகக் கொண்ட எம்.ஐ.எம். அப்துல் மஜீட் அவர்களை மக்கள் தமது பிரதிநிதியாகத் தெரிவு செய்திருந்தார்கள்.

மர்ஹூம் எம்.எம். முஸ்தபா (MP) அவர்கள் 1965இல் நடைபெற்ற பொதுத் தேர்தலில் நிந்தவூர் தொகுதியில் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியில் போட்டியிட்டு வெற்றி பெற்று சமூக சேவைகள் பிரதியமைச்சராகவும் பணியாற்றினார். அவ்வாறே 1970ஆம் ஆண்டில் நடந்த தேர்தலிலும் வெற்றி பெற்றிருந்தார். இத்தேர்தலில் நாடு முழுவதிலும் ஐக்கிய தேசிய கட்சியின் சார்பில் தெரிவான 17 பிரதிநிதிகளில் ஒருவராக இவரிருந்தார். இது மர்ஹூம் எம்.எம். முஸ்தபா (MP) அவர்களுக்கு இப்பிரதேசத்தில் இருந்த அரசியல் ஆதரவினையும் பலத்தையும் சுட்டிக்காட்டி நிற்கின்றது. இதற்குப் பின்னர் 1977, 1989 ஆகிய ஆண்டுகளில் நடைபெற்ற தேர்தல்களில் ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி சார்பில் போட்டியிட்டு தோல்வியுற்ற இவர் தீவிர அரசியலில் இருந்து ஓய்வுபெற்றவராக இருந்தார்.

2000ஆம் ஆண்டு இவர் மரணிக்கும்வரை நிந்தவூர் அரசியலில் இவரின் செல்வாக்கு மேலோங்கியதாகவே இருந்தது. இவர் பாராளுமன்றத்தில் அங்கம்வகித்த காலத்தில் தமது தொகுதியில் பல ஆக்கபூர்வமான அபிவிருத்திப் பணிகளை மேற்கொண்டிருந்தார். குறிப்பாக நிந்தவூர் பல்துறையிலும் அபிவிருத்தி கண்டிருந்தது. அல்அஷ்ரக் தேசிய பாடசாலை இப்பிரதேசத்திலேயே சிறந்த பாடசாலையாக ஒளிர்ந்தது. நிந்தவூர் வைத்தியசாலையும் தொகுதியில் இருந்த சிறந்த வைத்தியசாலையாக காணப்பட்டது. அது போல் கூட்டறவுத்துறை, வங்கி, விவசாயம் போன்ற சகல துறைகளும் சிறப்பித்து விளங்கியமையை வரலாற்றின் வழி அறியமுடிகின்றது. இவரது காலத்தில் வழங்கப்பட்ட ஆசிரிய மற்றும் ஏனைய அரசு நியமனங்களும் நிந்தவூரின் கல்வி, பொருளாதார அபிவிருத்திக்கு வித்திட்டது.

1977ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் நிந்தவூர் சுமார் 27 வருடங்கள் பாராளுமன்ற பிரதிநிதித்துவத்தை இழந்திருந்தது. இக்காலப்பகுதியில் ஊரில் பலர் அரசியலில் ஈடுபட்ட போதிலும் அவர்களால் மக்கள் செல்வாக்கைப் முழுமையாகப் பெற முடியவில்லை. இந்நிலையில், நிந்தவூர் அரசியலில் செல்வாக்குச் செலுத்திய குடும்பத்திலிருந்து அல்ஹாஜ் எம்.சி. பைசால் காசீம் அவர்கள் அரசியலில் காலடி எடுத்து வைத்திருந்தார். இவர் தனது அரசியலில் முதல் முயற்சியாக 2002இல் இடம்பெற்ற பொதுத் தேர்தலில் முயல் சின்னத்தில் சுயேட்சையாகப் போட்டியிட்டு தோல்வி கண்டிருந்தார்.

இலங்கை முஸ்லிம்களின் அரசியல் வரலாற்றில் ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸின் தோற்றம் ஒரு முக்கிய இடத்தினை வகிக்கின்றது. இந்த கட்சியின் வளர்ச்சியில் அதன் ஸ்தாபகர் மர்ஹூம் எம்.எச்.எம். அஷ்ரப் அவர்களோடு மிகநெருக்கமாக செயற்பட்டவராக நிந்தவூரின் மற்றொரு அரசியல்வாதி அல்ஹாஜ் எம்.ரி. ஹசன் அலி அவர்கள் இருந்துள்ளார். இவர் மர்ஹூம் அஷ்ரப் அவர்களின் அந்தரங்கச் செயலாளராக, கட்சியின்

பொருளாளராக, செயலாளர் நாயகமாக கட்சியின் வளர்ச்சியில் ஒரு முக்கிய பங்கை வகித்திருக்கின்றார். இவரது சேவையை மதித்த கட்சி 2004ஆம் ஆண்டு தமக்குக் கிடைத்த தேசியப் பட்டியல் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் பதவியை இவருக்கு வழங்கியது. மேலும் 2001இல் கிடைத்த தேசியப்பட்டியல் பிரதிநிதித்துவத்தையும் இவருக்கு வழங்கி கௌரவித்தது. அத்துடன் இவரும் கடந்த பாராளுமன்றக் காலத்தில் இரண்டு வருடங்கள் சிறுதோட்ட பயிர்ச்செய்கைத்துறை பிரதி அமைச்சராகவும் பணியாற்றினார்.

2004ஆம், 2010ஆம் ஆண்டுகளில் நடைபெற்ற தேர்தல்களில் ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸில் எம்.சி. பைசால் காசீம் அவர்கள் போட்டியிட்டு வெற்றி பெற்று பாராளுமன்றத்தை அலங்கரித்து வருகின்றார். சுமார் 2 வருட காலங்கள் விஞ்ஞான தொழிநுட்பப் பிரதி அமைச்சராகவும் இவர் பணியாற்றியுள்ளார். இவர் தனது பதவியினைக் கொண்டு தம்மால் முடிந்த அபிவிருத்திப் பணிகளை நிந்தவூரிற்கும், அயல் கிராமங்களுக்கும் செய்து வருகின்றார்.

மாகாண சபையில் நிந்தவூரின் பிரதிநிதித்துவம்

இலங்கையில் ஏற்பட்ட இனப்பிரச்சினைக்குத் தீர்வாக 1987இல் ஏற்படுத்தப்பட்ட இலங்கை, இந்திய ஒப்பந்தத்தின் வழியாக மாகாண சபைகள் உருவாக்கப்பட்டன. குறித்த ஒப்பந்தத்திற்கு அமைவாக தற்காலிகமாக இணைக்கப்பட்டிருந்த வடக்கு கிழக்கு மாகாண சபைக்கான தேர்தல் 1988 நவம்பரில் இடம்பெற்றது. இத்தேர்தலை அக்காலத்தில் பிரதான போராட்டக் குழுவாக கருதப்பட்ட LTTE யினரும் ஏனைய தமிழ்அரசியல் கட்சிகளும் பகிஷ்கரிக்க, ஈழமக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி (EPRLF) போட்டியிட்டது. இதனால் வட மாகாணத்திற்கான அனைத்துப் பிரதிநிதிகளும் EPRLF யினூடாக போட்டியின்றி தெரிவுசெய்யப்பட்டனர். கிழக்கு மாகாணத்தில் இக் கட்சிக்கும் ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸிற்கும் இடையில் நேரடியான போட்டி நிலவியது. கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்கள் ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸை முழுமையாக ஆதரித்தனர். இதன் பயனாக 17 உறுப்பினர்கள் இக்கட்சியின் சார்பில் தெரிவு செய்யப்பட்டனர். நிந்தவூர் வரலாற்றில், முன்னரோ இதன் பின்னரோ எப்போதும் இல்லாத வகையில் வாக்களித்த அனைவரும் ஒரே கட்சிக்கு (ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸிற்கு) வாக்களித்திருந்தனர். இதனால் அல்ஹாஜ் எம்.ரி. ஹசன் அலி அவர்கள் நிந்தவூரின் முதலாவது மாகாண சபை உறுப்பினராக தெரிவு செய்யப்பட்டார். இம்மாகாண சபையின் செயற்பாடுகள் பயங்கர வாதிகளின் அச்சுறுத்தலால் பொலிவு பெறவில்லை. இந்நிலையிலும் ஹசன் அலி அவர்கள் இம்மாகாண சபையின் மூலம் நிந்தவூரிற்கும் அயல் கிராமங்களுக்கும் பல அபிவிருத்தி வேலைகளைச் செய்தார். 1990ஆம் ஆண்டு இம்மாகாண சபை கலைக்கப்பட்டது.

2006ஆம் ஆண்டின் உச்ச நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பொன்றிற்கமைவாக தற்காலிகமாக இணைக்கப்பட்டிருந்த வடகிழக்கு மாகாணம், வடக்கு வேறாகவும், கிழக்கு வேறாகவும் பிரிக்கப்பட்டது. இதன்பின்னர் 2008ஆம் ஆண்டில் இடம்பெற்ற முதலாவது கிழக்கு மாகாண சபைத் தேர்தலில் நிந்தவூரிலிருந்து ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் மாத்திரம் வேட்பாளரை நிறுத்தியிருந்தது. தமது பாராளுமன்ற பதவியை இராஜினாமா செய்து இத்தேர்தலில் போட்டியிட்ட கட்சியின் செயலாளர் நாயகம் அல்ஹாஜ் எம்.ரி. ஹசன் அலி அவர்கள் மாகாணத்திலேயே அதிகூடிய வாக்குகளைப் பெற்று மக்கள் பிரதிநிதியாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டார். கிழக்கு மாகாண சபையில் ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் ஆட்சியமைத்தால், இவர் முதலமைச்சராக நியமிக்கப்படலாம் என்று இத்தேர்தல்

காலத்தில் பரவலாகப் பேசப்பட்டது. எனினும் ஆட்சி அமைக்கும் வாய்ப்பு ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸிற்கு கிடைக்காது போனதால் கட்சியின் தீர்மானத்திற்கமைவாக இவர் மாகாணசபை உறுப்பினர் பதவியை துறக்க பாராளுமன்ற உறுப்பினராக மீண்டும் நியமிக்கப்பட்டார். இதனால் முதலாவது கிழக்கு மாகாண சபையில் நிந்தவூருக்கான பிரதி நிதித்துவம் இல்லாது போனது.

கிழக்கு மாகாண சபைக்கு 2012 செப்டம்பரில் இடம்பெற்ற இரண்டாவது தேர்தலில் நிந்தவூரில் இருந்து இருவேட்பாளர்கள் களமிறங்கியிருந்தனர். ஐக்கிய மக்கள் சுதந்திர முன்னணி சார்பில் முன்னாள் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் சம்சுதீன் அவர்களது புதல்வரும் பிரபல சட்டத்தரணியுமான அல்ஹாஜ் ஆரிப் சம்சுதீன் அவர்களும், ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸின் சார்பில் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் அல்ஹாஜ் ஹசன் அலி அவர்களின் செயலாளரும் பிரதேசசபை உறுப்பினருமான அல்ஹாஜ் எம்.ரி. ஜப்பார் அலி அவர்களும் போட்டியிட்டிருந்தனர். இத்தேர்தலில் அல்ஹாஜ் ஆரிப் சம்சுதீன் அவர்கள் வெற்றி யீட்டினார். இவ்வெற்றியினால் கிடைத்த உறுப்புரிமையின் மூலம் நிந்தவூரின் பஸ்துறை சார் அபிவிருத்திக்கு பங்களிப்புக்களை இவராற்றி வருவதை அவதானிக்கக் கூடியதாக உள்ளது.

மேலே நோக்கியவாறு, இப்பிராந்தியத்தின் ஏனைய கிராமங்களை விட உள்ளூர் மற்றும் தேசிய அரசியலில் குறிப்பாக பிரதிநிதித்துவ அரசியலினூடாக நிந்தவூர் தனிச் சிறப்புப் பெற்றுத் திகழ்கிறது என்பதை இவ்வரலாற்றுப் பதிவுகள் எமக்குப் புலப்படுத்துகின்றன.

நிந்தவூரின் கிராம ஆட்சி

எம்.எம்.எம். அன்ஸார்
உப தவிசாளர், நிந்தவூர் பிரதேசசபை

புல நூற்றாண்டுக்கால பழமைவாய்ந்த நிந்தவூர் கிராமத்திற்கு தனித்துவமான அரசியல் வரலாறும், பாரம்பரியமும் இருந்து வருகின்றது. இவ்வூரில் நவீன ஜனநாயக அரசியல் பிரதிநிதித்துவ முறை 1942ஆம் ஆண்டு அறிமுகம் செய்யப்படுவதற்கு முன்பிருந்தே மன்னராட்சிக் காலங்களிலும், காலணித்தவ ஆட்சிக் காலங்களிலும் பல்வேறு அரசியல் பிரதிநிதித்துவத்தை இவ்வூர் மக்கள் வகித்து வந்துள்ளனர். குறிப்பாக மன்னராட்சிக் காலத்தில் திசாவை, கோரளை போன்ற பதவிகளையும் காலணித்துவ ஆட்சிக் காலப்பகுதியில் வன்னியார் பதவியையும் வகித்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

ஜனநாயக ஆட்சியினை நடைமுறைப்படுத்தும் முதல் நிலை அமைப்பாக கிராமம் காணப்படுகின்றது. ஆங்கிலேயரின் ஆட்சிக்காலத்தில் 1871ஆம் ஆண்டில் கிராமிய கவுன்சில்கள் உருவாக்கப்பட்டன. இருப்பினும் நிந்தவூரில் 1935ஆம் ஆண்டில் தான் கிராமிய கவுன்சில் உருவாக்கப்பட்டது. 1940ஐ அண்மித்த காலம்வரை நிந்தவூரின் கிராம நிர்வாகம் மரைக்காயர் சபையின் பொறுப்பிலேயே இருந்துள்ளது.

எனினும் நிந்தவூரில் இருந்த நடைமுறைக்கமைவாக முதன் முதலில் அன்றைய ஆட்சியாளர்களின் பிரதிநிதியான (ஆளுநர்) வேட்டுத்துரை அவர்களின் அனுசரணையுடன் நிந்தவூரில் பெருமதிப்புடன் வாழ்ந்த மர்ஹும் எம்.எம். இப்றாஹிம் ஹாஜியார் அவர்களை முதலாவது கிராமாட்சித் தலைவராக மரைக்காயர் சபை தெரிவு செய்தது. இவர் ஐந்து வருடங்கள் கடமையாற்றிய பின்னர், மர்ஹும் இஸ்மாலெப்பை ஹாஜியார் (காசீம் மாஸ்டர் வாப்பா) அவர்களும் அவரைத் தொடர்ந்து மர்ஹும் சாஹூல் ஹமீட் லெப்பை (சீனி வட்டாணை) அவர்களும் சிலகாலம் கிராமாட்சித் தலைவர்களாக பணி யாற்றினர். இத்தெரிவுகள் போட்டியின்றி விட்டுக்கொடுப்பின் அடிப்படையில் இடம்பெற்றன.

ஊர் நிர்வாக விடயங்களுக்கும் சமய விவகாரங்களுக்கும் கிராமாட்சித் தலைவர்களே அக்காலத்தில் பொறுப்பாக இருந்தனர். இவர்கள் ஊருக்குத் தேவையான பாதைகள் அமைத்தல் போன்ற செயற்பாடுகளோடு வாழ்வாதார முன்னேற்ற நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டதுடன் பள்ளிவாசல்களில் மௌலானா ஓதுதல், கந்தாரி கொடுத்தல் போன்ற விடயங்களையும், நீதி நிர்வாகப் பொறுப்புக்களையும் செய்து வந்தனர்.

இதேவகையில் 1942ஆம் ஆண்டில் ஊரின் பெருந்தலைவர்களில் ஒருவராயிருந்த மர்ஹும் எம்.எம். மேர்சா ஹாஜியார் அவர்கள் கிராமாட்சித் தலைவராக நியமனம்

செய்யப்பட்டார். இவர் மணல் ஒழுங்குகளாக இருந்த தெருக்களை கிறவல் வீதிகளாக மாற்றியதோடு, பொதுக் கிணறுகளை அமைத்தல், வடிகாண்களை அமைத்தல், பாதைப் பிணக்குகளைத் தீர்த்தல், பொதுமக்களின் பிரச்சினைகளைத் தீர்த்தல் போன்ற பணிகளை மிகச் சிறப்பாக மேற்கொண்டார். இவரது சகோதரியின் கணவரான அல்ஹாஜ். எம்.எம். இப்றாஹீம் (சுப்புறுந்தர்) அவர்கள் அப்போது நீர்பாசனத்துறை மேலதிகாரியாகவும் இருந்ததினால் அவரது உதவியுடன் விவசாயத் துறைக்கு தேவையான அபிவிருத்திகளையும் செய்து வந்தார். இவரது வளவில் அமைக்கப்பட்ட ஓலைக்கொட்டில் ஒன்றி லேயே தற்காலிகமாக கிராமாட்சி மன்றச் செயற்பாடுகள் இடம்பெற்று வந்துள்ளது. காரியப்பர் வெள்ளையரின் மகனான மர்ஹூம் பக்கீர் முகைதீன் (லோயர் என்று அழைக்கப்பட்டவர்) மன்றத்திற்கென தனியான கட்டிடம் அமைப்பதற்காக காணியினை அன்பளிப்புச் செய்தார். இவ்வளவில் ஒரு சிறிய கட்டிடம் ஒன்ற அமைக்கப்பட்டு செயற்பாடுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்தன. 1950இன் பின்னர் கிராமாட்சி மன்றம் தற்போது பிரதேச சபை அமைந்துள்ள இடத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டது.

இலங்கை சுதந்திரமடைந்த பின்னர் கிராம சபைக்கு ஜனாநாயக முறையில் தேர்தல்களை நடாத்தி பிரதிநிதிகளை தெரிவுசெய்யும் முறை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. இதற்கமைவாக 1953ஆம் ஆண்டில் இடம்பெற்ற கிராமசபைத் தேர்தலில் மர்ஹூம் எஸ்.எச்.எல். முகைதீன் (அப்பச்சி சேர்மன்) அவர்கள் வெற்றிபெற்று கிராம ஆட்சித் தலைவராக (அக்கிராசனார்) தெரிவுசெய்யப்பட்டார். மக்களின் வாக்குகளால் தெரிவு செய்யப்பட்ட முதலாவது கிராம ஆட்சித் தலைவர் என்ற புகழுக்குரிய இவர், தனது காலத்தில் பல முன்னேற்றகரமான நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டார். பழைய வீதிகளை புனரமைத்தல், புதிய வீதிகளை ஏற்படுத்துதல், பொதுக் கிணறுகளை அமைத்தல், போன்ற பணிகளுடன் மக்களின் வாழ்வாதார முன்னேற்றத்திற்கான பல செயற்றிட்டங்களையும் நடைமுறைப்படுத்தினார்.

1956ஆம் ஆண்டு நிந்தவூர் பிரதேசசபையானது எட்டு வாட்டுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு தேர்தல் நடாத்தப்பட்டது. ஏழு வாட்டுகளில் முஸ்லிம் பிரதிநிதிகளும் ஒரு வாட்டில் தமிழ் பிரதிநிதியாக திரு தவராசா என்பவரும் தெரிவு செய்யப்பட்டார். இத்தேர்தலில் மர்ஹூம் ஐ.எச்.எஸ்.எம். புஹாரி (புஹாரிச் சேர்மன்) அவர்கள் அக்கிராசனாராக தெரிவுசெய்யப்பட்டார். இவர் அப்போது நிந்தவூர் தொகுதியின் பாராளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்த மர்ஹூம் எம்.எஸ்.ஏ மஜீத் அவர்களினுடாக் நிந்தவூருக்கு மின்சார வசதியினை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தார். வீதிகளை திருத்தியும் தெரு விளக்குகளை அமைத்தும் ஊரை இவர் ஒளி மயமாக்கினார். மர்ஹூம் புஹாரிச் சேர்மன் அவர்களின் காலத்தில் உதவி அக்கிராசனாராக மர்ஹூம் எம். முஹமட் தம்பி (கறுத்தான் பரிகாரி) கடமையாற்றினார். 1963இல் புஹாரிச் சேர்மன் அவர்கள் இராஜினாமா செய்ததும் அதுவரை உதவி அக்கிராசனாராக அபிவிருத்திப் பணிகளுக்கு மிகுந்த ஒத்துழைப்புக்களை வழங்கி வந்த மர்ஹூம் முஹமட் தம்பி அவர்கள் அக்கிராசனாராகப் பதவியேற்றார். இவரது காலத்திலும் வீதி அபிவிருத்திப் பணிகளும், வடிகாண்கள் சிலவும் அமைக்கப்பட்டன.

1964ஆம் ஆண்டில் ஊரில் உருவான அரசியல் குழப்பநிலையால் அரசியல் தலைவர்களான அல்ஹாஜ். எம்.எம். முஸ்தபா, எம்.எம். மேர்சா ஹாஜியார் ஆகியோருக்கிடையில் பிணக்கு உருவானது. இப்பிணக்கை இணக்க நிலைக்கு மரைக்கார் சபையினர் கொண்டுவந்தனர். ஆதன் பின்னர் சமரசமாக எட்டு வாட்டுகளுக்கும் உறுப்பினர்களை தேர்தலின்றி தெரிவு செய்தனர். இவ்வாறு சமரசமாக தெரிவு செய்யப்பட்ட கிராமாட்சி மன்றத்திற்கு மர்ஹூம் எம்.எம். மேர்சா ஹாஜியார் அவர்களே அக்கிராசனாராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டார். 1968ஆம் ஆண்டில் இடம்பெற்ற உள்ளூராட்சித் தேர்தலில்

மர்ஹும் புஹாரிச் சேர்மன் அவர்கள் மீண்டும் வெற்றிபெற்று அக்கிராசனாராகப் பதவி ஏற்றார். இக்காலப்பகுதியில் மர்ஹும் ஏ.எம். அமீர் அலி அவர்கள் உதவித் தவிசாளராக கடமையாற்றினார்.

1971ஆம் ஆண்டில் இடம்பெற்ற தேர்தலில் மர்ஹும் ஏ.எம். அமீர் அலி (காடியர் அமீர்) அக்கிராசனாராகத் தெரிவுசெய்யப்பட்டார். மக்களுடன் எளிமையாகப் பழகிய இவர் மக்களின் தேவைகளைக் கேட்டறிந்து நிறைவேற்றிக் கொடுத்தார். பாதைகள் அமைத்தல், தெருவிளக்குகள் பொருத்துதல் போன்ற விடயங்களிலும் கூடிய அக்கறை காட்டினார். நிந்தவூர் ஜம்ஆ பள்ளிவாசலுக்கு ஜினரேட்டரையும் பெற்றுக்கொடுத்தார். இவர் சுகயீனம் காரணமாகப் பதவிவிலக, ஜனாப் எம்.எஸ். லெப்பைத்தம்பி அப்பதவியினை கையேற்றார். பதவியேற்ற சில மாதங்களின் பின்னர் கிராமாட்சி மன்றங்கள் கலைக்கப் படவே, மன்றத்தை நிர்வகிக்க மர்ஹும் எம்.எம். முகம்மதலி (முஸ்தபா எம்.பி. அவர்களின் சகோதரர்) அவர்கள் விசேட ஆணையாளராக 1976ஆம் ஆண்டு நியமிக்கப்பட்டார். மிகுந்த ஈடுபாட்டுடன் பணியாற்றிய இவரும் பல முன்னேற்றகரமான செயற்றிட்டங்களையும் நடைமுறைப்படுத்தினார்.

1978ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற உள்ளூராட்சித் தேர்தலின் ஊடாக மர்ஹும் எம்.எம். மேர்சா ஹாஜியார் மீண்டும் அக்கிராசனாராக பதவியேற்றார். மூன்று தடவைகள் உள்ளூராட்சித் சபையின் தலைவராக பணியாற்றிய பெருமை இவரையே சாரும். இவர் தனது பதவிக் காலங்களில் மக்களுக்கான நல்ல பல திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்தி மக்களின் முன்னேற்றத்திற்காகப் பாடுபட்டார். சமயத் தொண்டுகளையும் புரிந்தார். தப்லீஹ் ஜமாத்தின் உலக இஜ்திமாவையும் நிந்தவூரில் வெற்றிகரமாக நடாத்திக்காட்டிய ஒரு சிறந்த நிருவாகியாகத் திகழ்ந்தார். இவருக்குப் பின்னர் ஜனாப் ஏ. சின்னராசா என்பவர் சில காலம் பதவி வகித்தார். மீண்டும் கிராமாட்சி மன்றம் கலைக்கப்பட விசேட ஆணையாளராக அல்ஹாஜ். கே.எம்.ஏ.காதர் அவர்கள் கடமையாற்றினார். 1980 முதல் 1982 வரை மர்ஹும் ஏ. அஹமது ஆசிரியர் அவர்கள் விசேட ஆணையாளராக நியமிக்கப்பட்டார். இக்காலத்தில் டொக்டர் ஜலால்தீன் அவர்கள் பொத்துவில் தொகுதியின் பாராளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்தார்.

1983.11.01இல் அல்ஹாஜ் ஐ.எல். அன்வர் ஆசிரியர் விசேட ஆணையாளராக நியமிக்கப்பட்டார். இவரது பணிக்காலத்தில் மணல் பாதைகளுக்கு கிரவல் போடப்பட்டது. பாராளுமன்ற உறுப்பினர் உதுமாலெப்பை அவர்களின் ஏற்பாட்டில் ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கியின் உதவியில் வெளவாலோடை பிரதேசத்தில் 3.5 KM வீதிகளுக்கு மின்சார வசதிகள் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கப்பட்டன. ஊரிலுள்ள சகல வாசிகசாலைகளுக்கும் புத்தகங்கள் விநியோகிக்கப்பட்டன.

அரசியல்வாதிகளால் விசேட ஆணையாளர்கள் நியமனம் செய்யும்முறை நீக்கப் பட்டு உதவி அரசாங்க அதிபர்களிடம் பொறுப்பளிக்கும் நடைமுறை ஏற்படுத்தப்பட்டது. இதன்பின்னர் முதலாவதாக அல்ஹாஜ் கே.எம்.எம். சரீப், அவர்களும் அவரைத் தொடர்ந்து அல்ஹாஜ் ஏ.எல். இப்றாஹிம் அவர்களும் விசேட ஆணையாளராகப் பணியாற்றினார். 1987ஆம் ஆண்டில் கொண்டுவரப்பட்ட வர்த்தமானி அறிவித்தலின் ஊடாகக் கிராம சபையானது 'பிரதேச சபா' என்றும் அதன் தலைவர் 'தவிசாளர்' என்றும் மாற்றப்பட்டதோடு விகிதாசாரமுறை தேர்தலும் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.

1994இல் நிந்தவூரில் இடம்பெற்ற முதலாவது விகிதாசார முறையில் அமைந்த உள்ளூராட்சித் தேர்தலில் ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் முதன்முதலாக போட்டியிட்டது.

இத்தேர்தலில் ஐக்கிய தேசியக்கட்சி வெற்றிபெற்று மர்ஹூம் எம்.ஐ. அஹமது (வட்டானையின் மகன் தம்பி) அவர்கள் முதலாவது தவிசாளராகப் பதவியேற்றார். அல்ஹாஜ் M.T. ஹசன் அலி எதிர்க்கட்சித் தலைவராகவும் தெரிவு செய்யப்பட்டிருந்தார். (இத்தேர்தல் காலத்தில் “அம்பாரை மாவட்டத்தில் உள்ள எந்தெவொரு உள்ளூராட்சி சபையிலாவது ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் தோல்வியுற்றால் எனது பாராளுமன்ற உறுப்பினர் பதவியை இராஜினாமா செய்வேன்” என அக்கட்சியின் தலைவர் மர்ஹூம் எம்.எச்.எம். அஷ்ரப் அவர்கள் அப்போது தெரிவித்தார். பொத்துவில் மற்றும் நிந்தவூர் பிரதேச சபைகளில் அத்தேர்தலின்போது தோல்வியுற்றதால் தனது வாக்குறுதிப்படி அன்னார் தனது பதவியை இராஜினாமா செய்தார் என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.)

அல்ஹாஜ் எம்.ஐ. அஹமது அவர்கள் தமது பதவிக்காலத்தில் பல முன்னேற்ற கரமான விடயங்களைச் செய்தார். ஊரில் பல இடங்களில் புதிய வாசகசாலை களை ஏற்படுத்தினார், ஊரின் கல்வி, கலாசார முன்னேற்றத்தை ஊக்குவிப்பதற்காக போட்டி நிகழ்ச்சிகளையும், பரிசளிப்பு விழாக்களையும் நடாத்தினார். வறிய மாணவர்களின் கல்வித் தேவைகளுக்காக உதவிகளை வழங்கினார். இந்நிலையில் 1999.04.05இல் பிரதேசசபை கலைக்கப்பட அல்ஹாஜ் எஸ்.எல். எம்.ஹசீம் (D.S.) அவர்கள் விசேட ஆணையாளராக நியமிக்கப்பட்டார். பின்பு பிரதேச சபாவின் செயலாளராக இருந்த ஏ.ஏ. சித்தீக் அவர்கள் விசேட ஆணையாளராக குறுகிய காலம் கடமையாற்றினார்.

2006ஆம் ஆண்டு நிந்தவூர் பிரதேச சபையின் நிர்வாகப் பகுதியாக இருந்த கரைதீவு, மாவடிப்பள்ளி, மாளிகைக்காடு ஆகிய பகுதிகள் பிரிக்கப்பட்டு காரைதீவு பிரதேச சபை உருவாக்கப்பட்டது. அவ்வருடம் இடம்பெற்ற உள்ளூராட்சித் தேர்தலில் ஸ்ரீ லங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் வெற்றிபெற்றது. ஜனாப் ஏ.ஏ. அஸ்வத் அலி (காடியர அமீரின் மகன் நெளசாத்) தவிசாளராக கடமையேற்றார். தேர்தல் காலத்தில் ஏற்பட்ட சட்டப் பிரச்சினை காரணமாக ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸின் உண்மையான வேட்பாளர்கள் சுயேட்சைக்குழு சார்பில் இத்தேர்தலில் போட்டியிட்டிருந்தனர். இதன் அடிப்படையில் ஏற்பட்ட புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தத்திற்கு அமைய சுமார் ஒன்றரை வருடங்கள் தந்தை வழியில் மக்கள் சேவையாற்றிய ஜனாப் அஸ்வத் அலி அவர்கள் இராஜினாமா செய்தார். இதனைத் தொடர்ந்து ஜனாப் எம்.ஏ.எம். தாஹிர் அவர்கள் தவிசாளராக தெரிவு செய்யப்பட்டார். இத் தேர்தலில் எதிர்க்கட்சி சார்பில் அல்ஹாஜ் பி. உமர்கத்தா, ஜனாப் வை.எல். சுலைமாலெப்பை ஆகியோர் பிரதிநிதிகளாக தெரிவு செய்யப்பட்டிருந்தனர்.

2011இல் நடைபெற்ற உள்ளூராட்சி மன்றத் தேர்தலில் ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் 7 ஆசனங்களைக் கொண்ட சபையில் 6 ஆசனங்களைப் பெற்றுக் கொண்டது. எம்.ஏ.எம். தாஹிர், எம்.எம்.எம். அன்ஸார், ஏ.ஏ. அஸ்வத் அலி, எம்.ரி.எம். ஜப்பார் அலி, எஸ்.ஐ.எம். நியாஸ், ஐ.எல். கலந்தர் (ராசிக்) ஆகியோர் உறுப்பினர்களாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டனர். எதிர்க்கட்சி சார்பில் ஜனாப் வை. எல்.சுலைமா லெப்பை மீண்டும் தெரிவானார். இச்சபையின் தவிசாளராக ஜனாப் எம்.ஏ.எம். தாஹிர் மீண்டும் தெரிவு செய்யப்பட்டார். நிந்தவூரில் தெரிவு செய்யப்பட்ட கிராமாட்சித் தலைவர்களில் வயதில் இளையவரான இவர் மக்களோடு இணைந்து நிந்தவூரின் பல்துறை அபிவிருத்திக்கான பங்களிப்புகளைத் தற்போது செய்து வருகின்றார்.

உள்ளூராட்சி அமைச்சினால் கொண்டுவரப்பட்டுள்ள சட்டத் திருத்தத்தினால் உள்ளூராட்சி முறையில் மாற்றங்கள் ஏற்படுத்தப்படவுள்ளன. மீண்டும் 2015இல் வாட்டு அமைப்பு முறையாக வழியாக உள்ளூராட்சி மன்றத் தேர்தல் நடைபெறவிருப்பது உறுதி செய்யப்பட்டுள்ளது.

**பொருளாதார துறையும்
அதன் பின்புலமும்**

நிந்தவூர் பிரதேசத்தின் நெற்செய்கையும் நீர் விநியோக கட்டமைப்பும்

இஸட். கமல்தீன்

பிரதம முகாமைத்துவ உதவியாளர், நீர்ப்பாசனத் திணைக்களம், கல்முனை

அன்று பெரும்பாக நில நிர்வாகம் நடைபெற்றது போலவே விவசாய நீர்ப்பாசனமும், வன்னியனார், உடையார்மார்களாலேயே நிர்வகிக்கப்பட்டிருப்பதாகத் தெரியவருகிறது. நிலப்பெரும்பாகத்துக்கு பெரும்பாக வன்னியனார் போன்ற நீர்ப்பாசன விவசாயத்துறைக்கு நீர்ப்பாசன வன்னியனார் இருந்துள்ளார். இவர்களின்கீழ் கடமையாற்றியவரே நீர்ப்பாசன உடையார் என்று அழைக்கப்பட்டார்.

இந்த உத்தியோகம், மகாதேசாதிபதி அவர்களால் பொருளாதார வசதி, குடும்பப் பாரம்பரியம், யோக்கியதாம்சம், நற்குண நற்செய்கைகள் போன்ற சிறந்த தகுதிகளை நேர்முக பரீட்சைமூலம் பரிசீலிக்கப்பட்டுத் தெரிவுசெய்யப்பட்டவர்களுக்கே வழங்கப்பட்டது. இவர்கள் மகாதேசாதிபதி அவர்களுடன் உரையாடக்கூடிய ஆங்கில அறிவையும் பெற்றிருந்தனராம்.

இவர்களுக்கு இன்றுள்ளதுபோல், மோட்டார் வண்டிகளோ, பிக்அப்போ, பஜ்ரவோ வழங்கப்படவில்லை தவிர இவ்வாறான வாகனங்களும் அக்காலத்தில் இருக்கவில்லை. சம்பளங் கூடப்பெறாத, சன்மானம் மட்டும் வழங்கப்பட்ட இக்கௌரவ உத்தியோகத்திலிருந்தே பணியாற்றியுள்ளனராம். குதிரைவண்டி, வில்லுக்கரத்தை, கமான் கரத்தை போன்ற வாகனங்களைத் தங்கள் வசதிக்கேற்ற வைத்திருந்ததாகவும், வண்டிக் காரன் கூலி, குதிரை மாடுகளுக்கான தீனி எல்லாம் இவர்களின் செலவிலேயே இடம் பெற்றதாகவும் அறிய வருகிறது.

முதன்முதலாக ஜனாப் உதுமாலெவ்வைப்போடி வன்னியனார் அவர்களே வன்னியனாராகக் கடமையாற்றியுள்ளார். இவரின் பின் மீராலெவ்வைப்போடி வன்னியனார் (ஜனாப் M.M. முஸ்தபா M.P. அவர்களின் தந்தை) அவர்களும், அகமதுலெவ்வை உடையார் (ஜனாப் M.H. யாக்கூப் ஹசன் அவர்களின் பாட்டன்) அவர்களும் நீர்ப்பாசனத்துறைக்கும் விவசாயத்துறைக்கும் பொறுப்பாக இருந்துள்ளனர். இவர்களின் காலத்தில் பல அணைக்கட்டுக்களும், குளங்களும் கட்டப்பட்டுள்ளதாகத் தெரியவருகிறது. இப்படியான குளக்கட்டு வேலைகளுக்கு ஆங்கிலேய உத்தியோகத்தர்களே பொறுப்பாக

இருந்துள்ளனர் என்பதைப் பின்வரும் நாட்டுப்பாடல்கள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

பாடல்கள்:

1. வன்னியனாரும் வார்போட்ட சேவகனும்
கிறீசத்துரையும் கிறுகிறாங்க வில்வாய்க்காலிலே
2. மலையைப் பிளந்து மலையோரம் வாய்க்கால் வெட்டி
தண்ணீர் கொடுக்கிறார் எங்கட தன்மையுள்ள வன்னியனார்.

இவ்வாறு மக்கள் பாராட்டத்தக்கவகையில் மீராலெவ்வைப் போடி வன்னியனார் அவர்கள் 1865இல் இறக்காமத்துக் குளத்தைப் பெருப்பித்துக் கட்டுவித்துள்ளார். அடுத்து வீரையடி அணைக்கட்டு, செங்கப்படை அணைக்கட்டு, குறுணல்கஞ்சி அணைக்கட்டு, ஆலையடி ஓடை அணைக்கட்டு, களியோடை அணைக்கட்டு என்பவற்றைக் கட்டி விவசாய விருத்திக்குப் போதுமான நீர்ப்பாசனத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுத்துள்ளார்.

இவர்களின் பின்பே நீர்ப்பாசன அதிகாரிகள் (Superintendent) அரசாங்கத்தால் நியமிக்கப்பட்டனர். வன்னியனார் பதவியானது தற்கால பிரதேச செயலாளர்களின் பதவியை ஒத்தது. ஆனால் அதைவிடப் பரந்த அதிகாரங்களையும், அதிக பொறுப்புக் களையும் கொண்டதே நீர்ப்பாசன அதிகாரப் பதவி. இப்பதவிக்கு முதன் முதலாக நியமிக்கப்பட்டவர் ஐனாப் M.M. இப்றாஹிம் அவர்கள். இவர் வடக்கே பாண்டிருப்பையும், கிழக்கே கடலையும், தெற்கே பூமுனை பொத்துவிலையும், மேற்கே ஊவா மாகாணம் மொனராகலை உட்பட்ட இடங்களையும் கொண்ட பகுதிக்கு நீர்ப்பாசன மேலதிகாரியாக நியமிக்கப்பட்டார். இவர் மேலதிகாரியாக மட்டுமன்றி ஒரு எந்திரியருக்குரிய சகல அதிகாரங்களையும் கொண்டவராக இருந்தார். விவசாய அபிவிருத்திக்குத் தன்னாலான நீர்ப்பாசன வேலைகளைத் திறம்படச் செய்து கொண்டிருக்கும்போதுதான், அப்போது விவசாய அமைச்சராக இருந்த கௌரவ D.S. சேனநாயக்கா அவர்கள், கொழும்பில் சிவில்சேவையில் அதிஉயர் பதவியிலிருந்த கலாநிதி A.M.A. அஸீஸ் அவர்களை, விசேட அரசாங்க அதிபராகத் தெரிவுசெய்து, கிழக்கே உணவுற்பத்தியை அதிகரிக்க வேண்டும் என்ற வகையிலமைந்த கட்டளைகளை விடுத்து குறுகியகால அறிவித்தலுடன் இடமாற்றம் செய்தார்.

புரணமனவிருப்போடு தன்கடமையை ஏற்றுவந்த கலாநிதி A.M.A. அஸீஸ் அவர்கள் 1942.05.06ஆம் திகதி கல்முனை வாடிவீட்டில் சம்பந்தப்பட்ட தலைவர்களைக் கூட்டிப் பலதிட்டங்களை வெளியிட்டார். இதன்படி முதலாவதாக காணிக் கச்சேரிகள் ஆரம்பிக் கப்பட்டன.

இக்காணிக் கச்சேரியில் பொத்தான் வெளிப்பகுதியில் இறக்காமம்-130 ஏக்கர், உசரவெளி இறக்காமம்- 50 ஏக்கர், ஆணைவிழுந்தான் சம்மாந்துறை- 100 ஏக்கர், மொட்டயன்டவெளி சம்மாந்துறை- 60 ஏக்கர், பூரான்புரி கரைவாகு- 200 ஏக்கர், கயற்றையடி நிந்தவூர்-100 ஏக்கர், பள்ளவெளி அம்பாரை-50 ஏக்கர் என்றமுறைப்படி 690 ஏக்கர் காணிகள் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டன. இவ்வாறு கல்முனையில் விசேஷ அவசரகால உதவி அரசாங்க அதிபராக இருந்த கலாநிதி A.M.A. அஸீஸ் அவர்கள் பல கச்சேரிகளை வைத்து சுமார் 2000 ஏக்கருக்கு மேற்பட்ட காணிகளைப் பகிர்ந்தளித்து விவசாய அபிவிருத்திக்குப் பெரும்பணியாற்றியுள்ளார். காடு மேடாகக்கிடந்த காணிகளைப் பெற்றுக் கொண்ட மக்கள் காடுவெட்டி, வேர்பிடுங்கிக் கஷ்டப்பட்டு அவற்றைக் காணிகளாகவும், விளைநிலங்களாகவும் ஆக்கினர்.

இந்நிலங்களெல்லாம் நீர்ப்பாசனத்துறை மேலதிகாரியாக இருந்த அல்-ஹாஜ் M.M. இப்ராஹிம் அவர்களின் நிர்வாகப் பகுதிக்குட்பட்டவையேயாகும். கலாநிதி A.M.A. அஸ்ஸீஸ் அவர்களின் அருஞ்சேனவயல் வியாபித்த விவசாய நிலப்பரப்புக்குப் போதுமான நீரைக் கொடுக்கும் பொறுப்பு இவருக்கு ஏற்பட்டது. எனவே இப்பிரதேசத்தில் இன்றுள்ள பல அணைக்கட்டுக்களையும், துருசுகளையும் கட்டுவித்தும், பழைய குளங்களைப் புனர் நிர்மாணம் செய்வித்தும் விவசாயத்துறையை விருத்திசெய்தார். இவ்வளவு அணைக்கட்டுக்களைக் கட்டியும் குளங்களை புனருத்தானம் செய்து ஆறுகளை வெட்டியும் போதுமான நீரைப் பெறமுடியவில்லை. கிடைக்கும் நீரைக்கொண்டு மாரிப்போகம் (மழைக்காலச் செய்கை) மட்டுமே செய்யப்பட்டது. மேட்டு நிலங்களெல்லாம் மழையை மட்டுமே எதிர்பார்த்து வேளாண்மை செய்யும் மானவாரிப் பூமியாகவே கிடந்தன.

இவ்வாறான வரலாற்றுடன் நிந்தவூர் பிரதேச நீர்ப்பாசன அபிவிருத்தி தொடர்பாகவும் குறிப்பிட வேண்டியுள்ளது. இக்காலகட்டத்தில்தான் விவசாய அமைச்சராகவிருந்த கௌரவ D.S. சேனநாயக்கா அவர்களால் கல்லோயா அணைக்கட்டு கட்டும்வேலை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. பிரதம நீர்ப்பாசன மேலதிகாரியாக இருந்த அல்-ஹாஜ் M.M. இப்ராஹிம் அவர்கள் இந்த அணைக்கட்டு கட்டுப்பணிக்குக் காட்டிய ஆர்வத்தையும், கொடுத்த ஒத்துழைப்பையும், எடுத்துக் கொண்ட பங்களிப்பையும் பாராட்டி, அந்த அணைக்கட்டுக்குப் பொறுப்பாகவிருந்த பணிப்பாளர் திரு J.N.கென்டி அவர்கள் தனது குறிப்பில் எழுதிவைத்திருப்பதை இன்றும் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

கல்லோயா அணைக்கட்டாலான சேனநாயக்கா சமுத்திரம் இப்பகுதிமக்களுக்குக் கிடைத்த வரப்பிரசாதமேயாகும்.

இந்த அணைக்கட்டுக் கட்டியபின் இதன் வலதுகரை வாய்க்காலை வெட்டி, பட்டிப்பாளை ஆற்றுடன் சேர்த்து, நிந்தவூர்ப்பற்று, சம்மாந்துறைப்பற்று, அக்கரைப்பற்று, பாணமைப்பற்று, கரைவாகுப்பற்று, வேவகம்பற்று ஆகிய இன்றைய அம்பாரை மாவட்டத்தினுள்ள மேட்டு நிலங்கள் உட்பட அனைத்து விவசாய நிலங்களிலும், இருபோக வேளாண்மை செய்வதற்குத் தேவையான நீர்ப்பாசன வசதியைச் செய்து கொடுத்த பிரதம நீர்ப்பாசன அதிகாரி அல்-ஹாஜ் M.M. இப்ராஹிம் அவர்களும், விவசாய அபிவிருத்திக்காகக் காணிகளை பங்கீடு செய்துகொடுத்து ஊக்குவித்த கலாநிதி A.M.A. அஸ்ஸீஸ் அவர்களும் என்றும் சிரஞ்சீவிகளாக மக்களால் நினைவுகூரப்பட்டுக்கொண்டேயிருப்பார்கள்.

இன்று விவசாயத்துறை வேறாகவும், நீர்ப்பாசனத்துறை வேறாகவும் பிரிக்கப்பட்டு, அவ்வத்துறைகளில் படித்துப் பட்டம்பெற்ற பொறியியலாளர்களாலும் (Engineer) தொழில்நுட்பவியலாளர்களாலும் (T.A.) பரிபாலிக்கப்பட்டு வருகின்றது. இந்தவகையில் எமது நிந்தவூர்ப் பிரதேசத்துக்கான நீர்ப்பாசனம், எவ்வாறு விருத்தியடைந்து இன்றைய நிலைக்கு வந்துள்ளது என்ற வரலாறுகள் தொடர்பாக இங்கு குறிப்பிடவேண்டியுள்ளது.

நிந்தவூர் பிரதேசமானது கிழக்கே கடலையும் மேற்கே வயல் நிலங்களையும் வடக்கே வெட்டாறு எனும் ஆற்றினையும் தெற்கே களிஓடை ஆற்றினையும் எல்லைகளாக யாகவும் 457 சதுர கிலோ மீற்றர் பரப்பளவையும் கொண்டுள்ளது. இங்கு வாழும் மக்களின் பிரதான ஜீவனோபாயம் விவசாயச் செய்கையாகும். எனவே, விவசாயச் செய்கைக்கு அத்தியாவசியமான நீர்ப்பாசன முறைமை தொடர்பாக இங்கு ஆராயப் படுகின்றது.

ஆசியாவின் நெற்களஞ்சியம் என்று வர்ணிக்கப்படும் எமது நாட்டின் நெல் உற்பத்தியில் முதலிடம் வகிக்கும் அம்பாறை மாவட்டத்தின் எமது நிந்தவூர் பிரதேசமும் நெல் உற்பத்தியில் கணிசமான பங்களிப்பினை வழங்கி வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்க விடயமாகும்.

கல்லோயா திட்டம் ஆரம்பாவதற்கு முன்னர் எமது விவசாயிகள் தமது நீர்ப்பாசனத் தேவைக்காக தற்போது கல்லோயா ஆறு என அழைக்கப்படும் பட்டிப்பளை ஆற்றில் வரும் நீரினை கம்புகள் தடிகள் கொண்டு ஆற்றுக்குக் குறுக்காக வரிந்து கட்டி அணை நிர்மாணித்து (stick Dam) நீரினை திசை திருப்பி தங்கள் வயல் நிலங்களுக்கு பாய்ச்சியே தமது விவசாயச் செய்கையை மேற்கொண்டு வந்துள்ளனர். இருப்பினும் அக்காலத்தில் எமது பிரதேசத்தின் பெரும்பாலான வயல் நிலங்கள், மழை காலங்களில் சீரான வடிச்சல் வசதி இல்லாமல் நீரில் மூழ்கி பெரும் பாதிப்புகளுக்கும் நஷ்டங்களுக்கும் உள்ளாகி வந்துள்ளது.

கல்லோயா திட்டம் அமைக்கப்பட்டதன் பின்னரே எமது பிரதேசம் நீர்ப்பாசனத் துறையில் பாரிய வளர்ச்சி கண்டுள்ளமை குறிப்பிட்டுக் கூறவேண்டிய விடயமாகும். ஆகவே, கல்லோயா அபிவிருத்தித் திட்டத்தின்கீழ் நிர்மாணிக்கப்பட்ட சேனநாயக்கா சமுத்திரம் பற்றி இங்கு குறிப்பிடுவது பொருத்தமானதாகும்.

சேனநாயக்கா சமுத்திரம்

வானத்திலிருந்து விழும் ஒரு துளி நீர்கூட வீண்விரயம் செய்யாமல் மக்களின் பிரயோசனத்திற்காக வழங்க வேண்டும் என்ற எண்ணக்கருவில் மகா பராக்கிரமபாகு மன்னன் பராக்கிரம சமுத்திரத்தினை கட்டுவித்தார். இதனைவிட நான்கு மடங்கு விசாலமான முறையில் வெறுமனே நீர்வழங்கப்படும் திட்டம் மாத்திரமன்றி நீர்மின் உற்பத்தி போன்ற பல நோக்கங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு 1930ஆம் ஆண்டு பிரதி நீர்ப்பாசன பணிப்பாளராக கடமையாற்றிய திரு J.S. கென்டி என்பவரால் அன்றைய விவசாய அமைச்சராக இருந்த கௌரவ D.S. சேனநாயக்கா அவர்களுக்கு கல்லோயாத் திட்டம் பற்றி எடுத்துரைத்தார்.

பட்டிப்பளை ஆற்றின் இரு கரைகளிலும் வாழ்க்கையை நடாத்திவந்த மக்களை வெள்ளத்திலிருந்து பாதுகாப்பதற்காகவும் விவசாயிகளுக்கு நீரை வழங்குவதற்காகவும் இத்திட்டத்தினை முன்வைத்த போதிலும் அதனைவிட பரந்த அளவிலான திட்டத்தினை நடைமுறைப்படுத்த கௌரவ D.S. சேனநாயக்கா அவர்கள் எண்ணியிருந்தார். அதாவது கல்லோயா திட்டமானது அமெரிக்காவில் “டெனசீர்” திட்டம் அல்லது இந்தியாவின் “தாமோ தார் திட்டம்” போல் அமைய வேண்டும் என கனவு கண்டார்.

கல்லோயா திட்டம் 1937ஆம் ஆண்டு ஆய்வு செய்யப்பட்டு 1942ஆம் ஆண்டு D.S. சேனநாயக்கா அவர்கள் விவசாய மந்திரியாக இருந்த காலத்தில் “கல்லோயா அபிவிருத்தி சபை” என பாராளுமன்ற அங்கீகாரத்தினைப் பெற்றது. சேனநாயக்கா நீர்த்தேக்கத்திட்டத்திற்கான வடிவமைப்பு ரஷ்யா நாட்டைச் சேர்ந்த திரு. றோஸ்றோ என்பவரால் மேற்கொள்ளப்பட்டு 1948ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் 28ஆம் திகதி கௌரவ D.S. சேனநாயக்காவினால் அடிக்கல் நடப்பட்டு நிருமாணிக்கப்பட்டது. இக்குளம் 1949ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் 28ஆம் திகதி அப்போது இலங்கையின் பிரதமராக

இருந்த கௌரவ D.S. சேனநாயக்கா அவர்களால் அங்குரார்ப்பணம் செய்துவைக்கப்பட்டது. பின்னர் 1979ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட கல்ஓயா இடதுகரைத் திட்டத்தின் கீழ் எமது பிரதேச விவசாயிகளின் நீர்ப்பாசன வசதிகள் மேலும் விஸ்தரிக்கப்பட்டமை குறிப்பிடத் தக்கதாகும்.

சேனநாயக்கா சமுத்திரத்தின் நிர்மாண வேலைகளில் எமதுரைச் சேர்ந்த அல்-ஹாஜ் M.M. இப்றாஹிம் (நீர்ப்பாசன வன்னியனார் - சுப்பிரின்டன்) அவர்கள் முழுமூச்சாக தனது ஈடுபாட்டினைக் காட்டியுள்ளார். அன்னாரது சேவைகளால் இன்று அம்பாறை மட்டக்களப்பு மாவட்ட மக்களின் விவசாய நீர்ப்பாசனம், மின்சாரம் மற்றும் குடிநீர் விநியோகம் என்பவற்றிற்கு இச்சமுத்திரம் பாரிய பங்களிப்பினைச் செய்து வருகின்றது. அந்த வகையில் எமதுருக்கு பெருமை சேர்த்துத் தந்துள்ள அல்-ஹாஜ் M.M. இப்றாஹிம் (நீர்ப்பாசன வன்னியனார் - சுப்பிரின்டன்) அவர்கள் என்றும் நினைவுகூரப்பட வேண்டியவராவார்.

அல்-ஹாஜ் M.M. இப்றாஹிம் அவர்கள் சேனநாயக்கா சமுத்திர நிர்மாண வேலைகளை நிறைவேற்றுவதற்கு தனக்கு மிகவும் உறுதுணையாக செயற்பட்டார் என அப்போது நீர்ப்பாசனப் பணிப்பாளராக கடமையாற்றிய திருவாளர் J.S. கென்டி என்பவர் இது தொடர்பான தனது குறிப்பொன்றில் எழுதியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

சேனநாயக்கா சமுத்திரத்தின் கொள்ளளவு

கொள்ளளவு	- 777,000 ஏக்கர் அடி
அணைக்கட்டின் நீளம்	- 3,600 நீள அடி
அணைக்கட்டின் உயரம்	- 272 நீள அடி
நீர்மட்ட உயரம்	- 110 நீள அடி
நீரில் அமிடும் பரப்பு	- 19,250 நீள அடி
இடது கரை வாய்க்காலின் நீளம்	- 32 மைல்
வலது கரை வாய்க்காலின் நீளம்	- 22 மைல்

நெற்செய்கை கரும்புச் செய்கை நீர்விநியோக விஸ்தீரணம்

நெற்பயிர்ச் செய்கை கரும்புச் செய்கை

• இடது கரை வாய்க்கால்		
அம்பாறை மாவட்டம்	40,590 ஏக்கர்	1,392 ஏக்கர்
மட்டக்களப்பு மாவட்டம்	22,652 ஏக்கர்	
• வலது கரை வாய்க்கால்		
அம்பாறை மாவட்டம்	20,744 ஏக்கர்	9,300 ஏக்கர்
• ஆற்றுப்பகுதி		
அம்பாறை மாவட்டம்	28,520 ஏக்கர்	
இதன் பிரகாரம் மொத்தமாக பயன்பெறும் விவசாயச் செய்கை		
நெற்செய்கை	- 112,506 ஏக்கர்	
கரும்புச் செய்கை	- 111,88 ஏக்கர்	

நிந்தவூர் பிரதேசத்திற்கான நீர் விநியோகமானது சேனநாயக்கா சமுத்திரத்தின் இடதுகரை வாய்க்கால் மூலமே வழங்கப்பட்டு வருகின்றது. நீர்விநியோக நடவடிக்கைகளில் நீர்ப்பாசனத் திணைக்களம் தனது பூரண பங்களிப்பினை வழங்கி வருகின்றது.

அம்பாறை மாவட்ட நீர்ப்பாசனப் பணிப்பாளரின் நேரடி மேற்பார்வையின் கீழ் பின்வரும் பிரதேச நீர்ப்பாசன பொறியியலாளர் பணிமனைகள் சேவைகளை வழங்கி வருகின்றன.

1. அம்பாறை நீர்ப்பாசனப் பொறியியலாளர் பிரிவு
2. கல்முனை நீர்ப்பாசனப் பொறியியலாளர் பிரிவு
3. சம்மாந்துறை நீர்ப்பாசனப் பொறியியலாளர் பிரிவு
4. அக்கரைப்பற்று நீர்ப்பாசனப் பொறியியலாளர் பிரிவு
5. பொத்துவில் நீர்ப்பாசனப் பொறியியலாளர் பிரிவு

நிந்தவூர் பிரதேச செயலாளர் பிரிவுக்குட்பட்ட நெற்காணிகளில் மேற்கொள்ளப்படும் விவசாய செய்கைக்கான நீர்விநியோகக் கடமைகள், கல்முனை நீர்ப்பாசன பொறியியலாளர் பணிமனையினால் நிறைவேற்றப்படுகின்றது.

நிந்தவூர் பிரதேசமானது 16 விவசாயக் கண்டங்களாக பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. இக்கண்டங்களுக்கான நீர்விநியோக நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுவதற்காக 2000ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னர் வட்டவிதானை அல்லது விவசாயப் பிரதிநிதிகளை நியமித்து ஈடுபடுத்தி வருகின்றனர். இவர்களை உரிய கண்டத்தில் பதிவுசெய்யப்பட்ட விவசாயப் போடிமார்கள் ஒன்று கூடி தெரிவு செய்து வந்தனர். வட்டவிதானையானவர் கட்டாயமாக அப்பகுதியில் விவசாயச் செய்கையில் ஈடுபடும் சொந்தக் காணியுடைய விவசாயியாக (போடியாராக) இருத்தல் அவசியமாவிருந்தது. 2000ஆம் ஆண்டின் பின்னர் விவசாய அமைப்புக்கள் உருவாக்கப்பட்டு இந்நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றது.

நீர்ப்பாசன நடவடிக்கைகளில் விவசாய அமைப்புக்களின் பங்களிப்பு

மிகவும் பழமைவாய்ந்த வட்டவிதானை முறைமையினை மாற்றும் நோக்குடன் 2000ம் ஆண்டு கொண்டுவரப்பட்ட 2000/46ஆம் இலக்க கமநல அபிவிருத்தி சட்டத்தின் பிரகாரம் விவசாய அமைப்புக்கள் உருவாக்கப்பட்டன. இதனடிப்படையில் நிந்தவூர் பிரதேசத்திற்கென 16 விவசாய அமைப்புக்கள் பதிவு செய்யப்பட்டு செயற்பட்டு வருகின்றன. இச்சட்ட விதிகளின் பிரகாரம் விவசாய அமைப்பொன்றின் பதவிக்காலம் ஜனவரி 01ஆம் திகதி முதல் டிசம்பர் 31ஆம் திகதி வரை ஒரு வருடமாகும். பிரதி வருடமும் பொதுச்சபை கூட்டப்பட்டு 50க்கு உட்பட்ட விவசாயிகளின் உறுப்புரிமையினைக் கொண்டுள்ள ஒரு அமைப்புக்கு முறையே தலைவர், உபதலைவர், செயலாளர், பொருளாளர் உட்பட 07 பேர் கொண்ட நிர்வாக சபையினையும், 50ற்கு மேற்பட்ட உறுப்புரிமையிருப்பின் 11 பேரைக் கொண்ட நிர்வாக சபையினையும் தெரிவு செய்து கொள்ள முடியும். இக்குழுக்களை நெறிப்படுத்துவதற்காக நீர்ப்பாசனத் திணைக்களத்தினால் திட்ட முகாமையாளர் ஒருவர் நியமனம் செய்யப்படுவார். எமது நிந்தவூர் பிரதேசத்திற்கான விவசாய அமைப்புக்கள் யாவும் செங்கப்படை பிரிவுத் திட்ட முகாமைத்துவகுமுவின் நெறிப்படுத்தலின் கீழ் செயற்பட்டு வருகின்றன. விவசாய அமைப்புக்களானது, அவர்களின் விவசாய கண்டத்தின் செயற்பாடுகளை கவனிப்பதற்காக உதவியாளர் ஒருவரை நியமித்துக்கொள்ள ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. இவருக்கான கொடுப்பனவு அல்லது கூலி விவசாய ஆரம்பக் கூட்டத்தின் போது நிர்ணயிக்கப்பட்டு வருகின்றது. இவரே தற்போது விவசாயிகள் பிரதிநிதி என அழைக்கப்படுகின்றனர். இச்சட்டத்தின் மூலம் விவசாய நீர்ப்பாசன நடவடிக்கைகளில் நீர்ப்பாசனத் திணைக்களத்துடனான தொடர்புகளை கையாளும் அதிகாரம் அவ்வப்பகுதி விவசாய அமைப்புக்களுக்கு கையளிப்புச் செய்யப்பட்டுள்ளன.

விவசாய ஆரம்பக் கூட்டம்

விவசாயக் குளங்கள், ஆறுகள், அணைக்கட்டுக்கள், கால்வாய்கள் என்பன நீர்ப்பாசனத் திணைக்களத்தின் பொறுப்பிலும், பராமரிப்பிலும் இருந்தாலும் விவசாய செய்கைக்கான ஆரம்பக் கூட்டத்தினைக் கூட்டி தீர்மானம் எடுக்கும் அதிகாரமானது 1994ஆம் ஆண்டின் 13ஆம் இலக்க நீர்ப்பாசன (திருத்த) சட்டத்தின் 11ஆம் பிரிவின் பிரகாரம் அந்தந்த மாவட்ட செயலாளருக்கே (அரசாங்க அதிபர்) வழங்கப்பட்டுள்ளது. இச்சட்டத்தின் பிரகாரம் வருடாந்தம் செய்கைப்பண்ணப்படும் பெரும் (மகா) போக, சிறு (கால போகங்களுக்கான விவசாய ஆரம்பக் கூட்டத்தினை நீர்ப்பாசனத் திணைக்கள திட்டமுகாமையாளர்களின் உதவியுடன் அரசாங்க அதிபரால் கூட்டப்பட்டு குறித்த போகங்களில் செய்கை பண்ண முடியுமான நெற்காணிகளின் விஸ்தீரணம் (இது கிடைக்கக்கூடிய நீரின் அளவின் அடிப்படையாகக் கொண்டு கணிக்கப்படுகின்றது.) விவசாய ஆரம்பத் திகதி நீர் விநியோக ஆரம்ப முடிவுத் திகதிகள் செய்கை பண்ணப்படவேண்டிய நெல்லினம் போன்றவை பற்றி விவசாய அமைப்புக்களின் பிரதிநிதிகளுடன் கலந்துரையாடி தீர்மானிக்கப்படுகின்றது.

நிந்தவூர் பிரதேசத்திற்கான நீர்விநியோக முறைமைகள்

செங்கப்படை பிரிவு திட்டமுகாமைத்துவக் குழுவின் கீழ் இயங்கும் 16 விவசாய அமைப்புக்களின் கீழ் சுமார் 7,819 ஏக்கர் நெற்காணிகளுக்கு வருடாந்தம் இரு போகங்களுக்கும்மான நீர்விநியோகக் கடமைகளை நீர்ப்பாசனத் திணைக்களத்தின் கல்முனைக் காரியாலயத்தினால் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. இவ்விவசாய காணிகளுக்கான நீர்விநியோகம் எவ்வாறு நடைபெறுகின்றது என்பது தொடர்பான விளக்கம் கீழே தரப்படுகின்றது.

சேனநாயக்கர சமுத்திரத்தில் தேக்கி வைக்கப்படும் நீரானது அதன் இடது கரை வாய்க்காலின் தேவைக்கேற்ப திறக்கப்பட்டு நெய்னாகாட்டு பகுதியிலுள்ள வீரையடி அணைக்கட்டின் மூலம் தடுக்கப்பட்டு 13.6 Km (கி.மீ.) நீளமான செங்கப்படை ஆற்றுக்கும் திருப்பப்படுகின்றது. இவ்வாறு திருப்பப்படும் நீர் செங்கப்படை ஆற்றினில் நிர்மாணிக்கப்பட்டுள்ள பின்வரும் பிரதான அணைக்கட்டுகளுக்கே எமது விவசாயிகளுக்கு விநியோகம் செய்யப்படுகின்றது.

1. மாளவாய் அணைக்கட்டு
2. உள்ளாறு அணைக்கட்டு
3. ஆலையடி ஓடை அணைக்கட்டு
4. சூரையடி அணைக்கட்டு
5. கோதையன்மடு அணைக்கட்டு

1. மாளவாய் அணைக்கட்டு (Malavai Anicut)

1972ஆம் ஆண்டு கட்டப்பட்ட இவ்வணைக்கட்டு, 1979ஆம் ஆண்டு சேதமடைந்த பின்னர் 1979 மற்றும் 2004ஆம் ஆண்டுகளில் புனரமைப்புச் செய்யப்பட்டுள்ளது. அதன் பின்னர் இன்று வரை தேவையான மேம்படுத்துகை நடவடிக்கைகள் நீர்ப்பாசன திணைக்களத்தினால் மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்துள்ளன. இவ்வணைக்கட்டின் கீழ் சுமார் 852 ஏக்கர் நெற்காணிகளுக்கு நீர்விநியோகம் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றது.

2. உள்ளாறு அணைக்கட்டு (Ullar Anicut)

1936ஆம் ஆண்டு நிர்மாணிக்கப்பட்டுள்ள இவ்வணைக்கட்டு 2002ம் ஆண்டு நீர்ப்பாசன திணைக்களத்தினால் புனரமைப்புச் செய்யப்பட்டுள்ளது. இவ்வணைக்கட்டினூடாக, தடுக்கப்படும் நீர் வலது, இடது மற்றும் வலது புறமாக அமைக்கப்பட்டுள்ள இரண்டு வாய்க்கால் கள் மூலம் சுமார் 3185 ஏக்கர் விவசாயக் காணிகளுக்கு நீர் விநியோகம் செய்யப்படுகின்றது. மேலும் வலது கரை வாய்க்கால் வம்மிச்சோலை மேட்டுவாய்க்கால் எனவும் இடது கரை வாய்க்காலானது செட்டியாவட்டை பிரதான வாய்க்கால் எனவும் அழைக்கப்படுகின்றது. இப்பிரதான வாய்க்காலானது ஆராய்ச்சிக்கட்டு, ஆறு ஏக்கர், செல்லப்பிள்ளை முன்மாரி, ஓய்த்தாட கட்டு, மன்னான்கட்டியான், மருதமுனையான்ட கட்டு, வேலான்ட கட்டு, கள்ளக்கட்டு, சங்கிலியடி கட்டு, ரொண்டிச்சேனை, குளவிக் கூடு, வம்மியடிமுனை. கறுவல்லகட்டு. தாண்டியடி, தியேட்டரடி, போட்டா வளவு, முள்ளிக்குளம், குளத்துக் கட்டு, மண்குண்டு, வண்ணான்மடு ஆகிய பெயர்களால் அழைக்கப்படுகின்ற 20 நீர் கட்டுப்படுத்து கட்டுமானங்கள் (Regulators) நிர்மாணிக்கப்பட்டு அவைமூலம் நீர்விநியோகம் செய்யப்படுகின்றது.

3. ஆலையடி ஓடை அணைக்கட்டு (Alaiyadi Odai Anicut)

1872ம் ஆண்டு கட்டப்பட்ட மிகவும் பழைமைவாய்ந்த இவ்வணைக்கட்டு 2004ம் ஆண்டு நவீன முறையில் புனரமைப்புச் செய்யப்பட்டுள்ளது. இவ்வணைக்கட்டின் கீழ் 02 வாய்க்கால்கள் மூலம் சுமார் 585 ஏக்கர் விவசாயிகளுக்கு நீர் விநியோகம் செய்யப்படுகின்றது.

4. சூரையடி அணைக்கட்டு (Sooraiyadi Anicut)

இவ்வணைக்கட்டு 1937ஆம் ஆண்டு கட்டப்பட்டு பின்னர் 1998ஆம் ஆண்டு நீர்ப்பாசனத் திணைக்களத்தினால் புனரமைப்புச் செய்யப்பட்டுள்ளது. சூரையடி அணைக்கட்டின் கீழ் வரும் வாய்க்கால்களில் ஆலையடி, உடையாவெளி, வள்ளியர் ஓடை, பாலக்கட்டை, கடையடி மற்றும் வேப்பையடி ஆகிய பெயர்களைக் கொண்ட ஆறு நீர்கட்டுப்படுத்திகள் (Regulators) நிர்மாணிக்கப்பட்டு இவையூடாக அமையப்பெற்றுள்ள சுமார் 1500 ஏக்கர்களுக்கு நீர்விநியோகத்தினை மேற்கொள்கின்றது.

5. கோதையன்மடு அணைக்கட்டு (Kothayanmadu Anicut)

கோதையன்மடு அணைக்கட்டானது 1939ஆம் ஆண்டு கட்டப்பட்டுள்ளதுடன் 1999ஆம் ஆண்டு புனரமைப்புச் செய்யப்பட்டுள்ளது. இவ்வணைக்கட்டின் கீழ் வரும் வாய்க்கால்களில் சின்னவெளி, தக்கியடி, மாதின்மொதின், மியான்பிட்டி, இலுப்பையடி, கொடு வாய்ப்பினி, மணல்பிட்டி மற்றும் வேப்பையடி ஆகிய பெயர்களால் அழைக்கப்படும் 08 நீர்கட்டுப்படுத்திகள் (Regulators) காணப்படுகின்றன. இவ்வணைக்கட்டுகளின்கீழ் சுமார் 919 ஏக்கர் விவசாய செய்கைக்கான நீர்விநியோகம் நடைபெறுகின்றது.

இவற்றுக்கு மேலதிகமாக குறுனல்கஞ்சி ஆற்றுக்குக் குறுக்காக அமைக்கப்பட்டுள்ள கல்லரிச்சல் அணைக்கட்டிலிருந்து வலது புறமாக வரும் பீலி வாய்க்காலின் மூலம் பெறப்படும் நீரானது நிந்தவூர் பிரதேசத்திலுள்ள சுமார் 800 ஏக்கர் காணிகளுக்காக விநியோகிக்கப்பட்டு வருகின்றது.

நீர்ப்பாசன திணைக்களத்தில் கடமையாற்றி எமது பிரதேச விவசாயிகளின் நீர் விநியோக நடவடிக்கைகளில் ஈடுபாடு காட்டிய நிந்தவுரைச் சேர்ந்த உத்தியோகத்தர்கள் நினைவு கூரப்படவேண்டியவர்கள்.

01. அல்-ஹாஜ் (எந்திரி) A.S. புஹாரி அஹமட் (நீர்ப்பாசனப் பொறியியலாளர்)
02. அல்-ஹாஜ் (எந்திரி) U.L.M. அஸ்ஸு (தொழிநுட்ப உதவியாளர்/ திட்டமுகாமையாளர்/ நீர்ப்பாசனப் பொறியியலாளர்)
03. ஜனாப் S.A. ஜப்பார் (தொழிநுட்ப உதவியாளர்/ திட்ட முகாமையாளர்)
04. மர்ஹூம் அல்-ஹாஜ் M.P.M. பாறுக் (தொழிநுட்ப உதவியாளர்)
05. அல்-ஹாஜ் A. சஹீட் அஹமட் (படவரைஞர்)
06. ஜனாப் Z. கமால்தீன் (பிரதான முகாமைத்துவ உதவியாளர் - கட்டுரையாளர்)
07. ஜனாப் A. கலீல் (நீர்விநியோக ஊழியர்)
08. ஜனாப் M.A. ஸலாம் (நீர்விநியோக ஊழியர்)
09. ஜனாபா கமறுன்னிஸா ஜெமில் (முகாமைத்துவ உதவியாளர்)
10. ஜனாப் M.M. நவாஸ் (முகாமைத்துவ உதவியாளர்)
11. மர்ஹூம் A. முகம்மது (சாரதி)

அக்காலத்தில் நீர்ப்பாசன நடவடிக்கைகளை கையாளும் பொறுப்பு (நீர்ப்பாசன திணைக்களத்தின் கீழ் கையாளப்பட்டு வந்திருப்பினும் 1970ஆம் ஆண்டின் பின்னர் நீர்ப்பாசனத் திணைக்களம், கட்டடங்கள் திணைக்களம், வீதி அபிவிருத்தத் திணைக்களம் என்பனவற்றினை ஒன்றிணைத்து "ஆட்புல குடிசார் எந்திரவியல் அமைப்பு" (TCEO) எனும் நிறுவனத்தின் கீழ் நீர்ப்பாசனத் திணைக்களம் கொண்டுவரப்பட்டது. இந்நிறுவனமானது 1978ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதத்தில் கலைக்கப்பட்டு தனித்தனி திணைக்களங்களாக மாற்றப்பட்டன. 1978ஆம் ஆண்டின் பின்னர் உருவாக்கப்பட்ட நீர்ப்பாசன திணைக்களத்தின் எமது நிந்தவுர் பிரதேச விவசாயிகளின் நீர்ப்பாசன நடவடிக்கைகளை கையாளும் கல்முனை நீர்ப்பாசனப் பொறியியலாளர் காரியாலயத்தில் கடமையாற்றிய நீர்ப்பாசனப் பொறியியலாளர்கள் விபரம்.

1. எந்திரி S. சண்முகநாதன்	(மட்டக்களப்பு)
2. எந்திரி M. சபாரெட்னம்	(யாழ்ப்பாணம்)
3. எந்திரி S. செந்தில்நாதன்	(யாழ்ப்பாணம்)
4. எந்திரி A. சுந்தரம்	(மட்டக்களப்பு)
5. எந்திரி M.M. மேஸா	(சம்மாந்துறை)
6. எந்திரி K. விஸ்வலிகம்	(யாழ்ப்பாணம்)
7. எந்திரி M. இரவீந்திரன்	(மட்டக்களப்பு)
8. எந்திரி Y. அப்துல் மஜீட்	(சம்மாந்துறை)
9. எந்திரி S.L. முகம்மட் அலியார்	(அக்கரைப்பற்று)
10. எந்திரி A.S. புஹாரி அஹமட்	(நிந்தவுர்)
11. எந்திரி A.L.M. காசிம்	(சம்மாந்துறை)
12. எந்திரி M.S. காலிதீன்	(அக்கரைப்பற்று)
13. எந்திரி A.L. ஜி.பர்	(சம்மாந்துறை)
14. எந்திரி M.I.M.Z. இப்ராஹிம்	(கல்முனை)
15. எந்திரி M. திலகராஜன்	(கல்முனை - 2013.02.06 முதல்)

தற்போது நிந்தவூர் பிரதேச விவசாயிகளின் நீர்ப்பாசன நடவடிக்கைகளை நேரடியாக கையாளும் நீர்ப்பாசனத் திணைக்கள அதிகாரிகள்.

1. எந்திர் M. திலகராஜன் (கல்முனை) பிரதேச நீர்ப்பாசன பொறியியலாளர்
2. திரு A. விவேகானந்தராசா (காரைதீவு) பொறியியல் உதவியாளர்
(செங்கப்படை இடது கரைப்பிரிவு)
திட்டமுகாமையாளர்,
(செங்கப்படை திட்டமுகாமைத்துவ குழு)
3. திரு S. செல்வராஜ் (மட்டக்களப்பு) பொறியியல் உதவியாளர்
4. ஜனாப் Z. கமால்தீன் (நிந்தவூர்) பிரதம முகாமைத்துவ உதவியாளர்
5. திரு M.B.K.K. திசாநாயக்கா (பதுளை) வெளிக்கள உதவியாளர்
6. திரு W.M.D. கருணாரட்ன (மஹியங்களை) வெளிக்கள உதவியாளர்

நீர் விநியோகத்தில் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகள்:

தற்போது நிந்தவூர் விவசாயிகளுக்கான நீர் விநியோக நடவடிக்கைகள் மிகவும் சிறப்பாக காணப்பட்ட போதிலும் ஒலுவில் துறைமுக கட்டுமானப் பணிகள் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பின்னர் மாட்டுப்பளை வடக்கு மற்றும் மாட்டுப்பளை தென்கண்ட வயல்களின் வடிச்சல் நீர் வெளியேறாதமை பாரிய பிரச்சினையாக உள்ளது. வடிச்சல் நீரினை கடலுக்குள் வெளியேற்றும் இரண்டு கழிமுகம் (முகத்துவாரம்)களும் கடல் மண்ணால் அடிக்கடி மூடப்படுவதால் விவசாய அறுவடைகாலங்களில் பல்வேறு இன்னல்களை அப்பிரதேச விவசாயிகள் அனுபவித்து பாரிய நஷ்டங்களையும் அடைந்து வருகின்றனர். இதனால் மிகவும் பெறுமதிவாய்ந்த வயல் நிலங்கள் எதிர்காலத்தில் நீரில் மூழ்கும் அபாயம் ஏற்பட்டுள்ளது.

இப்பிரச்சினைக்கு நிரந்தர தீர்வு காணும்பொருட்டு அதற்கான சாத்தியவள அறிக்கை தயாரிக்கப்பட்டுள்ளபோதிலும் இதற்கான நிதியூட்டல்களுக்கான முயற்சிகளில் அரசு, அரசாங்கப் பற்ற நிறுவனங்களின் உதவிகளை கோரி நிற்கின்றனர். இம்முயற்சியானது பிரச்சினையோடு தொடர்புடைய துறைமுக அதிகாரசபை, நீர்ப்பாசனத் திணைக்களம், கரையோரம் பேணும் திணைக்களம், சுற்றாடல் அதிகாரசபை, பிரதேச செயலகம், பிரதேச சபை என்பன ஊடாக இணைந்து மேற்கொள்ளும் பட்சத்தில் சாத்தியமாகும் என்பது உறுதி.

பல கண்டங்களிலும் பல நூறு ஏக்கர் காணிகள் இருந்தன. காலக்கிரமத்தில் போடிமார்களின் சந்ததிகளுக்கிடையே காணிகள் பங்கிடப்பட்டு வந்ததினால் தற்போது தனியாக 10 ஏக்கருக்கு மேற்பட்ட காணியினை சொந்தமாகக் கொண்டிருப்பவர்கள் மிக அரிதாகவே உள்ளனர். இதனால் தற்போது தமது வாழ்வாதாரமாக விவசாயத்தை மாத்திரம் நம்பியிருக்கும் போடிமார்கள் குறைந்துவிட்டனர்.

1980களில் காணிகளைக் குத்தகைக்கு வழங்கும் நடைமுறை வலுப்பெற்றது. அதனால் போடிமார்கள் தமது காணிகளை குத்தகைக்கு கொடுத்துவிட்டு வேறு தொழில்களிலும் ஈடுபட்டு வருகின்றனர். எனினும் இன்றுவரை நெற்செய்கையில் தனது முதன்மை நிலையினை நிந்தவூர் தக்கவைத்து வருகின்றது.

இப்பிரதேச விவசாயிகள் நெற்செய்கையில் மிகுந்த நிபுணத்துவமிக்கவர்களாக ஆரம்பகாலம் முதல் திகழ்ந்து வருகின்றனர். அயல் கிராம விவசாயிகள் தமது செய்கையில் ஏற்படும் இடர்களின்போது நிந்தவூர் விவசாயிகளை முன்னுதாரணமாக கொண்டு செயற்படுவதை இன்றும் காணலாம். நிந்தவூர் விவசாயிகள் தாம் பெற்ற பிள்ளைகளையும் தாம் வளர்க்கும் வேளாண்மையையும் சரிசமமாக நோக்கும் குணம்கொண்டவர்கள். 'எண்ணிச்செய் கச்சவடம், எண்ணாமல் செய் விவசாயம்' எனும் முதுமொழியை வேத வாக்காகக் கொண்டவர்கள். நெற்செய்கைக்குரிய மண்வளம், சிறந்த பாய்ச்சல் வடிச்சல் அமைப்பு, தொழில் பாண்டித்தியம், சிறந்த முகாமை போன்ற காரணங்களால் ஏனைய கிராமங்களை விட ஏக்கருக்கு அதிக விளைச்சலை பெறுபவர்களாக இவ்வூர் விவசாயிகள் உள்ளனர்.

மேலும் விவசாயத்தில் பல முன்னேற்றகரமான மாற்றங்களை செய்தவர்களாகவும் நிந்தவூர் விவசாயிகள் காணப்படுகின்றனர். விதைப்பதற்கு முன்னர் நிலத்தை சமப்படுத்த மாட்டினால் பலகை அடிக்கும் நடைமுறை, சூட்டிப்பதற்கு படங்குகளைப் பாவிக்கும் நடைமுறை, கருமிநாசினி அடிப்பதற்கு அளை நீக்கும் நடைமுறை இவைபோன்ற பலவற்றை முதலில் ஏற்படுத்தியவர்கள் இவர்களே. மேலும் அளை நீக்குவதற்கான கருவியும் முதலில் இவ்வூர் மக்களினாலேயே தயாரிக்கப்பட்டு பயன்படுத்தப்பட்டது என்பதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

உப உணவுப் பயிர்ச்செய்கை

நெற்செய்கையில் மாத்திரமின்றி உப உணவுப் பயிர்கள், மரக்கறிப்பயிர்கள் உற்பத்தியிலும் நிந்தவூர் விவசாயிகள் நீண்ட காலமாக ஈடுபட்டு வருகின்றனர். வருடத்திற்கு ஒரு போக வேளாண்மைச் செய்கை இடம்பெற்ற காலப்பகுதியில் வேளாண்மை அறுவடையின் பின்னர் சோளம், இறுங்கு, குரக்கன் போன்ற தானியப் பயிர்களை வயல் நிலங்களில் பயிரிட்டு வெற்றி கண்டனர். மாலின்திடல், பரவட்டம்பிட்டி போன்ற பகுதிகளில் இத்தானியப் பயிர்களோடு கிழங்கு, மரக்கறிப் பயிர்களும் விளைவிக்கப்பட்டு வந்தன. மேலும் இக் காலப்பகுதியில் வயல் நிலங்களில் சிறுபிட்டிகள் சூடுவைப்பதற்காகவும், காவல்பறண் அமைப்பதற்காகவும் இருப்பது வழக்கமாகும். இப்பிட்டிகளிலும் பெரிய வரம்புகள், காப்புக் கட்டுக்களிலும் தானியங்களையும், மரக்கறிப் பயிர்களையும் நட்டு வந்தனர். வீடுகளில் கூட வேலி ஓரங்களில் சோளம், இறுங்கு போன்றவற்றையும், கிணற்றடியில் வாழை போன்ற பழமரங்களுடன் பயிற்றை, பாகை, நாடை, அவரை, கரணை போன்ற மரக்கறிப் பயிர்களையும் நடுவது எமது முன்னோர்களின் வழக்கமாக

இருந்து வந்துள்ளது. வேலிகள் தோறும் இக்கொடிப் பயிர்கள் படர்ந்து பூத்துக் குலுங்கி, காய்ப்பது பார்ப்போரை கவர்ந்திழுக்கும்.

காலக்கிரமத்தில் உப உணவுப் பயிர்ச்செய்கை எமது மக்களால் புறக்கணிக்கப்பட்டது. இருந்த போதிலும் இன்றும் அட்டப்பள்ளம், அரசடித் தோட்டம் போன்ற இடங்களில் கூடியளவில் மரக்கறிச் செய்கைகள் இடம்பெற்று வருகின்றன. வீட்டுத் தோட்டப் பயிர்ச் செய்கையினை ஊக்குவிப்பதற்கு பல நடவடிக்கைகள் அரசால் தற்காலத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. இதன் பயனாக வீடுகள் தோறும் மீண்டும் மரக்கறிப் பயிர்கள் வளர்க்கப்பட்டு வருகின்றன.

தெங்குச் செய்கை

நிந்தவூர் பிரதேசம் மிகநீண்ட காலமாக தெங்குச் செய்கையில் புகழ் பெற்றிருந்துள்ளது. மன்னராட்சிக் காலத்தில் இங்கு தெங்கு பயிரிடப்பட்டு, கண்டிய மன்னர்களுக்கு தேங்காய்கள் யானை வண்டில்களில் எடுத்துச் செல்லப்பட்டதாக அறிய வருகின்றது. ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக் காலத்தில் இச்செய்கைக்கு முன்னுரிமை வழங்கப்பட்டிருந்தது. ஆங்கிலேயர் காலத்தில் மீராநகர் வீதிக்கும், தியேட்டர் வீதிக்கும் இடைப்பட்ட பகுதியில் மக்கள் செறிந்து வாழ ஊரின் ஏனைய பகுதிகள் தென்னந்தோட்டங்களாக இருந்துள்ளன. மேலும் வயல் வெளிகளுக்கிடையேயும் பெரிய தென்னந்தோட்டங்கள் நிறைந்திருந்தன. அத்துடன் அண்மைக்காலம் வரை வீடுகள் தோறும் தென்னை மரங்கள் காணப்பட்டன. இன்று வீடுகளில் தென்னை மரங்களைக் காண்பதே அரிதாகிவிட்டது. சனத்தொகைப் பெருக்கமும் அதற்கேற்ப வீடமைப்பு நடவடிக்கைகளும், இயற்கை அனர்த்தங்களும் தெங்குச் செய்கையின் வீழ்ச்சிக்கு பிரதான காரணங்களாக அமைந்துள்ளன.

தற்காலத்தில் தெங்குச் செய்கையை மேம்படுத்துவதற்கான பல ஊக்குவிப்பு நடவடிக்கைகள் இப்பிரதேசத்தில் இடம்பெற்று வருகின்றன. இதன் பயனாக தெங்குச் செய்கையும் இன்று முன்னேற்றம்கண்டு வருகின்றது. நிந்தவூரில் சுமார் 400 ஏக்கரில் தெங்குச் செய்கை பண்ணப்பட்டு வருகின்றது. இச்செய்கையை ஊக்குவிக்கும் முகமாக தெங்கு அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்கள் 1980ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் நியமனம் பெற்று வருகின்றனர். ஆரம்பத்தில் மாவட்ட ரீதியாக இவர்கள் நியமிக்கப்பட்டனர். இந்த வகையில் எமதுரைச் சேர்ந்த ஜனாப் பி.பி.ஏ. கபூர் அவர்கள் தெங்கு அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தராகக் கடமையாற்றினார். பின்னர் பிரதேச செயலகத்திற்கு தெங்கு அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர் நியமனம் செய்யப்பட்டார். இதன் பின்னர் ஜனாப் ஏ. பதார்தீன் அவர்கள் பணியாற்றினார். தற்போது ஜனாப் இப்றாஹீம் அவர்கள் கடமையாற்றி வருகின்றார்.

விவசாயத் திணைக்களத்தின் பங்களிப்பு

விவசாயத் துறையின் வளர்ச்சிக்காக இத்திணைக்களம் விவசாய விரிவாக்கல் காரியாலயங்களை ஏற்படுத்தி வருகின்றது. நிந்தவூரில் இக்காரியாலயம் அமைக்கப்பட வேண்டுமென்று முன்னாள் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் மர்ஹூம் எம்.எம். முஸ்தபா அவர்கள் முயற்சிகளை மேற்கொண்டார். இதன் பயனாக 1961ஆம் இக்காரியாலயம் திறந்து வைக்கப்பட்டது. அக்காலத்தில் நிந்தவூர் வயல் பிரதேசம் ஐந்து விவசாயப் பிரிவுகளாக வகுக்கப்பட்டு ஐந்து விவசாய விரிவாக்கல் உத்தியோகத்தர்கள் (KVS) நியமிக்கப்பட்டனர். விவசாய போதனாசிரியராக (AI) திரு கனகசபை அவர்கள் முதன்முதலில்

நியமிக்கப்பட்டார். இவரைத் தொடர்ந்து அல்ஹாஜ் எம்.ஐ.ஏ. சலாம் அவர்களும் பின்னர் திரு கே. இராச நாயகம், ஜனாப்கள் ஏ. சாஹிர், ஐ.காசீம் ஆகியோரும் கடமையாற்றினர். (இவர்கள் காலத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட சேவைகள் பற்றி குறிப்புக்களைப்பெற முடிய வில்லை.)

இதன் பின்னர் விவசாய போதனாசிரியராகக் கடமையேற்றிருந்த ஜனாப் எம். ஆதம் அவர்கள் பல முன்னேற்றகரமான சேவைகளையாற்றி இருந்தார். வீட்டுத் தோட்டச் செய்கையை ஊக்கப்படுத்த கிராம சேவையாளர் பிரிவுகளில் இளைஞர் விவசாயக் கழகங்களை உருவாக்கியதோடு வீட்டுத் தோட்டப் போட்டிகளையும் இவர் நடாத்தியிருந்தார். மேலும் புதிய நெல்லினங்கள், நவீன செய்கை முறைகளை அறிமுகப்படுத்தி விளைச்சலை அதிகரிப்பதற்கு வழிகோலினார். இதற்காக பயிற்சிவகுப்புகள், வயல் விழாக்கள் என்பவற்றையும் நடாத்தினார். சிறந்த விதைநெல் உற்பத்தியாளர்களை இனங்கண்டு அவர்களைக்கொண்டு சங்கமொன்றை ஏற்படுத்தி நல்ல விதை நெல்லினை பிரதேச விவசாயிகள் பெற்றுக்கொள்ள வழியமைத்துக் கொடுத்தார். அரசடித் தோட்டம், அட்டப்பள்ளம் போன்ற பிரதேசங்களில் மரக்கறிப் பயிர் செய்கையை ஊக்கப்படுத்தினார்.

இவ்வாறு சிறந்த சேவையாற்றிய A.I. ஆதம் அவர்கள் பதவியுயர்வு பெற்றுச் செல்ல அல்ஹாஜ் எம்.எம். அலியார் அவர்கள் கடமைப் பொறுப்பேற்றார். இவரது காலத்தில் விவசாயக் கண்டங்கள் ரீதியாக விவசாய அமைப்புகள் உருவாக்கப்பட்டன. சுனாமி தாக்கத்தால் பாதிக்கப்பட்ட மாட்டுப்பளைக் கண்ட விவசாயிகளுக்கு விவசாய உள்ளீடுகளை பெற்றுக் கொடுத்தார். நெல் உற்பத்தியில் இயற்கை பசளை பயன்பாட்டை ஊக்கப்படுத்தியதோடு நெல் உற்பத்தியாளர் சங்கங்களை வலுவூட்டினார். அரச சார்பற்ற நிறுவனங்கள் மூலமாக ஏழை விவசாயிகளுக்கு பல இலட்சம் ரூபா பெறுமதியான உள்ளீடுகளைப் பெற்றுக்கொடுக்க நடவடிக்கை எடுத்தார். விவசாய அமைப்புகள் மூன்றினை ஒன்றிணைத்து சேவாலங்கா நிறுவனத்தினூடாக விதைநெல் துப்பரவாக்கும் நிலையம், களஞ்சியசாலை, அறுவடை இயந்திரம், உழவு இயந்திரம் என்பவற்றையும் பெற்றுக்கொடுத்தார். விவசாயத் திணைக்களத்தின் உதவியுடன், விவசாயிகளின் பிரச்சினைகளுக்கு ஆராய்ச்சி நிலையங்களினூடாக தீர்வுகளைப் பெறக்கூடிய வகையில் கிராமிய விவசாய தகவல் மையத்தினை ஏற்படுத்தினார். தென்கிழக்கு கரையோர பிரதேசத்தில் இவ்வகை தகவல் மையம் நிந்தவூரில் மாத்திரமே உள்ளது.

இவரைத் தொடர்ந்து கடமையாற்றிய ஜனாப் எம்.வை.எம். நியாஸ் அவர்கள் தனது பதவிக் காலத்தில் விவசாய தொழில்நுட்ப முறைகளை இறுவெட்டுக்களாகத் தயாரித்து விவசாயிகளுக்கு வழங்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்தார். இயற்கைப் பசளை உற்பத்தியாளர் சங்கங்களை உருவாக்கி அவற்றிக்கு அரச, சார்பற்ற நிறுவனங்களில் இருந்து உதவிகளைப் பெற்றுக்கொடுத்தார். வீட்டுத்தோட்ட செய்கையை ஊக்குவிக்கும் முகமாக பல உதவிகளை அரச, சார்பற்ற நிறுவனங்களினூடாக பெற்றுக்கொடுத்தார். கூட்டெரு உற்பத்திக்கான உதவிகளையும் அரச, அரசசார்பற்ற நிறுவனங்களினூடாக விவசாயிகளுக்குப் பெற்றுக்கொடுத்தார். இந்தவகையில் தற்போதைய விவசாய பரிசோதகர் எஸ். எச்.ஏ. நிஹார் அவர்களும் முனைப்புடன் சேவையாற்றி வருகின்றார்.

நிந்தவூர் விவசாய விரிவாக்கல் காரியாலயத்தில் பணியாற்றிய விவசாயப் போதனாசிரியர்களின் சிறந்த சேவைகளால் இலங்கையில் உயர் விளைச்சல் பெறும் இடமாக நிந்தவூர் வளர்ச்சி கண்டுள்ளது. மேலும் விதைநெல் களஞ்சியமாகவும், ஆகக்கூடிய

அரிசி ஆலைகளைக் கொண்ட இடமாகவும் எமதூர் பிரசித்தம் பெற்றுள்ளது. அதுமாத் திரமல்லாது நவீன அரிசி ஆலைகள் உருவாக்கப்பட்டு வருவதன் காரணமாக வெளி நாடுகளுக்கும் சிறு அளவில் அரிசி ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டும் வருகின்றது. இவற்றின் அடிப்படையில் கடந்த காலங்களைப் போல் எதிர்காலத்திலும் நிந்தவூர், விவசாயத்தின் மூலமாக இலங்கையின் பொருளாதார முன்னேற்றத்தில் பாரிய பங்கினை வழங்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

கமநலச் சேவை நிலையம்

இச்சேவை நிலையங்கள் கமநல அபிவிருத்தித் திணைக்களத்தின் கீழ் செயற்படு கின்றன. முன்னாள் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் மர்ஹூம் எம்.எம். முஸ்தபா அவர்களின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க அப்போதைய காணி, விவசாய மந்திரி திரு எச்.எம். நவரெட்ண அவர்களால் இந்நிலையம் எமதூரில் 1975.03.09இல் திறந்து வைக்கப்பட்டது.

1978இல் எமதூரில் இருந்த கண்டங்கள் 14க்கும் தலா ஒவ்வொரு பயிர்செய்கை உத்தியோகத்தர்கள் (C.O) நியமனம் செய்யப்பட்டிருந்தனர். விவசாயிகளின் தேவைகள், பிரச்சினைகளை தீர்ப்பதற்கும் உற்பத்தியை பெருக்குவதற்குமாக நியமனம் செய்யப் பட்டிருந்த இவர்கள் 1979ல் கிராம சேவையாளர்களாக பதவி மாற்றப்பட்டனர்.

கமநல சேவை நிலையங்களின் கீழ் கண்டங்கள் தோறும் கமத்தொழில் விளைவு பெருக்கக் குழுக்கள் இயங்கி வந்தன. இக் குழுக்கள் 2011ஆம் ஆண்டிலிருந்து கமநல அபிவிருத்தி குழுக்களாகப் பெயர் மாற்றம் பெற்றுள்ளன. இவற்றின் செயற்பாடுகளை நெறிப்படுத்த பெரும்பாக உத்தியோகத்தர்கள் (D.O) நியமிக்கப்பட்டனர். இந்தவகையில் எமதூரில் அல்ஹாஜ். ஏ.ஏ.லதீப், அல்ஹாஜ் யூ.எல். வதூத், அல்ஹாஜ் எஸ்.எல். சஹீட் ஆகியோர் பெரும்பாக உத்தியோகத்தர்களாக கடமையாற்றி உள்ளனர். தற்போது ஐ.எல்.ஏ. ஹார்லிக் அவர்கள் பணியாற்றி வருகின்றார்.

கமநல அபிவிருத்தித் குழுக்களால் வழங்கப்படும் சேவைகளை ஒருங்கிணைக்கும் வகையில் 1972ம் ஆண்டில் கமநல உற்பத்தி மத்திய குழுக்கள் (APC) பிரதேச வாரியாக ஏற்படுத்தப்பட்டன. இதன் பின்னர் 1979இல் 58ஆம் கமநல சேவைகள் சட்டத்தின் படி இம் மத்திய குழுக்கள் கமநல சேவைகள் மத்திய நிலையங்களாக (Agriculture Services Center) மாற்றப்பட்டன. இதேபோல் கமநல சேவைகள் திணைக்களம் 2000ஆம் ஆண்டின் 46ஆம் இலக்க கமநல அபிவிருத்திச் சட்டத்தின்படி கமநல அபிவிருத்தித் திணைக்களம் என மாற்றப்பட்டுள்ளது.

வேளாண்மைச் செய்கையில் வட்டை விதானைமார்களின் பங்கு மிக முக்கியமானதாகும். வயல் காணிகளுக்கான நீர்ப்பங்கீட்டை ஒழுங்கமைக்கும் வகையில் ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக் காலத்திலிருந்து வட்டைவிதானைமார்கள் நியமிக்கப்பட்டு வந்தனர். காலக் கிரமத்தில் வட்டை விதானைமார்களை உரிய கண்டத்தில் பதிவு செய்யப்பட்ட விவசாயப் போடிமார்கள் ஒன்றுகூடி தெரிவு செய்யும் நடைமுறை உருவானது. வட்டைவிதானையானவர் அப்பகுதியில் விவசாயச் செய்கையில் ஈடுபடும் சொந்த காணியுடைய விவசாயியாக (போடியாராக) இருத்தல் வேண்டுமென்பது கட்டாய நிபந்தனையாக பின்பற்றப்பட்டு வருகின்றது. 2000ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் இந்த வட்டைவிதானை எனும் பதவிப் பெயர் 'நீர் முகவர்கள்' என மாற்றப்பட்டது. எனினும் இவர்கள் இன்றும் 'வட்டானை' என்றே

விவசாயிகளால் அழைக்கப்படுகின்றனர். இவர்களுக்கு கௌரவக் கொடுப்பனவாக ஏக்கருக்கு 2 மரைக்கால் வீதம் நெல் (சுமந்திரம்) உரிய கண்டத்து விவசாயிகளால் வழங்கப்பட்டு வருகின்றது.

முற்காலத்தில் போடியார்மார்களும், வட்டைவிதானைமார்களும் வில்லுக்கரத்தை, கமான் கரத்தைகளிலேயே சென்று தமது கடமைகளையாற்றி வந்தனர். தற்போது மோட்டார் வாகனங்களில் இவர்கள் சென்று வருகின்றனர். இதே போன்றே விவசாயத் திலும் நவீன மாற்றங்கள் ஏற்பட்டு வருகின்றன.

பண்ணை வளர்ப்பில் மக்களின் விருப்பும் செல்வாக்கும்

ஏ. அஹமட் லஹாக்

கால்நடை அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்

பாரம்பரியமாக எம்மவர்களின் தொழிலாக விளங்குவது வேளாண்மைச் செய்கையும், பண்ணை வளர்ப்புமாகும். இவ்விரு தொழில்களில் அதிக ஆர்வம் காட்டி பரந்தளவில் மேற்கொள்பவர்களே அப்போதைய சமுதாயத்தில் பெரிய செல்வந்தர்களாக, போடிமார்களாக மதிக்கப்பட்டார்கள். இந்தப் போடிமார்கள், பல பட்டிக்காரர்கள், வயற்காரர்கள், வண்டிக்காரர்களை சேவைக்கமர்த்தி ஊரின் செல்வாக்குமிக்க குடி மரைக்காயர்கள், நம்பிக்கையாளர் சபை தலைவர்களாக, ஊர்ப்பரிபாலன சபை அங்கத்தவர்களாக ஆதிக்கம் செலுத்தினர்.

அக்காலத்தில் வருடத்திற்கு ஒரு தடைவை சுழற்சி முறையில் வேளாண்மை செய்கை பண்ணப்பட்டதனால் விசாலமான மேய்ச்சல்தரை காணப்பட்டது. இதனால் ஒவ்வொரு போடிமாரும் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட பசு, எருமை மாடுகளைக் கொண்ட பல வெள்ளைப்பட்டிகள், செவலைப்பட்டிகள், கறுப்புப்பட்டிகளை சொந்தமாக வைத்திருந்தனர். அத்துடன் இப்போடிமார் தனக்கென வில்லுக் கரத்தைகளை அமைத்து அதில் அலங்காரம் பண்ணப்பட்ட மாடுகளைப் பூட்டி அதிகார தோரணையில் பவனி வந்தனர். இவற்றை குறிப்பிடும் பல நாட்டார் பாடல்களும் உண்டு. எடுத்துக்காட்டாக...

வெள்ளை மாடு வாங்கி
வெள்ளியினால் சலங்கை கட்டி
கதிர்காமம் போய் வருவேன் என்ற
மச்சான் கடனடச்சு போட்டுங்க

என்ற பாடலைக் குறிப்பிட முடியும். அன்று எம்மக்களின் சாப்பாடுகளில் பாலும், தயிரும், பாற்கட்டிகளும், நாட்டுக்கோழி இறைச்சியும் முக்கிய இடத்தைப் பிடித்தன. இன்னும் வடிதயிர், வெங்காயமிட்டமோர், பாலூற்றிய சுரைக்காய், கைக்குத்தரிசி, தவிட்டுப் பிட்டு, சோளக்கனி என்று பல பட்டியலே போடலாம். இதனால் திடகாத்திரமான, நோயற்ற நீண்ட ஆயுளையுடைய பலமான மக்களாக எம்மவர்கள் இருந்தார்கள்.

மேலும் மிருக வைத்தியத்துறையிலும் எம் ஊர் மக்கள் சளைத்தவர்கள் அல்ல எனும் அளவிற்கு பல நாட்டு வைத்தியர்கள் இருந்துள்ளார்கள். உதாரணமாக அவர்

களில் சில வைத்தியர்களை குறிப்பிட்டுக் கூறலாம்.

01. அறுபதுப்பிள்ளை
02. அக்கரைப்பத்தான் மகன் உதுமாலெவ்வை
03. சிக்குப் போடிப்பிள்ளை
04. சீனிவட்டாளை
05. மோதின் கண்டுப்பிள்ளை மகன்
06. நெடிய அலியார் மகன் மூத்தம்பி
07. காசிம் பிள்ளை மகன் துனியார் முடிஞ்சார்

இவ்வைத்தியர்களின் திறமையான வைத்தியமுறைகள் சிலவற்றைத் தொட்டுக் காட்டலாம்.

01. பூச்சுமருந்து - சேனை இலைச்சாறு
02. வயிறு ஊதல் - தளப்பத்து இலைச்சாம்பலை இளநீர், உப்பு நீர் போன்றவற்றுடன் கலந்து பருக்குதல்
03. வயிற்றுப்போக்கு - காரை இலைச்சாறு
04. நாள்பட்ட புண் - புங்கம்பால், துருசு கலந்து பூசுதல்
05. வெட்டுக்காயம் - மருதம்பட்டையுடன் புளித்தோடைச்சாறு, பனிச்சங்காய்ப்பசையுடன் பூசுதல்
06. பேதிமருந்தாக நேர்வாளம் விதைகள்
07. கால், வாய் நோய் - பொட்டியான் கருவாட்டை நீரில் ஊறவைத்து நன்றாக கழுவுதல்

இவற்றைவிட சில மூடப்பழக்கங்களும் எம்மக்களிடம் இருந்ததை குறிப்பிடாமல் இருக்க முடியாது.

01. பசு கன்று ஈன்றால் தொப்புள் கொடியை ஆல் போன்ற பால் மரங்களில் பால் அதிகரிக்கும் என நம்பி தொங்க விடுதல்.
02. கால், வாய் நோயைத் தடுக்க சவக்காலையின் கம்புகளை மாட்டுத் தொழு வத்தில் புகைத்தல்.

காலப்போக்கில் வேளாண்மைச் செய்கையில் ஏற்பட்ட பாரிய முன்னேற்றமும், உழவு இயந்திரங்களின் விரிவான பாவனையும் பண்ணை வளர்ப்பில் பாரிய தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தியது. தற்போது எம்மூர் மக்கள் பெரிய எண்ணிக்கையான கால்நடைகள் இல்லாமல் குறைந்த எண்ணிக்கையான கால்நடைகளைக் கொண்டு மாடுவளர்ப்பு, ஆடு வளர்ப்பு போன்றவற்றில் ஈடுபடுகின்றனர். அத்துடன் முட்டைக்கோழி வளர்ப்பு, இறைச்சிக் கோழி வளர்ப்பு, கொல்லைப்புற கோழிவளர்ப்பு என நவீன தொழிநுட்ப அறிவைக் கொண்டு ஈடுபட்டு வருகின்றனர்.

நாட்டு மிருக வைத்தியர்களின் சேவைக்கு பிற்பட்ட காலத்தில் கல்முனை வாடிவீட்டு வீதியில் ஓர் அரசாங்க மிருக வைத்திய காரியாலயம் ஆரம்பிக்கப்பட்டு அங்கே யாழ்ப்பாண மிருக வைத்தியர்களின் சேவை நடைபெற்ற காலப்பகுதியில் எம்மூர் மக்கள் இச்சேவையில் அதிக நாட்டம் காட்டவில்லை. பின்னர் இம்மிருக வைத்திய காரியாலயம்

கடலரிப்பினால் சேதமாக்கப்பட்டதனால் கல்முனை நகரின் மத்திய பகுதிக்கு இடமாற்றம் பெற்றது. இக்காலப்பகுதியில் எமது பிரதேசத்தை சேர்ந்த கால்நடை வைத்தியர்களினதும், கால்நடை அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்களினதும் சேவை பரவலாக்கப்பட்ட வேளையில் தான் எமது ஊர் மக்கள் இவ்வைத்திய சேவையின் கணிசமான அளவு நாட்டம் காட்டத் தொடங்கினர்.

1982ஆம் ஆண்டு காலப்பகுதியிலேயே கால்நடை அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்களை உருவாக்குவதற்கான விலங்கு பரிபாலன கல்லூரி ஒன்று மறைந்த முன்னாள் அமைச்சர் செளமியமூர்த்தி தொண்டமான் அவர்களினால் வெலிசறையில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இக்கல்லூரியிலே விலங்கு பரிபாலனத்தில் இருவருட டிப்ளோமா பயிற்சிநெறி வழங்கப் படுகிறது. இப்பயிற்சிக்காக 1984-1985 காலப்பகுதியில் எமதூரில் இருந்து முதன்முறையாக நான் தெரிவு செய்யப்பட்டேன்.

தற்போது ஒவ்வொரு பிரதேச செயலகப் பிரிவிிற்கும் ஒவ்வொரு கால்நடை வைத்திய காரியாலயம் என்ற அடிப்படையில் எமதூரில் ஒரு கால்நடை வைத்திய காரியாலயம் அமைக்கப்பட்டு கால்நடை வைத்தியர், கால்நடை அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர் என்பவர்களின் சேவை பெறப்பட்டாலும் எமதூரில் இருந்து ஒரு கால்நடை வைத்தியர் கூட இதுவரை உருவாக்கப்படவில்லை என்பது பெரும் குறையாகவே உள்ளது.

மஹிந்த சிந்தனை அடிப்படையில் கால்நடை வளர்ப்பை ஊக்குவிப்பதற்காக அரசாங்கத்தினால் பண்ணையாளர்களுக்கு பல செயற்றிட்டங்கள் நடைபெறுகின்றன. வெளிநாட்டில் இருந்து இறக்குமதியாகும் பாலுற்பத்திப் பொருட்களின் அளவை இல்லாமல் செய்வதே இத்திட்டத்தின் மற்றுமொரு நோக்கமாகும்.

01. கிராமங்கள் தோறும் பாற்பண்ணை கிராமங்களை அமைத்தல்
02. மானிய அடிப்படையில் நல்லினக் காளை, கடாக்கள், கொல்லைப்புற கோழிக் குஞ்சுகளை பெற்றுக்கொள்ளல்
03. பல இனப்பெருக்க பண்ணைகளை அமைத்தல்
04. மானிய அடிப்படையில் புல் வளர்ப்பை ஊக்குவித்தல்
05. இலவச தடுப்பு மருந்து வழங்குதல்
06. பால் பண்ணை கூட்டுறவுச் சங்கங்களை அமைத்தல்
07. பாவணையாளர்களுக்கு பயிற்சி வகுப்புக்களையும் வயல் விழாக்களையும் ஏற்படுத்தல்
08. கால்நடை உணவு தயாரிப்பதற்கான தொழில்நுட்ப அறிவையும் தயாரிப்பதற்கான இயந்திரங்களையும் வழங்குதல் போன்ற சில சேவைகளை குறிப்பிடலாம்.

நிந்தவூரும் மீன்பிடித் தொழிலும்

எம்.எல். சுலைமான்

மாவட்ட கடற்கொழில் பரிசோதகர்

மனித இனத்தின் பிரதான உணவு ஆதாரமாக மீன்பிடித்தொழில் தொன்று தொட்டு விளங்கி வருகின்றது. இம்மீன்பிடி முலம் மக்கள் தமக்கான உணவையும், வேலைவாய்ப்பையும் மற்றும் பொருளாதார நன்மைகளையும் பெற்று வருகின்றனர். அன்றும் இன்றும் மக்களின் புரத உணவுத் தேவையை பூர்த்திசெய்யும் பிரதான வழியாக மீன்பிடி அமைந்துள்ளது. இவ்வகையில் நிந்தவூர் பிரதேசத்திலும் மக்கள் மீன்பிடித் தொழிலில் ஈடுபட்டு உணவுத் தேவையினை நிறைவு செய்து வருகின்றனர். இன்று இப் பிரதேச மீன்பிடித் தொழிற்றுறையில் பல்வேறு மாற்றங்கள் இடம்பெற்று வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

மீன்பாடும் தேனாடாம் மட்டுநகருக்குத் தெற்கே சுமார் 50 கிலோ மீற்றர் தூரத்தில் அமைந்துள்ள நிந்தவூர், மீன்பிடிக்கு வாய்ப்பான ஒரு தளமாக இருக்கின்றது. இதன் கிழக்கே கடலும், ஏனைய வடக்கு, தெற்கு எல்லைகளில் ஆறுகளும், அவை கடலில் சங்கமிக்கும் இடங்களில் கழிமுகங்களும், சிறுசிறு ஓடைகள், குட்டைகளும் பரந்து காணப்படுகின்றன. ஆயினும் ஆரம்பகாலங்களில் நிந்தவூர் மக்கள் மீன்பிடித் தொழிலில் அதிக அக்கறை காட்டவில்லை. அவர்கள் விவசாயத்தையே பிரதான வாழ்வாதார தொழிற்றுறையாக கொண்டிருந்தனர். இருந்தபோதிலும் ஒருசிலர் நன்னீர் நிலைகளில் மீன்பிடித்து தமது உணவுத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்து உறவுகளோடு பகிர்ந்து உண்டு மகிழ்ந்துள்ளனர். 1940ஆம் ஆண்டு காலப்பகுதிக்குப் பின்னரே இப்பிரதேசத்தில் மீன்பிடி ஒரு தொழிற்றுறையாக வளர்ச்சி கண்டுவந்துள்ளது.

நிந்தவூரின் நன்னீர் மீன்பிடி:

இப்பிரதேசத்தில் விவசாய நிலங்கள் ஒரு பகுதியிலும் மக்களின் குடியிருப்புக்கள் சற்று தூரத்திலும் அமைந்திருந்தன. ஆரம்ப காலங்களில் தமக்கு கிடைக்கும் ஓய்வு நேரங்களில் விவசாயிகள் மீன்பிடித்தலில் ஈடுபட்டு வந்தனர். ஆரம்ப காலங்களில் பெரும் பாலும் விவசாயிகள் வயலில் அன்றாட வேலைகள் முடிந்த பின்னர் வீடு செல்லும்போது விவசாய நிலங்களுடன் அண்டியிருந்த குளங்கள், மடு, குட்டைகளில் குறட்டை, பணையான், சுங்கான், விரால், மசறி, செல்வன், கொக்குச்சான், வாழை, ஆரல், உழுவை, கெழுத்தி, விலாங்கு போன்ற மீன்கள் நிறைந்திருக்கும். இவற்றை வலை, அத்தாங்கு,

இடி அத்தாங்கு, கரப்பு, தூண்டில் போன்ற உபகரணங்களைக் கொண்டு பிடித்து தமது உணவுத் தேவைக்காகப் பயன்படுத்தினர். தமது தேவைபோக மீதமானவற்றை உறவுகள், அக்கம்பக்கத்தில் வசிப்பவர்களுக்கு பகிர்ந்தளித்தனர். அதிகமாக மீன்பிடிக்கப்படும் போது பாதையால் செல்பவர்களுக்கு கூட கொடுத்தனர். இவ்வாறு பெற்றுக் கொள்பவர்கள் அன்பளிப்பாக ஒரு தொகை பணத்தினை வழங்கும் வழக்கம் உண்டானது. இவ்வழக்கம் பின்னாளில் விலைபேசி விற்கும் நிலைக்கு வந்தது. இந்நிலைமை நன்னீர் மீன்பிடி தொழில் வளரக் காரணமானது.

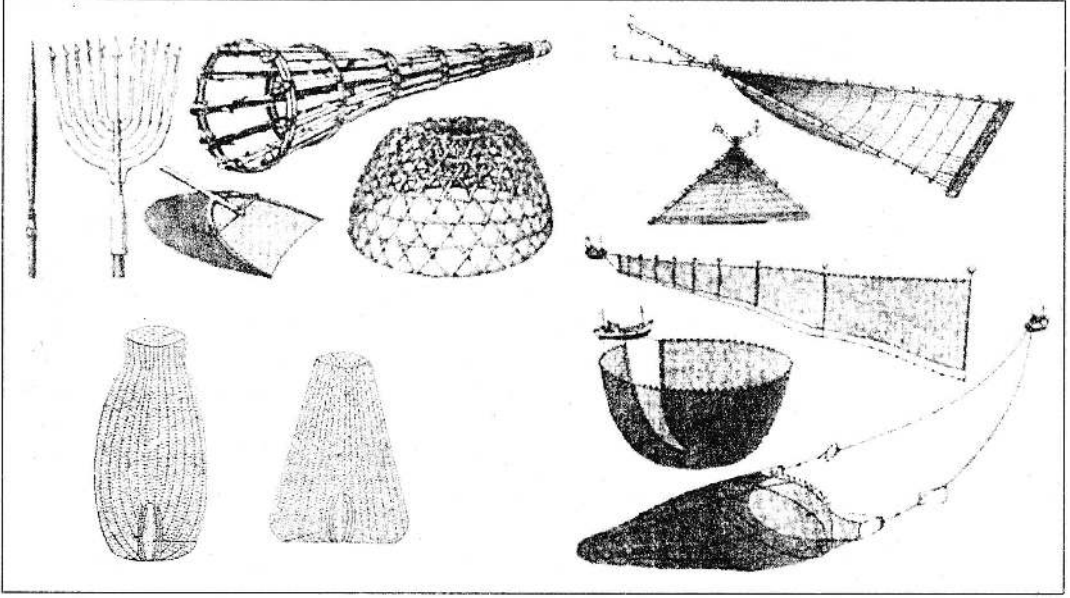
வயல் அறுவடைக் காலங்களில் சிறிய நீர்நிலைகளில் நீர் வற்றிப்போகும். இக் காலத்திலும் அதிக மீன்கள் பிடிபடும். வயல்களின் வடிச்சல் எடுத்துவிட்ட பின்னர் தாழ்ந்த பகுதிகளிலும் வக்கடையோரங்களிலும் குறட்டை, பணையான், கெழுத்தி, சுங்கான் போன்ற மீன்கள் நிறைந்திருக்கும். இவற்றை வெறும் கைகளினாலேயே பிடிப்பர். வற்றிய நீர்நிலைகளில் உள்ள எஞ்சிய நீரை வானிகள் அல்லது ஏற்றம் போன்றவற்றைக் கொண்டு முற்றாக வெளியேற்றி கைளால் மீன்பிடிப்பதும் உண்டு. அதிகமாக மீன்பிடிபடும் காலங்களில் விலை மிகக்குறைவாக இருக்கும். இவ்வேளையில் சுங்கான், விரால், கணையான், கொக்குச்சான் போன்ற மீன்களை கருவாடாக காயவைத்து சேமித்து வைப்பர். பின்னாளில் இதுவும் ஒரு கைத்தொழிலாக மாற்றம் கண்டது.

வெள்ளப்பெருக்கு காலங்களில் பெரிய குளங்களில் இருந்து அதிகளவில் பெரு மீன்கள் ஆறுகளை வந்தடையும். இதேபோல் களப்பு உடைப்பெடுக்கும் காலத்திலும் அதிகளவில் செத்தல், கைமீன், மணலை, கிழக்கன், கீழி போன்ற உவர்நீர் மீன்கள் பிடிபடும். இக்காலங்களில் அதிகமானவர்கள் தமது வலையோடு வரிசையாக நின்று மீன்களைப் பிடிப்பர். இதனை பார்ப்பதற்கு அழகாக இருக்கும். சிறுவர்கள், பெண்கள் கூட அவ்விடத்தில் கூடுவர். இதுவொரு மகிழ்ச்சியான நிகழ்வாக காணப்படும். நிந்தவூரில் வெளவால் ஓடை, நொச்சியடி, பாலக்கட்டை போன்ற களப்பு பகுதியில் படும் மீன்கள் சுவை மிகுந்தவையாக கருதப்படுகின்றது. இதனால் மற்றைய பகுதி மீன்களை விட இங்கு பிடிபடும் மீன்களுக்கு அதிக கிராக்கி நிலவுகின்றது.

மக்கள் தொகை அதிகரித்ததும் வயல்வெளிகளில் ஆங்காங்கே இருந்த சிறு குட்டைகள், மடுக்கள் நிரப்பப்பட்டு வயல்களாக மாற்றப்பட்டன. மக்கள் குடியேற்றத்திற்கு அருகில் இருந்த சதுப்புநிலங்கள் வாழ்விடங்களாக மாறின. அந்தவகையில் ஒரு காலத்தில் எமது மக்களின் மீன் தேவையின் ஒரு பங்கை ஈடுசெய்த பெட்டைக் குளப் பிரதேசம் இன்று ஊரின் கேந்திர நிலையமாக அபிவிருத்தி கண்டு வருகின்றது. இவ்வாறான செயற்பாடுகளினால் நன்னீர் நிலைகள் குறைவடைந்துள்ளன. அத்துடன் வேளாண்மைச் செய்கையில் இரசாயனப் பொருட்களை பயன்படுத்த தொடங்கியதும் நன்னீர் நிலைகளில் மீன்களின் எண்ணிக்கை குறைந்து நன்னீர் மீன்பிடி மிகவும் பாதிப்படைந்தது.

இதனால் அரசு கடந்த அரைநூற்றாண்டு காலமாக விரைவாக பெருகக்கூடியதும் வளரக் கூடியதுமான திலாப்பியா, காப், குராமி, ரோகு, மிரிகால் போன்ற மீன் இனங்களின் குஞ்சுகளை நன்னீர் நிலைகளில் விடும் செயற்றிட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்தி வருகின்றது. எனினும் எமது பிரதேசத்தில் நன்னீர் மீன்பிடி மேலும் அருகிக்கொண்டே வருவதை அவதானிக்க முடிகிறது. இந்நிலைமை மீன் வளர்ப்புத் தொழிற்றுறையை உருவாக்கியுள்ளது. இன்று எமது மக்கள் வளர்ப்பு மீன்களையே அதிகளவில் பெற்றுக் கொள்ளக்கூடியதாக உள்ளது.

நன்னீர் மீன்பிடிக்க பயன்படும் உபகரணங்கள்

• கைவலை:

இது சிறிய நூல்கள் கொண்டு கூம்புவடிவில் பின்னப்பட்டிருக்கும். கூம்பின் முனையில் தடித்த நூலும், விரிந்த பகுதியில் ஈயத் துண்டுகளும் கட்டப்பட்டிருக்கும். இந்த வலையை அதற்குரிய முறைகளில் கைகளில் ஐந்தாறு மடிப்புக்களாக கொசுகி விசிறி விடுவர். இது அழகாக வட்ட வடிவில் நீர்ப்பரப்பில் விழும். வலைவிழும் பரப்பில் உள்ள மீன்கள் அதனுள் அகப்பட்டுக் கொள்ளும். வலையை கரைக்கு மெதுவாக இழுத்து மீன்களை எடுத்துக் கொள்வர். இவ்வலைகள் ஆறுகள், குளங்கள், களப்புகள் போன்ற பெரிய நீர்ப்பரப்பிலேயே பயன்படுத்தக் கூடியதாகும். கடலில் வீசும் வலைகளில் அதிகளவு ஈயம் பிணைக்கப்பட்டிருக்கும்.

• அத்தாங்கு:

ஒரு தடித்த பிரம்பு அல்லது கொடி நீள்வட்ட வடிவில் வளைக்கப்பட்டு அதில் நூல் கொண்டு கூம்புவடிவில் பின்னப்படும். இதனைக் கொண்டு நீர்மட்டம் குறைந்த மடுக்கள், குட்டை, வாய்க்கால்கள் போன்றவற்றில் மீன்களை வடித்துப் பிடிப்பர்.

• இடி அத்தாங்கு:

இது அத்தாங்கை போன்றதே. எனினும் அளவில் பெரியதாகவும், நீள் சதுர வடிவம் கொண்டதாகவும் இருக்கும். இதனை ஓடைகள், வாய்க்கால்கள் என்பவற்றில் நீர் ஓட்டத்தை மறித்து ஒரு இடத்தில் கெட்டியாக ஊன்றிவைப்பர். பின்னர் இரண்டு மூன்று பேர் வளைந்து நீண்ட பொல்லுகள் சகிதம் நீரிலிருக்கும் ஆற்றுவாழை, நனையா ரொட்டி போன்ற சல்லுகள், புதர்கள், பாழிகள் என்பவற்றின் கீழ் ஒளிந்திருக்கும் மீன்களை கலைத்து அத்தாங்கை நோக்கி போகச் செய்வர். இவ்வாறு கலக்கியவாறு அத்தாங்கை அடைந்து அதனை கரைக்கு கொண்டுசென்று அகப்படும் மீன்களை எடுத்துக்கொள்வர்.

● கரப்பு:

இவை முங்கில் தடியினால் அல்லது காசான் போன்ற உறுதியான மரக்கம்புகளினால் கீழ் பகுதி அகன்றும் மேல்பகுதியில் ஓடுங்கியதாகவும் உருளை வடிவில் செய்யப்பட்டிருக்கும். இதனை நீர் மட்டம் குறைந்த பரப்பில் ஊன்றி இதனுள் இருக்கும் மீனை மேல்பகுதியினூடாக கைவிட்டு (கைக்கரப்புப் பார்த்து) பிடித்துக்கொள்வர்.

● தூண்டில்:

இது கரையில் இருந்தே மீன் பிடிக்கும் ஒரு வழிமுறையாகும். ஐந்து, ஆறு அடி நீளமான உறுதியான கம்பு ஒன்றின் விளிம்பில் ஒரு நூலைக் கட்டி அதன் கீழ் அந்தத்தில் தூண்டில் முள் ஒன்றினை இணைத்து வைப்பர். தூண்டில் முள்ளிலிருந்து சிறிது தூரத்தில் மிதக்கக்கூடிய கட்டையொன்றினையும் அதே நூலில் பொருத்துவர். இந்த மிதக்கும் கட்டையை மப்புளி என்பர். தூண்டில் முள்ளில் மண்புழு, முசறு முட்டை, சிறுமீன் குஞ்சு போன்றவற்றில் ஒன்றை இரையாகக் குத்தி நீர்ப்பரப்பில் போடுவர். இரை நீருக்குள் மறைய மப்புளி மிதந்து தெரியும். மீன் இரையைக் கௌவும்போது மப்புளி நீருக்குள் செல்லும் இதனை அவதானிக்கும் தூண்டில் போடுபவர் உடன் கம்பினை வேகமாக மேல் இழுப்பார். இரையோடு விழுங்கப்பட்ட தூண்டில் முள் மீனின் வாயில் செருகிக்கொள்ள மீன் நூலோடு வெளியேவந்து விழும். அதனை இலாவகமாகக் கழற்றி தமது கூடைக்குள் போடுவர்.

● கடல் மீன்பிடி:

முஸ்லிம்களின் முன்னோர்கள் கடற்பயணங்களில் அனுபவம் கொண்டவர்களாக இருந்த போதிலும் கடல் மீன்பிடி தொழிலினைப் பற்றி அறியாதிருந்தனர். 19ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் காலி, மாத்தறை பகுதியில் இருந்து சிங்களச் சகோதரர்கள் இப்பிரதேசத்திற்கு வந்து மீன்பிடித் தொழிலில் ஈடுபட்டு வந்தனர். இவர்களோடு இணைந்து எமது மக்களும் இத்தொழிலில் ஈடுபட்டனர். அதன் வழியாகவே இப்பிரதேசத்தில் கடல் மீன்பிடித் தொழில் அறிமுகமானதாகக் கூறப்படுகின்றது. அக்காலம் மீன்பிடித் தொழில் நுட்பமற்ற ஆரம்பகாலப் பகுதியாகும். அந்தக் காலத்து மீனவர்கள் கட்டு மரங்களை யும், மரங்களைக் குடைந்தும் அமைத்த தெப்பப் படகுகளையுமே மீன்பிடிக்கப் பயன்படுத்தினர். பருத்திச் சணல், தும்புக்கயிறு, குருளோன் போன்ற நூல்வகைகளால் பின்னப்பட்ட வலைகளையே இவர்கள் உபயோகித்தனர்.

1941ஆம் ஆண்டு அரசு மீன்பிடி இலாகாவை ஸ்தாபித்தது. இதன் பின்னர் இத்துறையில் பல மாற்றங்கள் கொண்டு வரப்பட்டன. இது எமதுரின் மீன்பிடித் தொழிலிலும் வளர்ச்சியை ஏற்படுத்தியது. 1952இல் செயற்கை, செதில்வலை (நைலோன்)யும் பிளாஸ்டிக் மரமும் கலந்த மீன்பிடிக்க கலங்களும் அறிமுகமாயின. 1975இல் கண்ணாடி நூலிழை (பைபர் கிளாஸ்) இயந்திரப்படகுகள் அறிமுகமாயின. எவ்வாறாயினும் எமது மீனவர்கள் இந்த மாற்றங்களை வரவேற்கவில்லை. நைலோன் வலைகளுக்கும், இயந்திரப் படகுகளுக்கும் பயந்து மீன்கள் ஓடிவிடும் எனக் கருதினர். இதனால் இவர்கள் புதிய மீன்பிடி உபகரணங்களின் பாவனையை வலுவாக எதிர்த்தனர். பல செயன்முறை பயிற்சிகளை நடாத்தி வெற்றிகரமாக மீன்பிடித்துக் காட்டியதன் பின்னரே தமது அபிப்பிராயத்தினை படிப்படியாக மாற்றிக்கொண்டு நவீன தொழில் நுட்பங்களை பயன்படுத்தத் தொடங்கினர்.

மீன்பிடித் திணைக்களத்தின் வகைப்படுத்தலின்படி தற்போது
நிந்தவூரில் உள்ள மீன்பிடி கலங்கள் பற்றிய தகவல் வருமாறு

வகை	செயல்திறன்	சாதாரண நீளம்	தற்காலத்தில் உள்ள எண்ணிக்கை	தொழிற்படத் தேவையான மீனவர்களின் எண்ணிக்கை
NBSB	கரைவலை பாரம்பரிய கலம்	23' - 31'	40	40 - 100
NTRB	ஒருநாள் பாரம்பரிய கலம் (மாயாவலை) இயந்திரம் அற்றது	15' - 18'	20	03
MTRB	ஒருநாள் பாரம்பரிய கலம் (வெளியினை இயந்திரம் பூட்டப்பட்டது)	18' - 21'	53	03
OFRP	ஒருநாள் கலம் (வெளியினை இயந்திரம் பூட்டப்பட்டது)	17' - 19'	40	03

இவ்வகைக் கலங்களை பயன்படுத்தி சுமார் 2000 குடும்பத்தினர் தமது வாழ்வா
தாரத்திற்காக கடற்றொழிலில் ஈடுபட்டு வருகின்றனர். இக்கலங்களை நிறுத்தி வைக்க
நிந்தவூரில் இயற்கையாக அமைந்துள்ள 6 இறங்கு துறைகளை மீனவர்கள் பயன்படுத்தி
வருகின்றனர்.

கடல்நீர் மீன்பிடி முறைகள்

கரைவலை மீன்பிடி:

நிந்தவூரில் கரைவலை மீன்பிடியின் மூலமாகவே 70% மீன்கள் பிடிக்கப்படுகின்றன.
இதற்காக மரத்திலான தோணி பயன்படுத்தப்படும். இத்தோணியில் U வடிவத்திலான 12
- 15 மீற்றர் நீளமும், 3 - 5 மீற்றர் அகலமும் உள்ள மடிவலை கட்டப்பட்டிருக்கும். இதன்
வாய்ப்பகுதி சுருக்கிடக்கூடியதாக அமைக்கப்பட்டிருக்கும். மடிவலையின் அந்தங் களில்
சமாந்திரமாக வலைகள் இணைக்கப்படும். இவ்வாறு இணைக்கப்படும் வலைகளின்
கண்ணிடை கரையை நோக்கி செல்லச்செல்ல பெரிதாகிக் கொண்டு வரும். இறுதியில்
முனைகள் பெரிய கயிறுகளால் பிணைக்கப்பட்டிருக்கும். இத்தோணிகள் தரையில்
மீன்பிடிக்க தயார் நிலையில் வைக்கப்பட்டிருக்கும்.

அதிகாலை வேளையில் தொழிலுக்கு வரும் மீனவர்கள் தயார்நிலையில் இருக்கும்
தோணியினை கடலினுள் தள்ளுவர். வலையின் ஒருபுறத்தேயுள்ள கயிற்றின் முனை
யினை ஒருவரிடம் கொடுத்துவிட்டு தோணியில் 7 பேர் ஏறிக்கொள்வர். இவர்களில்
நான்கு பேர் தண்டு வலித்து தோணியை ஓட்டுவர். இருவர் வலைகளை கடலில் சிறிது
சிறிதாக இறக்கிவிடுவர். இவர்களுக்கு தலைமை தாங்குபவர் தண்டையல் என அழைக்
கப்படுவார். இவரது கட்டளைப்படி பணிகள் தொடரும். மீன் இருக்கும் ஒரு பரந்த பிர
தேசத்தைச் சுற்றி இவ்வலைகள் போடப்பட்டு மறுமுனை கரையில் மறுபக்கத்தில் உள்ள
வர்களிடம் கொடுக்கப்படும். தோணியும் அதனோடு கட்டப்பட்ட மடியும் நடுவில் இருக்க
மடியின் இரு அந்தங்களில் கட்டப்பட்ட வலைகள் சுமார் 10,000 சதுர மீற்றருக்கு மேற்பட்ட

பரப்பை சூழ்ந்து இருக்கும். இதனை ஒரு பாடு என்பர். U வடிவத்தில் இருக்கும் பாடு வலையின் ஓரத்தில் இரு அந்தங்களிலும் கட்டப்பட்ட பெரிய மூட்டான் கயிற்றினை கரையில் இருப்பவர்கள் தண்டையலின் சைகைக்கு ஏற்ப இழுத்துக்கொண்டு பக்கவாட்டில் அசைந்து ஒன்று சேர்வர். இவ்வாறு வலையிழுப்பவர்களை கரத்தண்டையல் முறையாக வழிநடாத்துவார். சிலர் கடலினுள் இறங்கி வலைக் கால்களில் நீந்திக்கொண்டு வலையினைத் தாண்டி மீன் வெளியேறாது தடுப்பர். தோணி கரையை அண்மித்ததும் வலைகளால் தடுக்கப்பட்ட மீன்கள் தோணியோடு கட்டப்பட்டிருக்கும் மடிக்குள் செல்லும். மடி கொள்ளக்கூடிய அளவு மீன் மடியை அடைந்ததும் அதன் வாயில் கயிற்றைச் சுருக்கி கட்டிய பின்னர் மடியை தோணியிலிருந்து தண்டையல் கழற்றி விடுவார். இதனை வலை இழுப்பவர்கள் கரைக்கு இழுத்து எடுப்பார்கள்.

பெருமளவு மீன் பிடிபட்டால் மடி வலை உடைந்து மீன்கள் வெளியேறி விடுவதும் உண்டு. இதனை மடி வெடித்தல் என்பர். மடி வெடிக்காதிருக்க மடி தாங்கி எனப்படும் உறுதியான வலையினை மடிக்கு மேலால் போர்த்தி கரைக்கு இழுப்பர். அதற்கும் முடியாது போனால் மடிவலை கரை நீருக்குள் இருக்கும் போதே மடிக்கு அருகாமையில் இருக்கும் சள்ளை வலையை உயர்த்திப் பிடித்து அதனுடாக கூடைகளுடன் சிலர் சென்று மீனை அள்ளி வந்து கரையில் குவித்து விடுவர். இவ்வாறு அதிக மீன்பிடிபடும் போது அக்கம் பக்கத்தில் இருக்கும் அனைவரும் வந்து உதவி புரிவர். இதனை பார்ப்பதற்காக ஊர் மக்களும் தமது சிறு பிள்ளைகளுடன் அங்கு குழுமுய்வார்கள். உதவியவர்களுக்கும், புதினம் பார்த்தவர்களுக்கும் கூட ஒரு பகுதி மீனை பங்கிட்டுக் கொடுப்பார்கள். இதுபற்றி ஊரெல்லாம் குதூகலமாக மக்கள் பேசிக்கொள்வார்கள்.

வலையிழுக்கும் வேலையில் சுமார் 40 - 100 பேர் வரையில் ஈடுபடுவர். சுடும் மணலில் வேர்வைக்கு மத்தியில் இவர்கள் தமது பணியில் சலிப்படையாது ஈடுபட குழுக்களாகப் பிரிந்து பாடல்களை இசைப்பர். மீனவர்கள் தங்களுக்குரித்தான பாணியிலே இப்பாடல்களை பாடுவதைக் கேட்பதற்கு ஓசை நயமாக இருக்கும்.

அனேகமாக கரை வலையில் சிறிய மீன்களும், பெரியமீன்களும் பிடிபடக்கூடியதாக இருக்கும். இப்பிரதேசத்திலே சூடல்சாளை, நெத்தலி, காரல், கும்பளா, மஞ்சல் பாரக்குட்டி, ஓலைப் பாரைக்குட்டி, சீலா போன்ற சிறிய மீன்களும் சூரை, பாரை, அறுக்குளா, முரல் போன்ற பெரிய மீன்களும் பிடிபடும். பிடிக்கப்படும் மீன்கள் அந்த இடத்திலேயே ஏல விற்பனை முறையில் விற்கப்படும். அதிகமாக மீன்படும் காலங்களில் உப்புக் கருவாடு போட்டு விற்பனை செய்வதும் உண்டு. இவ்வாறு விற்று பெறப்படும் தொகையில் 1/3 ஒரு பகுதியினை தோணி வலைக்குரிய இருப்புப் பங்காக அதன் உரிமையாளருக்கு வழங்கப்படும். மிகுதித் தொகை அங்கு வேலையாற்றியவர்களின் பணியின் தன்மைக் கேற்ப பிரித்துக் கொடுக்கப்படும். வலை இழுப்பு மாத்திரம் செய்தவருக்கு வழங்கும் தொகையை ஒரு பங்கு எனப்படும். தண்டு வலித்தவர், வலைக்காலில் பணியாற்றியவர், மீன் கணிப்பிட்டவர், கணக்குப் பிள்ளை, கரைத்தண்டையல், தண்டையல் போன்றவர்களுக்கு இரண்டு, மூன்று, நான்கு என பங்குகள் வழங்கப்படும். இவை பிற்பகல் வேலையிலேயே கணக்கிட்டு பகிர்ந்தளிக்கப்படும். தனது கூலியை பெற்றுக்கொள்ள பிற்பகலில் வருபவர்கள் அடுத்த தினம் தோணி தள்ளுவதற்குரிய தயார்படுத்தல்களை செய்து விட்டுச் செல்வர்.

மாயா வலை மீன்பிடி:

இத்தொழிலில் ஈடுபடுபவர்கள் தமது படகுகளில் கரைப்பிரதேசத்திற்கு அப்பால் சென்று கடலின் நீரோட்டத்திற்குத்தக்கதாக வலைகளை மிதக்கவிட்டு ஓய்வெடுத்ததுக் கொள்வர் ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்திற்குப் பின் தாம் மிதக்கவிட்ட வலைகளை படகுக்குள் இழுத்து வலையில் சிக்கியிருக்கும் மீன்களைப் பெற்றுக்கொள்வர். இவ்வாறு மீன்பிடித் தலை மாயாவலை மீன்பிடித்தல் என்பர். இது அனேகமாக இரவு நேரங்களில் இடம்பெறும்.

இவர்கள் தொழிலுக்குச் செல்லும் நேரம் சந்திரனின் போக்கை வைத்தே தீர்மானிக் கப்படும். பெளர்ணமி தினத்திற்கு முற்பட்ட தினங்களை இவர்கள் பின்னிருட்டுக் காலம் என்றும், பிற்பட்ட நாட்களை முன்னிருட்டுக் காலம் என்றும் அழைப்பர். முன்னிருட்டுக் காலத்தில் பிற்பகல் வேளையில் கடலுக்குச் செல்லும் இவர்கள் நடுநிசி வேளையிலும் பின்னிருட்டுக் காலங்களில் இரவின் இரண்டாம் சாமத்தில் கடலுக்குச் சென்று அதிகாலை வேளையிலும் கரைக்குத் திரும்புவர். இம் மீன்பிடித்தல் முறையில் அதிகமாக சூரை, பாரை, அறுக்குளா போன்ற பெரிய மீன்களே பிடிபடுவது வழக்கமாகும். சில காலங்களில் சூடல் மீனும் பிடிபடுவதுண்டு. மாயா வலை மீன்கள் கரைவலை மீன்களை விடச் சுவையில் சற்றுக் குறைந்தவையாக இருக்கும்.

மாயாவலை மீன்பிடிக்கு எமதூரில் சாதாரண படகுகளும், இயந்திரப் படகுகளும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. ஒரு படகில் மூவர் செல்வர். இவர்கள் தாம் கொண்டு வரும் மீன்களை விற்று பெறும் தொகையிலிருந்து அன்றை செலவினைக் கழித்த பின்னர் மீதமானதை ஐந்து பங்குகளாக பிரித்து படகின் உரிமையாளருக்கு இரண்டு பங்கினை வழங்கிவிட்டு தலா ஒரு பங்கினை தாம் எடுத்துக்கொள்வர். இந்த நடைமுறை 2004 சுனாமிக்கு பின்னர் கடலுக்குச் சொல்லும் தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை குறைவ டைந்ததனால் நான்கு பங்குகளாக பிரிக்கப்பட்டு முதலாளிக்கு ஒரு பங்கும் தொழிலா ளர்களுக்கு மூன்று பங்குகளும் கொடுக்கும் வழக்கமாக மாற்றமடைந்துள்ளது.

இவற்றுடன் ஆழ்கடலுக்கு சென்று மீன்பிடிக்கக்கூடிய ஒரு நாட் கலங்களும் நிந்த வூரில் மீன்பிடிக்காக பயன்படுத்தப்படுகின்றன. மாயாவலை மீன்பிடியை ஒத்தவையாகவே இந்த ஆழ்கடல் கலங்களில் மீன்பிடித்தல் இடம் பெறுகின்றது. ஆழ்கடலில் தூண்டில் இட்டும் மீன் பிடிக்கப்படுவது வழக்கமாகும். இவ்வகையில் தளப்பத்து, பாரை, பாலை, சுறா, மான் உழுவை போன்ற மீன்கள் பிடிக்கப்படுகின்றன.

இவ்வாறு பல்வகையில் மீன்பிடித்தொழில் நிந்தவூரில் இடம்பெற்று வந்தாலும் முற்காலத்தில் இத்தொழிலில் ஈடுபட்ட மீனவர்கள் பெற்றதை விட குறைந்த வருமானத் தையே தற்கால மீனவர்கள் பெறுகின்றனர் எனலாம்.

மீனவ கூட்டுறவுச் சங்கங்களும் கிராமிய அமைப்புகளும்

மீனவர்களின் சமூக, பொருளாதார வளர்ச்சிக்காகவும், மீன் பிடித்தொழிலின் முன் ணேற்றத்தைக் கருத்திற் கொண்டும் காலத்திற்குக் காலம் ஆட்சியில் இருந்த அரசாங் கங்கள் தமது கொள்கைகளுக்கு அமைவாக மீனவ சமுதாயத்தில் சில அமைப்புகளை உருவாக்கி அதனூடாக மீனவர்களுக்கான சமூகநல வசதிகளையும், அவர்களின் தொழில்சார் தேவைகளையும் பூர்த்திசெய்து வந்தன.

அந்தவகையில் நோக்கும்போது 1972ஆம் ஆண்டளவில் மீன்பிடித் தொகுதி வாரியாக மீனவர் கூட்டுறவு சங்கங்கள் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டன. அவற்றுள் நிந்தவூர் தொகுதி மீனவர் கூட்டுறவுச்சங்கம் கல் - 167 எனும் பதிவிலக்கத்துடன் பதிவு செய்யப்பட்டு இயங்கிவந்தது.

1980இம் ஆண்டில் கடற்றொழில் திணைக்களத்தால் மீனவர் விரிவாக்க சேவைச் சங்கங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. 1988ஆம் ஆண்டளவில் கிராம சேவையாளர் பிரிவு வாரியாக கிராமிய மீனவர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. நிந்தவூர் பிரதேச மீனவர் சங்க சமாசம் ஒன்றும் உருவாக்கப்பட்டது. அதேபோன்று நிந்தவூர் பிரதேச கரவலை மீனவர் கூட்டுறவுச் சங்கமும் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது. மேலும் நிந்தவூர் பிரதேச மீனவ விடாபாரிகள் கூட்டுறவுச் சங்கமொன்றும் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. நிந்தவூர் கிராமத்தில் உருவாக்கப்பட்ட மீனவ கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் வருமாறு:

	சங்கத்தின் பெயர்	பதிவு இல	பதிவுத் திகதி
01	மட/ நிந்தவூர் தொகுதி மீனவர்கூட்டுறவுச் சங்கம்	கல்- 167	1972.02.02
02	மட/ நிந்தவூர் இளைஞர் மீனவர்கூட்டுறவுச்சங்கம்	கல்- 322	1987.02.20
03	மட/ நிந்தவூர் தெற்குறஹ்மானிய மீனவர் கூட்டுறவுச் சங்கம்	கல்- 357	1988.12.21
04	மட/ நிந்தவூர் 14,15,16ம் பிரிவு மீனவர் கூட்டுறவுச் சங்கம்	கல்- 460	1992.11.19
05	மட/ நிந்தவூர் மும்தாஜ் மீனவர்கூட்டுறவுச் சங்கம்	கல்- 475	1993.03.16
06	மட/ நிந்தவூர் றஹ்மத்துல்லாஹ் மீனவர் கூட்டுறவுச் சங்கம்	கல்- 458	1992.11.09
07	மட/ நிந்தவூர் 5ம் பிரிவு மீனவர்கூட்டுறவுச் சங்கம்	NE/AM/NTR/03	1994.06.13
08	மட/ நிந்தவூர் 8,9,21,22ஆம் பிரிவு மீனவர்கூட்டுறவுச் சங்கம்	NE/AM/NTR/13	1994.06.13
09	மட/ நிந்தவூர் அல் முஜீத் மீனவர் கூட்டுறவுச் சங்கம்	கல்- 619	2001.04.25
10	மட/ நிந்தவூர் பிரதேச மீனவிடாபாரிகள் மீனவர்கூட்டுறவு சங்கம்	கல்- 681	2006.01.18
11	மட/ நிந்தவூர் பிரதேச கரவலை மீனவர் கூட்டுறவுச் சங்கம்	கல்- 686	2006.03.16
12	மட/ நிந்தவூர் பிரதேச மீனவர் கூட்டுறவுச் சங்க சமாசம்	கல்- 696	2006.08.09
13	மட/ நிந்தவூர் அல்முஜாஹிதீன் மீனவர் கூட்டுறவுச் சங்கம்	கல்- 700	2006.11.02
14	மட/ நிந்தவூர் ஸ்டார் மீனவர் கூட்டுறவுச் சங்கம்	கல்- 711	2007.02.15

2001ஆம் ஆண்டில் கடற்றொழில் நீரியல் வளத்துறை திணைக்களம் மிகவும் சிறந்த முறையில் இயங்கிய கிராமிய மீனவர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களை தெரிவுசெய்து "இதிவர வங்கி"யாக மாற்றி சகல வசதிகளையும் செய்து கொடுத்தது. 2002ஆம் ஆண்டு வட கிழக்கிலேயே முதலாவது இதிவர வங்கி நிந்தவூரில், அப்போதைய கடற்றொழில் நீரியல் வளத்துறை பிரதி அமைச்சராக இருந்த மர்ஹூம் முகைதீன் அப்துல் காதர் அவர்களால் திறந்து வைக்கப்பட்டது.

தவிர, பெசறிஸ் மஜீட் என நிந்தவூர் மக்களால் அழைக்கப்பட்ட மர்ஹூம் எம்.ஏ.கே. அப்துல் மஜீட் அவர்கள் மீன்பிடி அதிகாரியாகக் கடமையாற்றி இவ்வூர் மக்களுக்கு

மாத்திரமின்றி இப்பிரதேசத்தின் மீன்பிடி வளர்ச்சிக்கும் அரும் பங்காற்றியுள்ளார்.

2010இல் கடமையேற்ற தற்போதைய கடற்றொழில் நீரியல் வளத்துறை அமைச்சர் கௌரவ ராஜித சேனாரத்ன அவர்களின் ஆலோசனையின் பெயரில் கடற்றொழில் நீரியல் வளத்துறை அமைச்சின் கீழ் கிராமிய மீனவர் அமைப்புக்கள் பதிவு செய்யப்பட்டன. இதற்கமைய,

1. நிந்தவூர் வடக்கு கிராமிய மீனவர் அமைப்பு
2. நிந்தவூர் தெற்கு கிராமிய மீனவர் அமைப்பு
3. நிந்தவூர் மத்திய கிராமிய மீனவர் அமைப்பு

என்பன பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. தற்காலத்தில் இந்த கிராமிய மீனவ அமைப்பு களின் ஊடாகவே மீனவர்களுக்கான சமூகநல வசதிகளும், மீன்பிடித் தொழிலுக்கான அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகளும் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

நிந்தவூர் பிரதேசத்தில் கரையை அண்டிய மீன்பிடி நடவடிக்கைகளை அதிகளவில் இடம்பெற்று வருகின்றது. அண்மைக்காலமாக இக்கரையை அண்டிய மீன்பிடி பிரதே சத்தில் குறைந்த அளவான மீன்களை பிடிபடுகின்றன. ஒலுவில் துறைமுக அபிவிருத்தி நடவடிக்கையால் ஆழ்கடல் மீன்பிடி தொழிலுக்கு செல்ல வேண்டிய கட்டாய நிலைமை தோன்றியுள்ளது. எனவே ஆழ்கடலிற்குச் சென்று பல நாட்கள் தரித்திருந்து மீன்பிடிக்கக் கூடிய வசதிகளைக் கொண்ட கலங்களை எமது மீனவர்கள் பயன்படுத்த ஊக்கப்படுத்த வேண்டியதாக உள்ளது. மேலும் நன்னீர் மீன், இறால் வளர்ப்பிற்கு பொருத்தமான பல பிரதேசங்கள் நிந்தவூரில் உள்ளன. இவற்றை முறையாகப் பயன்படுத்த முதலிடக்கூடிய மீனவர்கள் முன்வர வேண்டும். மீன்பிடித் தொழிலோடு தொடர்புடைய புதிய விடயங்கள் இப்பிரதேசத்தில் எதிர்காலத்தில் அறிமுகப்படுத்தப்படுமானால் மீன்பிடித் தொழில் பெரும் வருமானத்தை ஈட்டித்தரும் தொழிற்றுறையாக வளர்ச்சி அடைவதற்கான வாய்ப்புகளை மக்கள் பெற்றுக்கொள்வர்.

அக்காலகட்டத்தில் இப்பகுதியில் அதிகளவு குடியேற்றங்கள் இல்லாமல் இருந்ததும் இப்பகுதியில் அரிசி ஆலைகள் தோற்றம்பெறக் காரணமாக அமைந்தன எனக் கூறப்படுகின்றது. ஏனெனில் குடியேற்றங்கள் அமையப்பெற்றுள்ள இடங்களில் சூழல் பாதுகாப்பு அதிகார சபையினால் அரிசி ஆலைகளை அமைப்பதற்கான அனுமதி மறுக்கப்பட்டிருந்தது.

தரவுகளை நோக்கும்போது தற்போது நிந்தவூரில் மொத்தமாக 53 அரிசி ஆலைகள் காணப்படுகின்றன. இவற்றில் 19 ஆலைகளின் உரிமையாளர்கள் நிந்தவூரினைச் சேர்ந்தவர்களாகவும் ஏனையோர் கல்முனை, சாய்ந்தமருது பிரதேசங்களை சேர்ந்தவர்களாகவும் காணப்படுகின்றனர். இவ்வரிசி ஆலை உரிமையாளர்கள் தமக்கென ஒரு சங்கத்தினையும் உருவாக்கி செயற்படுத்தி வருகின்றனர். இச்சங்கம் “நிந்தவூர் பற்றுறைஸ் மில்லேர்ஸ் அசோஸியேசன்” என அழைக்கப்படுகின்றது. பின்வரும் அட்டவணை யானது தற்போதைய அரிசி ஆலைகளின் பெயர் விபரங்களை தெளிவுபடுத்துகின்றது.

அட்டவணை 01: அரிசி ஆலைகளின் பெயர்கள்

இல.	அரிசி ஆலைகளின் பெயர்
01	றிஸ்வி அரிசி ஆலை
02	நவ்ஷாட் அரிசி ஆலை
03	N J R அரிசி ஆலை
04	ஸக்கி அரிசி ஆலை
05	M P A அரிசி ஆலை
06	A A R அரிசி ஆலை
07	அஸ்மா அரிசி ஆலை
08	றகுமானியா அரிசி ஆலை
09	பௌஸ் அரிசி ஆலை
10	அலி அரிசி ஆலை
11	பர்விஸ் அரிசி ஆலை
12	ஸுல்த்தான் அரிசி ஆலை
13	H A அரிசி ஆலை
14	A R M அரிசி ஆலை
15	I L A L அரிசி ஆலை
16	ஹாஜியார் அரிசி ஆலை
17	பய்ஸர் அரிசி ஆலை
18	இப்ராஹீம் அரிசி ஆலை
19	ஹமீட் அரிசி ஆலை
20	S அலியார் அரிசி ஆலை

21	றிஸ்னா அரிசி ஆலை
22	ஸியாத் அரிசி ஆலை
23	ஹனான் அரிசி ஆலை
24	மல்லிகா அரிசி ஆலை
25	ஹமிட் ஸ்டோர் அரிசி ஆலை
26	M S M அரிசி ஆலை
27	நியூவ் கோல்டன் அரிசி ஆலை
28	கோல்டன் அரிசி ஆலை
29	நியாஸ் அரிசி ஆலை
30	நஜ்மா அரிசி ஆலை
31	தாஹிரா அரிசி ஆலை
32	லீனா அரிசி ஆலை
33	அடயப்பா அரிசி ஆலை
34	லக்கி அரிசி ஆலை
35	நியூவ் உஷா அரிசி ஆலை
36	றில்பிFய் அரிசி ஆலை
37	ஸர்பாஈன் அரிசி ஆலை
38	ஹஜ்ஜியார் அரிசி ஆலை
39	ஸுபைதா அரிசி ஆலை
40	உஷா அரிசி ஆலை
41	ஹிஜ்ரா அரிசி ஆலை
42	ஸ்டார் அரிசி ஆலை
43	கூட்டுறவு அரிசி ஆலை
44	ஜுனைனா அரிசி ஆலை
45	றஸீன் அரிசி ஆலை
46	ஏஸியன் அரிசி ஆலை
47	புBஹாரி அரிசி ஆலை
48	ஸிஸ்மஸ் அரிசி ஆலை
49	றிஸ்கான் அரிசி ஆலை
50	நிப்நாஸ் அரிசி ஆலை
51	மன்கூர் அரிசி ஆலை
52	அன்ஸார் அரிசி ஆலை
53	அழகபுரி அரிசி ஆலை

தகவல்மூலம்: செயலாளர், அரிசி ஆலைகள் உரிமையாளர் சங்கம்

மேற்கூறப்பட்ட ஆலைகள் தமக்குத் தேவையான நெல்லினை பிரதானமாக நிந்தவூரில் காணப்படுகின்ற வயல்களிலும் ஏனைய தேவைப்பாடுகளை பொத்துவில் அக்கரைப் பற்று போன்ற பிரதேசங்களில் காணப்படுகின்ற வயல்களிலிருந்தும் பெற்றுக்கொள்கின்றன. இதற்கான பொறிமுறைகளாக நேரடி மற்றும் தரகர்கள் மூலமான நெல் கொள்வனவு முறைமை பயன்படுத்தப்படுகிறது. அதேவேளை தாம் உற்பத்தி செய்கின்ற அரிசியினை கொழும்பு, பதுளை, பண்டாரவளை, இரத்தினபுரி, கஹவத்த மற்றும் கிழக்கு மாகாணத்தின் சில பகுதிகளுக்கும் விநியோகம் செய்கின்றன. நிந்தவூரில் உற்பத்தி செய்யப்படும் அரிசிக்கு சந்தையில் அதிகளவு கேள்வி இருப்பது கவனிக்கக்கூடிய விடயமாகும்.

மேலும் இவ்வாலைகளில் தொழில்புரிபவர்களினை எடுத்துநோக்கும்போது அனேக மாணார் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த சந்திவெளி, சித்தாண்டி, வாகரை, கொக்கட்டிச்சோலை ஆகிய கிராமங்களைச் சேர்ந்த தமிழ் சகோதரர்கள் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்க விடயமாகும். இவர்களின் சம்பளமானது முடைக்குரிய கூலியாகவே நிர்ணயிக்கப்படுகின்றது.

இவ்வாறான வரலாற்றினையும் தொழில்முறைமையையும் கொண்ட அரிசி ஆலைகள் இன்று பல சவால்களை எதிர்நோக்கியுள்ளன. அவற்றில் அரிசியின் சந்தை விலைத் தளம்பல், வெளியூர் வியாபாரிகளினால் நேரடி நெல் கொள்வனவு, காலநிலை மாற்றம், பணவீக்கம், நவீன முறைமையிலான ஆலைகளின் உற்பத்தி, அரசின் புதிய கொள்கைகள், நெல் கொள்வனவுக்கான சரியாக வடிவமைக்கப்படாத பொறிமுறைகள் மற்றும் யுத்தத்திற்கு பிந்திய புதிய முதலீடுகள் என்பவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

இவ்வாய்வின் முக்கியவழியாக இப்பிரதேசத்தில் இத்துறையில் தற்போது அதனது நெல் கொள்வனவு முதல் அரிசி விற்பனை வரையிலான முழு செயற்பாடுகளிலும் ஒரு நவீன பொறிமுறை இல்லாது இருப்பதும் மிகப்பெரிய சவாலாக உள்ளது. அத்துடன் அதற்கான சிறந்த வாய்ப்பு இருப்பதும் அறியப்பட்டுள்ளது. மேலும் உபஉற்பத்தி தொடர்பான வெளிநாடுகளில் காணப்படும் சந்தை வாய்ப்புக்கள் பற்றிய அறிவு மற்றும் அது தொடர்பான விழிப்புணர்வும் வழங்கப்படும்போது சிறந்த பொருளாதார அடைவினை எதிர்காலத்தில் அடைந்துகொள்ள முடியும்.

செங்கல் சூளைகள்:

செங்கல் உற்பத்திகளை மேற்கொள்ளும் பிரதேசம் நிந்தவூரின் தென்புறத்தின் அரசடி மற்றும் அட்டப்பள்ளம் போன்ற பகுதிகளிலேயே அமைந்துள்ளது. இத்தொழிற்றுறையானது ஏறக்குறைய 30 ஆண்டுகளுக்கு மேற்பட்ட வரலாற்றினைக் கொண்டதாகும். அதாவது ஆரம்ப காலங்களில் செங்கல் சூளைகள் வயல்களிலேயே சிறிய அளவில் மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்தன. ஆனால் அண்மைக்காலமாகவே இது ஒரு முதலீட்டுத் தொழிற்றுறையாக வளர்ச்சி கண்டுள்ளது.

இத்தொழில் முயற்சியில் ஈடுபட்டுள்ளோர் நிந்தவூர் செங்கல் உற்பத்தியாளர் சங்க மொன்றினை தங்களுக்கென ஒரு சங்கமாக அமைத்துள்ளனர். இதில் 27 கல்வாடி உரிமையாளர்களே அங்கத்தவர்களாக சேர்ந்துள்ளனர். இதுதவிர ஏறக்குறைய 50 கல்வாடி உரிமையாளர்கள் தமது தொழில்முயற்சிகளை சங்கத்தில் இணையாமல் மேற்கொண்டு வருகின்றனர். எனவே, மொத்தமாக ஏறக்குறைய 80 எண்ணிக்கைக்குட்பட்ட

செங்கல் சூளைகள் நிந்தவூர் பிரதேசத்தில் காணப்படுகின்றன.

இதற்குரிய முக்கிய மூலப்பொருளாக காணப்படுவது பதமான கனியாகும். நிந்தவூரில் அமையப்பெற்றுள்ள சூளைகளுக்குத் தேவையான இம்மூலப்பொருள் நெய்னாகாடு, குடிவில் போன்ற பிரதேசங்களிலிருந்து பெறப்படுகின்றன. ஏனெனில் நிந்தவூர் வயல் பிரதேசங்களில் களி அகழ்வுக்கான அனுமதி மறுக்கப்பட்டுள்ளமை இதற்கான காரணமாகும். அதேவேளை இதனுடைய ஊழியர்கள் நிந்தவூர், மட்டக்களப்பு மற்றும் காரைதீவு போன்ற பிரதேசங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் ஏறக்குறைய 500க்கு மேற்பட்ட நபர்கள் இதில் தொழில்புரிகின்றனர். இவர்களுக்கான ஊதியமானது கல்லொன்றுக்கு 1:10 என்ற வீதம் கணிக்கப்படுகின்றது. கிடைக்கப்பெற்ற தகவல்களினை அடிப்படையாகக்கொண்டு நோக்கும்போது ஒரு ஊழியர் மாதமொன்றுக்கு ஏறக்குறைய ரூபா 30,000 - ரூபா 40,000 வரை பெற்றுக்கொள்ளக்கூடிய சாத்தியம் காணப்படுகின்றது.

இவ்வாறு உற்பத்தி செய்யப்படும் செங்கற்கள் அம்பாரை மற்றும் மட்டக்களப்பு போன்ற பிரதேசங்களுக்கு விநியோகம் செய்யப்படுகின்றன. இவ்வாறான இத்தொழிற்றுறையானது அண்மைக்காலமாக பல பாரிய சவால்களை எதிர்நோக்கியுள்ளது. அவற்றில் முக்கியமானவையாக அண்மைக்கால உமிக்கான விலையேற்றம், புதியரக கல் வகைகளின் அறிமுகம், சூழல் மாசடைதல் தொடர்பான உயரளவு விழிப்புணர்வு மற்றும் கேள்வியைவிட அதிகமான நிரம்பல் ஆகியவற்றினைக் குறிப்பிடலாம்.

இத்துறையிலும் அதனது மூலப்பொருள் கொள்வனவு முதல் அதனது விற்பனை வரையிலான முழுச்செயற்பாடுகளிலும் பாரம்பரிய முறைகளே கையாளப்பட்டு வருகின்றன. நவீன உற்பத்திப் பொறிமுறை தொடர்பான அறிவு இப்பிரதேச உற்பத்தியாளர்களிடையே மிகக்குறைவாக காணப்படுகின்றது.

ப(B)யோமாஸ் மின்சார உற்பத்தி நிலையம் (BIOMASS POWER PLANT)

நெல்லின் உமியை பிரதான மூலப்பொருளாகக் கொண்டு நவீன தொழில் நுட்பத்தினை பயன்படுத்தி மின்சாரத்தினை உற்பத்தி செய்யக்கூடிய மின்சார நிலையத்திற்கான அடிக்கல் 2011 மார்ச் 10ஆம் திகதி உள்ளூர் வெளியூர் முதலீட்டாளர்கள், அரிசி ஆலை உரிமையாளர்கள் மற்றும் ஊர் பிரமுகர்கள் முன்னிலையில் நடப்பட்டு, அதனது உற்பத்தித் தொழிற்பாடு 2014ஆம் ஆண்டின் ஆரம்பமுதல் செயற்படத் தொடங்கியது. இச்சிந்தனையின் ஆரம்பகர்த்தாவாக இருப்பவர் நிந்தவூரினைச் சேர்ந்த பொறியியலாளர் Z.M. ஹைறு என்பவராவார். ஆரம்ப திட்டமிடலின் பிரகாரம் எதிர்பார்க்கப்பட்ட மூலதனம் ரூபா 400 மில்லியன் என மதிப்பிடப்பட்ட போதும் இத்திட்டத்தின் இறுதிக்கட்ட மதிப்பீட்டின் பிரகாரம் இதனது மொத்த மூலதனம் ரூபா 700 மில்லியன் என மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

சாத்தியவள ஆய்வினுடைய முடிவினை அவதானிக்கும்போது அம்பாரை மாவட்டம் அதிகளவிலான அரிசி ஆலைகளைக்கொண்ட ஒரு பிரதேசமாகும். இவ்வாலைகளினால் மேற்கொள்ளப்படும் உற்பத்தி மூலம் பெறப்படும் உமியானது ஒரு சில சிறியரக கைத் தொழில் தேவைகள் தவிர ஏனையவைகள் பூரணமாக பயன்படுத்தப்படாமல் எரிக்கப்படுகின்றன. இவ்வாறான உண்மைகளை அடிப்படையாகக்கொண்டே இந்நிலையம் அமைப்பதற்கான எண்ணம் தோற்றம் பெற்றுள்ளதைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

இந்நிலையம் தமக்குத்தேவையான உமியினை தினந்தோறும் அரிசி ஆலை உரிமையாளர்களிடம் இருந்து பெற்றுக்கொள்கின்றது. இது அரிசி ஆலை உரிமையாளர்களுக்கு மேலதிகமான வருமானத்தினை ஈட்டிக்கொடுக்கும் ஒரு புதிய துறையாக இனம் காணப்பட்டுள்ளது. மேலும் இந்நிலையத்தின் மூலம் உற்பத்தி செய்யப்படும் மின்சாரமானது நாட்டினது மின்சாரத்தேவையில் ஒரு குறிப்பிட்டளவு தேவையினை பூர்த்தி செய்வதனால் இச்செயற்றிட்டம் நாட்டிற்கும் சமூகத்திற்கும் நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் பாரிய ளவு பங்களிப்பினை செலுத்தும் என எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது.

அத்தோடு இவ்வற்பத்தி நிலையத்தின் கழிவுபொருளாக பெற்றுக்கொள்ளக்கூடிய சாம்பலானது மிகக்கவனமாக பொலித்தீன் பைகளில் அடைக்கப்பட்டு அவை செங்கல் மற்றும் இயற்கை பசளைகளுக்கிரிய மூலப்பொருளாக பயன்படுத்தப்படுகின்றது. மேலும் இந்நிலையத்தில் உற்பத்தி செய்யப்படும் 2.0 M மின்சாரம் இலங்கையின் தேசிய மின்சார இணைப்போடு சேர்க்கப்பட்டு விநியோகிக்கப்படுவதனால், எதிர்காலத்தில் நிந்தவூர், காரை தீவு, சாய்ந்தமருது, கல்முனை போன்ற பிரதேசங்கள் எதிர்கால மின்சாரத் தேவையினை தடையின்றி பெற உதவும் என எதிர்வு கூறப்படுகிறது. மேலும் அதிகளவிலான தொழில் வாய்ப்பினையும் இம்முயற்சி வழங்கியுள்ளதும் குறிப்பிடத்தக்க விடயமாகும்.

2010 செப்டம்பர் 20ஆம் திகதிய டெய்லி நியூஸ் பத்திரிகையில் வெளியான கட்டுரையில் இலங்கையின் மின் மற்றும் வலு அமைச்சரின் கூற்றின் பிரகாரம் இந்நவீன நுட்ப மின்நிலையம் இலங்கையின் எதிர்கால மின்சார உற்பத்தி திட்டமிடலின் அரசு கொள்கைகளுக்கு ஏற்ப அமைந்துள்ளதை உறுதிப்படுத்தியுள்ளது.

முடிவுரை:

நிந்தவூரில் காணப்படும் முக்கியதொழிற்றுறைகளில் மூன்றினைப் பற்றி அடையாளப்படுத்தக்கூடிய விடயம் யாதெனில் அரிசி ஆலை மற்றும் செங்கல் சூளைகள் ஆகிய இருதுறைகளும் பாரம்பரிய ரீதியான உற்பத்திச் செய்முறைகளைப் பின்பற்றியே தமது உற்பத்தி முயற்சிகளை மேற்கொண்டு வருகின்றன. இவைகள் நவீன நுட்பங்களை பயன்படுத்தும்போது இன்னும் அதிகளவு முன்னேற்றங்களைப் பெறமுடியும். அதேநேரம் மின்நிலையம் நவீன நுட்பத்தினை பயன்படுத்தி உற்பத்தி முயற்சிகளை மேற்கொண்டு வருகின்றது. இம்மூன்று துறைகளும் நிந்தவூரின் வளர்ச்சியில் பல வழிகளில் தமது பங்களிப்பினைச் செலுத்தி வருகின்றன. மேலும் அண்மைக்காலமாக இம்மூன்று தொழில் முயற்சிகளும் ஒன்றோடொன்று தொடர்புபட்டுள்ள நிலைமையும் காணமுடிகின்றது.

நிந்தவூர் மண்ணில் கூட்டுறவு அமைப்புகள் (ஒரு வரலாற்றுக் கண்ணோட்டம்)

எம்.ஐ.எம். மன்சூர்

ஓய்வுநிலை பொது முகாமையாளர், ம.ப.க. சங்கம், நிந்தவூர்

இலங்கை வரலாற்றில் 'எல்லோருக்குமாக ஒருவரும் ஒருவருக்காக எல்லோரும்' என்ற உயர் தத்துவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட கூட்டுறவு அமைப்புகளின் வரிசையில் கடனுதவுக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் முதன்மை பெறுகின்றன. விவசாயிகள், தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்தவும், தொழில் முயற்சிகளுக்குத் தேவையான முதலீட்டினைப் பெறவும் வகை செய்யும் முகமாகவே 1911ஆம் ஆண்டில் அன்றைய அரசாங்கம் 7ஆம் இலக்க கூட்டுறவுச் சட்டத்தை உருவாக்கியது. இதன் அடிப்படையில் நாட்டின் முதலாவது கடனுதவுக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் 1912இல் தென்னிலங்கையில் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டதுடன் இலங்கையில் கூட்டுறவு அமைப்புகளின் வரலாறும் தொடங்குகின்றது.

நிந்தவூர் மண்ணில் அவ்வாறான கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் ஐக்கிய நாணய சங்கங்கள் எனும் பெயரில் அக்காலத்தில் வாழ்ந்த மக்கள் மத்தியில் பொருளாதார அபிவிருத்தியை இலக்காகக் கொண்டு இயங்கி வந்ததாக பேச்சுவழக்கில் அறிய முடிகிறது. எனினும் அத்தகைய சங்கங்கள் பற்றிய பதிவுகளை காண முடியாதுள்ளமை துரதிஷ்டமே.

நுகர்வோர் கூட்டுறவு பண்டகசாலை சங்கங்கள்:

இரண்டாவது உலக மகா யுத்தம் காரணமாக இலங்கையில் நுகர்ச்சிப் பொருட்களுக்கு ஏற்பட்ட தட்டுப்பாட்டை சமாளிக்கவும் கிடைக்கப்பெறும் குறைந்தளவு பொருட்களை மக்கள் அனைவருக்கும் பகிர்ந்தளிப்பதற்கும் உகந்த வழி கூட்டுறவுச் சங்கங்களே என்பதை அரசு உணர்ந்து கொண்டது. இதனால் 1942இல் நுகர்வோர் கூட்டுறவுப் பண்டகசாலை சங்கங்களை நாடு முழுவதும் அமைக்க அதிகாரிகளும் மக்களும் அரசினால் உற்சாகப்படுத்தப்பட்டனர். இதன் விளைவாக நிந்தவூர் 3ஆம் பிரிவு கூட்டுறவுப் பண்டகசாலை சங்கம் 1943.05.03இல் J 499Mஆம் இலக்கத்திலும், நிந்தவூர் 4ஆம் பிரிவு கூட்டுறவுப் பண்டகசாலை சங்கம் 1943.12.31இல் ED 124ஆம் இலக்கத்திலும் பதிவு செய்யப்பட்டு இயங்கின. பின்னர் நிந்தவூர் 1ஆம் பிரிவு கூட்டுறவுப் பண்டகசாலைச் சங்கம்

1957.02.20இல் ED 271ஆம் இலக்கத்திலும், நிந்தவூர் 4ஆம் பிரிவு வடக்கு கூட்டுறவுப் பண்டகசாலை சங்கம் 1957.08.03இல் ED806ஆம் இலக்கத்திலும் பதிவு செய்யப்பட்டு இவற்றின் மூலம் முழு நிந்தவூர் பிரதேச மக்களுக்கான நுகர்ச்சிப் பொருட்கள் விநியோக நடவடிக்கைகள் சீராக மேற்கொள்ளப்பட்டன.

விளைபொருள் உற்பத்தி விற்பனவுக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள்

இரண்டாவது உலக மகா யுத்தம் முடிவடைந்த பின்னர், உணவுப் பொருட்கள் மற்றும் உபஉணவுப் பொருட்களின் உற்பத்தியை அதிகரிப்பதன் மூலமே நாடு ஓரளவே னும் தன்னிறைவு காணமுடியும் என்ற யதார்த்தத்தை அன்றைய அரசு புரிந்து கொண்டது. இதற்கான சூழலை நாட்டில் உருவாக்க கூட்டுறவே சிறந்த வழியெனக் கருதி, விளைபொருள் உற்பத்தி, விற்பனவு கூட்டுறவுச் சங்கங்களை கிராமங்கள் தோறும் ஆரம்பிக்க 1947ஆம் ஆண்டளவில் முயற்சிகளை மேற்கொண்டது.

இதற்கு முன்னர் அரசாங்கத்தின் தூண்டுதலின்றியே முதலியார் அல்ஹாஜ் எம்.எம். இப்ராஹீம் அவர்களின் வழிகாட்டுதலில் நிந்தவூர் பட்டிப்பளை ஆறு விளைபொருள் உற்பத்தி விற்பனவுக் கூட்டுறவுச் சங்கம் உருவாக்கப்பட்டு 1944.11.29இல் 1194ஆம் இலக்கத்தில் பதிவு செய்யப்பட்டது. அல்ஹாஜ் எம்.எம். மேர்ஸா அவர்களின் தலைமையில் உருவாக்கப்பட்ட இச்சங்கம் அக்கால கட்டத்தில் நாட்டில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட மிகச் சொற்பமான விளைபொருள் உற்பத்தி விற்பனவுக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் ஒன்றாக சிறப்புற இயங்கியது. இது எமது முன்னோர்களின் தூர நோக்கினையும், கூட்டுறவின்பால் அவர்கள் கொண்டிருந்த நம்பிக்கையையும் வெளிப்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளது.

மக்களின் தேவைகள் அதிகரிக்கவே மேலும் சங்கங்களின் அவசியம் கருதி சட்டத்தரணி அல்ஹாஜ் எம்.எம். முஸ்தபா அவர்களின் தலைமையில் 139 அங்கத்தவர்களுடன் நிந்தவூர் வடக்கு விளைபொருள் உற்பத்தி விற்பனவுக் கூட்டுறவுச் சங்கம் 1955.08.19இல் ED 672 எனும் இலக்கத்தில் பதிவு செய்யப்பட்டது. தொடர்ந்து அல்ஹாஜ் கே.எம். ஆதம்பாவா (தபால் அதிபர்) அவர்களின் தலைமையில் 169 அங்கத்தவர்களுடன் நிந்தவூர் மத்திய விளைபொருள் உற்பத்தி விற்பனவுக் கூட்டுறவுச் சங்கம் 1956.07.30இல் ED 721ஆம் இலக்கத்திலும், அல்ஹாஜ் எஸ். அகமது (அதிபர்) அவர்களின் தலைமையில் 150 அங்கத்தவர்களுடன் நிந்தவூர் தெற்கு விளைபொருள் உற்பத்தி விற்பனவுக் கூட்டுறவுச் சங்கம் 1956.08.16இல் ED 727ஆம் இலக்கத்திலும் பதிவு செய்யப்பட்டன. இச்சங்கங்கள் தமது அங்கத்தவர்களின் பொருளாதார மேம்பாட்டுக்கு பாடுபட்டதோடு, விதைநெல் மற்றும் உர விநியோகம், வாடகை உழவு இயந்திரச் சேவை, நெல் உற்பத்தி விற்பனை, பயிர்ச்செய்கைக்கு முற்பணம் வழங்குதல் போன்ற இன்னோரன்ன சேவைகளையும் விவசாயிகளுக்கு வழங்கின. மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தின் தெற்கே நிந்தவூர் பிரதேச வயல்கள் சிறந்த பாசன, மற்றும் பாதை வசதிகளையும், திருத்திய நெற்காணிகளையும் கொண்ட நெற்களஞ்சியமாக மாற்றமடைய இச்சங்கங்களின் பங்களிப்பு அளப்பரியதாக அமைந்திருந்தது.

மட்டுப்படுத்தப்பட்ட பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள்

1957ஆம் ஆண்டில் கூட்டுறவுத் துறைக்குப் பொறுப்பாக இருந்த அமைச்சர் கௌரவ பிலிப் குணவர்த்தன அவர்களின் திட்டத்திற்கமைவாக கடன் பெறல், நுகர்ச்சிப்

பொருட்களைப் பெறல், விவசாயத்திற்குத் தேவையான விதைநெல், உரம், கிருமிநாசினிகள் போன்றவற்றைப் பெறல். உற்பத்தி செய்யப்பட்ட நெல், ஏனைய விளைபொருட்களை விற்பனை செய்தல் போன்ற சேவைகளுக்கான சங்கங்களை அமைப்பதிலுள்ள சிரமங்களைத் தவிர்க்கவும், தமது தேவைகளைப் பெற மக்கள் பல்வேறு நிறுவனங்களை நாடிச் செல்வதிலுள்ள சிரமங்களைத் தீர்க்கவும் பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களை அமைப்பதற்கு வழிவகைகளைச் செய்தார். இத்திட்டத்திற்கு அமைவாக கூட்டுறவு பண்டக சாலைச் சங்கங்களும், விளைபொருள் உற்பத்தி விற்பனைக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களும், பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களாக மாற்றம் பெற்றன. இதனடிப்படையில்,

- நிந்தவூர் பட்டிப்பளை ஆறு விளைபொருள் உற்பத்தி விற்பனைக் கூட்டுறவுச் சங்கம், நிந்தவூர் 4ஆம் பிரிவு பலநோக்கு கூட்டுறவுச் சங்கம் ஆகவும்,
- நிந்தவூர் வடக்கு விளைபொருள் உற்பத்தி விற்பனைக் கூட்டுறவுச் சங்கம், நிந்தவூர் 1ஆம் பிரிவு பலநோக்கு கூட்டுறவுச் சங்கம் ஆகவும்,
- நிந்தவூர் மத்திய விளைபொருள் உற்பத்தி விற்பனைக் கூட்டுறவுச் சங்கம், நிந்தவூர் 2ஆம் பிரிவு பலநோக்கு கூட்டுறவுச் சங்கம் ஆகவும்,
- நிந்தவூர் தெற்கு விளைபொருள் உற்பத்தி விற்பனைக் கூட்டுறவுச் சங்கம், நிந்தவூர் 4ஆம் பிரிவு தெற்கு பலநோக்கு கூட்டுறவுச் சங்கம் ஆகவும், பெயர் மாற்றம் பெற்றதுடன்...
- நிந்தவூர் 3ஆம் பிரிவு பலநோக்கு கூட்டுறவுச் சங்கம் 1957.12.16இல் ED 832ஆம் இலக்கத்திலும்
- நிந்தவூர் 5ஆம் பிரிவு பலநோக்கு கூட்டுறவுச் சங்கம் அல்ஹாஜ் கே.முஹமட் தம்பி அவர்களின் தலைமையில் 1958.06.27இல் ED 865ஆம் இலக்கத்திலும்
- நிந்தவூர் அட்டப்பள்ளம் பல நோக்கு கூட்டுறவுச் சங்கம் திரு எஸ். கணபதிப்பிள்ளை அவர்களின் தலைமையில் 1958.08.07இல் KM 01ஆம் இலக்கத்திலும்
- நிந்தவூர் 1ஆம்பிரிவு தெற்கு நளீரா பலநோக்கு கூட்டுறவுச் சங்கம் ஜனாப் எம்.எம். முகைதீன்பாவா அவர்களின் தலைமையில் 1958.12.17இல் KM 20ஆம் இலக்கத்திலும்
- நிந்தவூர் ஜென்னா பலநோக்கு கூட்டுறவுச் சங்கம் அல்ஹாஜ் பி.எச்.எம். அச்சி முஹம்மது அவர்களின் தலைமையில் 1959.02.07இல் KM 23ஆம் இலக்கத்திலும்
- நிந்தவூர் தோட்டம் சாலிமியா பலநோக்கு கூட்டுறவுச் சங்கம் ஜனாப் எஸ். ஏ.ஆர். மௌலானா அவர்களின் தலைமையில் 1959.02.07இல் KM 25ஆம் இலக்கத்திலும்
- நிந்தவூர் முருங்கைத்தீவு பலநோக்கு கூட்டுறவுச் சங்கம் ஜனாப் எம். சின்னலெப்பை அவர்களின் தலைமையில் 1959.12.23இல் KM 48ஆம் இலக்கத்திலும்

புதிதாகப் பதிவுசெய்யப்பட்டு நிந்தவூர் பிரதேச மக்களுக்கும், விவசாயிகளுக்கும் நெல் கொள்வனவு, விதைநெல் மற்றும் உர விநியோகம், விவசாயக் கடன் வழங்கல் என்பவற்றுடன் லொறி வாகனங்களை சொந்தமாகக் கொண்டு ஏற்றல், இறக்கல் சேவைகளையும் வழங்கியது. மேலும் இச்சங்கங்களின் ஒரு அங்கமாக செயற்பட்ட பண்டக சாலை மூலம் பங்கீட்டுப் பொருட்கள், அத்தியவசியமான உணவு மற்றும் பாவனைப் பொருட்களை நியாய விலையில் வழங்கியும் சேவையாற்றின.

இக்காலகட்டத்தில் அல்ஹாஜ் எம்.எம்.மேர்ஸா அவர்களின் தலைமையில் இயங்கிய நிந்தவூர் 4ஆம் பிரிவு வடக்கு பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கம் எரிபொருள் வினியோக நிலையமொன்றை ஆரம்பித்து நடாத்தியது. இச்சங்கம் அமைந்திருந்த தனி நபருக்குச் சொந்தமான கிட்டங்கி வளவு என அழைக்கப்படும் காணியில் அமைந்திருந்த பாரிய நெற்களஞ்சியத்தையும் உள்ளடக்கிய ஒரு பகுதிக் காணியை 1966ஆம் ஆண்டில் தமது சொந்த நிதியில் கொள்வனவுசெய்து தமது உடமையாக்கியது. இவை நிந்தவூரின் கூட்டுறவு வரலாற்றில் என்றென்றும் பெருமைப்படத்தக்க நிகழ்வுகளாக அமைந்தன.

அவ்வாறே, நிந்தவூர் பிரதேச பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் தமது நுகர்வோருக்குத் தேவையான பங்கீட்டு மற்றும் பொருட்களைப் பெறுவதில் ஏற்படும் கால தாமதத்தையும், மேலதிக செலவீனங்களையும் தவிர்த்துக்கொள்ள வேண்டியதன் அவசியத்தை கருத்திற்கொண்டு, கரைவாகு நிந்தவூர்பற்று பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் சமாஜம் எனும் பெயரில் கல்முனையில் இயங்கி வந்த சமாஜத்திலிருந்து பிரிந்து தமக்கென நிந்தவூர்பற்று பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் சமாசம் எனும் பெயரில் 1967.09.15இல் KM 104 இலக்கத்தில் பதிவுசெய்து கொண்டது. இதன் முதலாவது தலைவராக அல்ஹாஜ் எம்.எம்.முஸ்தபா (பா.உ.) அவர்களும் செயலாளராக ஜனாப் ஏ.யூ. செயின் அவர்களும், உபதலைவராக ஜனாப் ஏ.எல்.முகம்மதுத் தம்பி அவர்களும், நிர்வாகசபை உறுப்பினர்களாக அல்ஹாஜ் ஏ.ஏ. மேர்ஸா, ஜனாப் எஸ்.எம். அகமட்லெப்பை அவர்களும் முகாமையாளராக பி. உமர்கத்தா அவர்களும் சேவையாற்றினர். இச்சமாசம் அப்போதைய அரசாங்கத்தில் இராஜாங்க அமைச்சராக இருந்த திரு ஜே.ஆர்.ஜெயவர்த்தனா அவர்களால் அங்குரார்ப்பணம் செய்து வைக்கப் பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் செயற்பாடுகளை மேலும் விஸ்தரிக்கவும், வங்கிச் சேவைகளை கிராமங்களுக்கு அறிமுகம் செய்யவும் அப்போதைய அரசாங்கத்தின் கொள்கைக்கமைவாக நாடெங்கும் கூட்டுறவு கிராமிய வங்கிகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. நிந்தவூர் 1ஆம் பிரிவு பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் தலைவராக இருந்த அல்ஹாஜ் எம்.எம். முஸ்தபா (பா.உ.) அவர்களின் முயற்சியால் இச்சங்கம் 1969.01.30இல் கிழக்கு மாகாணத்தின் முதலாவது கூட்டுறவு கிராமிய வங்கியாக அங்குரார்ப்பணம் செய்து வைக்கப்பட்டது. இவ்வங்கி சேமிப்பு, விவசாய மற்றும் சிறு கைத்தொழில் முயற்சிகளுக்கான கடன்களை வழங்குதல், நகை அடகு பிடித்தல் போன்ற நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டு பிரதேச மக்களுக்கு மகத்தான சேவையாற்றியது. இதுவும் நிந்தவூரின் கூட்டுறவு வரலாற்றில் மற்றுமொரு மைல்கல்லாகக் கொள்ளத்தக்கது.

பலநோக்கு கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மறுசீரமைப்பு

1967ஆம் ஆண்டின் பிற்பகுதிவரை நாடெங்கும் 4000 மேற்பட்ட சிறுசிறு பல நோக்கு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் பதிவுசெய்யப்பட்டிருந்தன. இவற்றில் மிகக்குறைந்த அளவிலான சங்கங்களே சொற்ப இலாபத்தில் இயங்கின. இயங்கிய சங்கங்களில் பெருவாரியானவை தொடர்ச்சியாக நட்டத்திலும், இன்னும் அதிகமானவை இயங்காமலும் காணப்பட்டன. இதனால் 1968ஆம் ஆண்டில் அப்போதைய அரசாங்கம் நாட்டிலிருந்த கூட்டுறவுச் சங்கங்களை திருத்தி அமைக்கும் நோக்குடன் ஐவரைக் கொண்ட ஆணைக்குழுவொன்றினை நியமித்தது. டொக்டர் அலக்சாண்டர் பிரேசர் லெயிட்ஸ்லோவர் அவர்களின் தலைமையில் திருவாளர்கள் ஆர்.எஸ்.ஈமெல், ரி.ஈ.பாணபொக்க, எஸ்.எஸ்.புரி, கே.ஆல்வாப்

பிள்ளை ஆகியோரை கொண்ட இவ்வாணைக் குழுவினர் தமது ஆலோசனைகளை 1969ஆம் ஆண்டில் அரசுக்கு சமர்ப்பித்தனர். இவ்வறிக்கையின் பிரகாரம் 1971இல் ஒரு உள்ளூராட்சி சபை பிரதேசத்தை தொழிற்பரப்பாகக் கொண்டு, அது சிறியதாக இருப்பின் இரண்டு அல்லது மூன்று பிரதேச சபைப்பிரதேசங்களை தொழிற்பரப்பாகக் கொண்டு நாடெங்கும் 310 மட்டுப்படுத்தப்பட்ட பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் ஸ்தாபிக்கப் பட்டன.

இச்செயற்பாட்டின் ஓர் அங்கமாக 1970ஆம் ஆண்டின் 35ஆம் இலக்க கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் (விஷேட ஏற்பாடுகள்) கட்டளைச் சட்டம் 2(1)ஆம் பிரிவின் கீழான கட்டளைப்பிரகாரம் அப்போது நிந்தவூர் பிரதேச சபை எல்லைக்குள் பதிவு செய்யப்பட்டிருந்த 8 பலநோக்கு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் ஒன்றிணைக்கப்பட்டு நிந்தவூர் பலநோக்கு கூட்டுறவுச் சங்கம் 1971.03.08ஆம் திகதி கல்/125ஆம் இலக்கத்தில் பதிவு செய்யப்பட்டு 1971.03.24இல் அதன் செயற்பாடுகளை ஆரம்பித்தது. ஏனைய அமைப்புக்கள் பதிவுபெறாத கட்டளைக்கப்பட்டன. இணைக்கப்பட்ட சங்கங்களின் அசையும், அசையா சொத்துக்கள் அனைத்தும் புதிய சங்கத்தின் நிர்வாகத்தின் கீழ்க்கொண்டு வரப்பட்டன. இதன் போது நிந்தவூர் 4ஆம் பிரிவு வடக்கு பலநோக்கு கூட்டுறவுச் சங்கம், நிந்தவூர் 1ஆம் பிரிவு பலநோக்கு கூட்டுறவுச் சங்கம், நிந்தவூர்ப்பற்று பலநோக்கு கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் சமாசம் என்பன தமது காணி, கட்டடம், லொறிகள் போன்ற பெறுமதியான சொத்துக்களை புதிய சங்கத்திற்கு வழங்கியதன் மூலம் அச்சங்கத்தின் வலுவான செயற்பாட்டிற்கு வழிகோலின.

இணைக்கப்பட்ட சங்கங்களின் சகல தரத்திலுமுள்ள ஊழியர்கள், மறுசீரமைக்கப்பட்ட நிந்தவூர் பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் உள்வாங்கப்பட்டதுடன், தகைமை பெற்ற புதிய ஊழியர்களும் இணைக்கப்பட்டு (மொத்தம் 52 ஊழியர்கள்) கூட்டுறவுத் திணைக்கள அதிகாரிகளினால் பயிற்சிகள் வழங்கப்பட்டு தகைமைக்கேற்ற பதவிகளில் அமர்த்தப்பட்டனர். இவ்வூழியர்கள் காலக்கிரமத்தில் கூட்டுறவு ஊழியர் ஆணைக் குழுவின் அங்கீகாரத்துடன் தத்தமது பதவிகளில் நிரந்தரமாக்கப்பட்டனர். சங்கத் தலைமைக் காரியாலயம், மொத்த விற்பனைக் களஞ்சியம் என்பன பிரதான வீதியில் ஒரு தனியார் கட்டடத்தில் அமைவு பெற்றன.

புதிய சங்கம், ஒரு மொத்த விற்பனை நிலையம், 10 சில்லறை நுகர்ச்சிப் பொருட்கள் விற்பனைக் கிளைகள், கிராமிய வங்கி, வாகனப்பிரிவு போன்ற கட்டமைப்புக்களைக் கொண்ட ஒரு அமைப்பாக தமது பணிகளைத் தொடங்கியது. சங்கம் ஆரம்ப காலத்தில் பங்கீட்டுப் பொருட்கள் மற்றும் பாவனைப் பொருட்கள், கோதுமை மாவு, சீமெந்து மற்றும் உர விற்பனை, நெல்கொள்வனவு, வாடகை லொறிச்சேவை, கிராமிய வங்கி நடவடிக்கைகள் போன்றவற்றில் ஈடுபட்டது. கால ஓட்டத்தில், மேலும் நான்கு சில்லறை நுகர்ச்சிக் கிளைகளும், ஒரு மாதிரி விற்பனை நிலையமும் (Modal shop) மற்றும் மூன்று விஷேட கிளைகளும் ஆரம்பிக்கப்பட்டு மொத்தம் 18 கிளைகள் மூலம் வருமானமீட்டும் வழிகள் மேலும் விஸ்தரிக்கப்பட்டன. இந்த விசேட கிளைகள் மூலமாக உழவு இயந்திர உதிரிப்பாகங்கள், உரம் மற்றும் கிருமிநாசினி, எரிபொருள், புடைவை, மட்பாண்ட பொருட்கள், அரிந்த மரம், வாகன டயர் வகைகள், இரும்பு, கூரை ஓடு, அஸ்பெஸ்ட்ஸ் கூரைத்தகடு, கோழித்தீன், காகிதாதிகள் விற்பனை என்பன போன்ற வியாபார நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

சங்க நிர்வாகத்தை நெறிப்படுத்த இப்பிரதேச அரச திணைக்களங்களில் அதிகாரிகள் மட்டத்தில் கடமையாற்றும் ஐவரும், சங்கத் தொழிற்பரப்பிலிருந்து மதிப்புவாய்ந்த விவசாயிகள் நால்வருமாக 9 பேர் கொண்ட பணிப்பாளர் சபையொன்று சுட்டுறவு அபிவிருத்தி ஆணையாளரினால் நியமனம் செய்யப்பட்டது. இச்சபையில் அப்போதைய நிந்தவூர்ப்பற்று காரியதிகாரி (DRO) திரு எம்.பி. எகநாயக்க, அல்ஹாஜ் எம்.ஐ.ஏ. சலாம் (AI) அல்ஹாஜ் ஏ. இப்றாஹீம் (DOAS) திரு கே. வெற்றிவேல் (FI) திரு ஜே.ஜி.பி. பொன்னையா (Ipr.C.S) ஆகியோரும் ஹாஜிகளான எம்.எம். மேர்ஸா (முன்னாள் கிராம சபைத் தலைவர்), ஐ.எச்.எம். காஸிம் (ஆசிரியர்), ஏ.எம். இப்றாஹீம் (ஆசிரியர்) எஸ். எச்.எல்.ஏ. இப்றாஹீம் (அதிபர்) என்பவர்களும் அங்கம் வகித்தனர். இவர்களில் திரு எம். பி. ஏகநாயக்க அவர்கள் தலைவராகவும், அல்ஹாஜ் எம்.ஐ.ஏ. சலாம் அவர்கள் உப தலைவராகவும், திரு ஜி.ஜி.பி பொன்னையா அவர்கள் பொது முகாமையாளர்/செயலாளர் பதவிக்கும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர்.

சங்க உப விதிகளுக்கமைவாக 1972ஆம் ஆண்டு நடுப்பகுதியில் நடைபெற்ற சங்கக் கிளைக் குழுத் தேர்தல்களை அடுத்து 1972.06.17ஆம் திகதி நடைபெற்ற பொதுச்சபைக் கூட்டத்தில் அல்ஹாஜ் எம்.எம்.முஸ்தபா (பா.உ), ஜனாப் எஸ்.எம். இப்றாஹீம் (இலிகிதர்), ஜனாப் ஐ.எஸ்.எச்.எம். புஹாரி (முன்னாள் கிராம சபை தவிசாளர்), அல்ஹாஜ் ஏ.ஏ. மேர்ஸா (முன்னாள் ஜும்ஆ பள்ளிவாசல் தலைவர்), ஜனாப் யூ.எல்.ஏ. ஹமீட் (ஆசிரியர்) ஆகியோர் பணிப்பாளர் சபைக்கு தெரிவுசெய்யப்பட்டனர். இவர்களில் அல்ஹாஜ் எம்.எம். முஸ்தபா தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். 1973இல் சங்க ஊழியர்களின் பிரதி நிதியாக ஜனாப் எம்.ஐ.எம். மன்கூர் பணிப்பாளர் சபைக்கு தெரிவு செய்யப்பட்டார்.

இதனைத் தொடர்ந்து இன்றுவரை பெருமளவானோர் பணிப்பாளர்களாக காலத்திற்கு காலம் தேர்தல்கள் மூலம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டும், அரசாங்கத்தினால் நியமனம் செய்யப்பட்டும் சேவையாற்றியுள்ளனர். அவர்களின் விபரங்களை இச்சிறிய பந்தியில் குறிப்பிட முடியாமை வருத்தத்துக்குரியது. அல்ஹாஜ் எம்.எம். முஸ்தபா (பா.உ) அவர்களைத் தொடர்ந்து, அல்ஹாஜ் ஐ.எச்.எம். காஸிம் (ஆசிரியர்), அல்ஹாஜ் எஸ்.எச்.எல்.ஏ. கபூர் (அதிபர்), ஜனாப் எம்.ஏ.கே.ஏ. மஜீட் (DFI) திரு டப்ளியூ. குணரெட்ன (AGA), ஜனாப் ஏ. அகமட் (அதிபர்), ஜனாப் எம்.பி. மீரான், அல்ஹாஜ் ஏ.எல்.ஏ. றகூல் (முன்னாள் கல்விக் கல்லூரி பீடாதிபதி), அல்ஹாஜ் எஸ்.எம்.பி.எம். இப்றாஹீம், ஜனாப் ஐ.எல். நஜீப், உட்பட தற்போதைய தலைவர் மௌலவி யூ.எல். ரிபாயுத்தீன் அவர்களும்,

அல்ஹாஜ் எம்.ஐ.ஏ.சலாம் அவர்களைத் தொடர்ந்து அல்ஹாஜ் கே.எம்.ஏ.காதர் (AGA), அல்ஹாஜ் ஏ.ஏ. மேர்ஸா, ஜனாப் ஏ.ஆதம் பாவா (அதிபர்) திரு எஸ். தணிகாசலம் (Ipr.C.S) அல்ஹாஜ் எம். எம்.ஹமீம் (அதிபர்), அல்ஹாஜ் எம். ஐ. அஹமட் (முன்னாள் பிரதேச சபை தவிசாளர்), அல்ஹாஜ் பி. உமர் கத்தா (முன்னாள் பிரதேச சபை உப தவிசாளர்), ஜனாப் எம். ரி. இஸ்மான் (ஓவிசர்) உட்பட தற்போதைய உப தலைவர் ஏ.எல்.ஏ.ஹமீட் (இலிகிதர்) அவர்களும்,

திரு ஜே.ஜி.பி. பொன்னையா அவர்கள் 1972.03.26ஆம் திகதியுடன் பொது முகாமையாளர்/செயலாளர் பதவியிலிருந்து சுட்டுறவுத் திணைக்களத்திற்கு மாற்றம் செய்யப்பட்டார். இதன் பின்னர் திரு வி. ராசலிங்கம், ஜனாப் கே.பி. ஆதம்பாவா, ஜனாப் ஏ.எல்.ஏ. வாஹித், ஜனாப் எம்.ஏ.ஏ. றசாக், ஜனாப் எம்.ஐ.எம். மன்கூர், அல்ஹாஜ் எம்.எம். அமீன், ஜனாப் ஐ.எல்.எம். அலியார், ஜனாப் ஐ.ஏ. கரீம் உட்பட தற்போது பணியாற்றும்

ஐனாப் ஈ. கலீல் அவர்களும் நிந்தவூர் பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்க வரலாற்றில் முக்கிய இடம்பெறுகின்றனர். இவர்களில் தலைவர் பதவியில் அல்ஹாஜ். எம்.எம். முஸ்தபா (பா.உ.) அவர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மறுசீரமைப்பிற்கு முன்னரும், பின்னரும் 30 வருடங்களுக்கு மேற்படவும், புனரமைப்பிற்கு பின்னரான காலப் பகுதியில் பொது முகாமை யாளர்/ செயலாளர் பதவியில் ஐனாப் எம்.ஐ.எம். மன்கூர் அவர்கள் 24 வருடங்கள் தொடர்ச்சியாகவும் பணியாற்றியமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இச்சங்கத்தின் வளர்ச்சிப் பாதையில்...

அல்ஹாஜ் எம்.ஏ.கே.ஏ. மஜீட் (DFI) அவர்கள் தலைவர் பதவியையும், சம்மாந்து றையைச் சேர்ந்த ஐனாப் எம். ஏ.ஏ.றசாக் அவர்கள் முகாமையாளர்/ செயலாளர் பதவி யையும் வகித்த காலத்தில்

- 1975ஆம் ஆண்டில் நிந்தவூர் முஸ்தபாபுரம் பிரதேசத்தில் ஒருதுண்டுக் காணி கொள் வனவு செய்யப்பட்டு, அப்பிரதேச சங்கக் கிளைக்கான சொந்தக் கட்டடம் அமைக் கப்பட்டமை.
- 1975ஆம் ஆண்டில் இலங்கை பெற்றோலியக் கூட்டுத்தாபனத்தின் முகவர் உரிமை பெறப்பட்டு எரிபொருள் வியாபாரம் ஆரம்பிக்கப்பட்டமை.
- 1976ஆம் ஆண்டில் தியேட்டர் வீதியில் அப்பிரதேச சங்கக்கிளைக் கட்டடத்தை அமைப்பதற்காக ஒரு துண்டுக் காணி கொள்வனவு செய்யப்பட்டமை. அல்ஹாஜ் ஏ.அஹமட் (அதிபர்) அவர்கள் தலைவர் பதவியையும், ஐனாப் எம். ஐ.எம். மன்கூர் அவர்கள் முகாமையாளர்/ செயலாளர் பதவியையும் வகித்த காலத்தில்
- 1978ஆம் ஆண்டில் நிந்தவூர் தியேட்டர் வீதி வளவில் அப்பிரதேச சங்கங்கிளைக் கட்டடத்தை அமைத்தமை.
- 1979ஆம் ஆண்டில் சங்க ஊழியர்களுக்கு முதல் முதலாக மிகையூதிபம் (Bonus) அப்போதைய கூட்டுறவுத்துறை அமைச்சர் கௌரவ எஸ்.பி. ஹேரத் அவர்களால் வழங்கப்பட்டமை. அல்ஹாஜ் எம்.எம். முஸ்தபா (பா.உ.) அவர்கள் தலைவர் பதவியையும், ஐனாப் எம்.ஐ.எம். மன்கூர் அவர்கள் முகாமையாளர்/ செயலாளர் பதவியையும் வகித்த காலத்தில்
- 1984ஆம் ஆண்டில் அட்டப்பள்ளப் பிரதேசத்தில் ஒரு ஏக்கர் காணியை சங்கத்தின் எதிர்கால அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்காக கொள்வனவு செய்தமை.
- 1991ஆம் ஆண்டில் கிட்டங்கி வளவில் அப்போதைய வட கிழக்கு மாகாண கூட்டுறவு அபிவிருத்தி ஆணையாளர் திரு சீ.பற்குணம் அவர்களின் வழிகாட்டலில், திட்டமிடப் பட்ட சங்கத் தலைமைக் காரியாலய கட்டடத்தின் கீழ்த்தளம், களஞ்சியம், வாகனத் தரிப்பிடம் என்பன ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கியின் நிதியுதவியுடன் நிர்மாணிக்கப் பட்டமை.
- 1994இல் சங்க அங்கத்தவர்கள், ஊழியர்களினதும், பிள்ளைகளினதும் பல்கலைக் கழக கல்விக்கு புலமைப்பிரிசில் திட்டமொன்றை வகுத்து மாதாந்த உதவு தொகை களை வழங்கியமை. அல்ஹாஜ் ஏ.எல்.ஏ. நகூல் அவர்கள் தலைவர் பதவியையும், ஐனாப் எம்.எம். அமீன் அவர்கள் முகாமையாளர்/ செயலாளர் பதவியையும் வகித்த காலத்தில்
- 2005ஆம் ஆண்டு சங்கத் தலைமைக் காரியாலயக்கட்டடத்தின் மேல்மாடி, நிர்மா ணிக்கப்பட்டமை. (இதற்கான நிதி பிரதேச சபை உறுப்பினர் ஐனாப் வை. எல். சுலைமா லெப்பை அவர்களின் முயற்சியால் பெறப்பட்டது.)

- 2007ஆம் ஆண்டில் அட்டப்பள்ள வளவில் UNDP நிதியுதவியுடன் களஞ்சியக் கட்டடமொன்று நிர்மாணிக்கப்பட்டமை.
அல்ஹாஜ் எஸ்.எம்.பி.எம். இப்றாஹீம் அவர்கள் தலைவர் பதவியையும், ஜனாப் ஐ.எல்.எம். அலியார் அவர்கள் முகாமையாளர்/ செயலாளர் பதவியையும் வகித்த காலத்தில்
- 2008ஆம் ஆண்டில் கிட்டங்கி வளவில் நெக்டெப் நிறுவனத்தின் உதவியுடன் வர்த்தக கட்டடம் அமைக்கப்பட்டமை.
- அரசாங்க உதவியுடன் கோப்சிட்டி திறக்கப்பட்டமை.
- தென்கிழக்கு பல்கலைக்கழக சிரேஷ்ட விரிவரையாளர் அல்ஹாஜ். ஏ.நசீர் அஹமட் அவர்களின் ஏற்பாட்டில் சீடா (CIDA) நிறுவனத்தின் நிதியுதவியுடன் அட்டப்பள்ள வளவில் ஒரு நவீன அரிசி ஆலை அமைக்கப்பட்டமை.
- அல்ஹாஜ் எஸ்.எம்.பி.எம். இப்றாஹீம் அவர்கள் தலைவர் பதவியையும், ஜனாப் ஐ.ஏ. கரீம் அவர்கள் முகாமையாளர்/ செயலாளர் பதவியையும் வகித்த காலத்தில்
- 2009ஆம் ஆண்டில் அரசு உதவியுடன் மூன்று மினி கோப்சிட்டிகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டமை.
- ஜனாப் எம்.பி. மீரான் அவர்கள் தலைவர் பதவியையும், ஜனாப் ஐ.ஏ. கரீம் அவர்கள் முகாமையாளர்/ செயலாளர் பதவியையும் வகித்த காலத்தில்
- 2010ஆம் ஆண்டு சங்க தியேட்டர் வீதி வளவில் அரசாங்க உதவியுடன் களஞ்சியக் கட்டடமொன்று நிர்மாணிக்கப்பட்டமை.
போன்ற அபிவிருத்திப் பணிகள் காலத்திற்குக்காலம் நிறைவு செய்யப்பட்டு சங்க வளர்ச்சிக்கு பங்களிப்புச் செய்துள்ளமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும். மேலும்
- 1985ஆம் ஆண்டு இலங்கையில் கூட்டுறவு அமைப்புகள் அறிமுகப் படுத்தப்பட்ட 75 ஆண்டுகள் பூர்த்தியை முன்னிட்டு கூட்டுறவு அபிவிருத்தித் திணைக்களத்தால் நாடளாவிய ரீதியில் நடாத்தப்பட்ட தேர்வில் இச்சங்கம் அம்பாறை மாவட்டத்தின் சிறந்த சங்கமாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டமை,
- 1978இல் இடம்பெற்ற புயல் அனர்த்தம், 2004இன் சுனாமி அனர்த்தம் போன்ற இக்கட்டான காலங்களில் நிலவிய போக்குவரத்து மற்றும் பொருள் தட்டுப்பாடு என்பவற்றிக்கு மத்தியில் இச்சங்கம் பங்கீட்டு அடிப்படையிலான நுகர்ச்சிப் பொருள் விநியோகம், மற்றும் நிவாரண உதவிகளை முறையாகக் கையாண்டமை

என்பன சிலாகித்துக் கூறத்தக்க நிகழ்வுகளாகும். அத்துடன் 1980இல் நடந்த கிளைக் குழுத் தேர்தலில் இரு அரசியல் கட்சிகள் சார்ந்த குழுக்களிடையே ஏற்பட்ட போட்டி காரணமாக, சங்க புடைவை விற்பனைக் கிளை மற்றும் கிருமிநாசினி, உர விற்பனைக் கிளை என்பன எரிக்கப்பட்டமையால் சங்கம் பெரும் நஷ்டம் அடைந்தமை ஒரு கறை படிந்த அத்தியாயமாகவும் காணப்படுகின்றது.

1977இல் பெரும்பான்மைப் பலத்துடன் ஆட்சிக்குவந்த ஐ.தே.க. அரசாங்கம் நாட்டில் திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையை நடைமுறைப்படுத்தியதினால், வறுமை நிவாரண முத்திரைகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட பங்கீட்டுப் பொருட்கள் தவிரந்த ஏனைய பொருட்கள் வெளிச் சந்தையில் போட்டி விலைகளில் தாராளமாகக் கிடைத்தது. இதனால் அக்கால கட்டத்தில் பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் நீண்ட காலம் தனியுரிமை பெற்றிருந்த உர வியாபாரம், நெல் கொள்வனவு போன்ற முக்கிய வியாபார நடவடிக்கைகள் தனியார் கைகளுக்கு மாறியது. இதன் விளைவாக பலநோக்குச் சங்கங்களுடன் மக்கள் கொண்டிருந்த தொடர்புகள் கையறு நிலையை அடைந்தன. அத்துடன் 2012ஆம் ஆண்டில் தற்போதைய அரசாங்கத்தின் கொள்கைகளுக்கமைவாக சமுர்த்தி நிவாரண

முத்திரைகளுக்கு பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மூலமாக பொருள் வழங்கும் முறை கைவிடப்பட்டு, சமுர்த்தி வங்கிகள் மூலம் பணம் வழங்கும் நடைமுறை அறிமுகப் படுத்தப்பட்டது. இதனால் சங்கத்தின் மற்றுமொரு பிரதான வருமானவழியும் இழக்கப் பட்டது. இதன் காரணமாக சங்க வியாபார நடவடிக்கைகள் பல செயலிழந்ததுடன் பெரும்பான்மையான ஊழியர்களும் தொழில் இழக்கும் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டனர். இது சங்க வரலாற்றில் வருந்தத்தக்க காலகட்டமாகும். ஆயினும் சங்கம் புதிய வருமான வழிகளை காணும் முயற்சிகளில் ஈடுபட்டிருப்பது வரவேற்கத்தக்கது.

ஏனைய கூட்டுறவு அமைப்புகள்

1975ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் சில தொழிற்சாலை சார்ந்த பிரிவினரிடையே ஏற்பட்ட விழிப்புணர்ச்சி காரணமாக

(அ) 1976இல் அல்ஹாஜ் ஏ.ஏ. மேர்ஸா அவர்களின் தலைமையில் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட பாற்பண்ணை அபிவிருத்திக் கூட்டுறவுச் சங்கம் என்ற பெயரில் 30இற்கு மேற்பட்ட பாற்பண்ணையாளர்களைக் கொண்ட சங்கமொன்று ஆரம்பிக்கப்பட்டு பாற்பண்ணையாளர்களின் அபிவிருத்திக்கு அரும் பணியாற்றியது. 1983ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் நாட்டில் வலுவடைந்த இனப்பிரச்சினை காரணமாக இப்பிரதேசத்தின் மந்தை வளர்ப்பு கேள்விக்குறியாகவே சங்கத்தின் செயற்பாடுகளும் சோர்வடைந்த நிலையில் காணப்பட்டது.

(ஆ) 1978இல் சிறு தென்னந்தோட்டச் சொந்தக்காரர்களை அங்கத்தவர்களாகக் கொண்டு தெங்கு உற்பத்தியாளர் அபிவிருத்திக் கூட்டுறவுச் சங்கம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அல்ஹாஜ் ஏ.எல்.எம். இப்றாஹீம் (அதிபர்) அவர்களை தலைவராகவும், அல்ஹாஜ் பி.எம். இப்றாஹீம் (ஆசிரியர்) அவர்களை செயலாளராகவும் கொண்டு இயங்கிய இச்சங்கம் 1978ஆம் ஆண்டின் புயலினால் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருந்த தெங்குச் செய்கையை மீளக் கட்டியெழுப்ப ஆற்றிய பங்களிப்பு போற்றத்தக்கது. இன்று இச்சங்கத்தின் செயற்பாடுகளும் தளர்வடைந்த நிலையில் காணப்படுகின்றது.

(இ) 1984/85ஆம் ஆண்டுகளில் நிந்தவூரைச் சேர்ந்த அல்ஹாஜ் ஏ.ஏ. மேர்ஸா, சம் மாந்துறையைச் சேர்ந்த அல்ஹாஜ் ஐ.ஏ. ஜப்பார் (AD), சாயந்தமருதைச் சேர்ந்த அல்ஹாஜ் வை.எல்.எம். ஹனீபா (ஆசிரியர்) போன்ற கூட்டுறவாளர்கள் ஒன்றிணைந்து அம்பாரை மாவட்ட கரையோரப் பிரதேசங்களில் மேற்கொண்ட கூட்டுறவு விழிப்புணர்ச்சிகள் காரணமாக 1972ஆம் ஆண்டின் 5ஆம் இலக்க கூட்டுறவுச் சட்டம், 1983ஆம் ஆண்டின் 33ஆம் இலக்க கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் திருத்தச் சட்டம் (என்பனவற்றிற்கமைவாக) சிக்கன கடனுதவுக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் தோற்றுவிக்கப்பட்டன. சேமிப்பை ஊக்குவித்தல், அங்கத்தவர்களுக்கு சிறு தொழில் முயற்சிக் கடன்களை இலகு தவணை அடிப்படையில் வழங்குதல், சமூக பொருளாதார மேம்பாடு போன்ற நோக்கங்களை அடிப்படையாக கொண்ட இந்த சி.க.கூ.சங்கங்கள் 48 நிந்தவூர் முழுவதுமாக பதிவு செய்யப்பட்டு இயங்கி வருகின்றன.

இதேவகையில் கல்முனைப் பிராந்தியத்தின் சகல கிராமங்களிலும் இயங்கிய 400க்கு மேற்பட்ட சி.க.கூ. சங்கங்களை ஒன்றிணைத்து 1986.12.27இல் கல்- 307ஆம் இலக்கப் பதிவுடன் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட மட்டுப்படுத்தப்பட்ட கல்முனை மாவட்ட சி.க.கூ.சங்கங்களின்

சமாசம் நிந்தவூரிலுள்ள அதற்கு சொந்தமான கட்டடத்தில் இயங்கி வருவருகிறது. 2000ஆம் ஆண்டில் கல்முனை மாவட்ட சி.க.கூ. சங்கங்களின் சமாசத்தில் அங்கம் வகித்த நிந்தவூர் பிரதேச சி.க.கூ. சங்கங்கள் ஒன்றிணைந்து நிந்தவூர் பிரதேச சி.க.கூ. சங்கங்களின் சமாசம் ஒன்றினை 2001.01.01இல் கல் - 615ஆம் இலக்கத்தில் பதிவுசெய்து தனியாக இயங்கி வந்தது. ஆயினும் இச்சமாசம் காலத்தின் தேவை கருதி கல்முனை மாவட்ட சமாசத்தின் பலத்தை அதிகரிக்கும் நோக்கில் தமது செயற்பாடுகளை நிறுத்திக் கொண்டு மீளவும் கல்முனை சமாசத்துடன் இணைந்து கொண்டதும் நிந்தவூர் பிரதேசத்தின் கூட்டுறவு அமைப்புக்களின் பரிணாமத்தின் ஓர் அங்கமே.

(ஈ) 1990ஆம் ஆண்டுகளில் மீன்பிடியை அபிவிருத்தி செய்யும் அரசாங்கத்தின் திட்டங்களால் உற்சாகமடைந்த இப்பிரதேச மீனவர்கள் 1992ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் 2007 வரை 13 மீனவர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களை பதிவு செய்து செயற்படுத்தி வருகின்றனர். இச்சங்கங்களை ஒன்றிணைத்து மட்டுப்படுத்தப்பட்ட நிந்தவூர் பிரதேச மீனவ கூட்டுறவுச் சங்க சமாசத்தை ஜனாப் எம்.சி.எம். றபீக் அவர்களின் தலைமையில் 2001.03.10ஆம் திகதி கல்-696 ஆம் இலக்கத்தில் பதிவுசெய்து நடைமுறைப்படுத்தி வருகின்றனர். இச்சமாசம் 2004இல் ஏற்பட்ட சனாமி அனர்த்தம் காரணமாக அங்கத்துவச் சங்கங்களுக்கு ஏற்பட்ட இழப்புகளை மீளக்கட்டியெழுப்புவதில் பெருவெற்றிகண்டுள்ளமையும், பல இலட்சம் ரூபாய்களை அங்கத்தவர் சேமிப்பாகக் கொண்டுள்ளமையும் பெருமைப்படத்தக்க விடயங்களாகும்.

நிந்தவூர் மண்ணில் கூட்டுறவு அமைப்புக்களின் தோற்றம் முதல் இக்காலம் வரையான தகவல்கள் மிகுந்த சிரமங்களுக்கு மத்தியில் தேடிப்பெறப்பட்ட ஆவணங்களை அடிப்படையாகக்கொண்டு தொகுத்தளிக்கப்பட்டுள்ளன. எதிர்காலத்தில் இத்தகைய தகவல்களை தேட விளையும் நாளை சந்ததிகள் இதனை ஒரு ஆவணமாகவும் கொள்ளலாம்.

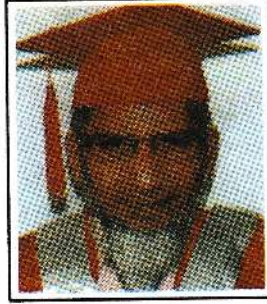
கூட்டுறவு அமைப்புக்களை சமூகத்தலைவர்களே உருவாக்குகின்றார்கள் என கருதப்பட்டாலும், சமூகத் தலைவர்களை கூட்டுறவு அமைப்புக்களே உருவாக்கின என்பதே யதார்த்தமாகும். இந்த யதார்த்தத்தை இன்றைய இளைஞர் சமூகம் புரிந்து கொண்டால் நாளை சமூகத் தலைவர்கள் அவர்களே.

ஒன்றுபட்டால் உண்டு வாழ்வு, நம்மில் ஒற்றுமை நீங்கில் அனைவருக்கும் தாழ்வு

தகவல்கள்:

1. அதிவிசேஷ அரசாங்க வர்த்தமானி இல. 14750/ - 1971.03.20
2. கூட்டுறவுக்கோர் அறிமுகம் - நூலாசிரியர்கள் திரு. சி.வி. சிவஞானம், எஸ். கோணஸ்வரன் (1980)
3. நிந்தவூர் பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்க ஆவணப்பதிவேட்டறையில் பாதுகாப்பாகவுள்ள ஆவணங்கள்
4. ஜனாப் ஐ.எல்.எம்.அலியார் - ஓய்வு பெற்ற கணக்காளர், நிந்தவூர் ப.நோ.கூ. சங்கம்
5. ஜனாப் சி.எம்.எம்.றபீக் - தலைவர் கல்முனை மாவட்ட மீனவர் கூ.ச.சமாசம்

நிந்தவூர் மக்களின் ஆத்மீக எழுச்சி (ஒரு கண்ணோட்டம்)

கலாநிதி எம்.எம். மஃகும் மேர்சா

சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர், மிருக வைத்தியத்துறை தலைவர், கிழக்கு பல்கலைக்கழகம்

ஒருகாலத்தில் நிந்தவூர் மக்கள் இஸ்லாத்திற்கு மாற்றமான கலாசார சம்பிரதாயங்களான மடவைப்பது முதல் காவல்காரன் என்ற பெயரில் சோறு சமைத்துப் படைப்பது, கோவில் பூசாரிகளிடம் சென்று கட்டுக்கேட்பது, மைபார்ப்பது போன்ற எத்தனையோ அனாச்சாரமான காரியங்களில் ஈடுபட்டிருந்தனர்.

இஸ்லாமிய அகீதாவிற்கு மாற்றமானவை என்று அறியாமலேயே எமது முன்னோர்கள் இவ்வாறான பிற இன மக்களின் அனுஷ்டானங்கள், மரபுகளை பின்பற்றிவந்தனர். இக்காலப் பகுதியில் சூபியாக்கள், மௌலானாமார்கள் போன்ற ஆத்மீகத் தலைவர்கள் வெளிநாடுகளிலிருந்து எமது பிரதேசத்திற்கு வருகைதந்து இஸ்லாமிய மார்க்கத்தை மக்களுக்கு தெளிவுபடுத்த பாடுபட்டனர். இவர்கள் பிறகலாசாரங்களில் கட்டுண்டிருந்த எமது மக்களை, இறைவசனங்களை தண்ணீரில் ஓதி குடிக்கக் கொடுத்தல், பறக்கத்துக்காக அல்குர்ஆன் ஆயத்துக்களை எழுதி அச்சிரம் கட்டுதல், பால் பார்த்தல் போன்ற செயற்பாடுகளினூடாக மீண்டும் தீனின்பால் ஈர்த்தெடுத்தனர். மேலும் நோய் தீர்ந்துபோவதற்கும், துன்பம் துயரங்கள் அகல்வதற்கும், முக்கியதேவைகளை நிறைவேற்றிக் கொள்வதற்கும் குறிப்பிட்ட சில தினங்களில் நோன்பு வைப்பதற்கு நேர்ச்சைகள் வைத்து அதன்மூலம் இறைவனிடமிருந்து தங்களது தேவைகளை நிறைவேற்றும் முறைகளையும் கற்றுக் கொடுத்தனர்.

மக்களை ஒன்றுசேர்த்து அல்லாஹ் ஜல்ல ஜலாலுஹுவின் மீதும் நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹிவஸல்லம் அவர்கள் மீதும் பிடிப்பை ஏற்படுத்தவதற்காக பெரும் கந்தூரி வைபவங்களும், பிள்ளைப் பேற்றை அண்மித்த காலங்களில் தாய்மார்களுக்கு தலைப்பாத்திஹா ஓதுவதிலும், கஷ்ட நிலைமைகளில் ஸலாதுன்னாரியா 4444 தடவைகள் ஓதி குறைநீக்கச் செய்த சேவைகளோடு, மரணித்த பெற்றோருக்கு பிரார்த்தனை செய்யவும், அன்னதானம் வழங்கவும் கத்தமுல் குர்ஆன் என்ற அடிப்படையில் அல்குர்ஆன் பாராயணமும் செய்து ஏழை எளியவர்களையும் உறவினர்களையும் ஒன்றிணைக்கச் செய்தார்கள். ஒவ்வொரு வெள்ளிக்கிழமையும் இமாம் பூசரி (ரஹ்) அலைஹி அவர்களின் புர்தா சரீபை ஓதி வந்தார்கள். ஊரில் மழைபெய்யாது விவசாயிகள் அல்லலுறும் வேளைகளில் பர்ஸுஞ்சி மௌலாஹை ஓதி நிறைவுசெய்யும் வேளையில் அல்லாஹ்வின் உதவியுடன் பெருமழை பெய்த வரலாறும் இங்குள்ளது. இந்தவகையில் இப்பெரியார்களின் மார்க்கத் தொண்டு அமைந்திருந்தது.

இதன்பின்னர் இந்தியாவிலுள்ள தேவபந்து, காயல்பட்டணம், வேலூர் போன்ற இடங்களிலுள்ள மத்ரஸாக்களிலும் மற்றும் இலங்கையில் காலி, வெலிகமம் போன்ற ஊர்களிலுமுள்ள மத்ரஸாக்களில் எமதாரைச் சேர்ந்தவர்கள் கற்று உலமாப் பட்டம் பெற்றுவந்தனர். இந்த வரிசையில் மர்ஹூம்களான சுங்காராலிம், கருத்தாராலிம், ஆட்டுப்புட்டி ஆலிம் (மீராசாஹிப் மௌலவி) ஈஸாலிம், மக்பூல்ஆலிம், முகம்மது இஸ்மாயில் ஆலிம், அப்துர் ரஹ்மான் மௌலவி, முஹைதீன் பாவா மௌலவி, உதுமாலெப்பை மௌலவி, அலியார் மௌலவி, முஹம்மது இப்றாஹீம் மௌலவி, போன்ற உலமாக்கள் இடம்பெறுகின்றனர்.

இந்த உலமாக்கள் எமது மக்களை முழுமையாக இஸ்லாமிய வாழ்க்கை வாழ வைக்க அரும்பாடுபட்டனர். இவர்கள் ஓதப்பள்ளிகள் மூலம் குர்ஆனை கற்றுக் கொடுத்தனர். மேலும் றமழான் மாதங்களில் பள்ளிவாசல்களில் ஹிஸ்பு என்ற வழிமுறையில் வளர்ந்தவர்களும் அல்குர்ஆனை தஜ்வீத் முறைப்படி ஓத வகைசெய்தனர். அத்துடன் மஸ்ஜிதுகளிலும், வெளி இடங்களிலும் கொட்டகைகளை அமைத்து றமழான் மாதம் முழுவதும் ஹதீஸ் மஜ்லிஸ்களை நடாத்தி சிறந்த உபநியாசங்கள் மூலம் மக்களை சன்மார்க்கப் பாதையில் நெறிப்படுத்தியது மட்டுமன்றி சரியான ஷரியாவில் ஈடுபாடுடையவர்களாகவும் மாற்றியமைத்த பெருமை இப்பெருந்தகைகளையே சாரும். அதனால் அந்த உத்தமர்களை ஊரின் முக்கியஸ்தர்கள் பலர் ஒன்று சேர்ந்து திருக்கல்யாணம் என்றபேரில் புனித றமழான் மாத இறுதியின் இறுதி நிகழ்வினூடாக அன்பளிப்புக்களை வழங்கிக் கௌரவித்தனர். மேலும் றபியுல் அவ்வல் மாதம் வந்துவிட்டால் பள்ளி வாசல்களிலும் வீடுகளிலும் சுப்ஹான, பத்து மௌலூதுகளையும் ஓதிதங்களின் அழகிய குரல்களில் பைத்துக்களைப் பாடியும் நபியவர்கள் மீது ஸலவாத்துச் சொல்லியும், மற்றவர்களைச் சொல்லவைத்தும் இறைதிருப்தி பெறவைத்தார்கள்.

அத்துடன் மேடைகளை அமைத்து நபி (ஸல்) அவர்களுடைய வாழ்க்கை வரலாறு அன்னாரின் முன்மாதிரிகள் போன்றவற்றை மக்களுக்கு எடுத்துக் கூறினார்கள். இந்நடவடிக்கைகளால் சமூகத்தில் நல்ல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டு வந்தன. ஒவ்வொரு வெள்ளிக்கிழமை இரவுகளிலும் ஜும்ஆ பள்ளிவாசலில் ம. ரிப் தொழுகையின் பின்னர் ஹத்தாத், றாத்திப் போன்ற இன்னும்பல அவ்றாதுகளை ஓதி இறையன்பை பெறுவதற்குரிய வழிவகைகளையும் செய்தார்கள். பத்து ஸஹாபாக்களின் வரலாற்றை மக்கள் மனதில் பதிப்பதற்காக பத்து மௌலூதையும் ஓதிவந்தனர். பள்ளிவாசல்களில் இமாமத் செய்வதற்கு யாரும் இல்லாத காலகட்டத்தில் இவர்கள் தாமாக முன்வந்து அளப்பரிய பொறுப்புக்களையும் சேவைகளையும் செய்த உயர்ந்த வரலாறும் என்றென்றும் எமது நினைவில் கொள்ளத்தக்கதாகும்.

இதனைத்தொடர்ந்து முன்றாவது கட்டமாக மக்களை தீனின்பால் அழைப்பதற்காக த. வா அமைப்புக்கள் தோற்றம் பெற்றன. அந்தவகையில் ஒவ்வொரு முஸ்லிமும் தீனைக் கற்றுக் கொள்பவர்களாகவும், அதன்பால் அழைப்பவர்களாகவும் மாறவேண்டும் எனும் எண்ணக்கருவில் உருவான தப்லீக் ஐமாஅத் 1954இல் இலங்கைக்கு அறிமுகமானது. இதன் முதலாவது இஜ்திமா கொடும்பில் நடைபெற்றது. இதில் கலந்துகொண்ட எமதாரின் புகழ் பெற்ற தலைவர்களில் ஒருவரான மர்ஹூம் மேர்ஸா ஹாஜியார் அவர்கள் தப்லீக் ஐமாஅத் அமைப்பின் கொள்கையில் ஈர்க்கப்பட்டு இவ்வாறான இஜ்திமாவை நிந்தவூரில் நடாத்த வேண்டும் என்று பெருமுயற்சிகளை மேற்கொண்டார். இவரது முயற்சிகளுக்கு முகைதீன் பாவா மௌலவி, தமீம் ஆலிம் என்பவர்களோடு ஏனைய உலமாக்களும், ஊர் பிரமுகர்களும் பாரிய ஒத்துழைப்பை நல்கினர். இதன் பயனாக 1956ஆம் ஆண்டளவில் அகில இலங்கையின் இரண்டாவதும், கிழக்கிலங்கையில் முதலாவதுமான தப்லீக் ஐமாஅத்தின் இஜ்திமா நிந்தவூர் பெரிய பள்ளிவாசலில் மிகச்சிறப்பாக நடைபெற்றது.

இதன் பயனாக எமதாரில் மாத்திரமன்றி அயல் கிராமங்களிலும் தப்லீக் ஐமாஅத் செயற்ப

பாடுகள் அறிமுகமாகி மக்கள் செல்வாக்கைப் பெற்றது. 1982ஆம் ஆண்டில் கல்முனைப் பிரதேசத்தின் முதலாவதுமர்க்கஸஸாக நிந்தவூர் ஜும்ஆ பள்ளிவாசல் இருந்தது. 1986ஆம் ஆண்டில் மாவடிப்பள்ளிக் கிராமத்தில் தனியான கட்டடம் அமைக்கப்பட்டு அங்கு மர்க்கஸ் மாற்றப்பட்டது. இதனை எமதுாரின் தாயிகளும் உலமாக்களும் விரும்பவில்லை. தொடர்ந்து ஒவ்வொரு வெள்ளிக்கிழமையும் ஜும்ஆ இராத்திரி நிகழ்வுகளை எமது ஜும்ஆ பள்ளி வாசலில் நடாத்தி வந்தனர். ஏககாலத்தில் ஒரே பிரதேசத்தில் இரு மர்க்கஸுக்கள் இயங்குவது பொருத்தமற்றது எனக்கண்ட எமது மக்கள் மாவடிப்பள்ளி மர்க்கஸை அங்கீகரித்து தமது செயற்பாடுகளைத் தொடர்ந்தனர். அன்றிலிருந்து இன்றுவரை வளர்ச்சிப் பாதையில் மக்களை மார்க்கத்திற்குள் கொண்டுவர ஒவ்வொருவீட்டுக் கதவையும் தட்டிவருகின்றனர்.

இஸ்லாத்தின் மூலாதாரங்களாக அல்குர்ஆனையும், அல் ஹதீஸையும் மாத்திரமே ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்ற தெளஹீத் ஐமாஅத்தின் கருத்துக்கள் 1985ஆம் ஆண்டளவில் எமது மக்களை வந்தடைந்தன. ஒரே பள்ளிவாசலில் இருவகை கருத்துக்கள் தெரிவிக்கப்படுவது மக்களை குழப்பத்தில் ஆழ்ந்தும் என்ற அடிப்படையில் சில உலமாக்களும், பிரமுகர்களும் திருப்தியை வெளிப்படுத்தினர். இதனை நன்குணர்ந்த இவ்வமைப்பைச் சார்ந்த சகோதரர்கள் தாம் சுயமாக இயங்க தனியான பள்ளிவாசலை அமைத்து அதனைத் தளமாகக் கொண்டு தமது செயற்பாடுகளை கொண்டு செல்கின்றனர். இவர்களது செயற்பாடுகளால் ஊரில் பல நல்லமாற்றங்கள் இடம்பெற்று வருகின்றன. இவ்வமைப்பினரின் கோட்பாடுகளும் மக்கள் செல்வாக்கை பெற்று வருவதை காணமுடிகிறது.

இஸ்லாமிய சமூகக் கட்டமைப்பினை உருவாக்கும் இலக்கில் உருவாக்கப்பட்டுள்ள ஐமாஅதே இஸ்லாமி அமைப்பின் செயற்பாடுகளும் 2005ஆம் ஆண்டளவில் எமதுாரில் கால்பதித்தது. இன்று இவ்வமைப்பின் ஊடாக இஸ்லாமிய கருத்துக்களும், பல தரப்பட்ட சமூகசேவைகளும் எமது மக்களுக்கு கிடைத்துவருகின்றன.

இவ்வாறான பாரிய த.வா உழைப்பின் மூலமாக இன்று எமதுாரில் முப்பதுக்கு மேற்பட்ட பள்ளிவாசல்கள், நான்கு ஜும்ஆ பள்ளிவாசல்கள், தைக்கியாக்களுடன் இணைந்த சிறுவர்களுக்கான குர்ஆன் மத்ரசாக்கள் ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் தனித்தனியான அரபிக் கல்லூரிகள், இரண்டு ஹிப்மு மத்ரசாக்கள் என்பன காணப்படுகின்றன. இதைவிட நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட உலமாக்களோடு, 64 ஹாபிழ்களும் உள்ளனர். இவ்வூரின் நாலாபுறங்களிலும் இறைநேசர்கள் (அவுலியாக்கள்) நல்லடக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றார்கள். இதன்மூலம் இவ்வூர் தொண்டு தொட்டு நல்லோர்களாலும் ஸாலிஹீன்களாலும் மேம்படுத்தப்பட்டுள்ளது என்பது புலனாகின்றது. இந்த நிலைமை எதிர்காலத்திலும் தொடரவேண்டும். இதற்கு த.வா அமைப்புக்கள் அனைத்தும் ஒற்றுமையோடும், புரிந்துணர்வோடும் செயற்பட வேண்டும் என்பது அனைவரினதும் எதிர் பார்ப்பாக உள்ளது.

நாம் தற்போது வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்ற தொழில்நுட்பயுகத்தில் தனிநபரோ, குடும்பமோ, சமூகமோ அமைதியாக நிம்மதியாக வாழ்வதற்கு அல்லாஹ் ஜல்ல ஜலாலுக்குவுடைய திருப்பொருத்தம் இன்றியமையாதது. இதற்காக எமது ஈமானில் உறுதிப்பாட்டையும், பிரகாசத்தையும் உண்டாக்கவேண்டும். ஈமானில் உறுதிப்பாட்டை ஏற்படுத்த நாம் ஒவ்வொரு வரும் மக்களை உண்மையின்பால் (தவதுல் ஹக்) அழைக்கக்கூடியவர்கள் ஆக வேண்டும். இதன்மூலம் நமது அன்றாட செயற்பாடுகளைச் (அமல்கள்) சீராக்கி நாமும், நாம் சார்ந்த சமூகமும் உண்மையாளர்களாக வாழ வழி ஏற்படுத்தவேண்டும். அவ்வாறு வாழ்வல்ல இறைவனை வேண்டிநிற்போம்.

சமய நிறுவனங்களும்
ஆன்மீக வளர்ச்சியும்

நிந்தவூர் பள்ளிவாசல்களின் வரலாறு

ஏ.எல்.எம். ஹம்ஸா
முகாமைத்துவ உதவியாளர், நிந்தவூர்

நிந்தவூர் சுமார் 8500 குடும்பங்களைச் சேர்ந்த 32000 மக்களைக் கொண்ட மிகப்பெரிய ஊராகத் திகழ்கின்றது. 95% முஸ்லிம்களும் மீதமான இந்து மக்களும் ஒற்றுமையுடனும் சகோதர வாஞ்சையுடனும் வாழும் இவ்வூர் கிழக்கு மாகாணத்தில் தொன்மையான கிராமங்களில் ஒன்றாகத் திகழ்கின்றது. ஆதியில் பனிச்ச வெட்டுவான்/ பனிச்சவட்டான் என அழைக்கப்பட்ட இவ்வூரில் சதாதிஸ்ஸ மன்னனின் காலத்தில் மக்கள் குடியேறி வாழ்ந்ததாக இலங்கையின் சரித்திர நூல்களிலிருந்து அறிய முடிகிறது. இலங்கையில் இஸ்லாம் பரவுவதற்கு முன்னரே இப்பிரதேசத்தில் அரபு வம்சா வழிகள் வாழ்ந்தமைக்கான சான்றுகளும் உள்ளன. இதனை நிரூபிக்கும் வகையில் மணிப்புவர் மருதூர் ஏ. மஜீத் அவர்களின் 'மத்திய கிழக்கிலிருந்து மட்டக்களப்பு வரை' எனும் நூலில் பல ஆதாரங்கள் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளதைக் காணலாம்.

வயல் வளமும், கடல் வளமும், காத்திரமான தொழில் வளமும் கொண்ட இவ்வூர் மக்கள் விருந்தினரை உபசரிப்பதில் மிகவும் பிரசித்தம் பெற்றவர்களாவர். மேலும் சகல இனத்தாரோடும் பகைமையின்றி பழகி அவரவர் மத அனுஷ்டானங்களுக்கு மதிப்பளித்து ஒத்துழைத்து வாழும் உயர் பண்புடையவர்கள். நிந்தவூரின் மத்தியிலே அமையப்பெற்றுள்ள அம்மன் ஆலயத்தின் உற்சவங்களுக்கு நிந்தவூர் ஜும்ஆ பள்ளி வாசல் பூரண ஒத்துழைப்பை வழங்கி வருவதும், ஊர் மக்களின் ஒழுக்க மேம்பாட்டுக்கு இந்து ஆலயங்களின் பரிபாலகர்கள் ஜும்ஆ பள்ளிவாசலின் நிர்வாகத்தோடு இணைந்து செயற்படுவதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்க விடயமாகும். மேலும் இனக்குரோதம் கொழுந்து விட்டெரிந்த காலப்பகுதியிலும் கூட நிந்தவூரில் எந்தவித அசம்பாவிதமும் ஏற்படவில்லை என்பது இவ்வூரின் மற்றுமொரு சிறப்பாகும்.

இவ்வூர் மக்களின் இந்த பரந்த மனநிலைக்கு காலாகாலமாக இங்கு வாழ்ந்துவந்த மார்க்கப் பெரியார்கள், பள்ளிவாசல் பரிபாலகர்கள், பிரமுகர்கள் போன்றோரின் பங்களிப்பு மகத்தானதாகும். இன்று நிந்தவூரில் சகல பகுதிகளிலும் முஸ்லிம்கள் பரந்து வாழ்கின்றனர். அந்தந்த பகுதி மக்களின் மார்க்கத் தேவைகளுக்காக பள்ளி வாசல்களும் உருவாகி வருகின்றன. தற்போது நிந்தவூர் ஜும்ஆ பள்ளிவாசலின் பரிபாலனத்தின் கீழ் மொத்தமாக முப்பது பள்ளிவாசல்கள் இயங்குகின்றன. இதேவேளை ஜாமியுத் தெளவீத் மற்றும் இஸ்வா ஆகிய அமைப்புக்களின் நிர்வாகத்தின் கீழ் மேலும் ஏழு பள்ளிவாசல்கள் பரிபாலிக்கப்படுகின்றன. இப்பள்ளிவாசல்களைப் பற்றி அடுத்து நோக்குவோம்.

01. நிந்தவூர் ஜும்ஆ பள்ளிவாசல் (முக்கைதீன் பள்ளிவாசல்)

நிந்தவூரின் இஸ்லாமிய மத்திய நிலையமாகவும், ஊரின் பரிபாலனத்திற்கு பொறுப்பான தலைமையகமுமாக இப்பள்ளிவாசல் திகழ்ந்து வருகின்றது. இவ்வூரின் பாரம்பரியத்திற்கும், பண்பாட்டு மறுமலர்ச்சிக்கும் அடையாளமாக திகழும் இப்பள்ளி வாசல் பற்றி சற்று விரிவாக கூறுவது அவசியமாகும்.

• தோற்றம்

முஸ்லிம்களின் அடையாளமாகத் தொழுகை அமைந்துள்ளது. கூட்டுத் தொழுகை இஸ்லாத்தின் கட்டாயக் கடமையாக உள்ளதால் முஸ்லிம்கள் சில குடும்பங்கள் ஓரிடத்தில் வாழும் போது அங்கு பள்ளிவாசலொன்று அமைக்கப்படுவது மரபாகும். இந்த வகையில் முஸ்லிம்கள் இவ்வூரில் வாழத்தொடங்கிய காலத்திலேயே இப்பள்ளி வாசல் தோற்றம் பெற்றிருக்க வேண்டும். மேலும் சரித்திர சான்றுகளை தேடும்போது கி.பி 1604 - கி.பி. 1634 வரை இலங்கையை ஆட்சிசெய்த செனரத் மன்னன் தனது ஆட்சிக் காலத்தில் மேல் மாகாணத்தில் போத்துக்கேயர்களால் துன்புறுத்தப்பட்ட முஸ்லிம்களில் 100 பேர்களை இவ்வூரில் குடியேற்றியதாக S.W. கொற்றின்டென் எழுதிய Short History of Ceylon என்ற நூலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இத்தகவலை வேறுபல சரித்திர ஆய்வாளர்களும் தமது புத்தகங்களில் குறிப்பிட்டுள்ளனர். எனவே இக் காலப் பகுதியில் பிரசித்தம்பெற்ற ஒரு முஸ்லிம் கிராமமாக நிந்தவூர் (பனிச்சவட்டுவான்) இருந்துள்ளது.

மேலும், கண்டியைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஆட்சிசெய்த செனரத் மன்னன் தனது ஆட்சிக்காலத்தில் தீகவாபிக்கு வரும்போது தனது ஓய்வு விடுதியாக நிந்தவூரில் அமைந்திருந்த சிங்காரத் தோப்பினை பயன்படுத்தி வந்ததாகவும், ஒருநாள் இரவு வேளையில் மன்னன் ஓய்வு விடுதியை நோக்கி வரும்போது பள்ளிவாசல் முற்றத்தில் வெளிச்சத்திற்காக மூட்டப்பட்டிருந்த பெரு நெருப்பினை(தீனா)க் கண்டு அங்கு வந்ததாகவும், முஸ்லிம்களின் வழிபாட்டுத்தலம் என்பதை அறிந்து அதன் பராமரிப்பிற்காக வயல் காணியினை அன்பளிப்புச் செய்ததாகவும் ஒரு சம்பவம் கூறப்படுகின்றது. இது வாய்வழிச் செய்தியாக இருந்தாலும் காலச் சான்றுகளோடு இச்சம்பவ நிகழ்வு பொருந்துவதால் இது உண்மைச் சம்பவம் எனலாம். எனவே இச்சான்றுகளின் அடிப்படையில் இப்பள்ளிவாசல் 16ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முன்னர் உருவானது என்று திடமாக கூறமுடியும்.

மேலும் 12ஆம் நூற்றாண்டில் த.வா பணிக்காக பக்தாத் நகரிலிருந்து முக்கைதீன் அப்துல் காதர் ஜெய்லானி அவர்கள் இப்பிரதேசத்திற்கு வந்தபோது இப் பள்ளிவாசலில் ஒரு வெள்ளிக்கிழமை ஜும்ஆ தொழுகையினை நடாத்திச் சென்றதாகவும், இப்பெரியார், தீராத நோயினால் வாய்பேச முடியாதிருந்த 2ஆம் விக் கிரம்பாகு (கி.பி.1116-கி.பி.1137) மன்னனின் மகனைப் பேசச் செய்ததாகவும், இதனால் இப்பிரதேசத்து பள்ளிவாசல்கள் அனைத்தும் முக்கைதீன் பள்ளிவாசல் என அழைக்கப்பட வேண்டுமென்று மன்னன் கட்டளையிட்டதாகவும், இதன்பின்னர் இப்பள்ளிவாசலும் முக்கைதீன் ஜும்ஆ பள்ளிவாசல் என அழைக்கப்பட்டதாகவும் தெரிய வருகின்றது. இதனை உறுதிப்படுத்தும் வகையில் காசீம்ஜியின், 'தென் கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்களின் மாண்பீயத்திற்கு முன்னோரளித்த அருஞ் செல்வம்' எனும் புத்தகத்தில் சேகுமுதலிப் புலவரின் பின்வரும் பாடல் இடம் பெற்றுள்ளது.

வல்லோனரு லாண்டவனாரேதும் செய்யாது நினைத்தவுடன்
 கஜபாகுவின் நா நலமாகக் கதைக்கக்கண்ட
 சன்னபுர மன்னன் மகிழ்ச்சிப் பெருமிதத்தால்
 கரைவாகு மண்ணை ஆண்டகைக் குயிரிமையாக்கி
 அங்குள்ள மகூதிகளை முறியித்தீன் பள்ளியென்று
 அழைக்க பறை அறிவியுங் களென்றான்
 மந்திரியை சாசனமு மெழுதச் சொன்னான்

மேற்படி சம்பவம் முகைதீன் அப்துல் காதர் ஜெயிலானி அவர்களின் சிஷ்யர் ஒருவர் இப்பிரதேசத்திற்கு வந்தபோது இடம்பெற்றதாக 'சாய்ந்தமருது வரலாறு' எனும் புத்தகத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. எவ்வாறாயினும் இச்சம்பவத்திலிருந்து இப்பள்ளிவாசல் 12ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்டது எனக் கணிக்கலாம்.

இன்னும் இப்பள்ளிவாசல் 10ஆம் நூற்றாண்டில் உருவானதாகக் கருதக்கூடிய சில அனுமானங்களும் வாய்வழிச் சம்பவங்களும் உள்ளன. இவ்விடயம் மேலும் ஆய்வுக் குட்படுத்த வேண்டியதாக உள்ளது.

• வளர்ச்சி:

ஆரம்பத்தில் இப்பள்ளிவாசல் வரிச்சைக் கம்புகளாலும் இலுக்கினாலும் (ஒரு வகை புல்) அமைக்கப்பட்டுள்ளது. பின்னர் ஓலைக்குடிசை அமைப்பிற்கும், தொடர்ந்து களிமண் குடிசையாகவும் மாற்றம் கண்டுள்ளது. கி.பி. 1800 ஆண்டின் முற்பகுதியில் செங்கல், நீறு கொண்டு அமைக்கப்பட்ட கட்டடமாக மாறியுள்ளது. இக்கட்டுமான பணிகளை மூத்தனாச்சி மரைக்கார் முன்னின்று செய்ததாகவும், அதன்பின்னர் 1900ஆம் ஆண்டுக்கு அண்மிய காலப்பகுதியில் மீராலெப்பை போடி வன்னியனாரின் தலைமையில் புனர்நிர்மாணம் செய்யப்பட்டதாகவும் அறியவருகிறது. இந்நிகழ்வினை மெய்ப்பிக்கும் வகையில் பின்வரும் நாட்டார் பாடல் அமைந்துள்ளது.

ஆலையடி மண்ணெடுத்து
 அழகாக கல்லுவெட்டி
 பாலமரக் கொள்ளிபோட்டு
 பதமாக சுட்டெடுத்து
 பள்ளிகட்டித் தந்தாரு - எங்க
 மீராலெவ வன்னியனாரு

பள்ளிவாசலுக்கு மேற்கே பொட்டைக்குளத்திற்கு அப்பால் ஒரு பெரிய ஆலமரம் இருந்ததாகவும், அதனைச்சூழ பாலமரங்கள் நிறைந்திருந்ததாகவும் முதியவர்கள் உறுதிப்படுத்துகின்றனர். அவ்விடத்தில் செங்கற்கல் வெட்டப்பட்டு கல் சுடுவதற்காக அக் காலத்தில் வீரைக் கொள்ளியை பயன்படுத்துவது வழக்கமாக இருந்தபோதிலும் சூழலில் பாலை மரங்கள் அதிகம் இருந்ததினால் பாலை மர விறகு பயன்படுத்தப்பட்டதாகவும் இப்பாடலுக்கு விளக்கம் கூறுகின்றனர். மேலும் இப்புனர்நிர்மாணம் இடம்பெற்றதை நம்பத்தகுந்த பின்வரும் வாய்வழிச் செய்தியும் உறுதிப்படுத்துவதாக உள்ளது. பள்ளி வாசலை கட்டுவதற்கான அடிக்கல் நாட்டும் நிகழ்விற்கு மீராலெப்பை போடி வன்னியனார் அவர்கள் இந்தியாவிலிருந்து வந்திருந்த இறைநேசச்செல்வர் ஒருவரை அழைத்து

வந்ததாகவும், “தங்கள்” என்று அறியப்பட்ட அந்த அவுலியா துஆ பிரார்த்தனைகளை செய்து கல்லை வைக்குமாறு வன்னியனாரிடம் கூற, அவர் பின்வாங்கியதால் கல்லை வைக்க எவரும் முன்வரவில்லை என்றும், அக்காலத்தில் ஊர் பிரமுகர்களில் ஒருவராக இருந்த மற்றொருவர் முன்வந்தபோது அவுலியா தனது ஆசாக்கோலை அவரிடம் கொடுக்க அதனை பிடித்தவுடன் அந்த பிரமுகரின் கண்பார்வை இழந்துபோக, அவ் வேளையில் அவுலியா “மீன் தின்னாத கொக்கு யாரேனும் இருந்தால் அவர் கல்லை வைப்பாங்கள்” என்று கூறியபோது மர்ஹூம் முகம்மது தம்பிப் போடி மரைக்கார் (காசீம் மாஸ்டர் அவர்களின் தாய்வழிப் பாட்டன்) அவர்கள் முன்வந்து கல்லை வைத்ததாகவும் கூறப்படுகிறது.

பிற்காலத்தில் 1936ஆம் ஆண்டளவில் மர்ஹூம் முதலியார் எம்.எம். இப்றாகீம் ஹாஜியார் (சுப்புறுந்தர்) அவர்களின் காலத்தில் புனரமைக்கப்பட்டுள்ளது. தொடர்ந்து 1944ஆம் ஆண்டில் ஒரு விஸ்தரிப்பு இடம்பெற்றுள்ளது. இக்கட்டுமான பணியினை மர்ஹூம் எஸ். முஹம்மது இப்றாஹீம் (மம்முறாயன் கங்காணி) அவர்கள் மேற்பார்வை செய்ததாகவும் அறிய வருகின்றது. இதன்பின்னர் 1952ஆம் ஆண்டளவில் மர்ஹூம் எம்.எம். மேர்ஸா ஹாஜியார் அவர்களின் தலைமையில் புனர்நிர்மாணம் இடம்பெற்றுள்ளது.

இப்பள்ளிவாசல் காலத்திற்குக் காலம் இவ்வாறு விசாலப்படுத்தப்பட்ட நிலையில் முழுமையாக மீள்நிர்மாணம் செய்யும் நோக்கத்தில் மர்ஹூம் எம்.எம். அமீர் மேர்ஸா அவர்களின் தலைமையில் 1986இல் அடிக்கல் நாட்டப்பட்டது. கட்டட வேலைகள் சிறிது சிறிதாக நடைபெற அதுவரை பயன்படுத்தப்பட்ட பள்ளிவாசல் பகுதி பகுதியாக உடைக்கப்பட்டு முற்றாக அகற்றப்பட்டது. இவ்வாறு மீள்நிர்மாணத்திற்காக அகற்றப்பட்ட கட்டடம் 50'X75' விஸ்தீரணம் கொண்டதாகவும் வடக்கு, தெற்கு, கிழக்கு புறங்களில் விறாந்தைகளை கொண்டும் இருந்தது. ‘ப’ வடிவில் ஹவுளும் உட்பள்ளியில் முழு மரங்களை கடைந்தெடுத்த 14 தூண்களும் காணப்பட்டன. (அப்போது ஊரில் இருந்த 14 குடிகளின் சார்பில் ஒவ்வொரு தூண் நடப்பட்டதாக அறிய முடிகிறது) இத்தூண்களை இணைத்து மரப்பலகை பரவப்பட்டு மாடியமைப்புச் செய்யப்பட்டு இருந்தது. இம்மாடிக்கு கீழ் பள்ளியிலிருந்து ஏறிச் செல்வதற்காக சுருள்வடிவ இரும்பிலான ஏணி அமைக்கப்பட்டிருந்தது. கிழக்குப்புற வாயிலுக்கு மேல் மொட்டை மாடி அமைப்பு கட்டப்பட்டு பாங்கு சொல்பவர் ஏறி நிற்பதற்கான மிம்பரும் (மோதின் கல்) காணப்பட்டது. ஒலி பெருக்கி இல்லாத காலப்பகுதியில் அதான் சொல்பவரின் சத்தம் நீண்ட தூரம் கேட்க வேண்டும் என்பதற்காகவே இது அமைக்கப்பட்டிருந்தது. (இந்த மோதின் கல்லில் ஏறி குண்டுக் கோப்பை மோதின் பாங்கு சொன்னால் ஊரடங்கக் கேட்கும் என்று பலர் கூறக் கேள்விப்பட்டுள்ளோம்.)

மூன்று மாடிகளைக் கொண்ட தற்போதைய பள்ளிவாசல் கட்டடத்தின் கட்டுமான பணிகள் ஊர் மக்களின் பங்களிப்புக்களை மாத்திரம் கொண்டு தொடர்ந்த வண்ண முள்ளன. இதற்கு ஊரிலுள்ள சகல தரப்பினரும் தமது பங்களிப்புக்களைச் செய்துள்ளனர். ஏழை மக்கள் தமக்கு அரசு வழங்கிய உணவு முத்திரைகளைக் கூட கொடுத்து திருப்தியடைந்துள்ளனர். பாடசாலை மாணவர்களும் தமது பங்கிற்கு தங்களது உணவு முத்திரைகளையும் கொடுத்துள்ளனர். சந்தனக்குடம் எடுப்பதன் மூலமும் நிதி சேகரிப்பும் இடம்பெற்றது. (நிதி சேகரிப்பதற்காக குடங்களின் வாய்கள் மூடப்பட்டு உண்டியல் அமைப்புச் செய்யப்படும். சந்தனம் பூசப்பட்ட இக்குடங்களை ஏந்திக்கொண்டு ஊர் பிரமுகர்கள், பள்ளிவாசலின் பரிபாலகர்கள் முன்செல்வர். மாட்டு வண்டி, ட்றக்டர்

போன்ற வாகனங்கள் இவர்களை தொடர்ந்து வரும். வீடு வீடாக இப்பரிவாரங்கள் செல்ல மக்கள் தாம் விரும்பும் தொகைகளை சந்தனக் குடங்களில் இடுவர். தாம் அன்பளிப்புச் செய்ய விரும்பும் பொருட்களை தொடர்ந்துவரும் வாகனங்களில் ஒப்படைப்பர். இவ்வாறு நிதி சேகரிப்பு இடம்பெறுதலை “சந்தனக்குடம் எடுத்தல்” என்று அழைத்தனர்). மேலும் கட்டடப் பணி தொடங்கப்பட்ட காலத்தில் முன்னாள் அமைச்சர் அல்ஹாஜ் ஏ.ஆர்.எம்.மன்கூர் அவர்கள் சவுதி அரேபியாவிலிருந்து மூன்று இலட்சம் ரூபாவை பெற்றுக் கொடுத்திருந்தார்.

இப்பள்ளிவாசலின் தற்போது இடம்பெற்றுவரும் கட்டுமானத் திருத்தப் பணிகள் விரைவில் பூர்த்தியடையக்கூடிய சாத்தியம் நிலவுகின்றது. இன்ஷூ அல்லாஹ் இவ்வாறு நிறைவு பெறும்போது சகல நவீன வசதிகளையும் கொண்ட இஸ்லாமிய கட்டடக் கலைகளோடு அமைக்கப்பட்ட நாட்டின் மிகப்பெரிய பள்ளிவாசல்களில் ஒன்றாக இது திகழும். கடந்த 27 வருடங்களாக இப்பள்ளிவாசலை பரிபாலனம் செய்த நிர்வாக சபைகள் ஒவ்வொன்றும் இக்கட்டடத்தினை பூர்த்தி செய்ய தம்மால் முடிந்த அர்ப்பணிப்புக்களை செய்துள்ளனர். இதில் மர்ஹூம் அமீர் மேர்ஸா அவர்களின் தியாகம் சகலராலும் இன்றும் நன்றியுடன் நினைவுகூரப்படுகின்றது. அவருக்கும் இந்த கட்டுமான பணிகளை நிறைவு செய்யப்பாடுபட்ட மற்றும் தற்போதும் முயற்சிகளை மேற்கொண்டு வருகின்ற அனைவருக்கும் எல்லாம்வல்ல அல்லாஹ் நல்லருள் பாலிப்பானாக!

• சொத்துக்களும் வருமான மூலங்களும்:

இப்பள்ளிவாசல் அமைக்கப்படுவதற்கு முதலில் குடியிருப்புக் காணியினை வழங்கி யவரின் பெயரை அறிய முடியவில்லை. காடாக இருந்த பகுதி துப்பரவு செய்யப்பட்டு பள்ளிவாசல் கட்டப்பட்டிருக்கலாம். பிற்காலத்தில் சூழ்விருந்த வளவுகளின் உரிமை யாளர்கள் பள்ளிவாசலின் தேவைக்கென வக்பு செய்துள்ளனர். அக்காலத்தில் வாய் மொழி மூலமாகவே வக்புகள் இடம்பெற்றுள்ளன. இந்த வகையில் மர்ஹூம் த.நெ. காரியப்பர் என்பவர் 1830இல் ஒரு பகுதிக் காணியை வக்பு செய்துள்ளதாக அறிய வருகின்றது. 1900ஆம் ஆண்டிற்குப் பின்னர் சில உறுதிப்பத்திரங்கள் பள்ளிவாசலின் பெயரில் எழுதப்பட்டதாக தகவல்கள் கிடைத்தன. அவற்றைப் பெறமுயற்சித்த போது மர்ஹூம் உசன்பிள்ளைப் போடி ஆதம்கண்டுப் போடி (இமாம் மௌலவி அவர்களின் தாய்வழி பூட்டன்) என்பவரால் 1918ஆம் ஆண்டில் எழுதப்பட்ட 1330 இலக்க உறுதிப் பத்திரத்தின் நிழல்பிரதியினை காணமுடிந்தது.

தற்போது பள்ளிவாசலைச்சூழ அதன் பயன்பாட்டுக்கென 2.5 ஏக்கர் காணி உள்ளது. இக்காணி முழுவதற்குமான ஒரே உறுதிப்பத்திரம் அவசியம் என்பதை உணர்ந்த மர்ஹூம் எம்.ஐ. அஹமது ஹாஜியார் (வட்டானட மகன் தம்பி) அவர்கள், தான் பள்ளிவாசல் நிர்வாக சபையின் தலைவராக பணியாற்றிய காலத்தில் நில வரைவு படத்தினை தயார் செய்ததோடு உறுதிப் பத்திரத்தையும் எழுதி வைத்துள்ளார். இக் காணியில் சந்தையும், 29 கடைகளும் அமையப் பெற்றிருந்தன. சந்தைக் குத்தகையின் மூலமாக ஒரு கணிசமான தொகை வருடாந்தம் கிடைத்து வந்தது. தற்போதைய அரசின் கொள்கைப்படி பிரதேச சபையால் வேறு ஓரிடத்தில் புதிய சந்தைத் தொகுதி அமைக்கப்பட்டு உள்ளது. இதனால் சந்தைக் குத்தகை வகையில் கிடைத்து வந்த தொகை இல்லாமல் போயுள்ளது. எனினும் சந்தை அமைந்துள்ள நிலப்பகுதி வியாபார கேந்திர முக்கியத்துவமிக்க இடமாக இருப்பதால் நவீனவடிவில் கடைத் தொகுதிகளை

அமைத்தால் குத்தகையை விட கூடிய வருமானத்தைப் பெற்றுக் கொள்ளக் கூடியதாக இருக்கும். பள்ளிவாசல் வளவில் அமைந்திருந்த கடைகள் ஒரு காலத்தில் நில வாடகைக்கு விடப்பட்டிருந்தன. பின்னர் அவை கடை வாடகையாக மாற்றப்பட்டுள்ள போதிலும் குறைந்த மாத வாடகையே பெறப்பட்டு வந்தது. தற்போது சந்தைப் பகுதியில் இருந்த கடைகள் நவீன கடைத்தொகுதி அமைப்பதற்காக உடைத்து அகற்றப்பட்டுள்ளன.

கண்டியை ஆட்சி செய்த செனரத் மன்னின் காலத்திலிருந்தே இப்பள்ளிவாசலுக்கு வயல் காணிகள் அன்பளிப்பாகக் கிடைத்துள்ளன. தற்போது குடியாப்பங்குக் காணி என அழைக்கப்படும், பள்ளிவாசலுக்குச் சொந்தமான தட்டாவெளி, சேகு வெளிக் காணிகள் இவ்வாறு கிடைக்கப்பெற்றவை என்றும், இக்காணிகள் ஒல்லாந்தர் காலத்தில் மீள அரசு உடைமையாக்கப்பட்டு ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக் காலத்தில் மீண்டும் பள்ளிவாசலுக்கு வழங்கப்பட்டதாக தகவல்கள் உள்ளன. இவ்வரலாற்றுக்கு ஆவண ரீதியான சான்றுகள் தற்போது இல்லை.

எனினும் 1965ஆம் ஆண்டளவில் தட்டாவெளிக் கண்டத்தில் எமது ஜும்ஆ பள்ளிவாசலின் காணிக்கும் காரைதீவு கண்ணகை அம்மன் ஆலய காணிக்குமிடையில் எல்லை பிரச்சினை ஏற்பட்டு, நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்புக்காகச் சென்றுள்ளது. திருக்கோயில் கிராமத்திலுள்ள இந்து ஆலயத்தில் “சங்கதிப் பெட்டி” என்ற பெட்டகத்தில் பிரதேசத்திலுள்ள வணக்க ஸ்தலங்களுக்கு வழங்கப்பட்டிருந்த முடிக்குரிய காணிகளுக்கான உறுதிப்பத்திரம் (செப்பேடு) இருப்பதாகக் கேள்வியுற்று அதனைப் பெற்றுவந்து பிணக்கு சமாதானமாகத் தீர்க்கப்பட்டுள்ளது. இதன் பின்னரே இரண்டு காணிகளுக்குமிடையில் வாய்க்கால் இடப்பட்டதாகவும் அறியமுடிகிறது. இதற்கான ஆவணங்கள் எமது ஜும்ஆ பள்ளிவாசலில் 1978ஆம் ஆண்டு வரை இருந்ததாகவும், பின்னர் அவை இல்லாது போயுள்ளதாகவும் அப்போது நம்பிக்கையாளர்களாக இருந்தவர்களில் சிலர் தெரிவித்தனர். இதுவிடயமாக கண்ணகை அம்மன் ஆலய நிர்வாகத்திடம் விசாரித்தபோது வாய்வழிச் சம்பவமாக இவ்விடயம் பேசப்படுவது உண்மை என்றும் ஆவண ரீதியாக தம்மாலும் உறுதிப்படுத்த முடியாதுள்ளதாகத் தெரிவித்தனர்.

இவ்வாறு பள்ளிவாசலுக்கு கிடைத்த தட்டாவெளி, சேகுவெளிக் காணிகள் குடிமரைக்காயர்கள் வசம் ஒப்படைக்கப்பட்டு நெற்செய்கைக்கு விடப்பட்டது. மரைக்காயர்கள் தமது குடியைச் சேர்ந்த நம்பிக்கையான, வசதி குறைந்த விவசாயிகளுக்கு அக் காணியைப் பங்கிட்டுக் கொடுத்து விளைச்சலில் ஒரு பகுதியை பள்ளிவாசலின் பாராமரிப்பிற்காக பெற்றுக்கொடுத்து வந்துள்ளனர். காலக்கிரமத்தில் விளைச்சலின் ஒரு பகுதியை பள்ளிவாசலுக்கு வழங்கும் நடைமுறை வழக்கொழிந்து போயுள்ளது. 1980ஆம் ஆண்டளவில் பள்ளிவாசல் பாராமரிப்புக்கு போதுமான நிதி கிடைக்காத நிலைமை ஏற்பட்டிருந்தது. அத்துடன் 1986ஆம் ஆண்டில் பள்ளிவாசலின் மீள் நிர்மாணத்திற்கும் பாரிய நிதி தேவைப்பட்டது. இதனால் அப்போதைய நிர்வாக சபையின் தலைவராக சேவையாற்றிய மர்ஹூம் எம்.எம். அமீர் மேர்ஸா அவர்கள் மரைக்காயர் சபையோடு கலந்துரையாடி மக்களுக்கு பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டிருந்த பள்ளிவாசல் காணியை மீள்பெற்றுள்ளார். இதன்பின்னர் தட்டாவெளிக்காணி 17 கண்டங்களாகவும், சேகுவெளிக்காணி 9 கண்டங்களாகவும் பிரிக்கப்பட்டு (மொத்தமாக 74.2 ஏக்கர்கள்) குத்தகைக்கு விடப்பட்டு வருகின்றது. இதன்மூலம் கிடைக்கப்பெறும் நிதி பள்ளிவாசலின் கட்டடத் தேவைகளுக்குப் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது.

இக்காணிக்கு மேலதிகமாக பொதுமக்களும் இறை பொருத்தத்தை நாடி காலத் திற்குக் காலம் காணிகளை வக்பு செய்து வருகின்றனர். இந்த வகையில் இன்று வரை 54 ஏக்கர் காணி வக்பு செய்யப்பட்டுள்ளது. இக்காணிகளிலிருந்து கிடைக்கப் பெறும் வருமானத்திலிருந்து நிந்தவூர் ஜும்ஆ பள்ளிவாசலின் பரிபாலனத்தின் கீழ் இயங்கும் சகல பள்ளிவாசல்களின் இமாம்களுக்கான சம்பளங்கள் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. காணிக் குத்தகைக்கு மேலதிகமாக குடும்ப சந்தா (குடும்ப வரி), திருமண நன் கொடை, உண்டியல், ஏனைய அன்பளிப்புக்கள் மூலமாகவும் வருமானங்கள் கிடைத்து வருகின்றன.

• நிர்வாகக் கட்டமைப்பு வளர்ச்சி:

ஆரம்ப காலங்களில் இப்பள்ளிவாசல் ஊரில் செல்வாக்குமிக்க குடும்பங்களால் பரிபாலிக்கப்பட்டு வந்துள்ளது. அதன் பின்னர் வன்னியனார்மார், முதலியார், போடியார் மார்களினாலும் அவர்களின் குடும்பங்களினாலும் பரிபாலனம் செய்யப்பட்டுள்ளது. இதன்பின்னர் குடி மரைக்காயர்மார்கள் நிர்வாகத்திற்குப் பொறுப்பாக இருந்துள்ளனர். 1800க்கு அண்மித்த காலப்பகுதியில் இருந்து சாலிமியா தைக்கியா, மலையாளத்து மௌலானா தைக்கியா, பின்னர் பிரம்பாலிமுட தைக்கியா, சுப்புறுந்தர்ர தைக்கியா, றஹ்மானியா தைக்கியா என பள்ளிவாசல்கள் அதிகரிக்கத் தொடங்கின. அக்காலத்தில் மரைக்காயர் சபை வலுவாக இருந்த காரணத்தால் தைக்கியாக்கள் அனைத்தும் ஜும்ஆ பள்ளிவாசலின் பரிபாலனத்தின் கீழேயே நிர்வாகிக்கப்பட்டு வந்தன. எனினும் ஒவ்வொரு தைக்கியாவிலும் பிரதேச மக்களை உள்ளடக்கிய உப நிர்வாகக் குழுக்களும் அமைக்கப்பட்டன.

ஊரில் அமையப்பெறும் சகல பள்ளிவாசல்களும் ஜும்ஆ பள்ளிவாசலின் நிருவாகத்தின் தலைமையின் கீழ் பரிபாலிக்கப்பட வேண்டும் என்ற நோக்கத்தை மையமாகக் கொண்டு தைக்கியாக்களை நிர்வகித்த உப குழுக்களின் தலைவர்களில் சிலர் ஜும்ஆ பள்ளிவாசலின் பரிபாலனத்தில் உள்வாங்கப்பட்டனர். மேலும் ஒரே நிர்வாகத்தின் கீழ் பரிபாலனம் தொடர்ந்து இடம்பெறுவதை உறுதிப்படுத்தும் வகையிலும், திறமையானவர்கள் நம்பிக்கையாளர்களாக சேர்த்துக் கொள்ளும் நோக்கிலும் கண்ணியமிக்க உலமாக்கள், ஊர் பிரமுகர்கள் என்ற வகையில் சிலரும் நிர்வாகத்திற்குள் இணைத்துக் கொள்ளப்பட்டனர். வக்பு சபையால் விண்ணப்பங்கள் கோரப்பட்டு விண்ணப்பித்தவர்களிலிருந்தும் நம்பிக்கையாளர்கள் நியமனம் செய்யப்படும் நடைமுறையும் இருந்துள்ளது. இக்காலப்பகுதியில் நம்பிக்கையாளர்கள் தெரிவுகள் போட்டியின்றி விட்டுக் கொடுப்புக்களுடன் சுமுகமாக இடம் பெற்றுள்ளன. செல்வாக்கு மிக்க சிலர் ஒன்றுகூடியே நம்பிக்கையாளர்களைத் தெரிவு செய்துள்ளனர். 1984ஆம் ஆண்டளவில் அரசியல் தலையீடுகள் பள்ளிவாசல் நிர்வாகத்தில் அதிகரிக்கத் தொடங்கின. அன்றிலிருந்து வக்பு சபையால் விசேட நம்பிக்கையாளர்கள் நியமனம் செய்யப்படுவது தொடர்ச்சியான நடவடிக்கையாக இருந்து வருகிறது.

2000ஆம் ஆண்டளவில் பொதுமக்கள் மூலமாகவே நம்பிக்கையாளர்கள் தெரிவு செய்யப்பட வேண்டும் என்ற கருத்து வலுப்பெறத் தொடங்கியது. 2002இல் உச்ச நீதிமன்றத்திலும் வழக்குத் தொடரப்பட்டது. இவ்வழக்கின் பயனாக இப்பள்ளிவாசலுக்கு ஒரு யாப்பின் அடிப்படையில் மக்களே தமது நம்பிக்கையாளர்களைத் தெரிவுசெய்ய

வேண்டும் என்ற நோக்கில் இதற்கான ஏற்பாடுகளை செய்யவேண்டும் என்ற நிபந்தனையுடன் 2008ஆம் ஆண்டில் விசேட நம்பிக்கையாளர் சபையொன்று நியமனம் செய்யப்பட்டது. முஸ்லிம் சமய பண்பாட்டு அலுவல்கள் திணைக்களத்தின் பிரதிப்பணிப்பாளராக பணியாற்றிய மர்ஹூம் ஏ.எம். ஜுனைட் (மௌலவி முகைதீன்பாவா அவர்களின் சகோதரன்) அவர்களின் முயற்சியால் நியமிக்கப்பட்ட இந்த நிர்வாக சபையினர் இவ்வூரின் வழமைகளை உள்ளடக்கி புதிய யாப்பு ஒன்றைத் தயாரித்து 2010.06.14 திகதியில் வக்பு சபையின் அங்கீகாரத்தைப் பெற்றுள்ளனர். இந்த யாப்பு நடைமுறைக்கு வருவது சில காரணங்களால் தடைப்பட்டுள்ளது.

இலங்கை வக்புசபை 1958இல் உருவானபோது எமது பள்ளிவாசல் நாட்டின் 315 ஆவதாகவும் அம்பாறை மாவட்டத்தில் 3ஆவது பள்ளிவாசலாகவும் R/315/BT/04/AM/03 எனும் இலக்கத்தில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. முதன்முதலாக வக்பு சபையால் 1960.01.01இல் இருந்து 1961.12.31 வரையான 2 வருட காலத்திற்கு மர்ஹூம் களான எம்.எம். முஸ்தபா, எம்.எம். மேர்ஸா, ஏ.யூ. செயின், எம்.யூ.எம். அலி, எம்.கே. இஸ்மாலெவ்வை, எஸ்.எச்.எல். இப்றாஹீம் ஆகியோர் நம்பிக்கையாளர்களாக நியமனம் செய்யப்பட்டுள்ளனர். இதன் பின்னர் 1962.01.01 இருந்து 2 வருடங்களுக்கு மர்ஹூம் களான எம்.எம். மேர்ஸா, ஏ.யூ. செயின், எம்.யூ.எம். அலி, எம்.கே. இஸ்மாலெவ்வை, எம்.எம். முஸ்தபா ஆகியோரும் நியமனம் செய்யப்பட்டுள்ளனர். இந்நியமனம் இரத்துச் செய்யப்பட்டு 1962.05.01 இருந்து 1962.12.31 வரை மர்ஹூம்களான கே. சுலைமான் லெப்பை, கே.வி. எம். இப்றாகீம், எஸ். அஹமட் லெப்பை, எஸ்.எல். அஹமட் லெப்பை ஆகியோர் நியமிக்கப் பட்டுள்ளனர். இதுவும் இரத்துச் செய்யப்பட்டு 1962.06.08 முதல் 1963.12.31 வரை மர்ஹூம் எஸ்.எச்.எல். இப்றாகீம் அவர்கள் நம்பிக்கையாளராக நியமனம் பெற்றுள்ளார்.

இதன் பின்னர் 1964.11.21 - 1965.12.31 வரையான காலப்பகுதிக்கு மர்ஹூம்களான எம்.எம். மேர்ஸா, எஸ்.எம். அஹமட் லெப்பை, கே. சுலைமாலெப்பை, எஸ்.எல்.அஹமட் லெப்பை, கே.எம். இப்றாஹீம் ஆலிம், எம்.கே. தம்பிராஸா கங்காணி, ஈ.வி. சுல்தான் லெப்பை, எம். சாஹூல்ஹமீட், ஏ.யூ.எம். இப்றாகீம் ஆகியோரும் 1966.01.01 முதல் 1966.12.31 வரை மர்ஹூம்களான எம்.எம். மேர்ஸா, எம்.கே. தம்பிராஸா கங்காணி, ஈ.வி. வி. சுல்தான் லெப்பை, ஏ.யூ.எம். இப்றாகீம், ஏ. மீராலெப்பை, ஏ.பி. அபூபக்கர் லெப்பை, எம். ஆதம்பாவா, எம்.எம். மீராலெவ்வை, ஏ.எம். நூர்தீன் ஆகியோரும் நம்பிக்கையாளர்களாக பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளனர். 1979ஆம் ஆண்டில் ஐமாஅத்தார்களால் தெரிவு செய்யப்பட்ட 15 பேர்களைக் கொண்ட நம்பிக்கையாளர் சபையில் மரஹூம் அமீர் மேசா அவர்கள் முதல் முதலாக இடம்பெற்றுள்ளார். (விரிவையஞ்சி ஏனைய நியமனம் பெற்ற நம்பிக்கையாளர்களின் விபரங்கள் தவிர்க்கப்பட்டுள்ளது)

நாமறிந்த தகவல்களின் அடிப்படையில் மர்ஹூம்களான உதுமா லெப்பைப் போடி வன்னியனார், மீராலெப்பை போடி வன்னியனார், அலியார் லெப்பை போடி உடையார், மீராலெப்பை போடி உடையார் (செல்லப்பிள்ளை உடையார்), முதலியார் எம்.எம். இப்றாஹீம் (சுப்புறுந்தர்), ஏ.எல்.பி. சுலைமா லெப்பை (நாக்குத்தட்டி விதானை) எம்.எம். மேர்ஸா, கே.வி.எம். இப்றாஹீம், எஸ்.எச்.எல். இப்றாகீம், ஏ.ஏ. அமீர் மேர்ஸா, ஏ.எம். அமீர் அலி (காடியர் அமீர்), கே.எம்.ஏ.காதர்(A.G.A),எம்.ஐ.அஹமட் (வட்டானையின் மகன் தம்பி), அல்ஹாஜ் எஸ்.எச்.எல்.ஏ. கபூர் (காதியார்), மர்ஹூம்களான எஸ். எச்.எல். முகைதீன் (அப்பச்சி சேர்மன்), எம்.எம். முஸ்தபா (M.P.), ஈ. அஹமட் (ஆசிரியர்),

அல்ஹாஜ் எம்.எச்.யாகூப் ஹசன், அல்ஹாஜ் எஸ். முத்துமீரான் (சட்டத்தரணி), மர்ஹூம் வை.எல். ஹபீப் முஹமட், ஏ.எல்.இமாம் மௌலவி, எம்.ஐ. அஸ்ஹர் மௌலவி (சிறிது காலம்) ஆகியோர் தலைவர்களாக பணியாற்றியுள்ளனர். தற்போது அல்ஹாஜ் ஏ.எம். இஸ்மாயில் (ஓய்வுபெற்ற அதிபர்) அவர்கள் தலைவராக செயற்பட்டு வருகின்றார்.

எமக்குக் கிடைத்த தகவல்களின்படி இப்பள்ளிவாசலின் செயலாளர்களாக அல்ஹாஜ் எஸ்.எச். ஆதம்பாவா (சாலா மாஸ்டர்), ஹாஜிகளான ஏ. அலியார் (கண்ணாடி மாஸ்டர்), யூ.எல். அலியார் (மஜீது மாஸ்டர்), எம்.எம். ஹனீபா (ஆசிரியர்), ஏ.ஆப்தீன் (ஆசிரியர்) ஏ. ஹமீட் (முகா. உதவியாளர்), மர்ஹூம் ஐ.எல்.மஜீட் (வட்டாணை), ஹாஜிகளான ஏ.சபாஅத் அஹமட் (திருமணப் பதிவாளர்), ஏ.எல்.எம். ஹம்ஸா (முகா.உதவியாளர்), ஏ.ஏ.ஹமீட் ஆகியோர் சேவையாற்றியுள்ளனர். தற்போது அல்ஹாஜ் ஏ.றஸீன் (ஆசிரியர்) செயலாளராகக் செயற்படுகின்றார். பொருளாளர்களாக மர்ஹூம் எஸ்.எல். அலியார் லெப்பை (மிஸ்கீன் ஹாஜியார்), ஹாஜிகளான ஏ.ஏ. லதீப் (முன்னாள் D.O), கே. முஹமட் தம்பி (முன்னாள் மேலதிக கல்விச் செயலாளர்), எம்.ரி.எம். தெளபீக் (முன்னாள் வலயக் கல்விப் பணிப்பாளர்), ஐ.எம். முஸ்தபா (கணக்காளர்), எம்.ரி.ஏ. நிலாம் (மாகாணக் கல்விப் பணிப்பாளர்), யூ.எம். நஜீப் (பொறியியலாளர்), எஸ்.எம்.பி.ஏ. இப்றாஹீம் (பாறாக் இப்றாஹீம்), ஏ.எல். மஹ்ரூப் (முன்னாள் G.S) ஆகியோர் பணியாற்றியுள்ளனர். தற்போது அல்ஹாஜ் ஏ. ஜலீல் (முன்னாள் நிர்வாக உத்தியோகத்தர் - S.L.T) அவர்கள் இப்பணியைத் தொடர்ந்து வருகின்றார்.

இப்பள்ளிவாசலின் தலைவர்களாகப் பணியாற்றியவர்கள் தமது நிர்வாக சபையின் செயலாளர், பொருளாளர், ஏனைய உறுப்பினர்களது ஒத்துழைப்புடன் தத்தமது பரிபாலனக் காலத்தில் கட்டட புனரமைப்பிலும், வருமான மூலங்களை வளர்ப்பதிலும், ஊரின் கட்டுக்கோப்பை பேணுவதிலும் முன்னின்று உழைத்துள்ளனர். குறிப்பாக ஜனநாயக எண்ணக் கரு மக்கள் மனதில் வலுவுற்றிருந்த வேளையில், நவீனத்துவ சிந்தனைகள் செல்வாக்குச் செலுத்த தொடங்கிய காலப்பகுதியில் மர்ஹூம் அமீர் மேர்சா அவர்கள் பள்ளிவாசலின் தலைவராக தெரிவு செய்யப்பட்டிருந்தார். மக்களால் தெரிவு செய்யப்பட்ட முதலாவது தலைவரான இவர், பள்ளிவாசலை பராமரிக்கும் விடயத்தில் மாத்திரமின்றி ஒழுக்கசீர்கேடுகளை தடுப்பதற்கும், மார்க்க விரோத செயற்பாடுகளை ஒடுக்குவதற்கும், கல்வி, கலாசார விழுமியங்களை வளர்ப்பதற்கும் முழு முச்சாகப் பாடுபட்டார். இவர் ஊர் பிரமுகர்கள், உலமாக்களோடு இணைந்து ஸ்காத் சபை, காஷிபுல் உலூம் அரபுக் கல்லூரி, உயர்கல்விச் சபை போன்ற அமைப்புக்களை உருவாக்கி மக்களின் ஆதீக, லௌகீக முன்னேற்றத்திற்காக உழைத்தார். இனக்குரோதம் கொழுந்து விட்டெரிந்த காலப்பகுதியில் அயல் கிராமங்களில் இனமோதல்கள், அழிவுகள் இடம்பெற்ற போதிலும் நிந்தவூரில் தமிழ், முஸ்லிம் மக்கள் ஒற்றுமையுடனும் புரிந்துணர்வுடனும் வாழ்ந்தார்கள். இதற்கு மர்ஹூம் அமீர் மேர்சா அவர்களின் தலைமை பிரதான காரணியாக அமைந்திருந்தது என்பதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

நிந்தவூர் ஜும்ஆ பள்ளிவாசலின் தலைமையில் ஊரிலுள்ள சகல பள்ளிவாசல்களும் பரிபாலிக்கப்படும் நடைமுறை ஒரு முன்மாதிரியான நிர்வாக முறைமையாகக் கருதப்படுகின்றது. இதனால் ஏற்படக் கூடிய பல நன்மைகளை அறிந்தே முன்னோர்கள் இதனை பாதுகாத்து வந்துள்ளனர். மார்க்கக் கடமைகளை ஏவுதலுக்கும், ஒழுக்க சீர்கேடுகளை தடுப்பதற்கும் இந்நடைமுறை இலகுவானதாக இருக்கும். ஊரின் ஒற்று

மையும், கட்டுக் கோப்பும் பாதுகாக்கப்படும். மேலும் வறிய பிரதேசத்தில் அமைந்துள்ள தைக்கியாக்களின் கட்டுமான பணிகள், மற்றும் பரிபாலன செலவுகளை பொது நிதியிலிருந்து ஈடுசெய்வதற்கும் இயலுமாக இருக்கும். மர்ஹும் மேர்ஸா ஹாஜியாரின் நிர்வாகக் காலத்தில் ஊரில் பல பள்ளிவாசல்கள் தோற்றம் பெற்றுள்ளன. இவற்றின் உருவாக்கத்திற்கு ஜும்ஆ பள்ளிவாசலின் நிதி பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளமை இந்நடைமுறையின் நன்மைகளுக்கு ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும், ஒரே குடையின்கீழ் பரிபாலிக்கப்படும் முறையால் நிதி வசூல் செய்தல், நிதிக் கட்டுப்பாடு போன்றவையும் ஒழுங்குபடுத்தப்படும்.

அத்துடன் ஏனைய பள்ளிவாசல்களின் இமாம்களுக்கான சம்பளம் ஜும்ஆ பள்ளிவாசலால் வழங்கப்படுவது சில பள்ளிவாசல்களை தொடராக இயக்குவதற்கு வழியேற்படுத்திக் கொடுத்துள்ளது. இந்தக் கட்டமைப்பு இருந்த காரணத்தினால் கடந்த காலத்தில் அரசியல் பிணக்குகள் கூட ஊரின் முன்னேற்றத்தைக் கருத்திற் கொண்டு பள்ளிவாசலில் வைத்து ஒற்றுமையாக தீர்த்து வைக்கப்பட்டுள்ளன. எதிர்காலம் முஸ்லிம்களுக்கு அச்சுறுத்தல்மிக்க காலமாக தென்படுகிறது. எமது ஒற்றுமையும், ஒத்துழைப்பும், புரிந்துணர்வும் வளர்க்கப்பட வேண்டியதாகவும் உள்ளது. இவற்றுக்கெல்லாம் ஜும்ஆ பள்ளிவாசலின் பரிபாலனத்தின்கீழ் சகல பள்ளிவாசல்களினதும் நிர்வாகங்கள் ஒன்றிணைக்கப்பட்டு நிர்வகிக்கப்படும், நடைமுறை தொடர வேண்டும். இந்நடைமுறை மேலும் வெற்றியடைய பள்ளிவாசல் நிர்வாகத்தில் அரசியல் தலையீடு முற்றாக நிறுத்தப்பட வேண்டும், என்பது மக்களின் பொதுவான அபிப்பிராயமாகவுள்ளது.

இப்பள்ளிவாசலின் பரிபாலனக் கட்டமைப்பில் ஒன்றித்ததாக உலமா சபை, மரைக் காயர் சபை, ஸுகாத் சபை, த.வா இஸ்லாமிய கலாபீடம் என்பன இயங்குகின்றன.

• பள்ளிவாசலின் மகத்துவம்:

இப்பள்ளிவாசல் அல்லாஹ்வின் பாதுகாப்பை நிறைவாகப்பெற்ற ஒரு வணக்கஸ் தலமாக ஆண்டாண்டு காலமாக நம்பப்பட்டு வருகின்றது. ஆங்கில ஆட்சிக் காலத்தில் சிங்கள மன்னர்களின் படை வீரர்கள் ஒரு போரில் பின்வாங்கி எமது பள்ளிவாசலினுள் நுழைந்ததாகவும், அப்போது பள்ளிவாசல் இலுக்கினால் வேயப்பட்டதாக இருந்ததாகவும், தொடர்ந்து வந்த ஆங்கில வீரர்கள் பள்ளிவாசலுக்கு தீவைக்க முயற்சித்தபோது பள்ளிவாசல் எரியாததைக் கண்டு பயந்து பின்வாங்கிச் சென்றதாக கூறப்படும் நீண்டகால சம்பவம் இன்றும் மக்களால் பேசப்பட்டு வருகின்றது.

1983ஆம் ஆண்டில் இலங்கையில் இஸ்ரேலிய தூதுவராலயம் நிறுவப்படுவதை எதிர்த்து எமது மக்கள் ஆர்ப்பாட்டத்தில் ஈடுபட்டபோது பள்ளிவாசல் வளவினுள் எறியப்பட்ட கண்ணீர் புகைக் குண்டுகள் வெடிக்கவில்லை. எமது மக்கள் அக்குண்டுகளை எடுத்துச்சென்று வேறு இடத்தில் எறிந்தபோது அவை வெடித்தன. மேலும் பயங்கரவாத காலத்தில் கிழக்கில் பள்ளிவாசல்கள் தாக்கப்பட்டபோதும் எமது பள்ளிவாசலில் எந்தவித அசம்பாவிதம் ஏற்படாததும் இதன் மகத்துவமாகவே எமது மக்கள் இன்றும் கருதுகின்றனர்.

மாவடிப்பள்ளியில் அடக்கம் செய்யப்பட்டுள்ள ஸெயின் மௌலானா அவர்கள் 1910ஆம் ஆண்டளவில் எமது பள்ளிவாசல் வளவில் நின்றிருந்த வாகைமரத்தின்

அடியில் பெரும் கருங்கல் ஒன்றை ஓதி நட்டு வைத்துள்ளார். விச ஜந்துகளால் தீண்டப்பட்டவர்கள் இக்கல்லை பாலினால் கழுவியபின் காயப்பட்ட இடத்தை கல்லில் வைத்தால் விசம் இறங்குவதோடு, வாகை மரத்தின் இலையை கசக்கி காயத்தில் கட்டினால் முற்றாக நிவாரணம் கிடைத்தும் வந்துள்ளது. இக்கல்லின் மூலம் நிவாரணம் பெற்ற பலர் இன்றும் உயிரோடிருந்து இதனை உறுதிப்படுத்துகின்றனர்.

இதற்கு மேலதிகமாக இப்பள்ளிவாசலில் எவராவது பொய்ச்சத்தியம் செய்தால் ஒரு மாத காலத்திற்குள் அவருக்கு ஏதாவது பாதிப்பு ஏற்படும் என்ற நம்பிக்கை முதியவர்களிடையே அதிகம் நிலவுகின்றது. இந்த அச்சம் காரணமாக எமது பள்ளி வாசலில் சத்தியம் செய்வதற்கே மக்கள் தயங்குவது வழமையாக உள்ளது. இதிலிருந்து தற்காலத்தவர்கள் கூட இப்பள்ளிவாசல் விசேட மகத்துவம் கொண்டது என்பதை ஏற்றுக் கொள்வதாகவே கருதமுடிகிறது. இவ்வாறான மகத்துவத்திற்கு இங்கு தொண்டாற்றிய ஆலிம்கள், பெரியார்களின் துஆ பிரார்த்தனைகள் காரணமாக அமைந்திருக்கலாம். அல்லாஹ் தான் முழுவதையும் நன்கு அறிந்தவன்.

• பள்ளிவாசலின் சேவையாளர்கள்:

ஆரம்ப காலத்தில் பள்ளிவாசலை சுத்தமாகப் பராமரித்தல், பாங்கு சொல்லுதல், தொழுகை நடாத்துதல் ஜனாஸாவுக்கான கடமைகளை புரிதல் போன்ற சேவைகள் அனைத்தையும் ஒருவரே செய்து வந்துள்ளார். இவ்வாறு பணியாற்றியவர்கள் முஅத்தீன் என்றே அழைக்கப்பட்டு வந்துள்ளனர். காலக்கிரமத்தில் தொழுவித்தல், குத்பா பிரசங்கம் செய்தல், ஜனாஸா கபனிடுதல், தல்கீன் ஓதுதல் போன்ற கடமைகளுக்காக லெப்பை மார்கள் நியமனம் செய்யப்பட்டு வந்துள்ளனர். நிர்வாக விடயங்களை இலகுபடுத்துவதற்காக அதிகாரிகளும் நியமிக்கப்பட்டனர். இவர்கள் பொது அறிவிப்புக்களைச் செய்தல், ஜனாஸா கடமைகளுக்காக மோதின், லெப்பைமார்களை அழைத்துச் செல்லல், நாரிஸா, நோன்புக் கஞ்சி போன்றவைளை சேகரித்தல், குற்றம் புரிந்தவர்களுக்கு விதிக்கப்படும் தண்டனையை நிறைவேற்றல் போன்ற பணிகளை புரிந்தனர். ஆரம்பத்தில் இப்பதவிகளுக்கென ஒருவரும் பின்னர் வடதெரு, தென் தெருவுக்கு என தலா ஒருவராக மொத்தமாக இருவரும் அதன் பின்னர் மூவரும் நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

இப்பள்ளிவாசலில் முஅத்தீனாக பணியாற்றிய இஸ்மாலெப்பை (நல்லம்மா டீச்சரின் பாட்டனார்) என்பவர் 1907ஆம் ஆண்டில் ஹஜ் கடமைக்காக சென்று வந்ததால் இவர் மோதின் ஹாஜியார் என்று மக்களால் அழைக்கப்பட்டு வந்துள்ளார். இவருக்கு முன்னர் முஅத்தீனாக பணியாற்றியவர்களின் பெயர்களை அறிய முடியவில்லை. எமக்குக் கிடைத்துள்ள தகவல்களின்படி இவருக்குப் பின்னர் மர்ஹூம்களான குண்டுக் கோப்பை மோதின், ஏ. மாமுனாலெப்பை (மாமுனா மோதின்), எஸ். இப்றாலெப்பை (சியாத் ஹாபிஸின் தாய்வழிப் பூட்டன்), ஏ. அலியார்லெப்பை (தக்காளி மோதின்) வகுத்து மோதின், எம்.ஐ. அலியார் (பூனை மோதினாரின் தந்தை) ஏ. மீராலெப்பை (பூனை மோதின்) திருவர் மோதின், கே. அலியார் (கொட்டான் மோதின்) எம். மஸ்தான் (மஸ்தான் மோதின்) ஏ. சீனிமுகம்மது (சீனி மோதின்) எம்.பி. உமர் லெப்பை (ஹமிதா டீச்சரின் தந்தை), ஏ. முஹம்மது ஹனிபா (கெப்டன் மோதின்) ஹாஜிகள் ஈ.எல். சீனிமுகம்மது (துள்ளர்ர சீனிமுகம்மது) எஸ்.எச்.எம். ஜி.பர், எஸ்.எச்.எம். இஸ்மாயில், ஐ. ஆதம்பாவா (அன்ஸார்) போன்றவர்கள் பணியாற்றியுள்ளனர். தற்போது எம்.எல். இர்ஸாத், எம்.ரீ. அலியார்லெப்பை, ஏ. உமர்லெப்பை ஆகியோர் கடமையாற்றுகின்றனர்.

எமக்கு கிடைத்த தகவல்களின்படி லெப்பைமார்களாக மர்ஹூம்களான எம்.மாலின் பிள்ளை லெப்பை, ஏ. கலந்தர்லெப்பை (இமினியர் மகன் லெப்பை), ஏ. அகமது லெப்பை (சோறு கெல்லிலெப்பை), கே. அஹமதுலெப்பை (ஆலக்கண்ணர்) எம். அலியார்லெப்பை (தொப்பிக்கார லெப்பை) எம்.எம். மீராலெப்பை (புதுலெப்பை), சீனி லெப்பை, ஏ.எல்.கே. அலியார்லெப்பை (கொன்னலெப்பை) எச்.ஏ. யூசுபுலெப்பை, எம். எம். மஜீதுலெப்பை, எம்.எம். முஸ்தபா (ரனீஸா டீச்சரின் தந்தை) போன்றவர்கள் சேவை புரிந்துள்ளனர். தற்போது ஹாஜிகள் ஏ.எல்.எம். இப்றாகீம், ஏ.எல்.எம். இஸ்மாயில் ஆகியோர் கடமை புரிகின்றனர்.

1970ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் தொழுகை நடாத்தும் பணியினை உலமாக்கள் பொறுப்பேற்றனர். அந்த வகையில் மர்ஹூம்களான எம்.ஏ. மக்பூல் ஆலிம், எம்.எஸ். சேகு அப்துர் ரஃமான் மௌலானா, அல்ஹாபிழ் ஏ.சி. அஸ்ரப் மௌலவி, ஜனாப் ஏ.எம். இப்றாஹீம் மௌலவி போன்றவர்கள் இமாம்களாக பணியாற்றி உள்ளனர். கடந்த பத்து வருடங்களுக்கு மேலாக அல்ஹாபிழ் ஏ.எம். நிபாய் மௌலவி அவர்கள் இப் பணியினைத் தொடர்ந்து வருகின்றார்.

ஆரம்பத்தில் லெப்பைமார்களே குத்பா பிரசங்கங்களை நடாத்தி வந்தனர். 1980 அண்மித்த காலப்பகுதியில் இப்பணியினையும் உலமாக்கள் கையேற்றனர். முதலாவதாக மர்ஹூம்களான எம்.ஏ. மக்பூல் ஆலிம். எம்.எஸ். சேகு அப்துர் ரஃமான் மௌலானா, ஏ. முஹமட் தம்பி (தமீம் ஆலிம்), கே. அலியார் மௌலவி ஆகியோரும் இவர்களைத் தொடர்ந்து மர்ஹூம் எஸ்.எம். இப்றாஹீம் மௌலவி (மஸ்தாராலிம்), அல்ஹாஜ் என். இஸ்மத் மௌலவி, மர்ஹூம் எம். ஜாபீர் மௌலவி, ஹாஜிகளான ஏ.எல்.எம். இமாம் மௌலவி, எம்.ஐ.எம். ஐ.பர் மௌலவி, எஸ்.ஏ.எஸ்.எம். நபஉல்லா மௌலானா, எம். மீராசாஹிபு மௌலவி, போன்றவர்களும் பின்னர் எம்.எம். கமருத்தீன் மௌலவி, எஸ்.ஏ. ரஸீட் மௌலவி, ஏ.எம். மாக்கான் (மஃறுப்) மௌலவி, ஏ.எல். மஃறுப் மௌலவி (கலாநிதி), யூ.எல். நபாயுதீன் மௌலவி, எம்.ஏ.சி. அப்துல் நஃமான் மௌலவி, எம்.ஐ. அஸ்ஹர் மௌலவி, ஏ.எம். இப்றாஹீம் மௌலவி, எம்.ஏ. அமீர் அலியார் மௌலவி, ஏ. கபீர் மௌலவி, எம்.ஏ.எஸ்.எம். அன்வர் மௌலவி, எம்.எச்.எம். ஹரிஸ் மௌலவி, அல்ஹாபிழ் ஏ.சி. அஸ்றப் மௌலவி, அல்ஹாபிழ் எம்.ரி. சாலிஹுன் மௌலவி இவர்களுக்கு பின்னர் ஜனாப்கள் எம்.வை. ஆஷிக் மௌலவி என். இம்றான் மௌலவி, அல்ஹாபிழ் ஏ.எம். நிபாய் மௌலவி, அல்ஹாபிழ் எம்.எம். இஸ்ஹாக் மௌலவி, பசீல் அக்பர் மௌலவி, ஐ. ஆசிக் அலி மௌலவி, அல்ஹாபிழ் ஏ. அஸ்ஹர் ஆதம் மௌலவி, அல்ஹாபிழ் ஏ. எச். மின்ஹாஜ் மௌலவி போன்றவர்கள் குத்பா பேருரை நிகழ்த்தும் மகத்தான தொண்டினைப் புரிந்து வருகின்றனர். இவர்களில் மர்ஹூம் எம்.ஏ. மக்பூல் ஆலிம் அவர்கள் மிக நீண்ட காலமாக பேஷ் இமாமாகப் பணியாற்றியுள்ளார்கள். மேலும் லெப்பைமார்கள் குத்பா பிரசங்கம் செய்த காலத்தில் இருந்தே ஒரேயொரு உலமாவாக மிக நீண்ட காலம் குத்பா பேருரையாறி வந்ததோடு ஹிஸ்பு நிகழ்வுகளையும் முன்னின்று நடைமுறைப்படுத்தினார் என்பதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

அதிகாரிகளாக மர்ஹூம்கள் எம். சூறத் (சுறத்ததியாரி) யூ அலியார் (முதலாம் குறிச்சி அதியாரி) ஏ. முகம்மது இஸ்மாயில் (பட்டிக்காரன் பிள்ளையின் மகன்), எம். அகமதுலெப்பை (மடசப்பியதியாரி), ஏ. முகைதின் பிச்சை போன்றவர்களும் தற்போது ஜனாப்கள் ஏ. பக்கீர், ஐ. மீராசாஹிப், ஐ.எல். அஹமது லெப்பை ஆகியோரும் பணியாற்றுகின்றனர்.

ஆரம்பகாலத்தில் பரிபாலன சபைக்கு உதவியாக நம்பிக்கையாளர்களால் நிர்வாகக் காரியதரிசி ஒருவர் நியமனம் செய்யும் நடைமுறை இருந்ததுள்ளது. அந்த வகையில் மர்ஹூம் எம்.எம். முஹமட் அலி (உடையார அலி) அவர்கள் நிர்வாகக் காரியதரிசியாக நீண்ட காலம் பணியாற்றியுள்ளார். இவர் நம்பிக்கை நாணயத்திற்கு உதாரணமானவராகக் கடமையாற்றியதாக இன்றும் பலராலும் நினைவு கூரப்படுகிறார். பிற்காலத்தில் இலிகிதர்களை நியமனம் செய்யும் வழக்கம் ஏற்பட்டது. முதலாவதாக ஏ.எல்.எம். அமீன் (ஓய்வுபெற்ற கல்வி அதிகாரி) அவர்கள் ஆறு வருடங்கள் கடமையாற்றி யிருந்தார். இதன்பின்னர் நியமனம் செய்யப்பட்ட ஜனாப் ஏ.ஏ. அமீர் அவர்களும் நீண்டகாலம் சேவையாற்றியதால் பள்ளிக் கிளாக்கர் என்றே அழைக்கப்பட்டு வந்தார். தற்போது ஜனாப் ஏ.ஏ. சம்கதீன் இப்பதவியை 10 வருடங்களாக வகித்து வருகின்றார். மேலும் ஜனாப்கள் எம்.ஐ.எம். ஹுசைன் பழுது பார்ப்பாளராகவும் ஏ. அப்துல் மஜீட், எம்.எம். ஹனீபா, யூ. அகமதுலெப்பை ஆகியோர் பணியாளர்களாகவும் கடமையாற்றுகின்றனர்.

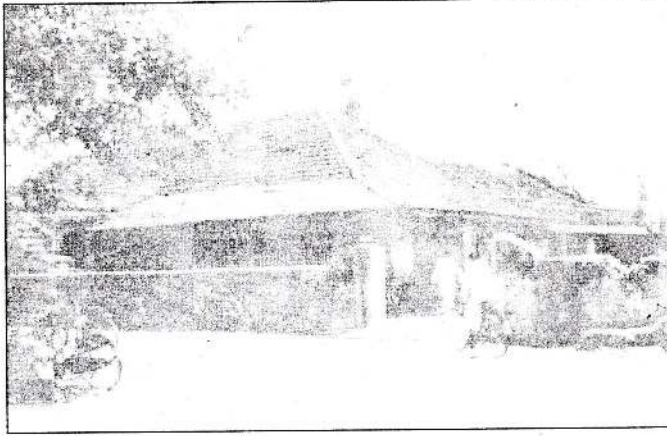
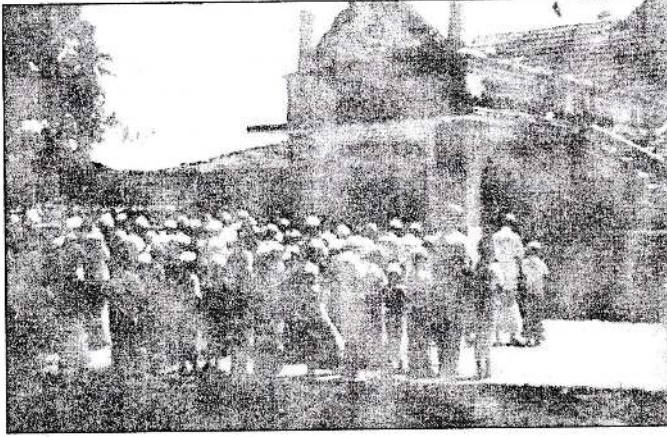
இப்பள்ளிவாசலுக்கு குடியிருப்பு காணிகளை வக்பு செய்தவர்கள்

வக்பு செய்தவர்	காலம்	உறுதி	பரப்பு	பயன்பாடு
உசன்பிள்ளைப் போடி ஆதம் கண்டுப் போடி	1918.05.28	1330	42' X 210'	மஸ்ஜிதுல் ரஹ்மான்
ஜனாப். அபுபக்கர் அகமது	1991.03.10	4188	39' X 120'	மஸ்ஜிதுல் றஹ்மத்துல்லாஹ்
ஜனாபா ஐ.பாத்தும்மா (கே.அஹமது - ஓய்வு பெற்ற G.S.இன் தாய்)	1991.03.25	10475	60' X 96'	மஸ்ஜிதுல் மர்ஜான்
A.K.M. முஸ்தபா ஹாஜியார்	2002.09.10	1634	291' X 245'	மஸ்ஜிதுல் பாக்கியதுஸ் ஸாலிஹா
அல்ஹாஜ் I.H.M.காசிம் (மாஸ்டர்) குடும்பம்	2004.01.01	5596	100' X 106'	மஸ்ஜிதுல் காசிமி
Dr. A.M. இஸ்ஹாக் (பீடாதிபதி)	2006.07.05	4537	72' X 100'	மஸ்ஜிதுல் நூர்
ஜனாப் K.L. ஆதம் (நிந்தவூர்-19)	2007.03.30	6005	50' X 65'	தரிசாக உள்ளது
ஜனாபா S.T. றசீனா உம்மா (நிந்தவூர்-01)	2008.01.20	6334	66' X 72'	மஸ்ஜிதுல் ஜனூரியா
ஜனாப் A.L. ஜெமீல் (கம்புக்காரர் மகன்)	2008.07.18	2642	50' X 50'	மஸ்ஜிதுல் றஸ்ஸாதியா
அல்ஹாஜ் A.P. மஹ்ராப் (கலாநிதி)	2009.08.19	218	10' X 55'	மஸ்ஜிதுல் றஸ்ஸாதியா

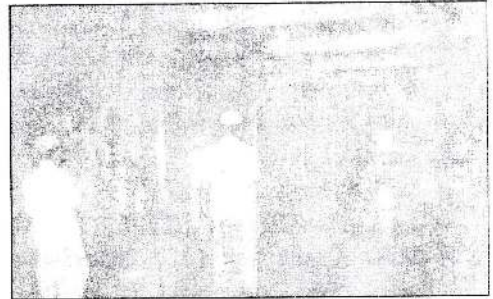
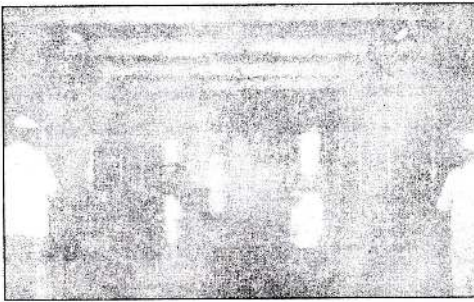
வயல் நிலங்களை வக்பு செய்தவர்கள்

காணியின் பெயர்	பரப்பு ஏக்கர்:பே	உறுதி இல.	வக்பு செய்தவர்
கடற்கரை வட்டை	04:00:01	1500	பெரிய ம.முது மரைக்கார்
உண்ணித் தோட்டம்	07:00:00	1499	செல்லப்பிள்ளை உடையார்
புறப்பட்டி	02:00:00	1493	அகமதுலெப்பை உடையார் (ஸெயின் விதானையாரின் வாப்பா)
கோதயன்மேடு மாங்குட்டியர் கீத்து	01:01:00	1493	முடவெள்ளையர் மாங்குட்டி (லதீப் ஹாஜியாரின் மாமனார்)
கோதயன்மேடு மூளியர் கீத்து	01:02:00	1494	மூளியர்
ஆத்தி வட்டை	02:03:24	1496	முஹம்மது தம்பி போடியார் (பிசரிஸ் மஜீத் அவர்களின் அப்பா)
புள்ள வரவை குடாவெளி	00:03:00 01:00:00	1492 32092	தொப்பிக்காரண்ட புள்ள இலவ தம்பிலெப்பை அப்துல் மஜீட் (தம்பிலெவ்வ கிளாக்கர் அவர்களின் மகன்)
உதுமாலைப்பை கீத்து	02:01:04	1496	அறிய முடியவில்லை
விற்றுமாண்டவர் பூமி	02:00:01	1498	முண்டாப்போடி
விடணகிராந்தி மீயாம்பிட்டி (தைக்கயா இலவசம்)	01:00:22 00:02:00	1492 1492	மோ.க.பி.முகம்மதுத்தம்பி மரைக்கார் (இஸ்மாலைப்பை ஹாஜியாரின் மாமா) அறிய முடியவில்லை
நொண்டிச்சேனை	06:00:16	1495	முதலியார், இப்றாகீம் ஹாஜியார் (சுப்புறுந்தர், முன்னாள் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்)
வேப்பையடிக்கீத்து	02:02:08	1499	அறிய முடியவில்லை
வெல்லனவெளி	05:01:33	1497	தம்பி நெய்தார் காரியப்பர் வன்னுமை (பக்கீர் முகைதீன் லோயர் என்று அழைக்கப்பட்டவரின் பட்டனார்)
கொக்கட்டி இலவசம்	01:02:02	1492	இஸ்மாலைப்பை ஹாஜியார் (காசீம் மாஸ்டர் வாப்பா)
கந்தூரி மேடு	00:03:10	1495	சீனிப்பிரிகாரி (சேஹு அப்துல் றஹ்மான் மௌலானா அவர்களின் மாமனார்)
மரைக்காவெளி	00:02:28	1494	அறிய முடியவில்லை
மரைக்கலன்தீவு	00:03:09	1498	அறிய முடியவில்லை
கோழி வரவ	01:02:15	1493	அறிய முடியவில்லை
கல்லடிபுரன்	02:03:02	1494	மு.த.முஹம்மது அப்துல் கரீம் (பிஸரிஸ் மஜீத் அவர்களின் வாப்பா)
மண்குண்டு (குழிவயல்)	01:02:00	2249	முகமதிப்றாகீம் கங்காணி (செட் மீரான் அவர்களின் மாமனார்)
தீவு வட்டை	02:00:00		தாவுது உடையார்
களவட்டி வயல்	01:03:13	503	M.Y.M. பரீட், M.Y.M. சுஜப் (யூசுபுலெப்பை அவர்களின் மகன்மார்)
மொத்தம்	53:01:36		

1986ஆம் ஆண்டில் புதிய கட்டடம் அமைப்பதற்காக
உடைக்கப்பட்ட பள்ளிவாசலின் வெளித்தோற்றம்

1986ஆம் ஆண்டில் புதிய கட்டடம் அமைப்பதற்காக
உடைக்கப்பட்ட பள்ளிவாசலின் உட்புறத் தோற்றம்

02. மஸ்ஜிதுல் சாலிமியா (முருங்கைத்தீவு தைக்கியா)

நிந்தவூரில் இரண்டாவதாக உருவான பள்ளிவாசலான இதன் வரலாறு இதன் மேற்கே அமைந்துள்ள செய்கு சாலிம்மௌலானா தர்ஹாவின் வரலாற்றிலிருந்து தொடங்குகின்றது. மேற்படி தர்ஹாவில் முதலாவதாக எம்தூர் மக்களால் முத்த மௌலானா என்று அழைக்கப்பட்ட மர்ஹூம் செய்கு முஹம்மது மௌலானா அவர்களின் தந்தைவழிப் பூட்டனாரான செய்கு சாலிம் மௌலானா அவர்கள் அடக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளார்.

மேற்படி அவுலியா வாழ்ந்த காலப்பகுதியை வாரிசு வழித்தொடர்பை வைத்துக் கணிப்பிடக் கூடியதாகவுள்ளது. முத்த மௌலானாவின் தந்தை செய்கு சாலிம் மௌலானா, அவரது தந்தை செய்கு அப்தூர் ரஃமான் மௌலானா அவரது தந்தை செய்கு சாலிம் மௌலானா (அவுலியா). முத்த மௌலானா அவர்களுக்கும் அவுலியாவிற்கும் இடையில் 3 தலைமுறைகள் உள்ளன. ஒரு தலைமுறை 33 வருடங்கள் என்ற வகையில் முத்த மௌலானா பிறப்பதற்கு 100 வருடங்களுக்கு முன்னர் அவுலியா அவர்கள் எம்தூருக்கு வந்திருக்க வேண்டும். முத்த மௌலானா 1903ஆம் ஆண்டில் பிறந்துள்ளார். எனவே அவுலியா வாழ்ந்த காலம் 1800ஐ அண்மித்த ஆண்டாக இருந்திருக்க வேண்டும்.

எனவே 1800இன் ஆரம்பத்தில் செய்கு சாலிம் மௌலானா (அவுலியா) அவர்கள் தாம் வாழ்ந்த குடிசையில் மார்க்க உபநியாசங்களை செய்ததோடு, தொழுகை, திக்ர்போன்றவற்றிலும் ஈடுபட்டும் வந்துள்ளார். இவரது போதனைகளால் கவரப்பட்டு உள்ளூரில் இருந்தும், வெளியூர்களிலிருந்தும் அதிகமானோர் அவ்விடத்திற்கு வந்து சென்றுள்ளனர். இவ்வாறு வருபவர்களும், அயலில் வசித்தோரும் அங்கு தொழுகையில் ஈடுபட்டும் வந்துள்ளனர். அவுலியா அவர்கள் வபாத்தானதும் அதேஇடத்தில் அடக்கம் செய்யப்பட்டார்கள். அவுலியாவைப் போலவே அவரது பிள்ளைகள், பேரப்பிள்ளைகளும் தொடராக அதேஇடத்தில் உபநியாசங்களைச் செய்தும் அமல்களில் ஈடுபட்டும் வந்துள்ளனர். அவுலியாவின் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த ஆண்கள், பெண்களென சுமார் 12 பேர்கள் குறித்த தர்ஹாவில் அடக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளதாக அறியமுடிகிறது.

1940ஆம் ஆண்டளவில் தர்ஹாவைச்சூழ வாழ்ந்தவர்கள் பள்ளிவாசலொன்றை கட்ட வேண்டும் என்று விரும்பினர். தர்ஹா அமைந்துள்ள இடம் ஒரு குறித்த குடும்பத்திற்கு சொந்தமானதாக இருந்தமையினால் பொதுவான வளவில் பள்ளிவாசலை அமைப்பதே பொருத்தமானது எனத் தீர்மானித்தனர். தர்ஹாவுக்கு கிழக்கேயிருந்த வளவு பள்ளி வாசலிற்கு பொருத்தமானதாக காணப்பட்டது. அக்காணியின் உரிமையாளர் தமக்கு வேறோர் இடத்தைப் பெற்றுத்தந்தால் பள்ளி கட்டுவதற்கு குறித்த வளவைத் தருவதாக தெரிவித்திருந்தார். இதனைக் கேள்வியுற்ற மர்ஹூம்களான அ. முகம்மது தம்பி போடியார் (சுள்ளியர்) அவர்களும் அலியார் மரைக்கார் (வதக்குப் போடியாரின் மாமனார்) அவர்களும் இணைந்து பதிலீட்டுக் காணியைக் கொடுத்து பள்ளிவாசல் தற்போது அமைந்துள்ள வளவினை பெற்றுக் கொடுத்துள்ளனர்.

குறித்த காணியில் பிரதேச மக்களினதும், ஊர் பிரமுகர்களினதும் உதவியுடன் 20'X30' விஸ்தீரணமான பள்ளிவாசல் செங்கல், நீறு கொண்டு கட்டப்பட்டுள்ளது. இப் பள்ளிவாசல் அமைப்பதற்காக மர்ஹூம்களான சிக்கந்தர், சீனாத்தானா, எம். அபூபக்கர் (அவக்கர் தண்டையல்), ஏ. அகமதுலெப்பை (தலைமை வாத்தியார்) போன்றோர் முன்னின்று

உழைத்துள்ளனர். 1970ஆம் ஆண்டில் இப் பள்ளிவாசல் புனர்நிர்மாணம் செய்யப்பட்டுள்ளது. இதற்கான நிதியின் பெரும்பகுதி ஹதீஸ் களரி நடாத்துவதன் மூலம் சேகரிக்கப்பட்டுள்ளது.

பள்ளிவாசலில் ஹதீஸ் மஜ்லிஸ் நடாத்துவதற்குரிய ஏற்பாடுகள் செய்யப்படும். மக்களைக் கவரும் வகையில் பாடல்கள் வசனங்கள் கலந்ததாக (கலாகாலட்சேபம் போன்று) ஹதீஸ் மஜ்லிஸ் நடாத்தப்படும். இவ்வாறு நடாத்தப்படும் மஜ்லிஸில் பள்ளி வாசலிற்கு செங்கல் தேவைப்பட்டால் சில கற்களைக் கொண்டு வந்து வைத்து விற்பனை செய்யப்படும். அதனை வாங்குபவர் பள்ளிவாசலின் பெயரில் வக்பு செய்வார். ஒரு கல் இவ்வாறு பலமுறை விற்கப்படுவதும், வக்பு செய்யப்படுவதுமாக கல்லுக்குத் தேவையான நிதி முழுவதும் திரட்டப்படும். இவ்வாறு ஒவ்வொரு பொருட்களுக்குமான நிதி பெறப்படும். இதே அடிப்படையில் (ஹதீஸ் களரி மூலமாக) நிதி சேகரிக்கப்பட்டே இப்புனர்நிர்மாணம் இடம்பெற்றுள்ளது. இப்பணிக்கு மர்ஹூம்களான ஈ.எல். அலியார், எம். ஆதம் பாவா (கங்காணி மகன் டைலர்), எம். முகைதீன்பாவா, ஏ. முஹம்தம்பி (தலைமை வாத்தியார் மகன்) ஆகியோரும் ஏ. கலந்தர் ஹாஜியார் போன்றோரும் அதிக ஈடுபாடு காட்டியுள்ளனர்.

மர்ஹூம் ஈசாலெப்பை ஆலிம் (ஈஸாலிம்) அவர்கள் இப்பள்ளிவாசலில் மிக நீண்ட காலமாக இமாமாக பணியாற்றியதுடன், கட்டட வேலைகளிலும் முன்னின்று உழைத்துள்ளார்கள். இக்கட்டடத்திற்குக் காலத்திற்குக் காலம் பிரதேச வாசிகளின் நிதியைக் கொண்டு தேவையான வசதிகளும் செய்யப்பட்டுள்ளன. சில பிரமுகர்களும், அரசியல் வாதிகளும் கூட இப்பள்ளிவாசலுக்கு நிதி வழங்கியுள்ளனர். இந்தவகையில் ஜனாபா பேரியல் அஸ்ரப் அவர்கள் தமது பன்முகப்படுத்தப்பட்ட நிதியிலிருந்து 75000 ரூபா வழங்கியுள்ளார்.

இப்பள்ளிவாசலின் முதலாவது நிர்வாகத் தலைவராக மர்ஹூம் அ. முகம்மது தம்பி அவர்கள் பணியாற்றியுள்ளார். மேலும் நாமறிந்த வகையில் மர்ஹூம்களான ஏ.ஆதம்பாவா, கே. தம்பிலெப்பை (புள்ளித் தம்பிலெப்பை), அல்ஹாஜ் ஏ. கலந்தர் மர்ஹூம்களான ஏ.எம். ஜியாது (சீயாது வட்டாணை), யூ.எல்.ஏ. ஹமீட் (யூ.எல்.ஏ. மாஸ்டர்) ஆகியோர் தொடராக தலைவர்களாக செயலாற்றியுள்ளனர். தற்போது அல்ஹாஜ் ஏ.எஸ். முஹமட் (ஓய்வுபெற்ற ஆசிரியர்) அவர்களின் தலைமையிலான நிர்வாக சபை திறண்படப் பணியாற்றி வருகின்றது.

ஈசாலிம் அவர்களைத் தொடர்ந்து இப்பள்ளிவாசலின் இமாம்களாக மர்ஹூம் சாலிம்பர் மௌலானா, அல்ஹாஜ் ஏ.முஹமதுத் தம்பி மௌலவி, ஜனாப்களான அல்ஹாபிழ் எம்.ரி. சாலிஹுன் மௌலவி, எம்.எச்.றியாழ் (றியாஸ்) மௌலவி, எஸ்.எஸ். அப்துர் ர.மான் மௌலானா போன்றவர்கள் சேவையாற்றியுள்ளனர். தற்போது ஜனாப் ஐ.எல். ஏ.கபீர் மௌலவி அவர்கள் இப்பணியினைத் தொடர்ந்து வருகின்றார்.

03. மஸ்ஜிதுல் மினன் (மலையாளத்து மௌலானா தக்கியா)

1850ஆம் ஆண்டளவில் நிந்தவூருக்கு இந்தியாவில் கேரளா பகுதியிலிருந்து இறை நேசச் செல்வர் ஒருவர் வந்திருந்தார். அன்னார் மற்றவர்களுடன் அதிகம் தொடர்பின்றி தனிமையில் இருந்து கொண்டு திக்ர், வணக்க வழிபாடுகளில் ஈடுபடுபவராக காணப்பட்டார். இதனால் அக்காலப்பகுதியில் மக்கள் செறிவு குறைந்திருந்த தற்போதைய மதீனா மகா வித்தியாலயம் அமைந்துள்ள பிரதேசத்தில் சிறுகுடிசை அமைத்து தனது வணக்க வழிபாடுகளில் ஈடுபட்டு வந்தார். மலையாள மொழி பேசியதால் மலையாளத்து மௌலானா என்றும் அழைக்கப்பட்ட இவர் அக்காலத்தில் அதிக கராமத்துக்களை (அற்புதங்களை) காட்டியதாகவும், தீராத நோய்களையெல்லாம் தீர்த்து வந்ததாகவும் கூறப்படுகிறது. இந்நிலையில் அவர் வபாத்தாக பள்ளிவாசல் அமைந்துள்ள இடத்தில் நல்லடக்கம் செய்யப்பட்டார். அவரது அடக்கஸ்தலத்தை வைத்து கட்டடமொன்று 1915ஆம் ஆண்டளவில் எழுப்பப்பட்டது.

பின்னர் அவரது வழித்தோன்றல்கள் காலத்திற்குக் காலம்-இந்தியாவிலிருந்து வந்து அவ்விடத்தில் றாத்திப்புக்கள், திக்ர் வழிபாடுகளை நிகழ்த்தி வந்துள்ளனர். இவர்கள் மக்களுக்கு மார்க்க வழிகாட்டுதல்களையும் செய்து வந்தனர். அவ்விடத்தில் ஐங்கால தொழுகையும் இடம்பெற்று வந்தது. மௌலானாவின் பேரரான சின்னத்தங்கள் மௌலானா என்பவர் இவ்விடத்தை ஒரு தரீக்காவாக (தரீக்கத்துல் ஐலாலியா) நிலைபெறச் செய்வதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொண்டார். இவரது ஏற்பாட்டில் கபுறுஸ்தான கட்டடம் செங்கல், நீறு கொண்டு 30'X20' பரப்படையதாக 1930ஆம் ஆண்டளவில் விஸ்தரிக்கப்பட்டது. ஒவ்வொரு வெள்ளிக்கிழமை இரவும் றாத்திப்புக்கள் இடம் பெற்றன. ஊர் மக்களைக் கொண்ட றாத்திபுக் குழுவும் உருவாக்கப்பட்டது. இக்குழுவில் இடம் பெற்றிருந்தவர்களில் ஜனாப்களான கே. அலியார், ஈ.எல். சீனிமுகம்மது (துள்ளர் சீனிமுகம்மது) ஆகியோர் இன்றும் உயிரோடுள்ளனர்.

இச்சியாரத்தில் இடம்பெற்ற நிகழ்வுகளில் உள்ளூரிலிருந்தும் வெளியூர்களிலில் இருந்தும் பெருமளவில் மக்கள் கலந்துகொண்டனர். சின்னத் தங்கள் மௌலானா தாம் இல்லாத வேளையில் தமது பணிகளைத் தொடர்வதற்கு கலிபாக்களை நியமனம் செய்திருந்தார். மர்ஹூம்களான தம்பிலெப்பை, எம்.எல். ஈலாஸெப்பை, ஏ. ஹச்சு முஹம்மது (பிரதேச செயலக பதவிநிலை உதவியாளர் ஹசனது தந்தை) போன்றவர்கள் கலீபாவாக பணியாற்றி உள்ளார். இலவ்வக்கனி மரைக்கார் என்பவரின் பாரிபாலனத்தின் கீழ் சியாரம் (பள்ளிவாசல்) பாராமரிக்கப்பட்டு வந்தது. இவரும், இவரது சகோதரரும் அங்கேயே தங்கியிருந்து அதனை பேணி பாதுகாத்து வந்தனர். இவர் இங்கு தொழுகை நடாத்தும் இமாமாகவும் சேவையாற்றியுள்ளனர். இச்சியாரத்தின் பாரிபாலனத்திற்கென மறையர் என்று அழைக்கப்பட்ட எம்.ரி. அப்துல் மஜீத் என்பவர் ஒரு ஏக்கர் வயல் நிலத்தினை வக்பு செய்திருந்தார். இங்கு இமாம்களாக இருந்தவர்கள் இவ்வயல் நிலத்திலிருந்து கிடைத்த வருமானத்தைப் பெற்று வந்தனர். 1982ம் ஆண்டில் இவ்வயல் காணி நிந்தவூர் ஜும்ஆ பள்ளிவாசலின் பொறுப்பில் கொண்டு வரப்பட்டது. இலவ்வக்கனி மரைக்காரைத் தொடர்ந்து மர்ஹூம்களான வை. கலந்தர்லெப்பை, எம். பி. முகம்மதுதம்பி (எம்.ரி. அஹமது ஆசிரியரின் தந்தை) முத்துலெப்பை ஹாஜியார் போன்றவர்கள் பரிபாலகர்களாக பணியாற்றியுள்ளனர். 1970ஆம் ஆண்டிற்குப் பின்னர் தரீக்கா செயற்பாடுகள் படிப்படியாகக் குறைந்து ஒரு பள்ளிவாசலாக இயங்கத் தொடங்கியது.

1982ஆம் ஆண்டளவில் இப்பள்ளிவாசலுக்கு மஸ்ஜிதுல் மினன் என்ற பெயர் சூட்டப் பட்டது. ஐமாஅத்தார்களால் பரிபாலகர்கள் தெரிவுசெய்யும் வழக்கமும் உருவானது. அந்த வகையில் முதலாவது நிர்வாக சபையின் தலைவராக அல்ஹாஜ் எம்.எல். ச்சி முகம்மது கடமையாற்றினார். இந்நிர்வாக சபையினரால் பழைய கட்டடத்திற்கு அருகில் புதிய பள்ளிவாசல் அமைக்கப்பட்டது. 1995ஆம் ஆண்டிலிருந்து ஏ.எம். றபீக் அவர்களின் தலைமையிலான நிர்வாக சபை இயங்கி வந்தது. இவர்கள் மூலமாக சுற்று மதில்கள், கழிவறைத் தொகுதி, நவீன ஹவுஸு போன்றவைகளும், வருமானத்தை ஈட்டிக்கொள்ளும் வகையில் கடைத் தொகுதியும் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. 2012 இலிருந்து ஐனாப் எஸ்.எம். ஏ. றஸாக் அவர்கள் தலைமையிலான நிர்வாக சபை இயங்கி வருகிறது. இப்பள்ளிவாசலுக்குரிய காணியில் உபை இப்னு கௌப் குர்ஆன் மனைக் கல்லூரியின் 3 மாடிக் கட்டடமும் அமையப் பெற்றுள்ளது.

இப்பள்ளிவாசலின் இமாம்களாக மர்ஹூம்களான ஏ. மாமுனாலெப்பை (மாமுனா மோதின்), ஏ. சேஹுமுகைதீன் (மாங்குட்டி ஆலிம்) எம். இப்றாஹீம் (மோட்டார்) ஐனாப் கள் ஐ.எல். கலீல் எம். முஸ்தபா போன்றவர்கள் பணியாற்றி உள்ளனர். தற்போது எம்.ஐ.எம். நியாஸ் மௌலவி அவர்கள் சேவையாற்றி வருகின்றார்.

04. மஸ்ஜிதுல் முஜாஹிதீன் (பிரம்பாலிமுட தக்கியா)

இந்தியாவிலிருந்து வருகைதந்த அவுலியாக்கள், பெரியார்கள், ஆலிம்கள் போன்றவர்களே இலங்கையில் வாழ்ந்த முஸ்லிம்களுக்கு மார்க்கப் போதனைகளையும் வழிகாட்டுதல்களையும் செய்து வந்துள்ளனர். இந்த வகையில் 1920ஆம் ஆண்டளவில் இந்தியாவின் கீழக்கரை பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த ஒரு பெரியார் குடும்ப வாழ்க்கையைத் துறந்து கொழும்பு போன்ற பகுதிகளில் மார்க்கச் சேவையாற்றி விட்டு நிந்தவூருக்கு வருகை தந்திருந்தார். இவர் நீண்ட நரைத்த தாடியை உடையவராகவும், பார்த்தவுடன் அனைவரையும் தன்வசப்படுத்தக்கூடிய வசீகரம் உடையவராகவும் 60 வயதினைக் கடந்தவராகவும் காணப்பட்டுள்ளார். “உமர் ஒலி” எனும் இயற்பெயரைக் கொண்ட இப் பெரியார் தடித்த பிரம்பை கையில் எப்போதும் வைத்திருந்த காரணத்தால் பிரம்பாலிம் என்ற காரணப்பெயரால் அழைக்கப்பட்டு வந்துள்ளார். இவர் இப்பள்ளிவாசல் அமைந்துள்ள வளவிற்கு அருகில் (தற்போது பல்கீஸ் டீச்சர் அவர்களின் வளவு) சிறுகுடிசை அமைத்து வாழ்ந்து வந்ததோடு இப்பிரதேச மக்களுக்கு மார்க்க வழிகாட்டுதல்களை செய்தும் வந்துள்ளார்.

இப்பிரதேச மக்கள் தொழுவதற்காக நிந்தவூர் ஐம்ஆ பள்ளிவாசலிற்கே செல்ல வேண்டியதாக இருந்தது. மின்சார வசதியில்லாத அக்காலத்தில் இரவு வேளையில் தொழுகைக்கு செல்வது மிகவும் சிரமமானதாக இருந்தது. இதனைக் காரணம் காட்டியே பலர் தொழுகையை புறக்கணித்தனர். இப்பிரதேச சிறார்கள் ஓதுவதற்கும் ஒரு இடம் இல்லாதிருந்தது. இதனை உணர்ந்த பிரம்பாலிம் அவர்கள் இப்பிரதேசத்தில் பள்ளிவாசல் ஒன்றினை அமைக்க விரும்பினார். இதற்கான நிலத்தினை செவிடர் என்றழைக்கப்பட்ட மர்ஹூம் கலந்தர் ஓடாவி ஆதம்பாவா அவர்கள் வக்பு செய்தார்கள். இந்த இடம் கேணி போன்று பள்ளம் மேடாகக் காணப்பட்டது. இதனை மர்ஹூம்களான முஹம்மது தம்பி மரைக்கார் (மேர்சா ஹாஜியாரின் வாப்பா), இப்றாலெப்பை (முஸ்தபா ஹாஜியாரின் வாப்பா), கலந்தர் லெப்பை (ராக்ளி வட்டாணை) ஆகிய சகோதரர்கள் பள்ளிவாசல் அமைப்பதற்கு ஏற்றவகையில் செப்பனிட்டுக் கொடுத்துள்ளனர்.

1930ஆம் ஆண்டளவில் பிரம்பாலிம் அவர்கள் கொழும்பு போன்ற பகுதிகளுக்குச் சென்று நிதிசேகரித்து வந்து செங்கல், நீறு கொண்டு உள்பள்ளி (20'X25'), விறாந்தை, இமாழுக்கான அறை, ஹவுஸு (10'X10') என்பன உள்ளடக்கிய பூரணமான பள்ளி வாசலை நிர்மாணித்துக் கொடுத்துள்ளார். இப்பள்ளிவாசலின் கூரை சிப்பி ஓட்டினால் வேயப்பட்டிருந்தது. இப்பள்ளிவாசல் அமைப்பதற்கு பிரதேச மக்கள் சிரமதானத்தின் அடிப்படையில் பெரும் பங்காற்றினர். இங்கு ஐங்காலத் தொழுகையினை இமாமாக பிரம்பாலிம் அவர்கள் நடாத்தி வந்ததோடு மார்க்கப் போதனைகளுடன் கூடிய ஓதப் பள்ளியையும் அன்னார் நடாத்தி வந்துள்ளார். ஓதப்பள்ளிக்கு சிறுவர்களைக் கவர்ந்தி முப்பதற்காக பல்லி மிட்டாய் எனும் இனிப்பினை தனது பணத்தில் வாங்கி ஓதும் பிள்ளைகளுக்கு வழங்கி வந்துள்ளார். மேலும் வீடுவீடாகச் சென்று வளர்ந்தவர்களுக்கு மார்க்க உபநியாசங்களை வழங்குவதோடு, தொழுகைக்கும் அழைத்து வந்துள்ளார். இப்பிரதேச மக்களுடன் மிகவும் கனிவுடன் நடந்து கொண்ட இப்பெரியார் பள்ளிவாசல் கட்டி முடிக்கப்பட்ட ஓரிரு ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் ஏறாவுர் பிரதேசத்திற்குச் சென்று அங்கும் ஒரு பள்ளிவாசலை நிர்மாணித்து மார்க்கப் பணியாற்றி அங்கே வபாத்தாகி அவர் கட்டிய பள்ளிவாசலில் அடக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளதாக அறிய வருகின்றது.

1950ஆம் ஆண்டளவில் இப்பள்ளிவாசலுக்கு அருகில் ஓதப்பள்ளி தனியாக அமைக்கப்பட்டது. இதனை மர்ஹூம் அஹமதுலெப்பை உடையார் அவர்கள் கட்டிக்கொடுத்த தோடு ஓதப்பள்ளியின் பாராமரிப்புச் செலவினையும் பொறுப்பேற்று வந்துள்ளார். இதன் பின்னர் அவரது குடும்பத்தினரும் இந்த நற்பணியை தொடர்ந்து செய்துள்ளனர். இப்போது பள்ளிவாசலின் பரிபாலகர்கள் இதனையும் நிர்வகித்து வருகின்றனர்.

இப்பள்ளிவாசல் கட்டடம் நீண்டகாலமாக பழுது பார்க்கப்படாமையினால் சேதமடையத் தொடங்கியது. 1970ஆம் ஆண்டிலிருந்து இப்பள்ளிவாசலை புனரமைக்க வேண்டுமென திட்டமிடப்பட்டபோதும் செயலுரூப்படுத்தப்படாது இருந்தது. இதனால் விசமமடைந்த பிரதேசத்து இளைஞர்கள் (ஐனாப்கள் யாக்கூப் உப தபால்திபர், ஐ.எல்.ஏ.லதீப் பிரதி அதிபர், எம்.எல்.எம். ஜாபீர் பிரதி அதிபர், எஸ்.ஆதம் போன்றவர்கள்) முன்னின்று பள்ளிவாசல் புனரூத்தாபனத்திற்காக நிதி சேகரித்தனர். அப்போது வெளிநாட்டில் தொழில் பார்த்த மர்ஹூம் எம். சாஹூல் ஹமீட் அதிபர் அவர்கள் ஒரு கணிசமான நிதியினை சேகரித்து அனுப்பி வைத்திருந்தார். இதனை தொடக்க நிதியாகக் கொண்டு மர்ஹூம் பசிஸ் ஏ. மஜீட் அவர்கள் பழைய பள்ளிவாசலினை முற்றாக உடைக்காது அதனை உள்ளடக்கி புதிய பள்ளிவாசலை அமைப்பதற்கான வரைபடத்தினை அமைத்துக் கொடுத்து, மேற்பார்வை பணியினையும் இலவசமாகச் செய்ய புனரமைப்பு வேலைகள் ஆரம்பமாகின.

இக்கட்டடப் பணியில் ஈடுபட்ட இளைஞர்கள் தொழில்வாய்ப்பு, திருமணம் போன்ற காரணங்களால் இடமாற, கட்டட வேலைகள் ஸ்தம்பித்தன. இவ்வேளையில் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த பிரமுகர்கள், பெரியவர்கள் கட்டட வேலைகளை பொறுப்பேற்றனர். வயல் வெளிகளுக்கும் சென்று நெல்சேகரிக்கப்பட்டு நிதிபெறப்பட்டது. இவர்களது அயராத முயற்சியால் 2000 ஆண்டளவில் அழகிய பள்ளிவாசலாக பொலிவு பெற்றது. மர்ஹூம் களான எச்.எம். யூசுபுலெப்பை, எம்.எல். அச்சி முஹம்மது (முத்துமுகம்மது ஹாஜி யார்), மற்றும் முஸ்தபா ஹாஜியார் போன்றோர் இறை பொருத்தத்தை நாடி இப் புனரமைப்பு வேலைகளில் அதிக ஈடுபாடு காட்டியுள்ளனர். காலத்திற்குக் காலம் இப்பள்ளி வாசல் அழகுபடுத்தப்பட்டு வருகின்றது. இன்னும் 20 வருடங்களுக்கு போதுமான விஸ்தீரணமுள்ள இப்பள்ளிவாசலுக்கு வருமானத்தை ஈட்டிக் கொடுப்பதற்காக கடைத்

தொகுதி ஒன்றும் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

இப்பள்ளிவாசலின் முதலாவது நிர்வாகத் தலைவராக மர்ஹூம் பிரம்பாலிம் அவர்களே கடமையாற்றி உள்ளார்கள். அதன்பின்னர் அஹமதுலெப்பை உடையார், இப்றா லெப்பை (புஹாரிச் சேர்மன் வாப்பா), மேர்ஸா ஹாஜியார், ஆதம்பாவா (பாவா மாஸ்டர்), எம். சாஹூல் ஹமீட் (அதிபர்), அல்ஹாஜ் ஏ.ஏ. லதீப் (முன்னாள் D.O)ஆகியோர் தலைவர்களாகப் பணியாற்றியுள்ளனர். 2000ஆம் ஆண்டிலிருந்து அல்ஹாஜ் எம்.எஸ். அப்துல் சலாம் (முன்னாள் A.I) அவர்கள் தலைவராக நிர்வாக சபையினை வழிநடாத்துகின்றார்.

இப்பள்ளிவாசலின் முதலாவது இமாமாக பிரம்பாலிம் அவர்களும் அதன் பின்னர் எம்.எல். ஈஸாலெப்பை (துள்ளர்), கறுத்தாலிம், திருவன்னா மோதின், அ.லெ.க. அலியார் லெப்பை (கொன்னலவ்வை), இலவ்வை முகைதீன் (முகம்மது காசிமின் வாப்பா) ஈ.எம். முஹம்மது காசிம் (சமார் 40 வருடங்கள்) ஆகியோரும் இமாம்களாகக் கடமை யாற்றியுள்ளனர்.

2000ஆம் ஆண்டுவரை பிரம்பாலிமுட தைக்கியா என்றழைக்கப்பட்ட இப்பள்ளிவாசல் மஸ்ஜிதுல் முஜாஹிதீன் என்று பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

05. மஸ்ஜிதுல் ஹக் (சுப்புறுந்தர தைக்கியா)

நிந்தவூரின் மக்கள் பரம்பல் இரண்டாம் குறுக்கு வீதிக்கும் மூன்றாம் குறுக்கு வீதிக்கும் இடைப்பட்ட பகுதியில் அதிகரித்த காலப்பகுதியில் தற்போது இப் பள்ளி வாசல் அமைந்துள்ள பகுதியில் வாழ்ந்த மக்களின் தொழுகைக்கு ஒரு பள்ளிவாசல் அவசியமாகியது. இதனால் தனது வீட்டுக்கு அருகிலிருந்த நிலத்தில் ஒரு கொட்டிலை அமைத்து மோதின் ஹாஜியார் என்றழைக்கப்பட்ட அல்ஹாஜ் எம். இஸ்மாலெப்பை அவர்கள் தொழுகை நடாத்தி வந்தார். இதனை அறிந்த மர்ஹூம் முதலியார் எம். எம். இப்றாஹீம் ஹாஜியார் (சுப்புறுந்தர்) அவர்கள் பள்ளிவாசலொன்றை அமைக்கும் நோக்கில் 1936ஆம் ஆண்டில் மர்ஹூம் கலந்தர்முகைதீன் பாவா (கோம்பட்டியர்) அவர்களிடமிருந்து இரண்டு துண்டு வளவுகளை 75 ரூபாவுக்கு வாங்கினார். இவ்வி டத்தில் 1946ஆம் ஆண்டில் செங்கல், சீமெந்து கொண்டு 30'X 50' விஸ்தீரணத்தில் பள்ளிவாசலைக் கட்டிய இப்றாஹீம் ஹாஜியார் அவர்கள் அதனை வக்பு செய்தார். இப்பள்ளிவாசல் கட்டடத்திற்கு அக்காலப்பகுதியில் 2000 ரூபா செலவிடப்பட்டதாக அறிய வருகிறது. காலக்கிரமத்தில் அருகில் இருந்த அரச காணியும் பள்ளிவாசலுக்கு உரித்தானது. இக்காணியைச் சுற்றி கள்ளிச்செடிகள் வேலிபோல் நடப்பட்டிருந்தன.

இப்பள்ளிவாசலின் முதலாவது தலைவராக மர்ஹூம் முதலியார் எம்.எம். இப்றா ஹீம் ஹாஜியார் (சுப்புறுந்தர்) அவர்கள் பணியாற்றினார்கள். இவரது காலத்தில் பள்ளி வாசல் பரிபாலனத்திற்குரிய முழுச் செலவினையும் அவரே பொறுப்பேற்று வந்தார். தொடர்ந்து அவரது குடும்பத்தினரின் கண்காணிப்பில் பரிபாலனம் இடம்பெற்றுவந்தது. பின்னர் பிரதேசவாசிகளினால் நிர்வாகங்கள் தெரிவு செய்யப்பட்டன. இந்தவகையில் தெரிவு செய்யப்பட்ட முதலாவது சபை ஜனாப் எம்.பி. மீரான் (செட் மீரான்) தலைமையில் இயங்கியது. இதன்பின்னர் மர்ஹூம் எஸ். அலியார் அவர்களின் தலைமையிலான நிர்

வாக சபை பணியாற்றியது. இதன் பின்னர் மர்ஹூம் கே.எம். செய்னுலாப்தீன் (அதிபர்) தொடர்ந்து ஜனாப் எம்.எச்.ஏ. மஜீது ஜனாப் யூ.எம். அலியார் (மஜீது மாஸ்டர்) அல்ஹாஜ். ஏ.எம். ஜுனைட் (ஆசிரியர்) ஜனாப் யூ. அலியார் (வட்டாணை) அல்ஹாஜ் ஏ.எம். சபையிர், ஜனாப் எம்.பி. ஆதம் ஆகியோரின் தலைமையில் நிர்வாக சபைகள் இயங்கின.

இதன்பின்னர் அல்ஹாஜ் ஐ.எல். அன்வர் (முன்னாள் பிரதேச செயலாளர்) அவர்களை தலைவராகவும், கே.ஏ.மஜீட் அவர்களை உப தலைவராகவும், கே.எல்.ஏ. மஜீட் அவர்களை செயலாளராகவும் கொண்ட நிர்வாகசபை தெரிவு செய்யப்பட்டது. அதுவரையில் முழுமையாக புனரமைக்கப்படாத காரணத்தால் பெரும் சேதமுற்றிருந்த பள்ளி வாசல் கட்டடத்தை மீள்நிர்மாணம் செய்வதற்கு இச்சபையினர் திட்டமிட்டனர். காணிக் கான நில வரைபடம் எடுக்கப்பட்டு வெளிப்படுத்துகை உறுதியும் எழுதப்பட்டது. கட்டட தொழில்நுட்ப உத்தியோகத்தர் அல்ஹாஜ் ஏ. சஹீட் அஹமட் (மர்ஹூம் அகமது அதிபரின் மகன்) அவர்களின் வரைபடத்திற்கமைவாக இரு மாடிகளைக் கொண்ட புதிய கட்டடத்திற்கான அடிக்கல் 2006இல் இடப்பட்டது. கட்டட வேலைகளுக்காக பிரதேசவாசிகளிடமிருந்தும் ஊர் பிரமுகர்களிடமிருந்தும் நிதி வசூலிக்கப்பட்டது. வயல் வெளிகளிலும் நெல் அறவீடும் செய்யப்பட்டது. இவற்றின் மூலம் கிடைத்த நிதி கட்டட வேலைகளை தொடர்வதற்கு போதுமானதாக அமையவில்லை.

இவ்வேளையில் எமதூரைச் சேர்ந்த ஜனாப் எம்.ஐ.எம். இஸ்ஹாக் அவர்களின் தலைமையில் இயங்கிய இஹ்சான் பவுண்டேசன் எனும் தொண்டு நிறுவனம் கட்டடத்திற்கு தேவையான நிதியினை வழங்குவதற்கு முன்வந்தது. இந்நிறுவனத்தின் பிரதிநிதியாக ஜனாப் எஸ்.எம். அலிஅக்பர் (சமுர்த்தி உத்தியோகத்தர்) அவர்களின் கண்காணிப்பில் நேரடியாக கட்டட நிர்மாணப் பணிகளில் குறித்த நிறுவனத்தின் நிதி பயன்படுத்தப்பட்டது. முஸ்லிம் சமய பண்பாட்டு அலுவல்கள் திணைக்களத்திலிருந்து கிடைக்கப்பெற்ற சுமார் ஒரு இலட்ச ரூபா தற்போதைய ஹவுஸு நிர்மாணத்திற்குப் பயன்பட்டது. இந்நிதி அத்திணைக்களத்தின் பிரதிப் பணிப்பாளராக கடமையாற்றிய எமதூரைச் சேர்ந்த மர்ஹூம் ஏ.எம். ஜுனைட் அவர்களின் முயற்சியால் கிடைக்கப் பெற்றது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இவ்வகையில் இன்று இப் பள்ளிவாசலின் கீழ்த்தள வேலைகள் முற்றுப் பெற்று அழகிய தோற்றத்தில் காட்சியளிக்கின்றது. மேல் மாடி வேலைகளையும் விரைவில் பூர்த்திசெய்வதற்கு அல்ஹாஜ் ஏ.எல்.எம்.ஏ. சமீம் (விரிவுரையாளர்) அவர்களின் தலைமையிலான நிர்வாக சபையினர் நடவடிக்கை எடுத்தனர். இதனை அல்ஹாஜ் எம்.லதீப் அவர்களின் தலைமையிலான தற்போதைய நிர்வாகசபை தொடர்கிறது.

பள்ளிவாசலின் வருமானத்திற்காக மர்ஹூம் கே.எம். செய்னுலாப்தீன் ஜனாப் யூ. அலியார், அல்ஹாஜ் ஏ.எம். சபையிர் ஆகியோரின் தலைமையில் இயங்கிய நிர்வாக சபையினர் ஐந்து கடைகளை கட்டி வாடகைக்கு வழங்கியிருந்தனர். மர்ஹூம் செய்னுலாப்தீன் அவர்கள் காதியாராக கடமையாற்றிய காலப்பகுதியில் விதிக்கப்பட்ட தெண்டப் பணம் இப்பள்ளிவாசலின் நிர்வாகத்திற்கு வழங்கப்பட்டதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

இப்பள்ளிவாசலின் முதலாவது இமாமாக மர்ஹூம் இஸ்மாலெப்பை (மோதின் ஹாஜியார்) அவர்களும் அடுத்து ஊரின் முதலாவது மௌலவியான சுங்காராலிம் என்று அழைக்கப்பட்டவரும் (இயற்பெயர் தெரியவில்லை) சேவையாற்றி உள்ளனர். தொடர்ந்து மர்ஹூம்களான எம். மீராலெப்பை (பிக் மேன்), எம். ஹனிபா (முட்டர மகன்) எம். இஸ்மாயில் ஆலிம் (முட்டர மகன்) முகைதீன்பாவா மௌலவி (குமுலையர் மகன் ஆலிம்)

ஏ. அலியார் லெப்பை (தக்காளி மோதின்), எஸ்.எல்.எம். இஸ்மாயில் மௌலவி (அலியார் மௌலவியின் மாமனார்), யூ.எல். அஹமது (பம்பாய் மோதின்), எம்.எம். முஸ்தபா (ரனிசா டீச்சரின் தந்தை), அல்ஹாஜ் எம்.ஏ.சி.ஏ. று.மான் மௌலவி, ஜனாப் ஐ. நசீர் போன்றவர்கள் பணியாற்றியுள்ளனர். தற்போது அல்ஹாபிழ் ஏ.ஏ. இஸ்ஹாக் மௌலவி அவர்கள் இச்சேவையை தொடர்ந்து வருகிறார்.

சுப்புறுந்தர தைக்கியா என்று அறியப்பட்ட இப்பள்ளிவாசல் முஸ்லிம் சமய பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களத்தில் இப்பாஹீம் ஹாஜியார் தைக்கியா எனும் பெயரில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இதேவேளை 1980ஆம் ஆண்டில் மர்ஹூம் கே. அலியார் மௌலவி அவர்களின் ஆலோசனைப்படி இப்பள்ளிவாசலின் பெயர் மஸ்ஜிதுல் ஹக் என மாற்றம் செய்யப்பட்டு இற்றைவரை அதேபெயரில் அழைக்கப்பட்டு வருகின்றது.

06. மஸ்ஜிதுல் றஹ்மான்யா (றஹ்மான்யா தைக்கியா)

1940ஆம் ஆண்டளவில் நிந்தவூரின் 1ஆம், 2ஆம் பிரிவுகளில் மக்கள் பரம்பல் செறிவாக இருந்தது. இப்பிரதேச மக்கள் ஜும்ஆ பள்ளிவாசலிற்கே தமது மதக் கடமைகளுக்காக சென்றுவந்தனர். பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த சிறுவர்களுக்கு ஒதிக்கொடுப்பதற்கும் ஓரிடம் இல்லாதிருந்தது. இதனால் பெரியவர்கள் தொழுகை இல்லாதவர்களாகவும், சிறுவர்கள் மார்க்க வழிகாட்டுதல்கள் அற்றவர்களாகவும் ஆகிவிடுவார்கள் என பிரதேசவாழ் பிரமுகர்கள் கவலையுற்றனர். இதனால் ஓதப்பள்ளியொன்றை அமைப்பதற்காகவும், பள்ளிவாசலுக்கெனவும் சின்ன லெவ்வை ஹாஜியார் என்றழைக்கப்பட்ட மர்ஹூம் பொ.த.மு. அகமது லெப்பை (காடியர் அமீரின் மாமனார்) ஒரு காணியினை வக்பு செய்தார். அவ்விடத்தில் பிரதேசவாசிகள் ஒன்றிணைந்து களிமண், கிடுகு என்பன கொண்டு ஓதப்பள்ளியொன்றைக் கட்டினர்.

தொழுகையாளர்களாக இருந்த பிரதேசவாசிகள் இரவுத் தொழுகைகளுக்காக ஜும்ஆ பள்ளிவாசலுக்கு இருளில் பயணம் செய்வதிலிருந்த சிரமத்தின் காரணமாக ஓதப்பள்ளியில் தொழுதும் வந்தனர். இம்மக்களுக்கு உதவும் வகையில் 1954ஆம் ஆண்டளவில் இப்பிரதேசத்தில் செல்வ வளத்துடனும் செல்வாக்குடனும் இருந்த மர்ஹூம் கே. அலியார் லெப்பை (காடியர்) அவர்களின் முயற்சியால் ஓலைக்கிடுகுகள் கொண்டு ஓதப்பள்ளிக்கு மேற்குப் புறமாக பள்ளிவாசல் அமைக்கப்பட்டது. 1956ஆம் ஆண்டளவில் மர்ஹூம் கே. அலியார் லெப்பை (காடியர்) அவர்களின் பெரும் பங்களிப்புடனும் மஹல்லா வாசிகளின் உதவியுடனும் செங்கல் கொண்டு, ஓதப்பள்ளியையும் உள்வாங்கி சற்றுப் பெரிதாக பள்ளிவாசல் அமைக்கப்பட்டது.

இப்பள்ளிவாசலின் முதலாவது நிர்வாகத் தலைவராக மர்ஹூம் கே. அலியார் லெப்பை ஹாஜியார் (காடியர்) அவர்களும் அவரது மரணத்தைத் தொடர்ந்து அவரது மைத்துனர் மர்ஹூம் ரி.கே. ஆதம்பாவா (1ம் குறிச்சி விதானை) அவர்களும், அதன் பின்னர் காடியர் அவர்களின் மருமகன் மர்ஹூம் கே.எம்.ஏ. காதர் (முன்னாள் A.G.A) அவர்களும் அதனைத் தொடர்ந்து முன்னாள் பிரதேச சபையின் தவிசாளரும், ஜும்ஆ பள்ளிவாசலின் தலைவருமான மர்ஹூம் ஏ.எம். அமீர்அலி (காடியர் அமீர்) அவர்களும் இவருக்குப் பின்னர் மர்ஹூம் எம்.எல். ஆதம் லெப்பை (தம்பி மனேஜர்) அவர்களும் பணியாற்றியிருந்தனர். 1990ஆம் ஆண்டிலிருந்து அல்ஹாஜ் ஏ.எம். இப்பாஹீம் (முத்து றைவர்) அவர்கள் தலைமையிலான நிர்வாக சபை சிறப்புற கடமையாற்றி வருகின்றது.

காலத்திற்குக் காலம் இருந்த நிர்வாக சபையால் கட்டல விஸ்தரிப்பும், ஏனைய வசதிகளும் ஏற்படுத்தப்பட்டன. தற்போது எல்லா வசதிகளையும் உள்ளடக்கிய 2 மாடிகளைக் கொண்ட அழகிய பள்ளிவாசலாக இது பொலிவு பெற்றுள்ளது. தற்போதைய நிர்வாகசபை இக்கட்டுமானப் பணிகளை மிகச்சிறந்த வகையில் பூர்த்தி செய்துள்ளது. மேலும் ஜம்ஆ பள்ளிவாசல் பழைய கட்டடத்தில் அகற்றப்பட்ட சுருள் வடிவ ஏணிப்படியை ஒத்த ஏணிப்படி இப்பள்ளிவாசலின் உட்பகுதியில் உள்ளதும் ஒரு சிறப்பம்சமாகும். இப்பள்ளிவாசலின் கட்டல வேலைகளுக்கும், பராமரிப்புச் செலவிற்கும் காடியரின் குடும்பம் தொடராக உதவி வருவது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும். மேலும் பிரதேச அரசியல்வாதிகளும் இப்பள்ளிவாசலுக்குநிதியுதவி வழங்கியுள்ளனர். அந்த வகையில் கௌரவ அமைச்சர் ஏ.எல்.எம். அதாவல்லாஹ் அவர்கள் ஒரு கணிசமான தொகையை தனது பன்முகப்படுத்தப்பட்ட நிதியிலிருந்து வழங்கியுள்ளார்.

நாமறிந்த வகையில் இப்பள்ளிவாசலின் முதலாவது இமாமாக மர்ஹூம் ஈஸாலிம் தொழுவித்ததோடு சிறார்களுக்கான ஓதப்பள்ளியையும் நடாத்தி உள்ளார். இவருக்குப் பின்னர் இப்பணியை மர்ஹூம்களான ஏ.எல். மீராலெப்பை (புதுலெவ்வை), எஸ்.எம். இப்றாஹீம் மௌலவி (மஸ்தாராலிம்) மர்ஹூம் மீராசாஹிப் மௌலவி (ஆசிரியர் ஹூல்லா அவர்களின் தந்தை) ஆகியோரும் அதன்பின்னர் சுமார் 20 வருடங்கள் அல் ஹாஜ் ஏ.முஹம்மதுத் தம்பி (சின்னாலிம்), அல்ஹாஜ் எம்.ஏ.சி.ஏ. று.மான் மௌலவி அவர்களும் பணியாற்றியிருந்தனர். தற்போது அல் ஹாபிழ் எஸ். மக்ஸூத் மௌலவி அவர்கள் இப்பணியினைத் தொடர்ந்து வருகின்றார்.

ஜம்ஆ பள்ளிவாசலின் உருவாக்கப்பட்ட முதலாவது சக்காத் சபை செயலற்றிருந்த காலப் பகுதியில் இப்பள்ளிவாசல் நிர்வாகிகள் தமது மஹல்லாவிற்சூரிய சக்காத்தினை அறவீடு செய்து பிரதேச வாசிகளுக்கு பகிர்ந்தளித்து முன்மாதிரியாகத் திகழ்ந்தனர். எமதுரில் நீண்ட காலமாக உழுஹிய்யாவை கூட்டாக வழங்கி வரும் பள்ளிவாசல்களில் ஒன்றாக இது திகழ்ந்தும் வருகின்றது.

07. மஸ்ஜிதுல் பலாஹ் (ஆலையடித் தைக்கிய்யா)

நிந்தவூரின் 2ஆம் குறுக்கு வீதியும் பிரம்பாலிமுட தைக்கிய்யா வீதியும் சந்திக்கும் இடத்திலிருந்து சுமார் 100 மீற்றர் தூரத்தில் பெரிய ஆலமரமொன்று நின்றது. இதனால் அப்பிரதேசம் ஆலையடி என்றே அழைக்கப்பட்டது. 1950ஆம் ஆண்டளவில் இப்பிரதேசம் சிறுபற்றைகளைக் கொண்ட இடமாகவும் மக்கள் குறைவாக வாழும் பகுதியாகவும் இருந்தது. இப்பிரதேச மக்கள் தமது தொழுகை போன்ற கடமைகளை நிறைவேற்ற மிக நீண்டதூரம் செல்ல வேண்டியிருந்தது. அவர்கள் வறியவர்களாக இருந்ததினால் ஒரு பள்ளிவாசலை நிர்மாணித்துக்கொள்ள முடியாதவர்களாக இருந்தனர். இவ்வேளையில் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த இளைஞர்களான மர்ஹூம் ஏ.எல். ஆதம்அலி (நோமன்), ஏ.எம். மஜிது (ராணான் மஜிது), எம். மூத்தம்பி (மட்டையர் மூத்தம்பி) போன்றவர்கள் தமது நண்பர்களுடன் இணைந்து 1955ஆம் ஆண்டில் ஹஜ்ஜுப் பெருநாளை முன்னிட்டு தொட்டிலுஞ்சில் போட்டனர். அக்காலத்தில் அது ஒரு கழியாட்ட நிகழ்வாக அமைந்தது. இதில் பங்குகொண்டவர்களிடமிருந்து அறவீடு செய்த பணத்தில் செலவுபோக மீதியாக சுமார் 750 ரூபா கிடைத்தது. நிகழ்வை ஏற்பாடுசெய்த இளைஞர்கள் மிகுதித் தொகையை எடுத்துக்கொண்டு சுற்றுப் பயணம் செல்வதற்கு ஆயத்தமாகினர். இதனை அறிந்த அப்பகுதியைச் சேர்ந்த முக்கியஸ்தர்கள் இளைஞர்களை சந்தித்து பிரதேசத்தில் பள்ளி வாசலின் அவசியத்தை உணர்த்தியபோது அவர்களும் மகிழ்வுடன் ஏற்றுக்கொண்டனர்.

இளைஞர்கள் சேகரித்த பணத்தினை முதலாகக் கொண்டு அருகிலிருந்த அரசு காணி துப்பரவாக்கப்பட்டு வரிச்சைக்கம்பு, களிமண், ஓலைக்கிடுகு என்பவற்றால் ஒரு சிறிய பள்ளிவாசல் அமைக்கப்பட்டது. குப்பிவிளக்கு, அரிக்கன் இலாம்பு என்பன வெளிச் சத்திற்காகப் பயன்படுத்தப்பட்டன. கிணறு இல்லாத காரணத்தால் தொழ வரூபவர்கள் வழுவூடனே வருமாறு வேண்டப்பட்டனர். அவசரத் தேவைகளுக்காக குடங்களில் தண்ணீர் கொண்டுவந்து வைக்கப்பட்டது. இக்குடிசைப் பள்ளிவாசல் 1962ஆம் ஆண்டில் 20'X15' அளவுள்ள கட்டடமாக மாற்றப்பட்டது. பின்னர் வராந்தா, ஹவுஸு என்பன அமைக்கப்பட்டன. 1970ஆம் ஆண்டளவில் மேலுமொரு புனரமைப்பு வேலை மேற்கொள்ளப்பட்டது. இப்புனரமைப்பு வேலைகளில் ஜனாப்கள் எம்.ரி. கலந்தர் (முட்டுக் கட்டையர் தம்பிராசா) ஏ. ஆதம்பாவா (தோலக்கர மகன்) ஏ. மீராலெப்பை (அச்சி முதலாளி) ஐ.எல். முகம்மது தம்பி (முசூர் ஹாஜியார்) போன்றவர்கள் முன்னின்று உழைத்தனர். இதன்பின்னர் 1900 ஆண்டில் மீள்நிர்மாணம் ஆரம்பிக்கப்பட்டு 2000 ஆண்டில் நிறைவு பெற்றது. இக் காலப்பகுதியில் பணியாற்றிய நிர்வாகிகள், மஹல்லா வாசிகள், ஊர் பிரமுகர்கள் ஆகியோரின் உதவியோடு அழகிய பள்ளிவாசலாகப் புதுப் பொலிவு கண்டது. பிரதேசவாசிகள் ஏழைகளாக இருந்த போதிலும் தமது உணவு முத்திரைகளைக்கூட இக்கட்டடப் பணிக்காக வழங்கினர். ஜனாப் எம்.முஸ்தாக் வெளி நாட்டில் பணிபுரிந்தபோது சேகரித்த நிதியினைக் கொண்டு ஓதப்பள்ளி அமைக்கப் பட்டுள்ளது. பள்ளிவாசலுக்குவருமானத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதற்காக சிறு கடைத் தொகுதியொன்றும் நிர்மாணிக்கப்பட்டுள்ளது.

பள்ளிவாசல் அமைக்கப்பட்ட காலத்தில் மர்ஹூம் யூ. கலந்தர் லெப்பை (சிக்குப் போடியார்) இப்பள்ளிவாசலின் பரிபாலகராக திகழ்ந்தார். மக்களால் தெரிவு செய்யப் பட்ட முதலாவது நிர்வாக சபையின் தலைவராக ஜனாப் எம்.ரி. கலந்தர் (முட்டுக்காயர்ர முத்தம்பி), செயற்பட்டார். தொடர்ந்து மர்ஹூம் ஏ. ஆதம்பாவா (தோலக்கரமகன்), மர்ஹூம் ஏ. இப்றாலெப்பை (கைப்பிள்ளை) மர்ஹூம் ஏ. மீராலெப்பை (அச்சி முதலாளி) எம். ஆதம்பாவா (சேக்கார மருமகன்) ஆகியோர் தலைவர்களாக சேவையாற்றியுள்ளனர். தற்போது அல்ஹாஜ் ஏ. ஜலீல் (தொலைத் தொடர்பு உத்தியோகத்தர்) அவர்கள் பணியாற்றி வருகின்றார்.

தற்போது மஹல்லாவாசிகளின் எண்ணிக்கைக்கு போதுமானளவில் அழகிய தோற்றத்தில் இப்பள்ளிவாசல் அமையப் பெற்றுள்ளது.

08. மஸ்ஜிதுல் ஹிதாயா

1960ஆம் ஆண்டு அப்போதைய 5ஆம் குறிச்சியில் பள்ளிவாசல்கள் எதுவும் அமையப் பெறவில்லை. பிரதேச மக்கள் தமது ஐங்காலத் தொழுகைக்கும், சிறார்களின் குர்ஆன் கல்விக்கும் ஓரிடம் அவசியம் என உணர்ந்தனர். இந்த உந்துதலின் விளைவாக பள்ளிவாசலொன்றை அமைப்பதற்காக இடமொன்றைத் தேடினர். எவரும் வக்பு செய்ய முன்வராத நிலையில் பிரதேச செயலகத்தின் அனுமதியுடன் அரசு காணியில் ஓலைக் கிடுகுகள் கொண்டு ஒரு பள்ளிவாசலை அமைத்தனர். 1970ஆம் ஆண்டளவில் நிரந்தர பள்ளிவாசல் கட்டடமொன்றை அமைப்பதற்கான முயற்சிகளில் ஈடுபட்டனர். பிரதேச வாசிகளினதும், ஊர் பிரமுகர்களினதும் உதவியுடன் கட்டடத்திற்கான ஆரம்ப வேலைகள் தொடங்கின. இவ்வேளையில் அட்டப்பள்ளப் பிரதேசத்தில் பள்ளிவாசலொன்றை அமைப்பதற்காக காணியொன்று கொள்வனவு செய்யப்பட்டிருந்தது. அசனாப்

போடி என்பவர் வக்பு செய்த காணியில் பள்ளிவாசல் கட்டப்பட்டதால் வாங்கப்பட்ட காணி பயன்பாடு இல்லாதிருந்தது. நிந்தவூர் ஜும்ஆ பள்ளிவாசலின் நிர்வாக சபை தலைவராக இருந்த மர்ஹூம் மேர்ஸா ஹாஜியார் குறித்த காணியை விற்றுப்பெற்ற பணத்தை இக்கட்டுமானப் பணிக்காக வழங்கினார். இவ்வகையில் இப்பள்ளிவாசலின் கட்டடப் பணிகள் பூர்த்தியடைந்தன.

நீண்ட காலமாக இப்பள்ளிவாசல் கட்டடம் புனர்நிர்மாணம் செய்யப்படாத காரணத்தினால் பழுதடையத் தொடங்கியது. மேலும் இடநெருக்கடியும் ஏற்பட்டது. பள்ளிவாசலை விஸ்தரிப்பது அவசியமானதென அப்போதைய நிர்வாக சபையினர் தீர்மானித்தனர். இரு மாடிகளைக் கொண்ட பள்ளிவாசலை அமைப்பதற்கான வரைபடமொன்றினை தயார் செய்தனர். இந்நிலையில் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த எம்.ஐ. இஸ்ஹாக் (முத்து லெப்பையின் மகன்) என்பவர் சவுதி அரேபியாவில் தொழில் பார்த்து விடுமுறையில் நாடு திருப்பியிருந்தார். இவரிடம் நிர்வாகிகள் நிதி சேகரிப்பதற்காக சென்றபோது தனது தலைமையில் இயங்கும் இஹ்சான் பலுண்டேசன் எனும் தொண்டு நிறுவனத்தின் மூலமாக மாதிரி வரைபடத்திற்கு அமைவாக பள்ளிவாசலின் ஒருபகுதியை கட்டித் தருவதற்கு அவர் வாக்களித்துள்ளார். நிர்வாக சபையினரும் அதனை ஏற்றுக்கொள்ள 2005ஆம் ஆண்டில் பழைய பள்ளிவாசல் தனியாக இருக்க புதிய கட்டடத்திற்கான வேலைகள் ஆரம்பமாகின. அந்நிறுவனத்தின் பிரதிநிதியான ஜனாப் எஸ்.எம். அலிஅக்பர் (சமுர்த்தி உத்தியோகத்தர்) அவர்களின் கண்காணிப்பில் கட்டட வேலைகள் தொடர்ந்தன. ஊர் மக்களினதும் பங்களிப்புடன் கீழ்த்தள கட்டட வேலைகள் பூர்த்தி செய்யப்பட்டு புதிய கட்டடத்தில் தொழுகைகள் நடாத்தப்பட்டன. பொதுமக்களின் உதவிகளுடனும், வயல் வெளியிலிருந்து நெல் சேகரிப்பதன் மூலமாகவும் நிதி சேகரிக்கப்பட்டு கட்டட வேலைகள் தொடர்ந்த வண்ணமுள்ளன. இன்ஷா அல்லாஹ் விரைவில் சகல கட்டட பணிகளும் பூர்த்தியாகும் என்ற நம்பிக்கை காணப்படுகிறது.

மஹல்லாவாசிகளால் மூன்று வருடத்திற்கு ஒருமுறை தெரிவு செய்யப்படும் நிர்வாக சபையால் இப்பள்ளிவாசல் பரிபாலிக்கப்பட்டு வருகின்றது. இந்த வகையில் தெரிவான முதலாவது சபையின் தலைவராக ஏ. ஆதம்பாவா அவர்கள் கடமையாற்றினார். தொடர்ந்து மர்ஹூம் யூ.கே. அஹமது லெப்பை, ஏ. அஹமது லெப்பை (ம.முத் மௌல வியின் தந்தை), ஜனாப் ஏ. ஜமால், ஜனாப் எம். கே.எம்.இப்ராஹீம் போன்றவர்கள் பணியாற்றினர். இமாம்களாக குண்டுக் கோப்பை மோதின், ஐ.எல். தாவுது லெப்பை (மகா மோதின்), ஈ.எல். சீனிமுகம்மது (துள்ளர் சீனியம்மது) யூ.எல். றபாயுதீன் மௌலவி, எம்.எல். தாஹீர் மௌலவி போன்றவர்கள் சேவையாற்றியுள்ளனர். தற்போது மௌலவி எம்.எல். அப்துல் ஹாதி அவர்கள் இச்சேவையைத் தொடர்ந்து வருகின்றார்.

09. மத்திய தைக்கியா (மேர்ஸா ஹாஜியார் தைக்கியா)

1960ஆம் ஆண்டளவில் நிந்தவூரின் பழைய நான்காம் குறிச்சியில் 1ம் குறுக்குத் தெருவில் அதிகளவு மக்கள் வாழ்ந்தனர். இப்பிரதேசத்தில் வாழ்ந்த மேர்ஸா ஹாஜியார் அப்பகுதியில் பள்ளிவாசலொன்றை தனது தாயாரின் பெயரில் கட்டுவதற்கு விரும்பினார். இக்காலப் பகுதியில் பிரபல்யமான சில்லறைக் கடையொன்று அப்பிரதேசத்தில் இருந்தது. அதனை துலுக்கர கடை என மக்கள் அழைத்து வந்தனர். இக்கடை அமைந்திருந்த காணி முஸ்தபா மனேஜர் அவர்களுக்கு உரிமையாக இருந்தது. அக்காணி பள்ளிவாசல் அமைப்பதற்குப் பொருத்தமான இடமாக இருந்ததால் அதற்குப் பதிலீடாக

வேறோர் காணியினை கொடுத்து அதனை பெற்றுக்கொண்ட மேர்ஸா ஹாஜியார் பிரதேச மக்களின் உதவியுடன் பள்ளிவாசலொன்றை அமைத்தார்.

12'X20' விஸ்தீரணத்தில் செங்கல் சீமெந்து கொண்டு கட்டப்பட்ட இப்பள்ளிவாசலின் கூரை அஸ்பெஸ்டஸ் தகட்டினால் (சீட்டின்) வேயப்பட்டிருந்தது. இதன் மேற்குப்புறச் சுவரில் வணக்கத்துக்குரிய நாயகன் அல்லாஹ், நபி முகம்மது (ஸல்) எனவும் தமிழிலும், அரபு மொழியிலும் எழுதப்பட்டிருந்தது. அப்பள்ளிவாசல் மேர்ஸா ஹாஜியார் தைக்கியா என்றே அழைக்கப்பட்டு வந்தது.

இப்பள்ளிவாசலின் பரிபாலனத்திற்கு மேர்ஸா ஹாஜியார் பொறுப்பாக இருந்தார். அவரது கார் சாரதியான கிறிஸ்தவ மதத்தைச் சேர்ந்த அகஸ்டின் என்பவர் இப்பள்ளிவாசலைச் சுற்றி அழகிய பூக்கன்றுகளை நட்டு பராமரித்து வந்தார். இவர் தனது ஓய்வு நேரத்தை இதற்காகவே செலவிட்டு வந்தார். இந்நிகழ்வானது அக்கால மக்களின் மனோபாவத்தை நன்கு விளக்குவதாக அமைந்துள்ளது. ஊரின் மத்தியில் அமைந்திருந்த இப்பள்ளிவாசல் மேர்ஸா ஹாஜியாரின் சம்மதத்துடன் 1975ஆம் ஆண்டளவில் மத்திய தைக்கியாவென பெயர் மாற்றப்பட்டது. இப்பள்ளிவாசல் 1985ஆம் ஆண்டளவில் முற்றாக உடைக்கப்பட்டு மாடி அமைப்புடைய புதிய பள்ளிவாசல் 2001ஆம் ஆண்டில் கட்டி முடிக்கப்பட்டது. தற்போது மிகவும் அழகிய தோற்றத்தில் உள்ள இப்பள்ளிவாசலின் மீள்நிர்மாண நடவடிக்கைக்கு பிரதேச மக்கள் தாராளமாக உதவிபுரிந்தனர்.

மேர்ஸா ஹாஜியாரைத் தொடர்ந்து இப்பள்ளிவாசலின் நிர்வாகத் தலைவராக ஹாஜிகளான எம்.ரி.எம்.தௌபீக் (முன்னாள் வலயக் கல்விப்பணிப்பாளர்), பி.எம். இப்ராஹீம் (ஓய்வுபெற்ற ஆசிரியர்) ஏ.எம்.மீரான், எஸ். ஆதம்லெப்பை, ஏ. முகைதீன் பாவா மௌலவி போன்றவர்கள் கடமையாற்றி உள்ளனர். தற்போது மீண்டும் அல்ஹாஜ் ஏ.எம்.மீரான் அவர்கள் தலைமை பொறுப்பையேற்று திறம்பட பணியாற்றி வருகின்றார்.

10. மஸ்ஜிதுல் றவாஹா (கடற்கரைப் பள்ளி)

நிந்தவூர் வைத்தியசாலை தோற்றம்பெற்ற பின்னர் குறித்த பிரதேசத்தில் மக்கள் பரம்பல் அதிகரித்து வந்தது. இம்மக்களும், வைத்தியசாலைக்கு வருவோர்களும், மீனவர்களும் பயனடையும் வகையில் பள்ளிவாசலொன்றை அமைப்பதற்கு அப்போதைய ஜும்ஆ பள்ளிவாசலின் தலைவர் மர்ஹூம் மேர்ஸா ஹாஜியார் விரும்பினார். கடற்கரையை அண்மிய பகுதியில் ஒரு துண்டு அரச காணியில் கட்டடம் அமைப்பதற்கான அத்திவாரத்தினை 1965ஆம் ஆண்டில் இவரிட்டார். குறுகிய காலத்திற்குள் சகல வசதிகளும் கொண்ட பள்ளிவாசலை தனது சொந்த நிதியிலிருந்து கட்டி வக்பு செய்தார். இப்பள்ளிவாசல் கட்டடம் தற்போதும் தனியாக உள்ளது.

இப்பள்ளிவாசலின் வராந்தாவில் குர்ஆன் மத்ரஸா நடாத்தப்பட்டு வந்தது. 2004ஆம் ஆண்டின் ஆழிப் பேரலை தாக்கத்தால் இக்குர்ஆன் மத்ரஸாவும், எல்லைச் சுவர்களும் முழுமையாக சேதமடைந்தன. குர்ஆன் மத்ரஸாவில் ஓதிய சுமார் 40 சிறுவர்கள் இந்த அனர்த்தத்தில் பலியாகினர். இவர்களுக்கு கற்றுக்கொடுத்த முஅத்தீன் மர்ஹூம் ஏ.எச்.எம். இப்ராஹீம் தாம் தப்பிச் செல்வதற்கு வாய்ப்பிருந்தும் சிறுவர்களை பாதுகாப்பதற்காக இறுதிவரை போராடி உயிர் நீத்தார். இவரது ஜனாஸா ஒரு சிறுவரை கையில் பிடித்தவாறு கண்டு பிடிக்கப்பட்டு நல்லடக்கம் செய்யப்பட்டது என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

சுனாமியின் பின்னால் இப்பள்ளிவாசல் கட்டடம் வேகமாக பழுதடைந்த வந்தது. இதனால் இதனை மீள்நிர்மாணம் செய்வதற்கு நிர்வாகிகள் முயற்சிகளை மேற்கொண்டனர். இவ்வேளையில் நிந்தவூர் ஜும்ஆ பள்ளிவாசலின் அல்ஹாஜ் இமாம் மௌலவி அவர்களின் தலைமையில் இயங்கிய நம்பிக்கையாளர் சபையின் ஏற்பாட்டில் மேர்சிலங்கா தொண்டு நிறுவனத்தின் உதவியுடன் பழைய கட்டடத்திற்கு அருகில் மிக அழகிய வடிவில் புதிய பள்ளிவாசல் 2010ஆம் ஆண்டில் கட்டி முடிக்கப்பட்டுள்ளது. இன்னும் பல வருட காலத்திற்கு போதுமான வசதிகளுடன் இப்பள்ளிவாசல் அமைந்துள்ளது. இடநெருக்கடி ஏற்படும்போது மாடி அமைப்பாக மாற்றும் வகையில் இக்கட்டுமானம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

இப்பள்ளிவாசலின் பரிபாலன சபையின் தலைவர்களாக மர்ஹூம்களான எம்.எம். மேர்ஸா ஹாஜியார், ஏ.யூ.ஸெயின் (விதானை) ஆகியோரும் ஜனாப்கள் எம்.எல். ஆதம்பாவா (ஆட்டுப் புச்சர்), எம். அச்சிமுக்கம்மது, ஏ.எல். முஹம்தம்பி (ஜி.எஸ்.) ஆகியோர் பணியாற்றியுள்ளனர். 2012ஆம் ஆண்டிலிருந்து எம்.வை. ஆசிக் மௌலவி அவர்களின் தலைமையிலான நிர்வாகசபை இயங்கி வருகின்றது. மர்ஹூம் எம். அலியார்லெப்பை (தக்காளி மோதின்) இப்பள்ளிவாசலின் முதலாவது இமாமாகத் தொழுகை நடாத்தினர். அவரைத் தொடர்ந்து மிக நீண்டகாலமாக மர்ஹூம் ஏ.எச்.எம். இப்ராஹீம் அவர்கள் சேவையாற்றினார். (குறுகிய காலங்களில் வேறு நபர்களும் இமாமாக தொழில்பட்டுள்ளனர். இவர்களின் பெயர் விபரங்களை உறுதிப்படுத்த முடியவில்லை) தற்போது எம்.வை. ஆசிக் மௌலவி இப்பணியினைத் தொடர்ந்து வருகின்றார்.

11. மஸ்ஜிதுல் ஹுதா (அட்டப்பள்ளம் ஜும்ஆ பள்ளிவாசல்)

நிந்தவூர் அட்டப்பள்ளம் பிரதேசம் ஆரம்பத்தில் குடியிருப்புக்கள் குறைந்த பகுதியாகக் காணப்பட்டது. கடற்கரையை அண்மிய பகுதிகளில் தமிழ் இன மக்கள் ஓரளவு செறிவுடன் வாழ்ந்தனர். 1965ஆம் ஆண்டளவில் பிரதான வீதிக்கருகில் முஸ்லிம்களின் குடியேற்றம் அதிகரிக்கத் தொடங்கியது. 1968ஆம் ஆண்டில் சுமார் 90 முஸ்லிம் குடும்பங்கள் வாழ்ந்தனர். இவர்களின் தொழுகை மற்றும் மார்க்க வழிகாட்டுதல்களுக்காகவும், பிரதான வீதியால் பயணிப்பவர்கள், வயல் வெளிகளுக்குச் செல்பவர்களின் பயன்பாட்டிற்காகவும் பிரதான வீதிக்கருகில் பள்ளிவாசல் ஒன்றை அமைக்க வேண்டும் என்று ஊர் பிரமுகர்கள் விரும்பினர். பிரதான வீதிக்கருகில் ஏ. அசனார் லெப்பை (அசனாபோடி) என்பவருக்கு வளவுகள் காணப்பட்டன. மேர்ஸா ஹாஜியாரின் வேண்டுகோளை ஏற்று தனது காணியின் ஒரு பகுதியினை வக்பு செய்வதற்கு அவரும் சம்மதித்திருந்தார். பள்ளிவாசலுக்காக நிதிசேகரிப்பு இடம்பெற்றுக் கொண்டிருந்த போது ஏற்பட்ட கருத்து முரண்பாடு காரணமாக அசனாப் போடி அவர்கள் தாம் வாக்களித்திருந்த காணியை வக்பு செய்ய மறுத்து விட்டார். அதனால் அட்டப்பள்ள மத்திய வீதியில் பிரதான வீதியிலிருந்து சுமார் 200 மீற்றர் தூரத்தில் பூமரத்தடியில் (தற்போது ஜுமானா அரிசி ஆலை அமைந்துள்ள இடம்) காணியொன்று கொள்வனவு செய்யப்பட்டு பள்ளிவாசலுக்கு அத்திவாரமும் இடப்பட்டது.

இந்த நேரத்தில் அசனாப் போடி அவர்களுக்கு நோயேற்பட்டு மட்டக்களப்பு வைத்தியசாலையில் அனுமதிக்கப்பட்டிருந்தார். மேர்ஸா ஹாஜியாரும் கண் நோய் காரணமாக சிகிச்சைக்காக அங்கு சென்றிருந்தார். வாட்டில் இருவரும் அளவளாவிவியபோது பள்ளிவாசலுக்கு காணியை தருவதாகக்கூறி பின்னர் மறுத்தமையினால் தான் உனக்கு இந்நோய் ஏற்பட்டுள்ளது என மேர்ஸா ஹாஜி பரிசாசமாகக் கூற, அசனாப்போடி தாம்

தவறு செய்து விட்டோமே என்று வருந்தி முன்னர் தருவதாகக் கூறிய காணியை வக்பு செய்தார். ஏற்கனவே தொடங்கப்பட்ட கட்டடப்பணி நிறுத்தப்பட்டு புதிய காணியில் (தற்போதைய இடம்) பள்ளிவாசல் அமைக்கும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. 10'X 20' விஸ்தீரணமான பள்ளிவாசல் கட்டப்பட்டு 1970ஆம் ஆண்டில் திறந்து வைக்கப்பட்டது. பள்ளிவாசலுக்கு அண்மையில் கிணறு ஒன்றும் காணியைச் சுற்றி சிலிப்பர் கட்டைகள் நடப்பட்டு முட்கம்பி வேலியும் அமைக்கப்பட்டது. பின்னர் பள்ளிவாசல் கட்டடத்துடன் வராந்தாவும் தெற்கு பக்கமாக சிறிய ஹவுஸும் கட்டப்பட்டது. சுற்று மதில்களும் அமைக்கப்பட்டன. மிக நீண்ட காலமாக இக்கட்டடம் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்தது.

2000ஆம் ஆண்டில் பழைய கட்டடம் அகற்றப்பட்டு மூன்று மாடிகள் கொண்ட புதிய பள்ளிவாசல் கட்டடம் அமைக்கும் பணிகள் முடுக்கி விடப்பட்டன. தற்போது முதலிரு மாடிகளுக்கான கட்டட வேலைகளில் 70% வேலைகள் நிறைவு பெற்றுள்ளன. இப்பள்ளிவாசலின் அமைப்பிற்கு ஊர் பிரமுகர்களும், அருகிலுள்ள அரிசி ஆலை முதலாளிகளும் உதவிகளை வழங்கி வருகின்றனர். அல்ஹாஜ் எஸ்.எச். அஹமது (செட் றாசீக்) அவர்களும் கணிசமான உதவியினை புரிந்துள்ளார். வயல் வெளிகளில் நெல் சேகரிப்பதன் மூலமாகவும் கட்டடத்திற்காக நிதி திரட்டப்பட்டது.

இப்பள்ளிவாசலின் ஜமாஅத்தினரால் தெரிவுசெய்யப்பட்ட முதலாவது நிர்வாக சபை தலைவராக அல்ஹாஜ் எம்.ரி.எம். தெளபீக் (முன்னாள் வலயக் கல்விப் பணிப்பாளர்) அவர்களும், பின்னர் மர்ஹூம் எம்.எம். ஆதம்பாவா (மஞ்சப் புலவரின் ஜப்பார்), மர்ஹூம் யூ.கே. ஆதம்பாவா ஆகியோர் பணியாற்றினர். 1994ஆம் ஆண்டிலிருந்து ஜனாப் எம். ரி. அஹமட் (லதீபு) அவர்களின் தலைமையில் நிர்வாக சபை இயங்கி வந்தது. தற்போது அல்ஹாஜ் ஏ. மஜீட் (நயீம்) அவர்கள் தலைவராக பணியாற்றுகின்றார். இப்பள்ளிவாசலின் பரிபாலன சபையில் செயலாளராக நீண்ட காலமாக ஜனாப் ஏ.எல். ஆதம்லெப்பை (அன்வர்) அவர்கள் குறிப்பிடத்தக்க வகையில் செயலாற்றி வருகின்றார்.

இப்பள்ளிவாசலை அமைப்பதற்காக ஆரம்பத்தில் வாங்கப்பட்ட காணியினை விற்று பெறப்பட்ட பணம் மஸ்ஜிதுல் ஹிதாயாவின் கட்டுமானப் பணிக்கு வழங்கப்பட்டது. ஜங்காலத் தொழுகைக்காக பயன்படுத்தப்பட்ட இப்பள்ளிவாசல் நிந்தவூர் ஜம்ஆ பள்ளி வாசலின் அனுமதியுடன் 2008.08.08ஆம் திகதியில் இருந்து ஊரின் இரண்டாவது ஜம்ஆ பள்ளிவாசலாக இயங்கி வருகின்றது.

12. மஸ்ஜிதுல் ஜென்னா (தோட்டத்துத் தைக்கியா)

நிந்தவூரில் வடக்கு எல்லை வெட்டாறும், வடகடல் சாலை (மீராநகர் வீதி) என்பவற்றிற்கு இடைப்பட்ட பகுதி 1960ஆம் ஆண்டளவில் மக்கள் பரம்பல் குறைந்த பகுதியாகவும், சிறு பற்றைக் காடுகளும், தென்னந் தோட்டங்களும் நிறைந்த இடமாகவும் காணப்பட்டது. தோட்டம் என்று அழைக்கப்பட்ட அப்பகுதியில் 1970ஆம் ஆண்டளவில் குடியிருப்புக்கள் அதிகரிக்கத் தொடங்கின. பிரதேச மக்கள் தொழுவதற்கோ, சிறார்கள் குர்ஆனைக் கற்றுக்கொள்வதற்கோ ஓரிடம் இல்லாதிருந்தது. பிரதேச மக்கள் ஏழை விவசாயிகளாகவும், மீனவர்களாகவும் இருந்தனர். இவர்களால் பள்ளிவாசல் ஒன்றை அமைப்பது முடியாத காரியமாகவே இருந்தது. இவ்வாறான வேளையில் அப்பிரதேசத்தில்

வாழ்ந்த ஊரின் மூத்த உலமாக்களில் ஒருவரான மர்ஹூம் எம்.ஏ. மக்பூல் ஆலிம் அவர்களும், அவரது மருமகன்களான மர்ஹூம் ஏ. முஹம்மது தம்பி ஆலிம் (தமீம் ஆலிம்) மற்றும் அதிபர் மர்ஹூம் கே.எல். அப்துல் மஜீட் (மஜிது மாஸ்டர்) ஆகியோர் பள்ளி வாசலை அமைக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டனர். அப்போது நிந்தவூர் ஜும்ஆ பள்ளி வாசலின் நிர்வாகத் தலைவராக பணியாற்றிய எம்.எம். மேர்ஸா ஹாஜியார் அவர்களிடம் இம்மூவரும் சென்று பிரதேசத்தில் பள்ளிவாசலின் அவசியத்தை வலியுறுத்திய போது அதனை அவரும் ஏற்றுக் கொண்டார். பள்ளிவாசலுக்குான காணியினை எவராவது வக்பு செய்வார்களா? என்ற தேடலில் பல மாதங்கள் கழிந்தன.

இவ்வேளையில் ஊர் அதிகாரி என்றழைக்கப்பட்ட மர்ஹூம் உதுமான்கண்டு அவர்களின் மகன் தங்கம்மா என்பவர் ஒருதுண்டு வளவினை விற்பதற்கு முயற்சி செய்வதாக இவர்கள் அறிந்தனர். பிரதேச மக்களிடமிருந்து வசூல் செய்து இவ்வளவினை வாங்குவது சிரமமானதாகவும், காலவிரயத்தை ஏற்படுத்தக்கூடியதாகவும் இருந்ததை உணர்ந்த இவர்கள் தமது வசதிக்கேற்ப பணத்தைச் சேர்த்துக்கொண்டு மேர்ஸா ஹாஜியாரைச் சந்தித்தனர். அவரும் மனமுவர்ந்து மிகுதிப்பணத்தை வழங்கி குறித்த வளவினை கிரயத்திற்குப் பெற்றுக் கொண்டனர். இவ்விடத்தில் முதலில் 1971ஆம் ஆண்டின் முற்பகுதியில் ஓலைக் கிடுகினால் குடிசைப் பள்ளிவாசல் அமைக்கப்பட்டது. கிணறு ஒன்றும், சிறு ஹவுஸு ஒன்றும் கட்டப்பட்டன. கைகளால் நீர் இறைத்தே ஹவுஸு நிர்மாணப்பட்டது. இரவு வேளையில் குப்பி விளக்கு, அரிக்கன் லாம்பு என்பன ஒளி கொடுத்தன. ஐங்காலத் தொழுகைகள் கிரமமாக இடம்பெற்றன. மூன்று மாத காலத்திற்குள் குர்ஆன் மத்ரஸாவும் ஏற்படுத்தப்பட்டது. தொழுகை நடாத்தும் இமாமாகவும், குர்ஆன் மத்ரஸாவின் ஆசானாகவும் மர்ஹூம் தமீம் ஆலிம் அவர்கள் பணியாற்றினார்கள். மக்களின் விருப்பத்திற்கமைவாக இப்பள்ளிவாசலின் பரிபாலகராக மர்ஹூம் மேர்ஸா ஹாஜியார் அவர்கள் இருந்தார்கள். இந்நிலையில் ஜும்ஆ பள்ளிவாசலின் பரிபாலனத்தின் கீழ் இம்மஸ்ஜித் கொண்டு வரப்பட்டது.

1973ஆம் ஆண்டின் பிற்பகுதியில் மேர்ஸா ஹாஜியாரின் தலைமையில் இடம்பெற்ற கூட்டத்தில் மர்ஹூம் ஏ.எம். அஹமட் (அதிபர்) அவர்கள் தலைவராகவும் மர்ஹூம் கே.எல். அப்துல் மஜீட் அவர்கள் செயலாளராகவும், அல்ஹாஜ் கே. முஹமட் தம்பி (ஆசிரியர்) இணைச் செயலாளராகவும் மர்ஹூம் எஸ்.எம். இப்றாஹீம் கங்காணி பொருளாளராகவும் கே.பி.எம். அபூபக்கர் மரைக்கார், ஏ.எம். இப்றாலெப்பை ஏ. ஆதம்பாவா ஆகியோரை உறுப்பினர்களாகவும் கொண்ட நிர்வாக சபை தெரிவு செய்யப்பட்டது. இந்நிர்வாக சபையினர் பிரதேச வாசிகளினதும், ஊர் பிரமுகர்களினதும் நிதியுதவியுடன் நிர்ந்தர பள்ளிவாசல் கட்டிடத்தினை 1980ஆம் ஆண்டளவில் கட்டி முடிந்தனர். அதுவரை காலமும் தோட்டத்துத் தைக்கியா என்றழைக்கப்பட்ட இப்பள்ளிவாசல் மஸ்ஜிதுல் ஜென்னா என பெயர்மாற்றம் செய்யப்பட்டது.

காலக்கிரமத்தில் இடநெருக்கடி மீண்டும் ஏற்பட்டது. மஸ்ஜிதை விஸ்தரிக்கும் நோக்கத்தில் வடபுறத்தில் இருந்த வளவு வெளிநாட்டில் வேலைசெய்த பிரதேச வாசிகளின் உதவியுடன் கடைக்காற மூத்தம்பி அவர்களிடமிருந்து கொள்வனவு செய்யப்பட்டது. இவ்வளவில் முதலில் ஓதப்பள்ளி தனியாக அமைக்கப்பட்டது. இதன் பின்னர் 1985ம் ஆண்டளவில் அல்ஹாஜ் எம்.ரி.எம். ரிபான், ஜனாப் ஏ. ஜெமீல் ஆகியோரை தலைவர் செயலாளர்களாகக் கொண்ட நிர்வாக சபையொன்று பொறுப்பேற்றுக் கொண்டது. இக்காலப்பகுதியில் புதிதாக கழிவறைத் தொகுதியொன்றும் 40 அடி நீளமான

ஹவுஸ் ஒன்றும் 20 அடி அகலம் கொண்ட வராந்தாவும் அமைக்கப்பட்டது. 1992இல் அல்ஹாஜ் ஏ. சஹீட் அஹமட் அவர்களின் தலைமையிலான பரிபாலன சபையொன்று தெரிவு செய்யப்பட்டது. இச்சபையினர் கட்டிடத்தின் குறைபாடுகளை நிவர்த்தி செய்து பராமரித்ததோடு வருமானத்தை ஈட்டிக் கொடுக்கும் நோக்கில் சிறு கடைத்தொகுதி யொன்றையும் நிர்மாணித்துக் கொடுத்தனர்.

1999ஆம் ஆண்டின் இறுதிப் பகுதியில் அல்ஹாஜ் எஸ்.எம். காசீம் அவர்களின் தலைமையிலான நிர்வாகசபை பரிபாலனத்தை பொறுப்பேற்றது. இவர்கள் நவீன காலத் திற்குப் பொருத்தமான வகையில் மாடி அமைப்புடனான பள்ளிவாசலை அமைப்பதற்கு திட்டமிட்டு செயற்பட்டனர். மர்ஹூம் அன்வர் இஸ்மாயில் (பா.உ) அவர்களின் உதவி யுடன் தற்காலிகத் தகட்டுக் கொட்டில் ஒன்று அமைக்கப்பட்டது. பகுதி பகுதியாக பள்ளிவாசல் கட்டடம் உடைக்கப்பட்டு மீள் நிர்மாண வேலைகள் இடம்பெற்றன. வெளி நாட்டில் வேலை செய்த பிரதேசவாசிகள் உதவிகளைப் புரிந்தனர். ஜனாப் எம். மன்கூர் அவர்கள் வெளிநாட்டிலிருந்து கணிசமான தொகையினை அனுப்பி வைத்திருந்தார். அல்ஹாஜ் பி. உமர்கத்தா (பிரதேச சபையின் முன்னாள் உபதவிசாளர்), வை.எல். சுலைமான் லெப்பை (பி.ச. உறுப்பினர்) ஆகியோர் வெளியிடங்களிலிருந்து நிதிகளைப் பெற்றுக் கொடுத்தனர். அல்ஹாஜ் எம்.ரி. ஹுசன் அலி (பா.உ) தமது பன்முகப்படுத்தப்பட்ட நிதியிலிருந்து ஒரு கணிசமான தொகையினை ஒதுக்கீடு செய்தார். இவ்வாறு சகலரினதும் பங்களிப்புடன் இரு மாடிகளைக் கொண்ட பள்ளிவாசல் கட்டடம் புதுப் பொலிவு பெற்றுள்ளது.

13. மஸ்ஜீதுல் றஹ்மத்துல்லாஹ் (கொலணி பள்ளி)

நிந்தவூரின் வட, கிழக்கு எல்லைப்புறத்தில் 1ஆம் பிரிவில் கொலணி என அழைக்கப்படும் பிரதேசம் அமைந்துள்ளது. 1970ஆம் ஆண்டளவில் இப்பிரதேசத்தில் மிகக் குறைந்தளவான மக்களே வாழ்ந்து வந்தனர். எனினும் மீனவர்கள் ஒன்றுகூடும் ஒரு பகுதியாக இது காணப்பட்டது. பிரதேசவாசிகளும், ஒன்று சேரும் மீனவர்களும் தமது மதக் கடமைக்காக ஒரு பள்ளிவாசல் அவசியம் என்பதை உணர்ந்தனர். இவர்கள் 1971இல் வெட்டாற்று முகத்துவாரத்திலிருந்து சுமார் 100 மீற்றர் தூரத்தில் அரச காணியில் ஓலைக் கிடுகளைக் கொண்டு ஒரு பள்ளிவாசலை அமைத்தனர். ஒரு கிணற்றினையும் அருகில் கட்டிக் கொண்டனர். (இக்கிணறு இற்றைவரை பள்ளிக் கிணறு என்ற பெயரில் அவ்விடத்தில் உள்ளது.) இப்பள்ளிவாசலை அமைப்பதற்கும், தொழுகைகள் கிரமமாக இடம் பெறவும் ஏ. சமுர்தீன் (வட்டாணை), ஏ.எல். முஹமட் தம்பி (ராசா வட்டாணை), வை. அச்சி முகம்மது, ஏ.எம். ஹனிபா (மாங்குட்டி) ஆகியோர் முனைப்புடன் செயற்பட்டனர். பரிபாலனத் தலைவராக மர்ஹூம் சரிபுத்தீன் வட்டாணையும், இமாமாக மர்ஹூம் சாலிம்பர் மௌலானா அவர்களும் பணியாற்றினர்.

கடற்கரையில் பள்ளிவாசல் அமையப் பெற்றதினால் பல அசௌகரியங்கள் ஏற்பட்டன. இந்நிலையில் பள்ளிவாசல் அமைந்திருந்த இடத்திலிருந்து மேற்கே 150 மீட்டர் தூரத்தில் மர்ஹூம் ஏ.எல். இப்றாஹீம் ஹாஜியார் (ரசப் போடியார்) அவர்களுக்கு வளவொன்று இருந்தது. பள்ளிவாசல் அமைப்பதற்கு குறித்த வளவினை (54'X120') விற்பனை செய்வதற்கு இணங்கிய இப்றாஹீம் ஹாஜியார் அவர்கள் அதற்கான பெறு மதியை வழங்குவதற்கு கால அவகாசத்தை வழங்கி இருந்தார். பிரதேச வாசிகளால் குறித்த தொகையை வசூல் செய்வதற்கு முடியாமல்போனது. இருப்பினும் மர்ஹூம்

இப்பாறாஹீம் ஹாஹீயார் அவர்கள் அதுவரை சேகரிக்கப்பட்ட பணத்தை பெற்றுக்கொண்டு காணியை வழங்கினார். இதற்கான 6527 இலக்க உறுதிப்பத்திரம் 1983இல் எழுதப்பட்டுள்ளது. மேலும் நிந்தவூர் 4ஆம் பிரிவில் வாழ்ந்த மர்ஹும் அபூபக்கர் அஹமது என்பவர் 38' X 120' பரப்புடைய வளவினை வக்பு செய்திருந்தார். 1984ஆம் ஆண்டில் இப்புதிய இடத்தில் குடிசைப் பள்ளிவாசலொன்று அமைக்கப்பட்டது. கிணறு, மின்சார வசதிகளும் ஏற்படுத்தப்பட்டன. சமகாலத்தில் அருகில் பள்ளிவாசலுக்குான நிரந்தரக் கட்டடம் அமைப்பதற்கான முயற்சிகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டன. மஹல்லாவாசிகள், ஊர் பிரமுகர்கள், மீனவர்கள், இம்றான் விளையாட்டுக் கழகத்தினர் போன்றவர்களின் பங்களிப்புடன் சிறுகச் சிறுக நிதி சேகரிக்கப்பட்டு பள்ளிவாசல் கட்டப்பட்டு 1989ஆம் ஆண்டில் திறந்து வைக்கப்பட்டது. 1984 முதல் 1996 வரை சமுர்தீன் வட்டாணை, ராசா வட்டாணை, முஸ்தபா போன்றவர்கள் மாறிமாறி நிர்வாகத் தலைவர்களாக பணியாற்றி பள்ளிவாசலின் பௌதீக முன்னேற்றத்திற்கும், மக்களின் ஆன்மீக முன்னேற்றத்திற்கும் சேவை யாற்றினர். 1996ஆம் ஆண்டில் ஜனாப் ஏ.எம். பக்கீர் முகைதீன் (ஜெமீல்) நிர்வாகத் தலைமையேற்று 2009வரை பள்ளிவாசலின் முன்னேற்றத்திற்காக உழைத்தார். இவரது பரிபாலனக் காலத்தில் பள்ளிவாசலின் வராந்தா, சுற்றுமதில்கள், கழிவறைகள், குர்ஆன் மத்ரஸா கட்டடம் என்பன அமைக்கப்பட்டன.

2004இல் ஏற்பட்ட சுனாமியால் இப்பள்ளிவாசலின் சுற்றுமதில்களும், குர்ஆன் மத்ர ஸாவும், கழிவறைகளும் முற்றாகச் சேதமடைந்தன. எனினும் பள்ளிவாசலில் சிறு வெடிப் புகளைத் தவிர வேறு சேதங்கள் ஏற்படவில்லை. அப்போதைய நிர்வாக சபையினர் இச்சேதங்களைச் சீர்செய்வதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொண்டனர். 2009ஆம் ஆண்டில் சமுர்த்தி உத்தியோகத்தர் ஏ.ஹி. பிர்தௌஸ் (சமுர்த்தி அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்) அவர்களின் தலைமையில் பொறுப்பேற்ற தற்போதைய பரிபாலனசபையினர் இக்கட்டப் பணியினை சிறப்பாக செய்து முடித்தனர். 2005ஆம் ஆண்டில் அரச சார்பற்ற நிறுவன மொன்று பிரதேச மக்களுக்காக இப்பள்ளிவாசல் காணியில் பல்தேவைக் கட்டடம் ஒன்றை அமைத்துக் கொடுத்துள்ளது. 200 குடும்பங்களை மஹல்லாவாசிகளாகக் கொண்டுள்ள இப்பள்ளிவாசலின் பெயர் 1994இல் மஸ்ஜிதுல் ற:மத்துல்லாஹ் என மாற்றப்பட்டு இற்றை வரை இதே பெயரில் அழைக்கப் பட்டு வருகின்றது.

14. மஸ்ஜிதுல் ஜலாலியா (நெல்லித்தீவு பள்ளிவாசல்)

நிந்தவூர் பிரதான வீதிக்கு மேற்குப் புறப்பகுதி நெல்லித்தீவு என அழைக்கப்பட்டு வருகின்றது. இப்பகுதியில் 1975ஆம் ஆண்டிற்கு முன்னர் பள்ளிவாசலோ, குர்ஆன் மத்ரஸாவோ இருக்கவில்லை. ஊரில் குர்ஆன் மத்ரஸாக்கள் பள்ளிவாசல்களையொட்டியே இயங்கி வருவது வழமையாகக் காணப்பட்டது. இதனால் பிரதேச சிறார்கள் பிரதான வீதியைக் கடந்து தூரஇடங்களில் இருக்கும் குர்ஆன் மத்ரஸாக்களுக்கு செல்ல வேண்டிய நிலை காணப்பட்டது. இது ஆபத்தானதாகவும், சிரமமானதாகவும் இருந்ததினால் சிறார்களின் குர்ஆன் கல்விக்கு ஒரு மத்ரஸாவை அமைக்க வேண்டுமென்று பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த முக்கியஸ்தர்கள் தீர்மானித்தனர். இவர்கள் மர்ஹும் பசீல் ஏ மஜீத் அவர்களிடம் நிலைமையை விளக்கினர்.

மர்ஹும் பசீல் ஏ. மஜீத் அவர்களின் ஏற்பாட்டில் மத்ரஸா அமைப்பதற்கான காணியை வெள்ளைக்குட்டிப் பரிகாரியிடமிருந்து ஹுசைன் நீதவான் அவர்கள் வாங்கி வக்பு செய்தார். கொழும்பைச் சேர்ந்த சுலைமான் அன்ட் சன்ஸ் உரிமையாளரின் பெயரில்

அவரது மகள், மருமகன் ஆகியோர் பள்ளிவாசலை அமைத்துக் கொடுத்தனர். ஐங்காலத் தொழுகையும் குர்ஆன் மத்ரஸாவும் குறித்த கட்டடத்தில் நடைபெற்று வந்தது. அஸ்பஸ்லெஸ் தகட்டினால் (சீட்டின்) கூரை அமைக்கப்பட்டிருந்தது. இது வெயில் காலங்களில் தொழுகையில் கலந்து கொள்பவர்களுக்கு சிரமத்தைக் கொடுத்தது. கோப்பிச மரங்களும் சேதமடையத் தொடங்கின. இதனால் 2008ஆம் ஆண்டளவில் பள்ளிவாசல் கோப்பிசம் மாற்றப்பட்டு ஓடு போடப்பட்டது. அதன்பின்னர் தரைக்கு மாபிள் கற்கள் பதிக்கப்பட்டன. இப்புனரமைப்புப் பணிகளுக்கு பிரதேசவாசிகள் பெரிதும் உதவினர். ஜனாப் எம்.எச். முஸ்தாக் (ஹனீபா ஹாஜியார் மகன்) ஒரு கணிசமான தொகையினை இப்புனரமைப்புக்காக வழங்கியிருந்தார்.

ஆரம்பகாலத்தில் பள்ளிவாசலின் பரிபாலன செலவுகளுக்கு போதுமான வருமானம் கிடைக்கவில்லை. பிடி அரிசி அறவீடு செய்யப்பட்டு செலவுகள் ஈடுசெய்யப்பட்டன. (மஹல்லாவைச் சேர்ந்த வீடுகளுக்கு பள்ளிவாசலின் நிர்வாகத்தால் மண் முட்டிகள் வாங்கிக் கொடுக்கப்படும். இம்முட்டிகளில் அரசியை பிடுகளாக போட்டுவிட்டே பெண்கள் சோறு சமைப்பர். முட்டி அரிசியால் நிறைந்தவுடன் அதனை எடுத்து வந்து பள்ளிவாசலில் கொடுத்து முட்டியை திருப்பி எடுத்துச் செல்வர். இவ்வாறு பெறப்படும் அரிசி விற்பனை செய்யப்பட்டு நிதி சேரிக்கப்படும். இதனை பிடிஅரிசி அறவிடுதல் என்று கூறுவர்) 1980ஆம் ஆண்டில் குர்ஆன் மத்ரஸாவுக்கான தனியான கட்டடம் அமைக்கப்பட்டது. 1982இல் நிந்தவூர் ஜம்ஆ பள்ளிவாசலின் பரிபாலனத்தின் கீழ் இதன் பரிபாலனமும் கொண்டு வரப்பட்டது.

இப்பள்ளிவாசலின் முதலாவது நிர்வாக சபையின் தலைவராக ஜனாப் எம். பிச்சை முகைதீன் அவர்கள் பணியாற்றினார். தொடர்ந்து வை.எல்.ஏ. அஸ்ஸீ (எச்.எம். அவர்களின் மகன்) ஏ. அலியார் (ஜெசீலா கோல்ட் ஹவுஸ்), ஏ. முகமட்தம்பி, எம். கமறுதீன் (ஹனீபா ஹாஜியார் மருமகன்) ஆகியோர் பணியாற்றினர். 2009இல் இருந்து அல்ஹாஜ் எம்.எல்.எம். ஹனீபா அவர்களின் தலைமையிலான சபை இயங்கி வருகின்றது. இப்பள்ளிவாசலின் முதலாவது இமாமாக மர்ஹூம் ஈச்சங்கொட்டை ஆலிம் மர்ஹூம்களான எம்.ஏ. மக்பூல் ஆலிம் ஏ. அலியார்லெப்பை (கொன்னலெப்பை), ஹாஜிகளான எம்.ரி. நௌபல் அலி, எஸ்.எச். ஜி.பர், என். இஸ்மத் மௌலவி எம்.எஸ்.முஹம்மது அன்வர் மௌலவி ஆகியோர் சேவையாற்றி உள்ளனர். தற்போது ஏ.சி. முபாறக் ஹாபிழ் அவர்கள் இப்பணியை தொடர்ந்து வருகின்றார்.

15. மஸ்ஜிதுல் நூர் (முத்து முஹம்மது ஹாஜியார் தைக்கியா)

1970ஆம் ஆண்டுக் காலப்பகுதியில் அப்போதைய ஐந்தாம் குறிச்சியில் பிரதான வீதி அருகில் நிந்தவூர் சினிமா என்ற பெயரில் ஒரு படமாளிகை பிரபல்யம் பெற்றிருந்தது. பல இடங்களில் இருந்தும் மக்கள் கூடும் இடமாகவும், சண்டை. சச்சரவுகள் அதிகளவில் இடம்பெறும் இடமாகவும் அப்பிரதேசம் காணப்பட்டது. இப்பிரதேசத்தில் ஒரு பள்ளிவாசலை அமைத்தால் பல நல்ல மாற்றங்களைக் கொண்டுவர முடியும் என சில முக்கியஸ்தர்கள் கருதினர். இவர்கள் பிரதான வீதியின் அருகில் பள்ளிவாசலுக்கான இடத்தினைத் தேடினர். பல வருடங்கள் கழிந்தபோதிலும் இம்முயற்சி வெற்றி பெறவில்லை.

தியேட்டரடியிலிருந்து கிழக்கே சுமார் 300 மீற்றர் தூரத்தில் முதலாம் குறுக்குத்

தெரு சந்திக்குமிடம் அலியாண்ட சந்தியென அழைக்கப்பட்டது. இப்பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த மர்ஹும் கே. மீராலெப்பை ஓடாவியார் (தாஹிர் மௌலவியின் தந்தை) அவர்கள் தமக்கு சொந்தமான 100' X 72' விஸ்தீரணமான காணியை வக்பு செய்வதற்கு முன்வந்தார். அப்பகுதியைச் சேர்ந்த மக்கள் நிதிசேகரிக்கும் முயற்சியை தொடங்கினர். அவ்வேளையில் சவுதி அரேபியாவில் பணியாற்றி வந்த பேராசிரியர், கலாநிதி ஏ.எம்.எம். இஸ்ஹாக் ஹாஜியார் அவர்கள் விடுமுறையில் வீடு திரும்பியிருந்தார். பிரதேச மக்கள் இவரிடத்தில் நிதிசேகரிக்கச் சென்றனர். பள்ளிவாசலின் அவசியத்தை உணர்ந்த அவர் காணியை பணங்கொடுத்து வாங்கி, பள்ளிவாசலை தன் சொந்தச் செலவில் கட்டிக்கொடுப்பதற்கு முன்வந்தார். மீராலெப்பை ஓடாவி அவர்கள் காணிக்காக பணம்பெற விரும்பாத போதிலும் கலாநிதி இஸ்ஹாக் அவர்களின் வற்புறுத்தலின் பெயரில் ஒரு தொகையை பெற்றுக் கொண்டு காணியை வழங்கினார். 1978ஆம் ஆண்டில் கட்டடப் பணிகள் ஆரம்பமாகின.

கலாநிதி இஸ்ஹாக் அவர்களின் பூரண நிதிப்பங்களிப்புடன் 1980ஆம் ஆண்டில் பள்ளிவாசல் கட்டி முடிக்கப்பட்டு வக்பு செய்யப்பட்டது. இதற்கான 4537ஆம் இலக்க உறுதிப்பத்திரம் 2006.07.05இல் எழுதப்பட்டு ஜும்ஆ பள்ளிவாசலின் பரிபாலனத்திடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. 1986இல் பள்ளியோடு ஒட்டியதாக வராந்தா ஒன்று அமைக்கப்பட்டது. பின்னர் மினரட், நீர் தாங்கி, கழிவறைத் தொகுதி, புதிய ஹவுஸு என்பன கட்டப்பட்டன. இக்கட்டடம் மஹல்லா வாசிகளுக்கு போதுமானதாக இல்லாததனால் இரண்டு மாடிகளைக் கொண்ட பள்ளிவாசலை அமைப்பதற்கு தற்போதைய நிர்வாக சபையினர் தீர்மானித்தனர். இதற்கமைய 2014 ஜனவரியில் அத்திவாரம் இடப்பட்டு கட்டட வேலைகள் தொடர்ந்த வண்ணமுள்ளன. இப்பள்ளிவாசல் கட்டடத்தைப் பூர்த்திசெய்ய சகலரினதும் உதவியை அதன் நிர்வாகிகள் எதிர்பார்த்துள்ளனர்.

எமக்குக் கிடைத்த தகவல்களின்படி இப்பள்ளிவாசலின் முதலாவது நிர்வாக சபைத் தலைவராக மர்ஹும் கே. மீராலெப்பை (ஓடாவியார்) அவர்களும் அவரைத் தொடர்ந்து, ஏ.உதுமாலெப்பை கங்காணி (அமாலுல்லாவின் தந்தை), ஏ. முகம்மது தம்பி (சிக்கர்ர இறமளான்), வை.எல்.எஸ். ஹமீட் (சரிபுத்தீன் ஓடாவி), எம்.எல். அப்துல் மஜீத் (ஹோம் காட் மஜீது) யூ.எல். ஆதம் (சாவல் ஹாஜி) ஆகியோர் பணியாற்றியுள்ளனர். தற்போது எம்.ஏ.எம். அஸ்பர் (சமுர்த்தி உத்தியோகத்தர்) அவர்கள் கடமையாற்றுகின்றார். அதே போல் முதலாவது இமாமாக ஏ.உதுமாலெப்பை (பேக்கரிமோதின்) அவர்களும், தொடர்ந்து ஏ. ம.முது (உடையார் மோதின்), எம். காசீம் மோதின் (சுமார் 20 வருடங்கள்), ஈ.எம். சீனிமுஹம்மது (துள்ளர் சீனியம்மது), எம்.எம். கமறுத்தீன் மௌலவி, யூ.எல். றபாயுதீன் மௌலவி எம்.எல். தாஹிர் மௌலவி போன்றவர்கள் சேவையாற்றி உள்ளனர். தற்போது மௌலவி ஏ. சாஜித் அலி அவர்கள் கடமையாற்றி வருகின்றார்.

16. மஸ்ஜிதில் பிர்தெளஸ் (வௌவாலோடை பள்ளிவாசல்)

நிந்தவூரின் அல்லிமுலை ஆறு கடலோடு சங்கமிக்கும் பகுதி வெளவாலோடை என அழைக்கப்பட்டு வந்தது. இப்பிரதேசத்தில் 1980ஆம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் மக்கள் தொகை குறைவாக இருந்தபோதிலும் மீனவர்கள் ஒன்றுசூடும் தலமாக காணப்பட்டது. மீனவர்களும், பிரதேச மக்களும் தமது தொழுகைக்காகவும், சிறார்களின் குர்ஆன் கல்விக்காகவும் ஒரு பள்ளிவாசலை அமைப்பதற்கு விரும்பினர். 1982ஆம் ஆண்டளவில் மீனவர்கள் ஒன்றிணைந்து அரச காணியில் ஓலைக் கிடுகுகள் கொண்டு ஒரு பள்ளி வாசலை அமைத்துக் கொண்டனர். பின்னர் நிரந்தரமான புதிய பள்ளிவாசலொன்றை

அமைப்பதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொண்டு வந்தனர். பிரதேச மக்கள் ஏழைகளாக இருந்தமையால் பள்ளிவாசலின் கட்டடப் பணிகள் மிகவும் மெதுவாகவே இடம் பெற்று வந்தது. கரைவலைத் தோணி உரிமையாளர்கள் பிடிபடும் மீனின் ஒரு பகுதியை இக்கட்டுமானப் பணிக்காக வழங்கி வந்தனர். பிரதேசத்தில் கடற்கரை மண் ஏற்றுபவர் களிமரிருந்தும் நிதி வசூலிக்கப்பட்டது. ஊர் பிரமுகர்களும் உதவி புரிந்தனர். அல்ஹாஜ் பைசால் காசீம்(ஆீ)அவர்கள் கோப்பிசத்திற்கான மரங்களை வாங்கிக் கொடுத்தார். இந்த வகையில் பள்ளிவாசல் கட்டடப் பணிகள் 1997ஆம் ஆண்டில் நிறைவு செய்யப் பட்டு திறந்து வைக்கப்பட்டது.

2004ஆம் ஆண்டில் ஏற்பட்ட ஆழிப்பேரலையால் பள்ளிவாசல் கட்டடத்திற்கு சேதம் ஏற்பட்டது. குர்ஆன் மத்ரலாவும், எல்லைச் சுவர்களும் முற்றாக நிர்மூலமாகின. சுற்றுச்சுவர் மீள்நிர்மாணம் செய்யப்பட்டுள்ள போதிலும் பள்ளிவாசல் இதுவரையில் புனர்நிர்மாணம் செய்யப்படாதுள்ளது. இப்பிரதேச மக்கள் ஜும்ஆ தொழுகைக்கு நிந்தவூர் ஜும்ஆ பள்ளிவாசலிற்கே சென்று வந்தனர். இதற்காக சுமார் 3 KM தூரம் பயணிக்க வேண்டியவர்களாக இருந்தனர். இவர்களின் சிரமத்தை உணர்ந்த ஜும்ஆ பள்ளிவாசல் நிர்வாகமும், உலமா சபையினரும் இணைந்து 2010.12.31ஆம் திகதியிலிருந்து குத்பா பிரசங்கம் நிகழ்த்துவதற்கு அனுமதி வழங்கியிருந்தது. அன்றிலிருந்து நிந்தவூர் ஜும்ஆ பள்ளிவாசலின் பரிபாலனத்திற்குட்பட்ட மூன்றாவது ஜும்ஆ பள்ளிவாசலாக இயங்கி வருகின்றது. இருந்த போதிலும் இடவசதிகள் போதாத நிலையிலும், கட்டடம் விரைவாக பழுதடையும் நிலைமையிலும் இப்பள்ளிவாசல் காணப்படுகிறது. மிக விரைவில் போதிய வசதிகள் கொண்ட பள்ளிவாசலாக மீள்நிர்மாணம் செய்யப்பட வேண்டிய கட்டாய நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. எனவே இதற்கு தம்மால் முடிந்த உதவிகளை புரியுமாறு அனைத்துத் தரப்பினரிடத்திலும் இப்பள்ளிவாசலின் பரிபாலகர்கள் வேண்டுகோள் விடுக்கின்றனர்.

இப்பள்ளிவாசலின் நிர்வாகம் மஹல்லாவாசிகளால் தெரிவு செய்யப்பட்டு வருகின்றது. இந்த வகையில் பரிபாலன சபையின் முதலாவது தலைவராக மர்ஹூம் ஏ.பி. மீராலெப்பை (அச்சி முதலாளி) அவர்களும் தொடர்ந்து ஜனாப் ஏ.எல்.எம். சாலிஹு (பிரதேச சபையின் முன்னாள் பிரதித் தவிசாளர்) அல்ஹாஜ் ஏ.எல். மஹ்ராப் (ஜீ.எஸ்), ஜனாப்கள் ஏ. அஹமது லெப்பை, கே.எல்.ஏ. ரசீட் ஆகியோர் சேவையாற்றினர். தற்போது ஜனாப் எம்.எம். சம்சுதீன் (சமுர்த்தி உத்தியோகத்தர்) அவர்களின் தலைமையிலான பரிபாலன சபை சிறப்புடன் இயங்கி வருகின்றது.

17. மஸ்ஜிதுல் றஹ்மான் (முட்டுக்காயர தைக்கியா)

1918ஆம் ஆண்டில் எதிர்காலத்தில் பள்ளிவாசலொன்றை அமைக்கும் பொருட்டு மர்ஹூம் உசன்பிள்ளைப் போடி ஆதங்கண்டுப் போடி என்பவர் 42'X210' விஸ்தீரணமுள்ள குடியிருப்புக் காணியை நிந்தவூர் ஜும்ஆ பள்ளிவாசலுக்கு வக்பு செய்திருந்தார். தற்போது றகுமானியாபுரம் என்றழைக்கப்படும் இக்காணி அமைந்துள்ள பிரதேசம் 1970ஆம் ஆண்டு வரை சிறு பற்றைக்காடாக இருந்தது. அங்கு சிறுகச்சிறுக மக்கள் குடியேறத் தொடங்கினர். 1980ஆம் ஆண்டளவில் மக்கள் செறிவு அதிகரிக்கத் தொடங்கியது. இம்மக்கள் தொழுவதற்காக பள்ளிவாசல் ஒன்றின் அவசியம் உணரப்பட்டது.

ஏற்கனவே காணியை வக்பு செய்தவரின் பேரரான ஜனாப் மு.த. கலந்தர் (முட்டுக்

காயர்ர முத்தம்பி) அவர்களின் தலைமையில் பிரதேசவாசிகள் ஒன்றிணைந்து குறித்த காணியில் 1982ஆம் ஆண்டில் ஓலைக் கிடுகுகள் கொண்டு ஒரு பள்ளிவாசலை நிர்மாணித்துக் கொண்டனர். அடுத்த வருடம் ஓலைக் குடிசையாக இருந்த பள்ளிவாசலை கட்டிடமாக மாற்றுவதற்குரிய முயற்சிகளை மேற்கொண்டனர். இரண்டு வருட காலத்திற்குள் 20'X 20' விஸ்தீரணமான பள்ளிவாசலொன்று தோற்றம் பெற்றது. அக்காலப்பகுதியில் காரைதீவில் அரிசி ஆலை வைத்திருந்த இந்தியாவைச் சேர்ந்த சி.பி. அஹமது அவர்கள் கிணறொன்றை அமைத்துக் கொடுத்தார். இப்பள்ளிவாசல் மர்ஹூம் கே. அலியார் மௌலவி அவர்களினால் திறந்துவைக்கப்பட்டது. இதன்பின்னர் பள்ளிவாசலுடன் வராந்தாவும், வெளி ஹவுஸும் கட்டப்பட்டது.

இப்பள்ளிவாசல் குறித்த காணியின் பின் அந்தத்தில் கட்டப்பட்டிருந்தது. இது பழுதடைந்து வருவதைக் கண்ட அல்ஹாஜ் மஜீட் அவர்களின் தலைமையிலான அப்போதைய நிர்வாகத்தினர் கட்டடம் அவ்வாறே இருக்க புதிய பள்ளிவாசலை வளவின் முற்பகுதியில் அமைப்பதற்கு திட்டமிட்டனர். 2000ஆம் ஆண்டில் அதற்கான வேலைகள் ஆரம்பமாகின. மாடி அமைப்புக் கொண்ட இப்புதிய கட்டடத்தின் கீழ்தள வேலைகள் முழுமையாக்கப்பட்டு 2009இல் திறந்து வைக்கப்பட்டது. இக்கட்டட பணிகளுக்கு பிரதேசவாசிகளும், ஊர் பிரமுகர்களும் உதவிகளைப் புரிந்தனர். வயல் நிலங்களில் நெல் சேகரிக்கப்பட்டும் நிதி திரட்டப்பட்டது.

இப்பள்ளிவாசலின் நிர்வாக சபையின் முதலாவது தலைவராக ஜனாப் மு.த. கலந்தர் அவர்களும் தொடர்ந்து நாவுரார் மேசன், ஏ.அப்துல் கபூர் ஹாஜியார், எம்.ரி. இஸ்மான் (ஓவிசர்), எம். மஜீத் (கறுத்தாப்போடி) ஆகியோர் பணியாற்றி உள்ளனர். 2010ஆம் ஆண்டிலிருந்து ஏ.பி.எம். பாயிஸ் தலைமையிலான பரிபாலன சபை இயங்கி வருகின்றது.

18. மஸ்ஜீதுல் பாக்கியத்துஸ் ஸாலிஹா (நாற்பது முழ அவுலியா பள்ளிவாசல்)

நிந்தவூரின் அட்டப்பள்ளப் பிரதேசத்தில் தோம்புக்கண்ட பகுதி நாற்பது முழ அவுலியாவின் அடக்கஸ்தலம் அமைந்துள்ள காரணத்தால் நீண்ட பாரம்பரியத்திற்குரிய ஒரு பிரதேசமாக மதிக்கப்படுகின்றது. சுமார் 150 வருடங்களுக்கு மேற்பட்ட வரலாற்றைக் கொண்ட இக்கபுறுஸ்தானம் காரணமாக இப்பிரதேசம் பள்ளியடிக் காடு என்று அழைக்கப்பட்டு வந்துள்ளது. இங்கு சுமார் 100 வருடங்களுக்கு மேலாக ஜனாஸாக்கள் அடக்கம் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. இந்த மையவாடியோடு இணைந்த சுமார் 96'X108' விஸ்தீரணமான வளவினை சுக்குருவர் என்று அழைக்கப்பட்டவர் (மர்ஹூம் தஸ்தகீர் ஜீ.எஸ். அவர்களின் பாட்டனார்) வக்பு செய்திருந்தார். மேலும் சுமார் 1 ¼ ஏக்கர் வளவினை ஏ.கே.எம். முஸ்தபா ஹாஜியார் வக்பு செய்திருந்தார். அவுலியாவின் அடக்கஸ்தலத்தின் தேவைகளுக்காகவும், ஜனாஸாக்களை அடக்கம் செய்வதற்காகவும், பள்ளிவாசலொன்றை அமைப்பதற்காகவுமே மேற்படி இறை நன்கொடைகள் (வக்புகள்) செய்யப்பட்டன.

இந்த வளவில் குடிசைப் பள்ளிவாசலொன்று 1982ஆம் ஆண்டளவில் அமைக்கப்பட்டது. இப்பள்ளிவாசலை நிர்ந்தரக் கட்டடமாக அமைப்பதற்கு முயற்சிகள் பலராலும் எடுக்கப்பட்ட போதிலும் அவை வெற்றியளிக்கவில்லை. இந்நிலையில் இக்குடிசைப்

பள்ளிவாசலுக்கு அருகில் கிராம அபிவிருத்திச் சங்கத்தால் (RDS) நடாத்தப்பட்டு வந்த வாசிகசாலை ஒன்று 1978ஆம் ஆண்டின் சூறாவளியால் பாதிப்படைந்த நிலையில் இருந்தது. பிரதேசவாசிகள் அரிசி ஆலை சங்கத்தினரின் உதவிகளுடனும் ஊர்மக்களின் பங்களிப்பினும் குறித்த வாசிகசாலையை 1987ஆம் ஆண்டில் பள்ளிவாசலாக மாற்றினர். இதன் பின்னர் அருகில் குர்ஆன் மத்ரஸாவிற்கான தனியான கட்டடமொன்றும் முன்னாள் அமைச்சர் ஏ.எல்.அதாவல்லாஹ் அவர்களின் உதவியுடன் அமைக்கப்பட்டது.

இப்பள்ளிவாசல் கட்டடம் நீண்டகாலமாக புனரமைக்கப்படாமல் பழுதடைந்த நிலையில் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்தது. இந்நிலையில் நிந்தவூர் ஜம்ஆ பள்ளிவாசலின் தலைவர் இமாம் மௌலவி அவர்களின் தலைமையில் இயங்கிய நிர்வாகத்தினரின் ஏற்பாட்டில் அரசு சார்பற்ற நிறுவனமான மேர்சி லங்காவின் மூலமாக புதிய பள்ளிவாசல் கட்டடம் மிக அழகிய முறையில் நிர்மாணிக்கப்பட்டு அந்நிறுவனத்தின் பிராந்திய இணைப்பாளர் அஷ்ஷேய்க் எம்.எச். முஜீப் அவர்களால் 2012 பெப்ரவரி மாதத்தில் திறந்து வைக்கப்பட்டது. இப் பள்ளிவாசல் தற்போதைய மஹல்லா வாசிகளின் தேவைக்குப் போதுமானதாக உள்ளது.

இங்கு முதலாவது இமாமாக ஜனாப் ஏ.அப்துல் சலாம் அவர்களும், தொடர்ந்து மர்ஹூம் யூ.கே. ஆதம்பாவா, ஜனாப் எம். லாபீர் போன்றவர்கள் சேவையாற்றியுள்ளனர். 2005ஆம் ஆண்டிலிருந்து ஏ.ஏ. ரஸ்ஸாக் மௌலவி அவர்கள் இப்பணியைத் தொடர்ந்து வருகிறார். இவர் சிறந்த முறையில் சிறுவர்களுக்கான ஒதப்பள்ளியை நடாத்துவதோடு அவர்களின் பாடசாலைக் கல்வி விருத்திக்காக பிரத்தியேக வகுப்புகளையும் சேவை அடிப்படையில் நடாத்தி வருகிறார். இப்பள்ளிவாசலின் நிர்வாக சபையின் முதலாவது தலைவராக ஜனாப் எம்.பி. ஜனூன் அவர்கள் பணியாற்ற அவரைத் தொடர்ந்து மர்ஹூம் யூ.கே. ஆதம்பாவா அவர்கள் கடமையாற்றினார். 2001ஆம் ஆண்டில் இருந்து மீண்டும் ஜனாப் எம்.பி.ஜனூன் அவர்களின் தலைமையில் பரிபாலன சபை சிறப்புற பணியாற்றி வந்தது. ஜனாப் ஜனூன் அவர்கள் இப்பள்ளிவாசலின் பௌதீக வளர்ச்சியிலும், பிரதேசத்தின் ஒழுக்க மேம்பாட்டிலும் காத்திரமான பங்களிப்புகளையாற்றி வந்தார். இந்நிலையில் இவர் 2014 பெப்ரவரியில் வபாத்தாக தற்போது ஜனாப் எம்.எம். அகமது லெப்பை அவர்கள் தலைவராகச் செயற்பட்டு வருகின்றார்.

19. மஸ்ஜிதில் அப்ரார்

நிந்தவூர் 14ஆம் பிரிவில் இரண்டாம் குறுக்கு வீதியை அண்மிய பகுதியில் பள்ளி வாசலின் அவசியமொன்று உணரப்பட்ட போது பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த முக்கியஸ்தர்களும், இளைஞர்களும் ஒன்றிணைந்து காணித் துண்டொன்றை வாங்குவதற்கான நிதி சேகரிப்பில் ஈடுபட்டனர். 1982ஆம் ஆண்டில் தற்போது பள்ளிவாசல் அமையப்பெற்றுள்ள காணியை ஏ. மீராசாஹிப் அவர்களிடம் இருந்து கிரயமாகப் பெற்றுக் கொண்டனர். இதற்கான உறுதி கிராம முன்னேற்றச் சங்கத்தின் பெயரில் எழுதப்பட்டது. குறித்த காணியில் பிரதேச வாசிகளினதும் ஊர் பிரமுகர்களினதும் உதவியுடன் பள்ளிவாசல் கட்டட வேலைகள் தொடங்கப்பட்டு 1987ஆம் ஆண்டில் திறந்துவைக்கப்பட்டது. இக்காணி உறுதிப்பத்திரம் பள்ளிவாசலின் நிர்வாகத்தின் பெயருக்கு 2006ஆம் ஆண்டில் எழுதப்பட்டது. மர்ஹூம் ஏ. சித்தீக் (ஹானியா டீச்சரின் கணவர்) அவர்கள் இந்நடவடிக்கையை முன்னின்று செய்து கொடுத்துள்ளார்.

எமக்குக் கிடைத்த தகவல்களின்படி இப்பள்ளிவாசலின் பரிபாலன சபையின் தலை

வராக ஐ. முகம்மது தம்பி (ஆதம்லெப்பை ஹாஜியார்) தொடர்ந்து ஜனாப்கள் எம். ஆதம்லெப்பை, எம்.ரி. அபூபக்கர் ஆகியோர் சேவையாற்றி உள்ளனர். 2005ஆம் ஆண்டிலிருந்து அல்ஹாஜ் ஏ.ஏ. வாஹிட் அவர்களின் தலைமையிலான சபை இயங்கிவந்தது. 2013 ஓக்டோபர் மாதத்திலிருந்து ஜனாப் ஐ.எல்.எம். புஹாரி அவர்களின் தலைமையிலான சபை சிறப்புற சேவையாற்றி வருகின்றது. இமாம்களாக யூ. எல். அஹமது (பம்பாய் மோதின்), இஸ்மாயில் ஹாஜியார் எம். சாலிஹுன் மௌலவி, ஏ.எம். இப்றாஹீம் மௌலவி ஏ.எம். றபீக் மௌலவி, ஆகியோர் கடமையாற்றியுள்ளனர். எம் இப்றாஹீம் மௌலவி அவர்கள் சேவையைத் தொடர்ந்து வருகின்றார்.

தற்போது இப்பள்ளிவாசல் மஹல்லாவாசிகளின் தேவைக்கு போதுமானதாக இல்லை. பள்ளிவாசலை விஸ்தரிப்பதற்கு போதுமான காணியும் இல்லாத நிலை காணப்படுகின்றது. எனவே, மாடி அமைப்புடன் இப்பள்ளிவாசல் மீள்நிர்மாணம் செய்ய வேண்டிய தேவை காணப்படுகின்றது.

20. மஸ்ஜிதுல் ஹைர்

நிந்தவூர் 9ஆம் பிரிவில் 1990ஆம் ஆண்டுகளில் மக்கள் குடித்தொகை அதிகரிக்கத் தொடங்கியது. இப்பிரதேச மக்கள் தமது ஐங்காலத் தொழுகைக்காக மஸ்ஜிதுல் ஹிதாயா, மஸ்ஜிதுல் நூர் என்பவற்றுக்கு சென்று வந்தனர். பிரதேசத்தில் பள்ளிவாசலொன்று மிக அவசியமானது என்பதை உணர்ந்த இளைஞர்கள் ஒன்றுகூடி இதற்கான ஒரு காணியைப் பெற்றுக் கொள்ள முயற்சிகளை மேற்கொண்டனர். வக்பு செய்வதற்கு எவரும் முன்வராத நிலையில் கிரயத்திற்கு வளவொன்றை வாங்குவதற்கு நிதி சேகரிக்கத் தொடங்கினர். இதுவும் வெற்றி அளிக்காத நிலையில் இளைஞர்கள் ஒன்றிணைந்து மர்ஹூம் ஈ. அஹமது ஆசிரியர் (ஹட்சன் மாஸ்டர்) அவர்களிடம் நிலைமைகளை விளக்கினர். இதனால் அவர் தனது தோட்டத்தின் ஒருபகுதியை பள்ளிவாசல் அமைப்பதற்கு 1999ல் வக்பு செய்தார்.

சேகரிக்கப்பட்ட நிதியைக் கொண்டு சிறிய பள்ளிவாசலொன்றை தற்காலிகமாக 2001ஆம் ஆண்டில் கட்டி முடித்தனர். இப்பள்ளிவாசலின் கூரையானது தகடு கொண்டு வேயப்பட்டிருந்தது. கிராமமுன்னேற்ற சங்கத்தின் உறுப்பினர்களாகவும் இப்பள்ளிவாசலை அமைத்த இளைஞர்கள் இருந்தமையினால் இச் சங்கத்தினூடாக எல்லைச் சுவர்கள் நிர்மாணிக்கப்பட்டன. 2004ஆம் ஆண்டில் எமதுரைச் சேர்ந்த ஜனாப் எம்.ஐ.எம். இஸ்ஹாக் என்பவரின் தலைமையில் இயங்கும் இஹ்சான் பவுண்டேசன் எனும் தொண்டு நிறுவனத்தின் உதவியுடன் இப்பள்ளிவாசல் மீள் நிர்மாணம் செய்யப்பட்டது. அந்நிறுவனத்தில் இருந்து நிதி பெற்றுக் கொள்வதற்கும் கட்டட நிர்மாணிப்பிலும் ஜனாப் எல்.எம். அலி அக்பர் (சமுர்த்தி உத்தியோகத்தர்) அதிக பங்களிப்பு வழங்கியிருந்தார். காலத்திற்குக் காலம் இயங்கிய நிர்வாக சபையினர் கிணறு, ஹவுஸ், சுற்றுமதில்கள், கழிவறைத் தொகுதிகள் என்பவற்றை அமைத்துக் கொடுத்துள்ளனர்.

இப்பள்ளிவாசலின் நிர்வாக சபைத் தலைவர்களாக ஜனாப்கள் எம். அஹமது, ஏ. காதர் முகைதீன், எம்.ஏ.எம். முத்தலிப் ஆகியோர் கடமையாற்றினர். 2010ஆம் ஆண்டிலிருந்து ஜனாப் யூ.எல். றபாயுதீன் மௌலவி அவர்களின் தலைமையிலான பரிபாலன சபை இயங்கி வருகிறது. இப்பள்ளிவாசலின் நிர்வாகத்திலும், பௌதீக வள அபிவிருத்தியிலும் செயலாளராக நீண்டகாலம் பணியாற்றிய ஜனாப் ஏ.எம். பாறுக் (தௌபீக்)

அவர்களின் பங்களிப்பும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

21. மஸ்ஜிதுல் மர்ஜான் (அரசடித் தோட்ட பள்ளிவாசல்)

நிந்தவூரின் அரசடித் தோட்டப் பகுதியில் மக்கள் தொகை குறைவாக இருந்த காலப்பகுதியில் பிரதேச மக்கள் தொழுகைக்காக மஸ்ஜிதுல் நூர் பள்ளிவாசலுக்கே சென்று வந்தனர். 1980ஆம் ஆண்டளவில் மக்கள் தொகை அதிகரிக்க பிரதேசத்தில் பள்ளிவாசல் ஒன்றை அமைக்க வேண்டுமென்று முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. நீண்டகாலமாக இந்த முயற்சிகள் வெற்றியளிக்காததனால் 1991இல் அல்ஹாஜ் எஸ். அஹமட் (அதிபர்) அவர்களின் தலைமையில் ஒரு குழுவொன்றை ஜும்ஆ பள்ளி வாசலின் நிர்வாகத்தினர் நியமனம் செய்தனர். இக்குழுவினரின் முயற்சியால் மர்ஹூமா இஸ்மான்கண்டு பாத்தும்மா (கே. அஹமது G.S. அவர்களின் தாய்) என்பவர் 60'X95' விஸ்தீரணமான வளவினை வக்பு செய்தார். குறித்த பரிபாலன சபையினர் இவ்வளவில் அருகில் இருந்த தென்னந்தோட்டங்களில் பெறப்பட்ட கிடுகுகளைக் கொண்டு குடிசை வடிவில் பள்ளிவாசலொன்றை அமைத்து திறந்து வைத்தனர். 1995ஆம் ஆண்டு வரை இக்குடிசையிலேயே பிரதேச மக்கள் தொழுது வந்தனர்.

பள்ளிவாசலின் அப்போதைய தலைவர் அல்ஹாஜ் கே. அஹமது (G.S.) அவர்கள் புதிய பள்ளிவாசல் கட்டடத்தை அமைப்பதற்கு பிரதேச மக்களின் ஒத்துழைப்புடன் ஏற்பாடுகளை மேற்கொண்டார். பிரதேச வாசிகள், ஊர்ப் பிரமுகர்கள், அரசியல்வாதிகளின் உதவியுடன் ஓரிரு வருடங்களில் தற்போதைய பள்ளிவாசல் கட்டடம் பூர்த்தி செய்யப்பட்டது. பாராளுமன்ற உறுப்பினர் எம்.ரி. ஹசன் அலி அவர்கள் தமது பன்முகப் படுத்தப்பட்ட நிதியிலிருந்து இரண்டு இலட்சம் ரூபாவை வழங்கி கட்டட வேலைகள் பூர்த்தியடைவதற்கு உதவினார் என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

இப்பள்ளிவாசலின் நிர்வாகத்திற்கென ஜமாஅத்தார்களால் பரிபாலன சபைத் தெரிவு இடம்பெற்று வருகின்றது. இந்த வகையில் முதலாவது நிர்வாக சபையின் தலைவராக அல்ஹாஜ் எஸ். அஹமது (அதிபர்) அவர்களும், தொடர்ந்து அல்ஹாஜ் கே. அஹமது அவர்களும், அதன் பின்னர் எம்.எச்.எம். அப்துல் ரஸ்ஸாக் அவர்களும் தலைவர்களாகக் கடமையாற்றினர். 2010ஆம் ஆண்டிலிருந்து ஜனாப் எம்.ஐ. யாக்கூப் சேவையாற்றி வருகிறார். காலத்திற்குக் காலம் இருந்த நிர்வாக சபைகளால் பள்ளிவாசலுக்கான சுற்றுமதில்கள், வராந்தா, கழிவறைத் தொகுதி, தனியான குர்ஆன் மத்ரஸா போன்றவை அமைக்கப்பட்டன. தற்போதைய தேவைகளுக்குப் போதுமானளவில் இப்பள்ளிவாசல் காணப்படுகின்றது.

22. மஸ்ஜிதுல் முத்தக்கீன் (பனஞ்சோலை பள்ளிவாசல்)

நிந்தவூர் 2, 3ஆம் பிரிவுகளில் கடற்கரையை அண்மிய பகுதியில் மக்கள் தொகை அதிகமாக இருந்தது. எனினும் இப்பிரதேசத்தில் ஒரு பள்ளிவாசல் இல்லாத காரணத்தால் தொழுகையாளர்களின் எண்ணிக்கை குறைவானதாக காணப்பட்டது. இது பிரதேசத்தில் வாழ்ந்த முக்கியஸ்தர்களுக்கு கவலையை தோற்றுவித்தது. இவர்கள் 1995ஆம் ஆண்டளவில் தமது பிரதேசத்தில் பள்ளிவாசல் ஒன்றை அமைப்பதற்கான காணியினை கொள்வனவு செய்வதற்காக நிதி சேகரிப்பில் ஈடுபட்டனர். குறித்த காணி இனங்காணப்பட்டு விலை பேசப்பட்டது. கோரப்பட்ட தொகையினை திரட்டுவதற்கு

முடியாத நிலையில் பிரதேசவாசிகள் அல்ஹாஜ் பைசால் காசீம் (M.P) அவர்களிடத்தில் சென்று நிலைமையை விளக்கினர். அவரும் மனமுவந்து மிகுதிப் பணத்தினை வழங்கி காணியினைக் கொள்வனவு செய்வதற்காக உதவினார். குறித்த காணியில் அல்ஹாஜ் இஸட்.எம். தெளபீக் (நல்லம்மா டீச்சர் அவர்களின் மகன்) நிதி உதவியுடன் குடிசை பள்ளிவாசலொன்று அமைக்கப்பட்டது.

1998இல் நிரந்தரக் கட்டடம் அமைப்பதற்கான முயற்சியில் நிர்வாகத்தினர் ஈடுபட்டனர். தற்காலிக கட்டடத்தை ஒட்டியதாக இரு மாடி கொண்ட புதிய பள்ளிவாசல் கட்டட நிர்மாண வேலைகள் ஆரம்பமாகின. பிரதேசவாசிகளினதும், ஊர் பிரமுகர்களினதும் நிதி உதவியுடன் கட்டடப் பணிகள் தற்போதும் தொடர்ந்த வண்ணமுள்ளன. முன்னாள் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் மயோன் முஸ்தபா அவர்கள் தமது பன்முகப்படுத்தப்பட்ட நிதியிலிருந்து ஒரு சிறு தொகையினை வழங்கியிருந்தார். இரண்டு போகங்கள் வயல் வெளியில் நெல் அறவீடும் செய்யப்பட்டது. எனினும் மிக நீண்ட காலமாக முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டபோதும் கட்டட வேலைகளை நிறைவுசெய்ய முடியாதுள்ளது. இப் பள்ளிவாசலின் கட்டடப் பணிக்கு தங்களால் முடிந்த உதவிகளை செய்யுமாறு இதன் நிர்வாகத்தினர் வேண்டுகோள் விடுக்கின்றனர்.

இப்பள்ளிவாசல் சுனாமி அனர்த்தத்தினாலும் பாதிக்கப்பட்டது. பிரதேச மக்களின் தேவைக்காக அரசு சார்பற்ற நிறுவனமொன்று இப்பள்ளிவாசலுக்குச் சொந்தமான வளவில் பஸ்தேவைக் கட்டடமொன்றை அமைத்துக் கொடுத்துள்ளது. இப்பள்ளிவாசலின் நிர்வாக சபையின் முதலாவது தலைவராக ஏ.ஏ. அஸ்ஸ் ஆசிரியர் கடமையாற்றினார். 1999ஆம் ஆண்டிலிருந்து ஜனாப் ஏ.எம். மன்கூர் அவர்களின் தலைமையிலான சபை பணியாற்றி வருகின்றது. இப்பள்ளிவாசலின் முதலாவது இமாமாக எம். றபீக் மௌலவி அவர்களும் தொடர்ந்து எம்.ஐ.எம். ஹிதாயத்துல்லாஹ் மௌலவி, ஏ.எம்.றபீக் மௌலவி போன்றோர் சேவையாற்றினர். 2004ஆம் ஆண்டிலிருந்து ஏ. அஹமதுலெப்பை அவர்கள் இப்பணியை சிறப்புறச் செய்து வருகின்றார்.

23. மஸ்ஜிதுல் காசீம்

நிந்தவூர் 22ஆம் பிரிவில் மர்ஹூம் ஐ.எச்.எம். காசீம் (காசீம் மாஸ்டர்) அவர்களுக்கு சொந்தமான வளவொன்று இருந்தது. இப்பிரதேசத்தில் வாழும் மக்களுக்கு ஒரு பள்ளி வாசல் அவசியம் என்று உணர்ந்த காசீம் மாஸ்டரது குடும்பத்தினர் சுமார் 100' X 100' பரப்புடைய அவ்வளவினை வக்பு செய்தனர். அதில் அல்ஹாஜ் பைசால் காசீம் (M.P) அவர்கள் தமது குடும்பத்தினரின் பங்களிப்புடன் பள்ளிவாசலையும், 3 அறைகள் கொண்ட கடைத் தொகுதியொன்றையும், தனியான குர்ஆன் மத்ரசாவையும் அமைத்து மஹல்லா வாசிகளின் பொறுப்பில் கையளித்தார். இந்த வக்புக்கான உறுதிப்பத்திரம் (இல. 5596) 2004.01.01இல் சட்டத்தரணி எஸ். முத்துமீரான் அவர்கள் மூலமாக எழுதப் பட்டுள்ளது. மர்ஹூம் காசீம் மாஸ்டரது குடும்பத்தினர் இப்பள்ளிவாசலின் தேவைகளுக்கு தொடராக உதவி புரிந்து வருகின்றனர். மஹல்லாவாசிகளும், ஊர் பிரமுகர்களும் தம்மால் முடிந்த உதவிகளை செய்து வருகின்றனர்.

மஹல்லா வாசிகளால் தெரிவு செய்யப்படுகின்ற நிர்வாக சபைகளால் இப்பள்ளிவாசல் பரிபாலிக்கப்பட்டு வருகின்றது. பரிபாலன சபையின் முதலாவது தலைவராக ஜனாப் ஏ. சம்கதீன், அவர்களும் தொடர்ந்து ஜனாப் எஸ். நிசாமுதீன் (ஆசிரியர்). அல்ஹாஜ்

ஏ. அலியார் ஆகியோர் சேவையாற்றினர். தற்போது அல்ஹாஜ் வை.எல்.எஸ். ஹமீட் (சரிபுதீன் ஓடாவி) அவர்களது தலைமையிலான நிர்வாகசபை சிறப்புற செயலாற்றி வருகின்றது. இப்பள்ளிவாசலின் இமாம்களாக ஜே.எம். சப்ராஸ் மௌலவி, ஈ.எம். சீனி முஹம்மது, எம்.எம். கமருதீன் மௌலவி போன்றவர்கள் பணியாற்றியுள்ளனர். தற்போது ஜனாப் ஏ.எல்.அஹமட் இம்தியாஸ் அவர்கள் இச்சேவையைத் தொடர்ந்து முன்னெடுத்து வருகின்றார்.

24. மஸ்ஜிதுல் நயீம்

நிந்தவூர் 5ஆம் பிரிவில் கடற்கரை பிரதேசத்தில் வாழ்ந்த மக்களும், மீனவர்களும் பயன்படும் வகையில் பள்ளிவாசலொன்றை அமைப்பதற்கு சிலர் முயற்சிகளை மேற்கொண்டனர். கடற்கரை வீதிக்கு அண்மையில் பள்ளிவாசலை அமைப்பதற்கு திட்டமிட்ட இவர்கள் நிதிசேகரிக்கும் நோக்கில் அல்ஹாஜ் பைசால் காசீம் (M.P) அவர்களிடத்தில் சென்று தமது தேவையை விளக்கினர். ஏற்கனவே திட்டமிடப்பட்ட இடத்தில் சிறிய பள்ளிவாசலொன்றை கட்டி பைசால் காசீம் (M.P) அவர்கள் வக்பு செய்தார். அதில் ஐங்காலத் தொழுகைகளும், குர்ஆன் மத்ரசாவும் நடைபெற்று வந்தது.

2004ஆம் ஆண்டின் ஆழிப் பேரலை காரணமாக இப்பள்ளிவாசல் முற்றுமுழுதாக நிர்மூலமானது. இதனால் பிரதேச மக்கள் புதிய பள்ளிவாசலொன்றை அமைப்பதற்கு இடம்தேடினர். ஜனாபா ஏ. றாவிபுத்தும்மா என்பவர் பதிலீட்டுக் காணி தந்தால் தனது வளவை பள்ளிவாசல் கட்டுவதற்குத் தருவதாக வாக்களித்தார். பிரதேசவாசிகள் ஏழைகளாகவும், சுனாமியால் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டவர்களாகவும் இருந்ததனால் நிதியை சேகரித்துக் கொள்ள முடியாதவர்களாக இருந்தனர். இவ்வேளை கொழும்பு மர்க்கஸில் இருந்து வந்த தப்லீக் ஜமாஅத் குழுவினர் காணிக் குரிய நிதியினை தருவதாக வாக்களித்தனர். இதற்கமைவாக முதற்கட்டமாக ஒரு தொகையினை இவர்கள் அனுப்பி வைத்திருந்தனர். ஊர் பிரமுகர்களிடமிருந்தும் நிதி அறவீடு செய்யப்பட்டது. எனினும் பதிலீட்டுக் காணிக்கான முழுத்தொகையையும் பெற்றுக் கொள்ள முடியாது போனது. இந்நிலையில் மிகுதித் தொகையினை ஜும்ஆ பள்ளிவாசலின் நிர்வாகத்திடமிருந்து பெற்று காணி கொள்வனவு செய்யப்பட்டது.

இந்த வகையில் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்ட காணியில் தற்காலிகமாக குடிசைப் பள்ளிவாசலொன்று அமைக்கப்பட்டது. புதிய பள்ளிவாசலை அழகிய முறையில் தொண்டு நிறுவனமொன்று கட்டிக் கொடுத்தது. நிர்வாகிகள் பிரதேசவாசிகளின் ஒத்துழைப்போடு எல்லைச் சுவர்கள், கழிவறைத் தொகுதிகள் போன்றவற்றை அமைத்துக் கொண்டனர். இப் பள்ளிவாசலின் மீள் நிர்மாணத்திற்கு எஸ். எம். இப்றாஹீம் (டபுள் டி), முன்னின்று உழைத்தார். ஜனாப் ஐ. ஆதம்பாவா (அன்சார்) மர்ஹூம் ஏ.ஆர். சாஹூல் ஹமீட் போன்றவர்களும் பங்களிப்புக்களை வழங்கியிருந்தனர். இப்பள்ளிவாசலின் நிர்வாகசபையின் முதலாவது தலைவராக ஜனாப் ஏ. முஸ்தபா கடமையாற்ற அவரைத் தொடர்ந்து ஐ.எல்.எம். ஜெமீல் பணியாற்றி வருகின்றார். முதலாவது இமாமாக எம்.எல். தாஹீர் மௌலவி பணிசெய்ய தொடர்ந்து ஏ.எல். சாஹீர் மௌலவி, ஐ. ஆதம்பாவா (அன்சார்) போன்றவர்கள் கடமையாற்றி உள்ளார்கள். தற்போது ஜனாப் ஏ.எல்.எம். காசீம் அவர்கள் இச்சேவையை தொடர்ந்து வருகின்றார்.

25. மஸ்ஜிதில் அஹ்மத் பின் யூனுஸ் (றஸ்ஸாதியா)

2004ஆம் ஆண்டில் சுனாமியால் வீடு இழந்த மக்களுக்கு அட்டப்பள்ளப் பிரதேசத்தில் சமாதானக் கிராமம் என்ற வீடமைப்புத் திட்டமொன்று அமைக்கப்பட்டது. இப்பிரதேசத்தில் வாழும் முஸ்லிம்களின் தேவைக்காக பள்ளிவால் ஒன்றை அமைப்பதற்காக ஏ.எல். ஜெமீல் (கம்புக்காரரின் மூத்த மகன்) காணித் துண்டொன்றை ஜும்ஆ பள்ளி வாசலின் பெயரில் வக்பு செய்திருந்தார். இவரின் வேண்டுகோளின்படி 2009ஆம் ஆண்டில் இமாம் மௌலவி அவர்களின் தலைமையில் இயங்கிய நிந்தவூர் ஜும்ஆ பள்ளி வாசலின் நிர்வாக சபையால் தற்காலிகமான பள்ளிவாசலொன்று அமைக்கப்பட்டது. இப்பள்ளிவாசல் இனந்தெரியாத விஷமிகளால் சேதத்திற்கு உள்ளானது. இதனால் நிர்வாகக் கட்டடமொன்றை அமைப்பதற்குரிய முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இந்நிலையில் மேர்சி லங்கா எனும் தொண்டு நிறுவனத்தின் உதவி கொண்டு பள்ளிவாசல் அமைக்கப்பட்டு மக்களிடம் கையளிக்கப்பட்டது. இப்பள்ளிவாசலின் நிர்வாகத் தலைவர்களாக ஜனாப் ஏ.பி. ஏ. ஜப்பார் (ஹோம் காட் ஜப்பார்) ஜனாப் ஏ.எம். நிஸாம் ஆகியோர் பணியாற்றியுள்ளனர். தற்போது ஜனாப் ஏ. நதீர் அவர்களின் தலைமையிலான சபை இயங்கி வருகிறது. இமாமாக ஜனாப் எம்.என்.எம். அனஸ் அவர்கள் பணியாற்றுகின்றார்.

26. மஸ்ஜிதில் ஜனாரியா

நிந்தவூர் முதலாம் பிரிவைச் சேர்ந்த ஜனாபா எஸ்.ரி.றசீனா உம்மா என்பவர் சுனாமி அனர்த்தத்தில் வபாத்தான தமது மகளான ஜனாரியா (றாசிக் பரீட்டின் மனைவி) என்பவரின் பெயரில் 66'X72' விஸ்தீரணமான வளவொன்றை ஜும்ஆ பள்ளிவாசலுக்கு வக்பு செய்திருந்தார். இதற்கான 6334ஆம் இலக்க உறுதிப்பத்திரம் 2006.02.11இல் எழுதப்பட்டுள்ளது. இக்காணியில் பள்ளி வாசலொன்றை அமைக்க வேண்டும் என்பது அவரது வசியத்தாக இருந்தது. இக்காணியில் மேர்சி லங்கா எனும் அரச சார்பற்ற தொண்டு நிறுவனத்தின் உதவி கொண்டு இப்பள்ளிவாசல் அமைக்கப்பட்டு 2010.08.02 ஆம் திகதியில் திறந்து வைக்கப்பட்டது.

இப்பள்ளிவாசலின் நிர்வாகசபை சமுர்த்தி உத்தியோகத்தர் அல்ஹாஜ் எஸ். எல். ராசிக் பரீட் அவர்களின் தலைமையில் சிறப்புற இயங்கி வருகின்றது. இப்பள்ளிவாசலின் முதலாவது இமாமான ஜனாப் ஏ. ஆசிக் மௌலவி அவர்கள் சேவையாற்றினார். தற்போது ஜனாப் ஜே. முஜீர் ரஃமான் பணியாற்றி வருகின்றார்.

27. மஸ்ஜிதில் பிலால்

2004இல் ஏற்பட்ட சுனாமி அனர்த்தத்தினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு 100 வீடுகளைக் கொண்ட வீடமைப்புத் திட்டமொன்று அரசாங்கத்தால் வெளவாலோடை பிரதேசத்தில் உருவாக்கப்பட்டது. இவ்வீடமைப்புத் திட்டத்தில் வசிப்பவர்களுக்கும், சூழ வாழ்ந்தவர்களுக்கும் ஒரு பள்ளிவாசலும், குர்ஆன் மதரசாவும் அவசியப்பட்டது. இதனை உணர்ந்த இமாம் மௌலவி அவர்களின் தலைமையில் இயங்கிய ஜும்ஆ பள்ளிவாசலின் நிர்வாக சபையினர் பிரதேச செயலாளருடன் கலந்துரையாடி பள்ளிவாசலை அமைப்பதற்கான காணியை பெற்றுக் கொண்டனர். இக்காணியில் மேர்சி லங்கா நிறுவனத்தின்

மூலமாக பள்ளிவாசலொன்று அமைக்கப்பட்டு 2010.08.02ஆம் திகதியில் திறந்து வைக்கப்பட்டது.

இப்பள்ளிவாசலின் பரிபாலனத்திற்காக தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ள நிர்வாக சபை ஜனாப் யூ.எல். நயீம் (மஜீது) அவர்களின் தலைமையில் சிறப்புறச் செயற்பட்டு வருகின்றது. இவர்கள் பள்ளிவாசல் காணியைச்சுற்றி மதில் அமைத்துள்ளதோடு பள்ளிவாசல் கட்டடத்தோடு இணைந்ததாக காரியாலயம் ஒன்றினையும் கட்டியுள்ளனர். இங்கு குர்ஆன் மத்ரஸாவொன்றும் நடைபெற்று வருகின்றது. எம்.ஐ. அப்துர் ரஹ்மான் மௌலவி அவர்கள் இமாமாக பணியாற்றி வருகின்றார்.

28. மஸ்ஜிதுல் தக்குவா

நிந்தவூர் பிரதான வீதியில் மஸ்ஜிதுல் முஜாஹிதீன் பள்ளிவாசலுக்கும் அட்டப்பள்ள மஸ்ஜிதுல் ஹுதா பள்ளிவாசலுக்கும் இடைப்பட்ட சுமார் 1 ½ KM தூரத்திற்கு பள்ளிவாசல்கள் எதுவும் இல்லாதிருந்தது. இந்த பகுதியில் அதிகளவான அரிசி ஆலைகளும், வயல் நிலங்களும் காணப்படுகின்றன. தொழில் நிமிர்த்தம் இங்கு வருவோர்களின் தொழுகைக்காக பள்ளிவாசலொன்று அவசியமானது. இதனை உணர்ந்த அல்ஹாஜ் எம்.எல். அச்சிமுஹமட் (மீராலெப்பை ஓடாவி யார் மகன் அமீர்) பழைய தியேட்டருக்கு அண்மையில் வீதிக்கு மேற்குப் புறமாக இருந்த தனது காணியில் பள்ளிவாசலொன்றை கட்டினார். கீழ்புறத்தில் கடைத் தொகுதியும் மேற்புறத்தில் பள்ளிவாசலுமாக நிர்மாணிக்கப்பட்ட இக்கட்டத்தின் பள்ளிவாசல் பகுதி வக்பு செய்யப்பட்டது. 2003ல் திறந்து வைக்கப்பட்ட இப்பள்ளிவாசலை பராமரித்த அச்சிமுஹமட் அவர்கள் 2011ல் ஜம்ஆ பள்ளிவாசலின் நிர்வாகத்திடம் கையளித்துள்ளார்.

இப்பள்ளிவாசலின் முதலாவது பரிபாலன சபை அல்ஹாஜ் எம். அகமதுலெப்பை (வாட்டு முதலாளி) அவர்களின் தலைமையில் இயங்கியது. தற்போது அல்ஹாஜ் ஏ. ஹம்ஸா அவர்களின் தலைமையிலான சபை இயங்கி வருகின்றது. இப்பள்ளிவாசலின் இமாமாக மௌலவி ஏ.எம். அஸ்பர் அவர்கள் பணியாற்றி வருகின்றார்.

29. மஸ்ஜிதுல் புர்கான்

மஸ்ஜிதுல் முஜாஹிதீன், மத்திய தைக்கியா, மஸ்ஜிதுல் மினன், மஸ்ஜிதுல் பலாஹ் என்பவற்றிற்கு மத்தியில் பள்ளிவாசலொன்றின் அவசியம் உணரப்பட்டது. இப்பிரதேசத்தில் நிந்தவூர்-18 ஹாஜியார் வீதிக்கருகில் கலாநிதி ஏ.எம்.எம். இஸ்ஹாக் அவர்கள் தமக்கிருந்த வளவினை (60'X60') பள்ளிவாசல் கட்டுவதற்காக வக்பு செய்வதற்கு முன்வந்தார். இவ்விடத்தில் 2010ல் பள்ளிவாசலொன்றை அமைப்பதற்காக பிரதேச மக்களின் உதவியுடன் அத்திவாரமிடப்பட்டது. பிரதேச மக்களினதும், வெளிநாட்டில் தொழில் புரியும் நிந்தவூரைச் சேர்ந்தவர்களால் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள நெசி எனும் சமூக சேவை அமைப்பினதும் நிதியுதவியுடன் கட்டி முடிக்கப்பட்ட இப்பள்ளிவாசல் 2011 ஓக்டோபர் மாதம் அறபா தினத்தன்று திறந்து வைக்கப்பட்டது.

இப்பள்ளிவாசல் ஜனாப்கள் ஐ.எல். ஜமால்தீன் (ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியர்) ஏ. இப்திகார் அஹமட் (ஆசிரியர்) கே.எல்.ஏ. அஸ்ஸ் (விரிவுரையாளர்) ஆகியோரை முறையே தலைவர், செயலாளர், பொருளாளராகக் கொண்ட நிர்வாக சபையினால்

பரிபாலிக்கப்படுகிறது. இதன் இமாமாக மௌலவி ஐ. இம்றான் முஹமட் அவர்கள் சேவையாற்றி வருகின்றார்.

30. மஸ்ஜிதுல் அலியார்

மஸ்ஜிதுல் நூர், மஸ்ஜிதுல் மர்ஜான், மஸ்ஜிதுல் ஹைர் ஆகிய பள்ளிவாசல்கள் அதிக தூர இடைவெளியில் அமைந்துள்ளன. இதன் மத்திய பகுதியில் பள்ளிவாசலொன்று அவசியமென அப்பிரதேச மக்கள் விரும்பினர். இதனை அறிந்த மர்ஹூம் எஸ்.அலியார் அவர்களின் புதல்வர்கள் ஜனாப்கள் ஹுசைன், பாறுக், அலிக்கான், அஸ்வத்கான் ஆகியோர் தந்தையார் மூலமாகத் தமக்குக் கிடைத்த வளவில் 50'X50' விஸ்தீரணமான பகுதியை பள்ளிவாசலுக்காக வக்பு செய்தனர். மேர்சி லங்கா எனும் தொண்டு நிறுவனத்தின் உதவியுடன் பள்ளிவாசலொன்று கட்டப்பட்டு 2012.10.24ஆம் திகதியில் திறந்து வைக்கப்பட்டது. இப்பள்ளிவாசலின் நிர்வாக சபையானது அல்ஹாஜ் ஏ. அஸ்வத்கான் அவர்களின் தலைமையில் இயங்கி வருகின்றது. இமாமாக ஜனாப்கே.எல்.எம். பாதிக்க அவர்கள் கடமையாற்றி வருகின்றார்.

அடுத்து நிந்தவூர் ஜும்ஆ பள்ளிவாசலின் பரிபாலனத்திற்குட்படாத பள்ளிவாசல்களின் விபரங்களை பார்ப்போம்.

ஜாமியுத் தெளஹீத் நிர்வாகத்தின் கீழ் இயங்குகின்ற பள்ளிவாசல்கள் சென்றர் மற்றும் மஸ்ஜித்

அல்குர்ஆன், அஸ்ஸுன்னா என்பவைகளே மார்க்கத்தின் மூலாதாரங்கள் எனும் கொள்கையினை அடிப்படையாகக் கொண்ட தெளஹீத் அமைப்பின் கருத்துக்களை இலங்கையில் வளர்த்தவர்களில் பரஹதெனியவைச் சேர்ந்த அஷ்ஷேக் அப்துல் ஹமீது அல் பக்ரி (தர்வேஷ் ஹாஜியார்) அவர்கள் முதன்மையானவர். இவர் 1950க்கு அண்மித்த காலப்பகுதியில் கல்முனைக்கு வருகை தந்து பிரசாரம் செய்தபோது மர்ஹூம் சே.சா.மௌ.சேஹு முஹம்மது மௌலானா (முத்த மௌலானா) அவர்கள் இவரின் கருத்தின்பால் கவரப்பட்டார். அன்றிலிருந்து தனியொரு நபராக தெளஹீத் கொள்கையை பிரசாரம் செய்து வந்தார். இவரது கருத்துக்களை புரிந்து கொண்ட பலர் இவரோடு இணைந்து செயற்படத் தொடங்கினர். 1980களில் தெளஹீத் கருத்துக்களை தாங்கிய பல சஞ்சிகைகள் நிந்தவூருக்கு அறிமுகமாகின. இவற்றால் தெளஹீத் கொள்கை மக்களிடம் செல்வாக்குப் பெறத் தொடங்க மறுபுறம் எதிர்ப்புகளும் தோற்றம் பெற்றன. மாறுபட்ட கருத்துடையவர்கள் ஒரே பள்ளிவாசலில் தொழும்போது ஒருவர் கருத்தை மற்றவர் மறுதலித்தினால் ஒருசில விரும்பத்தகாத நிகழ்வுகளும் இடம்பெற்றன. இதனால் தெளஹீத் ஜமாஅத் சிந்தனை கொண்ட அன்பர்கள் தமது கருத்துக்களை முன்வைப்பதற்கும், இபாதாத்துக்களை செய்வதற்கும் தனியான பள்ளிவாசல் அவசியம் என உணர்ந்தனர்.

இந்நிலையில் மஸ்ஜிதுல் பிரதெளஸ் பள்ளிவாசலை தமது செயற்பாடுகளுக்கான நிலையமாக பயன்படுத்தி வந்தனர். அங்கும் நடவடிக்கைகளை தொடர்ச்சியாக மேற்கொள்வதில் சிக்கல்கள் ஏற்பட, தமது நிர்வாகத்தின் கீழ் பள்ளிவாசலொன்றை அமைப்பதற்காக முயற்சிகளை மேற்கொண்டனர். 1988இல் மர்ஹூம் எம். அலியார் (சொலிசன் அலி) அவர்கள் நிந்தவூர் 7இல் கடற்கரையை அண்டிய பகுதியில் இருந்த தமது வளவினை வக்பு செய்ய பள்ளிவாசலை அமைக்கத் தொடங்கினர். தெளஹீத் அமைப்பின்

அங்கத்தவர்களினது பங்களிப்புகளோடும், பொது அமைப்புகளின் நிதி உதவிகளைக் கொண்டும் 800சதுரஅடி விஸ்தீரணத்தில் இப்பள்ளிவாசல் கட்டப்பட்டு 1990இல் திறந்து வைக்கப்பட்டது.

• ஜாமியுத் தெளஹீத் ஜும்ஆ பள்ளிவாசல்

சென்றர் மஸ்ஜிதை தமது கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தும் மையமாக பயன்படுத்தி வந்த நிலையில் அங்கு தொழுகை, பயான்களை நடாத்துவதற்கு இடவசதி போதாத நிலைமை ஏற்பட்டது. மேலுமொரு பள்ளிவாசலை பெரிதாக அமைக்கும் நோக்கில், பொது அமைப்புக்களின் உதவியோடு சென்றர் மஸ்ஜிதிலிருந்து சுமார் 300 மீற்றர் மேற்கே நிந்தவூர் 7ஆம் பிரிவு அறபா வித்தியாலய வீதியில் ஜனாப் எம். முஹமட் தம்பி அவர்களுக்கு சொந்தமான 10,000 சதுர அடி விஸ்தீரணமான வளவினை கொள்வனவு செய்தனர். இவ்வளவில் 1994ல் கட்டட வேலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. முதற்கட்டப் பணிகள் முடிவடைய 1996ல் ஐங்காலத் தொழுகைகள் நடாத்தப்பட்டதோடு, மார்க்க விளக்க வகுப்புகளும், பயான்களும் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. 1997இல் இரண்டாம் கட்ட கட்டடப் பணிகள் நிறைவு செய்யப்பட்டதும் ஜும்ஆ தொழுகை ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது.

இன்று நிர்வாகக் காரியாலயம், நூலகம் போன்ற சகல வசதிகளைக் கொண்டு கம்பீரமாகக் காணப்படும் இப்பள்ளிவாசலில் இடவசதி போதாத நிலைமை காணப்படுகிறது. இதனை விஸ்தரிப்பதற்கான முயற்சிகளை தற்போதைய நிர்வாக சபையினர் மேற்கொண்டு வருகின்றனர்.

• மஸ்ஜிதில் அக்பர்

நிந்தவூர் அட்டப்பள்ள பிரதேசத்தில் பள்ளிவாசல்கள் குறைவாகக் காணப்பட்டன. இதனால் தொழுகையாளர்களும் குறைவாக இருந்தனர். தெளஹீத் கருத்துக்கள் அப் பிரதேச மக்களிடமும் கொண்டு செல்லப்பட வேண்டுமென்று பலர் விரும்பினர். இதனால் அங்கு பள்ளிவாசலொன்றை அமைப்பதற்கு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. நிந்தவூர் 23ஆம் பிரிவில், 2ஆம் குறுத்தெருவையொட்டியதாக 2400 சதுரஅடி விஸ்தீரணமான வளவொன்று, தெளஹீத் அமைப்பின் உறுப்பினர் ஜனாப் எம்.என். ஹலீம் என்பவருக்கு இருந்தது. இவர் பள்ளிவாசலை அமைப்பதற்காக தனது வளவில் அரைவாசியினை நன்கொடையாகவும், மிகுதியை கிரயத்திற்கும் வழங்கினார். அவ்வளவில் பள்ளிவாசல் அமைக்கப்பட்டு 2005.12.31இல் இபாதத்துக்களுக்காக திறந்து வைக்கப்பட்டது.

• தாருல் ஈமான் மஸ்ஜித்

நிந்தவூர் 1ஆம், 2ஆம் பிரிவுகளைச் சேர்ந்த பல இளைஞர்கள் ஒன்றுசேர்ந்து அல் ஈமான் எனும் நூலகத்தினை வன்னியார் வீதியும், 3ஆம் குறுக்குத் தெருவும் சந்திக்கும் இடத்திற்கருகில் 2000இல் ஆரம்பித்து நடாத்தி வந்தனர். ஜனாப் முகம்மது அமீர் என்பவருக்கு சொந்தமான காணியில் தற்காலிகக் கட்டடத்தில் இந்நூலகம் இயங்கி வந்தது. இதனை செயற்படுத்தி வந்த குழுவினர் தெளஹீத் கருத்துக்களை ஏற்றுக் கொண்டு நூலக வளவில் மார்க்க விளக்க வகுப்புகளையும், வீடியோ மூலமான பயான் நிகழ்வுகளையும் நடாத்தி வந்தனர். வளவின் உரிமையாளருக்கு புது வீடு கட்டுவதற்காக குறித்த காணி தேவைப்படுவதை உணர்ந்து, புதிய இடத்தில் நூலகத்தோடு

இணைந்ததாக பள்ளிவாசலொன்றை அமைப்பதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொண்டனர்.

நிந்தவூர் 1ஆம் பிரிவில் மீராநகர் வீதியில் 2500 சதுரஅடி விஸ்தீரணமான வளவைக் கொள்வனவு செய்து அதில் பள்ளிவாசல் அமைப்பதற்காக 2008இல் அத்திவாரமிட்டனர். 1 ½ வருட காலத்திற்குள் நூலகத்தோடு இணைந்த, சகல வசதிகளோடும் கூடிய இரண்டு மாடிகளைக் கொண்ட பள்ளிவாசலை அமைத்து 2009இல் மக்கள் பாவனைக் காக கையளித்தனர். இங்கு ஐங்காலத் தொழுகைகளோடு, மார்க்க விளக்க வகுப்புகள், பயான்கள் போன்றவையும் இடம்பெற்று வருகின்றன. சிறுவர்களுக்கான குர்ஆன் மத்ரஸாவும் செயற்பட்டு வருகின்றது.

• தாருல் இஸ்லாஹ் மஸ்ஜித்

நிந்தவூர் பிரதேச செயலகத்திற்கு அண்மிய பிரதேசத்தில் பள்ளிவாசலொன்றை அமைப்பதற்காக பல தரப்பினர் முயற்சிகளை மேற்கொண்டு வந்தனர். இதற்கான காணி கிடைக்கப் பெறாமையினால் அம்முயற்சிகள் வெற்றியளிக்கவில்லை. இந்நிலையில் பிரதேச செயலகத்திற்குத் தெற்கே சுமார் 100 மீற்றர் தூரத்தில் பிரதான வீதிக்கு அண்மையில் 4,000 சதுரஅடி விஸ்தீரணமான காணியினை, பள்ளிவாசல் அமைப்பதற்காக அல்ஹாஜ் ஏ. முஹமட் தம்பி (சாலா மாஸ்டரின் தம்பி) அவர்கள் ஜாமியுத் தெளஹீத் அமைப்பின் பெயரில் வக்பு செய்திருந்தார். இவ்வளவில் கலாசார நிலையத்தினை உள்ளடக்கிய இரண்டு மாடிகள் கொண்ட பள்ளிவாசலொன்றை அமைப்பதற்காக 2010இல் அடிக்கல் நாட்டப்பட்டது. தரைமட்ட பகுதி பள்ளிவாசலாகவும், மேல் மாடி கலாசார நிலையமுமாக திட்டமிடப்பட்டிருந்த இக் கட்டடத்தின் கீழ்த் தள வேலைகள் நிறைவு பெற்று 2011ல் தொழுகைக்காக திறந்து விடப்பட்டுள்ளது. தற்போது இப்பள்ளிவாசலோடு இணைந்ததாக சேர் ஏ.டபிள்யூ.ஏ. அமீர் அவர்களின் ஞாபகார்த்த நூலகமும் இயங்கி வருகின்றது.

• தெளஹீத் பள்ளிவாசல்களின் பரிபாலனம்

ஜாமியுத் தெளஹீத் அமைப்பு நிந்தவூரில் தோற்றம் பெற்றபோது ஜனாப்கள் எம்.ஐ. சஹீட் மௌலவி, எம்.எஸ். ஹுசைன் (பொலிஸ் உத்தியோகத்தர்), ஐ.பி. முகைதீன், எஸ்.எம்.அமீர், எஸ்.எம். ஹுசைன்தீன் (ஆசிரியர்), மர்ஹூம் ஏ.மீராலெப்பை (அச்சி முதலாளி) எம்.அலியார், ஏ.எம்.அலியார் போன்றவர்களை உள்ளடக்கிய நிர்வாக சபையொன்று அதன் உறுப்பினர்களால் தெரிவு செய்யப்பட்டது. இவர்கள் தமது அமைப்பிற்கென உருவாக்கிய யாப்பிற்கமைவாக த.வாக்குழு, சமூக சேவைக்குழு, கல்விக்குழு, பொருளாதார மேம்பாட்டுக் குழு, பள்ளிவாசல்கள் பரிபாலனக்குழு எனும் ஐந்து உபகுழுக்களை உள்ளடக்கிய நிர்வாக சபை 3 வருடங்களுக்கு ஒருமுறை தெரிவு செய்யப்பட்டு வருகின்றது.

இதன்படி பள்ளிவாசல்கள் பரிபாலக் குழுவின் கண்காணிப்பிலேயே இவ்வமைப்பைச் சேர்ந்த சகல பள்ளி வாசல்களும் பரிபாலிக்கப்படுகின்றன. இதற்கு மேலதிகமாக இப்பள்ளிவாசல்கள் அமைந்துள்ள பிரதேசத்தைச் சேர்ந்தவர்களைக் கொண்ட உபகுழுக்களும் இந்நிர்வாகத்திற்கு உதவியாகச் செயற்படுகின்றனர். இந்த வகையில் இப்பள்ளிவாசல்களின் நிர்வாகத் தலைவர்களாக ஜனாப்கள் எம்.எஸ். ஹுசைன், எம்.ஐ.சஹீட் மௌலவி, எம்.எச்.எம்.இத்ரீஸ் மௌலவி, எம்.எச். றியாழ் (றியாஸ்) மௌலவி, ஆகி

யோர் பணியாற்றியுள்ளனர். தற்போது அல்ஹாஜ் எஸ்.எம்.எம்.ஹைருள்ளாஹ் மௌலானா அவர்கள் தலைவராகவும், ஜனாப் எம்.ஐ.எம்.ஹிதாயதுல்லாஹ் மௌலவி செயலாளராகவும், ஜனாப் ஐ.பி.முசைதீன் பொருளாளராகவும் சேவையாற்றி வருகின்றனர்.

நிந்தவூரின் சகல பகுதிகளும், நிந்தவூர் ஜும்ஆ மஸ்ஜிதின் பரிபாலனத்தின்கீழ் நிர்வகிக்கப்படும் பள்ளிவாசல்களின் மஹல்லாக்களாக உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த மஹல்லா பிரிவுகளிலேயே ஜாமியுத் தொஹீத் அமைப்பினால் பரிபாலிக்கப்படும் பள்ளிவாசல்களும் அமையப்பெற்றுள்ளன. இதனால் தொஹீத் அமைப்பினர் பிரதேச அடிப்படையில் பிரிவுகளை ஏற்படுத்தாமல் தமது அங்கத்தினர் எங்கு வாழ்ந்தாலும் தமது ஜமாஅத்தினராக ஏற்றுச் செயற்படுகின்றனர். மேலும் ஊரின் ஒற்றுமையும் கட்டுக்கோப்பும் குலைந்து விடாதிருக்க நிந்தவூர் ஜும்ஆ மஸ்ஜிதிற்கும் சந்தாவினைச் செலுத்தி வருகின்றனர். மேலும் ஊர் சார்ந்த பொதுவான விடயங்களில் நிந்தவூர் ஜும்ஆ மஸ்ஜிதின் நிர்வாகத்தோடு இணக்கத்துடன் செயற்பட்டும் வருகின்றனர். தொஹீத் அமைப்பு தோற்றம் பெற்ற காலத்தில் கருத்து வேறுபாடுகளால் சில விரும்பத்தகாத நிகழ்வுகளும் ஊரில் இடம்பெற்றிருந்தன. தற்போது மாற்றுத் தரப்பினரின் அபிப்பிராயங்களை விமர்சிக்காமல் தமது கருத்துக்களை பிரசாரம் செய்யும் போக்கு ஏற்பட்டுள்ளனது. அத்தோடு, தப்லீக், தொஹீத் என்று இரண்டுபட்டிருந்த உலமா சபையும் ஒன்றிணைந்து ஒரே சபையாகச் செயற்படுகின்ற நிலைமையும் உருவாகியுள்ளது. இந்த போக்கு இன்ஷா அல்லாஹ் நிந்தவூரில் மார்க்க ரீதியான மறுமலர்ச்சி விரைவில் ஏற்படும் என்ற நம்பிக்கையைத் தோற்றுவித்துள்ளது.

இஸ்வா சமூகசேவை அமைப்பினால் பரிபாலிக்கப்படும் பள்ளிவாசல்கள்

இஸ்லாமிய நெறிமுறைக்குள் இளைஞர்கள் வழிநடாத்தப்பட வேண்டும், வறிய மக்களுக்கும், ஏழை மாணவர்களுக்கும் தேவையான உதவிகளை சென்றடைய வேண்டும் போன்ற நோக்கங்களின் அடிப்படையில் இளம் உலமாக்களும், சில இளைஞர்களும் ஒன்றிணைந்து இஸ்வா எனும் சமூக சேவை அமைப்பொன்றை 2002.08.02இல் தோற்றுவித்தனர். இந்த அமைப்பினர் இளைஞர்களுக்கான தலைமைத்துவப் பயிற்சிகள், இஸ்லாமிய கல்விக் கருத்தரங்குகள், வளர்ந்தவர்களுக்கான குர்ஆன் வகுப்புகள், மார்க்க உபநியாசங்கள் போன்றவற்றை நடாத்தியதோடு, நாட்டின் சட்டதிட்டங்களை மீறாமல் இஸ்லாமிய விரோத செயற்பாடுகளை களைவதற்கான முயற்சிகளையும் மேற்கொண்டு வந்தனர்.

ஆரம்பத்தில் ஒரு வாடகைக் கட்டடத்தை தமது காரியாலயமாகக் கொண்டிருந்த இவ்வமைப்பினர் தமது முயற்சிகளை விரிவுபடுத்துவதற்கு கலாசார நிலையம், காரியாலயம் என்பவைகளோடு இணைந்த பள்ளிவாசலொன்றை அமைப்பது அவசியமென உணர்ந்தனர். இதற்கான முயற்சிகளிலும் ஈடுபட்டனர். பொது நிறுவனங்கள், ஆதரவாளர்கள், அங்கத்தவர்களது பங்களிப்புடன் நிந்தவூர் 4ஆம் பிரிவில் காணியொன்றை கொள்வனவு செய்து 2007.09.01இல் கட்டடத்திற்கான அடிக்கல் நாட்டினர். கீழ்த்தளம் பள்ளிவாசலாகவும் மேல்தளங்கள் காரியாலயம், கலாசார நிலையமாகவும் அமைப்பதற்குத் திட்டமிடப்பட்டுள்ள இக்கட்டடத்தின் பள்ளிவாசலுக்கான பகுதி நிறைவு செய்யப்பட்டு 2008 நவம்பர் மாதத்தில் தொழுகைக்காகத் திறந்து விடப்பட்டுள்ளது. தற்போது இரண்டாம் தளத்திற்கான வேலைகளில் பெரும்பகுதி நிறைவு செய்யப்பட்டுள்ள இக்கட்டிடத்தை அமைப்பதற்கு பிரதேச அரசியல்வாதிகளும் நிதிப்பங்களிப்புக்களைச் செய்து வருகின்றனர்.

• மஸ்ஜிதுல் ஜெமீலா

நிந்தவூர் 9ஆம் பிரிவில் ஹைர் பள்ளிவாசலுக்கும், ஹிதாயா பள்ளிவாசலுக்கும் இடைப்பட்ட பிரதேசத்தில் மேலுமொரு மஸ்ஜிதின் அவசியம் உணரப்பட்டது. இப்பிரதேசத்து மக்களில் சிலர் ஒன்றிணைந்து இதற்கான முயற்சிகளில் ஈடுபட்டனர். இவர்கள் இஸ்வா அமைப்பினரிடமும் தமது தேவையை முன்வைத்தனர். இந்நிலையில் வெளி நாட்டில் பணியாற்றும் நிந்தவூரைச் சேர்ந்த எம்.பி. ஜெமீல் (அவுஸ்ரேலியா ஜெமீல்) அவர்களிடம் பள்ளிவாசலின் அவசியம் குறித்து இஸ்வா அமைப்பினரால் முன்வைக்கப்பட்ட போது தமது நண்பர் ஒருவரது உதவியுடன் இப்பள்ளிவாசலை அமைப்பதற்கான நிதியினை வழங்க முன்வந்தார். இவரது நிதிப்பங்களிப்பைக் கொண்டு சகல வசதிகளோடும் அமைக்கப்பட்ட இப்பள்ளிவாசல் 2012 ஒக்டோபர் மாதத்தில் தொழுகைக்காக பொதுமக்களிடம் கையளிக்கப்பட்டுள்ளது.

இஸ்வா அமைப்பின் யாப்பிற்கமைவாக தெரிவு செய்யப்படும் த.வா குழுவினால் இவ்விரு பள்ளிவாசல்களும் பரிபாலிக்கப்படுகின்றன. இதனடிப்படையில் இப்பள்ளிவாசல்களின் நிர்வாகத் தலைவராக ஜனாப் எச். அஜ்மீர் மௌலவி, செயலாளராக ஐ.மாஜித் மௌலவி, பொருளாளராக ஏ.எம். ராபி மௌலவி ஆகியோர் பணியாற்றுகின்றனர். மஸ்ஜிதுல் ஜெமீலாவின் நிர்வாகத்திற்கு அப்பள்ளிவாசல் அமைந்துள்ள பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த மக்களை உள்ளடக்கிய உப குழுவொன்றும் உதவியாக இருந்து வருகின்றது.

நிந்தவூர் பிரதேச செயலகத்தில் பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ள சமூகசேவை அமைப்புகளில் இஸ்வா கடந்த 12 வருடங்களாக தொடர்ச்சியாக இயங்கி வருகிறது. மேலும் ஏழை மக்களுக்கான வாழ்வாதார உதவிகள், மருத்துவ உதவிகள், ஏழைகளுக்கு கிணறு, மின்சாரம், கழிவறை வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தல். சுயதொழில் முயற்சிக்கான உதவிகள், கற்றல் உபகரணங்கள் வழங்குதல், இலவச கல்விக் கருத்தரங்குகள் நடாத்துதல், இலவச ஜனாஸா வாகனச் சேவை போன்ற சமூகசேவைகளில் ஈடுபட்டும் வருகின்றது. இதன் ஸ்தாபகத் தலைவர் மர்ஹூம் றபீக் மௌலவி அவர்கள் மார்க்க, சமூக முன்னேற்றம் சார்ந்த விடயங்களில் முன்னின்று செயற்பட்டார். இந்நிலையில் 2007.08.11இல் இனந்தெரியாத நபர்களால் சுடப்பட்டு வபாத்தானரென்பதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்க விடயமாகும். இஸ்வா அமைப்பினரும் ஊரின் கட்டுக்கோப்பு சிதைந் திடாதிருக்க நிந்தவூர் ஜும்ஆ பள்ளிவாசலின் நிர்வாகத்துடன் இணங்கி தமது செயற்பாடுகளை முன்னெடுத்து வருகின்றனர்.

இதுவரை நிந்தவூரில் அமைந்துள்ள பள்ளிவாசல்களின் தோற்றம், அவற்றின் பரிபாலனம் சம்பந்தமாக அந்தந்த பள்ளிவாசல்களின் நிர்வாகிகளாக, இமாம்கள், மோதின் களாகப் பணியாற்றியவர்கள், விடயங்களை அறிந்த முதியவர்கள் போன்ற சுமார் 350 மேற்பட்டவர்களிடமிருந்தும், பள்ளிவாசல்கள் மற்றும் வக்பு திணைக்களம் என்பவற்றிலும் இருந்த ஆவணங்களிலிலும் இருந்து பெறப்பட்ட தகவல்களை பார்த்தோம்.

ஒரு குறிப்பிட்ட தகவலை ஒன்றிக்கு மேற்பட்டவர்கள் உறுதி செய்தால் மாத்திரமே அது நம்பகமான தகவலாக ஏற்கப்பட்டு இங்கு தரப்பட்டுள்ளது. மேலும் வரலாற்று ஆவணங்களோடும், இதுவரை வெளிவந்த நம்பகமான வரலாற்றுப் புத்தகங்களோடும் முரண்படாத விடயங்கள் மாத்திரமே இக்கட்டுரையில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

நிந்தவூர் மத்ரஸாக்களின் வரலாறு

ஏ.எல்.எம். ஹம்ஸா
முகாமைத்துவ உதவியாளர், நிந்தவூர்

இஸ்லாம் கல்வி கற்பதை மிகவும் வலியுறுத்தும் ஒரு மார்க்கமாகும். அறிவைத் தேடிக் கற்றுக் கொள்வது முஸ்லிமான ஆண், பெண்கள் மீது கடமையாகும் என்றும், அறிவின் முக்கியத்துவம் குறித்தும் பல இடங்களில் அல்குர்ஆனில் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. “சீனா தேசம் சென்றேனும் சீர் கல்வியைக் கற்றுக் கொள்” என முகம்மது நபி (ஸல்) அவர்கள் நவீன்றுள்ளார்கள். இஸ்லாம் உலகக் கல்வி, ஆன்மீகக் கல்வி என பிரித்து நோக்கவில்லை. என்றாலும் இலங்கையில் பாடசாலை கல்வி முறைமை ஆங்கிலேயரால் கிறிஸ்தவ பின்னணியில் வளர்க்கப்பட்டதால் இஸ்லாமிய ஆன்மீகக் கல்விக்கு தனியான நிலையங்கள் தோற்றம் பெற்றன.

நிந்தவூரில் மார்க்கக் கல்வி ஆரம்பகாலத்தில் குர்ஆன் மத்ரஸாக்களின் மூலமாகவே இடம்பெற்று வந்தன. இம்மத்ரஸாக்களில் அல்குர்ஆனை ஓதக் கற்றுக் கொடுக்கப்பட்டதுடன், இஸ்லாமிய கிரியைகள், நபிகளாரின் வாழ்க்கை நடைமுறைகளும் போதிக்கப்பட்டு வந்தன. ஓதிக் கொடுக்கக்கூடிய சிலர் தமது வீடுகளில் குர்ஆன் மத்ரஸாக்களை ஆரம்பித்தனர். எனினும் பெரும்பான்மையான குர்ஆன் மத்ரஸாக்கள் காலாகாலமாக பள்ளிவாசல்களையொட்டியே இயங்கி வந்துள்ளன. பள்ளிவாசல்களில் கடமையாற்றும் முஅத்தீன்கள், லெப்பைமார், இமாம்கள் ஆகியோர்கள் குர்ஆன் மத்ரஸாக்களில் ஆசான்களாகவும் இருந்துள்ளனர். இந்த வகையில் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் நிந்தவூர் ஜம்ஆ பள்ளிவாசலில் முதலாவது குர்ஆன் மத்ரஸா இயங்கியுள்ளது. இந்த மத்ரஸாவின் ஆசானாக மர்ஹூம் எம். இஸ்மாயில் (மோதின் ஹாஜியார்) சுமார் 33 வருடங்கள் கடமையாற்றியுள்ளார். பள்ளிவாசலோடு இயங்கிய இம்மத்ரஸாவுக்கென தனியான கட்டடம் 1945இல் அமைக்கப்பட்டது. இதில் 2000ஆம் ஆண்டு வரை குர்ஆன் மத்ரஸா இயங்கி வந்துள்ளது. பிற்காலத்தில் உருவான அனைத்து பள்ளிவாசல்களிலும் குர்ஆன் மத்ரஸாக்கள் இயங்கியுள்ளன. இன்று பெரும்பான்மையான பள்ளிவாசல்களில் குர்ஆன் மத்ரஸாவுக்கான தனியான கட்டடங்கள் அமையப் பெற்றுள்ளன. இம்மத்ரஸாக்கள் அனைத்தையும் அந்தந்த பள்ளிவாசல்களின் நிர்வாக சபைகளே பரிபாலித்து வருகின்றன.

ஆரம்ப காலத்தில் குர்ஆன் மத்ரஸாவின் ஆசான்களுக்கு (ஹசரத் மார்களுக்கு) சம்பளமாக எதுவும் வழங்கப்படவில்லை. சிறுவர்களை இம்மத்ரஸாக்களில் சேர்க்கும்

போது அவர்களின் பெற்றோர்கள் தமது வசதிக்கேற்ப வெற்றிலை, பாக்கு, பழம், காணிக்கையாக சிறுதொகை பணம் என்பவைகளை வைத்து வெள்ளைத் துணியால் மறைக்கப்பட்ட வட்டாவை ஹஸரத்மார்களுக்கு முன்னால் வைப்பார்கள். வட்டாவினுள் என்ன இருக்கின்றது என்பதை திறந்து பார்க்காமலே ஹஸரத்மார் சிறார்களை அன்புடன் வரவேற்று மத்ரஸாக்களில் சேர்த்துக் கொள்வார்கள். பின்னர் தாலிப், ஒரு ஜூசு, ஐந்து ஜூசு, முப்பது ஜூசு குர்ஆன்கள் தொடங்கும்போதும் ஒதிமுடித்த பின்னரும் காணிக்கைகள் வைக்கப்படும். இக்காணிக்கைகளை ஹஸரத்மார் பெருமனதுடன் பொருந்திக் கொண்டு ஒரு இறை பணியாகவே குர்ஆன் மத்ரஸாக்களில் கற்பித்து வந்தனர். சில ஒஸ்தாதுமார்கள் மாணவர்களை ஊக்கப்படுத்துவதற்காக தமது சொந்த பணத்தைக் கூட செலவு செய்துள்ளனர். பிற்காலத்தில் வாராந்தக் கொடுப்பனவாக (கிழமைக்காசி) சிறுதொகை வழங்கும் நடைமுறை ஏற்பட்டது. பின்னர் மாதாந்தக் கொடுப்பனவு (மாத்தையக்காசி) வழங்கும் முறைக்கு மாற்றம் பெற்றது.

ஆரம்ப காலங்களைப் போலவே இன்றும் தனியார் வீடுகளில் சில மத்ரஸாக்கள் இயங்குகின்றன. தற்காலத்தில் பாடசாலைக் கல்வி போட்டிமுறை கல்வியாக வியாபித்துள்ளதால் குர்ஆன் மத்ரஸாக்களுக்கு சிறார்கள் செல்வதில் தளர்வு ஏற்பட்டுள்ளது. இந்நிலையில் வசதிபடைத்த சிலர் தமது பிள்ளைகள் குர்ஆனை சிறந்த முறையில் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக ஒதிக்கொடுக்கக் கூடியவர்களை தமது வீடுகளுக்கு அழைத்து கற்றுக்கொடுக்கச் செய்கின்றனர். இதற்காக நல்ல கொடுப்பனவையும் மனமுவந்து வழங்குகின்றனர்.

ஆரம்பகாலத்தில் குர்ஆன் மத்ரஸாக்கள் மிக இறுக்கமான கட்டுப்பாடுகளுடன் இயங்கின. விடுமுறை நாட்களைத் தவிர ஏனைய தினங்களில் மாணவர்கள் ஒவ்வொரு நாளும் உரிய நேரத்திற்குச் குர்ஆன் மத்ரஸாவுக்குச் செல்ல வேண்டும். தினமும் பாடங்களை ஒப்புவிக்க வேண்டும். தவறும் மாணவர்கள் மிகவும் கடுமையாகத் தண்டிக்கப்படுவர். மாணவர்களை உரிய நேரத்திற்கு வர வைப்பதற்காக சில நடைமுறைகளை ஹஸரத்மார் வைத்திருந்தனர். நேர காலத்துடனேயே ஹஸரத் ஓதப்பள்ளியின் வாயல்படியின் அருகில் பிரம்புடன் நின்று கொள்வார். முதலாவது தாமதித்து வரும் மாணவருக்கு ஓர் அடி விழும். அடுத்து வருபவருக்கு இரண்டு அடி, அடுத்தவருக்கு மூன்று என்று அடி அதிகரித்துக் கொண்டு செல்லும். இதனை படியடி என அழைத்தனர். இந்த படியடிக்கு பயந்து ஹஸரத் ஓதப்பள்ளிக்கு வருவதற்கு முன்னரே பிள்ளைகள் சென்று விடுவார்கள். பாடத்தில் கவனம் செலுத்தாத பிள்ளைகளுக்கும், மீட்டல் நேரத்தில் கதைக்கும் அல்லது குழப்பம் செய்யும் பிள்ளைகளுக்கு கடுமையான தண்டனைகள் வழங்கப்படும். பய உணர்வோடு ஓதும்போதுதான் பிள்ளைகள் விரைவாகக் கற்றுக் கொள்வார்கள் என்ற நம்பிக்கையிலேயே இவ்வாறான தண்டனைகள் வழங்கப்பட்டன. இதனை பெற்றோர்களும் ஏற்றுக் கொண்டிருந்தனர். தனது பிள்ளையை ஓதப்பள்ளிக்கு சேர்க்கும் போது, “இவன் ஒழுங்கா ஓதாட்டி இவன்ட கண்ண மட்டும் வெச்சிட்டு தோல உரிச்சாலும் கேட்கமாட்டன் லெப்ப” என்று தந்தைமார் கூறுவது அன்று சகஜமான செயற்பாடாக இருந்தது.

இன்னும் சில ஹஸரத்மார் தமது மாணவர்கள் அடுத்தவேளை ஓதப்பள்ளிக்கு நேரகாலத்துடன் வரவேண்டும் என்பதற்காக ஓதப்பள்ளியினை விடுவதற்கு முன்னர் கூறுவதற்கென கவிதைகளை கற்றுக் கொடுத்தனர். இவ்வாறு மர்ஹூம் மாமுனாலெப்பை மோதின் அவர்களால் மாணவர்களுக்கு கற்றுக்கொடுத்த கவிதை வருமாறு:

காலை நேரம்

காலை நேரம் வந்தோம்
கனிவுடன் ஓதிக் கொண்டோம்
சிந்தையாய் பாடம் தந்தோம்
அல்லாஹ்வை சிரம் பணிந்தோம்
ஆதலால் வீடு போக
அகத்தில் இன்று விளையாடாமல்
அதபுடன் வாரன் லெப்ப

மாலை நேரம்

அந்திய நேரம் வந்தோம்
ஆதி நூல் ஓதிக் கொண்டோம்
சிந்தையாய் பாடம் தந்தோம்
அல்லாஹ்வை சிரம் பணிந்தோம்
ஆதலால் வீடு சென்று
அந்தாமான் சேவல் கூற
அதபுடன் ஓடிவருவேன் லெப்ப

இவ்வாறான கட்டுப்பாடுகளுடன் குர்ஆன் மத்ரஸாக்களில் மார்க்க கல்வியை கற்றதன் பின்னர் மிகச் சிலரே கிதாபு கல்வியைத் தொடர்ந்தனர். 20ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் நிந்தவுரைச் சேர்ந்த பலர் இந்தியாவில் அறபுக் கல்லூரிகளில் கற்றுள் ளனர். இலங்கையில் அரபுக் கல்லூரிகள் தொடங்கப்பட்டதும் நிந்தவுரைச் சேர்ந்தவர் களும் அவற்றில் இணைந்து கற்கத் தொடங்கினர். 1954ல் கிழக்கிலங்கை அறபுக் கல்லூரி அட்டாளைச்சேனையில் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டதும் ஊர்கள் தோறும் அறபுக் கல்லூரிகள் தோற்றம் பெறத் தொடங்கின. பல குர்ஆன் மனைக் கல்லூரிகளும் உரு வாகின. நிந்தவுரின் மூத்த உலமாக்களில் ஒருவரான மர்ஹூம் எஸ்.எல்.எம்.இஸ்மாயில் மௌலவி (அலியார் மௌலவியின் மாமனார்) அவர்கள் ஜம்ஆ பள்ளிவாசலின் குர்ஆன் மத்ரஸாக் கட்டடத்தில் 1970ஆம் ஆண்டில் ஒரு கிதாபு மத்ரஸாவை ஆரம்பித் தார். இம்மத்ரஸாவில் முதல் மாணவனாக அல்ஹாஜ் என். இஸ்மத் மௌலவி அவர் கள் இணைக்கப்பட்டிருந்தார். பகுதிநேரமாக இயங்கிய இந்த மத்ரஸாவில் 1971ஆம் ஆண்டில் பெண்களும் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டனர். இரண்டு வருடங்களுக்கு மேலாக சிறப்பாக இயங்கிய இம்மத்ரஸா போதிய நிதிப் பங்களிப்புக்கள் கிடைக்கப் பெறாததனால் மூடப்பட்டது. இதன்பின்னர் எம்தூரில் உருவான அரபுக் கல்லூரிகள் பற்றியும் ஹிப்மு மத்ரஸாக்கள் (குர்ஆன் மனை கலாபீடங்கள்) குறித்தும் அடுத்து ஆராய்வோம்.

• காஷிபுல் உலாம் அறபுக் கல்லூரி

தோற்றமும், வளர்ச்சியும்:

1980ஆம் ஆண்டளவில் நிந்தவுர் மத்திய தைக்கியா (மேர்ஸா ஹாஜியரின் தைக் கியா)வில் ஹிப்மு மத்ரஸா ஆரம்பிப்பது தொடர்பான கலந்துரையாடல் ஒன்று இடம் பெற்றிருந்தது. அவ்வேளையில் குறித்த பள்ளிவாசலில் முஅத்தீனாகக் கடமையாற்றிய

மர்ஹூம் ஐ.எல். முகைதீன்பாவா (சம்மாந்துறையை சேர்ந்த மௌலவி எம்.பி. அலியார் ஹசரத் அவர்களின் தந்தை) கிதாபு மத்ரஸா ஒன்றை ஆரம்பிப்பது நல்லது என்ற கருத்தை வெளியிட்டிருந்தார். இவர் தனது கருத்தை அல்ஹாஜ் பி.எம். இப்றாஹீம் (ஓய்வுபெற்ற ஆசிரியர்) போன்றவர்களிடம் தொடர்ந்து வலியுறுத்தியும் வந்துள்ளார். இதனால் உந்தப்பட்ட அல்ஹாஜ் பி.எம். இப்றாஹீம் அவர்கள், அப்போது நிந்தவூர் ஜம்ஆ பள்ளிவாசலின் தலைவராக இருந்த மர்ஹூம் அமீர் மேர்ஸா அவர்களிடம் கிதாபு மத்ரஸா ஒன்றை ஆரம்பிப்பது தொடர்பாக கலந்துரையாடியுள்ளார். இதனை வரவேற்ற மர்ஹூம் அமீர் மேர்ஸா அவர்கள் ஊர்ப்பிரமுகர்கள், உலமாக்களை அழைத்து 1981.01.20ஆம் திகதி அஸர் தொழுகையின் பின்னர் கூட்டமொன்றை நடாத்தியுள்ளார்.

இக்கூட்டத்தில் அரபுக் கல்லூரியொன்றை ஆரம்பிப்பதென்று முடிவு செய்யப்பட்டு மர்ஹூம் அமீர் மேர்ஸா அவர்களைத் தலைவராகவும், அல்ஹாஜ் பி.எம். இப்றாஹீம் அவர்களை செயலாளராகவும், மற்றும் மர்ஹூம்களான ஏ.எம்.எம். இப்றாஹீம் (பொருளாளர்) பி.எச்.எஸ். ஹச்சி முஹம்மது (உபதலைவர்) எம்.ஐ. ஆதம்பாவா (தாஹா மாஸ்டர் - உப செயலாளர்) ஆகியோரையும் உள்ளடக்கிய செயற்குழுவொன்றும் தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இச்செயற்குழுவினர் கல்லூரி அமைப்பதற்காக முயற்சிகளில் ஈடுபட்டனர். ஊர் மக்களும் பூரண ஒத்துழைப்பை வழங்கியிருந்தனர். இதற்காக நிதி சேகரிப்பிற்காக வசூலுக்குச் சென்றவேளை 68,000 ரூபாவை எமதூர் மக்கள் மனமுவந்து வழங்கியுள்ளனர்.

இக்காலப்பகுதியில் மஸ்ஜிதுல் ஹக் (சுப்பறுந்தர தைக்கா) பள்ளிவாசலுக்கு முன்பாக அரச காணியில் கிராம அபிவிருத்திச் சங்கத்திற்குரிய கட்டடமொன்று பயன்பாடில்லாமல் இருந்தது. இக் கட்டடத்தையும் அதனோடிருந்த காணியையும், அப்போது நிந்தவூர் உதவி அரசாங்க அதிபராகப் பணியாற்றிய அல்ஹாஜ் கே.எம்.எம். சரீப் அவர்கள் மத்ரஸாவிற்கு வழங்கினார். பொது மக்களிடமிருந்து வசூலிக்கப்பட்ட நிதியினைக் கொண்டு குறித்த கட்டடம் மத்ரஸாவிற்கு ஏற்றதாக மாற்றப்பட்டு 17 மாணவர்களுடன் 1981.10.21 ஆம் திகதி இக்கல்லூரி ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது.

குறைந்த வசதிகளுடன் இயங்கி வந்த இம்மத்ரஸாவில் இடநெருக்கடி ஏற்படவே, 1988ஆம் ஆண்டில் அப்போது உதவி அரசாங்க அதிபராக இருந்த அல்ஹாஜ் ஏ.எல். இப்றாலெப்பை அவர்களின் உதவியோடு அருகில் இருந்த நெசவு நிலையக் கட்டடமும் மத்ரஸாவோடு இணைக்கப்பட்டது. காலம் செல்லச்செல்ல பழைய கட்டடங்கள் பழுதடையத் தொடங்கின. இடப்பற்றாக்குறையும் நிலவியது. இவ்வேளையில் அறபு நாட்டிலிருந்து இங்கு வருகை தந்த கொடை வள்ளல் அஷ்ஷெய்ஹ் ஸாமில் அவர்கள் 90'X30' அளவுள்ள மூன்று மாடிக் கட்டடமொன்றை அமைப்பதற்கான நிதியினை வழங்குவதற்கு வாக்குறுதி வழங்கியிருந்தார். இவரது உதவியுடன் கட்டடப் பணிகள் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டன. இவரால் அனுப்பி வைக்கப்பட்ட நிதி கட்டடப் பணிகளை முழுமையாகப் பூர்த்திசெய்வதற்குப் போதாமல் போகவே ஊர் மக்களிடமிருந்தும் அன்பளிப்புகள் பெறப்பட்டன. வயல் வெளிகளில் நெல் அறவீடும் செய்யப்பட்டது. கட்டடத்தினை நிறைவு செய்ய முடியாத இக்கட்டான நிலையில் கௌரவ அமைச்சர் அல்ஹாஜ் ஏ.எல்.எம். அதாவுல்லாஹ் அவர்களிடம் உதவி கோரப்பட்டது. இவரும் பெருமனம் கொண்டு சுமார் 50 இலட்சத்திற்கு அதிகமான உதவியினை வழங்க கட்டட வேலைகள் பூர்த்தி செய்யப்பட்டன. மிக அழகிய வடிவில் நிர்மாணிக்கப்பட்ட இப்புதிய கட்டடம் 2006.05.16ஆம் திகதி முன்னாள் அமைச்சர் ஏ.எல்.எம்.அதாவுல்லா அவர்களால் திறந்து

வைக்கப்பட்டது. தற்போதைய கட்டடத்தில் வகுப்பறைகளும், நிர்வாகக் காரியாலயமும், விடுதியும் இயங்குகின்றன. பள்ளிவாசல், கூட்ட மண்டபம், நூலகம், சமயலறை, உணவு பரிமாறும் அறை என்பன தனியாக அமைக்கப்பட வேண்டியதாக உள்ளன.

நிர்வாகக் கட்டமைப்பு:

ஐம்ஆ பள்ளிவாசலின் பரிபாலன தலைவர் இக்கல்லூரியின் பதவி வழித்தலைவராக செயற்படும் வகையில் இதன் முதலாவது யாப்பு அமைக்கப்பட்டிருந்தது. இதற்கமைவாக இதன் முதலாவது தலைவராக மர்ஹூம் அமீர் மேர்சா அவர்கள் பொறுப்பேற்றார். இவர் உலமாக்கள், பள்ளிவாசல்களின் தலைவர்கள், பிரமுகர்களையும் உள்ளடக்கிய பணிப்பாளர் சபையுடன் இணைந்து இக்கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்காக இரவு பகலாகப் பாடுபட்டனர். இப் பணிப்பாளர் சபையினர் வயல் வெளிகள், அரிசி ஆலைகள் தோறும், ஊரின் ஒவ்வொரு வீதி வீதியாகவும் சென்று நிதி தேடி இக்கல்லூரியை நிலைபெறச் செய்வதற்கு உழைத்தார்கள்.

இதன்பின்னர் உலமா சபையின் தலைவர் இக்கல்லூரியின் நிர்வாகத் தலைவராகும் வகையில் யாப்பு மாற்றம் செய்யப்பட்டது. இதனடிப்படையில் தெரிவு செய்யப்பட்டு ஹாஜிகளான என். இஸ்மத் மௌலவி, ஏ.எல். இமாம் மௌலவி ஆகியோரின் தலைமையில் இயங்கிய பணிப்பாளர் சபைகளும் மிகுந்த அர்ப்பணிப்புடன் பணியாற்றின. 2012ஆம் ஆண்டு மீண்டுமொரு யாப்பு மாற்றம் செய்யப்பட்டு அதன் அடிப்படையில் தெரிவுகள் இடம்பெற்றன. இவ்வாறு தெரிவு செய்யப்பட்ட தற்போதைய பணிப்பாளர் சபை அல்ஹாஜ் ஏ. எம்.மாக்கான் (ம.றுாப்) மௌலவி அவர்களின் தலைமையில் செயலாக்கத்துடன் இயங்கி வருகின்றது.

கல்வி நடவடிக்கைகள்:

இக்கல்லூரியில் மௌலவி பட்டத்திற்கான 7 வருட பாடத்திட்டத்துடன், அல் ஆலிம் பரீட்சை, க.பொ.த. சாதாரண தரம், உயர் தர பரீட்சைகளுக்கான பாடங்களும் கற்பிக்கப்படுகின்றன. மௌலவி பட்டத்திற்கான இறுதிப் பரீட்சை எழுதிய மாணவர்கள் நான்கு மாத காலம் புனித தப்லீக் பணிகளில் ஈடுபட்டதன் பின்னரே அவர்களுக்கான சான்றிதழ்கள் வழங்கும் நடைமுறை இங்கு பின்பற்றப்படுகிறது.

இக்கல்லூரியில் உள்ளூரைச் சேர்ந்தவர்களோடு, கண்டி, அனுராதபுரம், பொலன்னறுவை, மட்டக்களப்பு என சகல மாவட்டங்களைச் சேர்ந்த மாணவர்களும் கற்று வருகின்றனர். தற்போது சுமார் 60 மாணவர்கள் கல்வி கற்கும் இக் கல்லூரியில் இதுவரை 80க்கு மேற்பட்டவர்கள் மௌலவிப் பட்டம் பெற்று வெளியாகியுள்ளனர். இவர்களில் அதிகமானவர்கள் ஆசிரியர்களாக, விரிவுரையாளர்களாக, சட்டத்தரணிகளாக, நீதிபதிகளாக, அரசு, தனியார் நிறுவனங்களின் உயர் அதிகாரிகளாக, பள்ளிவாசல்களின் இமாமாகளாக, த.வா இயக்கங்களின் முக்கிய செயற்பாட்டாளர்களாக பணியாற்றி வருகின்றனர். சில காலம் இயங்கிய குர்ஆன் மனனப் பிரிவில் ஓதியவர்களில் ஐவர் ஹாபிழ்களாக வெளியாகி உள்ளனர். இக்கல்லூரியில் 2011 வரை பட்டம் பெற்று வெளியானவர்களுக்கான பட்டமளிப்பு விழா 2011.07.24ஆம் திகதி வெகுவிமரிசையாக நடைபெற்றது. இந்நிகழ்வு தொடர்பாக ஒரு நினைவு மலரும் வெளியிடப்பட்டது.

இக்கல்லூரியின் முதலாவது அதிபராக மௌலவி ஏ.டபிள்யூ.எம். அலியார் (மழ்ஹர்) அவர்கள் மிகுந்த அர்ப்பணிப்புடன் பணியாற்றினார். தொடர்ந்து மௌலவி எம்.எம். இப்றாஹீம். (பஹ்ஜி), மௌலவி கே.எல். அலியார் (பஹ்ஜி), மௌலவி எஸ்.எச். ஆதம் பாவா (மதனி), மௌலவி என்.எம்.பாரிஸ் (பாகவி), மௌலவி ஏ.ஜி. ஹாமித் ஸதகா (பஹ்ஜி), ஏ.சி. முஹம்மது (பாகவி), மௌலவி எம்.எச்.எம். புஹாரி (பலாஹி), மௌலவி எம். முகைதீன் பாவா (ஷர்க்கி), மௌலவி ஏ.எம். மாஜித் (ஷர்க்கி) ஆகியோர் அதிபர்களாக இக்கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்காகப் பாடுபட்டனர். தற்போது மௌலவிநௌஷாத் (தப்லீகி) அவர்கள் இப்பணியைத் தொடர்ந்து வருகின்றார்.

வருமான மூலங்கள்:

இம்மத்ரஸா ஆரம்பிக்கப்பட்ட காலப்பகுதியில் பிடிஅரிசி அறவிடப்பட்டும், வயல் நிலங்களில் நெல் அறவீடு செய்தும், ஆரிசி ஆலை உரிமையாளர்களிடம் இருந்தும், ஊர்ப்பிரமுகர்களிடமிருந்தும் அன்பளிப்புக்கள் பெறப்பட்டும் செலவுகள் ஈடுசெய்யப்பட்டன. காலக்கிரமத்தில்

அல்ஹாஜ் எம்.எம். அமீர் மேர்சா	- 02 ஏக்கர்
அல்ஹாஜ் எஸ்.எச். அஹமது (அதிபர்)	- 01 ஏக்கர்
அல்ஹாஜ் ஏ.கே. முஸ்தபா மனேஜர்	- 03 ஏக்கர்
அல்ஹாஜ் எஸ்.எம்.பி. ம. றூபு	- 02 ஏக்கர்
ஹாஜியானி பைறாசா அப்துல் ஐப்பார்	- 03 ஏக்கர்

ஆகியோர் வயல் காணியினை வக்பு செய்துள்ளனர். இக்காணிகளை குத்தகைக்கு விடுவதால் கிடைக்கும் நிதியே இக்கல்லூரியின் நிரந்தர வருமானமாக உள்ளது. இதற்கு மேலதிகமாக சுமார் 200 பேர் ஒருநாள் உணவுக்கான அன்பளிப்புக்களைச் செய்து வருகின்றனர். ஊர் மக்களும், அரிசி ஆலை உரிமையாளர்களும் தம்மால் முடிந்த உதவிகளை காலத்திற்குக் காலம் வழங்கி வருகின்றனர். வீடுகளில் நிகழும் விசேடங்கள், மரணம் போன்றவற்றுக்காக அறுக்கப்படுகின்ற மாடுகளின் இறைச்சியின் ஒரு பகுதியை இக்கல்லூரிக்கு வழங்கும் வழக்கமும் இவ்வூரில் உள்ளது. எது எவ்வாறாயினும் இந்த அரபுக் கல்லூரியினை சிறப்பாக நடாத்துவதற்கு பாரிய நிதி தேவைப் படுகின்றது. இதற்கு சகல தரப்பினரும் உதவ வேண்டுமென்று இதன் நிர்வாகத்தினர் வேண்டுகோள் விடுக்கின்றனர்.

• பாத்திமா பெண்கள் அறபுக் கல்லூரி

பெண்களும் கல்வி கற்கவேண்டுமென இஸ்லாம் வலியுறுத்துகின்றது. ஆயினும் எமது நாட்டு முஸ்லிம் பெண்கள் கல்வியில் ஆர்வம் குறைந்தவர்களாகவே காணப்பட்டனர். ஆண்களுக்கான அரபுக் கல்லூரிகள் தோற்றம் பெற்று பல வருடங்களுக்குப் பின்னர் முதலாவதாக கல்விய பெண்கள் அரபுக் கலாசாலை தோற்றம் பெற்றது. இக் கல்லூரியிலிருந்து வெற்றிகரமாக மௌலவியாக்கள் வெளியேறத் தொடங்கிய பின்னரே பெண்கள் அரபுக் கல்லூரிகளை நடாத்த முடியும் என்ற நம்பிக்கை இலங்கை வாழ் முஸ்லிம்கள் மத்தியில் ஏற்பட்டது. இருந்த போதிலும் நாட்டில் பெண்களுக்கான அரபுக் கல்லூரிகள் குறைந்த எண்ணிக்கையிலேயே உள்ளன. பெண்களுக்கு மார்க்க கல்வி அவசியம் என்பதை நிந்தவூரைச் சேர்ந்த உலமாக்களும் உணர்ந்திருந்தனர்.

பெண்கள் மத்ரஸாவை உருவாக்க இவர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்ட பல முயற்சிகள் வெற்றியளிக்கவில்லை.

காலத்திற்குக்காலம் பெண்களுக்கான அரபுக் கல்லூரியின் அவசியத்தை பலரும் வலியுறுத்திக் கொண்டே வந்தனர். இந்நிலையில் அல்ஹாஜ் ஏ.நௌஸாத் மௌலவி தனது வீட்டில் பெண்கள் அறபுக் கல்லூரி ஒன்றினை நடாத்துவதற்கு திட்டமிட்டு ஊர் பிரமுகர்களை அணுகினார். அவர்களும் நல்ல ஒத்துழைப்பு வழங்கவே நிந்தவூர் 3ஆம் பிரிவில் பாத்திமா பெண்கள் அறபுக் கல்லூரி 2005ஆம் ஆண்டில் தோற்றம் பெற்றது. உள்ளூரைச் சேர்ந்தவர்களுடன் அயல் கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் இம் மத்ரஸாவில் இணைந்து கற்றனர். ஊர் மக்களும் சிறந்த ஒத்துழைப்பை வழங்கினர். இக்கல்லூரிக்கான தனியான கட்டடத்தை அமைப்பதற்காக அல்ஹாஜ் எஸ்.எம்.பி. ம.ஹாப் (புறாரி சேர்மன் அவர்களின் மகன்) அவர்கள் வைத்தியசாலைக்கு அண்மையில் 55'X250' விஸ்தீரணமான காணியினை வக்பு செய்தார். இந்நிலையில் 3 மாணவியர்கள் மௌலவியாக்களாக பட்டம் பெற்று வெளியேறினர்.

தனியாரின் வீட்டில் கல்லூரி இயங்கியதால் பல அசௌகரியங்கள் ஏற்பட்டன. நிர்வாக விடயங்களில் முரண்பட்ட பல பெற்றோர்கள் தமது பிள்ளைகளை அழைத்துச் செல்ல கல்லூரியின் இயக்கம் தடைப்பட்டது. இக்கல்லூரிக்காக வக்பு செய்யப்பட்ட இடத்தில் இடம்பெற்றுவந்த கட்டட வேலைகளும் ஸ்தம்பித்தன. இந்நிலையில் முன்னாள் நிர்வாகிகளின் ஒத்துழைப்புடன் அல்ஹாஜ் ஐ.எல். ஜமால்தீன் (ஓய்வுபெற்ற ஆசிரியர்) ஏ.எம்.எம். அஸ்லம் மேர்சா ஆகியோரை தலைவர் செயலாளர்களாகக் கொண்ட புதிய நிர்வாக சபையொன்று தெரிவு செய்யப்பட்டது. இச்சபையினர் ஊர்ப்பிரமுகர்களிடம் இருந்தும் வெளிநாட்டில் தொழில் புரிவோரிடமும் நிதி சேகரித்து கட்டுமான வேலைகளில் பெரும் பகுதியை நிறைவு செய்தனர். இந்நிலையில் இக்கல்லூரி 2013.03.06ஆம் திகதியில் மீண்டும் திறந்து வைக்கப்பட்டுள்ளது.

தற்போது குர்ஆன் மனைப்பிரிவு, கிதாபு பிரிவு என்பன முழுநேர, பகுதிநேர வகுப்புகளாக நடாத்தப்பட்டு வருகின்றன. இங்கு மாணவியர் தங்கியிராது வீடுகளிலிருந்து வந்து கற்றுச் செல்லும் வகையில் ஒழுங்குகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. தற்போது 104 மாணவியர்கள் இங்கு கற்று வருகின்றனர். மௌலவி ஏ.ஏ.அலி அஹமத் (ரஸ்ஸாதி) அவர்களை அதிபராகக் கொண்டு இம்மத்ரஸா சிறந்த முறையில் இயங்கி வருகின்றது. பல தேவைகளோடு இயங்கத் தொடங்கியுள்ள இம் மத்ரஸாவிற்கு தாராளமாக உதவி செய்ய வேண்டியது அனைவரினதும் பொறுப்பாகும். இக்கல்லூரி நிலைபெற்று பெண்கள் மத்தியில் மார்க்க ஞானத்தை பரப்புவதற்கு எம்மால் முடிந்த உதவிகளைச் செய்வதோடு எல்லாம் வல்ல அல்லாஹ்வுத்தாலாவிடம் பிரார்த்திப்போமாக!

• குல்லியதுல் தாறுல் உலூம் குர்ஆன் மனைக் கல்லூரி

நிந்தவூரில் காஷிபில் உலூம் அறபுக் கல்லூரியில் தொடங்கப்பட்ட ஹிப்பூ பிரிவு போதிய வசதிகள் இன்மையால் இடைநிறுத்தப்பட்டது. இதனால் குர்ஆனை மனைம் செய்யவர்களின் தொகை மிகக்குறைவானதாக இருந்தது. ஊரில் ஹாபிழ்களை உருவாக்க ஹிப்பூ மத்ரஸா அவசியமானதென அல்ஹாஜ் ஏ.எல்.எம். மக்கீன் போன்றவர்கள் அதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொண்டிருந்தனர். அல்ஹாஜ் ஏ.எல். இமாம் மௌலவி அவர்களும் மத்ரஸாவொன்றை அமைப்பதற்கு முயற்சிகளை மேற்கொண்டிருந்தார்.

இரு தரப்பினரும் இணைந்து மினன் பள்ளிவாசலில் பகுதிநேர ஹிப்ழு மத்ரசாவொன்றை 2002ஆம் ஆண்டில் ஆரம்பித்தனர். இமாம் மௌலவியோடு அல்ஹாஜ் ஏ.ஏ. அலி அஹமத் மௌலவி அவர்களும் இணைந்து இம்மத்ரசாவை நடாத்திச் சென்றனர். போதிய நிதிப் பங்களிப்புக்களும், தனியான கட்டடமும் இல்லாத காரணத்தால் இம் மத்ரசாவின் இயக்கம் சிறிது காலத்திலேயே தடைப்பட்டது.

ஊரில் ஹிப்ழு மத்ரசா அவசியம் என்பதை உணர்ந்த பலர் மீண்டும் அதனை நடாத்துமாறு இமாம் மௌலவியிடம் கோரிக்கை விடுத்தபோது 2004ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் ஒரேயொரு மாணவருடன் குல்லியதுல் தாருல் உலூம் எனும் பெயரில் இம்மத்ரசா ஜும்ஆ பள்ளிவாசலின் மேல் மாடியில் மீண்டும் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது. இம்மத்ரசாவின் அதிபராக இமாம் மௌலவி அவர்களும் ஒஸ்தாதாக அல்ஹாபிழ் ஏ.எம். நிபாய் மௌலவி அவர்களும் சிறப்பாக பணியாற்றி வந்தனர். இமாம் மௌலவி அவர்கள் தனிப்பட்ட காரணங்களுக்காக இராஜினாமா செய்ய தற்போது நிபாய் ஹாபிழ் அவர்கள் மத்ரசாவை வழிநடாத்திச் செல்கின்றார். ஓய்வுபெற்ற ஆசிரியர்களான ஜனாப்கள் எம். யாசீன், ரி. முசா, ஏ. யாக்கூப் (ஆசிரியர்), ஏ.ஏ. றஷீட் (சிறைச்சாலை உத்தியோகத்தர்) ஆகியோரை தலைவர், உபதலைவர், செயலாளர், பொருளாளராகக் கொண்ட சபை இம்மத்ரசாவை நிர்வகித்து வருகின்றது. இதுவரையில் 6 மாணவர்கள் ஹாபிழ்களாக வெளியேற 30 மாணவர்கள் தற்போது கற்று வருகின்றனர்.

• உபை இப்னு கஃப் குர்ஆன் மனை கலாபீடம்

நிந்தவூரில் முழுநேர குர்ஆன் மனை கலாபீடமொன்று அவசியத்தை உணர்ந்த மஸ்ஜிதுல் மினன் பள்ளிவாசலின் மஹல்லாவாசிகள் ஒன்றிணைந்து அல்ஹாஜ் ஏ.எல்.எம். மக்கீன் அவர்களின் தலைமையில் ஒரு குழுவினைத் தெரிவு செய்தனர். இக்குழுவினரின் அயராத முயற்சியினால் மஸ்ஜிதுல் மினன் பள்ளிவாசலின் ஓதப்பள்ளிக் கட்டடத்தில் தற்காலிகமாக உபை இப்னு கஃப் குர்ஆன் மனை கலாபீடம் 10 மாணவர்களைக் கொண்டு 2010.02.01 ஆம் திகதி ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது. இந்நிகழ்வு காஷிபுல் உலூம் அறபுக் கல்லூரியின் அப்போதைய அதிபர் மௌலவி எம்.எச்.எம். புஹாரி (பலாஹி) அவர்களின் தலைமையில் இடம்பெற்றது.

இக்கலாபீடத்தின் செயற்பாட்டினால் கவரப்பட்ட மஸ்ஜிதுல் மினன் பள்ளிவாசலின் நிர்வாகத்தினர் இதற்கான தனியான கட்டடத்தை அமைப்பதற்கு பள்ளிவாசல் வளவில் ஒரு பகுதியை வழங்க முன்வந்தனர். கலாபீடத்தின் அதிபர் மற்றும் நிர்வாக சபையினரின் பாரிய முயற்சியால் ஊர் மக்களின் உதவிகளோடு 3 மாடிகளைக் கொண்ட கட்டடத்தின் நிர்மாண வேலைகள் தொடங்கப்பட்டன. மிகக்குறுகிய காலத்தில் இரண்டு மாடிகளுக்கான வேலைகள் நிறைவு செய்யப்பட்டு கல்லூரி புதிய கட்டடத்திற்கு மாற்றப்பட்டது. இம்மத்ரசாவிற்கு நிரந்தர வருமானத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதற்காக ஜனாப்கள் எச்.எம்.எம். சாஜித், எம்.ஏ. தெளபீக் ஆகியோர் இரு கடை அறைகளைக் கட்டி அன்பளிப்புச் செய்துள்ளனர்.

இம்மத்ரசாவில் பகுதிநேர ஹிப்ழு மத்ரசாவும், வளர்ந்தோருக்கான குர்ஆன் வகுப்புகளும், நடாத்தப்பட்டு வருகின்றன. ஹிப்ழு பிரிவில் 50 மாணவர்களும் வளர்ந்தோருக்கான தஜ்வீத் குர்ஆன் வகுப்பில் 20 பேர்களும் கற்று வருகின்றனர். முழுநேர ஹிப்ழு பிரிவினை நடாத்துவதற்காக 3ஆம் மாடிக்கான கட்டட வேலைகளை

நிர்வாகத்தினர் மேற்கொண்டு வருகின்றனர். மேலும் அகில இலங்கை ஜம்இய்யதுல் உலமாவின் பாடத்திட்டத்திற்கு அமைவான சிறார்களுக்கான குர்ஆன் (மக்தப்) வகுப்புகளும் நடாத்தப்பட்டு வருகின்றன. இங்கு கற்ற ஏ.ஆர். சர்பான் என்ற மாணவன் 17 மாதங்களில் அல்குர்ஆன் முழுவதையும் மனனமிட்டுள்ளார். மேலும் மீலாதுன் நபி நிகழ்வையொட்டி 2012இல் நடைபெற்ற கிழக்கு மாகாணமட்ட கிராஅத் போட்டிகளில் அக்தர் சஹி, ஹஸீப் தமீம் ஆகிய மாணவர்கள் தங்கப் பதக்கங்களை வென்றுள்ளனர் என்பது இக்கலாபீடத்தின் கீர்த்தியை பறைசாற்றுவதாக அமைந்துள்ளன.

இம்மத்ரஸாவின் அல்ஹாபிழ் மௌலவி ஏ.ஏ. இஸ்ஹாக் (அதிபர்), மௌலவி ஐ.எல்.ஏ. கபீர், மௌலவி ஏ.எம். இப்றாஹீம், அல்ஹாபிழ் ஏ. சியாத் ஆகியோர் ஒஸ்தா துகளாகப் பணியாற்றுகின்றனர். இக்கல்லூரியை 15 பேர்களைக் கொண்ட பரிபாலன சபை மிகுந்த அர்ப்பணிப்போடு நிர்வகித்து வருகின்றது. இச்சபையின் தலைவராக ஜனாப் எச்.எம்.எம். சாஜித் அவர்களும் செயலாளராக அல்ஹாஜ். ஏ.எம். றபீக் பொருளாளராக ஜனாப் எம்.ரி. அலிசப்றி ஆகியோரும் மிகச் சிறப்பாக வழிநடாத்தி வருகின்றனர். இக் கலாபீடம் ஆண்டாண்டு காலமாக நிலைபெற்று குர்ஆனை சுமந்த மக்களை நாடு முழுவதும் உருவாக்க வேண்டுமென்று துஆ செய்வோம்.

• த.:வா இஸ்லாமியா நிறுவனம்

அந்நிய கலாசார மோகம், இஸ்லாத்திற்குப் புறம்பான குடும்ப, சமூக, பாடசாலை சூழல்கள் காரணமாக எதிர்காலத் தலைவர்களான சிறார்கள் வழிதவறச் செல்லும் நிலைமை கல்விமான்கள். பிரமுகர்களுக்கு கவலையைத் தோற்றுவித்தது. இவர்கள் இஸ்லாமியச் சூழலில் மாணவர்களை பயிற்றுவிப்பதற்கு ஒரு நிறுவனத்தை உருவாக்குவதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொண்டனர்.

1. மாணவர்கள் பாடசாலை தவிர்ந்த நேரங்களில் வீண் பொழுது போக்குகளில் ஈடுபடுவதைத் தவிர்த்து, கல்வியின்பால் அவர்களை திருப்புவதல்.
2. பாடசாலைக் கல்விக்கு மேலும் வலுவூட்டும் வகையில் கணிதம், விஞ்ஞானம், ஆங்கிலம், சிங்களம், கணினி போன்ற பாடங்களை கற்பித்தல்.
3. பள்ளிவாசல் சூழலில் மார்க்கக் கல்வியோடு இணைத்து, உலகாயதக் கல்வியினையும் வழங்கி சிறந்த இஸ்லாமிய நெறிமுறைகளைத் தூங்கிய எதிர்கால சந்ததிகளை உருவாக்குதல்.
4. மாணவர்களுக்கு அல்குர்ஆன், அல்ஹதீஸ் என்பவைகளின் ஆரம்ப அறிவை வழங்குவதுடன், அரபு மொழியில் தேர்ச்சியினை கொடுத்து இஸ்லாமிய அறிவு மிக்கவர்களாக அவர்களை மாற்றுதல். இந்நடவடிக்கைகளின் தொடர்ச்சியாக இஸ்லாமிய பல்கலைக்கழகமொன்றை உருவாக்குவதற்கான சிந்தனைத் தேடல்களுக்கு வித்திடுதல்.
5. மாணவர் சமுதாயத்தினை, சமூக முன்னேற்றத்திற்கு அவசியமான, எதிர்கால சவால்களை எதிர்கொள்ளத்தக்க துறைகளை நோக்கி வழிநடாத்துதல்.

மேலும் பல நோக்கங்களின் அடிப்படையில் இந்நிறுவனம் 2002.02.04ஆம் திகதி உருவாக்கப்பட்டது. நிந்தவூர் ஜம்ஆ, பள்ளிவாசலின் மேல்மாடியில் இயங்கிய இந்நிறுவனத்துக்கு பாடசாலைகளில் தரம் 6ற்கு தரமுயர்ந்தப்பட்ட மாணவர்களில் தகுதியானவர்கள் போட்டிப் பரீட்சையின் மூலம் தெரிவு செய்யப்பட்டனர். இவர்களுக்கான வகுப்புகள் பி.ப. 3.00 மணியிலிருந்து இரவு 9.00 மணிவரை தகுதியான உலமாக்கள்,

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

சிறந்த ஆசிரியர்களைக் கொண்டு நடாத்தப்பட்டு வந்தது. இதன் செயற்பாடுகளை மேலும் பயனுறுதிமிக்கதாக மாற்றும் வகையில் 2013ஆம் ஆண்டில் புதிய மாணவர்கள் சேர்த்துக் கொள்ளப்படாமல் இலங்கை ஜம்இயதுல் உலமாவின் மக்தப் மத்ரஸா முறைமை நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இதில் பயிற்றுவிக்கப்படும் மாணவர்கள் தரம் 6க்கு தகைமை பெறும்போது த.வா இஸ்லாமியாவின் பாடத்திட்டத்தினை தொடர்வதற்குத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இதற்கு ஊர் மக்களின் மிகுந்த ஒத்துழைப்பும் கிடைத்து வருகின்றது.

த.வா இஸ்லாமியா நிறுவனத்தின் நிர்வாக சபையின் ஆயுட்காலத் தலைவராக அல்ஹாஜ் எம்.எச்.யாகூப் ஹசன் அவர்கள் சேவையாற்றி வருகின்றார். பணிப்பாளர்களாக அல்ஹாஜ் பி.எம்.இப்ராஹீம், அல்ஹாஜ் எம்.எம். அப்துல் காதர், அல்ஹாஜ் எஸ்.அஹமது (அதிபர்), அல்ஹாஜ் எம்.ஐ.எம்.ஐ.பர் மௌலவி, ஜனாப் ஏ.எல்.ஏ.சபிக் (ஆசிரியர்) ஆகியோர் பணியாற்றியுள்ளனர். தற்போது அல்ஹாஜ் ஏ.எம்.எம்.புஆத் (அதிபர்) அவர்கள் சேவையாற்றி வருகின்றார். ஆரம்பகாலத்தில் அல்ஹாஜ் ஏ.எல். இமாம் மௌலவி அவர்கள் அதிபராகப் பணியாற்றினார். இதன்பின்னர் அதிபர்களுக்கான கடமைகளையும் பணிப்பாளர்கள் நிறைவேற்றி வந்தனர். தற்போது இயங்குகின்ற மக்தப் பிரிவின் அதிபராக ஜனாப் எம்.அமீர் அலியார் மௌலவி செயற்பட்டு வருகின்றார். இந்நிறுவனம் தொடர்ந்து சிறப்பாகச் செயலாற்றி சிறப்புமிக்க இஸ்லாமிய சமுதாயத்தை தோற்றுவிக்க பாடுபடவேண்டுமென்பது அனைவரினதும் எதிர்பார்ப்பாகும்.

முடிவுரை: குர்ஆனும், அல்ஹதீஸும் இஸ்லாத்தின் இரு கண்களாக போற்றப்படுவது போல் ஒரு கிராமத்தின் கண்ணியத்துக்கும், ஆன்மீக முன்னேற்றத்துக்கும் பள்ளிவாசல்களும், மத்ரஸாக்களும் மதிக்கப்பட வேண்டும். இந்த உண்மையை உணர்ந்த நிந்தவூர் மக்கள் இங்குள்ள பள்ளிவாசல்களையும், மத்ரஸாக்களையும் பேணிப் பாதுகாத்து வளர்த்து வருகின்றனர். இங்கு இயங்குகின்ற சகல சமய தலங்களும் நிந்தவூர் மக்களின் உதவிகளை மாத்திரம் கொண்டு இயங்கி வருவது இவ்வூருக்கு மற்றுமொரு சிறப்பாகும்.

எதிர்காலத்திலும் இந்நிலைமை தொடரவேண்டும். இதற்காக நாம் பிரார்த்திப்போம்.

ஓய்வுபெற்ற ஆசிரியர் P.M. இப்ராஹீம் அவர்களால்
காஷிபுல் உலூம் தகவல் வழங்கப்பட்டது.

கோயில்களும், தமிழர் மரபுகளும்

பார்வதி மாசிலாமணி

தமிழ்மொழி ஆசிரியை, அல்அஷ்ஹக் தேசிய பாடசாலை, நிந்தவூர்

நிந்தவூரும் இந்துக்களும்:

ஒரு ஊரில் மக்கள் குடியேறத்தொடங்கிய காலப்பகுதியை சரியாக வரையறை செய்து கூறுவதென்பது கஷ்டமான காரியமாகும். இந்த எடுகோளுக்குகொப்ப இலங்கையின் தென்கிழக்குப் பிரதேசத்தில் மக்கள் குடியேறத் தொடங்கிய சரியான காலப்பகுதியை வரையறை செய்ய முடியாதுள்ளது. எனினும் இப்பிரதேசத்தில் மக்கள் குடியேறிய ஆரம்பகாலத்திலேயே நிந்தவூரில் தமிழ் மக்களும் குடியேறி வாழ்ந்திருக்கின்றார்கள் எனக் கூறமுடியும். மட்டக்களப்பு மான்மியம் மற்றும் பாரம்பரியமிக்க கதிர்காம யாத்திரை (ஆசிரியர் என்.கே.எம். திருச்செல்வம்) ஆகிய நூல்களிலிருந்து கூத்திக மன்னன் அதன்பின் எல்லாளன் போன்ற மன்னர்கள் காலத்தில் தென்னிந்தியாவிலிருந்து இந்து மக்களை கொண்டு வந்து இங்கிருந்த தமிழ் மக்களோடு குடியேற்றி அவர்களின் மத அனுஷ்டானங்களுக்காக கோயில்களை அமைத்து பரிபாலித்ததாக குறிப்புகள் உள்ளன. மேலும் கிழக்கிலங்கை பிரதேசத்தை ஆண்ட தமிழ் சிற்றரசர்கள் காலத்தில் நிந்தவூரில் தமிழும், சைவமும் தழைத்தோங்கி இருந்ததாகவும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இதனடிப்படையில் நிந்தவூர் கிழக்கிலங்கையின் பழமை வாய்ந்த ஊர் என்றும் இங்கு தொன்றுதொட்டு தமிழ் மக்கள் வாழ்ந்திருக்கின்றார்கள் என்றும் உறுதிபடக் கூறமுடியும்.

அரச நிர்வாகத் தேவைகளுக்காக நிந்தவூர், குறிச்சிகளாக வகுக்கப்பட்டபோது தமிழ் குடிமக்கள் செறிவாக வாழ்ந்த பகுதி 5ஆம் குறிச்சியாக அமைந்திருந்தது. இப்பகுதி நிந்தவூரில் தமிழவட்டை என அழைக்கப்படும் பரப்பையும், அட்டப் பள்ளத்தையும் உள்ளடக்கியதாகும். தற்காலத்தில் நிந்தவூரின் 10, 20, 23ஆம் குறிச்சிகளினால் இப்பிரதேசம் அடையாளப்படுத்தப்படுகின்றது. இப்பகுதியில் வாழ்ந்த தமிழ் மக்களும் சூழவாழ்ந்த இஸ்லாமிய மக்களும் தொன்றுதொட்டு ஒற்றுமையுடனும் புரிந்துணர்வுடனும் வாழ்ந்து வந்துள்ளனர். அவரவர் மத அனுஷ்டானங்களைப் பேணி, மற்றவர்களின் நம்பிக்கைகள் சம்பிரதாயங்களுக்கு மதிப்பளித்து, உதவிபுரிந்து மாமன், மச்சான் என்று உறவு கொண்டாடி வாழ்ந்த வாழ்வியலின் சுவடுகள் இம்மக்களிடையே தொடர்வதை காணமுடிகிறது.

இவ்விதம் சீரும் சிறப்புமுற்று முஸ்லிம்களும் இந்துக்களும் போற்றத்தக்க வகையில் சமாதானத்துடன் சகவாழ்வு நடாத்தி வந்த காலகட்டத்தில் தமிழ் மக்களில் கற்றறிந்தவர்கள் தொழில் நிமிர்த்தம் வெளியூர்களுக்குச் சென்று அங்கு குடிபதியாகினர். இன்னும்

சிலர், திருமணத் தொடர்புகள் காரணமாக இக்கிராமத்தை விட்டு வெளியூர்களுக்கு சென்றனர். 1960ஆம் ஆண்டுகளில் ஏற்பட்ட சில அரசியல் நிகழ்வுகளும் பிற்காலத்தில் இப்பிரதேசத்தில் உண்டான இனப்பிரச்சினைகள் காரணமாகவும் மேலும் சிலர் தொழில் வாய்ப்புகள் கருதியும் தம்பிலுவில், விநாயகபுரம், திருக்கோயில், காரைதீவு போன்ற பிரதேசங்களுக்கு குடிபெயர்ந்தனர். இதனால் தமிழ் மக்கள் தொகை குறைவடைந்தது. எனினும் இப் பிரதேசத்தில் இருந்த பழங்குடி மக்களின் ஒரு சிலர் தாம்பிறந்த பதியை விட்டகலாது இங்கு தொடர்ந்து வசித்து வருகின்றனர். அந்தவகையில் புகழ்பெற்ற மாந்திரீக வைத்தியராகவும் ஆலய பரிபாலகர்களில் ஒருவராகவும் இருந்த திரு மு. மாமாங்கரின் சந்ததிகள் தமிழவட்டை பகுதியில் வாழ்ந்து தமது மத சம்பிரதாயங்களை பாதுகாத்து வருகின்றனர் என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

கோயில்கள்:

“கோயில் இல்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம்” என்பது ஓளவை மூதாட்டியின் அருள் வாக்காகும். ஊர்கள் தோறும் ஆலயங்கள் அமைக்கப்படுவதன் முக்கியத்துவத்தை இப்பழமொழி விளக்குகின்றது. மனிதர்களுக்கு ஏற்படும் பயமும் பக்தியும் இறை வழிபாட்டில் ஈடுபடவைக்கின்றது. இப்பெயர்பட்ட உணர்வுகளின் மூலம் மக்கள் சமுதாயமாக ஒற்றுமையாகவும், பண்பாளர்களாகவும் வாழ்வதற்கு ஆலயங்கள் நிலைக்களங்களாக அமைகின்றன. இதனடிப்படையில் நிந்தவூரில் இந்துக்கள் வாழத் தொடங்கிய காலத்திலிருந்தே கோயில்கள் உருவாகியிருக்கும் என நம்பலாம்.

பண்டுதொட்டு வாழுகின்ற இப்பகுதி மக்களுக்கு ஆன்மீக வழிபாட்டுக்கென ஆறு ஆலயங்கள் தற்போது அமையப் பெற்றுள்ளன.

ஸ்ரீ சித்தி விநாயகர் (மாணிக்கப் பிள்ளையார்) கோயில்

இந்தியாவிலிருந்து வந்த வேளார்குல சந்நியாசி ஒருவர் இப்பகுதிக்கு வந்து தற்போது கோயில் அமைந்துள்ள வளவின் வடமேற்கு மூலையில் வளர்ந்திருந்த ஆலமரத்தின் கீழிருந்து இறைஞான உபதேசம் செய்தும், ஞானநிலையில் ஊறி நிட்டை கூடுவதுடன், சித்தமுறை வைத்தியத்தினையும் செய்து மக்களின் நோய், பிணிகளை தீர்த்தும் வந்துள்ளார். இதனால் இவர்மீது பற்றுக்கொண்டவர்களும், பிணி சித்திபெற்றவர்களும் காணிக்கை களைச் செலுத்தி வந்துள்ளனர் இச்சித்தர் தனக்கு பிள்ளையார் கோயிலொன்றை அமைத்துத் தருமாறு கேட்டு வந்துள்ளார். காலப்போக்கில் சித்தரின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க 'மாணிக்கப் பிள்ளையார்' என்ற பெயரில் பிரமாண்டமான கருவறை அர்த்த மண்டபம், மகா மண்டபம், கருவறைச் சிகரம், சிகரத்தின் மேல் கலசம் கொண்ட ஆலயத்தினை அப்போதைய ஊர்பிரமுகர்கள் அமைத்துக் கொடுத்துள்ளனர். இவ்வாலய வழிபாட்டுக்கென பல்லவகால சிற்பவடிவ மாணிக்கப்பிள்ளையார் கற்சிலையையும் பிரதிஷ்டை செய்துள்ளனர். இக்கோயிலில் மாணிக்கப்பிள்ளையாரை மூலமூர்த்தியாகக் கொண்டு ஆகமமுறைப்படி தினசரிப் பூசைகளுடன் விசேட பூசைகளும், திருவிழாக்களும், கலை கலாசார நிகழ்வுகளும் இடம்பெற்று வந்துள்ளன.

இக்கோயிலுக்கு நேர்ச்சைசெய்து, அங்கிருந்த சித்தரிடம் மருத்துவம் பெற்றுக் கொண்ட நல்லடியார்கள் மாணிக்கப்பிள்ளையாரின் மகிமையினாலேயே தீராத நோயும் குணமடைந்ததாக நம்பிக்கை கொண்டனர். இதனால் எண்ணிய காரியங்களை சித்திபெறச் செய்யும் பிள்ளையார் என்ற பொருளில் சித்திவிநாயகர் ஆலயம் என இக்கோயிலை அழைத்து வரலாயினர். அன்றிலிருந்து இன்றுவரை ஸ்ரீ சித்தி விநாயகர் ஆலயம் என்ற பெயர் நிலைபெற்று விட்டது.

இந்த ஆலயத்தின் தொன்மையை இங்கிருக்கும் புராதானச் சின்னங்கள் பிரதிபலிக்கின்றன. இக்கோயிலில் சோழ காலத்து கற்கோழுகி ஒன்று உள்ளது. மேலும் பழமைவாய்ந்த சந்தனக் கல்லும், முஷிக வாகனமும் காணப்படுகின்றது. அத்துடன் அங்கிருக்கும் இரு கற்றாண்களில் கல்வெட்டுக்களும் உள்ளன. சிதைந்த நிலையில் காணப்படும் இதிலொரு தூணில் 'மார்க்கண்டு' என்றும் மற்றையதில் 1890 என்றும் பிள்ளையார் சுளியும் இடப்பட்டுள்ளது. இவற்றிலிருந்து இவ்வாலயம் 1890ஆம் ஆண்டுக்கு முற்பட்டது என ஐயமறக் கூறமுடியும்.

கோயில் பரிபாலனம்:

இவ்வாலயம் ஆரம்பகாலத்தில் ஊர்பிரமுகர்களால் பரிபாலிக்கப்பட்டு வந்துள்ளது. 1951 - 1960ஆம் ஆண்டு வரை கணபதிப்பிள்ளை விதானையார் (கோணர்), பெரியதம்பிப் போடி, கணபதிப்பிள்ளை (சுரக்காய் வாத்தியார்), விஸ்வலிங்க விதானையார், மு. மாகாங்கன் (பரிகாரி), ரி. மகாதேவன், க. பொன்னம்பலம், க. மாணிக்கம், கா. வேலுப்பிள்ளை போன்றவர்கள் பரிபாலகர்களாக இருந்ததாக அக்கால கோயில் நிர்வாக கூட்டறிக்கைப் புத்தகங்களின் வாயிலாக அறியமுடிகிறது. இதன்பின்னர் 1962 - 1969 வரை கணபதிப்பிள்ளை விதானையார் (கோணர்), பெரியதம்பிப் போடி, கணபதிப்பிள்ளை (சுரக்காய் வாத்தியார்), க.பொன்னம்பலம், க.மாணிக்கம், க.முத்துப் பிள்ளை மு.முருகேசு போன்றவர்கள் பரிபாலகர்களாக இருந்திருக்கின்றனர். இதனைத் தொடர்ந்து 1972 முதல் 1994 வரை ம. முருகேசு தொடர்ந்து அவரது மகன்களான மு.தங்கராசா, மு.கணேசன் ஆகியோர் பரிபாலன சபையின் தலைவர்களாக இருந்து சுற்றுவிட்டாரத்திலிருந்த தமிழர்களோடு இணைந்து இவ்வாலயத்தினை பாதுகாத்து வந்தனர்.

இவ்வாலயத்தில் அந்தணகுல ஆச்சாரியர்கள் தினசரிப்பூசைகள், விசேட பூசைகளை செய்துவந்துள்ளனர். இவர்களுக்கு 1959ஆம் ஆண்டுகளில் 30 ரூபா வேதனம் வழங்கப் பட்டுள்ளது. இவர்கள் இத்தொகையினை அக்காலத்தில் வெளியிடப்பட்டிருந்த தெம்பிலி இளநீர் மற்றும் பண்டாரநயக்க, டட்லி சேனநாயக்க போன்றோரின் உருவம் பதித்த முத்திரைகளில் கையொப்பமிட்டுப் பெற்றுள்ளனர். இந்த ஆவணங்களின் அடிப்படையில் இங்கு, க. கந்தசாமி, வி. சுப்ரமணிய ஐயர், கா. மணிமந்திர சர்மா ஐயர், இ. கணேசமூர்த்தி ஐயர், ரி. சிவநாத ஐயர், க. ருவானந்தா சர்மா ஐயர் போன்றவர்கள் ஆச்சாரியர்களாக பணியாற்றியிருக்கின்றார்கள் என்பது தெரிய வருகின்றது.

மேற்படித் தகவல்களிலிருந்து இக்கோயில் பரிபாலனம் 1969ஆம் ஆண்டுவரை சிறப்புற்று இருந்துள்ளது என்பது தெளிவாகின்றது. பின்னாளில் ஏற்பட்ட மக்கள் இடம் பெயர்வுகள் காரணமாக கோயில் நிர்வாகமும் பூசை வழிபாடுகளும் பொலிவிழந்து போனது. எனினும் 2012ஆம் ஆண்டிலிருந்து செயற்படுகின்ற பாரிபாலன சபையானது இவற்றை மீளொழுங்குபடுத்துவதற்கு அயராது பாடுபடுகின்றனர். இது எதிர்காலத்தில் நிந்தவூரிலுள்ள இந்து மக்களின் வாழ்வியலில் ஒளியேற்படும் என்ற நம்பிக்கையைத் தோற்றுவித்துள்ளது.

ஸ்ரீ சிவமுத்து மாரியம்மன் கோயில்:

ஸ்ரீ சித்தி விநாயகர் ஆலயத்தில் வழிபாடுகள் இடம்பெற்றுவரும் காலத்தில் அவ்வாலய வளவில் கிழக்குத் திசையை நோக்கியவாறு வேம்பு மரமொன்று கிளைபரப்பி பெருவிருட் சமாக காட்சியளித்தது. வேம்பு மரத்தடியில் சுயம்பாகத் தோன்றி மாரிமுகப் பாவனையில் சந்தனம் விளைந்தது. இத்தலத்தினையும் இந்துக்கள் வழிபடத் தொடங்கினர். 1951ஆம் ஆண்டளவில் அப்போது ஆலய பரிபாலகர்களில் ஒருவராக இருந்த திரு தெ. குழந்தை வேல் என்பவரின் மனைவியின் தாயார் இவ்வாலயத்தை கட்டியதாக அறிய வருகின்றது.

ஆலய பரிபாலனம்:

1951 முதல் 1968 வரை இவ்வாலயத்தினை திருவாளர்கள் த. மகாதேவன், மு. கணபதி (அட்டப்பள்ளம்), மடிலில் நாச்சி, தம்பிராசா, மா. செல்லத்துரை, வே. பொன்னன், மா. செல்லத்துரை, எம். முத்துரெட்டினம், ப. செல்வரெட்டியார், கிருஷ்ணன் செட்டியார், க. அயிறிற்றன், க. மாணிக்கம், மு. மாமாங்கன், வை. கந்தையா போன்றவர்கள் பரிபாலனம் செலுத்தியுள்ளனர். பிற்காலத்தில் மேலே கூறப்பட்டவாறு ஸ்ரீ சித்திவிநாயகர் ஆலயம் போலவே இக்கோயிலின் செயற்பாடுகளும் பொலிவிழந்திருந்தது. 1993ம் ஆண்டு இக்கோயில் திருத்தியமைக்கப்பட்டு புதுப்பொலிவு பெற்றுள்ளது. இவ்வாண்டிலிருந்து இரு ஆலயங்களையும் ஒரே பாரிபாலன சபை நிர்வகித்து வருகின்றது.

மாரியம்மன் ஆலய வேம்புமர இலைகள் கசப்பதில்லை. அம்மை நோய்களுக்கும் காய்ச்சலுக்கும் இம்மர இலைகள் நிவாரணியாக பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இவ்வாலயத்தில் தானாக விளக்கு எரியும் அற்புதங்களும் தொடர்ந்து வருகின்றன.

பூசைகளும் ஆலைய விழாக்களும்:

1951ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னரும் பின்னரும் தற்காலம் வரை ஆண்டு திருவிழா மகோற்சவத்துடன் ஒவ்வொரு வருடமும் ஆனி உத்கரதீர்த்தமூர்த்த திருவிழாவும் தைப் பொங்கல், சித்திரைப்புது வருடம், தீபாவளி பண்டிகைகளில் திருநாள் பூசையும்,

விசேடமாக நவராத்திரி, சிவராத்திரி, வெள்ளிக்கிழமை, பௌர்ணமி நாட்களில் விசேட பூசைகளும் இடம்பெற்று வருகின்றன.

ஆனி மாத முதல்திங்கள் தொடக்கம் வெள்ளிவரை ஆனி உத்கரதீர்த்தமுர்த்த திருவிழா இடம்பெறுவது இந்த ஆலயத்தின் மரபாகும். இத்தினத்தில் பக்தர்கள் அதி காலை வேளையிலேயே கடலில் தீர்த்த நீராடிவிட்டு மாரியம்மாள் இறங்கப் பெற்றவர்களைப் பக்தி வெளிப்பாடுகளோடு கோயில் வளவுக்குள் நடந்துவந்து தீ மிதிப்பில் ஈடுபடுவார்கள். இந்நிகழ்வைக் காண்பதற்கு உள்ளூர் வெளியூர் மக்கள் இனமத வேறுபாடுகளின்றி கூடுவார்கள். எட்டாம் நாள் சடங்குகளைச் செய்யும் பக்தர்கள் தீக்குழிக்கு பால் வார்ப்பார்கள். இத்திருவிழாக் காலத்தில் முஸ்லிம் மக்கள் கூட அம்மாளுக்கு நேர்ச்சை செய்த பொருட்களை கொண்டு வந்து காணிக்கை நிறைவேற்றிச் செல்லும் வழக்கம் இருந்து வந்தது. தற்காலத்தில் இவ்வழமை தளர்வடைந்துள்ள போதிலும் இக்கோயில் திருவிழாவுக்கு முஸ்லிம் மக்கள் மிகுந்த ஒத்துழைப்பினை தொடர்ந்து வழங்கி வருகின்றனர்.

நிந்தவூர் முருகன் கோயில் (சுப்பரமணியர் ஆலயம்):

கதிர்காம யாத்திரைக்கு செல்லும் முருக பக்தர்கள் கோயில் அமைக்கப்பட்டுள்ள வளவில் தங்கிச் சென்றனர். இவ்வேளையில் முருகப் பெருமான் தோன்றி தரிசனம் கொடுத்து வந்துள்ளார். இதனால் இவ்விடத்தில் முருகனுக்காக ஒரு கோயிலை அமைக்க வேண்டும் என யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து நிந்தவூரின் தமிழ் வட்டாரத்தில் குடியேறி வசித்து வந்த சி. இராமநாதன் (ராமலிங்கம் தபால் அதிபரின் தந்தை) அவர்கள் கருதினார். இவர் தனது மனைவிக்குச் சொந்தமான வளவில் 1930 - 1933 காலப் பகுதியில் இக்கோயிலை நிறுவினார். இக்கோயில் கர்ப்ப கிருகம், வசந்த மண்டபம், மகா மண்டபம், சிகரம், வெளிமண்டபம், தீர்த்தக்கிணறு, தீர்த்தக்குளம் என்பனவற்றோடு அமைக்கப்பட்டிருந்தது.

திருவாளர் சீ.இராமநாதன் அவர்களின் குடும்பத்தினராலேயே பரிபாலனம் மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்தது. இவர்களுக்கு பின் இக்குடும்ப சந்ததிகளான முறையே முருகுபிள்ளை, மகாதேவன், வேதநாயகம், அப்பராசா ஆகியோர் 1963 - 1979 வரை பராமரித்து வந்தனர். இவர்களுக்கு கிருஷ்ணச் செட்டியார், செல்லமணி ஐயர், செல்லப்பாக்கி கிளாக்கர் போன்றவர்களுடன் இப்பிரதேசத்தில் தொழில் புரிந்துவந்த அரச உத்தியோகத்தர்களும், நிந்தவூர் தமிழ் இளைஞர் சங்க உறுப்பினர்களும் ஒத்துழைப்பு நல்கி வந்தனர். இக்காலப்பகுதியில் சிறப்பான முறையில் நித்திய பூசைகள் இடம்பெற்று வந்தன. இப்பூசைகளை அந்தணர் குல பூசகர்கள் நடாத்தி வந்தனர். 1974ஆம் ஆண்டு மணிமந்திர சர்மா ஐயர் அவர்களின் தலைமையில் சூரன்பார் விழாவும், சொக்கப்பாணை விசேட திருவிழாவும், தீர்த்தத் திருவிழாவும் வெகு விமரிசையாக நடைபெற்றது.

நிந்தவூர் ஸ்ரீ சித்தி விநாயகர் கோயிலுக்கு மேற்கே 200 மீற்றர் தூரத்தில் பிரதான வீதியில் வயல்வெளியை அண்டியதாக பொலிஷுடன் திகழ்ந்த இவ்வாலயம் இனப்பிரச்சினை காரணமாக 1990ஆம் ஆண்டில் ஒரு இரவில் வெளிப்பிரதேசத்திலிருந்து வந்த தீயவர்களால் எரியூட்டப்பட்டு அழிக்கப்பட்டது. இதனால் நீண்ட காலமாக இக்கோயிலில் பூசைகள் இடம்பெறவில்லை. இந்நிலையில் 2012இலிருந்து இவ்வாலயத்தினை பழைய நிலைக்கு கொண்டு வருவதற்காக கோயிலை அமைந்தவரின் சந்ததிகளும், அண்டியதாக வாழுகின்ற முருக பக்தர்களும் முயற்சிகளை மேற்கொண்டு வருகின்றனர்.

அட்டப்பள்ளம் சிங்காரபுர மாரியம்மன் ஆலயம்:

இவ்வாலயம் அமைக்கப்பட்ட காலப்பகுதிபற்றி பல கதைகள் சொல்லப்படுகின்றன. குளக்கோட்ட மன்னராட்சிக் காலத்தில் பட்டத்து அரசி இப்பிரதேசத்திற்கு பரிவாரங் களோடு உலா வந்த போது அட்டப்பள்ளம் பிரதேசத்தில் சில நாட்கள் தங்கியிருந்தாராம் அவ்வேளையில் 'மாரியம்மன்' அரசியின் கனவில் தோன்றியதாகவும், அதன் பின்னர் அவ் விடத்திலுள்ள ஆலமர நிழலில் ஆலயம் அமைத்து வழிபட்டதாகவும், பக்கத்திலிருந்த ஆற்றுப் படுக்கையில் பூந்தோட்டமமைத்து பராமரிப்பாளர்களை நியமித்ததாகவும் கூறப் படுகின்றது. மேலும் அரசி இவ்வழியாக வரும்போதெல்லாம் மாரியம்மனை தரிசனம் செய்ததோடு அவ்விடத்திற்கு 'சிங்கார புரம்' என பெயரிட்டதாகவும் சொல்லப்படுகின்றது. இச்செவிவழிச் செய்தி பற்றி ஆழமாக நோக்கப்பட வேண்டியுள்ளது.

ஆரம்பத்தில் இவ்வாலயம் களிமண் கொண்டு கட்டப்பட்டுள்ளது. 1960ஆம் ஆண்டள வில் திரு. சி.கணபதிப்பிள்ளை (சுரக்காய் வாத்தியார்) அவர்களின் தலைமையில் திரு வாளர்கள் வ. கணபதிப்பிள்ளை, கா. அயிலேசப்பிள்ளை (ஆசிரியர்), செல்லப்பா (கிளாக் கர்) போன்றவர்கள் முன்னின்று இதனை செப்பனிட்டு கட்டுவித்ததோடு ஆண்டுத் திரு விழா உற்சவமான நவராத்திரி விழாவினை மிகச் சிறப்பாக நடாத்தி வந்துள்ளனர்.

தற்காலத்தில் இந்த ஆலயம் பழுதடைந்துள்ளதால் தற்போதைய நிர்வாக சபையின ரான திருவாளர்கள் த. கோபாலப்பிள்ளை (தலைவர்), கி. உதய குமார் (செயலாளர்), கி. பிரேந்திரன் (பொருளாளர்) ஆகியோரும் ஏனைய நிர்வாகிகளும், ஊர் பிரமுகர்களும் ஒன்றிணைந்து புனர்நிர்மாணம் செய்து வருகின்றனர்.

இவைதவிர இந்த ஆலயம் தமிழர் பெருமக்களால் தினந்தோறும் பூசிக்கப்பட்டு வருவதோடு, வெள்ளிக்கிழமைகளில் விஷேட பூசைகளும், பெளர்ணமி பூசைகளும், நேர்த்தி நிறைவேற்றும் பூசைகளும் இடம்பெற்று வருகின்றன. இக்கோயிலின் சிறப்புக்கள், சிங்காரபுரி அம்மனின் அருட்கடாட்சங்கள் பற்றியும் திரு க. கணபதிப்பிள்ளை (அதிபர்) அவர்களின் 'மாரியம்மன் சரிதை' எனும் பாடல் தொகுப்பில் சுவைபடக் கூறப்பட்டுள்ளது.

அட்டப்பள்ளம் ஸ்ரீசித்தி விநாயகர் ஆலயம்:

சிங்காரபுரி அம்மன் ஆலயத்திலிருந்து சுமார் 750 மீற்றர் தொலைவில் கடற்கரை அண்டியதாக இவ்வாலயம் அமையப் பெற்றுள்ளது. 1900ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னர் பொதுமக்களால் வணங்கப்பட்ட தலமாக இது நம்பப்படுகின்றது. இத்தலத்தில் மக்கள் வழிபாட்டிற்காக திரு மாசாந்தார் இரட்டணப்பிள்ளை அவர்கள் தனக்குச் சொந்தமான அரை ஏக்கர் வளவில் 1932ஆம் ஆண்டில் இவ்வாலயத்தை நிறுவினார், மேலும் இதன் பரிபாலன செலவிற்காக ஒரு ஏக்கர் தென்னந் தோட்டத்தையும், ஒரு ஏக்கர் வயல் காணியையும் அன்பளிப்புச் செய்துள்ளார்.

அதன் பின்னர் திரு மா. இரட்டணப்பிள்ளை அவர்களின் மகன் ஆர். விஸ்வலிங்க விதானையார் ஆகம விதிமுறைக்கமைய இந்த ஆலயத்தை புதுப்பித்து முக்கால் ஏக்கர் தென்னந் தோட்டத்தையும் வழங்கியதோடு 1940 - 1995 வரை பரிபாலனம் செய்தும் வந்துள்ளார். தொடர்ந்து இவரது மகளான வி. பார்வதிப்பிள்ளை அவரது கணவரான கா. அயிலேசப் பிள்ளை ஆகியோர் பழுதடைந்திருந்த பழைய கோயிலை உடைத்து அதே இடத்தில் சிற்ப வேலைப்பாடுகளுடன் வேதாகம சாஸ்திர முறைப்படி கட்டி

மேலும் முக்கால் ஏக்கர் வயல் காணியையும் வழங்கியுள்ளார். இவர்கள் 2010 வரை இக்கோயிலை பரிபாலனம் செய்து வந்ததோடு தற்போது நிர்வாகத்தை பொதுமக்களிடம் ஒப்படைத்து மேற்பார்வையாளர்களாக இருந்தும் வருகின்றனர்.

இந்த ஆலயத்தில் வருடாந்த அலங்காரத் திருவிழாவுடன் தின்பூசையும், கேதர கௌரி விரதம் விசேஷமாகவும், வெள்ளிக்கிழமை, பௌர்ணமி திருவெம்பாவை பூசைகளும் நடைபெற்று வருகின்றன.

மடத்தடி மீனாட்சி அம்மன் ஆலயம்:

அட்டப்பள்ளத்திலிருந்து சுமார் 2 கிலோ மீற்றர் தூரத்தில் பிரதான வீதியில் ஒரு காலத்தில் 'அம்பலம்' சந்தி என்று அழைக்கப்பட்ட சந்தி உள்ளது. ஒலுவில் தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து 500 மீற்றர் தூரத்தில் தற்போது மாட்டுப்பளை சந்தி எனக் கூறப்படும் சந்திக்கு அருகில் பரந்த வயல் வெளிக்கு மத்தியில் ஒரு அழகிய தென்னந்தோட்டம் உள்ளது. இத்தோட்டத்தை ஒட்டியதாக அகன்று விரிந்த ஓர்ஆல மரத்தின் கீழ் மீனாட்சியம்மன் ஆலயம் அமைந்துள்ளது. இந்த ஆலமரம் மீனாட்சி அம்மனின் தல விருட்சமாகும்.

இந்த ஆலயம் வன்னிய இராஜசிங்க மன்னனின் காலத்தில் அமைக்கப்பட்டதாக நம்பப்படுகின்றது. மேலும் இலங்கையில் உள்ள ஒரேயொரு மீனாட்சியம்மன் ஆலயமாகவும் இது திகழ்கிறது. ஒரு காலத்தில் மிகவும் பொலிவுடன் காணப்பட்ட இந்த ஆலய பூசை வழிபாடுகள் நீண்ட காலமாக இடம்பெறாதிருந்து வந்தது. எனினும் அம்மனின் பக்தர்கள் வெள்ளிக்கிழமை தோறும் இங்கு சென்று வழிபாடுகளில் ஈடுபட்டு வருகின்றனர். விசேட தினங்களிலும் இங்கு சென்று பொங்கல் செய்து படைத்து அம்மனின் அருள் பெற்றுச் செல்கின்றனர். பிள்ளைப்பேறு இல்லாதவர்கள் இந்த அம்மனுக்கு நேர்ச்சை செய்தால் மகப்பாக்கியம் கிடைக்கப் பெறும் என்ற நம்பிக்கை இப்பிரதேச மக்களிடையே மிக நீண்ட காலமாக இருந்து வருகின்றது.

இவ்வாறு நிந்தவூரில் இருக்கின்ற ஆறு தெய்வ தலங்களும் பன்னெடுங்காலமாக இம்மக்களின் இறைவழிபாட்டுக்கும் ஆத்ம சாந்திக்கும் நிலைக்களங்களாக இருப்பதோடு, தமிழர்களின் பாரம்பரியத்துக்கும் குடி மரபுகளுக்கும் அத்தாட்சியாகவும் இருந்து வருகின்றன. எந்தவொரு சூழ்நிலையிலும் தான் பிறந்த மண்ணையும், பண்பாட்டையும் விட்டுக்கொடுக்காது இவ்வூரில் வாழ்ந்து கொண்டு இந்த ஆலயங்களை பராமரிக்கின்ற அனைவரும் போற்றத்தக்கவர்களே! மேலும், இங்குள்ள இந்து ஆலயங்கள் பொலிவுடன் சிறந்து விளங்குவதற்கு ஊர்மக்களின் ஒத்துழைப்பும், ஆண்டாண்டு காலமாக நிந்தவூர் ஜம்ஆ பள்ளிவாசலின் பரிபாலகர்களாக இருந்தவர்கள், முஸ்லிம்பெரியார்கள், தனவந்தர்கள், பிரதேச சபையின் தவிசாளர்கள், மற்றும் அரசியல் தலைவர்கள் போன்றவர்களின் உதவி ஒத்தாசைகளும் பெரிதும் காரணங்களாக அமைந்துள்ளன. இந்த நிலைமை என்னென்றும் தொடரவேண்டும் என்பதே அனைவரினதும் அவாவாகும்.

'மேன்மை கொள் சைவநீதி விளங்குக உலகெங்கும்.
ஓம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!'

கல்விப் பாரம்பரியம்

நிந்தவூரின் கல்வித்துறை

மைமுனா செயினுலாப்தீன்

ஓய்வநிலை அதிபர்

கல்வித்துறை

மக்களுக்கும் மாக்களுக்குமுள்ள வித்தியாசம் ஆற்றிவான பகுத்தறிவேயாகும். இந்த அறிவைத் தேடல் மக்களின் வாழ்க்கையில் அத்தியவசியமானதொன்று அறிவு தான் மனிதனுக்கு நல்வழி தீய வழியை எடுத்துக்காட்டி அவனை நல்வழிப் படுத்துகின்றது.

இந்தவகையில் நிந்தவூர் மக்களின் முன்னேற்றத்தில் கல்வியே முக்கிய இடத்தை வகிக்கின்றது. கல்வியின் விழிப்புணர்வில்தான் இவ்வூர் மக்களின் பண்பாடு, நாகரீகம், பொருளாதாரம் ஆகியவை அபார வளர்ச்சியடைந்துள்ளன.

இவ்விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துவதற்கும் எண்ணிலடங்காத முன்னேற்றத்தைக் கொண்டு வருதற்கும் பெரிதும் துணைபுரிந்துள்ள கல்வித்துறையானது ஆரம்ப காலத்திலிருந்து பாடசாலைக்காலம் வரை எவ்வாறு வளர்ச்சியடைந்துள்ளது என்பதையும் அதன்பின் பாடசாலைகள் எவ்வெக் காலங்களில் எங்கெங்கு அமைக்கப்பட்டு எவ்வாறு இன்றைய உயர்நிலைக்கு வந்துள்ளதென்பதையும் பின்வரும் இரு வரலாறுகள் தெளிவாக விளக்குகின்றன.

1. ஆரம்பகாலக் கல்வி முறையும்
2. பாடசாலைகளின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

ஆரம்பகாலக் கல்வி:

நிந்தவூரின் கல்வித்துறையானது ஆரம்ப காலத்திலிருந்து இன்றுவரை எவ்வாறு வளர்ச்சியடைந்து வந்துள்ளது என்பதனை ஆராய்ந்து பார்க்கும் போது ஆன்மீகக் கல்வியினூடாகவே அறிவியல் கல்வியும் வளர்ச்சியடைந்துள்ளதாக தெரியவருகின்றது.

அதாவது,

1. ஒஸ்தாதுகள்
 2. சூபியாக்கள் - மௌலானாமார்கள்
 3. பாரம்பரிய வைத்தியர்கள்
 4. தமிழ்நாட்டிலிருந்து வந்த ஆலிம்கள், அறிஞர்கள்
- ஆகியவர்களின் மூலமாகவே வளர்ச்சியடைந்து வந்துள்ளது.

இவர்களின் செயற்பாடுகளை முதியோர்களும், ஆராய்ச்சியாளர்களும் பின்வருமாறு தெரிவித்துள்ளார்கள்.

ஒஸ்தாதுகள் மூலமாகக் கல்வி வளர்ச்சி:

ஒஸ்தாதுகள் என்றால் 'கற்பிப்பவர்', 'வழிகாட்டி', 'சொல்லிக்கொடுப்பவர்' எனப் பொருள்படும். அக்காலத்தில் இவ்வூரில் குடியேறியவர்களில் பல ஒஸ்தாதுமார்களும் இருந்திருக்கிறார்கள். இவர்களின் பணிகளை பின்வருமாறு நோக்கலாம். இவர்கள் குர்ஆனை ஓதிக் கொடுக்கக்கூடியவர்களாகவும், மார்க்கக் கல்வியை போதிக்கக்கூடியவர்களாகவும், தற்காப்புக் கலைகளை தெரிந்தவர்களாகவும் இருந்தார்கள்.

இவர்கள், குர்ஆனை ஓதிக் கொடுத்தார்கள். அத்துடன் ஈமான், இஸ்லாம் பற்றிய அறிவையும் பெருமானாரினதும், சஹாபாக்களினதும் வாழ்க்கை முறைகளையும், தற்காப்புக் கலைகளான சீனடி, சிலம்படி, குஸ்தி போன்ற கலைகளையும் கற்றுக்கொடுத்தார்கள். இக்கல்வி மனப்பாடம் செய்யும் வாய்மொழிக் கல்வியாகவும், செயன்முறைக் கல்வியாகவுமே இருந்தது. அதாவது உடல், உளம், அறிவு என்பவற்றின் மேம்பாட்டுக் குரிய கல்வியாகவே இருந்தது.

சூபியாக்கள் மூலம்:

அக்காலத்தில் இலங்கைக்கு வந்த சூபியாக்களில் சிலர் இவ்வூருக்கும் வருகை தந்துள்ளனர். இவர்களில் நாற்பது முழ அவுலியா, பர்மா ஆண்டவர், கலந்தர் சிக்கந்தர் அவுலியா போன்றவர்கள் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். இவர்கள் தாங்கள் தங்கியிருந்த பள்ளிவாசல்களில் தங்களைத் தேடிவந்த சிஷ்யர்களுக்கு மட்டுமே ஈமான், இஸ்லாம் பற்றிய மார்க்கக் கல்வியுடன், இறைவனைப் பற்றியசூக்கும் அறிவையும் கற்றுக்கொடுத்தனர். இதுவே குரு-சிஷ்ய அதாவது குருகுலக் கல்வியின் ஆரம்பமாகும். இதுவும் மனப்பாடம் செய்யும் வாய்மொழிக் கல்வியாகவே இருந்தது.

மௌலானாக்களின் மூலம்:

கேரள மலையாள தேசத்திலிருந்து வந்த பெரியார்களே 'தங்கள்' என்று அழைக்கப்பட்ட மௌலானாக்களாவார்கள். மலையாளத்து மௌலானா, செயின் மௌலானா, தோணா மௌலானா, முத்துக்கோயாத் தங்கள் மௌலானா, சின்னத்தங்கள் மௌலானா, ஈப்பூச்சி மௌலானா, செய்குசாலிம் மௌலானா என்பவர்கள் எம்மூருக்கு வருகை தந்து வாழ்ந்த மௌலானாக்களாவார்கள். இவர்கள் தைக்கியாக்களில் தங்கியிருந்து, சிறுவர்களுக்கும் இளைஞர்களுக்கும் மட்டுமன்றி வயதுவந்த ஆண், பெண் இருபாலாருக்கும் குர்ஆன், இஸ்லாம் பற்றிய அடிப்படைக் கல்வியையும், சூக்குமம் பற்றிய

மெய்ஞானத்தையும் கற்றுக்கொடுத்தார்கள். இவர்களிடம் கற்றுத் தேறியவர்களுக்கு “முரீது” என்ற குருத்துவப்பட்டம் கொடுக்கப்பட்டது. “முரீத்” கொடுப்பதென்பது அரபுக் கல்லூரிகளில் பட்டம் கொடுப்பதற்கு ஒப்பாகக் கொள்ளத்தக்கது. இவ்வாறு முரீத் பெற்றவர்கள் பயபக்தியும் மார்க்கப்பற்றும் உள்ளவர்களாகச் சமயக் கடமைகளையும் தவறாது கடைப்பிடித்தும் மற்றவர்களுக்கு கற்பித்தும் வாழ்ந்தனர்.

இவர்களிடமிருந்துதான் அல்குர்ஆனை எழுதி ஓதவும் அரபு மொழியில் எழுதி வாசிக்கவும் மக்கள் கற்றுக்கொண்டார்கள். இக்காலத்தில்தான் ஆன்மீக வைத்திய அறிவும், அரபு இலக்கியத்திலான “ஐலாலியா”, றபான் றாத்திப் போன்ற றாத்தீப்களும் அறிமுகமாயின. மலையாளத்து மௌலானாட தைக்கியாவில் சின்னத்தங்கள் மௌலானாவின் தலைமையில் நடைபெற்ற விசேட நிகழ்வாக ‘ஐலாலியா றாத்தீப்’ அக்காலத்தில் இடம்பெற்றது. இவர்கள் தைக்கியாவுக்கு வரும்போதெல்லாம் நடைபெறும் இந்த றாத்தீபுக்கு ஜனாப் அகமதுலெப்பை தம்பிலெப்பை அவர்களும், அவரின் பின் ஈசா லெப்பை சீனிமுகம்மது அவர்களும் கலீபாவாக தலைமை வகித்தார்கள். பின்னாளில் அக்கலையும் மறைந்துவிட்டது.

இவ்வூரில் நிரந்தரமாக வாழ்ந்த செய்கு சாலிம் மௌலானா அவர்களும், அவர்களின் வாரிசுகளும் பள்ளிவாசல்களிலும், நோன்பு காலங்களில் ஊரில் ஆங்காங்கே கட்டப்பட்ட ஹதீஸ் கொட்டகைகளிலும் மார்க்க உபந்நியாசம் செய்து சன்மார்க்கக் கல்வியை வளர்த்தார்கள், குர்ஆனைக் கற்றுக் கொடுத்தார்கள். அத்தோடு யூனானி, குர்ஆன் வைத்தியங்களையும் செய்து வந்தனர். இன்று இவர்கள் பரம்பரையில் அல்ஹாஜ் எஸ்.எச்.எஸ்.எம். நபுள்ளாஹ் மௌலானா மட்டுமே இவ்வைத்தியத்தை செய்துவருகின்றார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஓதப்பள்ளிகள் (குர்ஆன் மத்ரஸா) மூலம் கல்வி வளர்ச்சி:

நிந்தவூருக்கு வந்த மௌலானாமார்களிடம் கற்றுத்தேறிய பலர் அல்குர்ஆனை எழுதி ஓதுவிக்கத் தொடங்கினர். இவர்கள் நீள்சதுர வடிவத்தில் கைப்பிடி வைத்துத் தயாரிக்கப்பட்ட மரப்பலகையில் வெள்ளைக் களிமண்ணைப் (மாலா மண்) பூசிக் காயவிட்டு, அதில் பச்சரிசியில் காய்ச்சப்பட்ட சாயத்தில், தளப்பத்து ஈர்க்கிலினால் வெட்டிய ‘கலம்’ என்று சொல்லப்படும் பேனையைக் கொண்டு எழுதிக் கற்பித்தார்கள். இப்பாடத்தை மாணவர்கள் பாடம் கொடுத்துவிட்டு மீண்டும் பலகையை அழித்து புதுப்பாடத்தை எழுதிக் கற்றுக்கொள்வார்கள். இவ்வாறு அழிக்கப்படும் இப்பாடங்கள் மாணவர் மனதில் அழிக்கமுடியாத இடத்தில் பதிந்துவிடும் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்வகை குர்ஆன் கற்றலுடன் ‘ஆமந்துபில்லாஹி’ புனியல் இஸ்லாம் என்ற மார்க்க அறிவுகளும் ‘எங்கள் நெயினார்’ என்று தொடங்கும் நபி பெருமானார் (ஸல்) அவர்களின் வாழ்க்கை வரலாறும் சுருக்கமாக வாய்மொழிக் கல்வியாக சொல்லிக்கொடுத்த துடன் தக்க சூறத்தையும் மனப்பாடம் செய்வித்தனர். இதுதவிர சுப்ஹான மௌலானாதும் மாணவர்களால் மனனம் செய்யப்பட்டு வருடாந்தம் றபிஉல் அவ்வல் மாதம் முதல் 12 நாட்கள் பள்ளிவாசல்களிலும், வீடுகளிலும் ஓதப்பட்டது.

பிற்காலத்தில் ஒஸ்தாதுமார்கள் பாங்கு சொல்லுவதற்காகவும், தொழுவிப்பதற்காகவும் கிஸ்மத்துக்கள செய்வதற்காகவும் பள்ளிவாசல்களில் மோதின்களாக நியமிக்கப்பட்டார்கள். இவர்கள் தாங்கள் பணியாற்றும் பள்ளிவாசலை அண்டியவாறு ஓதப்பள்

ளியை அமைத்து ஓதக் கற்றுக்கொடுத்தனர். இதுவே 'குர்ஆன் மதரசா' என்று அழைக்கப்பட்டது. இந்தவகையில் நிந்தவூரில் முதன்முதலாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட மதரசா, ஜம்ஆ பள்ளிவாசல் முஅத்தீனாக இருந்த மர்ஹூம் மு. இஸ்மாலெப்பை என்ற மோதீன் ஹாஜியார் அவர்களால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட ஓதப் பள்ளியேயாகும். இதன்பின்னர் சகல பள்ளிவாசல்களிலும் அந்தந்தப் பள்ளிவாசல்களின் முஅத்தீன்களால் மதரசாக்கள் நடாத்தப்பட்டன.

இவ்வாறு இங்கு வருகைதந்த மௌலானாக்கள், சூபியாக்கள், மார்க்க அறிஞர்கள் மூலமாக அரபுக் கல்வி, மார்க்கக்கல்வி என்பன வளர்ச்சி அடைந்தன. இவர்களின் பணி என்றும் எம்மக்களால் மனங்கொள்ளத்தக்கதாக உள்ளது.

அறபுத் தமிழ் வளர்ச்சி:

'அறபுத் தமிழ்' எனும் போது தமிழ் மொழியை அறபு எழுத்துக்களை (லிபியை) பயன்படுத்தி எழுதுவதாகும். வேறு நாடுகளிலிருந்து ஆரம்பத்தில் வந்த முஸ்லிம்கள் அறபு மொழியைப் பேசி, அம்மொழியையே எழுத்து மொழியாகவும் பயன்படுத்தினர். இங்குள்ள முஸ்லிம்கள் தமிழ் மொழி பேசியதால் அவர்களும் தமிழ் மொழியைப் பேசக் கற்றுக் கொண்டனர்.

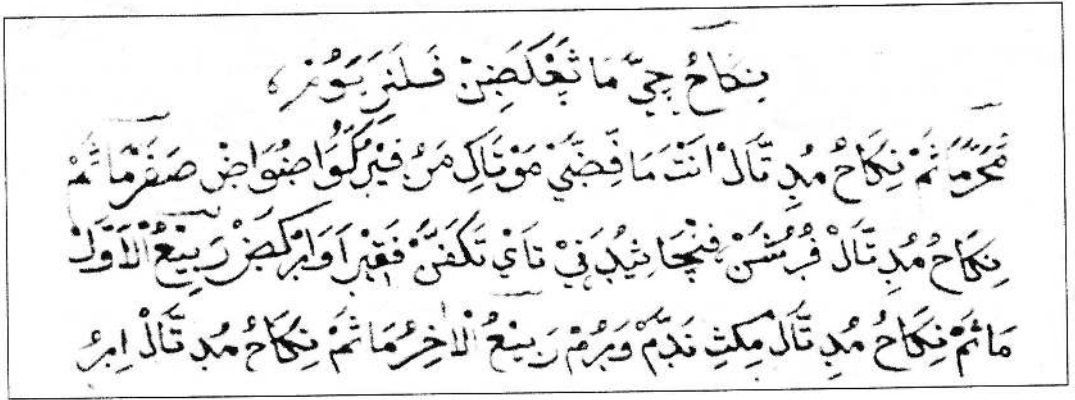
தமிழ் எழுதத் தெரியாமையால் தாம் பேசும் தமிழை அறபு லிபியை (எழுத்தை) பயன்படுத்தி எழுதினர். இதனையே ஏனைய முஸ்லிம்களும் பயன்படுத்தினர்.

அக்காலத்தில் அறபுத் தமிழின் பயன்பாடு கூடுதலாக காணப்பட்டது. சமயத்துடன் தொடர்பான விடயங்கள் இலக்கியங்கள், பொதுவான விடயங்கள் அறபுத் தமிழிலேயே எழுதப்பட்டன. இவ்வடிப்படையில் நிந்தவூரிலும் அறபுத் தமிழின் பயன்பாடு கூடுதலாகக் காணப்பட்டது.

முகைதீன் அப்துல் காதர் ஜெயிலானி அவர்களால் பயிற்றுவிக்கப்பட்ட காதிரியாத் தரீக்காவைச் சேர்ந்த சூபியாக்கள் மார்க்கக் கல்வியுடன் யூனானி வைத்தியக் கல்வியையும் அறிமுகம் செய்து வைத்தனர். இந்த யூனானி வைத்திய முறைகள் அழகாக வெட்டப்பட்ட பனை ஓலைகளில் எழுத்தாணியால் எழுதப்பட்ட ஏடுகளாயின. இவ்வேடுகளை இன்றும் காணலாம்.

இதன் பின்னர் மக்கள் தமது தேவைகள் அனைத்தையும் அறபுத் தமிழிலேயே எழுத தொடங்கினர். இக்காலப்பகுதியில் அரபுத் தமிழில் தேர்ச்சி பெற்ற அறிஞர்களால் 'தொழுகையடவு', 'தலைப் பாத்திஹா,' 'மௌலாது' போன்ற கவிதைகளும் கையெழுத்துப் பிரதிகளாக எழுதப்பட்டன. குர்ஆனை மொழிபெயர்த்து 'தப்ஸீர்'களாக சிலர் எழுதினார்கள். இவை மட்டுமின்றி 'ஹதியா மாலை', 'ஹன்னான் மாலை' போன்ற கவிதை நூல்களும், 'இராசுப்பலன்', 'மனையடி சாஸ்திரம்', 'நாள்பார்க்கும் ஏடு' என்பனவும் எழுதப்பட்டன. இவற்றுள் எடுத்துக்காட்டாத இரண்டு பிரதிகள் இத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வாறான நூல்களில் சில இன்னும் பார்க்கக்கூடியதாக இருக்கின்றன. பிற்காலத்தில் இவை அச்சுப்பிரதிகளாகவும் வெளிவந்தன.

கையெழுத்திலுள்ள அறபுத்தமிழ் புத்தகமொன்றில் ஒருபக்கப் பிரதி
அரபுத்தமிழ் தொழுகையறையிலுள்ள அச்சப்பிரதியொன்று

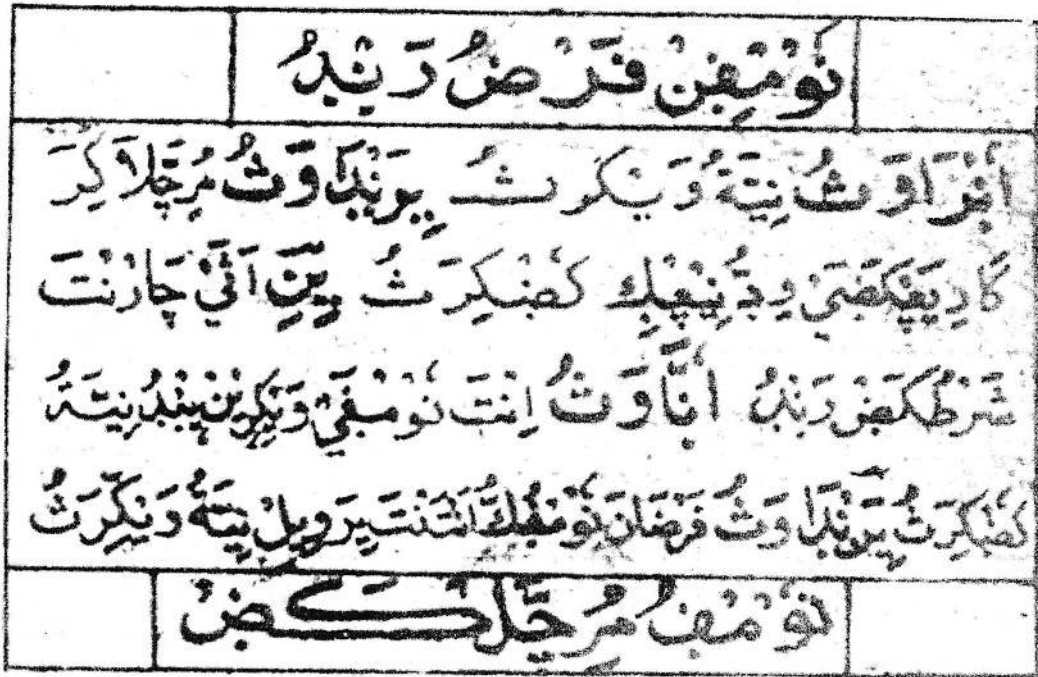
திண்ணைப் பள்ளிக்கூடங்கள்:

இஸ்லாமிய அறிவு, அறபுத்தமிழ் தேர்ச்சி, இலக்கிய ஆற்றல், வைத்தியக்கலை என்பவற்றில் சிறந்து விளங்கிய அறிஞர்கள் தம்மை நாடி அறிவைப் பெறவரும் சிஷ்யர்களுக்குத் தமது வீட்டுத் திண்ணைகளிலேயே பாடங்களைப் படிப்பித்தனர். ஆரம்பகால வீடுகள் பத்தொன்பது முழம் அல்லது 21 முழ நீளத்தையும், மஞ்சு வீடு, உள்வீடு, சாப்பு வீடு என்ற மூன்று அறைகளையும் நீளத்திற்கு ஒரு திண்ணையையும் கொண்டதாக அமைக்கப்பட்டிருக்கும். இத்திண்ணைகளில் படிப்பிக்கப்பட்டதினால் இவை 'திண்ணைப் பள்ளிக்கூடங்கள்' என்று அழைக்கப்பட்டன.

இக்காலப்பகுதியில் தென்னிந்தியாவிலிருந்து தொழில் தேடி வந்தவர்களுள் இஸ்லாமிய அறிஞர்களும், ஆலிம்களும் இருந்தார்கள். சிலர் சித்த ஆயுர்வேத வைத்தியராகவும் இருந்தனர். இலங்கை முழுவதற்கும் சென்ற இவர்களுள் சிலர் நிந்தவூருக்கும் வருகை தந்தனர். இவ்வாறு வந்த அறிஞர்கள் திண்ணைப்பள்ளிக்கூடங்களில் பாடம் நடத்தினர். இவர்கள் மூலமாகவே தமிழை எழுதவும் வாசிக்கவும் மக்கள் கற்றுக்கொண்டனர். பெரும்பாலும் 1918ஆம் ஆண்டிற்கு முற்பட்ட சித்த, ஆயுள்வேத வைத்தியர்கள், விதானை மார்கள், வட்டை விதானைமார்கள் சட்டம்பி வாத்திமார்கள் மற்றும் கிராம நிருவாகத் தலைவர்கள் ஆகியவர்களில் சிலர் திண்ணைப் பள்ளிக்கூடங்களில் படித்தவர்களே என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

தமிழ்நாட்டிலிருந்து வந்த ஆலிம்கள், அறிஞர்கள் மூலம்:

தமிழ்நாட்டிலிருந்து இங்கு வந்த ஆலிம்களில் சிலர் பள்ளிவாசல்களில் கடமை செய்து மாத்திரமன்றி அல்குர்ஆனையும், மார்க்கக் கல்வியையும் கற்றுக் கொடுத்தனர். தம்மிடம் ஓதிய திறமையான மாணவர்களை தங்கள் தங்கள் ஊர்களுக்குச் செல்லும் போது தம்மோடு அழைத்துச் சென்று கீழ்க்கரை, காயல்பட்டினம், அதிராம்பட்டினம், சேலம் ஆகிய இடங்களில் இருந்த மதரசாக்களில் ஓதுவித்து ஆலிம்களாக அனுப்பி வைத்தனர். இவ்வாறு இந்தியாவில் ஓதி முதல் முதலாக ஆலிம் பட்டம் பெற்று வந்தவர் நிந்தவூர் மத்திய வீதியில், தற்போது காசிபுல் உலூம் அரபுக் கல்லூரி அமைந்துள்ள

இடத்திற்கு கிழக்கேயிருந்த முத்திரிகைச் சோலையில் வசித்த சாலாப் புள்ளட மகன் 'சங்கான் ஆலிம்' (இயற்பெயரைப் பெற முடியவில்லை) ஆவார். இந்தியாவிலிருந்து தபலீக் ஐமாஅத்தை இலங்கைக்கு கொண்டுவந்தவர்களுள் ஒருவரான எமது ஊரைச் சேர்ந்த மர்ஹூம் தமீம் ஆலிம் அவர்களும் இந்தியாவில் ஓதி ஆலிமாகப் பட்டம் பெற்று வந்தவரே. இவர் அரபு, ஹிந்தி, உருது ஆகிய பாஷைகளை அறிந்தவர். இவர் மார்க்கப் பிரசங்கம் செய்பவர். இவர் அரேபிய அறிஞர்களுக்கும், இந்தியாவிலிருந்து வரும் ஹிந்தி, உருது மொழி பேசும் உலமாக்களுக்கும் மொழி பெயர்ப்பாளராக இருந்தமை இங்கு குறிப்பிடப்பட வேண்டியதொன்றாகும். இதன்பின்னர் இலங்கையில் காலி, புத்தளம், மஹரகம போன்ற இடங்களில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட மதரஸாக்கள் மூலம் மார்க்கக் கல்வி வளர்ச்சியடையத் தொடங்கியது.

பாடசாலைக் கல்வி:

இலங்கையில் ஆங்கிலேயரின் வருகையின் பின் பல துறைகளில் வளர்ச்சிகள் ஏற்பட்டன. இவ்வடிப்படையில் 1815ஆம் வருடம் ஆங்கிலேயரால் கண்டி இராச்சியம் பிடிப்பட்டதும் இலங்கை முழுவதும் அவர்களின் ஆட்சியின் கீழ் வந்தது. அவ்வேளை அவர்கள் மிஷன் பாடசாலைகளை பல இடங்களிலும் ஆரம்பித்தனர். ஆங்கிலம் கற்பவர்களுக்கு அரச உத்தியோகம் வழங்கி உற்சாகப்படுத்தி, கிறிஸ்தவ மதத்தையும் போதித்து, மதமாற்றமும் செய்தனர். ஆங்கிலேயரின் கல்வி நடவடிக்கையினால் 1913ஆம் வருடத்தில் நிந்தவுரில் 'தென்பாடசாலை', 'வடக்கு ஆண்கள் பாடசாலை', 'பெண்கள் பாடசாலை' என்பன றோமன் கத்தோலிக்க மிஷனால் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. ஆனால் கிறிஸ்தவப் போதனையை மக்கள் விரும்பவில்லை. இந்நிலையில் முதன்முதலில் 1918இல் 'தென்பாட

சாஸையும (அல் மஸ்லம் வித்தியாலயம்) 1928இல் வடக்கு ஆண்கள் பாடசாலை (அஸ்ஸபா வித்தியாலயம்) பெண்கள் பாடசாலை (அல்மஸ்ஹர் பெண்கள் உயர்தரப் பாடசாலை) என்பனவும் அரசினால் பொறுப்பேற்கப்பட்டதுடன் பாடசாலைக் கல்வியும் ஆரம்பமாயிற்று.

நிந்தவூரில் ஆரம்பகாலத்தில் உருவாக்கப்பட்ட பாடசாலைகள் எல்லாம் தமிழ்மொழி மூல ஆரம்ப பாடசாலைகளாகவே இருந்தன. மேல் வகுப்புக்கள் இல்லாத காரணத்தால் வசதியுள்ள தனவந்தர்களும், கல்வியில் ஆர்வமுள்ள மக்களும் கல்வியின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து தமது பிள்ளைகளை காரைதீவு, கல்முனை, மட்டக்களப்பு ஆகிய இடங்களிலுள்ள பாடசாலைகளுக்கு அனுப்பிப் படிப்பித்தனர். வாகன வசதியில்லாத அக்காலத்தில் நடந்தும், துவிச்சக்கரவண்டி, மாட்டு வண்டிகளில் சென்றும் கல்வியை பெற்றனர். மிகமிகக் கஷ்டப்பட்டுப் படித்து SSC பரீட்சையில் சித்தியடைந்தவர்கள், ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலைகளில் பயிற்சிபெற்று ஆசிரியர்களாக வெளிவந்தனர். இந்த வகையில் முதல்முதலாக அல்ஹாஜ். எஸ்.எச்.எல். இப்ராஹீம் அதிபர் அவர்களும், அதன்பின் ஜனாப். எம். செய்னுலாப்தீன் அதிபர், ஜனாப். ஏ.எம். இப்ராஹீம் அதிபர், அல்ஹாஜ். எஸ். அகமது அதிபர் ஆகியோர் ஆசிரியர்களாக வெளிவந்தனர். இவர்களே காலக்கிரமத்தில் அதிபர்களாகவும் கடமையாற்றினார்கள்.

1942ஆம் வருடம் 'தென் பாடசாலை'யில் அதிபராக இருந்த திரு. கே. சண்முகம் அவர்களால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட SSC வகுப்பின் மூலம் முதன்முதலாக அல்ஹாஜ். ஏ.எம். அகமது (வெங்காய வாத்தியார்) அதிபர் அவர்கள் சித்தியடைந்ததால் அப்பாடசாலை ஊரின் முதலாவது சிரேஷ்ட பாடசாலையாகியது. இதன் பின்னர் நிந்தவூரில் ஆண்கள் கல்வியும் துரிதமாகவளர்ச்சியடையத் தொடங்கியது.

இவ்வாறே 1944ஆம் வருடத்தில் 'பெண்கள் பாடசாலை'யின் அதிபராக இருந்த திருமதி மகிழும்மா கிருஷ்ணானந்தம் அவர்களால் 1944இல் 4ஆம் தரத்தை ஆரம்பித்து 1945இல் ஒரேயொரு மாணவியைக் கொண்டு 5ஆம் தரத்தையும் தொடங்கி அப்பிள்ளையை வைத்து வகுப்புகளை வளர்த்து 1950ஆம் வருடம் வைக்கப்பட்ட SSC பரீட்சைக்கும் அனுப்பி வைத்தார். அம்மாணவியான மைமுனா செய்னுலாப்தீன் (நல்லம்மா அதிபர்) அவர்கள் அப்பரீட்சையில் முதன்முதலாக சித்தியடைந்ததால் அப்பாடசாலையும் இலங்கையிலேயே முதலாவது முஸ்லிம் பெண்கள் சிரேஷ்ட பாடசாலையானதுடன் பெண்கள் கல்வியும் வளரத் தொடங்கியது.

காலக்கிரமத்தில் குடிசனம் பெருகப்பெருக நான்கு திசைகளிலுமிருந்த, அரச வெற்று நிலங்களிலும் தோட்டப்பகுதிகளிலும், காட்டுப் பிரதேசங்களிலும், தரிசுநிலமாகக் கிடந்த தனியார் காணிகளிலும் மக்கள் குடியேறத் தொடங்கினர்.

மீராநகர் தோட்டம், முருங்கைத்தீவு, புதுநகரம், தரவை, கொஸ்தாபர்காலை, நஞ்சிக் குடா, றகுமானியாபுரம், அரசடி, முஸ்தபாபுரம், ஜலால்புரம், வெளவாலோடை, சக்காத்துக் கிராமம், அட்டப்பள்ளம் என்று தாங்கள் குடியேறிய பகுதிகளுக்குப் பொருத்தமான பெயர்களையும் வைத்துக்கொண்டனர். இதனால் ஆரம்பத்தில் ஐந்து (5) குறிச்சிகளைக் கொண்டதாகவிருந்த ஊர், தற்போது இருபத்தைந்து (25) கிராம அதிகாரிகளின் பிரிவுகளைக் கொண்டதாக விரிவடைந்துள்ளது.

இவ்வாறு, குடியேறிய பகுதிகளில் சனத்தொகை அதிகரிப்பு விழிப்புணர்வு காரணமாக பாடசாலைகள் அமையவேண்டிய அத்தியாவசியத்தை மக்கள் உணர்ந்தனர். இதனால் அவ்வப்பகுதி மக்கள் தனவந்தர்களின் உதவியுடன் தங்கள் பகுதிகளில் பாடசாலைகளை அமைத்துக்கொண்டனர். இவ்வாறு அமைக்கப்பட்ட பாடசாலைகளாவன,

1. 'அல் மஸ்லம் வித்தியாலயம்' (தென் பாடசாலை) றோமன்கத்தோலிக்க மிஷனால் ஆரம்பிக்கப்பட்டது.
1913இல் அரசாங்கத்தால் பொறுப்பேற்கப்பட்ட திகதி 1918.08.10
2. 'அஸ்ஸபா வித்தியாலயம்' (வட ஆண்கள் பாடசாலை) மிஷனால் ஆரம்பிக்கப்பட்டது.
1913இல் அரசாங்கத்தால் பொறுப்பேற்கப்பட்ட திகதி 1928.07.02
3. 'அல்மஸ்ஹர் பெண்கள் உயர்தரப் பாடசாலை'
1928.07.19
4. 'அட்டப்பளம் விநாயகர் வித்தியாலயம்'
1945.06.11
5. 'அல்-அஷ்றக் ம.ம.வி. (தேசிய பாடசாலை)' (Junior School, Senior School)
1946.09.01
6. 'இமாம் கஸ்ஸாலி வித்தியாலயம்' (வடக்கு அரசினர் முஸ்லிம் கலவன் பாடசாலை)
1950.08.01
7. 'இமாம் றாமி வித்தியாலயம்' (புதுநகரம் அரசினர் முஸ்லிம் கலவன் பாடசாலை)
1954.07.20
8. 'அல் மதினா மகா வித்தியாலயம்'
1959.09.01
9. 'அல் மினா வித்தியாலயம்'
1968.01.10
10. 'அறபா வித்தியாலயம்'
1980.04.21
11. 'அல் பதூறியா வித்தியாலயம்'
1990.02.01
12. 'சஹிதா வித்தியாலயம்'
1993.07.26
13. 'அல் அதான் வித்தியாலயம்'
1996.02.01
14. 'ஜேர்மன் நட்புறவுப் பாடசாலை'
2007.01.01

என்று 14 பாடசாலைகள் அமைக்கப்பட்டன. இப்பாடசாலைகள் அனைத்தும் தமிழ்மொழிப் பாடசாலைகளேயாகும்.

ஆங்கிலக் கல்வியும் ஆதன் வளர்ச்சியும்

ஆரம்பகால நிலை:

இவ்வூரில் பாடசாலைகள் ஆரம்பமாவதற்கு முன்பே, அதாவது 1913ஆம் ஆண்டிற்கு முன், பல தனவந்தர்களும் கல்வியில் ஆர்வமுடைய பெருந்தகைகளும் அக்காலத் தேவை கருதி தங்கள் பிள்ளைகளை கல்முனை, மட்டக்களப்பு ஆகிய இடங்களிலிருந்து றோமன் கத்தோலிக்க அங்கிலிக்கன் மிஷன் ஆங்கில பாடசாலைகளுக்கு அனுப்பி படிக்க வைத்தனர். அப்பாடசாலைகளில் ஆங்கில மொழியைக் கற்று வந்தவர்களையே அப்போதிருந்த ஆங்கில மேலதிகாரிகள், அவர்களின் குணநலம், குடும்ப அந்தஸ்து, நன் நடத்தைகள் போன்ற சிறந்த தகுதிகளைப் பரிசீலித்து, அவர்களின் கல்வித் தகைமை களுக்கேற்ப நிருவாகத்துறைக்கு நியமித்தார்களாம். அவ்வாறு ஆங்கிலம் கற்றிருந்தவர்களில் பின்வருவோரின் தகவல்களையே கண்டுபிடிக்கக் கூடியதாகவிருந்தது.

1. உதுமாலெவ்வைப்போடி மீராலெவ்வைப் போடி வன்னியனார் (முஸ்தபா M.P. அவர்களின் தந்தை)
2. ஆதம்போடி உடையார்
3. செல்லப்பிள்ளை உடையார்
4. முதலியார் அல்ஹாஜ் M.M. இப்றாஹீம் M.P
5. ஜனாப் பொ.த. சுலைமாலெவ்வைப் போடி விதானையார்
6. ஜனாப் சுலைமாலெவ்வைப் போடி மீராலெவ்வைப் போடியார்
7. ஹாஜியானி சுபைதா மஜீத் (முதலியார் இப்றாஹீம் MP அவர்களின் ஏகபுதல்வி)
8. அல்ஹாஜ் M.F.A. மஜீத் (பசீல் மஜீத்)
9. ஜனாப் இப்றாலெவ்வைப் போடி மீராலெவ்வை. (Big man)
10. அல்ஹாஜ் M.M. மேர்சா (மேசா ஹாஜியார்)
11. ஜனாப் மீராலெவ்வைப்போடி தம்பிலெவ்வை (தம்பிலெவ்வைக் கிளார்க்)
12. ஜனாப் M.M. முகம்மதலி (முஸ்தபா M.P. அவர்களின் சகோதரர்)
13. அல்ஹாஜ் M.M. முஸ்தபா M.P.
14. ஜனாப் காதர் ஹாஜியார் சரீப்காதர் (கொழும்பு ஹாஜியார் மகன்)
15. அல்ஹாஜ் K. அலியார்லெவ்வை (காடியர்)
16. ஜனாப் K. ஆதம்பாவா போஸ்மாஸ்டர் (வள்ளம் போடியார் மகன்)
17. ஜனாப் A. அப்துல் கரீம் போஸ்மாஸ்டர் (Fisheries Majeed தந்தை)
18. ஜனாப் A.U. செயின் (செயின் விதானை)
19. ஜனாப் M.A.K.A. மஜீத் (Fisheries Majeed)
20. ஜனாப் T.K. ஆதம்பாவா (தம்பிராசாக்கங்காணி மகன்) விதானை
21. ஜனாப் T.K. கபூர் R.D.O
22. அல்ஹாஜ் T.K. முகம்மட்தம்பி (வெள்ளம்)
23. அல்ஹாஜ் I.H.M. காசீம் (பைசால் காசீம் M.P. அவர்களின் தந்தை)
24. ஜனாப் I.H.S.M. புஹாரி (புஹாரி சேமன்)
25. ஜனாப் செயின் காரியப்பர்
26. ஜனாப் மீராலெவ்வைப் போடி முகம்மது ஹசன் (முதலாவது நில அளவையாளர் இக்பால் ஹஸன் அவர்களின் தந்தை)
27. ஜனாப் ஆதம்லெவ்வைப் போடி மீராலெவ்வைப் போடி (மஞ்சப் புலவர் மகன்)

28. ஜனாப் A.K. காரியப்பர்
 29. ஜனாப் M.L.M. அலி (உடையார் மகன் அலி)

மேற்குறிப்பிடப்பட்டவர்களுள் அப்போது நீர்ப்பாய்ச்சல் சுப்புறுந்தராகவிருந்து, பின்பு முதலாவது பாராளுமன்ற பிரதிநிதியாகச் சென்ற முதலியார் அல்ஹாஜ் M.M. இப்றாஹீம் அவர்களின் ஏகபுதல்வியே ஆங்கில மொழியைக் கற்ற முதலாவது பெண்மணி என்பதும் அதியுத்தம பிரித்தானிய அரசி எலிசபெத் மகாராணி அவர்களால் சமூகசேவை விருதும் தங்கப்பதக்கமும் வழங்கிக் கௌரவிக்கப்பட்டவா என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

மேற்குறிப்பிட்டவர்களது காலத்துக்குப் பின்பே, அதாவது 1940ஆம் வருடத்தில்தான், இவ்வூரின் தென்பாடசாலைக்கு (அல் மஸ்லம் வித்தியாலயத்திற்கு) ஆங்கில ஆசிரியராக ஜனாப். C.O. லெஸ்தகீர் அவர்கள் நியமிக்கப்பட்டதுடன் அங்கு ஆங்கிலக் கல்வியும் அறிமுகமானது. இதன்பின் பாடசாலைகள் தோறும் ஆங்கில ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்பட்டு ஆங்கிலம் ஒரு பாடமாகக் கற்பிக்கப்பட்டது. ஆனால் ஆங்கில மொழிப் பாடசாலை ஒன்று அமைக்கப்படவில்லை.

1946.09.01இல் “அரசினர் கனிஷ்ட ஆங்கில பாடசாலை” என்ற பெயரில் ஓர் ஆங்கில பாடசாலை ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது. எனினும் போதிய ஆங்கில ஆசிரியர்கள் இல்லாத காரணத்தினால் எல்லாப் பாடங்களும் ஆங்கிலத்தில் கற்பிக்கப்படவில்லை. சில பாடங்கள் தமிழிலேயே கற்பிக்கப்பட்டதால் க.பொ.த. சாதாரண தரப் பரீட்சைகளுக்கு ஆங்கிலத்தை ஒரு பாடமாகக் கொண்ட தமிழ் மொழிப்பாடங்களையே மாணவர்களும் எடுத்தனர். இதனால் இதோர் பூரண ஆங்கில மொழிப்பாடசாலையாக இயங்கவில்லை.

ஆங்கில மொழி தடைப்படல்:

1956ஆம் வருடம் பிரதமராக வந்த கௌரவ SWRD. பண்டாரநாயக்கா அவர்களால் தேசிய மொழியாக சிங்களம் ஆக்கப்பட்டதுடன் ‘சுயபாசாவ’ கல்வித்திட்டமும் அமுலுக்கு வந்தது. இதனால் சில மிஷன் பாடசாலைகளையும், தனியார் பாடசாலைகளையும் தவிர அரசினர் பாடசாலைகள் அனைத்தும் சுய மொழிப்பாடசாலைகளாக மாற்றப்பட்டதுடன் ஆங்கிலக் கல்வியின் வளர்ச்சியும் தடைப்பட்டது.

எனினும் நிதிவசதி படைத்தவர்களும், ஆங்கில மொழியில் ஆர்வமுடையவர்களுள் சிலரும் தங்கள் பிள்ளைகளை கல்முனை, மட்டக்களப்பு, கொழும்பு போன்ற இடங்களிலுள்ள ஆங்கில மொழிப் பாடசாலைகளுக்கும் சிலர் இந்தியா, லண்டன், அமெரிக்கா போன்ற வெளிநாடுகளுக்கும் அனுப்பி படிக்கவைத்தனர். இதுதவிர புலமைப்பரிசில் பெற்ற மாணவர்களும் பிற ஊர்களுக்கும், பிற நாடுகளுக்கும் சென்று கற்றனர். இவ்வாறு படித்துப் பட்டங்களைப் பெற்று வந்தவர்களே இன்று சகல துறைகளிலும் உயர் பதவிகளை வகிக்கின்றார்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. எனினும், இவ்வூரில் ஓர் ஆங்கிலப் பாடசாலை ஆரம்பிக்கப்படாதிருந்தது பெரும்குறையாகவே இருந்து வந்தது.

இந்நிலையில்தான் நிந்தவூரின் முதலாவது ஆங்கில ஆசிரியராக இருந்த ஜனாப். C.O. லெஸ்தகீர் அவர்களின் மகனான அல்ஹாஜ் சப்றி இஸ்மத் லெஸ்தகீர் அவர்கள் நிந்தவூர் பிரதான விதியருகில் சகல வசதிகளையும் கொண்ட பொருத்தமான அழகிய தொரு கட்டிடத்தை அமைத்து, “C.O. லெஸ்தகீர் சர்வதேச ஆங்கில பாடசாலை” என்ற

பெயரில் 2004ஆம் வருடம் ஓர் ஆங்கிலப் பாடசாலையை ஆரம்பித்தார். இப்பாடசாலை அன்னாரின் மூத்த சகோதரியின் கணவரும், முன்னாள் வடக்கு கிழக்கு மாகாண கல்விப் பணிப்பாளருமான அல்ஹாஜ். ஐ.எம். இஸ்ஸதீன் அவர்களால் சிறப்பாக இன்றும் நடாத்தப்பட்டு வருகின்றது.

தற்கால தேவைக்கேற்ப மாணவர்கள் ஆரம்பம் முதலே ஆங்கிலத்தை ஒரு மொழி யாகவும், எல்லாப் பாடங்களையும் கற்கும் மொழியாகவும் கற்பிப்பதில் இக்கலையகம் பெரும் பங்களிப்புச் செய்து வருகின்றது.

இக்காலகட்டத்தில், சில அதிபர்கள் இளைப்பாறியும், சிலர் வேறு பாடசாலைகளுக்கு மாறியும் செல்ல அவ்விடங்களுக்குப் புதிய அதிபர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருந்தனர். இதனால், மீண்டும் பழையபடி அனைத்துப் பாடசாலை அதிபர்களிடமும் நேரிலும், தொலைபேசி மூலமும் பலமுறை தொடர்புகொண்டு, அவர்கள்மூலம் மட்டுமன்றி, அப்பாடசாலைகளில் நீண்டகாலம் சேவைசெய்த பழைய அதிபர்கள் மூலமும் பெறப்பட்டு மீண்டும் அன்ன வர்களால் பரிசீலிக்கப்பட்ட தகவல்களே இவையாகும்.

பாடசாலைகளின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

நிந்தவூரின் கல்வி நிலையங்கள்

பாடசாலைகள் அமைக்கப்பட்ட கால ஒழுங்கின்படி தரப்படுகின்றன.

01. கழு/ அல்-மஸ்லம் வித்தியாலாயம்

இப்பாடசாலை முதல்குறிப்பிட்டவாறு 1913ஆம் ஆண்டில் ரோமன் கத்தோலிக்க மிஷனரியினால் நிந்தவூரின் முதலாவது பாடசாலையாக ஆரம்பிக்கப்பட்டது. பின்பு 1918.08.10ஆம் திகதியில் அரசாங்கத்தால் பொறுப்பேற்கப்பட்டதுடன் அரச உதவி பெறும் பாடசாலையாக விளங்கியது.

காலப்போக்கில் இப்பாடசாலையானது
'நிந்தவூர் தெற்கு அரசினர் ஆண்கள் பாடசாலை'
'நிந்தவூர் தெற்கு அரசினர் தமிழ்க் கலவன் பாடசாலை'
'நிந்தவூர் தெற்கு அரசினர் முஸ்லிம் கலவன் பாடசாலை'
'அல்மஸ்லம் வித்தியாலாயம்'
என பல பெயர்மாற்றங்களுக்கு உள்ளானது.

அதிபர்களும் அவர்களின் சேவைக்காலமும்:

01. திரு. ஐ.எம் ஆள்வாப்பிள்ளை (1918.08.10 - 1021.02.28)

121 மாணவர்களுடனும் 02 ஆசிரியர்களுடனும் 1918இல் அரசாங்கத்தால் பொறுப்பேற்கப்பட்டபோது திரு. ஐ.எம். ஆள்வாப்பிள்ளை முதலாவது அதிபராக கடமை யாற்றிய காலத்தில் மாணவர்களை பாடசாலையில் இணைத்துக் கொள்வதற்கு அயராது பாடுபட்டார்.

02. திரு. எஸ்.எஸ். செல்லையா (1921.03.01 - 1929.03.24)

இவர் தனது சேவைக்காலத்தில் மாணவர்களின் கற்றல் நடவடிக்கைகளுக்கு முன்னுரிமை அளித்து செயற்பட்டார்.

03. திரு. கே சிவஞானம் (1929.03.25 - 1940.12.19)

இவர் மாணவர்களின் ஒழுக்கம், கல்வி விடயங்களில் அதிக அக்கறை எடுத்து பாடசாலை நடவடிக்கைகளை முன்னெடுத்துச் சென்றார். இவரது இட மாற்றத்தை தொடர்ந்து 1940.12.20 - 1941.01.05 வரையிலான இரு வாரங்கள் திரு. ரீ. முருகேசு அவர்களும், 1941.01.06 - 1941.04.31 வரையிலான 04 மாதங்கள் திரு. வீ. பரநிருபசிங்கம் அவர்களும் தற்காலிகமாக பாடசாலையை பொறுப்பேற்று நடாத்தி வந்தனர்.

04. திரு. கே. சண்முகம் (1941.05.01 - 1955.10.04)

இவரது காலத்தில் 1942.09.25ஆம் திகதி தொடக்கம் இப்பாடசாலையில் SSC வகுப்புக்கள் நடாத்த அனுமதி பெற்றதுடன் அதே ஆண்டில்; முதன்முறையாக A.M. அகமது என்பவர் (வெங்காய வாத்தியார்) SSC பரீட்சையில் சித்தியடைந்தார். அதனைத் தொடர்ந்து 1944/45இல் மர்ஹூம் எம். ஆதம்பாவா (பாவா மாஸ்டர்) அவர்களும்

1946இல்...

1. அல்ஹாஜ் எஸ்.எச்.எல்.ஏ. கபூர் (ஓய்வுபெற்ற அதிபர்)
2. மர்ஹூம் அல்ஹாஜ் கே. ஜெயினுலாப்தீன் (ஓய்வுபெற்ற அதிபர்)
3. மர்ஹூம் அல்ஹாஜ் ஏ. அஹமட் (ஓய்வுபெற்ற அதிபர்)
4. திரு. எம். மாணிக்கம் ஆகியோரும் SSC பரீட்சையில் சித்தி பெற்றனர்.

இதனைத்தொடர்ந்து நிந்தவூர் சிரேஷ்ட பாடசாலை (அல்அஷ்றக் தேசிய பாடசாலை) 1946ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டதன் காரணமாக அன்றைய பெரும்பாக வித்தியாதிகாரி அவர்களின் கட்டளைக்கிணங்க 1946.10.03ஆம் திகதியிலிருந்து SSC வகுப்பு குறைக்கப்பட்டு தொடர்ந்தும் ஆரம்ப பாடசாலையாக இயங்கியது. இவரது இடமாற்றத்தை தொடர்ந்து 1955.10.05 - 1957.04.31 ஆகிய காலப் பகுதிகளில் முறையே ஜனாப். ஏ. அகமட், திரு. ஏ. சின்னத்தம்பி ஆகியோர் பதிலதிபர்களாக பொறுப்பேற்று நடாத்தி வந்துள்ளனர்

05. ஜனாப். எஸ்.எச்.எல்.ஏ. இப்ராஹீம் (1957.05.01 - 1962.12.31)

பாடசாலை சுற்றாடலில் தமிழ் குடியிருப்புக்கள் குறைவடைந்ததின் காரணமாக பாடசாலையின் மாணவர் விகிதாசாரத்தில் முஸ்லிம் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்ததன் நிமித்தம் கல்வி அமைச்சின் சுற்றுநிருபங்களுக்கு அமைவாக பாடசாலையின் பெயர் 'நிந்தவூர் தெற்கு அரசினர் முஸ்லிம் கலவன் பாடசாலை' என மாற்றம் பெற்றதைத் தொடர்ந்து, இம்முஸ்லிம் பாடசாலையின் முதலாவது அதிபராக இவர் பொறுப்பேற்று கடமையாற்றினார். 1963.01.01 தொடக்கம் 1ஆம் தர அதிபராக பதவியுயர்வு பெற்று நிந்தவூர் அல் அஷ்றக் ம. வித்தியால யத்திற்கு அதிபராக இடமாற்றலாகிச் செல்லும் வரை தன்னாலியன்ற பணிகளை நிறைவேற்றினார்.

06. அல்ஹாஜ் ஏ. அகமது (1963.01.01 - 1977.11.24)

இக்காலகட்டத்தில் இப்பாடசாலைச் சூழலில் வசித்துவந்த குடும்பங்களின் வாழ்வாதார நிலைமை தாழ்ந்ததாகக் காணப்பட்டது. இதனால், உரிய வயது வந்தும் பல பிள்ளைகள் பாடசாலையில் சேர்க்கப்படாதிருந்தனர். சேர்க்கப்பட்ட பிள்ளைகளும் பாடசாலைக்குத் தொடர்ச்சியாக வருகை தருவதில் கரிசனை காட்டவில்லை. இதனைக் கவனத்திற்கெடுத்த அதிபர் அவர்களும் அவரோடிணைந்து செயலாற்றிய ஆசிரிய குழாமும் பெற்றார். ஆசிரியர் சங்கத்தை அமைத்தனர். ஆக்கபூர்வமான செயற்திட்டங்கள் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டன. மாணவர் வருகை படிப்படியாக அதிகரித்தது. கடமை உணர்வு மிக்க அதிபரினதும் ஆசிரியர்களினதும் அயரா உழைப்பின் காரணமாக கல்வித்தரம் வளர்ச்சி கண்டது.

மெய்வல்லுனர் போட்டிகளிலும், கலை நிகழ்வுப் போட்டிகளிலும் மிகச்சிறந்த பெறுபேறு பெறப்பட்டது. உப உணவுப் பயிர்ச்செய்கை, நெற்செய்கை ஆகியவற்றிலும் மாணவர்கள் ஈடுபடுத்தப்பட்டனர். 1968இல் அறுவடை விழாவும், அதனோடு இணைந்த விவசாயப் பொருட்காட்சியும், மும்மொழிகளிலும் அமைந்த கலை, கலாச்சார நிகழ்வுகளும் மிகச் சிறப்பாக இடம்பெற்றன. இதன்போது, அதிதிகளாக கல்முனைக் கல்வி அதிகாரி திரு. வன்னியாராட்சி அவர்களும் வட்டாரக் கல்வியதிகாரி அல்ஹாஜ் ஆ.மு. ஷரிபுதீன் அவர்களும் கிராமாட்சி மன்றத் தலைவர் அல்ஹாஜ் எம்.எம். மேர்சா அவர்களும் வருகை தந்து சிறப்பித்தனர்.

இந்த அறுவடை விழாவின் பெறுபேறாக, கல்வி அமைச்சும் 'தினமின' பத்திரிகையும் இணைந்து அகில இலங்கைப் பாடசாலைகளின் உதவி ஆசிரியர்களுக்கிடையே நடாத்திய பாடசாலை உணவு உற்பத்திப் போட்டியில் இப்பாடசாலையின் உதவி ஆசிரியர்களான ஜனாப். எம்.எச்.ஏ. சமட், ஜனாப். எம்.ரி. அகமட் ஆகியோருக்கு கல்வி அமைச்சர் கௌரவ ஐ.எம்.ஆர்.ஏ. ஈரியகொல்ல, 'தினமின' பத்திராதிபர், பிரதான கல்வி அதிகாரி ஆகியோர்களினால் ஒப்பங்களிடப்பட்ட நற்சான்றிதழ்கள் கிடைக்கப்பெற்றமை இப்பாடசாலைக்கும் ஊருக்கும் கிடைத்த பெருமையாகும்.

இக்கால கட்டத்தில் இப்பாடசாலையின் பெயர் 'நிந்தவூர் அல்மஸ்லம்' வித்தியாலயம் என மாற்றம் பெற்றது. மர்ஹூம் அல்ஹாஜ். ஏ. அகமது அதிபர் அவர்கள் நிந்தவூர் உயர் கல்விச் சபையின் பொருளாளராகப் பணியாற்றி உயர் கல்வியின் உயர்ச்சிக்கு உழைத்தார். கல்வி வளர்ச்சிக்காகவும் பொது நலசேவைகளுக்காகவும் பண உதவி நாடி வந்த அனைவருக்கும் உதவிக்கரம் நீட்டிவந்தார். அன்னார், இறுதியாக நிந்தவூர் அல்அஷ்ரக் தேசிய பாடசாலையின் ஆரம்ப பிரிவு அதிபராக அரும் பணியாற்றி ஓய்வு பெற்றார்.

07. ஜனாப். ஏ அஹமட் (1978.01.15 - 1983.05.01)

பாடசாலை சமூகத்தின் ஆரோக்கியமான ஒத்துழைப்பைப்பெற்று தனது சேவைக் காலத்தில் மாணவர்களின் கல்வி வளர்ச்சியில் அதிக அக்கறையுடன் செயற்பட்டார்.

08. ஜனாப். ரீ.ஏ. ஹமீட் (1983.05.02 - 1990.12.31)

இவரது சேவைக் காலத்தில் பாடசாலையின் பௌதிக வளவிருத்தியில் அதிக கவனமெடுத்ததுடன் பாடசாலைச் சமூகத்தின் ஒத்துழைப்புடன் கற்றல் கற்பித்தல் நடவடிக்கைகளிலும் கூடிய அக்கறை செலுத்தினார்.

09. ஜனாப். எம்.எம். ஹனீபா (1991.01.01 - 1998.03.04)

இவரது சேவைக்காலத்தில் பாடசாலையின் வகுப்பறை கட்டிட பற்றாக்குறையை நிவர்த்திசெய்யும் வகையில் 100' X 20' அளவுடைய கட்டிடத்தை பெறுவதில் மிகுந்த அக்கறையுடன் பாடுபட்டார். நீர்த்தாங்கியுடனான உள்ளக குழாய்நீர் விநியோக அமைப்பை ஏற்படுத்தினார். கற்றலில் இடர்படும் மாணவர்களின் கல்வி விருத்தியில் அதிக கவனமெடுத்தார். அத்துடன் பாடசாலையின் இணைப் பாடவிதான செயற்பாடுகளில் கோட்ட, வலய, மாகாண மட்டங்களில் மாணவர்கள திறமைகாட்டுவதற்கு முன்னின்று செயற்பட்டார்.

10. ஜனாப். ஏ.ஐ. அஹமட் அன்வர் (1998.03.05 - இன்று வரை)

இவர் பாடசாலையைப் பொறுப்பேற்று பாடசாலையின் உள்ளக கட்டமைப்பு அபிவிருத்தியில் "GOAL" அரசு சார்பற்ற நிறுவனத்தின் பாரிய பங்களிப்பினையும் பெற்றுக் கொண்டார். பாடவிதான அபிவிருத்தி, இணைப்பாடவிதான அபிவிருத்தி, பாடசாலை கணனி அறை, சிறுவர் நூலகம், சுற்றுமதில், பிள்ளை நேயப் பாடசாலை நடைமுறைகள், சமூகத் தொடர்பு என்பவற்றை மேம்படுத்துவதில் முன்னின்று செயற்படுகின்றார். இஸ்ரேல் நாட்டில் பாடசாலை அதிபர்களுக்கான முகாமைத்துவப் பயிற்சியை பெற்றுவந்த இவர் இன்றுவரை அதிபராக கடமை யாற்றி வருகின்றார்.

பாடசாலைக் கட்டமைப்பை மறுபரிசீலனை செய்தல் எனும் 3PPR/PP/GA/102(Sub) ஆம் இலக்க 1999.03.30ம் இலக்க சுற்றுநிருபத்திற்கமைவாக 1999.01.01ஆம் திகதி தொடக்கம் தரம் 01 - தரம் 09 வரை வகுப்புக்கள் நடாத்துவதற்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டு, 1999இல் தரம் 06 வகுப்புக்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. இவ்வனுமதியானது, மாகாணக் கல்விப் பணிப்பாளரின் வகிமகா/மாகதி/பீஆர்/28 ஆம் இலக்க கடிதத்திற்கமைவாக, கல்முனை வலயக் கல்விப் பணிப்பாளரின் கமு/வகஅ/பீஆர்/05ஆம் இலக்க 1999.12.27ஆம் திகதிய கடிதத்தின்படி இரத்துச் செய்யப்பட்டதன் காரணமாக மீண்டும் ஆரம்பப் பாடசாலையாக இப்பாடசாலை இயங்கிவருகின்றது.

கல்வி அமைச்சின் 1000 இடைநிலைப் பாடசாலைகளை அபிவிருத்தி செய்தல் எனும் திட்டத்திற்கமைவாக கமு/கமு/அல் - அஷ்றக் தேசிய பாடசாலையின் ஊட்டற் பாடசாலைகளில் ஒன்றாக இப்பாடசாலையும் தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இதற்கமைவாக தரம் - 01 மாணவர் அனுமதி மும்மடங்காக அதிகரித்துள்ளதுடன், தொடர்ந்தும் இப்பாடசாலை ஆரம்பப் பிரிவு பாடசாலையாகவே இயங்கி வருகின்றது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

02. கமு/ அஸ்-ஸபா வித்தியாலயம்

நிந்தவூரில் இரண்டாவதாகத் தொடங்கப்பட்ட பாடசாலை இதுவாகும். இப்பாடசாலையும் றோமன் கத்தோலிக்க மிஷனரியால் ஆரம்பிக்கப்பட்டதொன்று. இப்பாடசாலையில் அப்போது கல்விகற்ற முதியவர்கள் வாயிலாக அறியக் கிடைத்தது. ஆயினும் இவ்விடயம் சம்பந்தமாக எதுவிதமான குறிப்புக்களும் பாடசாலையின சம்பவத் திரட்டுப் புத்தகத்தில் பதியப்படவில்லை.

1928.07.02இல் இப்பாடசாலை அரசாங்கத்தால் பொறுப்பேற்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வேளையில் 24 மாணவர்கள் கல்வி கற்றதோடு திரு கே.சண்முகம் என்பவர் உதவியாசிரியராகவும், திரு சி.கே. கணபதிப்பிள்ளை என்பவர் தலைமை ஆசிரியராகவும் கடமையாற்றியுள்ளனர். இவரது காலப்பகுதியில் (1931இல்) தரம் ஏழு வரை வகுப்புகளை நடாத்துவதற்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் 1947ஆம் ஆண்டில் கல்வித் திணைக்களத்தின் பணிப்புரையின்படி தரம் 5 வரையிலான வகுப்புகளைக் கொண்ட ஆரம்ப பாடசாலையாக மீண்டும் மாற்றப்பட்டது. இரண்டாவது அதிபராக 1932.09.01 முதல் 1935.04.30 வரை பணியாற்றியவரின் பெயரினை அறிய முடியாதுள்ளது.

முன்றாவது அதிபர் திரு வி. மார்க்கண்டு (1935.05.01 - 1941.09.30)

இவர் இப்பாடசாலையின் கல்வி வளர்ச்சிக்காக அரும்பாடுபட்டார். இவரது சேவைகள் இன்றும் நிந்தவூர் மக்களால் நன்றியுடன் நினைவு கூறப்படுகின்றன.

நான்காவது அதிபர் திரு. ரி. எஸ். வேலுப்பிள்ளை (1941.10.01 - 1954.12.31)

இவர் 13 வருடங்கள் சிறப்பாகக் கடமையாற்றினார். இவரது காலத்தில் இரண்டாம் உலக மகாயுத்தத்தினைத் தொடர்ந்து இலங்கையில் அமுல்படுத்தப்பட்ட அதிக உணவு உற்பத்தித் திட்டத்தின் கீழ் இப்பாடசாலையும் உள்வாங்கப்பட்டது. இதற்கமைவாக அல்ஹாஜ் ஏ.எம். அஹமது அவர்கள் உணவு உற்பத்தி ஆசிரியராக இப்பாடசாலைக்கு நியமிக்கப்பட்டார். இவர் விவசாய உற்பத்தியின் யுக்திகளை மாணவர்களுக்குச் செயல் முறைகளின் மூலம் போதித்து புகழ்பெற்றார் என்பதும் வெங்காயச் செய்கையில் பெரு விளைச்சல் கண்டதால் 'வெங்காய வாத்தியார்' என்று இன்றும் அன்பாக அழைக்கப்பட்டு வருகின்றார் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

ஐந்தாவது அதிபர் ஜனாப் ஏ.எம். இப்றாஹீம் (1955.01.01 - 1967.12.31)

இப்பாடசாலையின் முதலாவது முஸ்லிம் அதிபரான இவர் பாடசாலையின் பௌதீக வளர்ச்சிக்காகவும், கல்வி அபிவிருத்திக்காகவும் பெருமுயற்சிகளை மேற்கொண்டார். பாடசாலையின் விஸ்தரிப்பிற்காக பாடசாலை வளவிலிருந்து தெற்கில் ஆசுபத்திரி வீதி வரையிருந்த அத்தனை வளவுகளையும் அரசாங்கத்தைக் கொண்டு சுவிகரித்து பாடசாலைக்குப் பெற்றுக் கொடுத்த பெருமைக்குரியவராவார்.

ஆறாவது அதிபர் ஜனாப் எம்.செய்னுலாப்தீன் (1968.01.01 - 1975.12.31)

இவரது காலத்திலும் கல்வித்துறையில் பல முன்னேற்றகரமான செயல்திட்டங்கள் அமுல்படுத்தப்பட்டன. 1969இல் ஆறாம் வகுப்பும் 1972ஆம் ஆண்டில் ஏழாம் வகுப்பும் இப்பாடசாலையில் ஆரம்பித்து நடாத்தப்பட்டது. மாணவர் தொகையும் அதிகரித்திருந்தது. இந்நிலையில் கல்வித் திணைக்களத்தின் பணிப்புரைக்கமைவாக 1973இல் ஐந்தாம் தரம் வரை கற்பிக்கும் ஆரம்பப் பாடசாலையாக மீண்டும் மாற்றப்பட்டது.

ஏழாவது அதிபர் அல்ஹாஜ் ஏ.எம்.அஹமது (1976.01.01 - 1985.03.31)

இப்பாடசாலையின் அதிபராக நீண்டகாலம் பணியாற்றிய இவர் கல்வி முன்னேற்றத்திற்காகவும், பௌதீகவள அபிவிருத்திக்காகவும் அர்ப்பணிப்புடன் செயற்பட்டார். இவரது காலத்தில் பெண்கள் பாடசாலையில் ஏற்பட்ட இடப்பற்றாக்குறையை தீர்ப்பதற்காக இப்பாடசாலை அமைந்திருந்த இடத்தினை வழங்கிவிட்டு பெண்கள் பாடசாலை அமைந்திருந்த இடத்திற்கு இப்பாடசாலையை மாற்றும் செய்வதற்கான கருத்துக்கள் அப்போதிருந்த பொத்துவில் முதல்வர் அல்ஹாஜ் எம்.ஐ. உதுமாலெப்பை அவர்களினால் முன் வைக்கப்பட்டது. பெண்கள் கல்வி வளர்ச்சியின் அவசியத்தைக் கருத்திற் கொண்டு இத்திட்டத்திற்கு மிகுந்த ஒத்துழைப்புக்களை இவர் வழங்கியிருந்தார். இதனால் அல்ஹாஜ் உதுமாலெப்பை அவர்களால் இரண்டு மாடிக் கட்டிடமொன்று கட்டப்பட்டு மேல் வகுப்பு பெண் மாணவியரும் கொண்டு வரப்பட்டனர்.

எட்டாவது அதிபர் அல்ஹாஜ் எம்.ஐ. ஆதம்பாவா - தாஹா மாஸ்டர் (1985.04.01 - 1994.06.20)

இப்பாடசாலையின் பௌதீக வளர்ச்சிக்கும் கல்வி முன்னேற்றத்திற்கும் இவரும் அதிக அக்கறையுடன் செயற்பட்டார். புலமைப்பரிசில் பரீட்சையில் மாணவர்கள் சிறந்த அடைவுமட்டங்களை பெறுவதற்கு இவர் வழிவகுத்தார். இவரது காலத்திலேயே இப்பாட

சாலையினதும் பெண்கள் பாடசாலையினதும் பெற்றார் ஆசிரிய சங்கங்களின் தீர்மானப் படி இன்றைய இடத்திற்கு இப்பாடசாலை கொண்டு வரப்பட்டதுடன் ஆண்கள் பாடசாலை யாக மாறியது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஒன்பதாவது அதிபர் அல்ஹாஜ் எஸ். அஹமது (1994.07.01 - 1994.12.31)

இவரது சேவைக் காலத்தில் பாடசாலையின் பெயர் 'அஸ்ஸபா வித்தியாலயம்' என மாற்றம் செய்யப்பட்டது. சிறிதுகாலம் கடமையாற்றினாலும் நினைவு கொள்ளத்தக்க சேவைகளை இவராற்றியிருந்தார்.

பத்தாவது அதிபர் அல்ஹாஜ் ஏ.எல். நூர்முஹம்மட் (1995.01.01 - 1997.06.20)

சுமார் இரண்டரை வருடங்கள் அதிபராகக் கடமையாற்றிய இவர் பாடசாலையை சகலதுறைகளிலும் முன்னேற்ற பெருமுயற்சிகளை மேற்கொண்டார்.

பதினோராவது அதிபர் அல்ஹாஜ். ஏ.எம்.எம். இஸ்மாயில் (1997.06.21 - 2005.01.07)

இவரும் பாடசாலையின் பௌதீக வளர்ச்சியில் மிகுந்த அக்கறையுடன் செயற்பட்டார். புலமைப்பரிசில் பரீட்சையில் குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றம் இவரது காலத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்டது.

பனிரெண்டாவது அதிபர் ஜனாப் எஸ்.எம். காதர் (2005.01.08 - இன்றுவரை)

இவரது சேவைக்காலத்தில் சுனாமி அனர்த்தம் காரணமாக இப்பாடசாலையின் ஒரு பகுதியில் வைத்தியசாலை தற்காலிகமாக இயங்கியது. இதனால் ஏற்பட்ட இடநெருக்க டிகளுக்கு மத்தியில் இப்பாடசாலையினை சிறப்பாக இவர் நடாத்திச் சென்றார். அரச சார்பற்ற நிறுவனமான GOAL நிறுவனத்தின் உதவியுடன் இப்பாடசாலைக்கு புதிய கட்டிடமொன்று அமைக்கப்பட்டது. குடிநீர் வசதிகள், மின்சார வசதிகளும் ஏற்படுத்தப்பட்டன.

வைத்தியசாலை இங்கிருந்து அகற்றப்பட்ட பின்னர் இப்பாடசாலை போதுமான இடவசதிகளுடன் ஏனைய சகல வசதிகளையும் கொண்ட ஒரு பாடசாலையாக சிறப்பாக இயங்கி வருகின்றது. அத்துடன் 2012ஆம் ஆண்டு முதல் அல்அஷ்ஹக் தேசிய பாடசாலையின் ஊட்டப் பாடசாலைகளில் ஒன்றாகவும் அபிவிருத்தி செய்யப்பட்டு வருகின்றது.

03. கமு/ அல்-மஸ்ஹர் பெண்கள் உயர்தரப் பாடசாலை

நிந்தவூரில் ஆரம்பத்தில் உருவாக்கப்பட்ட இருபாடசாலைகளும் ஆண்கள் பாடசாலைகளாகவே இருந்தன. இதனால் பெண் பிள்ளைகளை பாடசாலைக்கு அனுப்புவதற்கு பெற்றோர்கள் விரும்பவில்லை. பெண்கள் கல்வி கற்கவேண்டும் என்பதை உணர்ந்த ஊர் பிரமுகர்கள் ஆண்கள் பாடசாலைக்கு அருகிலிருந்த காணியில் ஒருசிறிய கட்டிடத்தினை அமைத்து பெண்கள் பாடசாலையை நிறுவினர். ஆரம்பத்தில் ரோமன் கத்தோலிக்க மிஷனரியினால் நடாத்தப்பட்ட இப்பாடசாலையை அரசு 1928.07.19இல் பொறுப்பேற்றுக்கொண்டது.

இவ்வாறு நிந்தவூரில் மகளிர்க்கு மாண்பியமாகக் கல்வி வழங்கிக் கொண்டிருக்கும் இப்பாடசாலையின் அதிபர்களும் அவர்கள் காலத்தில் இடம்பெற்ற சேவைகளும், முக்கிய நிகழ்வுகளும் வருமாறு,

திருமதி பி.எம். பொன்னம்மா (1928.07.19 - 1928.09.30) 13 பிள்ளைகளுடன் ஆரம்பிக் கப்பட்ட இப்பாடசாலையின் முதலாவது அதிபராகவும், ஆசிரியராகவும் இவர் சேவையாற்றினார். சுமார் இரண்டரை மாதங்கள் சேவையாற்றியபின்,

திருமதி மேஷி இரத்தினம் (1928.10.01 - 1940.09.30) அவர்கள் இரண்டாவது அதிபராகப் பாடசாலையைப் பொறுப் பேற்றார். பெண்கள் கல்வி கற்கத் தேவையில்லை என்ற மனநிலை அக்காலத்தில் காணப்பட்டது. இவர் பெண்கல்வியின் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்துவதிலும், மாணவிகளின் எண்ணிக்கையினை அதிகரிப்பதிலும் தமது 12 வருட சேவைக்காலத்தில் பெரும்பாடுபட்டார். மக்கள் மத்தியில் பெண்கள் எழுத வாசிப்பதற் காகவாவது கற்க வேண்டும் என்ற மனநிலையை ஏற்படுத்திமுன்றாம் தரம் வரையுள்ள பாடசாலையாக ஆக்கினார்.அவரும் இடமாற்றம் பெற்றுச்சென்ற பின்,

திருமதி மகிழம்மா கிருஷ்ணானந்தம் (1940.10.01 - 1955.12.20) அவர்கள் மூன்றாவது அதிபரானார். இப்பாடசாலையின் உயர்ச்சிக்கு அயராது உழைத்த இவர் அதிபராகக் கடமையை ஏற்றதும், ஏற்கனவே இருந்த கட்டிடத்தினை விஸ்தரிப்பதற்குரிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு வெற்றி கண்டார். ஊர்ப் பிரமுகர்களை ஒன்று கூட்டி இப்பாட சாலையில் மேல் வகுப்புக்களை நடாத்துவதற்குரிய தீர்மானத்தை எடுத்ததோடு 1943 ஆம் ஆண்டில் நான்காம்;தரத்தினை ஆரம்பித்தார். அக்காலத்தில் கொழும்புசட்டநிருவாக சபையின் உறுப்பினராக இருந்த சேர் ஏ.ஆர்.ஏ.றாசீக் பரீட் அவர்கள் 1943.08.30இல் பாடசாலைக்கு வந்து இவ்வதிபரின் செயற் திறனைக்கண்டு The head teacher is a very progressive lady and is doing her best for the girls. I must congratulate on the cleanliness of the school. There is a very bright child named Maimoona. The head teacher is anxious that she should be a given scholarship for higher education. I wish all success என இவ்வம்மையாரைப் பாராட்டி சம்பவத்திரட்டுப் புத்தகத்தில் குறிப்பெழுதியுள்ளார்.

1944இல் ஒரேயொரு மாணவியைக் கொண்டு ஐந்தாம் தரத்தினையும் ஆரம்பித்தார். அவ்வருடத்தில் இடம்பெற்ற புலமைப்பரிசில் பரீட்சையில் இம்மாணவி அகில இலங்கை ரீதியில் முதல் புள்ளியினைப் பெற்று இப்பாடசாலைக்கும், ஊருக்கும் புகழ்சேர்த்தார். இதனை அறிந்த சேர் ராசிக் பரீட் அவர்கள் 1945.03.27இல் இப்பாடசாலைக்கு வந்து "The girl Maimoona mentioned as a bright child has passed the 05th standard in "A" grade I do hope that she will enter a good secondary school immediately என இவ்வதிபரையும் உரிய மாணவியையும் பாராட்டி குறிப்பெழுதிச் சென்றுள்ளார்.

இந்த மாணவியைக் கொண்டே ஆறாம் தரத்தையும் ஆரம்பித்து அதனைத் தொடர்ந்து 1950ல் SSC வகுப்பையும் தொடங்கினார். இப்பரீட்சையிலும் குறித்த மாணவி முதல் தரத்தில் சித்தியடையவே இப்பாடசாலையும் அகில இலங்கையில் முதலாவது முஸ்லிம் பெண்கள் மகாவித்தியாலயமாகத் தரமுயர்த்தப்பட்டது.

இக்காலத்தில் ஜனாப் எஸ்.கே. மீராலெப்பை அவர்கள் வரவுப் பரிசோதகர; (Attendance Officer) ஆக நியமிக்கப்பட்டார். இவர் வீடுவீடாகச் சென்று பெற்றோர்களுடன் கதைத்து மாணவர்களை அழைத்து வந்தார். இதனால் பாடசாலைகளில் மாணவர் எண்ணிக்கை அதிகரித்தது. உரிய வயதில் தம் பிள்ளைகளைப் பாடசாலைக்கு அனுப்பத் தவறிய பெற்றோர்களுக்கு எதிராக இவர் வழக்குத் தாக்கல் செய்தார். இதனால் இவர் "வழக்கையா" என்றும் அழைக்கப்பட்டார். இவரது சேவையும் இவ்வதிபரின் முயற்

சிக்கு பக்கபலமாக இருந்ததென்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

நிந்தவூரில், பெண் பிள்ளைகளும் கல்வியில் ஆர்வம் காட்டத் தொடங்கினர். மாணவியரின் எண்ணிக்கையும் அதிகரித்தது. எதிர்கால இடப்பற்றாக் குறையை கருத்திற் கொண்டு அருகில் இருந்த மர்ஹூம் எம்.கலந்தர் லெப்பை மரைக்கார் (தடியர்) அவர்களின் காணியைப் பாடசாலைக்கு பெற்றுக் கொடுக்க முயற்சி எடுத்து அதிலும் வெற்றி கண்டார். இவ்வாறு பல துறைகளிலும் பாடசாலையை முன்னேற்ற பாடுபட்டு வரலாற்றுப் புகழைப் பெற்றுக் கொண்ட இவர் இடமாற்றம் பெற்றுச் சென்ற போது ஊர்ப்பிரமுகர்கள் ஒன்று சேர்ந்து இவரது சேவையைப் பாராட்டி பிரமாண்டமான பிரிவுபசார விழாவொன்றினை நடாத்தி கௌரவித்தனரென்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவரின்பின்,

திருமதி மங்கையற்கரசி மயில்வாகனம் (1956.05.21 - 1959.02.28) அவர்கள் நான்காவது அதிபரானார். இவரும் இப்பாடசாலையின் கல்வி, பௌதீக வளர்ச்சியில் அதிக அக்கறையுடன் பணியாற்றினார். இவர் மாறிச் செல்ல திருமதி எஸ்.செல்லமாணிக்கம் ஆசிரியை பொறுப்பதிபராக சில நாட்கள் கடமையாற்றினார். இதனைத் தொடர்ந்து

திருமதி மைமுனா செய்யனுலாப்தீன் (1959.03.01 - 1992.08.25) ஐந்தாவது அதிபராக பொறுப்பேற்றார். இப்பாடசாலையின் மாணவியான இவர் கோப்பாய் பெண்கள் ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலையில் பயிற்சி பெற்று இப்பாடசாலையில் 1954ஆம் ஆண்டில் உதவி ஆசிரியையாக நியமனம் பெற்றார். இவர் இங்கு ஐந்து வருடங்கள் சேவை யாற்றி யதன் பின்னர் காத்தான்குடி பெண்கள் பாடசாலைக்கு அதிபராக நியமனம் செய்யப்பட வுள்ளதை அறிந்த இப்பாடசாலையின் அப்போதைய அதிபர் திருமதி மங்கையற்கரசி அவர்கள் காத்தான்குடி பாடசாலைக்கு தான் செல்ல விரும்பி விண்ணப்பிக்க ஹாஜி யானி மைமுனா. செய்யனுலாப்தீன் அவர்கள் இப்பாடசாலையின் ஐந்தாவது அதிபராகக் கடமையேற்றார்.

இவரதுகாலத்தில் படித்து S.S.C வகுப்பில் சித்தியடைந்தவர்களான,

ஹம்ஸா உம்மா ஆதம்பாவா
சுபைதா உம்மா அப்துல் அஸ்ஸீஸ்
உம்மு ஹமீமா அகமது
அவ்வா உம்மா இஸ்மாலெப்பை
கலந்தரும்மா முஹம்மது யாசீன்
றசீதும்மா இப்றாஹீம்
சுலைஹா உம்மா அப்துல் ஹமீட்
மீராஉம்மா இஸ்மாயில்
சித்தி றஹீமா சுலைமான்

என்பவர்களும் பயிற்சிபெற்ற ஆசிரியைகளாக பதவியேற்றனர். இவர்களைத் தொடர்ந்து பலர் ஆசிரியைகளானதோடு வைத்தியம், பொறியியல், சுகாதாரம், நீதி, நிர்வாகம் போன்ற அனேக துறைகளில் மாணவியர் தேர்ச்சி பெற்று பணியாற்றுகின்றனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இவ்வாறு 33 வருடங்கள் இப்பாடசாலையின் முன்னேற்றத்திற்காக பாடுபட்ட இவரது பணிக்காலத்தில் இடம்பெற்ற முக்கிய நிகழ்வுகள் வருமாறு,

1. 1960இல் கல்முனை மாவட்ட மகா வித்தியாலயங்களுக்கிடையே இடம்பெற்ற பொருட்காட்சிப் போட்டியில் 9 விருதுகளைப் பெற்று முன்னணிப் பாடசாலையாக தெரிவானது.
2. 1964இல் பொருட்காட்சியொன்றை நடாத்தி அதன் மூலம் கிடைக்கப் பெற்ற நிதியினைக் கொண்டு வகுப்பறைக் கட்டிடமொன்று அமைக்கப்பட்டது இதேயாண்டில் பாடசாலைக்கும், விடுதிக்கும் மின்சார வசதி பெறப்பட்டது.
3. 1968இல் பெற்றார்களின் உதவியுடன் வகுப்பறைக் கட்டிடமொன்று அமைக்கப்பட்டது இதே வருடத்தில் SSC பரீட்சையில் மாணவர்கள் 100% சித்தியடைந்தமைக்காக கல்வியமைச்சினால் பாராட்டுப் பத்திரம் கிடைக்கப்பெற்றது.
4. 1969இல் பெற்றோரின் உதவியுடன் பாடசாலையைச் சுற்றிவர மதில் அமைக்கப் பட்டது. இதில் மேற்குப்புற பகுதியை அப்போது கிராம சபை அக்கிராசனாராக இருந்த அல்ஹாஜ் எம்.எம்.மேர்ஸா அவர்கள் தனது சொந்தச் செலவிலேயே கட்டிக் கொடுத்தார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.
5. 1978.03.29இல் நடைபெற்ற பொன்விழா முப்பெரு விழாவாகக் கொண்டாடப்பட்டது. இவ்விழாவில் இப்பாடசாலையை சிரேஷ்ட பாடசாலையாக தரம் உயர்த்தி வைத்த திருமதி மகிழும்மா கிருஷ்ணானந்தம் அதிபர் அவர்கள் கௌரவ அதிதியாக அழைக்கப்பட்டு கௌரவிக்கப்பட்டார்.
6. 1983இல் பொத்துவில் முதல்வராக இருந்த அல்ஹாஜ் எம்.ஐ. உதுமாலெப்பை அவர்களின் நிதி ஒதுக்கீட்டில் இரண்டு மாடிக் கட்டிடமொன்று அமைக்கப்பட்டது.
7. 1986இல் பெற்றாரின் அனுசரணையுடனும், பிரதி, உதவி அதிபர்களாக இருந்த அல்ஹாஜ் எம்.எஸ். ஹமீட், அல்ஹாஜ் எஸ்.ஆதம், அல்ஹாஜ் பி.எம். இப்ராஹீம் மற்றும் அபிவிருத்திச் சங்கச் செயலாளர் அல்ஹாஜ் கே.எல்.எம். யூசுப் ஆகியோரின் உதவியுடன் சுமார் ரூபா.150,000 பெறுமதியான தளபாடங்கள் பெற்றுக் கொடுக்கப் பட்டன. இதற்கு அல்ஹாஜ் பி.எம்.இப்ராஹீம் அவர்களின் மோட்டார் வாகனம் பெரிதும் உதவியது என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.
8. இடப்பற்றாக்குறையை நிவர்த்திக்கும் வகையில் பொத்துவில் தொகுதி முன்னாள் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் அல்ஹாஜ் எம்.ஐ. உதுமாலெப்பை அவர்களின் உதவியுடன் 1987.01.15இல் ஆண்கள் பாடசாலை அமைந்திருந்த இடத்திற்கு இப்பாடசாலை மாற்றப்பட்டது.
9. 1987இல் க.பொ.த. (உ/த) கலை, வர்த்தகப் பிரிவுகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. இதனால் இப்பாடசாலை IC தரத்திற்கு உயர்த்தப்பட்டது. (இதற்கு பொத்துவில் தொகுதி முன்னாள் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் அல்ஹாஜ் எம்.ஐ. உதுமாலெப்பை, அப்போதைய கல்விப் பகுதித் தலைவர் அல்ஹாஜ் எம்.சி.ஏ. முகைதீன் ஆகியோர் ஒத்துழைப்பு வழங்கியிருந்தனர்)
10. 'மகளிர் மகா வித்தியாலயம்' என வழங்கிய பெயர் 1987.03.10இல் 'கமு/அல் மஸ்ஹர் பெண்கள் உயர்தரப் பாடசாலை' என மாற்றப்பட்டது.
11. ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸின் ஸ்தாபகத் தலைவரும் அமைச்சருமாக இருந்த மர்ஹூம் எம்.எச்.எம்.அஷ்ரப் அவர்களின் நிதி ஒதுக்கீட்டில் இரண்டு மாடிக் கட்டிடத் துடன் மேலும் நான்கு வகுப்பறைகள் கட்டி இணைக்கப்பட்டன.
12. முதல் முதலாக 1989ஆம் ஆண்டு க.பொ.த. உயர்தர பரீட்சைக்கு தோற்றிய பதின்மூன்று மாணவியரும் சித்தியடைந்து 100% பெறுபேறு கிடைக்கப்பெற்றது பெரிய தோர் சாதனையாகும்.

13. 1989இல் அப்போதைய புனர்வாழ்வு புனரமைப்பு அமைச்சராக இருந்த திரு வின்சன்ட் பெரேரா அவர்களின் நிதியுதவியுடன் இப்பிரதேசத்திலேயே முதலாவது 3 மாடிக் கட்டிடம் இப்பாடசாலையில் அமைக்கப்பட்டது. இது அதிபரின் மகனான கலாநிதி இஸட். எம். றபீக் அவர்களின் முயற்சியினாலேயே கட்டப்பட்டது என்பது விசேட அம்சமாகும்.
14. நூலகம், விஞ்ஞான ஆய்வுகூடம், வாழ்க்கைத் திறன்பிரிவு போன்ற பௌதீக வசதிகளும் ஏற்படுத்தப்பட்டன.
15. 1988இல் அப்போதைய பாராளுமன்ற உறுப்பினர் அல்ஹாஜ் எம்.ஐ.உதுமாலெப்பை அவர்களின் நிதிஒதுக்கீட்டில் சுற்று மதில், மின்சார வசதி, குடிநீர் வசதி, தொலை பேசி இணைப்பு என்பன ஏற்படுத்தப்பட்டன. கழிவறைத் தேவைகளும் பூர்த்தி செய்யப்பட்டன.
16. 1991இல் அக்கரைப்பற்று கோட்டக் கல்விப் பிரிவில் 1C பாடசாலைகளுக்கிடையில் நடைபெற்ற தெரிவில் இப்பாடசாலை முதலாவது இடத்தினை பெற்றுக்கொண்டது.
17. 1991ஆம் வருடம் ஆகஸ்டில் நடைபெற்ற க.பொ.த. உயர்தர பரீட்சை முடிவும் வலய மட்டத்தில் பெரும் பாராட்டைப் பெற்றுக்கொடுத்தது.
 - இஸ்லாம் 100%
 - வர்த்தகமும் நிதியும் 100%
 - இஸ்லாமியநாகரீகம் 99.1%
 - அரசியல் மூல தத்துவங்கள் 99.1%
 - கணக்கியல் 80%
 - பொருளியல் 57.8%
18. இதே வருட க.பொ.த. (உ/த) பரீட்சையில் 3A, B எனும் பேறுபேற்றினைப் பெற்ற செல்வி Z. உனைசா அப்போதைய ஜனாதிபதி மாண்புமிகு ரணசிங்க பிரேமதாச அவர்களால் பாராட்டி கௌரவிக்கப்பட்டது இப்பாடசாலையின் இமாலயச் சாதனையாகும்.
19. 1992இல் இப்பாடசாலையிலிருந்து புகழ்பெற்ற கொழும்பு பல்கலைக் கழகத்திற்கு செல்வி ஏ. நூறுல் ஹிதாயாவும், போராதனைப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு செல்வி ஏ.எல். சித்தி சமீனாவும் பட்டப்படிப்பிற்காகச் சென்று சரித்திரம் படைத்தனர்.
20. 1992இல் நடாத்தப்பட்ட முப்பெரு விழாவில் மும்மாடிக்கட்டிடம், விஞ்ஞான மினி ஆய்வுகூடம், வாழ்கைத்திறன் பிரிவு என்பவை திறந்து வைக்கப்பட்டன. அத்துடன் முதன் முதலாக பல்கலைக்கழகத்திற்குச் சென்ற மாணவியரும், பாடசாலையின் முன்னேற்றத்திற்காகப் பாடுபட்ட அனைத்து பெருமக்களும், சாதனை படைத்த மாணவியரும் பாராட்டிக் கௌரவிக்கப்பட்டனர்.
21. இதேயாண்டில் பாடசாலையில் பள்ளிவாசலொன்றும் அமைக்கப்பட்டது.

இவ்வாறு இப்பாடசாலையின் முன்னேற்றத்திற்காக பாடுபட்ட திருமதி மைமுனா செய்னுலாப்தீன் அவர்கள் ஓய்வுபெற்று சென்றபோது இப்பாடசாலை சமூகம் ஒன்றிணைந்து பிரிவுபசார நிகழ்வொன்றை நடாத்தியதோடு 'தியாகி' என்ற பெயரில் நினைவு மலரொன்றையும் வெளியிட்டுக் கௌரவித்ததும் குறிப்பிடத்தக்கது. இதன் பின்னர் நீண்ட காலம் உதவி அதிபராகப் பணியாற்றிய

அல்ஹாஜ் எம்.எஸ்.ஹமீட் (1992.08.25 - 1994.05.31) அவர்கள் ஆறாவது அதிபராகப் பொறுப்பெற்றார். இவரது காலத்திலும் பாடசாலை கல்வி, பௌதீக வளத்தில் முன்னேறியது. இரண்டு மாடிக் கட்டிடமொன்றும் இங்கு அமைக்கப்பட்டது. இவரைத் தொடர்ந்து ஏழாவது அதிபராகக் கடமையேற்ற

அல்ஹாஜ் ஐ.அலியார் (1994.06.01 - 2003.01.13) இவரது காலத்தில் அவ்ரப் ஞாபகார்த்த ஆராதனை மண்டபமும் கணணிப் பிரிவும் உருவானது. இவரது சேவைக் காலத்தில் இவர் இந்தியாவில் கல்வி முகாமைத்துவப் பயிற்சி பெற்றார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. கல்வி அபிவிருத்தியும் மேம்பட்டது. இவர் இப்பாடசாலையின் அதிபராக பணியாற்றிய காலத்தில் 2003.01.13இல் வபாத்தானார். (இன்னாலில்லாஹி வஇன்னா இலைஹி றாஜிஊன்) இவரது இடத்திற்கு,

ஐனாப் எம்.எஸ்.அப்துல் சலாம் (2003.01.24 - 2011.07.03) அவர்கள் எட்டாவது அதிபராக நியமிக்கப்பட்டார். இவரது பதவிக் காலத்தில் புதிய முகாமைத்துவக் கட்டிடத் தொகுதி, தகவல் தொழிநுட்ப கூடம் போன்றவை அமைக்கப்பட்டன. அளவியல் பிரிவு, புவியியல் பிரிவு, ஆங்கிலப் பிரிவு என்பன தனித்தனியாக நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டன. மாணவியர்களின் பெறுபெறுகளில் சிறந்த முன்னேற்றம் காணப்பட்டது. பாடசாலையும் நவோதய பாடசாலையானது. க.பொ.த. (உ/த) வர்த்தகப் பிரிவு மீண்டும் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. 2011.07.03இல் இவர் ஓய்வுபெற,

திருமதி என்.யூ.எச்.எம். சித்தீக் (2011.07.04 முதல் இற்றைவரை) அவர்கள் பொறுப்பேற்றார். இவர் அதிபரானதன் பின்னர் நிர்வாகக் கட்டிடத் தொகுதி அமைப்பிற்கான வேலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு தற்போது முடிவுறும் நிலையில் உள்ளது. பாராளுமன்ற உறுப்பினரும், சுகாதார இராஜாங்க அமைச்சருமான, அல்ஹாஜ் எம்.ரி. ஹசன் அலி அவர்களின் நிதி ஒதுக்கீட்டின் உதவியுடன் பிரதான நுழைவாயில் கோபுரம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும் ஆரம்பப் பிரிவின்கென முன்னாள் அதிபர் மர்ஹூம் சாஹூல் ஹமீட் அவர்களின் பெயரில் விரிவுரையாளர் அல்ஹாஜ் ஏ. நசீர் அஹமட் அவர்களது ஏற்பாட்டில் நூலகமொன்றும் அமைக்கப்பட்டது. நூலக வசதிகள் மேம்படுத்தப்பட்டன. பாராளுமன்ற உறுப்பினர் அல்ஹாஜ் பைசால் காசீம் அவர்களின் நிதி ஒதுக்கீட்டில் தளபாடங்களும் கிடைக்கப் பெற்றுள்ளன.

கமநெகும அபிவிருத்தி நிகழ்ச்சித் திட்டத்தின் கீழ் பொருளாதார அபிவிருத்தி அமைச்சின் மூலம் ஐந்து அறைகள் கொண்ட கழிவறைத்தொகுதி அமைக்கப் பட்டது. மேலும் அம்பாரை மாவட்ட அனர்த்த முகாமைத்துவ பிரிவின் உதவியுடன் மலசலகூடமொன்றும் கட்டப்பட்டது. அதிபரின் முயற்சியினால் 'மதர் ஸ்ரீலங்கா ரன்' திட்டத்தின் கீழ் பூந்தோட்டமும் அமைக்கப்பட்டது. அத்துடன் பொறியியலாளர் அல்ஹாஜ். இஸட்.எம். ஹைறு அவர்களின் நிதியுதவியுடன் பிரதான வாயில் கதவும் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

2012ஆம் ஆண்டு இடம்பெற்ற 'Do you know' போட்டியில் பங்குபற்றிய எம். முனஸ் ஸ்றதுல் ஹீஸ்மா- எச். சஸ்னி ஹார்லிக் ஆகியோர் தேசிய ரீதியில் முதலாவது இடத்தைப் பெற்றுக் கொண்டுள்ளனர். இவ்வாறு கல்விச் செயற்பாடுகளிலும், துணைப் பாடவிதான செயற்பாடுகளிலும் மேலும் அபிவிருத்தி கண்டுவருகிறது.

அல்-மஸ்ஹர் பெண்கள் பாடசாலையிலிருந்து பல்கலைக்கழகம் சென்றோர்

ஆண்டு	பல்கலைக்கழகம் சென்றவர்களின் எண்ணிக்கை	
	கலைப்பிரிவு	வர்த்தகப்பிரிவு
1989	02	01
1990	02	
1991	01	01
1992	02	
1993	01	
1994	02	
1995	01	01
1996	03	
1997	04	02
1998	05	
2001	01	
2002		02
2003	01	
2004	01	
2005	02	
2006	02	
2007	06	
2008	02	
2009	03	
2010	03	
2011	05	
2012	02	04
	51	11

04) கழு/ அட்டப்பள்ளம் விநாயகர் வித்தியாலயம்

அட்டப்பள்ள பிரதேசத்தின் பிள்ளைகள் கற்பதற்கு பாடசாலையின் அவசியம் உணரப்பட்டபோது அப்பிதேசத்தில் வாழ்ந்த பெருமக்களான
 கிருஷ்ணப்பிள்ளை விஸ்வலிங்கம்,
 உம்மித் தம்பி காளிக்குட்டி,
 சின்னத்தம்பி கணபதிப்பிள்ளை,
 பரசுராமர் தம்பி முத்து,
 ஜெயநாத் பிள்ளை கிருஷ்ணப்பிள்ளை,
 தம்பையா கணபதிப்பிள்ளை,

ஆகியோர் ஒன்றுசேர்ந்து திரு அமரசிங்கம் கங்காணியாரிடம் வாங்கிய காணியினை பாடசாலை அமைப்பதற்காக அன்பளிப்புச் செய்தனர். இக்காணியிலு; 30' X 20' அளவிலான ஓலைக்கட்டிடம் அமைக்கப்பட்டது. 1945.06.11இல் 'அரசினர் தமிழ் கலவன் பாடசாலை' எனும் பெயரில் 21 பிள்ளைகளுடன் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது.

அதிபர்களும் அவர்கள் காலத்தில் இடம்பெற்ற குறிப்பிடத்தக்க சேவைகளும், நிகழ்வுகளும்

திரு வி.சின்னத்தம்பி (1945.06.11 - 1947.01.31) ஆரம்ப அதிபரான இவர் இப்பாடசாலையின் எதிர்காலத்தினைக் கருத்திற் கொண்டு திட்டமிட்ட அடிப்படையில் கல்வி முன்னேற்றத்திற்காக பாடுபட்டார். இவரின் பின்

திரு பி.சின்னையா (1947.02.01 - 1947.03.01) என்பவர் கடமையாற்றினார். தொடர்ந்து **திரு வி.சின்னத்தம்பி (1947.03.02 - 1951.12.31)** மீண்டும் இப்பாடசாலையின் அதிபராகப் பொறுப்பேற்ற இவர் பௌதீகவள முன்னேற்றத்திலும், கல்வி அபிவிருத்தியிலும் அக்கறையுடன் பணியாற்றினார். 1950இல்; 60' X 20' நிரந்தரக் கட்டிடமொன்றும் பாடசாலைக்குக் கிடைத்தது. தரம் 5 வரையான வகுப்புக்களைக் கொண்ட ஆரம்ப பாடசாலையாக வளர்ச்சி கண்டது.

திரு கே.கோவிந்தசாமி (1952.01.01 - 1966.07.01) நான்காவது அதிபராகக் கடமையேற்ற இவரது பணிக்காலத்தில் மாணவர் தொகை குறிப்பிடும் வகையில் அதிகரித்தது. முஸ்லிம் மாணவர்களும் இப்பாடசாலையில் இணைந்து கல்வி கற்றனர். இவரைத் தொடர்ந்து **திரு எஸ்.சினேந்திரன் (1966.07.02 - 1967.01.10)** பண்டிதர் **திரு வி.ரி. செல்லத்துரை (1967.01.11 - 1968.05.31)** ஆகியோர் கடமையாற்றினர். இவர்களுக்குப் பின்னர் பொறுப்பேற்ற **திரு எஸ். கணபதிப் பிள்ளை (1968.06.01 - 1970.12.31)** அவர்களது சேவைக் காலத்தில் 1968.11.17இல் இப்பாடசாலையின் பெயர் 'அட்டப்பள்ளம் விநாயகர் வித்தியாலயமென்' மாற்றப்பட்டது. கல்வி அபிவிருத்தியில் மிகவும் கவனமெடுத்த இவரது சேவைக் காலத்தைத் தொடர்ந்து,

திரு ஏ.நேசதுரை (1971.01.01 - 1971.05.13)

திரு கே.அயிலேச பிள்ளை (1971.05.14 - 1971.07.31)

திரு என்.செல்லத்துரை (1971.08.01 - 1973.11.27)

திரு ஐ. சினேந்திரன் (1973.11.28 - 1985.10.01)

திரு கே. அயிலேசப்பிள்ளை (1985.01.02 - 1986.03.05)

திருமதி எம்.சுந்தரம்பிள்ளை (1986.03.06 - 1990.10.11) ஆகியோர் அதிபர்களாகப் பணியாற்றினர். தொடர்ந்து பதினான்காவது அதிபராக **திரு என். தில்லையம்பலம் (1990.10.12 - 1991.09.30)** அவர்கள் பொறுப்பேற்றார். இவரது சேவைக் காலத்தில் 100' X 20' அளவுள்ள கட்டிடமொன்று பாடசாலைக்குக் கிடைத்தது. மிகுந்த கட்டுப்பாடுகளுடன் பாடசாலையை முன்னேற்றப் பாதைக்குக் கொண்டு சென்றார். இவருக்குப் பின்னர்

திரு கே. தர்மராசா (1991.10.01 - 1992.05.17) அவர்கள் அதிபரானார். அதனைத் தொடர்ந்து பதினாறாவது அதிபராக **திரு எஸ்.வேதாசலம் (1992.05.18 - 2002.03.06)** அவர்கள் கடமையேற்றார். இவரது காலத்தில் இக்கிராமத்தில் 'சுனிதா வித்தியாலயமும்' ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இதனால் முஸ்லிம் மாணவர்களில் பெரும்பான்மையானோர் விலகிச்

சென்றனர். எனினும் பாடசாலைக்கு அருகில் இருந்த முஸ்லிம் பிள்ளைகள் இப் பாடசாலை யிலேயே கற்றனர். கல்வி முகாமைத்துவப் பயிற்சிக்காக இஸ்ரேல் சென்று வந்த இவர் பாடசாலையின் பௌதீகவள, கல்வி முன்னேற்றத்திற்காக பெரும் முயற்சிகளை மேற்கொண்டார். பாடசாலைக்கு மேலுமொரு கட்டிடம் கிடைத்தது. சுற்றுமதில் அமைக்கப்பட்டது. நூலகம், குடிநீர்வசதிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. 1995இல் ஆறாம் தரமும், 2002இல் 9ஆம் தரமும் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது. இஸ்ரேல் நாட்டில் கல்வி முகாமைத்துவப் பயிற்சியை முடித்த இவரது சேவைக் காலத்தைத் தொடர்ந்து

திரு கே. விஜயகுமார் (2002.03.06 - 2002.06.17) என்பவர் அதிபராகக் கடமையாற்றிய பின்னர் பதினெட்டாவது அதிபராக திரு என். இராசையா 2002.07.18இல் கடமையேற்றார். தற்போதைய அதிபரான இவரது பதவிக் காலத்தில் பாடசாலை பலதுறைகளிலும் அபிவிருத்தி கண்டு வருகின்றது. 2003இல் சிறுவர் முற்றம் அமைக்கப்பட்டது. 2004இல் இப்பாடசாலையின் வரலாற்றில் முதல் முதலாக ஒரு மாணவன் (செல்வன் எஸ்.தர் மேந்திரா) புலமைப்பரிசில் பரீட்சையில் சித்தி பெற்றுள்ளார். 2004இல் இரு மாடிக் கட்டிட முடி; (90' X 25') 2005Mk; Mz;by; 60' X 25' பரப்புடைய வகுப்பறைக் கட்டிடத் தொகுதியும் கிடைத்தது. 2007இல் விஞ்ஞான கூடம் அமைக்கப்பட்டது.

இவ்வாறு கல்வியிலும், பௌதீக வளத்திலும் முன்னேற்றம் கண்டுவரும் இப் பாடசாலையில் தற்போது 230 மாணவர்கள் தரம் 9 வரை கல்வி கற்கின்றனர். அதிபருடன் 10 ஆசிரியர்களும், நூலக பொறுப்பாளர் ஒருவரும் இங்கு சேவையாற்றி வருகின்றனர்.

05) கமு/ அல்-அஷ்றக் தேசிய பாடசாலை

நிந்தவுரின் கண்ணியத்திற்கும் நன்மதிப்பிற்கும் எடுத்துக்காட்டான இப்பாடசாலை, நிந்தவுர் கனிஷ்ட ஆங்கிலப் பாடசாலை எனும் பெயரில் 1946.09.01இல் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது. 19 மாணவர்களுடன் திரு எல்.வி. சின்னத்தம்பி என்பவரை அதிபராகக் கொண்டு தொடங்கப்பட்டது. இப்பாடசாலையின் முதலாவது மாணவராக மர்ஹூம் ரி.ஏ.ஏ.மஜீட் என்பவர் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளார். இக்காலப்பகுதியில் நிந்தவுர் வடக்கு அரசினர் முஸ்லிம் ஆண்கள் பாடசாலையில் பின்னேரப் பாடசாலையாக இது இயங்கியது. பின்னர் அங்கேயே தனியான தற்காலிக ஓலைக்கொட்டில் அமைக்கப்பட்டு காலை, மாலை நேரப்பாடசாலையாக செயற்படத் தொடங்கியது.

ஒரேஇடத்தில் இரு பாடசாலைகள் இயங்குவது நிருவாக சிக்கல்களை ஏற்படுத்தியது. இதனால் தனியான இடத்திற்கு பாடசாலையை மாற்றுவதற்கான முயற்சிகள் இடம் பெற்றன. இவ்வேளையில் நிந்தவுரைச் சேர்ந்த மர்ஹூம்களான ஹாஜியானி பாத்தும்மா, இஸ்மாயில் (என்ஜினியர்), மீராஸெப்பைப் போடி வன்னியனார் ஆகியோர் தமக்குச் சொந்தமான காணியை (தற்போதைய இடம்) அன்பளிப்புச் செய்தனர். இதில் அப்போதைய பாராளுமன்ற உறுப்பினர் மர்ஹூம் எம்.எம்.இப்றாஹீம் ஹாஜியார் (சுப்புறுந்தர்) அவர்களின் நிதி ஒதுக்கீட்டில் அப்போதைய கல்வி மந்திரி கௌரவ ஈ.ஏ. நுகவல அவர்களின் சிபார்சில் வகுப்பறைக் கட்டிடம் ஒன்றும் அதிபர் விடுதியும் அமைக்கப்பட்டது. 1951இல் தற்போதைய இடத்திற்கு இப்பாடசாலை மாற்றப்பட்டது. இதற்கு எமதூர் பிர முகர்களான மர்ஹூம்கள் எம்.எம். மேர்சா ஹாஜியார்.எம்.இப்றாஸெப்பை ஹாஜியார் பொ.த. ஆதம்பாவா (நாலாம் குறிச்சி விதானை) போன்றவர்கள் மிகுந்த பங்களிப்புகளைச் செய்துள்ளனர்.

அதிபர்களும் அவர்கள் காலத்தில் இடம்பெற்ற
குறிப்பிடத்தக்க நிகழ்வுகளும், சேவைகளும்

01) திரு எல்.வி. சின்னதம்பி (1946.09.01 - 1947.05.06)

இப்பாடசாலையின் ஆரம்ப அதிபரான இவர் பாடசாலையை நிலைநிறுத்தும் வகையில் மிகுந்த அர்ப்பணிப்புடன் செயலாற்றினார். இவரைத் தொடர்ந்து,

02) மர்ஹூம் சீ.ஓ. லஸ்தகீர் (1947.05.07 - 1958.05.04)

இரண்டாம் சேவைக்காலம்: 1970.06.21 - 1970.12.19

இப்பாடசாலையின் தந்தை என நன்றியுணர்வோடு இன்றும் நினைவுகூரப்படும் இவர் பாடசாலையைத் தனியான இடத்திற்குக் கொண்டு செல்வதற்கு விடாமுயற்சியுடன் செயற்பட்டு வெற்றிகண்டார். வீடு வீடாகச் சென்று பெற்றோர்களுடன் கலந்துரையாடி மாணவர்களை பாடசாலையில் சேர்ப்பதற்கு ஆர்வம்காட்டினார். அக்காலத்தில் பொருளாதார நெருக்கடி காரணமாக பல திறமையான மாணவர்கள் கல்வியை இடைநிறுத்திய போது அந்த மாணவர்களுக்கும் அவர்களின் பெற்றோர்களுக்கும் ஊக்கம் கொடுத்து, முடிந்த உதவிகளையும் செய்து அம்மாணவர்கள் கல்வியைத் தொடர்வதற்கு வழிவகுத்தார். இதனால் பல மாணவர்கள் இப்பாடசாலையிலேயே SSC பரீட்சையில் சித்தியடைந்து அரசு உத்தியோகம் பார்த்தனர்.

அப்போது கிராம முன்னேற்றச் சங்கக் காரியதரிசியாக இருந்த தனது உதவி ஆசிரியர் ஜனாப் கே.செயினுலாப்தீன் அவர்கள் மூலம் அச்சங்கத்தின் பொதுச் சேவைக்காக ஒதுக்கப்பட்ட நிதியைப் பெற்று 1957இல் இப்பாடசாலையின் விளையாட்டு மைதானத்தை ஏற்படுத்தினார். அத்தோடு கர்ப்பந்தாட்டம், கால் பந்தாட்டம், குத்துச் சண்டை போன்ற விளையாட்டுக்களையும் அறிமுகப்படுத்தினார். மூன்று இல்ல விளையாட்டுப் போட்டிகளையும் நடாத்தி வைத்தார். மாணவர் பாராளுமன்றம் ஒன்றை தோற்றுவித்து மாணவர்களது பேச்சாற்றலையும், விவாதிக்கும் திறனையும் மேம்படுத்தப் பாடுபட்டார்.

முன்னாள் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் மர்ஹூம் எம்.எம். முஸ்தபா அவர்களின் அழைப்பின் பேரில் அப்போதைய கல்வி அமைச்சர் திரு டபிள்யூ தகநாயக்கா அவர்கள் பாடசாலைக்கு வருகை தந்தார். பாடசாலையின் செயற்பாடும் அதிபரின; அபாரத் திறமைகளும் அவரைக் கவர்ந்த காரணத்தால் இப்பாடசாலை 1957.06.06இல் 'சிரேஷ்ட பாடசாலையாகத்' தரமுயர்த்தப்பட்டது.

03) அல்ஹாஜ் எஸ்.எம்.எம்.ஏ.கபூர் (1958.05.05 - 1959.06.26)

இரண்டாம் சேவைக் காலம்: 1960.04.07 - 1961.06.18

இவருடைய சேவைக் காலத்தில் க.பொ.த (சா/த) பரீட்சையில் விஞ்ஞான பிரிவில் 100% சித்தி கிடைக்கப்பெற்றது. இப்பெறுபேறு கிடைப்பதற்கு அதிபரின் பக்கபலத்துடன் அப்போது விஞ்ஞான ஆசிரியர்களாகக் கடமையாற்றிய யூ.கே. கபூர், எஸ்.எச்.எல். அலியார் ஆகியோர் மிகுந்த அர்ப்பணிப்புடன் கடமை யாற்றியிருந்தனர் என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும். மேலும் இவ்வதிபரின் காலத்தில் மாணவர்கள் விளையாட்டுப் போட்டிகளில் மாகாண மட்டத்தில் திறமை காட்டி முதலிடங்களைப் பெற்று தேசிய மட்டப் போட்டிகளுக்குத் தெரிவாகினார். கோலூணறிப் பாய்தல், பரிதிவட்டம் வீசுதல், ஈட்டி

எறிதல் போன்ற விளையாட்டுகளுக்குரிய உபகரணங்கள் பெறப்பட்டு இவ்விளையாட்டுக்கள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன. 01.01.1960 அன்று மிகச் சிறப்பான விளையாட்டுப் போட்டி யொன்று இடம்பெற்றது. 'சென்ஜோன்ஸ் அம்பியூலன்ஸ் முதல்தர விப் படை' ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது. ஆங்கில மொழிக் கல்விக்கு ஊக்கமளிக்கப்பட்டது. ஒழுக்க விழுமியங்கள் பேணப்பட்டன.

வகுப்பறைத் தொகுதி (அஷ்மி மேர்சா மண்டபம்) கட்டிடமொன்றும், க.பொ.த. (சா/த) த்திற்கான விஞ்ஞான ஆய்வுகூடமும் கிடைக்கப் பெற்றதுடன் 1959ஆம் ஆண்டு இப்பாடசாலை மகா வித்தியாலயமாகவும் தரமுயர்த்தப்பட்டது.

04) அல்ஹாஜ் எஸ்.எச்.எல்.அலியார் (1957.06.27 - 1960.04.06)

இரண்டாம் சேவைக் காலம்: 1961.06.19 - 1962.06.22

இவர் காலத்தில் விஞ்ஞானக் கல்விக்கு ஊக்கமளிக்கப்பட்டது. ஆய்வுகூடம் கட்டி முடிக்கப்பட்டதோடு மாணவர் பயன்பாட்டிற்கு ஏற்றதாக ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டு வெற்றிகரமாக பயன்படுத்தப்பட்டது. விளையாட்டுத் துறையும் ஊக்கமளிக்கப்பட்டதால் மாணவர்கள் மாகாண மட்டத்தில் பல முதலிடங்களைப் பெற்றதோடு அகில இலங்கைப் போட்டிகளிலும் பங்குபற்றினர். 1960இல் வருடாந்த பரிசளிப்பு விழாவும் நடாத்தப்பட்டது.

பாடசாலைக்கு "கிழக்கின் ஒளி" எனும் பொருளில் 'அல் அஷ்றக்' என பெயர் மாற்றப்பட்டது. பாடசாலைக்கான இலட்சினையும் உருவாக்கப்பட்டது. ஞானம் நன்மைபயக்கும் எனும் பொருளில் "அல் ஹிக்மது ஹைர்" எனும் மகுட வாசகமும்; (Moto) ஏற்படுத்தப்பட்டது. பாடசாலையின் பெயரும், மகுட வாசகமும் ஊரின் மூத்த உலமாக்களில் ஒருவரான மர்ஹூம் எம்.எல். முகைதீன்பாவா மௌலவி அவர்களால் முன்வைக்கப்பட்டது. என்பதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும். 'அறபி', 'சுஹூர்', 'கல்தூம்', 'தாரிக்' எனும் இஸ்லாமிய வரலாற்றிலு; புகழ்பெற்ற அறிஞர்களின் பெயர்கள் பாடசாலையின் இல்லங்களுக்கு சூட்டப்பட்டன.

05) மர்ஹூம் கே.எல்.சின்னலெப்பை (1962.06.26 - 1962.12.31)

இரண்டாம் சேவைக்காலம்: 1978.07.13 - 1984.04.26

கல்வி, பௌதிக வளர்ச்சியில் அக்கறையுடன் செயற்பட்ட இவரது காலங்களில் 1980இல் உதவி அரசாங்க அதிபராக இருந்த கே.எம்.எம். சரீப் அவர்களினதும் ஊர் பிரமுகர்களினதும் முயற்சியால் 'நிந்தவூர் உயர் கல்விச்சபை' உருவாக்கப்பட்டது. இச்சபை மூலம் உயர்தர விஞ்ஞான பிரிவு மேம்படுத்தப்பட்டது. இதனால் எமதுர் மாணவர்கள் வைத்தியத்துறை, பொறியியல்துறை ஆகிய துறைகளுக்கு தெரிவாகி பல்கலைக்கழகம் சென்றனர். 'மிகவும் கண்டிப்பான அதிபர்' என பெயர் பெற்ற இவர் மாணவர்களின் ஒழுக்க விழுமிய முன்னேற்றத்திற்கு அதிக அக்கறை செலுத்தினார்.

06) மர்ஹூம் எஸ்.எச்.எல்.ஏ. இப்றாஹீம் (1963.01.01 - 1966.08.31)

இவரது காலத்தில் க.பொ.த (உ/த) கலைப்பிரிவு இங்கு ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது. இவர் கல்வி, பௌதிகவள அபிவிருத்திக்காக அர்ப்பணிப்புடன் செயலாற்றினார்.

07) அல்ஹாஜ் எம்.எச்.யாக்கூப் ஹசன்

சேவைக் காலங்கள்: 1966.09.01 - 1967.09.18
1970.12.20 - 1971.02.19
1972.02.01 - 1976.06.16
1984.04.27 - 1990.09.14

இவரது சேவைக் காலத்தில் கல்வி, கலை, கலாசாரம், விளையாட்டு என சகல துறைகளிலும் குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றம் காணப்பட்டன. மாணவர்கள் பல துறைகளிலும் பல்கலைக்கழகப் பிரவேசம் பெற்றுச்சென்றனர். சிறப்பான முறையில் இல்ல விளையாட்டுப் போட்டிகளும், பரிசளிப்பு விழாவும் நடாத்தப்பட்டன. 1984இல் தேசியரீதியில் பாடசாலைகளுக்கிடையே நடைபெற்ற ஆங்கில கட்டுரைப் போட்டியில் ஐ. இஜாஸ் ஹசன் எனும் மாணவன் முதலாம் இடத்தைப் பெற்றுக்கொண்டார்.

பௌதிகவள முன்னேற்றமும் குறிப்பிடும் வகையில் இடம்பெற்றது. மரவேலை பயிற்சி கூடம், ஆரம்பப் பிரிவு வகுப்பறைக் கட்டிடத் தொகுதி, தற்போதைய ஆராதனை மண்டபம் என்பன பாடசாலைக்குக் கிடைத்தன. பழைய மாணவர் களின் ஒத்துழைப்புடன் எல்லைச் சுவர்கள் உயர்த்தப்பட்டதோடு துவிச்சக்கர வண்டித் தரிப்பிடமும் அமைக்கப்பட்டது.

08) மர்ஹூம் கே.எம்.அபூபக்கர் (1967.09.19 - 1970.06.20)

இவரது சேவைக் காலத்தில் மாணவர் பற்சிகிச்சை நிலையம், பௌதீக விஞ்ஞான கூடம், மனையியல் கூடம், வர்த்தகக் கூடம், சியவச நூலகம், வகுப்பறைக் கட்டிடத் தொகுதி (முகைதீன் பாவா மண்டபம்) என்பன அமைக்கப்பட்டன. 1969ஆம் ஆண்டில் பாடசாலை 'மத்திய மகா வித்தியாலயமாகத்' தரமுயர்த்தப்பட்டது.

09) மர்ஹூம் ஜே.எம்.சம்சுதீன் மௌலானா (1971.02.20 - 1972.01.31)

இவரது காலத்தில் அமைக்கப்பட்ட பாடசாலை விவசாயப் பண்ணையும், பூந் தோட்டமும் பலரது பாராட்டைப் பெற்றது. புவியியல் கூடமும் அமைக்கப்பட்டது.

10) மர்ஹூம் எம்.எஸ்.ஹமீட் (1976.06.17 - 1977.12.04)

இரண்டாம் சேவைக் காலம்: 1994.06.01 - 2000.12.16

உயர்பாடசாலை அதிபர்களுக்கான கல்வி முகாமைத்துவப் பயிற்சியினை இந்தியாவில் பெற்ற இவ்விதிபர் தனது இரு சேவைக்காலங்களிலும் பல பௌதிகவளங்களை பாடசாலை பெறுவதற்கு முன்னின்று உழைத்தார். இதன் பயனாக இருமாடி வகுப்பறைக் கட்டிடத் தொகுதி, நிர்வாகக் கட்டிடம், பார்த்திருப்போர் அரங்கு, மூன்றுமாடி விஞ்ஞான ஆய்வு கூடம் என்பன கிடைக்கப் பெற்றன. மைதானம் புனரமைப்புச் செய்யப்பட்டது. பாடசாலைக்காக மேற்குப்புறம் இருந்த வயல் காணி 3 ஏக்கர் சுவீகரிக்கப்பட்டது. பழைய மாணவர்களது உதவிகளும் பெறப்பட்டு பாடசாலை சூழல் அழகுபடுத்தப்பட்டதோடு சிறுவர் பூங்காவும், பொன்விழா நினைவுத் தூபியொன்றும், கலாசார நிலையமும் நிர்மானிக்கப்பட்டன. பாடவிதான முன்னேற்றத்திலும் அதிக அக்கறையுடன் செயற்பட்ட இவரது காலத்தில் மாணவர்களின் அடைவு மட்டங்கள் குறிப்பிடத்தக்க வகையில் வளர்ச்சி கண்டன. பொன்விழாவும், பரிசளிப்பு விழாவும் சிறப்பாக கொண்டாடப்பட்டது. பாடசாலை வரலாற்றை வெளிப்படுத்தும் பொன்விழா மலரொன்றும் வெளியிடப்பட்டது.

இவரது சேவைக்காலத்தில் 77 மாணவர்கள் பல்கலைக்கழகத்திற்குத் தெரிவு செய்யப்பட்டிருந்தனர். 1994இல் இக்கலாசாலை தேசிய பாடசாலையாக தரம் உயர்த்தப் பட்டது. 1995இல் தமிழ் திண்போட்டியில் பிரிவு 4 கட்டுரைப் போட்டியில் ஏ.எம். பாரிஸ் எனும் மாணவன் தேசிய மட்டத்தில் இரண்டாவது இடத்தைப் பெற்றுக் கொண்டார். 1996ஆம் ஆண்டு கிறிகெட் சுற்றுப் போட்டியில் இப் பாடசாலை மாணவர்கள் வடக்கு கிழக்கு மாகாண சம்பியன்களாக தெரிவு செய்யப்பட்டனர். இதேபோல் 1997இல் 19 வயதுப்பிரிவு ஆண்களின் மாகாணச் சம்பியனாக செல்வன் ஏ.ஆர்.எம். நைறூஸ் தெரிவானார். பாடசாலை விவாதக் குழு மாகாண சம்பியனாகவும், மொஸ்றோ அமைப்பின் விவாதப்போட்டியில் தேசிய சம்பியனாகவும் தெரிவு செய்யப்பட்டிருந்தது. ஜனாதிபதி சாரண உயர் விருதினை வை. றஸ்மி ஹசன், எம்.எஸ்.எம். முனவ்வர் ஆகிய மாணவர்கள் பெற்றுக் கொண்டனர்.

11) அல்ஹாஜ் எஸ்.முகைதீன்பாவா (1977.12.05 - 1978.07.12)

மாணவரது கல்வி வளர்ச்சியில் மிகுந்த அக்கறையுடன் செயற்பட்ட இவரது சேவைக் காலத்தில் இல்ல விளையாட்டுப் போட்டி சிறப்பாக இடம்பெற்றது.

12) அல்ஹாஜ் எம்.ரி.ஏ.நிஸாம் (1990.09.24 - 1991.06.23)

இரண்டாம் சேவைக்காலம்: 1992.08.28 - 1992.10.27

இவரது சேவைக்காலத்தில் ஆரம்பப் பிரிவிற்கு இரண்டு மாடி வகுப்பறைக் கட்டிடத் தொகுதி கிடைக்கப்பெற்றது. இவர் மாணவர் கல்வி வளர்ச்சிக்கும் பௌதீக வளப் பெருக்கத்திற்கும் பாடுபட்டார்.

13) ஜனாப் எம். றாசிக் (1991.06.24 - 1995.05.27)

இவரது காலப்பகுதியில் உலகக் கனேடிய சேவை தொழிற்பயிற்சி நெறி முதல் முறையாக ஆரம்பிக்கப்பட்டது. பேண்ட் வாத்திய பிரிவிற்கான உபகரணங்களும், கணணிகூடமும் கிடைக்கப் பெற்றன. கல்வித் தரமும் வளர்ச்சியடைந்தது.

14) மர்ஹூம் ஐ. அலியார் (1992.10.28 - 1994.05.31)

கல்வித் தரத்தினை உயர்த்துவதற்குப் பாடுபட்ட இவரது சேவை பாராட்டத்தக்கதாக இருந்தது.

15) அல்ஹாஜ் எம்.எம். றகீம் (2000.12.17 - 2008.12.29)

உயர்பாடசாலை அதிபர்களுக்கான கல்வி முகாமைத்துவ பயிற்சியினை இந்தியா விலும் லண்டன் மாநகரிலும் முடித்த இவர் அதிபராகக் கடமை ஏற்றதும் பாடசாலையின் பௌதீக வளர்ச்சியிலும், கல்வி வளர்ச்சியிலும், இணைப்பாடவிதான நிகழ்வுகளிலும் அதிக அக்கறை காட்டினார்.

இவரது சேவைக் காலத்தில் 3 மாடி நிருவாகக் கட்டிடம், புதிய நூலகம் என்பன கட்டி முடிக்கப்பட்டன. கணணிகூடம் பெறப்பட்டது. மேலும் பல்லாடகத்தொகுதி (Multimedia) யுடன் பற்சிகிச்சை நிலையமும் பாரியளவில் புனரமைக்கப்பட்டதோடு GOAL நிறுவனத்தின் உதவியோடு விளையாட்டு மைதானமும் பூரணமாகப் புனரமைக்கப்பட்டது.

அடுத்து நிருவாகக் கட்டிடத்திற்கான நவீன தளபாடங்களும், ஆராதனை மண்டப மேடை அலங்காரம், திரைச்சீலை முதலியன பெறப்பட்டதுடன் உள்ளக தொலைபேசி

(Intercom) பிரதிபண்ணும் இயந்திரம், பக்ஸ் இயந்திரம், வாத்தியக் குழுக்கான சீருடை, உடற்பயிற்சிக்கான (Gym) உபகரணங்கள் ஆகியனவும் பெறப்பட்டன. மதிய உணவுத் திட்டம் உலக உணவு அமைப்பின் (WFO) அனுசரணையுடன் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது.

இவைதவிர, கல்வித்துறையில் 186 மாணவர்கள் பல்கலைக் கழகம் சென்றனர். இவற்றோடு இணைப் பாடவிதான செயற்பாடுகளில் மாகாண மட்டத்திலும், தேசிய மட்டத்திலும் மாணவர்கள் பின்வரும் சாதனைகளைப் புரிந்துள்ளனர்.

1. கிரிக்கெட் விளையாட்டில் 2002, 2008ஆம் ஆண்டுகளில் மாகாண மட்டத்தில் சம்பியனாக தெரிவு செய்யப்பட்டதோடு தேசிய மட்டத்தில் மூன்றாம் இடம் கிடைத்தது.
2. சர்வதேச ரீதியில் 12 நாடுகளைச் சேர்ந்த மாணவர்கள் பங்குபற்றிய எம்பிலிப் பீட்டியில் நடைபெற்ற முதலுதவி முகாமில் இப்பாடசாலை மாணவர்களும் பங்குபற்றினர்.
3. தேசிய மட்டத்தில் பாடசாலை மெய்வல்லுனர் சங்கம் 2002ஆம் ஆண்டில் நடாத்திய விளையாட்டுப் போட்டிகளில் 16 வயதுப் பிரிவில் என்.ஏ. நிப்ரான் எனும் மாணவன் நீளம் பாய்தலில் அகில இலங்கையில் இரண்டாம் இடத்தைப் பெற்றுள்ளார்.
4. கபடி, பூப்பந்து போன்ற விளையாட்டுக்களில் 2003, 2005ஆம் ஆண்டுகளில் மாகாண சம்பியனானது.
5. 2005ஆம் ஆண்டில் பாடசாலை இளம் கண்டுபிடிப்பாளர் கழகத்தைச் சேர்ந்த எம்.எம். முஹமட் அம்ஜத் என்ற மாணவன் ஆழம் அளக்கும் நவீன கருவியை கண்டு பிடித்தமைக்காக Institute of Engineering of Sri Lanka நிறுவனத்தினால் தேசிய ரீதியில் திறமையான கண்டுபிடிப்பாளருக்கான கௌரவம், சான்றிதழ், பணப்பரிசு ஆகியன வழங்கப்பட்டதோடு, இம்மாணவன் மின்சார சபையில் பணியாற்றுவதற்கான தொழிலும் தரப்பட்டது. இதே கண்டுபிடிப்பினை National Science of Foundation கௌரவித்து பரிசில்களும் வழங்கியமை பாடசாலைக்குக் கிடைத்த பெரும் கௌரவமாகும்.
6. கரப்பந்து விளையாட்டில் 2008ஆம் ஆண்டு 15 வயதுக்குட்பட்ட பிரிவில் மாகாண மட்ட சம்பியனானது.
7. ஜனாதிபதி சாரணர் உயர் விருதினை எம்.ஏ.எம். முக்சித், ஐ.எம். நிஸ்மி ஆகிய மாணவர்கள் பெற்றுக் கொண்டனர்.

இந்த அதிபரின் காலத்தில் இப்பாடசாலையின் ஆசிரியர்களாகக் கடமையாற்றிய ஜனாப் ஐ.எல்.எம். இப்ராஹீம் அவர்கள் மெய்வல்லுனர் விளையாட்டுக்கள் பயிற்றுவிப்பாளர்களுக்கான பயிற்சியினை இந்தியாவிலும், ஜனாப் எம்.வை. லாபீர் யூசுப் தகவல் தொழிநுட்பப் பயிற்சியினை ஜப்பானிலும் முடிந்து வந்தனர்.

16) அல்ஹாஜ் எம்.எம்.அப்துல் அஸீஸ் (2008.12.30 - 2009.07.07)

இவரது காலத்தில் பல்லாடகத் தொகுதி, வகுப்பறைகளை உள்ளடக்கிய மூன்று மாடிக் கட்டடமும் கிடைக்கப் பெற்றன.

17) அல்ஹாஜ் எஸ்.ஏ.எஸ்.எம்.சம்சுதீன் மௌலானா (2009.07.08 - 2014.03.14)

இவரது சேவைக்காலத்தில் கணணி கூடத்தினதும், ஆராதனை மண்டபத் தினதும்

வசதிகள் மேம்படுத்தப்பட்டன. பாடசாலை அபிவிருத்திச் சபை மீளமைக் கப்பட்டு அதன் மூலமாக பாடவிதான அபிவிருத்திக்கான பல செயல்திட்டங்கள் அமுல்படுத்தப்படுகின்றன. பாடசாலையில் கடினப்பந்து கிரிக்கெட் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. கிழக்கு மாகாணக் கல்வித் திணைக்களத்தின் மூலமாக 12 இலட்சம் ரூபா பெறுமதியான கணணிகள் கிடைக்கப்பெற்றன.

மேலும் இவரது சேவைக்காலத்தில் பல்கலைக்கழகத்திற்கு 154 மாணவர்கள் தெரிவு செய்யப்பட்டனர். 2011ஆம் ஆண்டில் தரம் 5 புலமைப்பரிசில் பரீட்சையில் செல்வன் ஏ.ஆர்.எம். முர்ஷித் எனும் மாணவன் 192 புள்ளிகளைப் பெற்று மாகாண மட்டத்தில் முதலாம் இடத்தையும், தேசிய மட்டத்தில் நான்காம் இடத்தையும் பெற்றார்.

- 2009ஆம் ஆண்டில் 15 வயதுப் பிரிவில் மாகாண மட்ட மொய்வல்லுனர் போட்டிகளில் எம்.ஐ.எம். இஜாஸ் எனும் மாணவன் சம்பியனாக தெரிவு செய்யப்பட்டார்.
- 2011இல் எம்.எஸ்.எம். நுஸ்கி எனும் மாணவன் மாகாணத்தின் சிறந்த வீரராகத் தெரிவானதோடு தேசிய மட்டத்தில் முப்பாச்சலில் தங்கப் பதக்கத்தையும் பெற்றுக் கொண்டார். இதேபோல் இவர் 2012ஆம் ஆண்டில் மாகாணத்தின் சிறந்த வீரராகவும், முப்பாச்சலில் தேசிய மட்டத்தில் மூன்றாம் இடத்தினையும் பெற்றார்.
- மொத்தமாக நோக்குகையில் மாகாண மட்ட விளையாட்டுப் போட்டிகளில் 2009ஆம் ஆண்டு 5 தங்கப் பதக்கங்களையும் 6 வெள்ளிப் பதக்கங்களையும், 2 வெண்கலப் பதக்கங்களையும் இப்பாடசாலை மாணவர்கள் பெற்றுக் கொண்டனர். இதேபோல் 2010இல் 1 தங்கம், 5 வெள்ளி, 3 வெண்கலப் பதக்கங்களையும், 2011இல், 2 தங்கம், 5 வெள்ளி 2 வெண்கலப் பதக்கங்களையும் மாணவர்கள் பெற்றுக் கொடுத்தனர். மேலும் 2012இல், 4 தங்கப் பதக்கங்களுடன் எட்டுப் பதக்கங்களையும், 2013இல் 5 தங்கப் பதக்கங்களுடன் 3 வெள்ளிப் பதக்கங்களையும் மாணவர்கள் பெற்று இப்பாடசாலைக்குப் புகழ் சேர்த்தனர்.
- ஜனாதிபதி சாரணர் உயர் விருதினை ரி.எல்.எம். இன்சாப், ஏ.எம்.ஓ.எம். நபல், என்.ஏ. நபீஸ் ஆகியோர் பெற்றுக் கொண்டனர்.
- 2010இல் Green Forest Assosiationஆல் வழங்கப்பட்ட சுற்றாடல் நேயப் பாடசாலைக்கான தேசிய விருதும், 2011இல் மத்திய சுற்றாடல் அதிகார சபையின் 'தேசிய பசுமை விருதும்' கிடைத்தது. இதன் இணைப்பாளராக இருந்த ஆசிரியர் ஜனாப் எம்.ரி.நெளபல் அலி அவர்களுக்கு 'சுற்றாடல் நற்பிரஜை' விருதும் கிடைத்தது.
- 2012இல் தம்புள்ளையில் இடம்பெற்ற 50 நாடுகள் பங்கு பற்றிய சாரணர் ஐம்போரியில் இப்பாடசாலையின் சாரணர்களும் பங்குபற்றினர்.
- 2012இல் தேசிய சுற்றாடல் நேயக் கண்காட்சியில் இப்பாடசாலையின் 3 மாணவியரின் ஆக்கங்கள் தேசிய ரீதியில் தெரிவுசெய்யப்பட்டன. இதே வருடத்தில் சுற்றாடல் முன்னோடிப் படையணிப் பொறுப்பாசிரியை ஜனாபா எஸ்.எச்.எம்.உம்மு ஐமன் அவர்களுக்கு தேசிய சுற்றாடல் விருதும், தங்கப் பதக்கமும் கிடைத்தது.

- 2013இல் இப்பாடசாலை மாணவியரான செல்வி ஏ.எச். இன்பாஷா ஹமீட், செல்வன் எம்.எச்.ஏ.இஹ்ஜாஸ், செல்வன் எம். சப்றாஸ், செல்வன் எம்.எம். நிஸ்வான், செல்வி ஏ.எம்.எப்.சறபா, செல்வி எம்.ஐ.சல்மா ஆகியோர் சுற்றாடல் முன்னோடி நிகழ்ச்சித் திட்டதின் தங்கப் பதக்கங்களைப் பெற்றுக் கொண்டனர். மேலும் செல்வி ஏ.எச். இன்பாஷா ஹமீட் என்பவரால் எழுதப்பட்ட “சுற்றாடல் நேய அடுப்பு” எனும் ஆராய்ச்சி கட்டுரை சுற்றாடல் அதிகார சபையின் வருடாந்த வெளியீட்டில் இடம்பெற்றது.
- 2013இல் மொறட்டுவ பல்கலைக்களக பொறியியல்பீட மாணவர்களால் தேசிய ரீதியில் நடாத்தப்பட்ட சித்திரப் போட்டில் செல்வி எம்.ஏ. நுஸ்ரத; ஆறா எனும் மாணவிக்கு 'Merit Award' கிடைத்தது. இதேபோல் பொதுநலவாய நாடுகளால் நடாத்தப்பட்ட சித்திரப் போட்டியில் செல்வி ஜே.பாத்திமா ஸஹானிக்கு 1ஆம் இடம் கிடைத்தது.

18) ஜனாப் ஐ.ஏ. லதீப் (2014.03.15 - இற்றை வரை)

பிரதி அதிபராக நீண்டகாலம் பணியாற்றிய இவர் தற்போது பதில் அதிபராகக் கடமையாற்றி வருகின்றார்.

இப்பிரதேசத்தின் முதலாவது ஆங்கிலமொழி முஸ்லிம் பாடசாலையாக ஆரம்பிக்கப் பட்ட இப்பாடசாலை பல்லாண்டு காலமாக நிந்தவூரையும், அதனை அண்டிய கிராமங்களையும் சேர்ந்த மாணவர்களை மருத்துவம், பொறியியல், விவசாயம், சட்டம், முகாமைத்துவம், வர்த்தகம், தொழிநுட்பம் என சகல துறைகளுக்கும் பல்கலைக்களகத்திற்கு தகைமை பெற வழிகாட்டி வருகின்றது. இன்று சகல வசதிகளைக் கொண்டு நான்கு படிமுறை வளர்ச்சியைத் தாண்டி ஒரு தேசிய பாடசாலையாக 132 ஆசிரியர்களையும், 14 கல்விசாரா பணியாளர் களையும் கொண்டு சுமார் 2000 மாணவர்களுடன் சிறப்பாக இயங்கிவருகின்றது.

இப்பாடசாலையின் அபிவிருத்திக்காக உதவிய மக்கள் பிரதிநிதிகள்

மக்கள் பிரதிநிதிகள்	கிடைக்கப்பெற்ற உதவிகள்
மர்ஹூம் அல்ஹாஜ் எம். எம். இப்றாஹீம் (முன்னாள் பாராளுமன்ற உறுப்பினர், உதவி அமைச்சர்)	பாடசாலையின் முதலாவது வகுப்பறைத் தொகுதி, அதிபர் விடுதி
மர்ஹூம் அல்ஹாஜ் எம்.எம்.முஸ்தபா (பா.உ., முன்னாள் அமைச்சர்)	அஸ்மி மேர்சா மண்டபம், க.பொ.த. (சா/த) ஆய்வுகூடம், மரவேலை பயிற்சி கூடம், ஆரம்பப்பிரிவு வகுப்பறைக்கட்டிடத் தொ- குதி, மாணவர் பற்சிகிச்சை நிலையம், பௌதீக விஞ்ஞானகூடம், சியவச நூல் நிலையம், வர்த்தக, மனையியல் கூடங்கள், முகைதீன்பாவா மண்டபம், இருமாடி வகுப்பறைக் கட்டிடம், பார்த்திருப்போர் அரங்கு, நிர்வாகக் கட்டிடம் (பழையது)
அல்ஹாஜ் எம்.ஐ.உதுமாலெப்பை (பா.உ.)	தற்போதைய ஆராதனை மண்டபத்தின் முதற்கட்ட வேலை
மர்ஹூம் அல்ஹாஜ் எம்.எச்.எம். அஷ்ரப் (பா.உ.ரீ லங்கா முஸ்லிம் காங்கிரசின் ஸ்தாபகத் தலைவர், முன்னாள் அமைச்சர்)	மூன்று மாடி விஞ்ஞான ஆய்வு கூடம் மைதானம் விஸ்தரிப்பும், புனரமைப்பும்
திரு பி. தயாரட்ன (பா.உ., அமைச்சர்)	ஆரம்பப் பிரிவின்காக இருமாடி கட்டிடத் தொகுதி
ஏ.ஆர்.எம்.மன்கூர் (பா.உ. முன்னாள் அமைச்சர்)	ஆரம்ப கணணி கூடம்
அல்ஹாஜ் ரவூப் ஹக்கீம் (பா.உ. அமைச்சர்)	மைதானப் புனரமைப்பு மேற்குப்புற எல்லைச்சுவர்
அல்ஹாஜ் ஏ.எல்.எம்.அதாவூல்லாஹ் (பா.உ.அமைச்சர்)	தற்போதைய நிர்வாகக் கட்டிடத் தொகுதி
அல்ஹாஜ் எம்.ரி.ஹசன் அலி (பா.உ.முன்னாள் பிரதி அமைச்சர்)	மரவேலை கூடத்தினை மாணவர் விடுதியாக புனரமைப்புச் செய்தமை.
அல்ஹாஜ் எம்.சி. பைசால் காசீம் (பா.உ. முன்னாள் பிரதி அமைச்சர்)	உள்ளகத் தொலை தொடர்பு வசதி, வாத்திய குழுவிற்கான சீருடைகள், கணணிகூடம் மற்றும் ஆராதனை மண்டபங்களின் வசதிகள் மேம்படுத்தப்பட்டமை.

கழு/ அல்-அஷ்றக் தேசிய பாடசாலையிலிருந்து
பல்கலைக்கழகம் சென்ற மாணவர்களின் விபரம்

வருடம்	மருத்துவம்	பல் வைத்தியம்	விவசாய வலிஞ்ஞானம்	உயிரியல் விஞ்ஞானம்	பொறியியல்	பொளதீக விஞ்ஞானம்	முகாமைத்துவம்	வர்த்தகம்	சட்டம்	கலை	கட்டிடக் கலை	புள்ளிவிபரவியல்	Q.S.	கணனி விஞ்ஞானம்	மொத்தம்
1973										01					01
1977	02				02	02					01	01			08
1978						01				05					06
1979	01									05					06
1980	01					01				02					04
1981					02										02
1982						01	01			03					05
1983					02			02							09
1984								01							01
1985					02					01					03
1986					01	01		01	01						04
1987			01		01	02	02	03	01	03					13
1988		01		01		05	02			08					17
1989				01	02		01	02		06			01		13
1990	01		01		01	02	01	03							10
1991				01	03	02	01	03							10
1992				01	01	02	03	03	01	09					20
1993	01			01		02	02	02		02					10
1994						02	06	04		04					16
1995		01		01			02	02		04					10
1996	01		01			01	02	01		05					11
1997						01	05	02		06					14
1998					01	01	04	03		01					10

1999							13	01		01						15
2000				02	01		09									12
2001	01	02	01	01	01	01	07			02						16
2002	02		02	03	01	01	04	04							01	18
2003	01		02		01	02	09	05		04						24
2004			01	02		03	10	03	01	10						30
2005	01		03	02		05	08	07		06						32
2006	04		01	02	04	01	06	05		03					01	27
2007			01			02	03	02		08						16
2008				01		01	12	04		05						23
2009				02		05	05	12		03						27
2010			01	01		05	12	08		05						32
2011	01		01		01	04	12	04	02	15						40
2012				01		08	10	05		10						34
2013	01		02			04	03	09		02						21
Total	18	04	18	23	27	68	156	101	05	144	01	01	01	02	02	571

06) கமு/ இமாம் கஸ்ஸாலி வித்தியாலயம்

நிந்தவூரின் மத்திய பகுதியிலிருந்த மக்கள், குடிசனப் பெருக்கத்தினால் 1948ஆம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் 'கறடித் தோட்டம்' என்றழைக்கப்பட்டு வரும் (தற்போதைய 11ஆம் குறிச்சியான) நிந்தவூரின் வட எல்லைப்புற தென்னந்தோட்டப் பகுதியை நோக்கித் துரிதமாகக் குடியேறத் தொடங்கினர்.

இப்பகுதிக்கு பாடசாலையின் அத்தியவசியத்தை உணர்ந்த சமூகத் தொண்டர்களாகிய ம.மூர் லெப்பை மரைக்கார், அலியார் லெப்பைப் போடி (சின்ன ம.மூர்) உடையார். சீனி முஹம்மது (செயின்விதானை மாமனார்), பக்கீர் முன்னிலை அலியார் (சுள்ளியர்). முகம்மதுத் தம்பி மரைக்கார், காசீம் அலியார் (துனியா முடிஞ்சார்) ஆகியோரின் முற்போக்குச் சிந்தனையின் அடிப்படையில், பாடசாலை அமைப்பதற்கு சின்னத்தம்பி சதக்கு லெப்பை என்பவருக்கு சொந்தமான காணி பொருத்தமானதென இனங்காணப்பட்டது.

பாடசாலை அமைப்பதற்கென ஜும்ஆ பள்ளிவாசலின் பரிபாலகர்களிடமிருந்து பெற்றுக் கொள்ளப்பட்ட (1ஆம் குறிச்சியிலிருந்த சுமார் 25 பேர்ச் விஸ்தீரணமுள்ள) காணியை சின்னத்தம்பி சதக்குலெப்பை என்பவருக்கு மாற்றிக் கொடுத்து, பகரமாக அவரிடமிருந்து தற்போதைய அமைவிடத்தின் மேற்குப்புறமாக இருந்த சம விஸ்தீரணமுள்ள காணி பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. இதன்போது ஏற்பட்ட பணப்பற்றாக குறை அல்ஹாஜ் எம். எப்.ஏ.மஜீட் அவர்களால் நன்கொடையாக வழங்கப்பட்டது.

1950.08.01இல் ஜனாப் ஏ.எம். இப்றாஹீம் அவர்கள் முதலாவது தலைமை ஆசிரியராக நியமிக்கப்பட்டார். 20' X 40' அளவுள்ள தற்காலிக ஓலைக்குடிசையில் 6 ஆண்கள், 8 பெண்கள் உள்ளிட்ட 14 மாணவர்களுடன், மட்/நிந்தவூர் 1ஆம் குறிச்சி 'அரசினர் முஸ்லிம் கலவன் பாடசாலை' என்ற பெயரில் ஆரம்பிக்கப்பட்டு, கல்வி அமைச்சர் திரு F.ஏ. நுகவெல அவர்களால் திறந்து வைக்கப்பட்டது.

அதிபர்களும், அவர்கள் காலத்தில் இடம்பெற்ற முக்கிய நிகழ்வுகளும், சேவைகளும்

மர்ஹூம் ஏ.எம். இப்றாஹீம் (1950.08.01 - 1950.09.17)

இரண்டாவது பதவிக்காலம்: 1951.02.12 - 1951.04.30

பாடசாலையின் முதலாவது அதிபரான இவர் தனது இரண்டு சேவைக் காலத்திலும் சிறுவர்களை கல்வி கற்பதற்கு ஊக்கப்படுத்தி பாடசாலையில் இணைத்துக் கொள்வதற்கு பெருமுயற்சிகளை மேற்கொண்டார். இவரைத் தொடர்ந்து இரண்டாவது அதிபராக,

திருமதி ரி.அரசரெத்தினம் (1950.09.18 - 1951.02.11) அவர்கள் கடமையேற்றார்கள். இவர் இருக்கும் வளங்களைக் கொண்டு பாடசாலையின் அபிவிருத்திக்காக தன்னாலான பணிகளைச் செய்தார். இவர் இடமாற்றம் பெற்றுச்செல்ல,

மர்ஹூம் ஏ.எம்.அஹமட் (1951.05.01 - 1951.06.30) அவர்கள் முன்றாவது அதிபராக 99 மாணவர்கள், 2 ஆசிரியர்களுடன் பதவியேற்று 02 மாதங்கள் சிறப்பாகச் சேவையாற்றி வேறு பாடசாலைக்கு இடமாற்றம் கிடைத்துச் சென்றார். இவரைத் தொடர்ந்து நான்காவது அதிபராக,

மர்ஹூம் எம்.செய்னுலாப்தீன் (1951.07.01 - 1963.09.03) அவர்கள் 108 மாணவர்கள், 3 ஆசிரியர்களுடன் அதிபராகப் பொறுப்பேற்றார். இவரின் முயற்சியால் முன்னாள் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் மர்ஹூம் எம்.எம். முஸ்தபா அவர்களின் உதவியில் 20' X 120' அளவுள்ள முதலாவது நிரந்தர வகுப்பறைக் கட்டிடம் அமைக்கப்பட்டது. இவரது காலத்தில் பாடசாலை அபிவிருத்திச் சங்கம் அமைக்கப்பட்டது. பெற்றோரின் உதவிகளுடன் 1962இல் தற்காலிக கட்டிடமொன்றும் நிர்மாணிக்கப்பட்டது.

நிந்தவூர் உப வட்டாரப் போட்டியில் 'யார் குற்றம்' நாடகம், 'அவ்வா இஸ்மான்' நாட்டுப் பாடல் ஆகிய இரு நிகழ்ச்சிகளும் 1960இல் முதலிடத்தைப் பெற்றது, 1963இல் சம்மாந்துறை வட்டார விளையாட்டுப் போட்டியில் அதிக 1ஆம், 2ஆம் இடங்களைப் பெற்றதால் இப்பாடசாலை முதலாவது இடத்தைப் பெற்றுக் கொண்டதுடன், நிந்தவூர் உப வட்டாரமும் முதலிடத்தைக் கைப்பற்றிப் பாராட்டைப் பெற்றது. இவரது சேவைக் காலத்தின் பின்னர்,

மர்ஹூம் கே.செய்னுலாப்தீன் (1963.09.04 - 1986.08.25) ஐந்தாவது அதிபராகப் பொறுப்பேற்றார். இப்பாடசாலை வரலாற்றில் மிக நீண்ட காலம் பணியாற்றிய இவர் காலத்தில் பாடவிதான, இணைப்பாட விதான செயற்பாடுகளில் பாரிய முன்னேற்றம் காணப்பட்டது. வட்டார, மாவட்ட மட்ட விளையாட்டப் போட்டிகளில் பலமுறை சம்பியனாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

கலை கலாசாரப் போட்டிகள் பலவற்றிலும் முதலிடத்தை பெற்றுவந்த இப்பாடசாலையில் 5ஆம் தர புலமைப்பரிசில் பரீட்சைகளிலும் பல மாணவர்கள் சித்தியடைந்தனர். பாடசாலைக் கீதமும் அரபு மொழியிலிருந்து தமிழ் மொழிக்கு மாற்றப்பட்டது.

இவரது முயற்சியினால் சுற்று வேலிகளும் கட்டப்பட்டன. 1968இல் தரம் 6ஆம் வகுப்பு ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது. மாணவர்களுக்கு இடவசதி போதாத காரணத்தால் 1968.02.12இல் 16' x 72' அளவில் இரண்டு வகுப்பறைக் கட்டிடங்கள் கட்டப்பட்டன.

1978.11.23இல் வீசிய பயங்கர சூறாவளியால் அனைத்துக் கட்டிடங்களும்; சேதமடைந்தன. இதனால் 1979.09.04இல்; 18' X 80' அளவிலான தற்காலிகக் கட்டிடம் அமைக்கப்பட்டு கல்வித்தரமும் உயர்ந்தது. 1980இல் சகல கட்டிடங்களும் புரணமாகப் புனரமைக்கப்பட்டது. சுற்றுவேலிகளும், பெற்றோர், பழைய மாணவர்களின் அனுசரணையுடன் சிரமதான அடிப்படையில் திருத்தியமைக்கப்பட்டதால் பழைய நிலைக்கு பாடசாலையும் மாறியது. இணைப் பாடவிதான செயற்பாடுகளிலும் பல சாதனைகள் நிலை நாட்டப்பட்டன. இவரது காலத்தில் நடந்த “ஐரா போரா ஐங்கரி ஜில்லா பயில்வான்” என்னும் நாடகம் இன்றும் பழைய மாணவர்களால் நினைவு கூரப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது.

வெற்றிகரமாக சுமார் 23 வருடங்கள் சேவையாற்றி இப்பாடசாலையிலிருந்தே 1986.08.25இல் ஓய்வுபெற்றுச் சென்றார். இவரது சேவைக் காலத்தில் உதவி அதிபராகக் கடமையாற்றிய அல்ஹாஜ் எஸ்.எச்.எல்.எம்.மீரான் அவர்கள் ஆறாவது அதிபரானார்.

அல்ஹாஜ். எஸ்.எச்.எல்.எம்.மீரான் (1986.08.26 - 1986.09.14)

இரண்டாவது பதவிக்காலம்: (1988.08.01 - 1998.10.05)

இவர் 1986.08.26இலிருந்து 18 நாட்கள் பதில் அதிபராகச் சேவையாற்றியதுடன் மீண்டும் 1998.08.01இல் 319 மாணவர்களுடனும் 11 ஆசிரியர்களுடனும் அதிபராகப் பொறுப்பேற்றார். இவரது காலத்தில் தட்டச்சுப்பொறி பெற்றுக்கொடுக்கப்பட்டதுடன், கிணறு, நிரந்தர சுற்று மதில் என்பனவும், அவசர தேவை வாயிற் கதவு, நுழைவாயிற் கதவு (எஸ்.எல். செய்யதும்மா ஆசிரியையின் அன்பளிப்பு) பாடசாலையின் பெயர்ச் சட்டம் ஆகியன அமைக்கப்பட்டன. 20' X 60' நிரந்தரக்கட்டிடம் அமைக்கப்பட்டு அப்போதிருந்த 4 நிரந்தரக் கட்டிடங்களுக்கும் மின்சாரவசதி பெற்றுக் கொடுக்கப்பட்டது. பாடசாலை 'கமு/ இமாம் கஸ்ஸாலி வித்தியாலயமெனப்' பெயர் மாற்றம் பெற்றது. கல்வித் தரத்தினை மேலும் முன்னேற்றப்பாடுபட்ட இவர் மாணவர்களின் ஒழுக்க மேம்பாட்டிற்காகவும் அக்கறை செலுத்தினார். 10 வருடங்கள் சிறப்பாகச் சேவையாற்றிய இவர் 1998.10.05இல் ஓய்வு பெற்றார். தொடர்ந்து,

மர்ஹூம் எம்.ரி. உமர் கத்தாப் (1986.09.15 - 1988.07.31) அவர்கள் ஏழாவது அதிபராக 298 மாணவர்கள், 8 ஆசிரியர்களுடன் பொறுப்பேற்ற இவர் தனது இரண்டாண்டு சேவைக் காலத்தில் பாடசாலையின் கல்வித் தரத்தினை பாதுகாக்க ஆக்கபூர்வமான நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டார். அட்டாளைச்சேனை பிரதேச சபையின் தவிசாளராக இருந்த ஜனாப் எம்.ஏ. நூஹ்லெப்பை அவர்களின் அன்பளிப்பின் மூலம் கிணறொன்றும் அமைக்கப்பட்டது. இவரிற்குப் பின்னர்,

அல்ஹாஜ் ஏ.எம். முகம்மது புஆது (1998.10.06 - 2010.01.19)

அவர்கள் 372 மாணவர்களுடனும் 14 ஆசிரியர்களுடனும் எட்டாவது அதிபராகப் பொறுப்பேற்றார். 1999இல் 2ஆம் தர பாடசாலையாக தரமுயர்த்தப்பட்டு 9ஆம் வகுப்பும் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. முதலாவது குடிநீர்தாங்கி அமைப்பு, 500க்கு மேற்பட்ட 'BOP LOP' பொதியுட்பட்ட புத்தகங்களுடன் 20'X40' நூலகம் அமைக்கப்பட்டதுடன் பிரதிய அமைச்சர் மர்ஹூம் அன்வர் இஸ்மாயில் அவர்களின் நிதி ஒதுக்கீட்டில் சிறுவர் பூங்காவும் அமைக்கப்பட்டது.

நவீன மாதிரி பாடசாலைச் செயற் திட்டத்தில் உள்வாங்கப்பட்டு முதலாவது கட்டிடம் 26' X 120' ஆக விஸ்தரிப்புச் செய்யப்பட்டது. பாடசாலை சுற்று மதில், நுழைவாயில் கதவு, பெயர்ச்சட்டம் ஆகியன புனரமைப்பின் மூலம் புதுப் பொலிவுட்டப்பட்டது. நிழல் பிரதி இயந்திரம், இரட்டிப்பு இயந்திரம், தீயணைக்கும் கருவி, மெகாபோன், ஒலி பெருக்கி வசதிகளும் ஏற்படுத்தப்பட்டன.

2004 சுனாமி அனர்த்தத்தைத் தொடர்ந்து 'GOAL IRELAND' அரச சார்பற்ற நிறுவன உதவியில் 5 கணணிகள், பிரின்டர், இஸ்கேனர் உள்ளிட்ட 20'X10' அளவிலான கணணியறை அமைக்கப்பட்டதோடு, 16'X 72' அளவு கொண்ட இரு கட்டிடங்களும் புனரமைப்புச் செய்யப்பட்டதுடன் மேலுமொரு நீர்தாங்கியும் அமைக்கப்பட்டு உள்ளக குடிநீர் வசதி விஸ்தரிப்புச் செய்யப்பட்டது. Nintavur Action Forum for Social Development யின் முயற்சியில்; WESTERN ACHER BUSINES MANAGEMENT CONSULTING AG' & 'KARISRUHE என்ற அரச சார்பற்ற நிறுவனத்தின் நிதியுதவியில் தளபாடங்கள், உபகரணங்கள் உள்ளிட்ட பூரணவசதிகளுடன் அனுமதிக்கப்பட்ட (25'X60') திணைக்கள கட்டிட அமைப்பில் விஞ்ஞான ஆய்வு கூடம் அமைக்கப்பட்டது. உலக உணவுத்திட்ட இணைப்பில் சமையற் தளபாடங்கள் வழங்கப்பட்டு சகல மாணவர்களுக்கும் காலை உணவு பாடசாலையிலேயே சமைத்து வழங்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது.

'US AID' இன் உதவியில்; 'B Type' விளையாட்டு முற்றமும்; > 'Save the Children' இன் நிதியுதவியில் பாடசாலை அழகுபடுத்தலும் இடம்பெற்றன. கல்வி மேம்படுத்த தலுக்கான 'பிள்ளை நேயப்பாடசாலைச் செயற்திட்டத்தில்' இணைக்கப்பட்டு நிதி ஒதுக்கீட்டைப் பெற்றுக் கொண்டதுடன் பெயர் குறிப்பிட விரும்பாத அன்பர் ஒருவரின் அன்பளிப்பில் தேசிய நீர்வழங்கல் சபையின் குழாய் நீரிணைப்பும் பெறப்பட்டது. பிரதேச சபையின் உறுப்பினர் ஜனாப் வை.எல். சலைமாலெப்பை அவர்களின் முயற்சியில் 25'X60' அளவுள்ள மாடிக் கட்டிட முதற்கட்ட வேலை களும் ஆரம்பிக்கப்பட்டதோடு, 2008 ஜனவரியில் க.பொ.த. (சா/த) கட்டமைப்பு 01 - 11 வகைக்கு தரமுயர்த்தப்பட்டு 10ஆம் தர வகுப்பு ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

2009இல் இப்பாடசாலையிலிருந்து முதல் முறையாக க.பொ.த. (சா/த) பரீட்சைக்கு தோற்றிய 21 மாணவர்களில் 20 பேர் சித்தியடைந்ததுடன் 14 பேர் உயர்தரத்திற்கு தகுதி பெற்று தரச்சுட்டி 50.69 இனை ஈட்டிய வகையில் கல்முனை கல்வி வலயத்தில் 5ஆம் இடத்தையும் நிந்தவர் கல்விக் கோட்டத்தில் முதலிடத்தையும் பெற்றது.

மலேசியா, தாய்லாந்து ஆகிய நாடுகளில் இடைநிலைப் பாடசாலை அதிபர்களுக்கான கல்வி முகாமைத்துவ உயர் பயிற்சியினைப் பெற்று வந்த இவர், இப்பாடசாலை சகல துறைகளிலும் அபிவிருத்தியடையும் வகையில் அர்ப்பணிப்புடன் 11 வருடங்கள்

சேவையாற்றி 2010.01.19இல் ஓய்வு பெற்றார். இவரைத் தொடர்ந்து ஜனாப் எம்.எஸ்.கபீர் (2010.01.20 - 2010.02.20) அவர்கள் 1 மாத காலம் பதில் அதிபராக சேவையாற்றினார்.

ஜனாப் எம்.எம். அப்துல் கபூர் (2010.02.21 - 2013.03.01) அவர்கள் 408 மாணவர்களுடனும் 20 ஆசிரியர்களுடனும் ஒன்பதாவது அதிபராகப் இவர் பொறுப்பேற்றார். "Save the Children" இன் நிதியுதவியில் வகுப்பு ரீதியில் தளபாடங்கள், வகுப்பறைகள், கட்டிடங்கள் ஆகியன வெவ்வேறு நிறங்கள் தீட்டப்பட்டதுடன் கட்டிடங்கள், சுற்று மதில்கள் என்பனவற்றுடன் கருத்துப்படும் மற்றும் நற்சிந்தனைக் குறிப்புகளால் அழகுபடுத்தப்பட்டன. சத்துணவு விநியோகம் ஆரம்பிக்கப்பட்டதுடன் பல் தொழிநுட்பக் கற்கைநெறி உபகரணத் தொகுதியும் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. மேலும் 25' X 60' கட்டிடத்தின் மேல் மாடி (ஒன்றுகூடல் மண்டபம்) தரை மரபின் பதிக்கப்பட்டு 2ஆம் கட்ட வேலைகள் பூர்த்தி செய்யப்பட்டன.

2011இல் செல்வி ஏ.என்.எப். மஸ்றூபா மாகாண மீலாத் போட்டியில் 3ஆம் இடம் பெற்றுக் கொண்டதுடன் 2012இல் மாகாண மட்ட விளையாட்டுப் போட்டியில் 7 மாணவர்கள் தகுதிபெற்று பங்கு கொண்டனர். செல்வி எம்.ஜி.எச். பாத்திமா அகிலா அகில இலங்கை மட்ட இரண்டாம் மொழித் தேர்ச்சிப் போட்டியில் சிறப்புப் பரிசும் பதக்கமும் பெற்றுக் கொண்டார்.

2011 க.பொ.த. (சா/த) பெறுபேற்றின் அடிப்படையில்; கல்முனை கல்வி மாவட்டத்தில் தோற்றிய 80 பாடசாலைகளுள் முதலிடத்தைப் பெற்றது. கல்முனை கல்வி மாவட்டத்தில் 2ஆம் இடத்தினையும் பெற்று சாதனை படைத்தது. இவர் ஓய்வுபெற

ஜனாப் எம்.எம். அச்சி முஹம்மத் (2013.03.02 - 2014.02.16) அவர்கள் 11 மாதங்கள் பதில் அதிபராகக் கடமையாற்றினார். இவரது சேவைக் காலத்தில் இப்பாடசாலையின் மாணவி செல்வி எம்.ஜி.எச். பாத்திமா அக்கீலா என்பவர் 2013இல் நடைபெற்ற தேசிய மட்ட சமூக விஞ்ஞான போட்டியில் தரம் 10இற்கான பிரிவில் 5ஆம் இடத்தைப் பெற்று சாதனை படைத்துள்ளார். மேலும் ஜே.எப். ஆறாஹ் என்னும் மாணவி மாகாண மட்ட, சமூக விஞ்ஞானப் போட்டியில் முதலாம் இடத்தையும் சிங்கள தினப் போட்டியில் 2ஆம் இடத்தையும் பெற்றார். எம்.எப்.சஹ்னா என்னும் மாணவி ஆங்கில தினப் போட்டியில் மாகாண மட்டத்தில் முதலிடத்தைப் பெற்றார். இவரைத் தொடர்ந்து பத்தாவது அதிபராக,

ஜனாப் ஏ.எம். பாறாக் (2014.02.17 முதல் இற்றைவரை) அவர்கள் பொறுப்பேற்றார். இவரின் தலைமையில் இப்பாடசாலை சகல துறைகளிலும் முன்னேற்றம் கண்டுவருகிறது.

07. கமு/ இமாம் றுமி வித்தியாலயம்

நிந்தவூரின் சனத்தொகை கடற்கரையை அண்மிய பகுதியில் அதிகரிக்கத் தொடங்கியது. இப்பிரதேச சிறுவர்களின் ஒழுக்க மேம்பாட்டிற்கும், கல்வி அறிவு வளர்ச்சிக்கும் பாடசாலை ஒன்று அவசியம் என்பதை உணர்ந்த கண்ணியத்திற்குரிய உலமா மர்ஹூம் எம். முகைதீன் பாவா மௌலவி அவர்கள் இதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொண்டார்கள். காடாக இருந்த அரச காணியைத் துப்பரவு செய்து அதில் ஒரு தற்காலிக குடிசையை அமைத்தார். இதில் 'புதுநகர் வித்தியாலயம்' எனும் பெயரில் 1959.07.20இல் இப்பாடசாலை தொடங்கப்பட்டது.

**அதிபர்களும் அவர்கள் காலத்தில் இடம்பெற்ற
முக்கிய நிகழ்வுகளும், சேவைகளும்**

01) மர்ஹூம் எம். முகைதீன்பாவா மௌலவி (1959.07.20 - 1961.08.16)

இப்பாடசாலையை தனது சொந்த முயற்சியால் உருவாக்கிய பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியரான இவர், முதலாவது அதிபராக கடமையேற்றார். வீடு வீடாகச் சென்று சிறுவர்களை பாடசாலையில் இணைத்துக் கொள்ளப்பாடுபட்டார். இவரது இரண்டு வருட முயற்சியில் மாணவர் எண்ணிக்கை 84 ஆக அதிகரித்தது. இம்மாணவர்களின் ஒழுக்க மேம்பாட்டிற்கும், கல்வி வளர்ச்சிக்கும் இவர் மகத்தான தொண்டாற்றினார். இவர் இடமாற்றம் பெற்றுச்செல்ல இரண்டாவது அதிபராக

மர்ஹூம் அல்ஹாஜ். எஸ்.அஹமது (1961.08.17 - 1973.08.27) அவர்கள் இப்பாடசாலையை பொறுப்பேற்றார். இவரது சேவைக் காலத்தில் ஐந்தாம் தரம் வரை வகுப்புகள் நடத்தப்பட்டன. மாணவர்களது எண்ணிக்கை 200 ஆக அதிகரித்தது. மூன்று ஆசிரியர்கள் இங்கு பணியாற்றினர். முன்னாள் பாராளுமன்ற உறுப்பினரும் அமைச்சருமான மர்ஹூம் எம்.எம். முஸ்தபா அவர்களின் நிதி ஒதுக்கீட்டில் வகுப்பறைக் கட்டிடத் தொகுதியொன்று அமைக்கப்பட்டது. பாடசாலைக்கு “கமு/ இமாம் றாமி வித்தியாலயம்” என்று பெயர் சூட்டப்பட்டது. இவரைத் தொடர்ந்து

மர்ஹூம் கே.எல். அபுபக்கர் (1973.09.01 - 1985.09.25) அவர்கள் மூன்றாவது அதிபராகக் கடமையேற்றார். ‘சுவாத் மாஸ்டர்’ என அழைக்கப்பட்ட இவரது சேவைக் காலத்தில் மாணவர் தொகை 275 ஆக அதிகரித்தது. 11 ஆசிரியர்களும் இங்கு கடமையாற்றினர். இவர் மாணவர்களது கல்வி, புறக்கிருத்திய செயற்பாடுகளில் அதிக அக்கறையுடன் செயற்பட்டார். பாடசாலையின் வரலாற்றில் முதல்முதலாக 1983இல் ஒரு மாணவன் தரம் ஐந்து புலமைப் பரிசில் பரீட்சையில் சித்தியடைந்தான். பாடசாலையில் மேலுமொரு வகுப்பறைக் கட்டிடத் தொகுதியும் கட்டப்பட்டது. இவரைத் தொடர்ந்து நான்காவது அதிபராக

மர்ஹூம் ஐ.எல். முகைதீன்பாவா (1985.09.26 - 1985.12.31) அவர்களும் தொடர்ந்து,

மர்ஹூம் ஏ. நூர்முஹம்மட் (1986.01.01 - 1989.10.19)

இரண்டாவது பதவிக்காலம்: 1990.12.02 - 1994.12.31

ஐந்தாவது அதிபராக பொறுப்பேற்றார். இவரது சேவைக் காலத்தில் பாடசாலையின் கல்வி, பௌதீகவளம் என்பவற்றில் குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றம் காணப்பட்டது. தரம் 5 புலமைப்பரிசில் பரீட்சையில் பல மாணவர்கள் சித்தியடைந்தனர். சுற்றுச் சுவர் கட்டப்பட்டது. பாடசாலைக் கீதமும் உருவாக்கப்பட்டது. இதன் பின்னர்

அல்ஹாஜ் ஏ.எல்.சமுன் (1989.10.20 - 1990.12.01) அவர்கள் ஆறாவது அதிபராக பொறுப்பேற்றார்.. சுமார் ஒரு வருடம் கடமையாற்றிய இவர் பாடசாலையின் சகல துறைகளின் அபிவிருத்திக்குப் பாடுபட்டார். இவரைத் தொடர்ந்து ஏழாவது அதிபராக,

அல்ஹாஜ். எஸ்.அஹமது (1995.01.01 - 2008.02.05) அவர்கள் கடமையேற்றார். இவரது சேவைக் காலத்தில் கிழக்கு மாகாண கல்வி அபிவிருத்திப் பிரிவினால், ‘போற்றத்தக்க

பாடசாலை' எனும் விருது கிடைக்கப்பெற்றது. கௌரவ அமைச்சர் ஏ.எல்.எம். அதாவல்லா அவர்களின் நிதி ஒதுக்கீட்டில் இருமாடிக் கட்டிடமொன்று கிடைக்கப் பெற்றது. கௌரவ பாராளுமன்ற உறுப்பினர் பைசால் காசீம் அவர்களின் உதவியுடன் பாடசாலைக்கு கணணி வசதிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. பிரதேச சபையின் உறுப்பினர் கௌரவ வை.எல். சுலைமாலெப்பை அவர்களின் முயற்சியால் பேன்ட் வாத்தியக் கருவிகள் கிடைக்கப் பெற்றதோடு ஆராதனை மண்டப வசதிகளும் மேம்படுத்தப்பட்டன. இவர் இடமாற்றம் பெற்றுச் செல்ல இப்பாடசாலையின் எட்டாவது அதிபராக,

திருமதி என்.யூ.எச்.எம். சித்தீக் (2008.02.06 - 2011.07.03) பொறுப்பேற்றார். இவரது காலத்தில் வகுப்பறைகள் நவீனமயப்படுத்தப்பட்டன. 2010இல் தரம் ஐந்து புலமைப் பரிசில் பரீட்சையில் பாடசாலை வரலாற்றில் அதிகூடிய மாணவர்கள் (06) சித்தியடைந்தனர். 2008இல் அகில இலங்கை தமிழ்த் தினப் போட்டியில் செல்வன் கே.சஹ்ரத் சஸ்னி 2ஆம் இடத்தினை பெற்றார். 2009இல் 'கணித விநாடி வினாவிடைப் போட்டியில்' செல்வன் வை.றிப்கி, செல்வன் ஜே.முஹமட் ஹாதி ஆகியோர் மாகாண மட்டத்தில் தங்கப் பதக்கங்களைப் பெற்றனர். இப்பாடசாலை 2010இல் 'பிள்ளைநேயப் பாடசாலைத் திட்டத்தில்' இணைத்துக் கொள்ளப்பட்டது. இதே வருடத்தில் நூலக வசதிகள் மேம்படுத்தப்பட்டன. மேலும் மாணவர் படையணியும் உருவாக்கப்பட்டது. இவரும் இடமாற்றம் கிடைத்துச் செல்ல,

ஜனாப் ஏ.சி. ஹாமிது (2011.07.04 முதல் இற்றைவரை) இப்பாடசாலையின் ஒன்பதாவது அதிபராக பதவியேற்ற பின்னர் நீண்டகாலமாக பூர்த்தி செய்யப்படாமல் இருந்த இருமாடிக் கட்டிடத்தின் மேல்தள வேலைகள் முற்றுப் பெற்றன. இக்கட்டிடத் தொகுதியில் நூலகம், கணணி அறை, ஆங்கில அலகு என்பன நிர்மாணிக்கப்பட்டுள்ளன. 5000 பாடசாலைகளை அபிவிருத்தி செய்யும் திட்டத்தின் கீழ் இப்பாடசாலையும் உள் வாங்கப்பட்டது. இதன் பயனாக கிடைக்கப்பெற்ற ஐந்து இலட்சம் ரூபாவுடன் பொது மக்களின் பங்களிப்புகளையும் சேர்த்து சுமார் ஏழரை இலட்சம் ரூபா பெறுமதியான உள்ளகக் கட்டமைப்பு வசதிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. பாடசாலை அபிவிருத்தி சங்கத்தின் உதவியுடன் உடற்பயிற்சி முற்றமொன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

2011இல் ஏ.எப். மஹீசா எனும் மாணவி மாவட்ட விளையாட்டுப் போட்டியில் இரண்டு முதலிடங்களைப் பெற்றுக் கொண்டார். அல்அஷ்றக் தேசிய பாடசாலையினதும், அல் மதினா மகா வித்தியாலயத்தினதும் ஊட்டல் பாடசாலைகளில் ஒன்றான இப்பாடசாலையில் தரம் 5 வரை 283 மாணவர்கள் கல்வி கற்கின்றனர்.

08. கமு/ அல்-மதீனா மகா வித்தியாலயம்

மக்கள் தொகை அதிகரிக்கவே நிந்தவூர் நான்காம், ஐந்தாம் பிரிவுகளில் வாழும் சிறுவர்களுக்கு ஒரு பாடசாலை அவசியமானது. இதனை உணர்ந்த மர்ஹூம்களான எஸ். எச்.எல்.இப்ராஹீம் (அதிபர்), எஸ்.கே. மீராலெப்பை (வழக்கையா), எஸ்.எச்.எல். முகைதீன் (அக்கிராசனார்) ஆகியோரின் பெரு முயற்சியால் அரச காணியில் ஓலைக் கொட்டகை ஒன்று அமைக்கப்பட்டு 'நிந்தவூர் நான்காம் குறிச்சி அரசினர் முஸ்லிம் கலவன் பாடசாலை' எனும் பெயரில் 1959.09.10இல் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது.

**அதிபர்களும் அவர்கள் காலத்தில் இடம்பெற்ற
முக்கிய நிகழ்வுகளும், சேவைகளும்**

மர்ஹூம் ரி.ஏ. ஹமீட் (1959.09.01 - 1959.12.31)

60 மாணவர்களுடன் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்ட இப்பாடசாலையின் தற்காலிக அதிபராக இவர் பொறுப்பேற்று பாடசாலையை நிலைநிறுத்துவதற்கான ஆரம்பக்கட்ட முயற்சிகளை திறம்பட மேற்கொண்டிருந்தார். இவர் இடமாற்றம் பெற்றுச்செல்ல இப்பாடசாலையின் இரண்டாவது அதிபராக மர்ஹூம் எம். ஆதம்பாவா அவர்கள் கடமையேற்றார்.

மர்ஹூம் எம். ஆதம்பாவா (1960.01.01 - 1962.12.31)

இரண்டாவது சேவைக்காலம்: (1965.07.01 - 1970.06.30)

முதலாவது நிரந்தர அதிபரான இவர் மாணவர்களின் எண்ணிக்கையை அதிகரிப்பதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொண்டார். தரம் 3 வரை வகுப்புகள் நடாத்தப்பட்டன. இவரது இரண்டாவது சேவைக்காலத்தில் சுற்றுவேலி அமைக்கப்பட்டது. இவரைத் தொடர்ந்து மூன்றாவது அதிபராக

மர்ஹூம் யூ.எல்.இஸ்மாயில் மரைக்கார் (1963.01.01 - 1964.04.30) அவர்கள் பொறுப்பேற்றார். இப்பாடசாலையின் பௌதீகவள, கல்வி அபிவிருத்திக்காக சுமார் ஒரு வருடம் அர்ப்பணிப்புடன் செயற்பட்ட இவர் 1964.04.30இல் இடமாற்றம் பெற்றுச்சென்றார். இதனைத் தொடர்ந்து நான்காவது அதிபராக

அல்ஹாஜ் எஸ்.எச்.எல்.ஏ. கபூர் (1964.05.01 - 1965.06.30)

இரண்டாவது சேவைக்காலம்: (1970.07.01 - 1989.08.24)

பதவியேற்றார். 'இப்பாடசாலையின் பிதாவாக' பலராலும் நன்றியுடன் நினைவு கூரப்படும் இவரது சேவைக் காலத்தில் பாடசாலை பல துறைகளிலும் முன்னேற்றம் கண்டது. ஆயினும் 1970இல் அப்போதைய கல்வி அமைச்சர் திரு ஐ.எம்.ஆர்.ஏ. ஈரியகொல்ல அவர்களின் திட்டப்படி 7ஆம் தர வகுப்பிலிருந்து தொடர முடியாத நிலை ஏற்பட்டது. 40' X 20' அளவுடைய நிரந்தரக் கட்டிடத்துடன் இணைத்து இரண்டு வகுப்பறைகள் பெற்றார். ஆசிரிய சங்கத்தின் முயற்சியில் இவை அமைக்கப்பட்டன. 6 தொண்டர் ஆசிரியர்களுக்கு அம்பாரைக் கல்விக் காரியாலயத்தின் மூலம் நியமனக் கடிதம் பெற்றுக் கொடுக்கப்பட்டது. தற்போதைய கமு/ அல்அதான் வித்தியாலய அதிபர் உள்ளிட்ட இந்த ஆறு ஆசிரியர்களும் நிரந்தர ஆசிரியர்களாகக் கடமை பூரிகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. நிந்தவூரைச் சேர்ந்த சேர் ராசீக் எனும் பெற்றாரின் மூலமாக குடிநீருக்கான கிணறு அமைத்துக் கொடுக்கப்பட்டது. இப்பாடசாலையின் ஆங்கில ஆசிரியராகக் கடமையாற்றிய அல்ஹாஜ் ஐ.எம். முஸ்தபா (கணக்காளர்) அவர்களின் முயற்சியின் பேரில் மூன்று நிரந்தரக் கட்டிடங்களுக்கு மின்சார வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்பட்டதுடன் பாடசாலை சுற்றுமதிலும் அமைக்கப்பட்டது. மேலும் 40' X 20' அளவுடைய கட்டிடம் புனருத்தாபனம் செய்யப்பட்டது. கல்முனை பிரதம கல்விக் காரியாலய மேற்பார்வைத் தரிசிப்பின்போது முகாமைத்துவ செயற்பாட்டின் அடிப்படையில் இப்பிரதேசத்தின் முதல்தரப் பாடசாலையாகப் போற்றப்பட்டு, சம்பவத் திரட்டுப் புத்தகத்திலும் குறிப்பெழுதப்பட்டது. 1981ஆம் ஆண்டில் புலமைப்பரிசில் பரீட்சையில் முதல் முதலாக செல்வி ஹுஸ்னா எனும் மாணவி சித்தி பெற்றார். அதிபரின் இடைவிடாத முயற்சியால் 1986

இல் 15 மாணவர்கள் இப்பரீட்சையில் சித்தியடைந்தனர். இது அந்நாளில் ஒரு சாதனையாக போற்றப்பட்டது. இதனால் அதிகமான மாணவர்கள் இப்பாடசாலையில் இணைந்தனர். பாடசாலையின் பெயர் 'அல் மதீனா வித்தியாலயம்' என மாற்றப்பட்டது. 19 வருடங்கள் அதிபராக அரும் சேவையாற்றிய இவர் 1989.08.24இல் ஓய்வு பெற்றுச் சென்றார். இவரைத் தொடர்ந்து,

மர்ஹூம் எம்.எஸ். மீராசாஹிபு (1989.08.25 - 2001.05.14) அவர்கள் ஐந்தாவது அதிபராகப் பதவியேற்றார். அதிபர் அல்ஹாஜ் எஸ்.எச்.எல்.ஏ. கபூர் அவர்களினால் வளர்க்கப்பட்ட இப்பாடசாலையின் கல்வித் தரத்தினை இவர் மேலும் முன்னேற்றப் பாடுபட்டார். 1995இல் ஒன்பதாம் தரத்தினை ஆரம்பித்ததோடு 1997இல் க.பொ.த. (சா.த) வரை கற்பிக்கும் பாடசாலையாக இதனை தரம் உயர்த்தினார். இக்காலத்தில் மாணவர்கள் பரீட்சைகளில் அதிசிறந்த பெறுபேறுகளை பெற்றனர். இவரும் ஓய்வு பெற்றுச் செல்ல ஆறாவது அதிபராக,

ஜனாப் எம்.எஸ். அப்துல் சலாம் (2001.05.15 - 2001.09.09) அவர்கள் கடமையேற்று தனது குறுகிய சேவைக் காலத்தில் கல்விச் செயற்பாடுகளில் மிகுந்த அக்கறையுடன் செயற்பட்டார். இவர் இடாற்றம் பெற்றுச் செல்ல ஏழாவது அதிபராக,

மர்ஹூம் எஸ்.எல்.அப்துல் ஜப்பார் (2001.09.10 - 2004.11.21) அவர்கள் பொறுப்பேற்று, இப்பாடசாலையின் கல்வித் தரத்தை மேலும் முன்னேற்ற பல முயற்சிகளை மேற்கொண்டார். மென்மையான தன்மையும், நிதானமான போக்கும் கொண்ட இவரது காலத்தில் பாடசாலையின் நிர்வாகம் சிறப்பாக இருந்ததென பலராலும் பாராட்டிப் பேசப்பட்டது. மாணவர்கள் பரீட்சைகளில் சிறந்த பெறுபேறுகளைப் பெற்றனர். இவர் வபாத்தானைதைத் தொடர்ந்து,

ஜனாப் எம்.ரி. ஆதம் அலி (2004.11.22 - 2007.09.14) அவர்கள் எட்டாவது அதிபராக கடமையேற்றார். இவரது காலத்தில் க.பொ.த. (உ/த) பிரிவு ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது. தரம் 1C பாடசாலையாக தரமுயர்த்தப்பட்டதோடு மகா வித்தியாலயமாகவும் மாறியது. இவரைத் தொடர்ந்து உதவி அதிபராக கடமையாற்றிய ஜனாப் ஏ.இஸ்மாலெப்பை (2007.09.15 - 2008.01.31) அவர்கள் தற்காலிக அதிபராக் பணியாற்றினார். தொடர்ந்து ஒன்பதாவது அதிபராக,

அல்ஹாஜ் எஸ். அஹமது (2008.02.01 - இன்றுவரை) அவர்கள் பதவியேற்றார். இவர் "குரு பிரதீபா பிரபா" என்ற ஜனாதிபதி விருதினை எமதுாரில் முதல் முதலாகப் பெற்ற வராவார். மேலும் இஸ்ரேல் நாட்டிற்கு முகாமைத்துவப் பயிற்சிக்குச் சென்று வந்த இவ்அதிபரின் சேவைக் காலத்தில் பாடசாலை பல துறைகளிலும் முன்னேற்றம் கண்டு வருகின்றது.

2008இல் மூன்றுமாடி வகுப்பறைக் கட்டிடத் தொகுதியொன்று கிடைக்கப் பெற்றது. அதேவருடம் க.பொ.த. (சா/த) பரீட்சையில் ஏழு பாடங்களில்; 100% சித்தியினை மாணவர்கள் பெற்றனர். பரீட்சைக்குத் தோற்றிய 75 மாணவர்களில் 64 பேர் உயர்தரம் கற்பதற்கு தகைமை பெற்றதால் கல்முனை மாவட்டத்தில் இரண்டாவது சிறந்த பெறுபேற்றினைப் பெற்ற பாடசாலையாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டது.

2009இல் க.பொ.த. (உ/த) வர்த்தகப்பிரிவு ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இதே வருடம்; கலைப் பிரிவில் 3A சித்தியினை செல்வி எம்.ஐ.எப். நுஸ்கியா எனும் மாணவி பெற்றுள்ளார். 2012இல் க.பொ.த. (உ/த) வர்த்தகப் பிரிவில் 5 மாணவர்கள்; 3A சித்தி பெற்றனர். அவர்களில் எம்.எச்.எம். சாதித்தீன் என்பவர் மாவட்டத்தில் முதலாவது இடத்தினைப் பெற்றுக் கொண்டார்.

2010இல் இடம்பெற்ற கிழக்கு மாகாண மெய்வல்லுனர் போட்டியில் செல்வன் ஸ்ட்.ரி.எம்.ஆசிக் எனும் மாணவர் சம்பியனாகத் தெரிவானதுடன், அவர் 3 தங்கப் பதக்கங்களையும் பெற்றுக் கொடுத்துள்ளார். மேலும், இவர் 2012இல் அகில இலங்கை பாடசாலைகள் விளையாட்டுப் போட்டியில் குண்டு போடுதலில் தங்கப் பதக்கத்தையும் பெற்றுக் கொடுத்துள்ளார். 2013இல் கபடி அணி மாவட்டச் சம்பியனாகத் தெரிவானது. மாகாணமட்ட கணித்தல் போட்டியில் (100 Box), ரண்டு தங்கப் பதக்கங்களும் கிடைக்கப் பெற்றன. 2013இல் தேசிய மட்ட கிறாஅத் போட்டியில் எம்.எம்.வாஜிஸ் எனும் மாணவன் தங்கப் பதக்கத்தைப் பெற்றுக் கொண்டுள்ளார்.

1000 பாடசாலைகள் அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் உள்வாங்கப்பட்டுள்ள இப்பாடசாலைக்கு இரண்டு மாடி நிர்வாகக்கட்டிடத் தொகுதியும், மகிந்தோதைய விஞ்ஞான ஆய்வு கூடமும் கிடைக்கப்பெற்றுள்ளன.

இவ்வாறு பௌதீக வளத்தில் மட்டுமன்றி பாடவிதான, இணைப்பாட விதான செயற்பாடுகளில் முன்னேற்றம் கண்டுவரும் இப்பாடசாலையில் அல்ஹாஜ் எஸ்.அஹமது அதிபர் அவர்களின் தலைமையில் சிறப்பாக இயங்கி வருகின்றது.

**கமு/ அல்மதீனா ம. வித்தியாலயத்திலிருந்து
பல்கலைக்கழகம் சென்றுள்ள மாணவர்களின் எண்ணிக்கை**

ஆண்டு	பல்கலைக் கழகம் சென்றவர்கள்		
	கலை	முகாமைத்துவம்	வர்த்தகம்
2009	01		
2010			
2011	02		
2012		03	02
2013			01
மொத்தம்	03	03	03

09) கமு/ அல்-மினா வித்தியாலயம்

நிந்தவூர் வெளவாலோடை பிரதேசத்தில் மக்கள் தொகை அதிகரித்தபோது அங்கு ஒரு பாடசாலையின் அவசியம் உணரப்பட்டது. பிரதேச மக்களின் வேண்டுகோள்க்கமைவாக முன்னாள் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் மர்ஹூம் அல்ஹாஜ் எம்.எம். முஸ்தபா அவர்களின் உதவியுடன் இப்பாடசாலை 1968.01.10இல் 'வெளவாலோடை அரசினர் முஸ்லிம் கலவன் பாடசாலை' என்ற பெயருடன் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது.

அதிபர்களும் அவர்கள் காலத்தில் இடம்பெற்ற முக்கிய நிகழ்வுகளும், சேவைகளும்

அல்ஹாஜ் எஸ். ஆதம்பாவா (சாலா மாஸ்டர்) (1968.01.10 - 1968.05.31)

60 மாணவர்களையும் 2 ஆசிரியர்களையும் கொண்டு இப்பாடசாலையின் முதலாவது அதிபராக பொறுப்பேற்றார். இவர், மாணவர்கள் எண்ணிக்கையை அதிகரிப்பதற்கு முயற்சிகளை மேற்கொண்டதோடு கல்விச் செயற்பாடுகளையும் முன்னேற்றப் பாடுபட்டார். இவர் 1968.05.31இல் இடமாற்றம் பெற்றுச் சென்றார். இவரைத் தொடர்ந்து இரண்டாவது அதிபராக

அல்ஹாஜ் ரி.ஏ. ஹமீட் (1968.06.01 - 1970.05.31) அவர்கள் கடமையாற்றினார். இவரது காலத்தில் 3ஆம் வகுப்பு ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இவரைத் தொடர்ந்து திருமதி எம். மீரா உம்மா சிறிதுகாலம் பொறுப்பாசிரியையாகக் கடமையாற்றினார். இதன் பின்னர்

அல்ஹாஜ் பி. உமர் அலியார் (1970.10.23 - 1971.02.03) மூன்றாவது அதிபராகப் பொறுப்பேற்றார். இவரது காலத்தில் தரம் 4 ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இவர் 1971.02.03இல் இடமாற்றம் பெற்றுச் சென்றார். இவரைத் தொடர்ந்து

மர்ஹூம் எம். ஆதம்பாவா (பாவா மாஸ்டர்) (1971.02.04 - 1986.02.29) நான்காவது அதிபராக பொறுப்பேற்று 1986.02.29இல் ஓய்வுபெற்றுச் செல்லும்வரை 15 வருடங்கள் சிறப்பாகப் பணியாற்றினார். இவரது காலத்தில் தரம் 5 ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது. பாடசாலை பௌதீக வளத்திலும், கல்வி நடவடிக்கையிலும் பாரிய முன்னேற்றம் கண்டது. பின்னர்

அல்ஹாஜ் ஏ.எல்.எம்.அமீன் (1986.05.01 - 1990.12.31) அவர்கள் ஐந்தாவது அதிபராகப் பதவியேற்றார். இவரது சேவைக் காலம் இப்பாடசாலையின் 'பொற்காலம்' எனலாம். தரம் 5 வரை கற்பிக்கப்பட்டு வந்த இப்பாடசாலை தரம் 8 வரை கற்பிக்கும் பாடசாலையாக தரமுயர்த்தப்பட்டது. 'கழு/வெளவாலோடை அ.மு.க. பாடசாலை' என பெயர் வழங்கியதை 'கழு/அல் மினா வித்தியலாயம்' எனப் பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டது. அத்தோடு ஒரு கஸ்டப்பிரதேசபாடசாலையாகவும் அரசால் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டு மேலதிக ஊக்குவிப்புக் கொடுப்பனவை இங்கு கற்பித்த ஆசிரியர்கள் பெறவும் இவர் ஆவன செய்தார்.

இவரது காலத்தில் பல புதிய கட்டிடங்களும், சுற்று மதில், போதிய தளபாட வசதிகளும் கிடைக்கப்பெற்றன. பாடசாலையில் மாணவர் எண்ணிக்கையும், ஆசிரியர் தொகையும் அதிகரித்தன. மிகப்பிரமாண்டமான பரிசளிப்பு விழாவொன்றும் நடைபெற்றது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். மேலும் மின்மாற்றியை அமைப்பதற்கு வளவின் ஒரு பகுதியை ஒதுக்கிக் கொடுத்து இப்பாடசாலை அமைந்துள்ள பிரதேசம் மின்வசதியைப் பெற்றுக்கொள்ள இவர் உதவினார். நான்கு வருடகாலம் சேவையாற்றிய இவர் முதலாம் தர அதிபருக்கான தேர்வில் சித்தியடைந்து இறக்காமத்திற்கு கொத்தணி அதிபராக இடமாற்றம் பெற்றுச் சென்றார். இதனைத் தொடர்ந்து

அல்ஹாஜ் எம்.எம்.றஹீம் (1991.01.01 - 1994.10.04) அவர்கள் ஆறாவது அதிபராக இப்பாடசாலையைப் பொறுப்பேற்றார். இவரது காலத்தில் புலமைப் பரிசில் பரீட்சையில்

அதிகமான மாணவர்கள் சித்தியடைந் தார்கள். வகுப்பறைக்கான இரண்டு கட்டிடங்கள் கட்டி முடிக்கப்பட்டன. இவரும் 1994.10.04இல் இடமாற்றம் பெற்றுச் சென்றார். ஏழாவது அதிபராக

ஜனாப் எம்.எஸ்.ஏ. சலாம் (1994.10.05 - 2001.04.30) அவர்கள் பதவியேற்றார். இவரது சேவைக் காலத்தில் 1996இல் தரம் 9 ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது. 1998இல் க.பொ.த. (சா/த) தரமும் இப்பாடசாலையில் ஏற்படுத்தப்பட்டது. இவ்வருடம் பரீட்சைக்குத் தோற்றிய 22 மாணவர்களில் 19 பேர்கள் உயர்தரத்திற்கு தகைமை பெற்றிருந்தனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். 2001.04.30இல் இவர் வேறு பாடசாலைக்கு இடமாற்றம் பெற்றுச் செல்ல எட்டாவது அதிபராக

ஜனாப் எம்.எம்.ஏ.கபூர் (2001.05.02 - 2010.02.20) அவர்கள் கடமையேற்றார். கல்வி முகாமைத்துவ பயிற்சிக்காக மலேசியா, தாய்லாந்து போன்ற நாடுகளுக்குச் சென்று வந்த அவ்வதிபரின் காலத்தில் இப்பாடசாலையின் கல்வி அபிவிருத்திக்காகவும், பௌதீக வள முன்னேற்றத்திற்காகவும் பல செயற்றிட்டங்கள் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டன.

- மாணவர்களின் கற்றல் மேம்பாட்டை அதிகரிக்கும் பொருட்டு எழுத்தறிவு வகுப்புகள் (Catch of Education) மாலை நேரங்களில் நடாத்தப்பட்டன.
- மாணவர்களின் வரவினையும், வகுப்பில் தரித்திருப்பதையும் மேம்படுத்தும் பொருட்டு 'போசாக்கு உணவூட்டல் நிகழ்ச்சித் திட்டம்' மேற்கொள்ளப்பட்டது.
- கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களுக்கு கஸ்டப் பிரதேசக் கொடுப்பனவு பெற்றுக் கொடுக்கப்பட்டது.
- ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கியின் உதவியுடன் கற்றல் வள நிலையம் (LRC) என்று பெற்றுக் கொடுக்கப்பட்டது.
- 30 மாணவர்கள் கற்கக்கூடிய கணனி வள நிலையம் (CLC) உன்று பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டது.
- Goal - SriLanka நிறுவனத்தின் உதவியுடன் 105'X35' விஸ்தீரணம் கொண்ட மூன்று மாடிக் கட்டிடமொன்று பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டது.
- நவீன வசதிகளுடன் கூடிய க.பொ.த. (சா/த) வகுப்புகளுக்குரிய விஞ்ஞான ஆய்வு கூடம் உன்றும் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டது.
- மாகாண கல்வித் திணைக்களத்தின் உதவியுடன் 72'X 25' அளவுள்ள மேலுமொரு மூன்றுமாடிக் கட்டிடத்தொகுதி கிடைக்கப் பெற்றது.
- சுற்றிவர கல் மதில் இடப்பட்டு பிரதான வாயிலும் அமைக்கப்பட்டது
- சுனாமி அனர்த்தம் காரணமாக சிலகாலம் முழுநேர அகதி முகாம் அமைக்கப்பட்டது. இந்த வேளையில் இருநேரப் பாடசாலையாக செயற்பட்டது.

இவ்வாறு சுமார் 9 வருடங்கள் அர்ப்பணிப்புடன் கடமையாற்றிய இவரும் 2010.02.20 இல் இடமாற்றம். பெற்றுச் செல்ல சிறிது காலம் ஜனாப் ஏ.எம்.எம்.பாறாக் பொறுப்பதி பராகக் கடமையாற்றினார். இவரைத் தொடர்ந்து ஒன்பதாவதாக தற்போதைய அதிபர்

ஜனாப் எம்.எல்.எம்.நிஹாருதீன் (2011.01.06 - இற்றைவரை) அவர்கள் பொறுப்பேற்றார். இவரது தலைமையில் இப்பாடசாலை சிறப்புற இயங்கி வருகின்றது.

10) கழு/ அறபா வித்தியாலயம்

நிந்தவூரில் சனத்தொகைப் பெருக்கம் அதிகமாகவே, பாடசாலைகளும் அதிகரிக்கத் தொடங்கின. இந்தவகையில் அல் மதீனா மகா வித்தியாலயத் திற்கும் மினா வித்தியாலயத்திற்கும் இடைப்பட்ட பகுதிக்கு பாடசாலையொன்றின் அவசியம் உணரப்பட்டது. இதனால் நிந்தவூர் 6ஆம் பிரிவு கிராம அபிவிருத்திச் சங்கம் (RDS) தமக்குச் சொந்தமான கட்டிடத்தினை பாடசாலை அமைப்பதற்காக வழங்க முன்வந்தது. இக்கட்டிடத்தில் அன்றைய பாராளுமன்ற உறுப்பினர் டொக்டர் எம்.ஏ.எம். ஜலால்ஜன் அவர்களின் உதவியுடன் 'ஆலையடித் தைக்கியா அரசினர் முஸ்லிம் கலவன் பாடசாலை' எனும் பெயரில் 1980.04.21இல் இப்பாடசாலை ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது.

அதிபர்களும் அவர்கள் காலத்தில் இடம்பெற்ற முக்கிய நிகழ்வுகளும், சேவைகளும்

ஜனாப் எம்.சி.எம். பர்ஹான் (1980.04.21 - 1980.05.14)

இப்பாடசாலையின் முதலாவது ஆசிரிராகவும் தற்காலிக அதிபராகவும் பொறுப்பேற்ற இவர், குறுகிய காலத்தில் இடமாற்றம் பெற்றுச்சென்றார். இதனால் இரண்டாவது அதிபராக,

மர்ஹூம் ஏ.எல்.எம். இப்நாஹீம் (1980.05.15 - 1995.10.09) அவர்கள் வேலியே இல்லாத வெட்டவெளியில் கிராம அபிவிருத்திச் சங்க கட்டிடத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருந்த பாடசாலையைப் பொறுப்பேற்றார். இரண்டாம் தரத்தினை ஆரம்பிக்கும் முகமாக தற்காலிக ஓலைக் கொட்டிலொன்றை பெற்றோரின் உதவியுடன் அமைத்தார். இவரின் விடா முயற்சியால் 1984இல் சுற்றிவர மதில் கட்டப்பட்டதோடு 'அறபா வித்தியாலயம்' என்று பெயர் மாற்றமும் செய்யப்பட்டது.

அக்காலப்பகுதியில் வலயக் கல்விப் பணிப்பாளராக பணியாற்றிய ஜனாப் எம். ஏ.சி. காதர் முகைதீன் அவர்களின் துணையுடன் 05 வகுப்பறைக் கட்டிடங்கள், காரியாலயம், குழாய் நீர் வசதி, மின்சார வசதி, சிறுவர் பூங்கா என்பன போன்ற வசதிகளைப் பெற்றுக் கொடுத்தார். தவிர இப்பாடசாலையின் பௌதீக வள முன்னேற்றத்திலும் கல்வி அபிவிருத்தியிலும் மிகவும் அக்கறையோடு செயற்பட்டு பாடசாலையை முன்னேற்றகரமாக வழிநடாத்திச் சென்ற இந்த அதிபர் 1995.10.04இல் சேவையில் இருந்து ஓய்வு பெற்றார். இதனால் முன்றாவது அதிபராக

மர்ஹூம் எஸ்.எல்.ஏ.ஜப்பார் (1996.01.01 - 2001.09.10) அவர்கள் பதவியேற்றார். இவர் இப்பாடசாலை அதிபராகக் கடமையேற்ற அதே ஆண்டில் 6ஆம் வகுப்பு ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது. 1999இல் தரம் 9 வரையான இடைநிலைப் பாடசாலையாக இது தர முயர்த்தப்பட்டது. இப்பாடசாலையின் பெளதீகவள முன்னேற்றத்திலும், கல்வி வளர்ச்சியிலும் முனைப்புடன் சேவை செய்த இவரும் இடமாற்றம் கிடைத்ததினால் இப்பாடசாலையை விட்டுச் சென்றார். இதனைத் தொடர்ந்து நான்காவது அதிபராக,

ஜனாப் எம்.எஸ்.அப்துல் சலாம் (2001.09.11 - 203.01.24) அவர்கள் கடமையேற்றார். இவரது காலத்தில் மாணவர்கள் புலமைப்பரிசில் பரீட்சையில் சித்தியடைந்தனர். இப்பாடசாலை வளர்ச்சியில் மிகுந்த அர்ப்பணிப்போடு செயற்பட்ட இவரும் இடமாற்றம்

கிடைத்துச் சென்றதால் திருமதி உம்மு சல்மா ஹாலிதீன் அவர்கள் பொறுப்பதிபராக சிறிது காலம் சேவையாற்றினார். பின்னர்;

அல்ஹாஜ் யூ.எல்.ஏ. முபாறக் (2003.04.09 - 2010.12.02) அவர்கள் ஐந்தாவது அதிபராக பொறுப்பேற்றார். இவரது காலத்தில் இப்பாடசாலை வரலாற்றில் முதல் முதலாக இல்ல விளையாட்டுப்போட்டி நடாத்தப்பட்டது. கௌரவ அமைச்சர் ஏ.எல்.எம். அதாவுல்லா அவர்களின் நிதிஒதுக்கீட்டில் இரண்டு மாடிக் கட்டிடமொன்று இப்பாடசாலைக்குக் கிடைக்கப் பெற்றது. சிறந்த நிர்வாகக் நடைமுறைகளை உருவாக்கி பாடசாலையை முன்னேற்றப் பாதையில் கொண்டுவரும்போது 2010.12.05 இல் இவருக்கும் இடமாற்றம் கிடைத்தது. இந்நிலையில் சிரேஷ்ட ஆசிரியர் ஏ.றகுமத்துல்லாஹ் அவர்கள் தற்காலிக அதிபராகப் 2010.12.03 முதல் 2011.03.31 வரை கடமையாற்றினார். தொடர்ந்து,

ஜனாப் ஏ.எம்.எம். பாறாக் (2011.04.01 - 2014.02.16) அவர்கள் அதிபராகப் பதவியேற்றார். இவரது பதவி காலத்தில் மாணவர்கள் தொகை அதிகரித் ததோடு, பாடவிதான, இணைப் பாடவிதான செயற்பாடுகளிலும் மாணவர்கள் நல்ல அடைவுகளைப் பெற்றனர். இவரும் இடமாற்றம் பெற்றுச் செல்லவே சிரேஷ்ட ஆசிரியர் எஸ்.எம். எம். அன்சார் தற்காலிக அதிபராகப் பொறுப்பேற்றார். இதன் பின்னர்,

ஜனாப் எம்.ஹபீபுள்ளாஹ் (2014.02.19 - இற்றைவரை) எழுவது அதிபராக பதவியேற்றுள்ள தற்போதைய அதிபரான இவர் இப்பாடசாலையை சிறந்த முறையில் முன்னேற்றப் பாதையில் வழிநடாத்திச் செல்கின் றார்.

11. கமு/ அல்-பதுரியா வித்தியாலயம்

நிந்தவூர் றகுமானியாபுர பகுதியில் பாடசாலையொன்று அவசியமென இப்பிரதேச மக்கள் முஸ்லிம் காங்கிரசின் ஸ்தாபகத் தலைவரும் முன்னாள் அமைச்சருமான மாமனிதர் எம்.எச்.எம். அஷ்ரப் அவர்களிடத்தில் கோரிக்கை விடுத்திருந்தனர். இதன் பயனாக 1986.02.21 இல் தற்காலிக ஓலைக் கொட்டிலொன்றில் 37 மாணவர் களுடன் இப்பாடசாலை ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது. இப்பாடசாலையை மர்ஹூம் எம்.எச்.எம். அஷ்ரப் அவர்களே திறந்து வைத்தார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

அதிபர்களும் அவர்கள் காலத்தில் இடம்பெற்ற முக்கிய நிகழ்வுகளும், சேவைகளும்

ஜனாப் எம்.எஸ்.ஏ.சலாம் (1990.02.21 - 1994.10.05)

இவரது காலத்தில் முதலாவது வகுப்பறைக் கட்டிடத் தொகுதி அமைக்கப் பட்டது. போதுமான பௌதீக வசதியோ, ஆசிரிய ஆளணியோ இல்லாத நிலையில் தொண்டர் ஆசிரியர்களைக் கொண்டு இப்பாடசாலையின் வளர்ச்சிக்கு அர்ப்பணிப்புடன் செயலாற்றிய இவர் 1994.10.05இல் இடமாற்றம் பெற்றுச் சென்றார். இதனைத் தொடர்ந்து இப்பாடசாலையின் இரண்டாவது அதிபராக,

அல்ஹாஜ் எம்.எம்.ஏ.கபூர் (1994.10.06 - 2001.02.01)

அவர்கள் கடமையேற்றார். இவரது காலத்தில் தரம் ஐந்து வரை வகுப்புகள் நடாத்தப்பட்டன. வகுப்பறைக் கட்டிடங்கள், அதிபர் காரியாலயம், குடிநீர் வசதிகள் என்பன

கிடைக்கப் பெற்றன. சுற்றிவர மதில் கட்டப்பட்டு வாயில் கதவும் நிறுவப்பட்டது. முதல் தடவையாக மாணவியொருவர் புலமைப் பரிசில் பரீட்சையில் சித்தியடைந்தார். பின்னர் முன்றாவது அதிபராக.

அல்ஹாஜ் எம்.பி.ஏ.லாபீர் - (2001.05.02 - 2011.10.16)

அவர்கள் பொறுப்பேற்றார். இவரது ஆரம்ப நடவடிக்கையாக கௌரவ அமைச்சர் ஏ.எல்.எம். அதாவுல்லா, பாராளுமன்ற உறுப்பினர் எம்.ரி. ஹசன் அலி ஆகியோரின் நிதி ஒதுக்கீட்டில் பாடசாலையைச் சுற்றி மதில் அமைக்கப்பட்டது. கல்வி நடவடிக்கைகளும் மேம்படுத்தப்பட்டன.

இந்நிலையில் 2004.12.26இல் சுனாமி அனர்த்தம் காரணமாக இப்பாடசாலை முற்றாக சேதமடைந்தது. இதனால் அல்மதீனா மகா வித்தியாலயத்தில் பின்னரேப் பாடசாலையாக 2005, 2006 ஆகிய வருடங்களில் இயங்கியது. 2007இல் அறபா வித்தியாலயத்தில் பின்னரே பாடசாலையாகவும் 2008இல் தற்காலிக கொட்டில்கள் அமைக்கப்பட்டு காலை நேரப் பாடசாலையாகவும் 2009 ஜூலை மாதம் வரை இயங்கியது.

இதேவேளை பழைய பாடசாலை அமைந்திருந்த இடத்தில் புதிதாக கட்டிடங்களை அமைப்பதற்குரிய முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. கண்டி டிறினிட்டிக் கல்லூரியின் பாடசாலை சமூகத்தினரால் நவீன வடிவில் பாடசாலையை மீளமைப்புச் செய்வதற்கான அத்திவார வேலைகள் தொடங்கப்பட்டன. எனினும் குறித்த அமைப்பினர் இவ்வேலைத் திட்டத்தினை கைவிட்டனர். இந்நிலையில் UNICEF நிறுவனத்தினர் இதனைக் கையேற்று வகுப்பறைகள், கணணிகூடம், கூட்ட மண்டபம், நடன அறை என்பன போன்ற சகல வசதிகளையும் உள்ளடக்கிய கட்டிடத் தொகுதியொன்றையும், சுற்றுமதில் போன்றவற்றையும் மிக அழகிய வடிவில் அமைத்துக் கொடுத்தனர். இவரைத் தொடர்ந்து நான்காவதாக தற்போதைய அதிபர்.

04) ஜனாப் ஏ.எம். நஸீர் (2011.10.17 - இற்றைவரை)

அவர்கள் பதவியேற்றார். 5000 பாடசாலைகள் அபிவிருத்தித் திட்டத்தில் உள்வாங்கப்பட்டுள்ள இப்பாடசாலை இவரின் தலைமையில் 8 ஆசிரியர்களுடன் சகல துறைகளிலும் முன்னேற்றம் கண்டு வருகின்றது.

12) கழு/ அட்டப்பள்ளம் சஹீதா வித்தியாலயம்

அட்டப்பள்ளம் பிரதான வீதிக்கருகில் முஸ்லிம் குடியிருப்புக்கள் அதிகரித்தன. இங் குள்ள சிறுவர்கள் நீண்ட தூரம் பயணித்தே பாடசாலைக்கு செல்ல வேண்டியதாக இருந்தது. கிராம அபிவிருத்திச் சங்கத்தினர் அப்போதைய பிரதேச செயலாளராக இருந்த அல்ஹாஜ் ஏ.எல். இப்றாஹீம் அவர்கள் ஊடாக இப்பிரதேசத்தில் பாடசாலையொன்றை அமைப்பதற்கு முயற்சிகளை மேற்கொண்டு வந்தனர். இங்கு அரசு காணிகள் இல்லாத காரணத்தால் இம்முயற்சிகள் வெற்றியளிக்கவில்லை.

இந்நிலையில் முன்னாள் பாராளுமன்ற உறுப்பினரும், அமைச்சருமான அல்ஹாஜ் எம்.எம். முஸ்தபா அவர்கள் தமது மனைவிக்குச் சொந்தமான கால் ஏக்கர் காணியினை பாடசாலையை நிறுவுவதற்காக அன்பளிப்புச் செய்தார். இந்த காணியில் தற்காலிக ஓலைக் கொட்டிலொன்று அமைக்கப்பட்டு இப்பாடசாலை 1993.07.26இல் திறந்து வைக்க

கப்பட்டது. காணியை வழங்கியவரின் பெயரினையே பாடசாலைக்குச் சூட்ட வேண்டுமெனும் தீர்மானத்திற்கு அமைவாக 'சஹீதா வித்தியாலயம்' என பெயரிடப்பட்டது.

அதிபர்களும் அவர்கள் காலத்தில் இடம்பெற்ற முக்கிய நிகழ்வுகளும், சேவைகளும்

அல்ஹாஜ் ஏ.எம்.எம். இஸ்மாயில் (1993.07.27 - 1997.06.19) இவர் அதிபர் கடமையை பொறுப்பேற்றதும் இப்பாடசாலையினை நிலைநிறுத்துவதற்கான முயற்சிகளில் ஈடுபட்டார். சிறு பற்றைக்காடாக இருந்த பாடசாலை வளவினை தமது சொந்தச் செலவில் செப்பனீட்டு தற்காலிக ஓலைக் கட்டிடம் ஒன்றை அமைத்து வகுப்புகள் இடம்பெற வழிவகுத்தார். இவர் தனது அயராத முயற்சியின் மூலம் 125' X 25' விஸ்தீரணமுள்ள வகுப்பறைக் கட்டிடத் தொகுதி ஒன்றையும், நிருவாகக் கட்டிடத் தொகுதியையும் பெற்றுக்கொடுத்தார். 1995இல் மாகாணக் கல்விப் பணிப்பாளர் திரு.கே. தியாகராஜா பாடசாலைக்கு விஜயம் செய்து இந்த அதிபரின் சேவையைப் பாராட்டினார். இரவு, பகல் பாராது இப் பாடசாலையின் முன்னேற்றத்திற்காக பாடுபட்ட இவர் 1997.06.19இல் இடமாற்றம் பெற்றுச் சென்றார். இதன்பின்னர் இரண்டாவது அதிபராக,

மர்ஹூம் எஸ்.எல். அசனார் (1997.06.20 - 1998.02.17) அவர்கள் பொறுப்பேற்று கல்வி அபிவிருத்தியில் மிகுந்த கவனம் செலுத்தினார். தொடர்ந்து,

அல்ஹாஜ் யூ.எல்.எம். முபாறக் (1998.02.18 - 2002.06.24) அவர்கள் மூன்றாவது அதிபராக கடமையேற்றார். இவரது காலத்தில் 6ஆம் தரம் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது. பாடசாலை கீதமும் உருவாக்கப்பட்டது. பாடவிதான, இணைப்பாட விதான செயற்பாடுகளில் சிறப்பான முன்னேற்றம் காணப்பட்டது. இவர் இடமாற்றம் பெற்றுச்செல்ல நான் காவது அதிபராக,

ஐனாப் எஸ்.ஏ.எம்.எஸ். இஸ்மாயில் மௌலானா (2002.06.25 - 2012.02.13)

அவர்கள் பொறுப்பேற்றார். நூலகம், கணணி கூடம், ஆய்வு கூடம், அதிபர் காரியாலயம் என்பன போன்ற பெளதீக வசதிகள் இவரது காலத்தில் மேம்படுத்தப்பட்டன. கல்வி நடவடிக்கைகளை மேம்படுத்துவதற்கு இவரும் அதீத அக்கறையுடன் செயற்பட்டார். 2012.02.13ல் இவர் ஓய்வு பெற்றுச் சென்றார். தொடர்ந்து ஐந்தாவது அதிபராக,

ஐனாப் ஏ. முகம்மது அன்வர் (2012.02.14 - இற்றைவரை) அவர்கள் கடமையேற்றார். 5000 பாடசாலைகள் அபிவிருத்தி செய்யும் திட்டத்தில் இப்பாடசாலை உள்ளவாங்கப்பட்டது. இதன் பயனாகக் கிடைத்த ஐந்து இலட்ச ரூபாவின் உதவியுடன் உள்ளகக் கட்டுமானங்கள் அபிவிருத்தி செய்யப்பட்டன. மீதமாக இருந்த சுற்று மதில் கட்டப்பட்டு மாகாண சபை உறுப்பினர் அல்ஹாஜ் ஆரிப் சம்சுதீன் அவர்களின் நிதி ஒதுக்கீட்டில் வாயில் கதவு அமைக்கப்பட்டுள்ளது. டொக்டர் எம்.சஹீட் (முன்னாள் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் எம். எம்.முஸ்தபா அவர்களின் மருமகன்) அவர்களின் உதவியுடன் காரியாலயக் கட்டிடம் மறுசீரமைக்கப்பட்டுள்ளது. தற்போது தரம் 9 வரை வகுப்புகள் நடாத்தப்படும் இப்பாடசாலை சகலதுறைகளிலும் முன்னேற்றம் கண்டு வருகின்றது.

13) கமு/ அல்-அதான் வித்தியாலயம்

நிந்தவூர் 4ஆம் பிரிவில் கடற்கரையை அண்டிய பகுதியில் பாடசாலையொன்றை அமைக்க வேண்டுமென்று அப்பிரதேச கிராம முன்னேற்றச் சங்கத்தினர் முயற்சி எடுத்தனர். இவர்கள் எடுத்த நடவடிக்கைகளின் காரணமாக 1996.02.01ஆம் திகதியில் இப் பாடசாலை தொடங்கி வைக்கப்பட்டது.

அதிபர்களும் அவர்கள் காலத்தில் இடம்பெற்ற முக்கிய நிகழ்வுகளும், சேவைகளும்

ஜனாப் ஏ.ஐ.அகமட்அன்வர் (1996.02.01 - 1998.02.17) இவர், 18 மாணவர்களுடனும், ஒரு ஆசிரியையுடனும் முதலாவது அதிபராக பொறுப்பேற்றார். பாடசாலையை நிலை நிறுத்துவதற்கான முயற்சிகளை இவர் மேற்கொண்டார். இவரது காலத்தில் தரம் 3 வரை வகுப்புகள் நடத்தப்பட்டன. இவர் 1998.02.17இல் இடமாற்றம் பெற்றுச் சென்றார். தொடர்ந்து,

ஜனாப் எஸ்.எல்.அசனார் (1998.02.18 - 2005.02.29) அவர்கள் இரண்டாவது அதிபராக பொறுப்பேற்றார். இவரது காலத்தில் பாடசாலைக்கான வகுப்பறைக் கட்டிடத் தொகுதி யொன்று கிடைத்தது. மாணவர் எண்ணிக்கை அதிகரிக்கவே ஆசிரிய ஆளணியும் 08 ஆக உயர்ந்தது. சுனாமியால் இப்பாடசாலை முற்றாக அழிவுற்றதால் அல்-மதீனா மகாவித் தியாலயத்தின் கட்டிடமொன்றில் தற்காலிகமாக இயங்கத் தொடங்கியது. இந்நிலையில் இவர் 2005.03.29இல் ஓய்வு பெற்றார். மூன்றாவதாக தற்போதைய அதிபர்,

திருமதி ஏ.எம்.சலீம் (2005.06.01 - இற்றைவரை) அவர்கள் பதவியேற்றார். இவரது காலத்தில் இப்பாடசாலைக்கென நிக்கவரட்டிய “Rotary Club” மூன்று மாடிகள் கொண்ட கட்டிடமொன்றை அல்மதீனா மகா வித்தியாலயத்தின் காணியில் அமைத்துக் கொடுத்தது. இவரது முயற்சிகளால் புலமைப்பரிசில் பரீட்சையில் மாணவர்கள் சித்தியடைந்து வருகின்றனர். விசேட தேவையுள்ள மாணவர்களுக்கான கல்வி வகுப்பும் இங்கு ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டுள்ளது. இன்று இப்பாடசாலை வளர்ச்சிப் பாதையில் முன்னோக்கிச் செல்கின்றது.

14. கமு/ ஜேர்மன் நட்புறவு ஆரம்பப் பாடசாலை

சுனாமியின் பின்னர் அரசடித் தோட்டப் பிரதேசத்தில் குடியேறிய மக்களின் நலன் கருதி கௌரவ பாராளுமன்ற உறுப்பினர் அல்ஹாஜ் எம்.சி. பைசால் காசீம் அவர்களின் முயற்சியால் ஜேர்மன் நாட்டின் தொண்டு நிறுவனமான “HelpAliance” இன் உதவியுடன் கட்டப்பட்ட இப்பாடசாலை 09 மாணவர்களுடன் 2007.01.01இல் ஆரம்பித்து வைக்கப் பட்டது.

அதிபர்களும் அவர்கள் காலத்தில் இடம்பெற்ற முக்கிய நிகழ்வுகளும், சேவைகளும்

01) **ஜனாப் ஏ.எல்.யா.கூப் (2007.01.01 - 2013.06.20)**

இவரது காலத்தில் சகல வசதிகளுடன் இப்பாடசாலையை மேற்படி அரசு சார்பற்ற

நிறுவனம் அமைத்துக் கொடுத்தது. 2008இல் தரம் 3 வரை வகுப்புகள் நடாத்தப்பட்டன. 2010இல் ஐந்தாம் தரம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. ஆரம்ப அதிபரான இவர் இப்பாடசாலை மாணவர்களின் கல்வி, ஒழுக்க முன்னேற்றத்திற்காக பல செயல்திட்டங்களை அமுல் படுத்தினார். மாலைநேர விசேட வகுப்புகளையும் நடாத்தினார். இங்குள்ள மாணவர்கள் ஆரம்ப வகுப்புகளிலேயே கணணி அறிவினை பெறுவதற்கும் வழிவகுத்தார். சுற்று வர மதில்களும் அமைக்கப்பட்டன. இரவு பகலாக இப்பாடசாலையின் முன்னேற்றத்திற்காக உழைத்த இவர் 2013.06.20இல் ஓய்வுபெற்றார். தொடர்ந்து

ஐனாப் ஏ.எம்.ஹசன் (2013.06.21 - 2013.10.06) பதிலதிபராகக் கடமையேற்றார். இவருக்குப் பின்னர், **ஐனாப் எம்.ஏ.எஸ்.முகம்மது அன்வர் மௌலவி (2013.10.07 - இற்றைவரை)** அவர்கள் மூன்றாவது அதிபராக பொறுப்பேற்றுள்ளார். இவரது தலைமையில் இப்பாடசாலை சிறப்பாக இயங்குகிறது.

சீ.ஓ. லெஸ்தகீர் சர்வதேச கல்லூரி

இப்பிரதேசத்திலே ஆங்கிலமொழி முஸ்லிம் பாடசாலையாக தொடங்கப்பட்ட அல் அஷ்றக் தேசிய பாடசாலை அரசு கொள்கைக்கமைவாக தமிழ் மொழி மூலப்பாடசாலையாக நிலைபெற்றது. இதன்பின்னர் நிந்தவூரில் பலராலும் ஆங்கில மொழி மூலப் பாடசாலையொன்றை அமைப்பதற்கு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்தன. இந்நிலையில் சுங்கப் பணிப்பாளர் அல்ஹாஜ் ஓ.எல்.சப்ரி இஸ்மத் அவர்கள் இப்பாடசாலையை 2004.01.17இல் ஆரம்பித்து வைத்தார். அவரது தந்தையான சீ.ஓ. லெஸ்தகீர் அவர்கள் நிந்தவூரின் கல்வி வளர்ச்சிக்கு குறிப்பாக பிரதேசத்தின் ஆங்கிலக்கல்வி முன்னேற்றத்திற்கு ஆற்றிய சேவையை நினைவுகூரும் வகையில் அன்னாரது பெயர் இச்சர்வதேச கல்லூரிக்குச் சூட்டப்பட்டுள்ளது.

நான்கு மாடிகள் கொண்ட இத்தனியார் கல்லூரியில் வகுப்பறைகள், விஞ்ஞான கூடம், கணணி கூடம், நூலகம், காரியாலயம் என சகல வசதிகளும் காணப்படுகின்றன. தற்போது தரம் ஒன்று முதல் 11 வகுப்பு வரை நடாத்தப்படுகின்ற இப்பாடசாலையில் க.பொ.த. (உ/த) வரை கற்பிப்பதற்குரிய ஏற்பாடுகளும் செய்யப்பட்டுள்ளன.

இக்கல்லூரியின் முகாமைத்துவ பணிப்பாளராக முன்னாள் வடக்கு கிழக்கு மாகாண கல்விப் பணிப்பாளர் அல்ஹாஜ் ஐ.எம். இஸ்ஸதீன் அவர்கள் பணியாற்றுகின்றார். இவருடன் 23 ஆசிரியர்களையும் 270 மாணவர்களையும் கொண்டு வெற்றிகரமாக இக்கல்லூரி இயங்கி வருகின்றது.

முடிவுரை:

மேற்படி பாடசாலைகள் அனைத்தும் வருடாந்தம் பல்கலைக்கழகங்கள், கல்வியியல் கல்லூரிகள், தொழிநுட்பக் கல்லூரிகள் போன்றவற்றுக்கு நூற்றுக்கணக்கானவர்களை அனுப்பிக்கொண்டிருக்கின்றன. எட்டாத தொலைவிலிருந்த பல்கலைக்கழகங்கள், முஸ்லிம் காங்கிரஸின் ஸ்தாபகரும், புனர்வாழ்வு புனர்நிர்மாண, கப்பல்துறை அமைச்சருமாக இருந்த மர்ஹூம் எம்.எச்.எம். அஷ்ரப் அவர்களால் எமது எல்லைக்கோட்டிலுள்ள ஒலுவில் கிராமத்தில் தென்கிழக்கு பல்கலைக்கழகம் என்றபெயரோடு ஆரம்பிக்கப்பட்ட தால் பட்டதாரிகள் இல்லாத வீடேயில்லை என்ற நிலைக்கு எம்முர்க்கல்வியும் வளர்ச்சி அடைந்திருப்பது புகழுக்குரிய விடயமே. இதனால் இலவசக் கல்வியின் தந்தை

CWW. கன்னங்கரா அவர்களும், தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழக ஸ்தாபகர் அல்ஹாஜ் எம்.எச்.எம். அஷ்ரப் அமைச்சர் அவர்களும் எமது மக்களால் என்றும் நினைவு கூரப்பட்டுக் கொண்டேயிருக்கும் சிரஞ்சீவியாகி விட்டார்கள்.

எமதார் மக்கள் இலங்கையில் மட்டுமின்றி இந்தியா, அமேரிக்கா, ரஷ்யா, லண்டன், கனடா, அவுஸ்ரேலியா போன்ற இடங்களிலிருக்கும் பல்கலைக் கழகங்களுக்கும் சென்று வைத்தியர்களாக, பொறியியலாளர்களாக, நீதிபதிகளாக, விரிவுரையாளர்களாக, தகவல் தொழிநுட்பத்துறையில் வல்லுனர்களாக, அரசு நிர்வாகிகளாக, கணக்காளர்களாக, சட்டத்தரணிகளாக பல்வேறு துறைகளிலும் அரசாங்கத்திலும், அரசுசார்பற்ற நிறுவனங்களிலும் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கின்றனர். இன்னும் சிலர் உலகெங்கும்பல உயர் பதவிகளை வகிப்பதோடு மட்டுமின்றி அரசு பிரதிநிதிகளாகவும் சேவையாற்றி பிறந்த மண்ணுக்குப் பெருமைதேடிக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றார்கள்.

நிந்தவூரின் கல்வி வளர்ச்சிக்கு பல பாடசாலைகளில் காலத்துக்குக் காலம் தன்னலம் கருதாது கால நேரம் பாராது மாணவர்களின் நலன் கருதியும் வளர்ச்சி - உயர்ச்சி கருதியும் தங்களை அர்ப்பணித்து சேவைசெய்த அனைவரும் இக்கல்வி வரலாற்றில் வரையப்பட வேண்டியவர்கள் மட்டுமின்றி என்றும் நினைவு கூரத்தக்கவர்களும்ாவர்.

***தகவல்கள்:**

1. பாடசாலை சம்பவத் திரட்டுப் புத்தகங்கள்
2. ஆவணங்கள் (பாடசாலைகளின் வரலாறுகள், கல்வி சம்பந்தப்பட்ட ஆவணங்கள்)
3. நேர்காணல் - பாடசாலை அதிபர்கள்
4. புத்தி ஜீவிகள், மூத்த பெருமக்கள்

***உசாத்துணைகள்:**

1. ஈசாலெப்பை சீனிமுகம்மது (துள்ளர் மகன்)
2. மீராலெப்பை ஆதம்பாவா (ஆட்டுப் புச்சர்)
3. அம்பாறை மாவட்ட முஸ்லிம்கள் வரலாறு

கலை. இலக்கிய வளர்ச்சி

நிந்தவூர் கிராமிய மக்களின் நாட்டார் பாடல்கள்

கலாபூஷணம் எஸ். முத்துமீரான்

சட்டத்தரணி

கிழக்கே வங்கக்கடல் வாழ்த்தொலி முழங்க, மேற்கே செந்நெற் கழனிகள் சிறப்புற்று சோபனம் கூற, வடக்கே விளைநிலங்களின் வடிச்சலாக ஓடக் கொண்டிருக்கும் வெட்டாற்றையும், தெற்கே கழியோடையையும் அரணாகக் கொண்டு இயற்கையின் இனிய தாலாட்டில் கோலோச்சிக் கொண்டிருக்கும் நிந்தவூர் கிராமம், அம்பாரை மாவட்டத்தில் அள்ளிக் கொடுக்கும் வள்ளலாகப் போற்றாதிருப்பது இவ் வூரின் சிறப்பாகக் கொள்ளலாம்.

நீண்ட வரலாறும், தொன்மையான பாரம்பரியமும், செல்வச் செழிப்பும், அழகும், அன்புசார்ந்த பண்பாடும், ஒழுக்கமும் ஓங்கிக் கிடந்த நிந்தவூரின் மக்கள் தங்கள் வாழ்வாதாரங்களுக்கு விவசாயத்தையும், மீன்பிடியையும் முழுமையாக நம்பி இருந்தார்கள். காடுகளை வெட்டித் திருத்தி கழனிகளாக்கி விவசாயம் செய்து வந்த இக் கிராமத்து மக்கள், மாதக் கணக்கில் கழனிகளில் தங்கியிருந்து விவசாயம் செய்வதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தனர். இவர்கள் வயல்களில் தங்கியிருப்பதற்காக 'புரை' 'அட்டாளைப்பறன்' களைக்கட்டிக் கொள்வார்கள். இவர்கள் கதியாக்கம்புகளைக் கொண்டு, களிமண்ணினால் கட்டி உறுதியாக வைத்திருப்பார்கள். தென்னோலைக் கிடுகுகளினாலும், புற்கள், வைக்கோல் போன்றவைகளினால் அழகாக மேய்ந்து கட்டி உறுதியாக வைத்திருப்பார்கள். அயராது உழைக்கும் சிற்றெறும்புகள் போல் உள்ள இவ்வூர் மக்கள் கடின உழைப்பாளிகள். நேரம் காலம் பார்க்காது உழைக்கின்ற உரம் பெற்றவர்கள். எளிய வாழ்க்கையையும், உறுதியான ஒழுக்கப் பண்பும், ஒப்பில்லா கலாசார விழுமியங்களையும் கொண்டு வாழ்ந்த இம்மக்களின் விவசாயத் தொழிலோடு ஒன்றிப் பிணைந்த நாட்டார் பாடல்கள் செழிமையும், சிறப்பும், உயிர்த் துடிப்பும் ஒருங்கே இணைந்து இன்றும் எம்மோடு வாழ்ந்து கொண்டிருப்பது நாங்கள் பெற்ற பாக்கியம் என்றே கருதலாம். இப்பாடல்களின் மூலம் இங்கு வாழ்ந்த மக்களின் பண்பாடு, கலாசாரம், காதல் உணர்வுகள் உள்உந் தல்கள் போன்றவைகளை அறியக்கிடக்கின்றது. படிக்கப் படிக்க இனிக்கும் இப்பாடல்கள் தற்பொழுது உலகளாவிய ரீதியில், பல்கலைக்கழகங்களில் ஆய்வுப் பொருளாக ஆட்சி செய்து கொண்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இப்பாடல்களில் சிலதைப் பார்ப்போம்.

01) காவற் பறனும் கனவும்

வயல்களில் வேளாண்மை செய்து அவைகளில் விளைந்து கிடக்கும் காலத்தில், பக்கத்துக் காடுகளில் வாழும் பன்றி, மாடுகள், குரங்குகளின் அழிவுகளிலிருந்து பயிர்களைக் காப்பாற்ற, வயல்களை வளைத்து வேலிகள் அடைத்துக் காவல் பார்ப்பது வழக்கம். இப்படி காவல் படுக்கும் ஒரு விவசாய இளைஞனின், காதலின் புனிதத்தை இப்பாடல் புடம்போடுவதைப் பாருங்கள்.

- 1.1 காவற் பறனினில்
கண்ணுறங்கும் வேளையிலே
கண்ணான மச்சிவந்து - என்ர
காலூண்டக் கனாக் கண்டேன்

02) வயலும் திருமணமும்

திருமணத்திற்காக ஏங்கித் தவிக்கும் விவசாய இளைஞனொருவனின் உள்ளத்து ஆசையையும், உணர்வினையும் கீழ்வரும் பாடல் சிறப்பாக எடுத்தக் காட்டுகின்றது.

- 2.1 அலிக்கம்ப வட்டையில
அஞ்சேக்கர் செஞ்சிரிக்கன்
தாலிக்கொடி வாங்க - என்ர
தங்கமயில் நாகூருக்கு

கிராமத்து மக்கள் வயல்களை வட்டை என்று வழக்கமாகச் சொல்வார்கள். கீழ்வரும் பாடலும் விவசாயத்தோடு ஒன்றிநிற்கும் பாடலாகும்.

- 2.2 ஆலயடி வரவ
அதுக்கடுத்த நீள்வரவ
கதிர்வளஞ்சி நெல்விளைவு - நான்
காவலுக்கு போய் வாறன்

03) புரையும் மான்மரையும்

அக்காலங்களில் விவசாயிகளிடம் கட்டுத் துவக்கு பாதுகாப்புக்கும், அவர்களின் வேட்டைக்கும் இருந்தன. இவர்கள் காடுகளில் மான், மரை, மாடு, பறவைகளை உணவுக்காக வேட்டையாடுவது வழக்கம். பகிர்ந்துண்ணும் ஏழை விவசாயிகளின் பண்பை இப்பாடல் சிறப்பாகப் பறை சாற்றிக் கொண்டிருக்கின்றது.

- 3.1 மான் மரையும் சுட்டு
மரைக்காரர் பொரயடியில்
பங்கு போட்டு வெச்சிரிக்காம் - நமக்கு
பகுந்து தரப்போறதிக்கு

இங்கு 'புரை' என்னும் சொல் 'பொர' என்னும் மண்வளச் சொல்லால் சுட்டிக் காட்டப் பட்டுள்ளது.

04) மானமுள்ள விவசாயப் பெண்ணும் மனவுறுதியும்

அக்காலத்தில் வயல்களில் வெட்டுக்கட்டுக் காலங்களில், கிராமத்து ஏழைப் பெண்கள், கதிர்களைப் பொறுக்கி எடுப்பது வழக்கம். அப்படிப்பட்ட ஏழைப் பெண்ணொருத்தியின் மனவுறுதியை இப்பாடல் சிறப்பாக எடுத்தோதுவதைப் பாருங்கள்.

4.1 கதிரு பொறுக்கி
காலமெல்லாம் வாழ்ந்தாலும்
மானமழிஞ்சிதெனா - நான்
மறுகணமே மாஞ்சிருவன்

05) மனைவிக்காக ஏங்கும் விவசாயியும் அன்பும்

ஒரு விவசாயியின் காதல் வாழ்க்கையையும், உழைப்பையும் உயிரோட்டமாகக் காட்டும் இந்நாட்டர் புறப்பாடல் காதல் வாழ்வின் மகிமையையும், அதன் தத்துவத்தையும் தொட்டுக் காட்டி, கிராமத்து மக்களின் வாழ்வினைச் சிறப்பாகக் கூறி எங்களையெல்லாம் மெய் மறக்கச் செய்து விடுகிறது.

5.1 நடவாக் கிடாமாடும்
நானுமிந்தப் பாடுபட்டால்
காயாப் புழுங்கலுமென்
கண்மணியும் என்ன பாடோ?

பொதுவாக அக்காலத்தில் விவசாயிகள் எருமை மாடுகளைக் கொண்டே வயல்களை மிதித்து நெல்லை விதைத்தார்கள். எருமை மாடுகளை இவர்கள் 'கிடா மாடுகள்' என்றே தங்களின் மண் வளச்சொல்லால் அழைப்பார்கள்.

06) கந்து துவைத்தலும் பெண்களும்

அக்காலத்தில் விவசாயிகள் தங்கள் வயல்களில் விளைந்த நெற் கதிர்களை கட்டுக் கட்டாகக் கட்டி, வயலில் ஒரு இடத்தில் சூடுகளாகவும், கந்துகளாகவும் குவித்து வைத்திருப்பார்கள். இவைகளில் சூடுகளை ஆண்களைக் கொண்டும் கந்துகளை பெண்களைக் கொண்டும் அடித்தும் துவைத்தும், நெல்லைப் பிரித்து எடுப்பார்கள்.

6.1 மூலையில் வெள்ளாம
முறுக விளைஞ்சிருக்கி
அள்ளித் துவையா கண்டார் - ஒனக்கு
அளந்துதர நான் வாரன்.

07) வயலில் எருமை மாடுகளைக் கொண்டு மிதிக்கும்போது

பொதுவாக அக்காலத்தில் தங்கள் வயல்களை எருமை மாடுகளைக் கொண்டே மிதித்துச் சீர்படுத்திச் செய்தார்கள். இன்று இவையெல்லாம் வழக்கொழிந்து விவசாயம் இயந்திரமயமாகி விட்டன. இப்பாடல்களில் ஒன்றைப் பார்ப்போம்.

7.1 ஒஹோ..! ஓ..! ஓ...!

ஓடி நடந்திருங்க - என்ர
கண்டச்செல்லானே - ஓங்கிட
உறுதியுள்ள காலாலே
கண்டச் செல்லானே...
சார்பார்த்து நடந்திடனும் - என்ர
கண்டச் செல்லானே - நீங்க
சாரோடுவந்திடனும் - என்ர
கண்டச் செல்லானே.

ஒஹோ..! ஓ..! ஓ...!

அல்லாஹ் துணையால - என்ர
கண்டச் செல்லானே - எங்கிட
அயாத்து நபி துணையாலே - என்ர
கண்டச் செல்லானே
வெள்ளாமவெளஞ்சிரனும் - என்ர
கண்டச் செல்லானே.
நீங்க வெசயா நடந்திரனும் - என்ர
கண்டச் செல்லானே.

ஒஹோ..! ஓ..! ஓ...!

மய்யதின் ஆண்டவ்ர பள்ளியில் - நான்
மாடறுத்து கந்தாரி கொடுப்பன் - என்ர
கண்டச் செல்லானே.
போட்டமுள ஊட்டுக்குள்ள - என்ர
கண்டச் செல்லானே - நம்முட
போடிவந்தா ஏசுவானாமடா - என்ர
கண்டச் செல்லானே
பணியாரமும்பாலுக்குள்ள - என்ர
கண்டச் செல்லானே - நாம
பசியாற வேணுமெடா - என்ர
கண்டச் செல்லானே

ஒஹோ..! ஓ..! ஓ...!

பொன்னாங்கனி ஆய வேண்டும் - என்ர
கண்டச் செல்லானே - நீங்க
போட்டி போட்டு நடந்திருங்க - என்ர
கண்டச் செல்லானே
ஏழ மனம்சிரிச்சிரனும் - என்ர
கண்டச் செல்லானே - எங்கள
எல்லாரையும் அல்லாஹ் காப்பான் - என்ர
கண்டச் செல்லானே

பாடிக்காட்டி உதவியவர்: மர்ஹூம் முகைதீன்பாவா, நிந்தவூர் 11
பட்டப்பெயர்: டயாறு
தொழில்: விவசாயி

08) எருமை மாடுகளைக் கொண்டு சூடு மிதிக்கும்போது பாடப்படும் பாடல். குவித்து வைத்திருக்கும் கதீர்களின் மேல் எருமை மாடுகளை நடக்க வைக்கும்போது கீழ்வரும் பாடலை பாடிப்பாடி எருதுகளை நடக்கச் செய்வார்கள். மாடுகளைத் தொடுவையாக பிணைத்து எடுத்து சூடுகளை மிதிப்பார்கள்.

8.1 ஒஹோ..! ஓ..! ஓ...!

கடத்திக்க மூனுடா
கைப்பொட்டிக்க ரெண்டுடா,
ஆகப்போக அஞ்சிரா
அவசரமா நடங்கடா....

ஒஹோ..! ஓ..! ஓ...!

வாரிக் கால
வளைஞ்ச கொம்பா
வைக்கலைப் பெருக்கி வாரியைத்தாடா

ஒஹோ..! ஓ..! ஓ...!

நாளது கேட்டு
நாட்கம்பு வெட்டி
நல்ல கிடாமாடா
நாங்களும் புண்ச்சி
அல்லாஹ்வை நம்பியே
அடிக்கிரம் சூட்டையும்
பொலியப் பெருக்கி
பொலியாத் தாங்க

ஒஹோ..! ஓ..! ஓ...!

சிக்கந்தர் அவுலியாவே
சேருசல்லி மவுலானாவே
அயாத்து நபிஅப்பாவே
அடுத்த முற கந்தூரிய
நல்லாக் குடுத்திருவன்
நயமாப் பொலியத் தாங்க...

ஒஹோ..! ஓ..! ஓ...!

களமெல்லாம் பொலிய
கணக்காப் பெருக்கி
கட்டக் கூளன
வெட்டக் கழிச்சி
முட்டி நிறைய பால்வாராப்போல
கெட்டியாத் தா அல்லாஹ்
கட்டப் பொலிய...

ஓஹோ...! ஓ...! ஓ...!
 சீக்கிரமா சீதேவிகாள்
 சீராய் நடந்திருங்க
 எட்டி நடந்திருங்க
 எல்லாரும் ஒண்டாக...
 ஓஹோ...! ஓ...! ஓ...!

பாடிக்காட்டி பாடல் உதவி: மர்ஹும் சிக்கந்தர் லெப்பை சின்னத் தம்பி
 (கட்டுரையாளரின் தந்தை)
 தொழில்: விவசாயி, ஊர்: நிந்தவூர் - 12

2) அம்பாப் பாடல்கள்

நிந்தவூர் கிராமத்து மக்கள் வாழும் நெய்தல் நிலப் பரப்பில், வங்கக் கடல் வாரிக் கொடுக்கும் வள்ளலைப் போன்று மீன் பிடித் தொழிலாளர்களுக்கு அள்ளிக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றது. இங்கு வாழும் மீன்பிடித் தொழிலாளர்கள் கரைவலைத் தோணிகளின் மூலம், கடலில் மீன்களைப் பிடிப்பார்கள். இவர்கள் தத்தி தத்தியாகச் சேர்ந்து கடலில், தோணிகளைக் கொண்டு மீன்பிடிப்பது வழக்கம். இப்பொழுது இத் தொழிலோடு சேர்ந்த சில நாட்டார் பாடல்களைப் பார்ப்போம். இப்பாடல்களை கிராமத்து மக்கள் அம்பாப் பாடல்கள் என்றும் கூறுவார்கள்.

அம்பாப் பாடல்களும் தொழிலாளர்களும்

1.1 ஏலே... லோம்...
 ஓவே... லோம்...
 ஏலடி... ஏலோம்...
 ஏலச் சலாமாய்....
 கள்ளச் சிலாமாய்...
 கலப்பக் கயிறு
 முப்பிலிக் கயிறு
 தேடாக் கயிறு
 தேடி இழுடா..
 ஏலே... லோம்...
 ஓவே... லோம்...

சாஞ்சி இழுடா...
 சவியா இழுடா...
 தாள மரத்தப்
 பார்த்து இழுடா...
 கிண்ண மரத்த
 கேட்டு இழுடா...
 சின்னப் பொடியா
 சேர்ந்து இழுடா...
 மண்ண உதச்சி

மாஞ்சி இழுடா...
ஏலே... லோம்...
ஓவே... லோம்...

ஏலடி... ஏலம்...
ஏலச் சலாமாய்...
ஏலே.. லோம் ...
ஓவே.. லோம்...
ஆழிக் கடலில்
அல்லாவை நம்பி
சள்ளையும் தள்ளி
சவியா இழுடா...
ஏலே... லோம்...
ஓவே... லோம்...

ஏலடி... ஏலம்...
ஏலச் சலாமாய்...
கள்ளச் சிலாமாய்
அலியின் சவிய
அல்லாஹ் தருவான்
ஓடி இழுடா
உசாரப் புடிடா...
ஏலே... லோம்...
ஓவே... லோம்...

கடலைப் பார்ரா
கறுப்படிக்கிது..
புள்ளப் பார்ரா
அள்ளிப் போகுது..
அல்லாஹ் தருவான்
அண்ச்சி இழுடா
ஏலே... லோம்..
ஓவே... லோம்..

ஏலடி... ஏலம்...
ஏலச் சலாமாய்...
மருக் கொழுந்து
மல்லிக முல்ல
நேத்து வடிச்ச
ஆத்துக் கெழுத்தி
வளைஞ்சி இழுடா
வடிவா இழுடா..
ஏலே... லோம்...
ஓவே... லோம்...

ஏலடி... ஏலம்...
ஏலச் சலாமாய்.....
கள்ளச் சிலாமாய்...
கயிற்ற இழுடா
ஏலே..லோம்...
ஏலே..லோம்...

பாடல் உதவி: எம். மீராலெப்பை (பிஸ்கால் உடையார்)
தலைவர்: கரைவலை மீன்பிடிச் சங்கம், நிந்தவூர் - 12

கடலில் மீன்களை வளைத்துக் கிடக்கும் வலைகளை இரு பகுதிகளாக மீனவர்கள் பிரிந்து நின்று கரைக்கு இழுக்கும்போது இப்பாடலைப் பாடிக் கொண்டே இழுப்பார்கள். நீண்ட ஓசையோடு பாடப்படும் இப்பாடல் கேட்பதற்கும் இனிமையாக இருக்கும். இப்பாடல் பாடப்படும்போது, வலை இழுப்பவர்களின் வேலைப்பளு குறைவதோடு வேலைத் துயரும் அற்றுப் போகிறது.

2.1 கடலும் இறைநம்பிக்கையும்

கீழ்வரும் பாடல்கள் கடலுக்குள் தோணியை மீன்பிடிக்கத் தள்ளும்போது, ஆண்டவனின் பேரருள் வேண்டிப் பாடப்படும் பாடல்களாகும்.

ஆழிக் கடலுக்குள்ள
ஆண்டவனே ஒன்னநம்பி
தோணியைத் தள்ளுறெண்டா - நீ
தொண புரிடா ரகுமானே

2.2 கடலே இரையாதே
காற்றே நீ வீசாதே
நெலவே எரியாதே - என்ற
நீலவண்டார் வந்து சேரும்ட்டும்

2.3 உக்கலடித்து அலயெல்லாம்
ஓயரக் கெளப்புதுகா
கடலுக்குப் போனமச்சான் - அல்லாஹ்
கரைக்குக் கொண்டு சேத்திடுகா

03. மீனவனும் காதல் வாழ்வும்

3.1 தாழ மரத்தடியில் - என்ற
தங்கம் வந்து நிக்குதுகா
என்னெண்டு கேட்டுவாறன் - கொஞ்சம்
ஏத்துக் காலப் பாத்துக்ககா..

3.2 சள்ள ஡ொறுக்க, வலையில
சாள மீன் அடிச்சிரிக்கி
அள்ளிக் கொடுக்க - ஂன்ற
அன்னமெங்க ஡ோயிற்றுகா..?

முடிவுரை:

நாட்டார் ஡ாடல்கள் ஆழங்காண முடியாதவைகள். ஆழிக் கடலுக்கு ஆழத்தைக் கண்டாலும் நாட்டார் ஡ாடலுக்கு ஆழம் காண முடியாது. அள்ள அள்ளச் சுரக்கும் நீரூற்றுப் ஡ோல் தேடத்தேடக் கிடைக்கும் இவ்வரிய ஡ாடல்களை தேடிஎடுத்து ஆவணப் ஡டுத்தி, வருங்கால சமுதாயத்திற்கு உதவ வேண்டியது ஂம் கடனாகும்.

இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றின் இலக்கிய வழி

எஸ்.ஏ.ஆர்.எம். செய்யபத் ஹஸன் மௌலானா (அஹ்லுல் பைத்)

இஸ்லாமும் தமிழ் இலக்கிய சங்கமமும் என்பதை முஸ்லிம்களும் தமிழர்களும் வரலாற்று நோக்கில் விளங்கிக் கொள்ள வேண்டும்.

“முஸ்லிம்கள் இஸ்லாத்தை தமிழாக்கியவர்கள்
தமிழை இஸ்லாமாக்கியவர்கள்
மக்காஅரபிக்கு மங்கைத் தமிழை
நிக்காஹ் முடித்தவர்கள்
சும்மா முடிக்கவிலலை
இரண்டாயிரம் மஹர் ஈந்தேமணமுடித்தனர்”

என்று ஆறாவது உலக இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய மாநாட்டில் பேராசிரியர் கவிக்கோ அப்துர்ரஹ்மான் அவர்கள் கலைஞர் மு. கருணாநிதி அவர்கள் வருகை தந்தபோது கூறினார்கள். இந்நிகழ்வு கவியரங்கில் தலைமைப்பொழிவு இடம்பெற்ற வேளையில் நடைபெற்றது. இடம் கலைவாணர் அரங்கு.

இரண்டாயிரம் இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய நூல்கள் பல்சந்தமாலைக் காலந் தொடங்கி சதாவதானி ஷெய்குத் தம்பிபாவலர் காலம் வரை எழுதப்பட்டுள்ளது என்பதை மதுரை காமலாஜர் பல்கலைக்கழக இஸ்லாமிய இலக்கியபீடத்தில் கடமையாற்றிய பேராசிரியர் எம்.எம். உவைஸ் அவர்கள் “இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய ஆய்வுக் கோவை” எனும் நூல் மூலம் வெளியிட்டுள்ளார்கள்.

மேற்கூறிய இலக்கிய பீடத்தில் கடமையாற்றிய அன்னார் ஆய்வு நோக்கில் தமிழகம், இலங்கை என அனைத்து இடங்களிலும் தேடுதல் செய்து இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய வரலாறு எழுதியதன் காரணமாக மூவாயிரம் பக்கங்களுக்கு மேலாக ஆறு தொகுதிகளில் இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய வரலாறு எழுதப்பட்டுள்ளது.

நான்காவது தொகுதியில் இலங்கையில் இலக்கியப் பணி செய்தவர்களின் வரலாறும் எழுதப்பட்டுள்ளது. மருதமுனை மீராலெப்பை ஆலிம் (சின்னாலிமப்பா)

அவர்களின் இலக்கியப் பணியும், ஞானப் பாடல்களும் இடம் பெற்றுள்ளது. இது போன்று நிந்தவூர் வரலாறும் இங்கு வெளிக்கொணரும் ஆவணத்தின் மூலம் இடம்பெறும் என்பதில் ஐயமில்லை.

முஸ்லிம்களின் வரலாறு, காப்பியவரலாறு, சிற்றிலக்கிய வரலாறு, ஞானப் பாடல் வரலாறு, அறபுத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு என எழுதப்பட்டுள்ளது. மட்டுமன்றி 'தமிழ் இலக்கிய அரபுச் சொல் அகராதியும்' எழுதப்பட்டுள்ளது. இவை அனைத்தும் கழகப் பதிப்பாக வெளிவந்துள்ளது. இவ்வரலாற்று நோக்கை தமிழரும், முஸ்லிம்களும் அறிந்திருக்கவேண்டும் என்பது இன்றைய காலத்தின் தேவை.

புலவர்மணி ஏ. பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்கள் 1966ஆம் ஆண்டு மருதமுனையில் நடைபெற்ற இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய ஆராய்ச்சி மாநாட்டில் பேசும்போது 'முஸ்லிம்களும், தமிழரும் இதயத்தின் ஈரிதழ் போன்று ஒரு தாய் மக்கள் என்றும், அரசியல் வாதிகள் வேறுபடுத்திய காரணத்தால் இன்று சகோதர உணர்வை மறந்துவிட்டனர். இதே கருத்தை அன்னாரின் 'உள்ளதும் நல்லதும்' நூலிலும் வெண்பாவிலும் உரை நடையிலும் வெளியிட்டுள்ளார்கள்.

இருதயத்தின் ஈரிதழ் போல் இந்து முஸ்லிம்களும்
ஒருவயிற்றுப் பிள்ளைகள் போல் உள்ளோம் - அரசியலில்
பேராசை கொண்டோர் பிரித்துநமை வேறாக்கி
ஆராயார் செய்வார் அழிவு

வரலாற்றுக்கு வரிசைதரும் வெண்பாக்கள்

நிந்தவூர் வரலாற்று நோக்கு

நிந்தவூர் மக்கள் நிமிர்கீர்த்தி பேசுகின்ற
சிந்தனைக்கு நல்ல வரலாறு - தந்திடக்
குறையின்று தீர்ந்ததென்று கூறுவார் என்றும்
நிறைமாந்தர் வாழ்கநீடு

இயற்கை வளம்

நீர்வளமும் நல்ல நிலவளமும் நிந்தவூர்
பேர் விளங்கும் செந்நெற்பெரு வயலும்- ஏர்விளங்கும்
மக்கள் மனவளமும் மங்காப் புகழ்சேர்க்கும்
தக்கார் கொடை வழங்கத்தான்
தென்னைமரத் தோப்பினிடை தீம்பலாவும் மாமரமும்
கன்னலிடை செவ்வாழைக் காய்க்குலையும் - மன்னும்
எருமைப்பால் வெண்தயிரும் இன்கவைத்தேன் காவும
மருதநிலப் பண்ணைதரும் வாழ்வு
நெய்தல் நிலமெங்கும் நீண்ட கடற்பரப்பில்
வெய்யோன் கதிர்குளிக்கும் மீனவர்கள் - செய்தொழிலால்

ஈட்டும் பெரும்செல்வம் இல்லறத்தின் சால்புமிக
காட்டுகின்ற நிந்தவூர் காண்

நாட்டுக் கவிவளம்

மாதர் உரையசைக்கா வோசைமனை நின்றொலிக்க
காதலர்கள் நாட்டுக்கவிகேட்டு - மோதை
புதிர்காவும் ஆடவர்கள் புரிக்கச் செந்நெற்
கதிர்வளைந்துதாழ் பணியுங் காண்.
நாட்டுக் கவிவளமும் நாமுவக்கும் பண்ணிசையும்
வீட்டுக்குவீடுவிருந்து

கலாச்சாரநோக்கு

ஷாபி மத்ஹப் பின்பற்றும் சான்றோரே இங்குள்ளார்
ஷாபி இமாம் காணும் ஷறகுநெறி - ஞாபகமாய்
வாழ்க்கையிலே பின்பற்றும் மாண்புடைய முஸ்லிம்கள்
சூழ்கின்ற பேர்க்கே சுகம்

நிந்தவூரின் கலை, இலக்கிய வரலாறு

ஹிதாயத்துல்லாஹ் மீர்சா

புண்டைய மன்னர்கள் கால முதல் காலனித்துவ ஆட்சியிலும் சுதந்திரத்திற்குப் பின்னரும் இலங்கையில் மிகப் பிரபல்யமான கிராமங்களில் ஒன்றாக நிந்தவூர் திகழ்கிறது. இவ்வூர் இறைவனின் அருட்கொடைகளை முழுமையாகப்பெற்று பல சிறப்பு களுக்கு உரித்துடையதாக, என்றும் தலைநிமிர்ந்து நிற்கின்றது. இந்த நிந்தவூரில் பல நூறு வருடங்களாக வாழ்ந்த மக்கள் பற்பல கோத்திரங்களாக, குடும்பங்களாக வாழ்ந்தாலும் சமய நெறி மாறாத மக்களாக இவர்கள் வாழ்ந்திருக்கின்றார்கள். தம்மோடு வாழ்ந்தவர்களில் அரச நிர்வாகமும், நிலவளமும், மொழிவளமும் கொண்டவர்களை வன்னியனார் என்றும், அரச நிர்வாகமும் நிலவளமும் கல்வியாற்றலும் கொண்டவர்களை உடையார் என்றும், நில வளமும், தானதர்ம குணம் கொண்டவர்களை போடியார் என்றும், பாரம்பரியமும், மார்க்க சமய உணர்வும் உள்ளவர்களை மரைக்காயர் என்றும் பட்டம் கொடுத்து அழைத்திருக்கின்றார்கள்.

இங்கு தமிழ் மொழியாற்றல் உள்ள மக்கள் அதிகளவில் வாழ்ந்திருக்கின்றார்கள் என்பதற்கு நிறைய ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன. இதற்கு மிகவும் ஆதாரமாக இருப்பது நிந்தவூர் மக்கள் பேசுகின்ற நாடகத் தமிழ். நிந்தவூரை சுற்றியுள்ள ஏனைய ஊர்களைச் சேர்ந்த மக்கள் பேசுகின்ற தமிழில் பல பல வித்தியாசங்கள் உள்ளன. அதிகளவில் இலக்கணம் மாறாத தமிழை நிந்தவூர் மக்கள் பேசி வருகின்றனர்.

ஒருமொழி தாங்கள் வாழும் பகுதியில் சரியான உச்சரிப்பிலும், இலக்கண நயம் குறையாமலும் பேசப்படுவதாக இருந்தால் அந்தப் பகுதியில் இரண்டு விடயங்கள் மிகக் கச்சிதமாக நடைபெற்றிருக்க வேண்டும். ஒன்று அப்பகுதியில் கலை இலக்கியச் செயற்பாடுகள் அதிகம் நடைபெற்றிருக்க வேண்டும். இரண்டாவதாக அரச நிர்வாகம் நிலைபெற்றிருக்க வேண்டும். அரச நிர்வாகம் இடம்பெற்றிருக்கும் போது எழுத்துக்கள் இலக்கணம் பிறளாமல் இருக்க வேண்டும். எனவே நிந்தவூரில் காலாகாலமாக அரசியல் நிர்வாகமும் இயல், இசை, நாடகம் போன்ற முத்தமிழும் ஆழக் காலான்றி இருந்திருக்கின்றது.

இதற்கு ஆதாரமாக எமதூரில் பலருக்கு பிரபல்யமான இசை நாடகப் பாத்திரங்களின் பெயர்கள், பட்டப்பெயர்களாக உள்ளதைக் குறிப்பிடலாம். சவரியத்து, சின்னமுத்தார்,

நல்லதங்காள், அரிச்சந்திரன், குழந்த மரைக்கான் என்பன போன்ற பெயர்களை பட்டப் பெயர்களாகக் கொண்டவர்களின் வாரிசுகள் இப்போதும் வாழ்ந்து வருகின்றனர். நிந்தவூரில் தகவல்கள், ஆவணங்களைப் பேணிப்பாதுகாக்கும் மரபு மிகவும் அரிதாகும். இதனால் இங்கு அதிகளவில் வாழ்ந்த இந்து தமிழ் கலைஞர்களையும், முஸ்லிம் கலைஞர்களையும் பற்றிய குறிப்புகள் எதுவும் தற்போது கிடையாது. ஆனால் அந்தந்தக் காலங்களில் கவிஞர்களாகவும், எழுத்தாளர்களாகவும், நடிக்காளர்களாகவும் இருந்தவர்களின் பிள்ளைகளிடமும், அவர்களைப் பற்றி தெரிந்தவர்களிடமும் காதுவழியாகக் கேள்விப்பட்ட வாய்வழிச் செய்திகளையும் இனிவரும் சந்ததிகளுக்கு குறித்து வைக்க வேண்டியது இன்றைய காலத்தின் தேவையாகும்.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திலிருந்து நிந்தவூருக்கு தென்னிந்தியாவிலிருந்து இயல், இசை, நாடகம் எனும் முத்தமிழும் வரத்தொடங்கியது. இந்தக் காலகட்டத்தில் நிந்தவூரிலிருந்து பலர் தென்னிந்தியாவுக்குச் சென்று அறபு மொழி கற்று ஆலிம், மௌலவிகளாக படித்து பட்டம்பெற்று வந்திருக்கின்றார்கள். மேலும் ஒருசிலர் இசைப்பயிற்சி பெற்றுக் கொண்டும் வந்திருக்கின்றார்கள்.

நிந்தவூரிலிருந்து தென்னிந்தியாவின் தமிழ்நாட்டுக்குச் சென்று இசைப்பயிற்சி பெற்று வருவதற்காக ஒரு தாய் தனது மகனுக்கு நூறு தங்கப் பவுண்களை கொடுத்தனுப்பியதாக ஒரு வரலாறும் உண்டு. இந்த கலைத்தாகம் கொண்ட தாயின் மகன்தான் தங்கராசா எனும் பாடக, கலை வித்துவானாவார். இவர் தியாகராஜ பகவதர், கே.சுந்தராமப்பாள் போன்ற பாடக நடிக்காளிடம் கலைப்பயிற்சி பெற்றுக்கொண்டு வந்திருக்கின்றார். இவர் நிந்தவூரில் பல நாடகங்களையும், இசைக் கச்சேரிகளையும் நடாத்தியிருக்கின்றார். இவரோடு சேர்ந்து மேர்சா ஹாஜியார், யூசுப்லெப்பை, ஆதம்லெப்பை போன்ற கலைஞர்களும் பிரசித்தமானார்கள்.

இந்தக் காலத்தில் மனம் மிகவும் பரவசமடையும் உண்மையான ஒரு நிகழ்வு நடந்தது. இந்தியாவிலிருந்து நிந்தவூருக்கு வந்த ஒரு நாடகக் குழுவினர் சாரங்கா எனும் ஒரு நாடகத்தை அரங்கேற்றுவதற்காக அட்டப்பள்ளம் என்ற பகுதியில் கூடாரம் அமைத்து அதனை யாரும் நெருங்காத வண்ணம் கார முட்களைக் கொண்டு அரண் அமைத்து ஒத்திகை பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர். அப்போது ஒரு முஸ்லிம் வாலிபன். அவன் ஒரு கலைப்பிரியன் அவன் நாடகத்தை ஒத்திகை பார்த்துக் கொண்டிருப்பவர்களுக்குத் தெரியாமல் முள் அரணையும் தாண்டி கூடாரத்திற்கு அருகில் மறைந்திருந்து கொண்டு பல நாட்கள் அந்த நாடக வசனங்களை முழுமையாக மனனம் செய்துகொண்டு வந்து அதே நாடகத்தை வேறு ஒரு பெயரில் தனது நண்பர்களுடன் இணைந்து நடித்துக்காட்டிய சம்பவம் மிகவும் ஆச்சரியப்பட வைத்தது. சின்னத்தம்பி நாகூரார் என்ற இந்த இளைஞன் பிற்காலத்தில் பல நாடகங்களை எழுதி நடித்து எமது நிந்தவூரின் கலை இலக்கியத்திற்கு ஒரு தூணாக விளங்கினார். இதே போல் நாகூராரின் தம்பி ஏ.இப்பறாஸெப்பை (வாட்.மெம்பர்) தமிழ் வளம் உள்ளவர் அவரது கலைப்பணியானது காலத்தால் அழியாதது.

1970ஆம் ஆண்டளவில் எமதூரில் மேடை நாடக மன்றங்கள் தோற்றம்பெற்றன.

மதியழகு மன்றம்: 1971ஆம் ஆண்டிற்குப் பிற்பட்ட காலப்பகுதியில் எமது மண்ணின் தென்பகுதியிலிருந்து மதியழகு மன்றம் எனும் கலையமைப்பின் மூலம் 'சீரழிந்த திருமணம்' எனும் சமூக சீர்திருத்த நாடகம் மேடையேற்றப்பட்டது. இது பலரது பாராட்டுக்களையும் பெற்றதோடு மக்களை பெருமளவில் ஈர்த்தது. இதனால் பல தடவைகள் இந்த நாடகம்

மேடையேற்றப்பட்டது.

இதன்பின்பு இதே மன்றத்தினரால் 'வாழவிடு' என்ற நாடகமும் 1972ஆம் ஆண்டுக் காலப்பகுதியில் மேடையேற்றப்பட்டது. குறிப்பாக இந்த மன்றத்தின் தலைவர், செயலாளராக, இப்பிரதேசத்தின் முற்போக்கு சிந்தனையாளர்களான ஏ.பி.எம்.லெப்பை, ஏ.இப்றாஹீம் ஆகியோர் இருந்தனர். இவர்கள் இம்மன்றத்தால் அரங்கேற்றப்பட்ட நாடகங்களின் கதை வசனம், இயக்கம் என்பவற்றையும் சிறப்புடன் செயல்படுத்தினர்.

இந்த நாடகங்களில் சிறந்த நடிகப்பாற்றலை பலர் வழங்கியிருந்தனர். குறிப்பாக நாகர் பிச்சை (பிச்சை பரிகாரி), சின்னமுத்தார், ஐ.கே.முஹமட் (தோஸ்தி), ஓ.முஸ்தபா, எம்.றாசிக், ஏ.றசாக், ஐ. முஹமட் சரீப், கலந்தர் (காரியப்பர்) யூ.எல்.நூர்தீன் (கைப்பூ பரிகாரியின் மருமகன் சீனிமுஹமட்) இன்னும் பலருடன், மேற்படி நாடகங்களின் இயக்குனர்களில் ஒருவரான ஏ. இப்றாஹீமையும் பிரதான பாத்திரத்தில் நடித்திருந்தார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

இதில் ஏ.இப்றாஹீம் அக்காலப்பகுதியில் நிந்தவர் பிரதேச சபையில் 8ஆம் வாட் மெம் பராகவும் கடமை புரிந்தார். மற்றவரான ஏ.பி.எம்.லெப்பை (அச்சி முதலாளி) ஒரு வர்த்தகராகவும் செயற்பட்டு தங்கள் கலைப்பணியையும் செய்து பலரது பாராட்டுக்களையும் பெற்றனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

கலையழகு மன்றம்: இதே காலப்பகுதியில் (1972) நிந்தவூரின் தென் பிரதேசத்தில் கலையழகு மன்றம் எனும் நாடகமன்றம் உருவானது. இதன்மூலம் நான்கு நாடகங்கள் மேடையேற்றப்பட்டன. இதன் கதை, வசன, இயக்குனராக ஏ.எல். ஜமால்தீன் (ராசாத்தம்பி) பிரதானமாகவும், அவருடன் பாறாக் (ஐ.எஸ்.), இப்றாஹீம் (கனடா), அலியார் (தம்பிஷா), ஆகியோருடன் கே. முஹமட் (இளையதம்பி), கதாநாயகனாகவும், செயின் கதாநாயகியாகவும் நடித்த யார் அந்தத் திருடன் எனும் துப்புறியும் நாடகம் முதலில் மேடையேற்றப்பட்டது. நிந்தவூரில் மேடையேற்றப்பட்ட சகல நாடகங்களிலும் பெண் வேடங்களில் ஆண்களே நடித்திருந்தனர். இதன்பின்னர் ஏ.எல். ஜமால்தீனின் இயக்கத்தில் யார் குற்றவாளி, லட்சியம், தியாக உள்ளம் போன்ற சமூக நாடகங்களும் 1973 - 1974 காலப்பகுதியில் மேடையேற்றப்பட்டு பலரது பாராட்டுக்களையும் பெற்றது.

குறிப்பாக யார் குற்றவாளி எனும் நாடகத்தின் காட்சித் தேவைக்காக ஒரு மோட்டார் கார் மேடையில் ஏற்றப்பட்டு ரசிகர்களை ஒரு இன்ப அதிர்ச்சிக்கு உள்ளாக்கினார்கள் கலை அழகு மன்றத்தினர்.

இளைஞர் கலைவட்டம்: இக்கலைவட்டத்தின் ஏற்பாட்டில் 1977ஆம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் இம்மண்ணின் புகழ்மிக்க கலைஞரும் கதாசிரியருமான ஐ.கே. முஹமட் (தோஸ்தி) என்பவரால் 'வேடங்கள் கலைகின்றன' எனும் துப்புறியும் நாடகம் மேடையேற்றப்பட்டது. இதன் வெற்றியும் பாராட்டுதல்களும் மேலும் இரண்டு நாடகங்கள் அரங்கேறக் காரணமானது. இதில் ஒன்று 'சதியின் கதி' (சமூக நாடகம்), மற்றையது 'போடியார்' எனும் நகைச்சுவை நாடகமாகும். இதில் போடியார் எனும் நாடகம் கல்முனை மக்களின் வேண்டுகோளின் படி உவெஸ்லி மகா வித்தியாலயத்திலும் மேடையேற்றப்பட்டது. இந்நாடகத்தைக் காண மட்டக்களப்பு, அம்பாறை மாவட்டங்களைச் சேர்ந்த அதிகமான மக்கள் திரண்டனர். இம் மன்றத்தினர் ஒலுவில், அட்டாளைச்சேனை, சம்மாந்துறை ஆகிய அயல் கிராமங்களிலும் நாடகங்களை அரங்கேற்றினர்.

இந்த நாடகங்களின் கதாசிரியர் ஐ.கே. முஹமட் தனது நடிப்பாற்றலையும் இந்த நாடகங்களில் வெளிப்படுத்தியிருந்தார். அவருடன் யூ.எல். நூர்இன் (சீனி முஹமட்), யூ.எல். முகைதீன், எம்.ஏ. அப்துல் என இன்னும் பலரும் தமது பங்களிப்புகளை வழங்கி பல கலைத்துவமான நிகழ்வுகளையும் அரங்கேற்றச் செய்தனர் என்பதை இங்கு குறிப்பிட்டுச் சொல்லலாம்.

நிந்தவூரில் மேடையேற்றப்பட்ட அனேக நாடகங்களுக்கும் இசைக் கச்சேரிகளுக்கும் மர்ஹூம் தங்கராசா அவர்களுடைய மகன் அப்துல் மஜீது அவர்கள் தான் இசையமைப்பாளராக செயற்பட்டிருந்தார் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்க விடயமாகும்.

நிந்தவூரில் மேடையேற்றப்பட்ட நாடகங்கள் மிகத்தரம்வாய்ந்தவையாக அமைந்திருந்தன. சினிமா பட சாயலில் பாடல், சண்டைக் காட்சிகளும் இடம்பெற்றிருந்தன. இதன் நடிகர்கள் சீனடி, சிலம்படி போன்றவற்றில் தேறியவர்களாக இருந்ததினால் சண்டைக் காட்சிகளை உள்வாங்குவது இலகுவாக இருந்தது. 1970 - 1980 காலப்பகுதியில் மேடை நாடகங்கள் எமது மக்களின் அபிமானத்தை வெகுவாகப் பெற்றிருந்தன. அதில் பங்கு கொள்ளும் கலைஞர்கள் ஹீரோக்கள் போன்று மதிக்கப்பட்டனர்.

நிந்தவூரில் நாடக இலக்கியம் மிக உயர்ந்த தரத்தில் இருந்தமைக்கு பல காரணங்களைக் கூறலாம். இலங்கையில் மிகத் தரம்வாய்ந்ததும், பிரபல்யமானதுமான திரைப்பட அரங்கு நிந்தவூர் சினிமா எனும் பெயரில் இங்கு இருந்தமை பிரதான காரணமானது என்றால் அது மிகையாகாது. நிந்தவூரில் செல்வாக்குமிக்க பல பிரமுகர்கள் நாடகத்துறை வளர்ச்சியடைய உதவினர் இதுவும் மற்றொரு காரணமானது.

1980ஆம் ஆண்டுகளுக்கு பின்னர் தொலைக்காட்சி போன்ற சாதனங்கள் செல்வாக்குச் செலுத்தியதினால் நாடகத்துறை வீழ்ச்சியடைந்தது. எமதுரில் மேடை நாடகங்களின் வீழ்ச்சிக்கு மேலுமொரு பிரதான காரணமிருந்தது. மேடை நாடகங்கள் ஊர் பிரமுகர்களின் ஒத்துழைப்புடன் வளர்ச்சி கண்டபோதும் சமய ரீதியாக தவிர்க்கப்பட வேண்டியவையாக இவையிருந்தன. இதனால் உலமாப் பெருமக்கள் இதனை எதிர்த்தனர். இவர்கள் நாடகங்களுக்கு ஒத்துழைப்பு வழங்கும் பிரமுகர்களையும், கலைஞர்களையும் சந்தித்து மார்க்க ரீதியான பாதகங்களை தெளிவுபடுத்தி அவர்களை நாடகங்களிலிருந்து தூரப்படுத்தினர். எமது மக்கள் மார்க்கம் என்று வந்துவிட்டால் ஏதனையும் விட்டுக் கொடுக்கத் தயங்காதவர்கள் என்பதால் மேடைநாடகங்கள் வழக்கொழிந்து போனது. திரையரங்கும் மூடப்பட்டது.

இஸ்லாமிய கலை இலக்கியம்

இஸ்லாமிய கலை இலக்கியத்துறையில் முதல் முதலாக வளர்மதி. முழுமதி போன்ற சஞ்சிகைகளுக்கு இஸ்லாமிய ஆய்வுக் கட்டுரைகளை எழுதி எமது நிந்தவூர் மண்ணுக்கு மார்க்க தகைமைகளைச் செய்தவர் மீராசாஹீபு அகமது மக்பூல் ஆலிம் அவர்கள். புனித அல்குர்ஆன் வரலாற்றை பலரும் அறிந்து கொள்ளும் வகையிலும், அதனை இலகுவில் மனனம் செய்வதற்கு வசதியாகவும் நூற்று என்பது சலவாத்துக்களை இரசனையுடன் இயற்றி குர்ஆன் வரலாற்றுச் சலவாத்து எனும் பாமாலை ஒன்றை நிந்தவூர் இலக்கியக் கழகத்தின் ஊடாக வெளியீடு செய்தார். இவரது வழியில் மர்ஹூம் இப்றாகீம் மௌலவி (மஸ்தார் ஆலிம்) அவர்களும் சலவாத்து மாலைகளை உருவாக்கி மார்க்கத் தொண்டாற்றினார். (இப்றாஹீம் மௌலவி அவர்கள் சுற்றுலா காவியம் எனும் காவியமொன்றையும் இஸ்லாமிய மரபுகளுக்கமைய இயற்றியுள்ளார்.) இச்சலவாத்துக்கள் நோன்பு காலங்களில் பள்ளிவாசல்களில் பாடப்பட்டு வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இதுபோன்று இன்னும் பல இஸ்லாமிய அறிஞர்கள் இஸ்லாமிய கலை, இலக்கியத் தொண்டுகள் செய்திருக்கின்றார்கள். அவர்களைப் பற்றிய குறிப்புகள் இல்லாமல் இருக்கின்றன. அதற்காக கவலைப்பட வேண்டியிருக்கின்றது.

எஸ்.ஏ.ஆர்.எம். செய்யத் ஹசன் மௌலானா அவர்கள் நிறைந்த கல்விமான். இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியம் என்ற தொனிப்பொருளில் பல ஆய்வுக் கட்டுரைகளையும் ஆக்கங்களையும் இவர் தந்துள்ளார். அவருடைய கலை இலக்கியப் படைப்பில் இஸ்லாமும் தமிழும் இலக்கிய சங்கமம் என்னும் புத்தகம் மிக அற்புதமான படைப்பாகும்.

நிந்தவூரின் நவீன இலக்கியம்

நிந்தவூரின் கலை, இலக்கியப் படைப்புக்களை வெளிக்கொண்டு வர பத்திரிகைகள் பெரிதும் உதவின. நாம் அறிந்த வகையில் 1950ஆம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் மர்ஹூம் பி.எஸ். குட்டி போன்றவர்கள் கட்டுரைகள், கதை, கவிதைகளை பத்திரிகைகளில் எழுதி வந்தனர். இவர் யாழ்ப்பாணத்தில் வெளிவந்த “தமிழ் நேசன்” எனும் பத்திரிகையின் ஆசிரியராகவும், தொழிற்பட்டுள்ளார். இவரைத் தொடர்ந்து எஸ். முத்துமீரான், ஹசன் மௌலானா மர்ஹூம் பசில் ஏ.மஜீட் (பொறியியலாளர்) போன்றவர்கள் பத்திரிகை வாயிலாகப் பிரபல்ய மடைந்தனர். இவர்களைப் பின்பற்றி பலர் தமது இலக்கிய ஆற்றல்களை வெளிப்படுத்தினர். இவர்களுள் மக்கீன் ஹாஜி, றாஹில், பசீல் ஏ. மஜீட், உசனார் சலீம், றபிக் பிர்தௌஸ், ஹிதாயத்துல்லாஹ் மீர்சா, ரி. இஸ்மாயில், சிப்லி போன்றவர்கள் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். 1960ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் இலங்கை வானொலி எமது எழுத்தாளர்களுக்கு சிறந்த களத்தை அமைத்துக் கொடுத்திருந்தது.

நிந்தவூரின் கலை, இலக்கிய வளர்ச்சியில் கையெழுத்துப் பத்திரிகைகள் முக்கிய பங்கினை வகித்திருக்கின்றன. இலக்கியத்தில் ஆவல்கொண்ட வாலிபர்கள் தமது திறமைகளை தமக்குரிய பாணியில் வெளிப்படுத்துவதற்காக கையெழுத்துப் பத்திரிகைகளை வெளியிட்டனர். இந்த வகையில் முதலில் 1969இல் ஏ.எம். முஸ்தபா (G.S) அவர்களை ஆசிரியராகக் கொண்டு “தென்றல்” எனும் கையெழுத்துப் பத்திரிகை வெளிவந்தது. தொடர்ந்து 5 வருடங்கள் வெளிவந்த இப்பத்திரிகை மக்களின் மத்தியில் பிரபல்யம் பெற்றிருந்தது. இக்காலகட்டத்தில் எஸ். அப்துல் ஐப்பார் (T.A), ஏ.எல். மஹ்ராப் (G.S), எச்.ரி.பரீத் ஆகியோர் ஒன்றிணைந்து “களணி” எனும் பெயரில் கையெழுத்துப் பத்திரிகையை வெளியிட்டு வந்துள்ளனர். இதன்பின்னர் பூங்கா எழுத்தாளர் மன்றத்தினர் “பூங்கா” எனும் பெயரில் கையெழுத்துச் சஞ்சிகையினை ஏ.ஷபாஅத் அஹமது அவர்களை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளியிட்டு வந்துள்ளனர். 1980ஆம் ஆண்டுகளில் பசில் ஏ. மஜீட் அவர்கள் “கண்ணாடி” எனும் பெயரிலும் ரி. இஸ்மாயில் (இஞ்சினியர்), ஏ.எம். ஹில்மி (உதவி அதிபர்) ஏ. இப்திகார் அகமது (ஆசிரியர்) ஆகியோர் அல்பத்தாஹ் “சாரளம்” எனும் பெயர்களிலும், ஏ. றபிக் பிர்தௌஸ், அல்ஹிக்கமா, பானுமதி எனும் பெயர்களிலும், உசனார் சலீம் புன்னகை, தேன் மழை எனும் பெயர்களிலும் கையெழுத்துச் சஞ்சிகைகளை வெளியிட்டு தமது ஆற்றல்களை வெளிப்படுத்தியிருந்தனர். ஆரம்பத்தில் கையெழுத்துச் சஞ்சிகைகளாக வெளிவந்த இவற்றில் சில பின்னர் நோணியோ இதழ்களாக வளர்ச்சி கண்டன. இம்முயற்சிகளுக்கு பொருளாதார ரீதியில் ஆதரவு கிடைக்கவில்லை. இதனால் இத்துறை மேலும் வளர்ச்சியடையவில்லை.

நிந்தவூர் எழுத்தாளர்கள் பத்திரிகைகள், வானொலி, கையெழுத்துப் பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள் என்பவற்றின் வாயிலாக தமது இலக்கிய ஆற்றல்களை வெளிப்படுத்தி

வந்தனர். இவர்களில் சிலர் தமதாக்கங்களை புத்தகங்களாகவும் வெளியிட்டு புகழ் பெற்றிருந்தனர். அந்தவகையில் எஸ். முத்துமீரான் அவர்கள் 20 இற்கு மேற்பட்ட புத்தகங்களை வெளியிட்டுள்ளார். இவருடன் எஸ்.ஏ.ஆர்.எம். ஹசன் மௌலானா, ஹிதாயதுல்லாஹ் மீர்சா, ஏ.சி. நூஹில், எம்.ஏல்.எம். மக்கீன் ஹாஜியார், எம்.எச்.ஏ. சிப்லி போன்றோரும் பல புத்தகங்களை வெளியிட்டுள்ளனர். டொக்டர் ஏ.எம்.எம். அஸ்ஹப் அவர்கள் புகைத்தல் தடுக்கப்பட்டதா? இஸ்லாமும் மருத்துவமும் கூறுவதென்ன? எனும் தலைப்பில் புத்தகமொன்றை வெளியிட்டிருந்தார். இலக்கியவானில் பிரகாசிக்கத் தொடங்கிய காலகட்டத்தில் சுனாமிப் பேரலை இந்த இளம் இலக்கியவாதியை காவுகொண்டது இங்கு கவலையுடன் நினைவு கூரத்தக்கதாகும்.

புகழ்பெற்ற இலக்கியவாதிகள்

நிந்தவர் இற்றைவரை பல சிறந்த இலக்கியவாதிகளைக் கண்டுள்ளது. அவர்களில் நாம் அறிந்த சிலரைப்பற்றி இங்கு காண்போம்.

அல்ஹாஜ் எஸ்.முத்துமீரான்:

சிறந்த சிறுகதை எழுத்தாளர், புகழ்மிக்க நாடக ஆசிரியர், உருவகக்கதை எழுத்தாளர், இலக்கிய ஆய்வாளர், கவிஞர், கட்டுரையாளர், மொழிபெயர்ப்பு இலக்கியவாதி, நாட்டார் இலக்கிய விற்பன்னர் என இவரைக் குறிப்பிட முடியும். அவர்தான் நிந்தவூரின் புகழை தமிழ்கூறும் நல்லுலகெங்கும் பறைசாற்றிவரும் அல்ஹாஜ் எஸ். முத்துமீரான். இவர் இதுவரை இருநூற்றுக்கும் மேற்பட்ட வானொலி நாடகங்களை எழுதியுள்ளார். இவர் இலங்கை வானொலியின் முஸ்லிம் சேவையில் 'இலக்கிய மஞ்சரி' எனும் நிகழ்ச்சியை பலகாலம் நடாத்தி புகழ்பெற்றவர். தினகரன் வாரமஞ்சரியில் 'கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம் களின் கிராமிய கவியமுதம்' எனும் தலைப்பில் நாட்டார் இலக்கியத் தொடரினை 10 வருடங்களாக எழுதி வந்தார். மேலும் அதே பத்திரிகையில் 'என் பிரியத்தைப் பெற்ற பிறமொழி சிறுகதைகள்' எனும் தலைப்பில் 100இற்கு மேற்பட்ட பிறமொழிக் கதைகளை தனது பாணியில் தமிழ்ப்படுத்தி வெளியிட்டார். அத்துடன் கணிசமான உருவகக் கதைகள், கவிதைகள், ஆய்வுக் கட்டுரைகள், சிறுகதைகள் என்பவற்றை எழுதி இலங்கை பத்திரிகைகளில் மாத திரமின்றி இந்திய பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகளிலும் வெளியிட்டு புகழ்பெற்றார். இத்துடன் இதுவரை இருபதிற்கு மேற்பட்ட புத்தகங்களையும் வெளியீடு செய்துள்ளார்.

எஸ்.முத்துமீரான் அவர்களின் இலக்கியத் தொண்டினைப் பாராட்டி முஸ்லிம் சமயப் பண்பாட்டு அலுவல்கள் அமைச்சு 1994இல் தாஜூல் அதீப் எனும் பட்டத்தை வழங்கியது. அத்துடன் இலக்கியத்திற்கான ஆளுனர் விருதுபெற்ற இவர் கலாபூஷணம், தமிழ் மாமணி, இலக்கிய வேந்தர், இலக்கியத் திலகம் எனும் பட்டங்களினாலும் கௌரவிக்கப்பட்டுள்ளார். இதேபோல் தென்னாடாம் தமிழ்நாட்டில் இவருக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கும் இலக்கிய கௌரவங்கள் மிகமிக அதிகமாகும். நிந்தவூரின் கலை இலக்கியத்தில் ஒரு முதுசமாக இவர் மதிக்கப்படுகின்றார்.

அல்ஹாஜ் எஸ்.ஏ.ஆர்.எம். செய்யத் ஹசன் மௌலானா:

பத்திரிகை, 'வானொலி' எனும் ஊடகங்களினூடாக கதைகள், கவிதைகள், ஆய்வுக் கட்டுரைகள் என பலவற்றை எழுதி புகழ்பெற்றவர். காப்பிய இலக்கியத்தில் ஆழ்ந்த அறிவுடைய இவர் "இஸ்லாமும் தமிழும் இலக்கிய சங்கமம்" எனும் மகத்தான ஆய்வு நூலினை தமிழ்பேசும் உலகிற்கு வழங்கியுள்ளார். அவருடைய இஸ்லாமிய இலக்கிய சேவையை

(முஸ்லிம் சமய பண்பாட்டலுவலர்கள் அமைச்சு தாஜ் அலீப் எனும் பட்டத்தை வழங்கி) கௌரவித்துள்ளது. மேலும் பல அறிஞர்களும் அமைப்புக்கள் இவரை பாராட்டி பட்டம் வழங்கி, பரிசில்களும் வழங்கியிருக்கின்றன. அதுமாத்திரமல்லாமல் தமிழ்நாட்டின் முன்னாள் முதலமைச்சரும், முத்தமிழ் வித்தகரும், கலாநிதியுமான திரு மு. கருணாநிதி அவர்கள் செய்யத் ஹசன் மௌலானா அவர்களின் இலக்கியத் தொண்டுக்காக பொன்னாடை போர்த்தி பொற்கிழியும் வழங்கி பாராட்டியது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

ஹாஜியானி எம். செய்னுலாப்தீன்:

நிந்தவூரின் பெண் கல்வியின் தாயென மதிக்கப்படும் இவர் இலக்கியத்திலும் நீண்ட தொடர்புடையவர். இவர் ஆசிரியையாக, அதிபராக கடமையாற்றிய போது பல நாடகங்களை எழுதி நெறிப்படுத்தியுள்ளார். இவரது பல சிறுகதைகள், கட்டுரைகள், கவிதைகள் பத்திரிகைகள், வானொலி என்பவற்றினூடாக இச்சமுதாயத்தை வந்தடைந்துள்ளன. மரபுக் கவிதைகள், வாழ்த்துப்பாக்கள், வரவேற்புக் கீதங்கள், இரங்கற்பாக்கள் எழுதுவதில் இவர் தேர்ந்தவர். இவரது கவிதைகள் இல்லாமல் நிந்தவூரில் பாடசாலை நிகழ்வுகள், பொது விழாக்கள் இடம்பெறுவது அரிதாகும். கல்வித் துறைக்கு இவராற்றிய பணிகள் கௌரவிக்கப்பட்ட அளவிற்கு இவரது இலக்கிய ஆற்றல்கள் பாராட்டப்படவில்லை என்பது ஒரு குறையாகும்.

மர்ஹூம் பசீல் ஏ. மஜீட் (பொறியியலாளர்):

இவர் மரபுக் கவிதையில் புகழ்பெற்ற கவிஞர். கட்டுரைகள், சிறு கதைகளையும் பத்திரிகைகளில் எழுதியவர், வானொலியில் அறிவிப்பாளராக, நிகழ்ச்சி தொகுப்பாளராக, மொழி பெயர்ப்பாளராக, நேரடி வர்ணனையாளராகக் கடமையாற்றியவர். லண்டன் BBC தமிழ்பிரிவு பிரதம ஒலிபரப்பாளராகவும் இவர் பணியாற்றியுள்ளார்.

ஜனாப் ஏ.எம். முஸ்தபா (ஜி.எஸ்):

தனது கலை வாழ்க்கையில் ஆரம்பகாலத்தில் கதை, கவிதை துறையில் ஈடுபட்ட இவர் தென்றல்எனும் கையெழுத்துப் பத்திரிகையின் ஆசிரியராகவும் பணியாற்றினார். சிறந்த குரல் வளம்மிக்க இவர் மேடைப் பாடகராக புகழ்பெற்றார். இன்று இஸ்லாமிய கீதம், மெல்லிசை பாடல்களில் புகழ் பெற்ற பாடகராக உள்ளார். நண்பர்களுடன் இணைந்து இசை இறுவெட்டிணை வெளியிட்டு வருகின்றார். தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகளிலும் பாடிவருகின்றார்.

ஜனாப் ஹிதாயத்துல்லாஹ் மீர்சா:

கதை, கவிதைகளில் புகழ்பெற்ற இவர் சிறந்த மேடைப் பேச்சாளராகவும் உள்ளார். இதுவரை பிரிவுக்குள் பிணைப்பு (நாவல்), தர்மத்தின் தியாகம், அறப்பணியில் ஆசிரியர்கள், நெறிகள் ஆயிரம் படி, நேசவினை ஆகிய 5 புத்தகங்களை வெளியீடு செய்துள்ளார். நிந்தவூரில் முதல் நாவல் எழுதியவருமாவார்.

அல்ஹாஜ் மக்கீன் ஹாஜியார்:

1972ஆம் ஆண்டுகளில் இலக்கியத் துறையில் கால்பதித்த இவர் சிறுகதை, கட்டுரைகள், கவிதைகள் வாயிலாக புகழ்பெற்றவர். இவரது ஆக்கங்கள் ஆன்மீக மணம் பரப்புகின்றவையாக உள்ளன. இது மட்டும் உண்மை மற்றும் கடலுக்குப்போன மச்சான் எனும் புத்தகத்தினை வெளியீடு செய்த இவர் இன்னும் பல புத்தகங்களை வெளியிடும் முயற்சிகளில் ஈடுபட்டு வருகின்றார். அன்றைய வாலிப வட்டம் வானொலி நிகழ்ச்சியில் இவருடைய அதிகமான கவிதைகள் ஒலிபரப்பானதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

ராஜகவி றாவூரில்:

கவிதைத் துறையில் அதிக ஈடுபாடு உடைய இவர் இசைப்பாடல்களை இயற்றுவதிலும் கைதேர்ந்தவர். சமாதானத்தை கருப்பொருளாகக் கொண்டு இவர் இயற்றிய பாடல் அகில இலங்கை ரீதியில் வெள்ளிப் பதக்கத்தைப் பெற்றுக்கொடுத்தது. இவர் ஒரு சிறந்த பாடகராகவும் புகழ்பெற்றவர். மேலும் 'மன வதனத்தில் நந்தவனம்' எனும் கவிதைத் தொகுப்பொன்றையும் இவர் வெளியிட்டுள்ளார்.

அல்ஹாஜ் பசீல் ஏ. மஜீட்:

இவர் தனது பாடசாலைக் காலத்தில் இலங்கை வானொலியின் நிகழ்ச்சிகள் பற்றிய விமர்சனங்களை எழுதத் தொடங்கியதன் மூலம் இலக்கிய உலகில் காலடி எடுத்து வைத்தார். தொடர்ந்து புதுக்கவிதை, மரபுக்கவிதை, சிறுகதை, கட்டுரை என பல துறைகளிலும் தடம்பதித்தார். இவரின் ஆக்கங்கள் தினகரன், சிந்தாமணி போன்ற பத்திரிகைகளில் நிறைய பிரசுரமாகியிருக்கின்றன. அதுபோல் இலங்கை வானொலியிலும் அதிகமான ஆக்கங்கள் ஒலிபரப்பாகி உள்ளன. இவர் அம்பாறை மாவட்ட கலை இலக்கியப் பேரவையின் தலைவரும் நிந்தவூர் எழுத்தாளர் சங்கத்தின் உப தலைவருமாவார். கண்ணாடி எனும் பெயரில் ரோணியோ சஞ்சிகை ஒன்றையும் இவர் வெளியீடு செய்துள்ளார்.

அல்ஹாஜ் ரி. இஸ்மாயில்:

பொறியியலாளரான இவர் சிறுவயதிலிருந்து கலை, இலக்கியத்தில் ஆர்வம் கொண்டவர். இவர் பாடசாலைக் காலத்தில் கவிதை, கட்டுரை, பேச்சுப் போட்டிகளில் பல வெற்றிகளை பதிவு செய்தவர். பின்னாளில், கதை, கவிதை, பயணக் கட்டுரைகள் அத்தீத ஈடுபாடு காட்டியவர். இன்றும் பத்திரிகைகள், வானொலி போன்றவற்றில் இவரது காத்திரமான படைப்புகள் வெளிவந்த வண்ணமுள்ளன.

எம்.எச்.ஏ. சிப்லி:

இளைய தலைமுறை கவிஞரான இவர் அதிக புதுக்கவிதைகளை எழுதி வருகின்றார். இதுவரை விடியலில் விலாசம், நிழல்தேடும் கால்கள், தேன்சொட்டும் மலர்கள், தற்கொலை குறிப்பு ஆகிய கவிதைத் தொகுப்புகளை வெளியிட்டுள்ளார்.

நிந்தவூர் மக்களின் கலை, இலக்கிய தாகமும் தலைமுறை தலைமுறையாக மூத்த கலைஞர்களின் மறைவால் ஏற்படும் தாக்கமும், இளைய கலைஞர்களால் ஏற்படும் ஆக்கமும் விரிவடைந்து கொண்டே இருக்கின்றது. இவ்வாறான இலக்கிய வரலாற்றைக் கொண்ட நிந்தவூர் இலக்கிய இதயங்கள் தற்போது நிந்தவூர் கலை இலக்கியப் பேரவை எனும் பெயரில் ஒரு இலக்கிய சங்கமத்தை ஒன்றுபடுத்தியிருக்கிறார்கள்.

நிந்தவூர் மக்களின் கலை இலக்கியத்தை மேம்படுத்தி அதனை பிறரும் அறியவேண்டும் என்பதற்காக மூத்த கல்விமான்களாகிய இஸ்லாமிய அறங்காவலர் S.A.R.M.S மௌலானா அவர்களும், சட்டத்தரணி இந்திய வாழ்நாள் இலக்கிய விருதுபெற்ற கலாபூஷணம் S. முத்துமீரான் அவர்களும் போஷகர்களாக இணைந்துகொண்ட பயனே, நிந்தவூர் கலை இலக்கியப் பேரவை ஏற்படக் காரணமாக அமைந்தது.

நிந்தவூர் கலை இலக்கியப் பேரவை உறுப்பினர்கள்

- ஆலோசகர்கள் : 1. கவிஞர் S. முத்துமீரான் (சட்டத்தரணி)
 2. கவிஞர் S.A.R.M. ஹஸன் மௌலானா
 3. Dr. M.M. ம.ஞ்சன் (திணைக்களத் தலைவர், விவசாயபீடம், கிழக்கு பல்கலைக்கழகம், மட்டக்களப்பு)
- தலைவர் : அல்ஹாஜ் டாக்டர் A.M. ஜாபிர்
 செயலாளர் : அல்ஹாஜ் தம்பிலெப்பை இஸ்மாயில் (பிரதம பொறியியலாளர்)
- பொருளாளர் : அல்ஹாஜ் A.L. அன்வர்தீன் (வங்கி முகாமையாளர்)
- உப தலைவர்கள் : 1. அல்ஹாஜ் S. அஹமது அதிபர்
 2. A.L.M. சலீம் (சிரேஷ்ட ஊடகவியலாளர்)
- உப செயலாளர் : A.L.A. றபீக் பிர்தௌஸ்
- குழு உறுப்பினர்கள்: 1. A.L.M. மக்கீன் ஹாஜி
 2. ஹிதாயத்துல்லா மிர்சா
 3. A.M. முஸ்தபா G.S.
 4. M. சித்தீக் G.S.
 5. M.I. உசனார் சக்காப்
 6. M. சஹாப்தீன்
 7. U.L. ஹசனார் சக்காப்
 8. A.A. அஷ்ரப்
 9. S.M.M. மர்கும் மௌலானா
 10. H.M.S. அபுல் அ.லா மௌலானா

மாதமொருமுறை ஒவ்வொரு அங்கத்துவ கலைஞர்களும் ஒன்றுகூடும்போது கவிதை, கதை, சம்பவம், தத்துவம், துணுக்குப் பாட்டு போன்ற இலக்கிய சுவைகளை வெளிப்படுத்தி சபையினரின் பாராட்டைப் பெறுவார்கள்.

நிந்தவூர் கலை, இலக்கியப் பேரவை புதுத்தெம்புடனும் கலைப் பொலிவுடனும் வளர்ச்சி கண்டு கொண்டிருக்கிறது. அதன் உத்வேகத்தைக் கேள்விப்படும் இன்னும் பல இலக்கிய ஆர்வலர்கள் அங்கத்துவர்களாக சேர்ந்து கொண்டிருக்கின்றார்கள். இதன் காரணமாக நிந்தவூர் கலை இலக்கியப் பேரவையின் நன்மதிப்பு மேலும் சிறப்படைந்து கொண்டிருக்கிறது.

நிந்தவூர் மண்ணின் வரலாற்றை பாரெங்கும் பறைசாற்றும் நோக்கில் வரலாற்று ஆவணமாக வெளிவரவிருக்கும், மணம் வீசும் நந்தவனமாம் எமதுாரின் ஊடகத்துறையின் வளர்ச்சிப் பாதையை எடுத்தியம்பக் கிடைத்த இவ்வாய்ப்பினை இறைவன் எனக் களித்ததோர் அரிய சந்தர்ப்பமாகக் கருதுகின்றேன்.

தகவல் தொழில்நுட்பத்தினூடாக தினமும் புரட்சிகரமான மாற்றங்களை அடைந்து கொண்டுவரும் இன்றைய நவீன யுகத்தைப் பற்றி கவிஞர் வைரமுத்து பின்வருமாறு கூறிப்போந்தார். “தொழில்நுட்பம் எல்லாத் திசைகளையும் தன்பக்கம் இழுக்கும் ஒரு காந்தசக்தி” என்பதாகும். இக்கூற்றினூடாக தகவல் தொழில்நுட்பம் வளர்ச்சி கண்டு ஒரு விரல்நுனிக்குள் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளமை வியப்புக்குரியதாகும்.

ஓர் எழுத்தாளனின் பேனா முனை கூரியவாளை விடவும் சக்தி வாய்ந்தது. உலகையே ஊடறுத்துச் செல்லும் அபார சக்தி வாய்ந்தது. அவ்வப்போது தனது பணியில் பல சிரமங்களை எதிர்நோக்கும் ஒரு செய்தியாளன் வாசகர்களுக்கு உண்மையான, காத்திரமானதான செய்திகளை வழங்கவேண்டிய பாரிய பொறுப்பைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளான். நேர்மையான, இனமத பேதமின்றி செய்திகளை சுடச்சுட மக்களுக்கு வழங்கும் செய்தியாளன் ஒருவனே வாசகர் மத்தியில் நன்கு மதிக்கப்படுகின்றான்.

உண்மைக்குப் புறம்பாக செயற்படுவனும், ஊழல் பேர்வழிகளும் மக்கள் அளித்த வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றாத ஆசிரிய தலைமைகளும் இன்று பத்திரிகையாளர்களையும், பந்தி எழுத்தாளர்களையும் கண்டு விரண்டோடுகின்றனர். செய்திகளினூடாக தனது மாணம், மரியாதை என்பன சந்திக்கு வந்துவிடும் என சஞ்சலப்படுகின்றனர். பத்திரிகையாளர்களை அரவணைத்துக் கொள்ளத் துடிக்கும் அரசியல்வாதிகளே இன்று அதிகம் காணப்படுகின்றனர்.

ஒவ்வொரு ஊடகவியலாளனும், சமூக நலனை முன்னோக்கிய சீரிய சிந்தனையாளனாக நடுநிலைவாதியாக எவருக்கும் அஞ்சாதவனாக பத்திரிகா தர்மத்தை பேணிப் பாதுகாப்பவனாக செயற்படும்போது சமூகத்தால் பாராட்டப்படுகின்றான். அவனுக்கென்றொரு வாசகர் வட்டம் உருவாவதைக் கண்டு உளப்பூரிப்படைகின்றான். சமூக பிரச்சினைகளை சந்திக்கு கொண்டுவந்து பத்திரிகைகள் மூலம் தீர்வு பெற்றுக்கொடுக்கும் நற்பணி புரிவனே சிறந்த பத்திரிகையாளனாக போற்றப்படுகின்றான். மக்கள் சேவை மகேசன் சேவை என அவன் ஆற்றும் பணி இறைவனாலும் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய ஒன்றாக இன்று அமையப்பெற்றமை உலகறிந்த உண்மையாகும்.

இன்று எமது மக்களிடையே வாசிப்புப் பழக்கம் அரிதாகி வருகின்றது. தனது நாளாந்த கடமைகளைச் செய்யமுடியாத நிலையில் அவன் போராடி வருகின்றான். 1960ஆம் ஆண்டுகளில் இலங்கையில் தமிழ் மொழியில் தினகரன், வீரகேசரி ஆகிய இரு நாளேடுகளே வெளியாகின. சுமார் 25க்கும் குறைவான பிரதிகளே நிந்தவூரில் விற்பனையாகின. தினகரன் பத்திரிகைக்கு ஜனாப் ஏ. றஷீட் அவர்களும், வீரகேசரி பத்திரிகைக்கு ஜனாப். ஏ.எல்.எம். அமீன் அவர்களும் நிருபர்களாக செயற்பட்டனர். வாசகர் மத்தியில் பலமாற்றங்களை ஏற்படுத்துவதில் இவர்கள் இருவரும் அன்று பாடுபட்டனர். ஒவ்வொரு ஊடகவியலாளனும் தமக்கு ஒதுக்கப்பட்ட எல்லைப் பிரதேசத்தில் மட்டுமே செய்தி சேகரிக்க அனுமதிக்கப்பட்டிருந்தனர். ஆனால் இன்று தினக்குரல், தினகரன், வீரகேசரி, சுடர்ஒளி என பல தரப்பட்ட நாளேடுகள் பிரசுரமாகின்றன. தினபதி, சிந்தாமணி

ஆகிய பத்திரிகை அலுவலகங்கள் சிறீமாவோ பண்டாரநாயக்க அம்மையார் பிரதமராகக் கடமையாற்றிய காலத்தில் சீல்வைத்து மூடப்பட்டன.

இன்று எதுவித தடையுமின்றி பத்திரிகைகள் சுதந்திரமாக தமது கருத்துகளை வெளியிட வாய்ப்புண்டு. இன்று ஊடகங்களின் பங்களிப்பு அபரிதமாகக் காணப்படுகின்றது. 24 மணி நேரமும் தொடர்ச்சியாக வானொலி, தொலைக்காட்சி என்பன ஒலி, ஒளிபரப்புகளை மேற்கொள்கின்றன. நூற்றுக்கணக்கான வார, மாத, மாதம் இருமுறை என்றவாறு தமிழ் மொழி மூலத்தில் பத்திரிகைகள் வெளியாகின்றன. ஏதேனும் ஒருவகையில் சமூக வலைத் தளங்கள் தடைசெய்யப்பட்டால் தமது வீட்டுக்குள்ளேயே மகன்மார்களால் முதலாவது புரட்சி ஏற்படும் என முன்னாள் ஜனாதிபதி மஹிந்த ராஜபக்ஷ அவர்கள் தெரிவித்துள்ளமையையும் இவ்விடத்தில் நாம் குறிப்பிட வேண்டியுள்ளது.

இன்று எமதாரில் மொத்தமாக பத்திற்கு மேற்பட்ட ஊடகவியலாளர்களும் சிறந்த பத்தி எழுத்தாளர்களும் திகழ்கின்றனர். அனைத்து பத்திரிகைகளையும் சகல தொலைக்காட்சிகளையும் இவர்கள் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றனர். இவர்களுடாக எமதார் வெளி உலகிற்கு எடுத்துக்காட்டப்படுகின்றது. இவர்கள் பணி என்றும், சிறக்க இறையருள் கிடைக்கப்பெறட்டும்.

அல்ஹாஜ் ஏ.எல்.எம். அமீன்

1960ஆம் ஆண்டு வீரகேசரி பத்திரிகையில் செய்தியாளராக இணைந்ததுடன் ஊடகப் பணியை தொடர்ந்த ஏ.எல்.எம். அமீன் நிந்தவூரின் ஊடகத்துறை முன்னோடிகளில் குறிப்பிடத்தக்கவராவார். ஓய்வுபெற்ற கோட்டக் கல்விதிகாரியான இவர், 1965ஆம் ஆண்டு நிந்தவூரின் முதலாவது பட்டதாரியான சகோதரி வள்ளியம்மையை தலைவராகக் கொண்ட நிந்தவூர் எழுத்தாளர் சங்கத்தின் உபதலைவராகவிருந்து, முன்று தினங்கள் நிந்தவூரில் நடைபெற்ற தமிழிலக்கியப் பெரும் விழாவின் வெற்றிக்கு உறுதுணையாகச் செயற்பட்டவராவார். மூதூர் முதல்வர் என்போற்றப்பட்ட மர்ஹூம் ஏ.எல்.ஏ. மஜீத் இதன் பிரதம அதிதியாவார்.

1970ஆம் ஆண்டு மர்ஹூம் கலாநிதி பதியுதீன் மஹ்மூதீனால் உருவாக்கப்பட்ட இஸ்லாமிய சோசலிஷ் முன்னணியின் மாநாடு கல்முனையில் நடைபெற்றபோது, தினபதி பத்திரிகையில் அதற்கென 15 பக்க சிறப்புமலர் வெளியிடுவதில் இணைந்து பங்காற்றியமைக்காக, கூட்ட மேடையில் கலாநிதி பதியுதீன் மஹ்மூதீனால் பொன்னாடை போர்த்திக் கௌரவிக்கப்பட்டார். வீரகேசரி, தினக்குரல், தினகரன், சிந்தாமணி ஆகிய பத்திரிகைகள் இவரது செய்திகளுக்கும், ஆக்கங்களுக்கும் முக்கியத்துவமளித்து செயற்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

1964ஆம் ஆண்டு தனது 20 வயதில் மாணவ ஆசிரியராக நியமனம் பெற்ற இவர் பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியராக, அதிபராக, கொத்தணி அதிபராக, ஆரம்பக்கல்வி ஆலோசகராக, ஆரம்பக்கல்வி உதவிப் பணிப்பாளராக, கோட்டக்கல்வி அதிகாரியாக, காதிநிதிபதியாக பணியாற்றியுள்ளார். ஊடக எழுத்துத்துறை, செய்தித்துறைகளில் இன்று வரை அவர் தொடர்ந்து செயற்பட்டு வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

டாக்டர் ஏ.பி. சாலிக்குட்டி

நிந்தவுரைச் சேர்ந்த மர்ஹும் டாக்டர் ஏ.பி. சாலிக்குட்டி நிந்தவர் பிரதேச ஊடக வியலாளர் சமூகத்திற்கு ஓர் முன்னோடியும், வழிகாட்டியும் ஆவார். யாழ்ப்பாணத்தில் “தமிழ் நேசன்” எனும் பெயரில் ஒரு பத்திரிகையை அதன் பிரதம ஆசிரியராக இருந்து வெளியிட்டதுடன், பின்னர் மட்டக்களப்பிலிருந்து “திலகம்” எனும் பத்திரிகையை வெளியிட்டார்.

இவரது துணிச்சலும், ஆணித்தரமான எழுத்துகளும் மேற்படி பத்திரிகைகளை வாசகர்கள் மத்தியில் பெரும் வரவேற்பைப் பெற்று திகழ்ந்தன. குறிப்பாக அவர் வெளியிட்ட உண்மைத்தன்மை வாய்ந்த கிடுகிடு செய்திகள் பல, அப்போதைய அரசியல்வாதிகளுக்கு சிம்மசொப்பனமாகவே அமைந்திருந்தன. இதனால் குறிப்பட்ட சில அரசியல்வாதிகளின் அச்சுறுத்தலுக்கு உட்பட்டபோதிலும் எவருக்கும் மசியாத ஊடகவியலாளராக திகழ்ந்தார்.

எம்.ஏ. ரஷீத்

சிரேஷ்ட ஊடகவியலாளரான எம்.ஏ. ரஷீத் நிந்தவர் 3ஆம் பிரிவை சேர்ந்தவர். அம்பாறை மாவட்டத்தின் லேக்ஹவுஸ் நிறுவனத்தின் தினமின, தினகரன் பத்திரிகைகளின் செய்தி யாளராக இணைந்துகொண்ட இவர், சம்மாந்துறை குறாப் நிருபராக தன் ஊடகப் பணியை முன்னெடுத்தார். ஊடகத்துறை சேவையை நிந்தவூரிலிருந்து தொடங்கும் போதே பாரிசுவாத நோயினால் பாதிப்புற்ற இவர் இன்னும் பூரண சுகமடையாத நிலை யிலுள்ளார்.

தற்சமயம் பொலனறுவை மாவட்டம் கிரித்தல முஸ்லிம் பிரிவில் வசித்துவரும் இவர், லேக்ஹவுஸ் நிறுவனத்தின் தினமின, தினகரன் பத்திரிகைகளின் கிரித்தல குறாப் நிருபராக தன் ஊடக சேவையை தொடந்து வருகின்றார்.

மர்ஹும்களான எம்.ஏ.அப்துல் மஜீத், டாக்டர் எம்.ஏ.எம். ஜலால்தீன், யூ.எல்.எம். முகையன் போன்ற முன்னாள் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுடன் மிக நெருக்கம் கொண்டிருந்த இவர், சிறிலங்கா முஸ்லிம் மீடியா போரம் உட்பட பல்வேறு அமைப்புகளால் பாராட்டி கௌரவிக்கப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

ஏ.எல்.எம். சலீம்

நிந்தவர் பிரதேசத்தின் முழுநேர ஊடகவியலாளர் என்ற பெருமைக்குரிய ஜனாப் ஏ.எல்.எம்.சலீம் நிந்தவர் 4ஆம் பிரிவைச் சேர்ந்தவராவார். 1966ஆம் ஆண்டு காலப்பகுதிக்குள் பத்திரிகைத்துறையில் தன்னை முழுநேர ஊடகவியலாளராக உள்வாங்கிக் கொண்டதன் மூலம் பிரபல அரசியல் தலைமைகளினாலும், அரசினாலும், வாசகர்களாலும் பெரிதும் மதிக்கப்பட்ட, பாராட்டி கௌரவிக்கப்பட்ட கிழக்கிலங்கையின் இன்றுள்ள சிரேஷ்ட ஊடகவியலாளர்களுள் ஒருவராவார்.

ஊடகத்துறைக்காக கலாபூஷண விருது வழங்கி கௌரவிக்கப்பட்ட இவர் தென் கிழக்கிலங்கை செய்தியாளர் சங்கத்தின் தலைவராகவும், இலங்கை தமிழ் ஊடக வியலாளர் சங்க உறுப்பினராகவும், நவமணி ஆசிரியர் என்.எம்.அமீன் தலைமையிலான

முஸ்லீம் மீடியா போரத்தின் ஆரம்பகால உறுப்பினராகவும் திகழ்கின்றார். கிழக்கிலங்கை செய்தியாளர் சங்கத்தின் தலைவராக இவர் பணி செய்ததானது இளம் ஊடகவியலாளர்களுக்கு ஆலோசனைகளும், ஊக்கமும் வழங்கி அவர்களது செயற்றிறனுக்கான வழிகாட்டியாகவும் செயற்பட்டார்.

திகாமடுல்ல மாவட்ட பௌத்த, சிங்கள அமைப்பினால் சாகித்திய சூரி எனும் பட்டமளித்துக் கௌரவிக்கப்பட்ட இவர் நிந்தவூர் இஸ்லாமிய இளைஞர் பேரவை, அகில இலங்கை முஸ்லீம் லீக் வாலிப முன்னணியின் அம்பாரை மாவட்டச் சம்மே ளனம், அம்பாரை மாவட்ட ஊடகவியலாளர் சங்கம், முஸ்லீம் மீடியா போரம், இலங்கை தமிழ் ஊடகவியலாளர் ஒன்றியம், கல்முனை ரொட்டரிக் கழகம், லயன்ஸ் கழகம், கல்முனை மாநகர சபை, பாண்டிருப்பு அறநெறிப்பாடசாலை உட்பட பல அமைப்புக்கள் இவரது தன்னலமற்ற சேவையை பாராட்டி பொன்னாடை போர்த்தி கௌரவித்தமை குறிப்பிடத் தக்கதாகும்.

மேலும் 2008ஆம் ஆண்டில் இடம்பெற்ற தமிழ் கிறிஸ்தவ விழாவிலும், நாவிதன்வெளி பிரதேச சபையின் சாகித்திய விழாவிலும் இவரது சேவைக்காக விருதுகள் வழங்கப் பட்டமை எடுத்துக்காட்டத்தக்கதாகும். நிந்தவூரின் பல்வேறு-சமூக அமைப்புக்களின் உறுப்பினரான இவர் அல்-அஷ்ரக் தேசிய பாடசாலையின் பழைய மாணவனாவார்.

எம். சஹாப்தீன்

நிந்தவூர் 15ஆம் பிரிவைச் சேர்ந்த எம். சஹாப்தீன் 1994ஆம் ஆண்டு ஊடகத்துறைக்குள் பிரவேசித்தார். வீரகேசரி பத்திரிகையின் நிந்தவூர் பிரதேச நிருபராக நியமிக்கப்பட்ட இவர், நாட்டின் பல பிரதேசங்களுக்கும் சென்று தமது ஊடகப் பணியை மேற்கொண்டு வருகின்றார். வீரகேசரி பத்திரிகையின் ஞாயிறு வெளியீட்டில் 1996ஆம் ஆண்டு முதல் வாராந்தம் இலங்கை முஸ்லீம்களின் அரசியல் களநிலவரங்களை இன்று வரைக்கும் ஆய்வுக் கட்டுரைகளை எழுதிக்கொண்டு வருகின்றார்.

மேலும் “விடிவெள்ளி” வாரப் பத்திரிகையில் எஸ்.றிபான் எனும் புனைப்பெயரிலும் பல்வேறு கட்டுரைகளை தொடர்ச்சியாக எழுதிக் கொண்டிருக்கும் இவர், விளையாட்டு சார்பான கட்டுரைகளையும் உண்மைச் சம்பவங்களை மையப்படுத்தி கதைகளையும் “மித்திரன்” வாரப் பத்திரிகையில் எழுதியுள்ளார். அஹமட்ஜன் எனும் புனைப்பெயரில் கவிதைகளையும் எழுதியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

அத்தோடு, சதாம் ஹுசைன், அஹமட்ஜன், நேசன் போன்ற புனைப் பெயர்களிலும் பல்வேறு கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார். மேலும், நியூஸ் பெஸ்டின் (NEWS 1st) அம்பாரை மாவட்ட பிராந்திய ஊடகவியலாளராகவும் செயற்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றார்.

பேராதனை பல்கலைக்கழகத்தின் கலைப் பட்டதாரியான இவர், ஆசிரியராகவும் கடமையாற்றிக் கொண்டிருக்கின்றார். மேலும், Dip. In Counseling, I Learn (BBC), Certificate in Journalism ஆகிய துறைகளையும் கற்றுத் தேர்ந்துள்ளார்.

பத்திரிகைத்துறையில் தனது வழிகாட்டிகளாக ஸ்ரீலங்கா முஸ்லீம் காங்கிரஸின் ஸ்தாபகத் தலைவர் மர்ஹூம் எம்.எச்.எம்.அஷ்ரப், மர்ஹூம் மருதூர்கனி, வி.தேவராஜ்

(வீரகேசரி வாரவெளியீட்டின் முன்னாள் பிரதம ஆசிரியர்), ஏ.எல்.எம்.சலீம் ஆகியோர் களை குறிப்பிடுகின்றார். சிறந்த ஊடகவியலாளராக திகழ வேண்டும் என்பதே தனது சாதனையாக அமைய வேண்டும் எனவும் குறிப்பிடுகின்றார்.

‘வீரகேசரி’ வார இதழில் இவர் தொடர்ச்சியாக வாராந்தம் எழுதிவரும் அரசியல் கட்டுரைகள் முஸ்லிம்களிடத்தில் மட்டுமின்றி, தமிழ் வாசகர்களிடமும் பெரும் வரவேற்பைப் பெற்று திகழ்வதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

ஏ.எல்.ஏ. றபீக் பிர்தெளஸ்

பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியரான நிந்தவூர் 4ஆம் பிரிவைச் சேர்ந்த ஏ.எல்.ஏ. றபீக் பிர்தெளஸ் 1992ஆம் ஆண்டு ஊடகத்துறைக்குள் பிரவேசித்தார். தினகரன், சுயாதீன தொலைக்காட்சி, வசந்தம் தொலைக்காட்சி, வசந்தம் எப்.எம், ரூபவாஹினி, நவமணி, சூரியன் எப்.எம். மற்றும் பல இணையத்தளங்களினதும் செய்தியாளராக சேவையாற்றி வருகின்றார்.

1984இல் தனது பாடசாலைக் காலத்திலிருந்து கலை, இலக்கியத்துறைகளில் ஈடுபாடுகாட்டிவரும் இவர் பானுஹசன், கலைமகன், நிந்தகாந், செங்குழவி, ஆகிய புனைப் பெயர்களில் எழுதி வருகின்றார். “செயத்துல் உம்மத்”, “இலக்கிய சுடர்” ஆகிய பட்டங்கள் வழங்கி கௌரவிக்கப்பட்ட றபீக் பிர்தெளஸ் அகில இலங்கை சமாதான நீதவானும், அம்பாறை மாவட்ட கரையோர செய்தியாளர் சங்க முன்னாள் செயலாளருமாவார். சிறந்த சமூகசேவையாளராகவும் திகழும் இவர், பல்வேறு பொது அமைப்புகளில் முக்கிய பதவிகளை வகித்து வருவதுடன், நிந்தவூரின் அல்மதீனா வித்தியாலய ஆசிரியராக பணியாற்றி வருகிறார்.

சமூகஜோதி எம்.ஏ. கபூர்

நிந்தவூர் 13ஆம் பிரிவைச் சேர்ந்த “சமூகஜோதி” எம்.ஏ. கபூர் தினகரன், இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம் என்பவற்றில் செய்தியாளராக தனது ஊடக சேவையைத் தொடர்ந்து வருகின்றார். 1970ஆம் ஆண்டு “காதல்” எனும் கவிதை மூலம் எழுத்துலகில் காலடிவைத்த இவர், இளைஞர்களிடையே ஒற்றுமையை ஏற்படுத்தும் வகையில், “இஸ்லாமிய இளைஞர் சமூகநலப் பேரவை” சிறார்களின் சன்மார்க்கப் போதனைக்காக தனது பெயரில் “அல் மத்ரஸ்துல் கபூரிய்யா” ஆகிய அமைப்புகளையும், விளையாட்டு வீரர்களுக்காக கலிபியா விளையாட்டுக் கழகத்தையும் ஸ்தாபித்து செயற்படுத்தி வருகின்றார்.

நிந்தவூர் 13ஆம் பிரிவு கிராம அபிவிருத்தி சங்கம், சிரேஷ்ட பிரஜைகள் அமைப்பு, மொழி அபிவிருத்தி சங்கம் ஆகியவற்றின் தலைவராகவும் அல்மத்ரஸ்துல் கபூரிய்யா, நுகர்வோர் பாதுகாப்பு சங்கம் என்பவற்றின் செயலாளராகவும் இருந்து சமூகப்பணி செய்து வருகிறார்.

இவரது பல்வேறு சமூகப் பணிகளுக்காக பொன்னாடை போர்த்தி விருது வழங்கி கௌரவிப்புகளைப் பெற்ற இவருக்கு அம்பாறை மாவட்ட இஸ்லாமிய சமூக நலப் பேரவையின் 15ஆவது வருடாந்த விழாவில் பிரதம அதிதியாகக் கலந்துகொண்ட ஓய்வு பெற்ற உயர் நீதிமன்ற நீதிபதி ஜனாபா மைமுனா அகமட் “சமூகஜோதி” எனும் பட்டம் வழங்கி கௌரவித்தமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

ஊடகத்துறையில் தனது பத்தொன்பதாவது வயதில் காலடி எடுத்துவைத்த அல் ஹாஜ் உமர்லெப்பை யாக்கூப், தன் வாழ்வில் மூன்று தசாப்தங்களை தொலைக்காட்சி ஒளிபரப்புத்துறையில் பூர்த்திசெய்ததன் மூலம் பல்வேறு சாதனைகளை ஏற்படுத்தியவர்.

தொலைக்காட்சித் தயாரிப்பாளராக, நிகழ்ச்சித் தொகுப்பாளராக, நேர்முக வர்ண ணையாளராக, தொலைக்காட்சி, வானொலி செய்தி அறிவிப்பாளராக பயிற்சியாளராக, செய்தித்துறை ஒளிபரப்பிற்கான உதவிப் பணிப்பாளராக பணியாற்றி, தற்போது நிகழ்ச் சிகள் தயாரிப்புப் பிரிவின் பிரதிப் பணிப்பாளராக இருந்து இவர் இலங்கை ரூபவாஹினிக் கூட்டுத்தாபனத்தில் பணிகளை மேற்கொண்டு வருகின்றார்.

இலங்கை தொலைக்காட்சி வராற்றில் 1986ஆம் ஆண்டில் முதன்முறையாக ரூபவா ஹினியில் செய்திவாசித்த முதல் கிழக்கு மாகாண முஸ்லிம் பெருமகன் என்ற பெருமையை ஜனாப் யாக்கூப் பதிவு செய்கின்றார்.

1994ஆம் ஆண்டு பலாலி இராணுவ தலைமையகத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட வடபகு திக்கான தொலைக்காட்சி ஒளிபரப்புச் சேவையின் ஸ்தாபக பொறுப்பதிகாரியாகப் பணி யாற்றியவர். 2002 ஏப்ரல் மாதம் கிளிநொச்சியில் தமிழீழ விடுதலைப்புலிகளின் தலை வர் நடாத்திய சர்வதேச பத்திரிகையாளர் மாநாட்டை முதன் முதலாக உலகறியச் செய்ததுடன், மறைந்த வேலுப்பிள்ளை பிரபாகரனிடம் முஸ்லிம் மக்களுக்கெதிரான அந்த இயக்கத்தின் செயற்பாடு தொடர்பாக நேருக்குநேர் கேள்விக்கணை தொடுத்தவர்.

டென்மார்க் அரசின் ஆதரவுடன் கொழும்பில் இயங்கும் இலங்கை பத்திரிகை நிறுவ னத்தின் வானொலி, தொலைக்காட்சி பயிற்சிப் பிரிவை ஆரம்பிக்க உதவிய டென் மார்க், சுவீடன் நாட்டு வானொலி, தொலைக்காட்சி நிபுணர்களுடன் இணைந்து அறிக்கை தயாரித்த இலங்கையைச் சேர்ந்த ஒரேயொரு நிபுணர் என்ற அந்தஸ்துக்குரியவராகின்றார். இலங்கை தொலைக்காட்சி பயிற்சி நிறுவனத்தில் கற்கை நெறிகளுக்கான பணிப்பாள ராக இருந்து வளர்ந்துவரும் நூற்றுக்கணக்கான தொலைக்காட்சி, வானொலி ஊடக வியலாளர்களை பயிற்சியளித்து உருவாக்கியவர்.

இலங்கைப் பல்கலைக்கழகங்களில் ஊடகத்துறை பகுதிநேர விரிவுரையாளராக பணியாற்றியுள்ள இவர் தொலைக்காட்சி மற்றும் ஏனைய ஊடகங்கள் தொடர்பாக ஜப்பானின் NHK நிறுவனம், சுவீடனின் “கல்மார்” பல்கலைக்கழகம் மற்றும் சவுதி அரேபியாவின் அல்அஸீஸ் பல்கலைக்கழகத்தில் விசேட பயற்சி பெற்றவர். இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தின் ஆலோசனைசபை உறுப்பினராகவும், இலங்கை சம்பள நிர்ணய ஆணைக்குழுவின் உறுப்பினராகவும், இலங்கை பத்திரிகை நிறுவனத்தின் விரிவுரையாளராகவும் கடந்தகாலங்களில் பணிபுரிந்துள்ளார்.

சவுதி அரேபிய மன்னரினதும் அரசாங்கத்தினதும் விசேட அதிதிக்கான அழைப்பின் பேரில் மூன்று தடவைகள் இலங்கை இலத்திரனியல் ஊடகங்கள் சார்பில் ஹஜ் செய்யும் வாய்ப்பை இவர் பெற்றமை விசேட அம்சமாகும். கொழும்பு பல்கலைக்கழகத்தில், ஊடக மற்றும் வெகுசனத் தொடர்பாடல் துறையில் முதுமானிப் பட்டப்பின் படிப்பை மேற்கொண்டு வரும் யாக்கூப் இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தில் பகுதிநேர அறிவிப்பாளராகவும் இருந்துவருகின்றார்.

ஏ. புறாது

நிந்தவுரை பிறப்பிடமாக் கொண்ட இவர் பாடசாலை பருவத்தில் இருந்தே கலை, இலக்கியத்துறையில் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டவர். 1996ஆம் ஆண்டு முதல் பத்திரிகைத்துறையில் பிரவேசித்து, லேக்ஹவுஸ் தமிழ் வெளியீடான தினகரன் பத்திரிகையின் பிராந்திய செய்தியாளராகவும், நவமணி, சங்கமம், ஈஸ்டன் டைம்ஸ் போன்ற பத்திரிகைகளின் நிருபராகவும் கடமையாற்றியுள்ளார்.

ஒலுவில் தென்கிழக்கு பல்கலைக்கழக இதழியல்துறை டிப்ளோமாதாரியான இவர், தென்கிழக்கிலங்கை செய்தியாளர் சங்கத்தின் பொதுச் செயலாளரும், அதன் ஸ்தாபகர்களுள் ஒருவருமாவார். அகில இலங்கை அரசாங்க பொது ஊழியர் சங்கத்தினால் 2000ஆம் ஆண்டு கல்முனையில் நடாத்தப்பட்ட கலைஞர்கள் கௌரவிப்பு விழாவின் போது தென்கிழக்கு பல்கலைக்கழக கலை, கலாசார பீடத்தின் முன்னாள் பீடாதிபதி கலாநிதி கே.எச். காலிதீன் அவர்களினால் பொன்னாடை போர்த்தி சிறந்த ஊடகவியலாளருக்கான விருதுவழங்கி கௌரவிக்கப்பட்டார்.

இன்றுவரை பல ஆக்கங்களையும், நாட்டு நடப்புகளையும் பத்திரிகைகளில் எழுதி வரும் இவர் “அம்பாரை மாவட்டத்தில் திட்டமிட்ட சிங்கள குடியேற்றமும், முஸ்லிம்களின் காணிச் சுவீகரிப்பும்” என்ற ஆய்வு நூலையும் எழுதியுள்ளார்.

கிழக்கு ஊடக இல்லத்தினால் நடாத்தப்பட்ட “றியல் வொய்ஸஸ்” வானொலி நிகழ்ச்சியில் தொடர்ச்சியாக 100 பெட்டக நிகழ்ச்சிகளை தயாரித்து வழங்கியதன் மூலம் மக்களின் உண்மையான அபிலாஷைகளை பிரதிநிதித்துவப்படுத்திய இவரது வானொலி நிகழ்ச்சிகள் பலரதும் பாராட்டைப் பெற்றிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

இவரது ஊடகப்பணியை மதித்து முன்னாள் நீதி அமைச்சர் டபிள்யூ.டி.ஜே. செனவிரத்ன அவர்கள் இவரை ஒரு சமாதான நீதவானாக 2005ஆம் ஆண்டு நியமித்தார்.

சுலைமான் றாபி

நிந்தவர் 7ஆம் பிரிவைச் சேர்ந்த சுலைமான் றாபி, இன்று வளர்ந்துவரும் இளம் ஊடகவியலாளராக திகழ்கின்றார். வீதி அபிவிருத்தி அதிகார சபையின் முகாமைத்துவ உதவியாளரான இவர் ஐப்னா முஸ்லிம், இம்போர்ட்மிரர், முரசு, கலசம், மீள்பார்வை, மடவளை நியூஸ் முதலான இணைய செய்திச் சேவைகளின் செய்தியாளராகப் பணியாற்றி வருகின்றார்.

அகில இலங்கை சமாதான நீதவானான இவர் நிந்தவர் விளையாட்டு வர்ணனையாளர் சம்மேளன தலைவராகவும், நெஸ்கோ இளைஞர் கழக ஸ்தாபகத் தலைவராகவும் நெஸ்கோ விளையாட்டுக்கழக செயலாளராகவும் இருந்து வருகிறார்.

இ. இராஜகுமார்

காரைதீவு 8ஆம் பிரிவைச் சேர்ந்த இவர் நிந்தவூர் அட்டப்பள்ளம் பிரதேச செய்தி யாளராக ஊடகத்துறையில் பிரவேசித்துள்ளார். அட்டப்பள்ளம் விநாயகர் வித்தியாலய நூலக உதவியாளரான இவர் நிந்தவூரில் சொந்தமாக படப்பிடிப்பு நிலையமொன்றையும் நடாத்தி வருகின்றார்.

வீரகேசரியின் அட்டப்பள்ளம் நிருபரான இவர், கூடரொளியின் காரைதீவு நிருபராக வும் பணியாற்றி வருகிறார்.

நிந்தவூரின் வைத்தியத்துறை

டாக்டர் ஏ.எம். ஜாபீர்
மாவட்ட வைத்தியசாலை, நிந்தவூர்

அறிமுகம்:

இப்பிரதேச மக்களின் வாழ்வியலில் சுகாதாரம், ஆரோக்கியம் என்பன தனித்த பகுதியாக ஆரம்ப காலங்களில் இருக்கவில்லை. அக்காலத்தில் மக்களின் நாளாந்த வாழ்க்கை முறையமைப்பில் அவர்களின் போஷாக்கான உணவும், கடின வேலைகளும், உடல் உழைப்பும் ஆரோக்கியமான வாழ்க்கைக்கு அடிப்படையாக விருந்தன. இருந்தாலும் நோய்களால் பாதிக்கப்படும்போது வீட்டு வைத்தியம், கை வைத்தியம், நாட்டு வைத்தியம், ஊதிப்பார்த்தல், தண்ணீர் ஓதுதல், ஆயத்துக் குர்சி கட்டுதல் என்பன பயன்படுத்தப்பட்டு வந்தன. அதனையும் தாண்டி நோய்களால் மக்கள் பீடிக்கப்பட்டபோது இப்பிரதேசத்தில் காணப்பட்ட பேய், பிசாசு நம்பிக்கைகளின் அடிப்படையில் வைத்தியங்கள் அக்காலத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

இப்பிரதேசத்தில் அதிகமாக தனித்தனியாக வைத்திய முறைகள் நடைமுறையில் இருந்து வந்துள்ளன. விஷவைத்தியம், குறளி வைத்தியம், சித்த வைத்தியம், முறிவு வைத்தியம், மன வைத்தியம் போன்றவற்றைக் குறிப்பாகச் சொல்லாம். இக்காலப் பகுதியில் பிள்ளைப் பேறுகள் கூட மருத்துவிச்சிகளால் இப்பிரதேசத்திலிருந்த அனுபவ முள்ள பெண்களால் மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்துள்ளன.

1930களின் பின்னர் இப்பிரதேசத்தில் ஏற்பட்ட கல்வியறிவு விருத்தி, அரசின் நவீன மருத்துவ சேவை அறிமுகம் போன்ற காரணிகளால், பாரம்பரிய வைத்திய முறைகள் படிப்படியாக மறையத் தொடங்கின. பிற்காலத்தில், பாரம்பரிய வைத்திய முறைகளைப் பயன்படுத்தியவர்களின் சந்ததிகள் அவற்றை ஆர்வமாகக் கற்றுக் கொள்வதில் நாட்டம் செலுத்தவில்லை. இதனால் காலப்போக்கில் அவ்வைத்திய முறைகள் மறைந்து போயின. அதேவேளை 1960களின் பின்னர் ஆங்கில மருத்துவ வசதிகள் இப்பிரதேசத்தில் கொண்டு வரப்பட்டமையால் மக்கள் ஆங்கில மருத்துவத்தை பயன்படுத்தத் தொடங்கினர். தற் காலத்தில் பாரம்பரிய வைத்திய முறைகள் அருகி் நவீன ஆங்கில மருத்துவ முறைகள் மக்களால் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன.

கிழக்கிலங்கையில் பண்டைய கிராமங்களில் ஒன்றான நிந்தவூரில் ஏனைய துறைகளைப் போலவே வைத்தியத்துறையும் ஆரம்பகாலங்களில் சிறந்து விளங்கியுள்ளமையினை இப்பிரதேசத்தின் மருத்துவப் பாரம்பரியங்களினூடாக அறியமுடிகின்றது. பாரம்பரிய வைத்திய முறைகளைக் கையாண்டதிலும் நவீன ஆங்கில வைத்திய முறைகளைக் கையாள்வதிலும் நிந்தவூருக்கென்று நீண்ட வரலாற்றுச் சிறப்புள்ளது.

பாரம்பரிய வைத்தியத்துறை:

இன்று விஞ்ஞான வளர்ச்சியுடன் வைத்தியத்துறை கண்டுள்ள மாபெரும் முன்னேற்றம் பலராலும் வியந்து நோக்கப்படுகின்றது. எனினும் பண்டைய கைபிடி, ஆயுர்வேத, மாந்திரீக, விசக்கடி வைத்தியர்களுக்கு நிகரான வைத்தியர்களை இன்று காண்பது அரிது என்று முத்தோர்கள் பலர் உறுதிபடக் கூறுகின்றனர். எந்தவித விஞ்ஞான சாதனங்களோ, வசதிகளோ இல்லாத அக்காலத்தில் இருந்த வைத்தியர்கள் இன்றைய நவீன வைத்தியத்தால் தீர்க்கமுடியாத பல நோய்களை பச்சை மூலிகைகளையும் வேர்களையும் கொண்டு தீர்த்து வைத்துள்ளதை அறிகையில் அக்கால வைத்தியர்கள் சிறப்பு மிக்கவர்களாகத் திகழ்ந்துள்ளனர் எனலாம். பக்கவிளைவுகள் இல்லாத நாட்டு வைத்தியங்களின் மகிமையை உணர்ந்து அரசாங்கமும் இன்று நாடளாவிய ரீதியில் ஆயுர்வேத வைத்தியசாலைகளை நிறுவி அத்துறைக்கு ஊக்கமளிப்பதன் மூலம் அதன் முக்கியத்துவத்தை விளங்கிக்கொள்ள முடியும். இவ்வூரில் காணப்பட்ட பாரம்பரிய வைத்திய முறைகளைப் பின்வருமாறு அடையாளப்படுத்தலாம்.

ஆயுர்வேத, கைபிடி வைத்தியம்:

நாம் அறிந்த வகையில் நிந்தவூரில் நாட்டு வைத்தியத்துறையில் அபுநவாஸ் என செல்லமாக அழைக்கப்பட்ட மர்ஹும் A. சாலிஹுலெப்பை பரிகாரி (ஐனாப் S. அகமது முன்னாள் அதிபரின் தந்தை), அவரின் தம்பி மர்ஹும் A. அலியார் பரிகாரி, மர்ஹும் M. சாஹுல் ஹமீட் (மணிக்கூட்டுப் பரிகாரி), ஆகியோர் ஆயுர்வேத, கைபிடி வைத்தியத்தில் மிகப் பிரபல்யமானவர்களாக திகழ்ந்தார்கள்.

மேலும் மர்ஹும்களான K. முகைதீன் பிச்சை (கற்பூரப்பரிகாரி), முகமட் தம்பிப் பரிகாரி (M. அஹமது அதிபரின் தந்தை) மீராலெப்பை பரிகாரி (கறுத்தான் பரிகாரி) மீரான் பரிகாரி போன்றவர்களும் ஆயுர்வேத, கைபிடி வைத்தியர்களாக பிரபல்யம் பெற்றிருந்தனர்.

சித்த, மாந்திரீக, விசக்கடி வைத்தியம்:

மர்ஹும் சாஹுல் ஹமீட் லெப்பை (சீனி வட்ட விதானை, ஓய்வுபெற்ற காதி நீதிபதி S.H.L. கபூர் அதிபரின் தந்தை) அவர்கள் விசக்கடி வைத்தியத்தில் பிரபல்யமானவர். மர்ஹும் M. அஹமதுலெப்பை (காக்கொத்துப் பரிகாரி), வெள்ளையன் பரிகாரி போன்றவர்கள் சித்த வைத்தியத்திலும், இவர்களோடு திருவாளர் மாமாங்கப் பிள்ளையார், மர்ஹும்களான முகைதீன் பாவா (வெள்ளக்குட்டி பரிகாரி), இஸ்மான் கண்டுப் பரிகாரி, ஆதம்பாவா (வெண்கலப் பரிகாரி), A. அகமதுலெப்பை (காட்டான் பரிகாரி) போன்றவர்கள் மாந்திரீக வைத்தியத்திலும் சிறந்தவர்களாக போற்றப்பட்டனர்.

**நிந்தவூரின்
சௌபாக்கிய வளர்ச்சி**

விஷ வைத்தியதியம்:

திரு கத்தாப் பரிகாரி விஷ வைத்தியத்தில் பிரபல்யம் பெற்றிருந்தார்.

முறிவு வைத்தியம்:

மர்ஹும் அலியார் லெப்பை முஅல்லம் (தொப்பிக்கார லெப்பை) மற்றும் அவரது மகன் சாஹூல் ஹமீட் (செட் ராசிக் அவர்களின் தந்தை) போன்றவர்கள் முறிவு வைத்தியத்தில் திறமையாளர்களாக இருந்தார்கள்.

திருக்குர்ஆன், ஆன்மிகத்துறை வைத்தியம்:

மர்ஹும்களான யாசீன் மௌலானா (மலையாளத்து மௌலானா), நெருப்பு மஸ்தார் (அல்ஹாஜ் எம்.ஐ.அஸ்ஹர் மௌலவியின் பாட்டனார்), இஸ்மாலெப்பை ஹாஜியார் (மோதின் ஹாஜியார்) போன்றவர்கள் திருக்குர்ஆன், ஆன்மிகத்துறை வைத்தியத்தில் பெயர் பெற்றவர்களாக இருந்தார்கள்.

இவர்களைப் போலவே மர்ஹும்களான மீராலெப்பை போடியார் (மஞ்சப் புலவர்-மர்ஹும் சாஹூல் ஹமீட் அதிபரின் தந்தை), P.T.A. உதுமாலெப்பை (வட்ட விதானை), P.T.A. சுலைமாலெப்பை போடி (நாக்குத்தட்டி விதானை) அவரின் மகன் S.L. அச்சி முகம்மது (பல்கலைக்கழக வேந்தர் டொக்டர் இஸ்ஹாக் அவர்களின் தந்தை), ஆகியோர்கள் ஆன்மீக, மாந்திரீக, கைபிடி வைத்தியத்தில் சிறந்து விளங்கினார்கள்.

மனநோய் வைத்தியம்:

மர்ஹும்களான S.P மீராலெப்பை போடி (மர்ஹும் ஜாயா ISA அவர்களின் தந்தை), மீராலெப்பை (ஹக்கீம் பரிகாரி) ஆகியோர் மனநோய் மருத்துவத்திலும் புகழ்பெற்றவர்களாக இருந்தனர். சிலர் மேற்படி வைத்தியங்களோடு சில குறிப்பிட்ட நோய்களுக்கு விசேட வைத்தியர்களாகவும் திகழ்ந்துள்ளனர்.

அந்தவகையில், இந்த வைத்தியர்களை நாடி அயல் கிராமங்களைச் சேர்ந்த மக்களும் வந்து தமது நோய்களைத் தீர்த்துச் சென்றதாக அறியமுடிகிறது.

இப்பரிகாரிகள் ஆங்கில வைத்தியம் இவ்வூரில் அறிமுகப்படுத்தப்படாத காலத்தில் சகல நோய்களுக்கும் வைத்தியம் செய்யும் மருத்துவர்களாகவே விளங்கினர். இங்கு ஆங்கில வைத்தியம் அறிமுகமான காலப்பகுதியில் வாழ்ந்த மக்கள் அதனை நாடாது நாட்டு வைத்தியர்களிலேயே முழு நம்பிக்கை வைத்திருந்தார்கள். இதற்கு அவர்கள் அந்த வைத்திய முறையில் ஊறித் திளைத்திருந்தது ஒரு காரணமெனலாம். மேலும் ஆங்கில வைத்தியர்களால் கைவிடப்பட்ட பல நோயாளிகளை நாட்டு வைத்தியர்கள் குணமாக்கியுள்ளதும் வேறு காரணங்களாக அமைந்திருக்கலாம். இவ்வாறு நாட்டு வைத்தியர்களால் சுகமாக்கப்பட்ட நோயாளிகள் பல வருடங்கள் சிறப்பாக ஆரோக்கியத்துடன் உயிர் வாழ்ந்துமுள்ளனர், வாழ்ந்து கொண்டும் இருக்கின்றார்கள் என்ற உண்மைச் சம்பவங்களை இப்போது கேட்கும்போது அதிசயமாகவுள்ளது.

பின்வரும் உண்மைச் சம்பவங்களை ஆதாரமாகக் காட்டலாம்.

1. சிறுபிள்ளைக் கட்டுப் பிணி (உடல் முழுவதும் சிரங்கு) போட்டால் மர்ஹும் P.T.K. அச்சி முகம்மது (முத்து முகம்மது) ஹாஜியாரிடம் கொண்டு செல்வார்கள். அவர் மூன்று நாட்களுக்கு மூன்று குடம் தண்ணீர் ஓதிக் குளிப்பாட்டுவார். அதோடு அந்நோய் குணமாகி விடும். வேறு மாத்திரைகளோ, பூசும் மருத்துகளோ இல்லாமல் அந்த ஓதிய தண்ணீரே மருந்தாக இருந்து நோய் குணப்பட்டதாக பலரும் உறுதிப்படுத்துகின்றனர்.
2. அதேபோல இரத்தப் பெருக்கெடுத்த நான்கு மாதக் கர்ப்பிணித் தாயை, சத்திர சிகிச்சை மூலம் கருவை அகற்றினால் அன்றி காப்பாற்ற முடியாதென பல வைத்தியர்கள் முடிவெடுத்த வேளையில் ஒரு குவளைத் தண்ணீரை திருக்குர்ஆன் வசனங்களைக் கொண்டு ஓதிக் கொடுத்து சுகமாக்கியுள்ளார் இஸ்மாலெப்பை (மோதின்) ஹாஜியார்.
3. மேலும் கடித்த பாம்பை வரவழைத்து கடிவாயில் வாயை வைத்து, கக்கிய விசத்தை உறிஞ்ச வைத்து கடிபட்டவர்களைக் காப்பாற்றி உள்ளார்கள் விஷ மாந்திரீக வைத்தியர்களான மர்ஹும்கள் மீராலெப்பை போடியார், சாஹூல் ஹமீட் லெப்பை (வட்ட விதானை) ஆகியோர்.
4. மாந்திரீகத் துறையிலும் எமதூர் வைத்தியர்கள் சிறப்புற்று விளங்கினர். இவர்களது திறமைகளைக் கேள்வியுற்ற கேரள குறளி வைத்தியர் ஒருவர் (பெயர் தெரியவில்லை) எமது வைத்தியர்களுக்கு சவால் விடுத்துள்ளார். இச்சவாலை ஏற்ற வெள்ளைக்குட்டிப் பரிகாரி, கைப்பூர்ப் பரிகாரி, கறுத்தான் பரிகாரி, வெங்கலப் பரிகாரி, மாமாங்கப் பிள்ளைப் பரிகாரி ஆகியோர் மூன்று இரவுகள் 'இரணமோடி' போன்ற பல மாந்திரீக போட்டிகளை நடாத்தினர். இம்மூன்று நாள் போட்டிகள் அனைத்திலும் எமதூர் பரிகாரிகள் வெற்றிபெற கேரள குறளி வைத்தியர் தனது தோல்வியை ஏற்றுக் கொண்டு சென்ற சம்பவம் எமது மாந்திரீக வைத்தியர்களின் திறமையை பறைசாற்றிய நிகழ்வாகக் கூறப்படுகிறது.

இவ்வைத்தியர்களில் பலரது பிள்ளைகள் பேரப்பிள்ளைகள் தமது முன்னோரிடம் இவ்வைத்தியத்தைக் கற்று சிகிச்சை செய்து வந்தனர். இந்த வகையில் சீனி வட்ட விதானை அவர்களின் மகன் மர்ஹும் S.H.L. சுலைமாலெப்பை (விஷ வைத்தியம்), மஞ்சள் புலவர் மகன் மர்ஹுமா ராசம்மா (விஷ வைத்தியம்), தொப்பிக்காரலெப்பை அவர்களின் மகன் மர்ஹுமா A.L. றைஹானத்தும்மா அவரது கணவர் மர்ஹும் சுலைமாலெப்பை போடியார் இவர்களது மகன் மர்ஹும் S.L.A. ஜப்பார் (அதிபர்) ஆகியோர் முறிவு வைத்தியத்தையும் பரம்பரையாகச் செய்து வந்தனர். இவர்களோடு மணிக்கூட்டுப் பரிகாரியின் பேத்தியான ஜனாபா நிசா ஹமீட் (A.V.) கைபிடி, ஆயுர்வேத வைத்தியத்தையும், ஹக்கீம் பரிகாரியின் மகன்மார்களான ஜனாப்கள் ஜுணைதீன், முகம்மது நஜீப் ஆகியோர் மனநோய், வாத வைத்தியத்தையும், ஜனாப் ஐதுரூஸ் பரிகாரியின் மகன் ஜனாப் M.I. சலீம் யூனானி மற்றும் ஆயுர்வேத வைத்தியத்தையும் முத்தலிபா பரிசாரியின் மகன் ஜனாப் ரசாக் ஆயுர்வேத வைத்தியத்தையும் செய்து வருகின்றனர்.

இவர்களைத் தவிர்த்து வேறு எவரும் தமது முன்னோர்களின் வைத்தியக் கலையை தொடரவில்லை. இது கவலைக்குரிய விடயமாகும். வைத்திய மேதைகளான முன்னோர்கள் இந்த சிறந்த வைத்தியக்கலையை எங்கு யாரிடம் கற்றார்கள்? என்பதை அறிய முடியாமல் இருக்கின்றது. இருந்தும் இக்கலையில் தேறியவர்களைத் தேடிச் சென்றும், மருத்துவக் குறிப்புக்களை உள்ளடக்கிய ஏட்டுச் சுவடிகளை தேடிப்பெற்றும் இத்துறையில் இவர்கள் பண்டித்தியம் பெற்றிருக்க வேண்டும்.

இவ்வைத்தியர்கள் தம்மிடம் வரும் நோயாளிகள் முன்னிலையில் அவர்களது நோய் பற்றியும் அதன் அறிகுறிகளை கண்டுபிடிப்பதற்கான முறைகள் தொடர்பாகவும், அதற்கான மருத்துவம் குறித்தும் பாடல்களாக பாடியதை கேட்ட பலர் எம்மத்தியில் இன்றும் உள்ளனர். இவை ஓலைச்சுவடிகளில் பெற்ற குறிப்புகளாக இருந்திருக்க வேண்டும். இவ்வாறான ஏட்டுச் சுவடிகள் பலவற்றை ஜனாப் அலியார் பரிகாரியின் மகனான டொக்டர் A.P.S குட்டி (கிழக்கு மாகாண சபை உறுப்பினர் சவாஹிர் சாலி அவர்களின் தந்தை) அவர்கள் ஒலுவில், தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தின் அரும்பொருட் காட்சிச் சாலைக்கு அன்பளிப்பாகக் கொடுத்து என்றும் நின்றிலங்கும் வரலாற்றுச் சின்னமாக்கி உள்ளார்கள். இதனால் நிந்தவூர் பிரதேசத்தில் நாட்டு வைத்திய குறிப்புகள் ஓர் அழியாப் பொக்கிசமாய் காட்சியளிப்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

பாரம்பரிய வைத்தியத்தின் நவீன வடிவம்:

பாரம்பரிய வைத்தியத்துறையின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்த அரசு அதனை ஊக்குவிக்கவும், முறைப்படுத்தவும் பல நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டுள்ளது. சுதேச வைத்தியத்துறைக்கென அமைச்சொன்றும் நீண்டகாலமாக இருந்து வருகின்றது. இதன் கீழ் பல டிப்ளோமா பாடநெறிகள் நடைபெற்று வருகின்றன. அத்தோடு அண்மைக் காலமாக பல பல்கலைக்கழகங்களிலும் பட்டத்திற்குரிய பாடநெறிகளும் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த வகையில் எமதூரில் முதலாவதாக DIMS (Diploma in Indigenous Medicine & Surgery) டிப்ளோமாவை பூர்த்தி செய்த Dr.A.M. யூசுப் அவர்கள் மிக நீண்டகாலமாக வைத்திய சேவையை மக்களுக்கு வழங்கி வருகின்றார். அண்மைக்காலத்தில் BUMS (Bachelor of Unany Medicine & Surgery) பட்டத்தை பூர்த்திசெய்துள்ள எமதூரைச் சேர்ந்த Dr. M.S.M. நஜீப், Dr.A.A. றிஸ்வானா, Dr. M.U.Z.M. பர்ஸானா, Dr. M.Y. பாத்திமா றுஜஸா ஆகியோர் வைத்தியர்களாக வெளியூர்களில் சேவையாற்றி வருகின்றனர். இதேவேளையாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகத்தில் BSMS (Bachelor of Sidda Medicine & Surgery) பட்டப் படிப்பினை எமதூரைச் சேர்ந்த இரு இளைஞர்கள் கற்று வருகின்றனர். இவைஎமது முன்னோர்களின் பாரம்பரிய வைத்தியக்கலைகள் எதிர்காலத்தில் நவீன வடிவில் எமது மக்களுக்கு பயனளிக்கவுள்ளன என்ற நம்பிக்கையை எமக்கு உருவாக்கியுள்ளது.

பாரம்பரிய வைத்தியத்துறையில் அக்குபஞ்சர் வைத்தியமும் ஒன்றாகும். எமதூரில் இவ்வைத்திய முறைமை இன்னும் பிரபல்யமாகாத போதிலும் உள்நாட்டிலும் வெளிநாடுகளிலும் பிரபல்யமான அக்குபஞ்சர் வைத்தியராக Dr. H.M. றபீக் (சூபியா மனேஜரின் மகன்) அவர்கள் திகழ்ந்து வருகின்றார், என்பதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

பாரம்பரிய வைத்தியத்துறையின் பயன்பாட்டினை மக்கள் அடைந்து கொள்வதற்காக எமதூரில் மாவட்ட ஆயுர்வேத வைத்தியசாலை தோற்றுவிக்கப்பட்டுள்ளது.

மாவட்ட ஆயுர்வேத வைத்தியசாலை - நிந்தவூர்:

இவ்வைத்தியசாலை முன்னாள் விஞ்ஞான தொழிநுட்ப பிரதி அமைச்சர் அல்ஹாஜ் பைசால் காசீம் M.P. அவர்களின் அனுசரணையில் உருவாக்கப்பட்டது. சுனாமியால் அழிந்துபோன மாவட்ட வைத்தியசாலையின் வைத்தியர்களின் தங்கும் விடுதிகள் தற்காலிகமாக இதற்காக வழங்கப்பட்டன. இக்கட்டங்கள் புனரமைக்கப்பட்டு 2007.09.29ஆம் ஆண்டு இவ்வைத்தியசாலை திறந்து வைக்கப்பட்டது.

கல்முனை பிராந்திய சுகாதார சேவைகள் பணிமனையின் கீழ் திறக்கப்பட்ட நான்காவது ஆயுர்வேத வைத்தியசாலையான இதனை திறப்பதற்கு Dr.K.L.M. நக்பர் அவர்கள் பெரும் முயற்சிகளை மேற்கொண்டிருந்தார். மேலும் பிராந்திய சுகாதார சேவைகள் பணிப்பாளர் Dr. A.L. நசீர், மாகாண சுகாதார சேவைகள் பணிப்பாளர் Dr. I. தர்மராஜா மற்றும் மாகாண ஆணையாளர் ரமணி குணவர்த்தன ஆகியோர் மிகுந்த ஒத்துழைப்புகளை நல்கியிருந்தனர்.

இவ்வைத்தியசாலை 2008.08.26இல் கிராமிய வைத்தியசாலையாகவும், 2012.12.20ல் மாவட்ட ஆயுர்வேத வைத்தியசாலையாகவும் தரமுயர்த்தப்பட்டு சிறப்பாக இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றது. இதன் பொறுப்பு வைத்திய அதிகாரியான Dr. K.L.M. நக்பர் அவர்களுடன் மேலும் நான்கு வைத்தியர்கள் தற்போது பணியாற்றி வருகின்றனர்.

வெளிநோயாளர் பிரிவு, உள்ளக நோயாளர் பிரிவு (தங்கி சிகிச்சை பெறுதல்) என் பவற்றுடன் இயங்கிவரும் இவ்வைத்தியசாலையின் சேவையை உள்ளூர், வெளியூர் நோயாளிகள் பெற்று வருகின்றனர். மக்கள் செல்வாக்குப் பெற்று வருகின்ற இவ்வைத்தியசாலைக்கான நிரந்தரக் கட்டடங்களை அமைப்பதற்காக முயற்சிகள் பல வழிகளிலும் இடம்பெற்று வருகின்றன. எமது மக்களின் ஆரோக்கியத்தை மேம்படுத்த இவ்வைத்தியசாலை சிறந்த முறையில் பங்களித்து வருகின்றது.

நிந்தவூரின் ஆங்கில வைத்தியசேவையும் அதன் வளர்ச்சிப்போக்கும்:

1930ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னர் நிந்தவூரில் நாட்டு வைத்திய முறைகளான முறிவு வைத்தியம், பேய் ஒட்டும் வைத்தியம், குர்ஆன் வைத்தியம், மாந்திரீக வைத்தியம், விஷக்கடி வைத்தியம், கைபிடி வைத்தியம் போன்றவைகளே மக்கள் மத்தியில் பிரபல்யமாக இருந்து வந்தன. 1883ஆம் ஆண்டு கல்முனையில் ஆங்கில வைத்தியசாலை அமைக்கும் காலம் வரை மக்கள் ஆங்கில வைத்தியத்தை, அதுபற்றிய அறிவின்மை காரணமாக நாடியிருக்கவில்லை. கல்முனை வைத்தியசாலை ஆரம்பிக்கப்பட்ட பின்பு கூட எமது மக்கள் ஆங்கில வைத்தியத்தில் அவ்வளவு நாட்டம் கொண்டிருக்கவில்லை.

நாட்டு வைத்திய முறைகளின் தாக்கத்தில் கட்டுண்டிருந்த மக்கள் 1930ஆம் ஆண்டு இறுதிப் பகுதியில்தான் மாற்று வைத்தியமுறைக்கு (ஆங்கில வைத்தியம்) மெதுவாக அறிமுகமாயினர். அக்காலத்தில் இப்பகுதியில் நீர்ப்பாசன வன்னியனாராகவும், நிந்தவூர் பெரிய பள்ளிவாசல் தலைவராகவும், காதியாராகவும் கடமை புரிந்த மீராலெப்பை போடி வன்னியனார் (மர்ஹூம் M.M. முஸ்தபா M.P. அவர்களின் தந்தை) அவர்களின் சிந்தையில் உதித்த விடயம்தான் “நிந்தவூருக்கு ஒரு ஆங்கில வைத்தியசாலை” எனும் மாற்று வைத்தியத்திற்கான ஒரு சிந்தனை. இச்சிந்தனைக்கு ஆக்கபூர்வமான வடிவம் கொடுத்து, உரிய அதிகாரிகளை அணுகி, விடயங்களை விளக்கி, அதற்கான அரசு காணி ஒன்றையும் ஒதுக்கிக் கொடுத்து, சிந்தனையை செயல் வடிவமாக்க அதனை முயற்சிகளையும் மேற்கொண்டு, எமது நிந்தவூருக்கு ஆங்கில வைத்தியசாலையினைக் கொண்டுவந்து சேர்த்த பெருமை மீராலெப்பை போடி வன்னியனாரையே சாரும்.

நிந்தவூரில் இப்படியான ஒரு வைத்தியசாலை தற்போது கமத்தொழில் விவசாய விஸ்தரிப்புக் காரியாலயம் அமைந்துள்ள இடத்தில் 1932ஆம் ஆண்டில் மத்திய மருந்தகமாகவும் வைத்தியர் தங்கும் விடுதியாகவும் அமைக்கப்பட்டது (Central Dispensary)

இவ்வைத்தியசாலையில் முதல் முதலாக கல்லடியைச் சேர்ந்த டாக்டர் தம்பிப்பிள்ளை என்பவர் உதவி வைத்தியராக நியமிக்கப்பட்டார்.

1949இல் அப்போது ஸ்தல ஸ்தாபன மந்திரியாக இருந்த முதலியார் M.M.இப்றாஹீம் M.P. அவர்கள் கடற்கரையை அண்மித்த (தற்போதைய வைத்திய சாலை கட்டப்பட்டுள்ள) இடத்தில் பிள்ளைப்பேற்று விடுதி ஒன்றையும் (Maternity Home) மருத்துவிச்சி தங்கும் விடுதி ஒன்றையும் (Midwife Quarters) கட்டினார்.

இதனைத் தொடர்ந்து 1956இன் பிற்பகுதியில் பிரதான வீதி அருகில் இருந்த மத்திய மருந்தகம் கடற்கரையை அண்மித்த இடத்தில் கட்டப்பட்ட பிள்ளைப்பேற்று விடுதியுடன் இணைக்கப்பட்டு மத்திய மருந்தகமாகவும், மகப்பேற்று வைத்தியசாலையாகவும் (CD & MH) மாறி தரமுயர்த்தப்பட்டது.

இதனைத்தொடர்ந்து 1956இல் நடைபெற்ற பொதுத்தேர்தலில் வெற்றி பெற்ற மர்ஹூம் M.M. முஸ்தபா MP அவர்கள் அரசாங்க நிதி உதவியைப் பெற்று வெளி நோயாளர் பகுதி ஒன்றையும் (OPD) வைத்தியர் தங்கும் விடுதியொன்றையும் (Apothecary Quarters) கட்டினார்கள். தொடர்ந்து 1958இல் ஆண், பெண் விடுதிகளும் மர்ஹூம் M.M. முஸ்தபா M.P. அவர்களின் முயற்சியினால் கட்டப்பட்டன.

இவ்வைத்தியசாலையின் பரிணாம வளர்ச்சியை நோக்கும்போது:

- 1932 - மத்திய மருந்தகம் (Central Dispensary) ஆரம்பிக்கப்பட்டது.
- 1949 - மகப்பேற்று விடுதி (Maternity Home) ஆரம்பிக்கப்பட்டது.
- 1956 - மத்திய மருந்தகம், மகப்பேற்று விடுதி என்பன இணைக்கப்பட்டன.
- 1978 - கிராமிய வைத்தியசாலை (Rural Hospital) ஆக தரமுயர்த்தப்பட்டது.
- 1988 - சுற்றயல் கூறாக (Peripheral Unit) தரமுயர்த்தப்பட்டது.
- 1995 - மாவட்ட வைத்தியசாலை (District Hospital) ஆக தரமுயர்த்தப்பட்டது.
- 2004 மார்ச்சு மாதம் வரை இது இயங்கி வந்தது.

2004.12.26இல் ஏற்பட்ட சுனாமி இவ்வைத்தியசாலையை முற்றாக சேதப்படுத்தி இவ்வைத்திய சாலையிலிருந்த இரண்டு உயிர்களையும் காவுகொண்டு சென்றது.

சுனாமியைத் தொடர்ந்து வைத்திய சேவைகள்:

- முதலில் பெரிய பள்ளிவாசலிலும் 2004.12.26 - 2004.12.26 (மாலை வரை)
- இரண்டாவதாக பெண்கள் பாடசாலையிலும் 2004.12.26 - 2005.02.23
- மூன்றாவதாக பிரதான வீதிக்கருகாமையில் கூடாரத்தில் 2005.02.24 - 2005.05.24
- நான்காவதாக ஆண்கள் பாடசாலையில் 2005.05.25 - 2009.10.29
- ஐந்தாவதாக இன்றுள்ள இடத்தில் 2009.10.30 முதல் இயங்கி வருகிறது.

இவ்வைத்தியசாலையில் இன்றுவரை 24 வைத்தியர்கள் பொறுப்பு வைத்தியர்களாக கடமையாற்றி உள்ளார்கள். இவர்களுள் பயங்கரவாதிகளின் கெடுபிடிகள் கோலோச்சிய காலப் பகுதியில் பொதுவாக இப்பகுதியிலுள்ள எல்லா வைத்தியசாலைகளுமே செயலிழந்து காணப்பட்ட வேளையிலே நிந்தவூர் வைத்தியசாலை மட்டும் தனது சேவையை

தொடர்ந்து செய்து கொண்டே வந்தது. அக்காலப்பகுதியில் தனியாக நின்று அதுவும் ஒரு பெண்ணாக இருந்து கொண்டு இவ்வைத்தியசாலையை நடாத்திக் கொண்டு சென்றதில் Dr. Mrs. சலீம் அவர்கள் ஒரு மிகப்பெரும் சாதனையை புரிந்துள்ளார்கள். இதற்காக இவ்வூர் மக்கள் அவருக்கு நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டுள்ளார்கள். மேலும் இவர் தனது முழு சேவைக் காலத்தையும் இவ்வைத்தியசாலையிலேயே அர்ப்பணித்துள்ளார் என்பதும் இங்கு ஈண்டு குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

சுனாமியினால் அழிந்த பழைய வைத்தியசாலையை புதியதொரு இடத்தில் புதிதாக கட்டித்தர Find land Red Cross Society பாரம் எடுத்து இருந்த போதிலும் ஊர் மக்களாக கிடையில் ஏற்பட்ட கருத்து வேற்றுமையினால் புதிய வைத்தியசாலையை பழைய இடத்திலேயே மீண்டும் அமைக்க முடிவு எடுக்கப்பட்டு அதற்கென 10 பேர் கொண்ட செயற்குழு ஒன்றும் அமைக்கப்பட்டது. இந்த செயற்குழுவின் பகீரத பிரயத்தனங்களின் முடிவாக புதிய வைத்தியசாலைக்கான அடிக்கல் 2007.10.30இல் நடப்பட்டு தொடர்ந்து இருவருடங்களில் கட்டுமான வேலைகள் பூர்த்தியாக்கப்பட்டு இப்போது உள்ள வைத்தியசாலை 2009.10.30இல் திறந்து வைக்கப்பட்டது. இவ் வைத்தியசாலைக் கட்டடம் நாட்டில் வேறெங்கும் இல்லாத கட்டடக் கலைகளோடு மிக அழகாக வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. இக்கட்டடம் செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தின் கட்டடத் தொழிநுட்ப வியலாளராக பணியாற்றிய எமதுரைச் சேர்ந்த பொறியிலாளரான அல்ஹாஜ் Z.M. ஹைறு அவர்களால் வடிவமைக்கப்பட்டது என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

மேலும் சுனாமிக்கு முன் இருந்த சேவைத்தரத்தை விட பன்மடங்கு சேவைத் தரத்துடன் இவ்வைத்தியசாலை இப்புதிய கட்டடத்தில் தற்போது இயங்கி வருகின்றது.

இவ்வைத்தியசாலையினால் வழங்கப்படும் சேவைகள்.

1. வெளிநோயாளர் பிரிவு (OPD)
2. உள்ளக நோயாளர் பிரிவு (ஆண், பெண், சிறுவர், மகப்பேற்று விடுதிகள்)
3. அவசர சேவைப்பிரிவு (ETU)
4. வைத்திய ஆய்வுகூடம் (Laboratory)
5. ECG பிரிவு
6. X-Ray பிரிவு
7. பற்சிகிச்சைப் பிரிவு
8. மாதர் நோய் மற்றும் மகப்பேற்றுச் சிகிச்சைகள்
9. சிறு சத்திரசிகிச்சைப் பிரிவு (Minor Operation)
10. தொற்றுநீக்கும் பிரிவு (CSSD)
11. விசேட வைத்தியர்களின் சேவை
12. அம்புலன்ஸ் வசதி
13. வைத்திய ஒலிபரப்புச் சேவை
14. சிற்றுண்டிச்சாலை

இது ஒரு மாவட்ட வைத்தியசாலையாக உள்ளதால் இதன் பராமரிப்புச் செலவிற்காக குறைந்தளவு நிதியையே அரசிடமிருந்து பெறக்கூடியதாகவுள்ளது. இதனால் வைத்தியசாலை பல பிரிவுகளாக வகுக்கப்பட்டு அப்பிரிவுகளில் ஏற்படும் செலவுகளை எமதுரைச் சேர்ந்த தன்னார்வலர்கள் பலர் பொறுப்பேற்று செய்துவருகின்றனர். இந்த நடவடிக்கை ஒரு முன்மாதிரிமிக்க செயற்பாடாக இப்பிரதேசத்தில் காணப்படுகின்றது.

தற்போது இவ்வைத்தியசாலை Dr.A.A.A.Sherifudeen (DMO) அவர்களின் தலைமையில் இயங்குகின்றது. மேலும் இவ்வைத்தியசாலை மூன்று தேசிய விருதுகளை பெற்ற ஒரு வைத்தியசாலையாக இக்கரையோர மாவட்டத்தில் இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றது. இவ்வைத்தியசாலையின் சேவையை கண்ணுற்ற சுகாதார உயர் அதிகாரிகள் இதனை ஒரு மாவட்ட ஆதார வைத்தியசாலையாக தரமுயர்த்துவதற்கான சகல நடவடிக்கைகளையும் எடுத்து, கிழக்கு மாகாணசபையின் அனுமதியையும் பெற்று கொழும்பு சுகாதார திணைக்களத்திற்கு மேலதிக நடவடிக்கைகளுக்காக அனுப்பியுள்ளனர்.

முதன்முதலாக ஆங்கில வைத்தியத் தகைமைகளைப் பெற்ற நிந்தவூரின் ஆங்கில வைத்தியர்களாக பின்வருவோர் காணப்படுகின்றனர்.

1) Dr. A.M.Jabir	1 st Male Registered Medical Officer	1979
2) Dr. Kaleel Mirza	1 st Male MBBS	1980
3) Dr. Mrs. Hairunniza Hairu	1 st Female Registered Medical Officer	1987
4) Dr. Mrs. Mumthaj Mirza	1 st Female MBBS	1998
5) Dr. A. Razeen Atham	1 st General Surgeon	2005

மேலும், நிந்தவூரிலிருந்து வெளிநாடு சென்று கல்வி கற்று ஆங்கில வைத்தியத் துறையில் பட்டம்பெற்ற அனேகமானோர் இங்குள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. தற்போது நிந்தவூர் பிரதேசம் வைத்தியத்துறையில் மேலும் பல வளர்ச்சிப் பரிமாணங்களைக் கண்டு வருகின்றது.

தகவல் உதவி:

1. ஹாஜியானி மைமுனா செய்னுலாப்தீன் (பாரம்பரிய வைத்தியத்துறை)
2. Dr. K.L.M. நக்பர் (ஆயுர்வேத வைத்தியசாலை)

நிந்தவூரின் விளையாட்டுத்துறை வளர்ச்சி

ஏ.எல். ஜீப்பர்

பிரதம முகாமைத்துவ உதவியாளர்

கே.எல். நூர்முகம்மது

ஓய்வுபெற்ற ஆசிரியர்

எம்.ரி. அஹமட்

ஓய்வுபெற்ற ஆசிரியர்

மனிதன் தனது அடிப்படை தேவைகளை நிறைவுசெய்த பின்னர் பொழுது போக்குகளில் கவனம் செலுத்தினான். அந்தவகையில் மனிதகுல நாகரிக வளர்ச்சியில் தோற்றம் பெற்ற முதலாவது பொழுதுபோக்கு அம்சமாக விளையாட்டு கருதப்படுகின்றது. இது உடலையும், உள்ளத்தையும் தூய்மைப்படுத்தும் ஒரு விடயமாக உள்ளது. சுயகட்டுப்பாடு, தன்னம்பிக்கை, விடாமுயற்சி, குழு ஒருமைப்பாடு, பரஸ்பர நல்லுறவு, தோல்வியையும் வெற்றியையும் சமமாக மதிக்கின்ற மனப்பாங்கு போன்ற எண்ணற்ற சிறந்த குணாம்சங்களை விளையாட்டுக்கள் வளர்க்கின்றன. ஒரு காலத்தில் வெறும் பொழுதுபோக்கு விடயமாக மாத்திரம் நோக்கப்பட்டு வந்த விளையாட்டுத் துறையானது இன்று தொழில் வாய்ப்பினை வழங்குகின்ற ஒரு துறையாக மாத்திரமல்லாது பெரு வருமானங்களையும் ஈட்டித் தரக்கூடிய ஒரு துறையாகவும் வியாபித்துள்ளது.

எமதூரில் ஆரம்பகாலங்களில் சீனடி, சிலம்படி, வாள் வீச்சு, நெருப்புப் பந்தம் வீசுதல், சுருள்வாள் வீச்சு போன்ற வீர விளையாட்டுக்கள் பிரபல்யம் பெற்றிருந்தன. பெருநாள் காலங்களில் வீர விளையாட்டுப் போட்டிகள் எமதூரில் இடம்பெற்றுள்ளன. திருமணம், கத்னா, கந்தூரி விழாக்கள் என்பவற்றிலும் இவை விளையாடப்பட்டன. பிற்காலத்தில் மே தின நிகழ்ச்சிகளில் இவை முன்னுரிமை பெற்றன.

எமக்குக் கிடைத்த தகவல்களின்படி மர்ஹும் ஏ. முத்துலெப்பை (முத்துலெவ்வை ரைவர்), ஜனாப்களான எம் சலைமான் (புலிட பேரன்) ஏ.ஏ. மஜீட் (ஜும்ஆ பள்ளிவாசல் ஊழியர்), ஏ.பி. ஜப்பார், யூ.எல். நூர்உன் (கற்பூர பரிகாரியின் மருமகன் சீனிமுகம்), எம்.எஸ்.எம். ஜப்பார் (கற்பூர பரிகாரியின் பேரன் கபூர்) போன்றவர்கள் இதில் பிரபல்யம் பெற்றிருந்தனர். இவர்களுக்கு முன்னோடிகளாக மர்ஹும்களான ஏ. உதுமாலெப்பை கங்காணி (வங்கி ஊழியர் அமானுல்லாஹ்வின் தந்தை), ஏ. மீராசாஹிபு (புலிட மகன்), அகமதுலெப்பை (ஆனா இனா), தம்பி மரைக்கார், மலையாளத்தார கலந்தர், ஹக்கீம் பரிகாரி, போன்றவர்கள் இருந்தனர்.

இவர்களுக்கு பயிற்சியளித்தவர்களாக மர்ஹும்களான ஏ. ஆதம்பாவா (புலி - சாலா மாஸ்டரின் தாயுடைய பாட்டன்), எம். இப்றாஹீம் (மௌலா இப்றாஹீம்),

கொரளிப்பிள்ளை (அச்சிமுதலாளியின் மாமனார்) போன்றவர்கள் இருந்ததாகவும் அறிய வருகின்றது. அத்துடன் கொரளி வித்தைகளிலும் சீனடிக் கலையிலும் புகழ் பெற்றிருந்த கொறளிப்பிள்ளையிடம் அவரது உறவினர்களான அச்சிமுதலாளி ஆ. உமறுலெவ்வை (மீன் வியாபாரி ருபாஉத்தீன் தந்தை) தற்போது வாழும் முகம்மதுக்கனி, இப்றாகிம் (ஆட்டுக்குட்டி) ஐ.எல். முகம்மது (தோழர்) ஆகியோரும் சீனடிக் கலையைக் கற்றவர்கள் ஆவர். இதில், உமர்லெவ்வை, கனி ஆகியவர்கள் பகிரங்க சீனடிக் காட்சிகளையும் நடாத்தியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இவர்களுக்கு முன்னர் இருந்தவர்கள் பற்றிய தகவல்களை பெற முடியவில்லை.

சிறுவர்கள், இளைஞர்கள் மத்தியில் வார் ஓட்டம், கட்டைப்பந்து, கோட்டுப் பந்து, அடிப்பந்து, குண்டடித்தல், உத்தி, சூ விளையாட்டு, தெத்திக்கோடு, கிளிமறித்தல் (கிளித் தட்டு), குந்தியடிச்சான், கொத்திரிக்கோ கொத்து போன்ற மேலும் பல விளையாட்டுக்கள் பிரபல்யம் பெற்றிருந்தன. இவ்விளையாட்டுக் களில் சிலவற்றை பற்றிய விளக்கத்தினை பார்ப்போம்

கட்டைப்பந்து: இரு அணிகள் சுமார் 30 எட்டுக்கள் (30 யார்) தூரத்தில் வரையப்பட்ட கோடுகளில் நிற்பர். இரு குழுக்களுக்கும் நடுவில் சிறு மரக்கட்டையின் மேல் சுரட்டைகள் (பிற்காலத்தில் தகரப் பேணி) ஒன்றின் மேல் ஒன்றாக அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கும். மண்; கல், சீலை, கடதாசி, உமி, பாசி போன்றவற்றில் சிலவற்றைக் கொண்டு தயாரிக் கப்பட்ட பந்தினை (இறப்பர் பந்துகளும் பிற்காலத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டன.) நடுவில் இருக்கும் சுரட்டை அடுக்கை நோக்கி ஒரு அணியைச் சேர்ந்தவர் குறிபார்த்து எறிவார்.

அவரது குறி சுரட்டை அடுக்கை உடைக்காமல் போனால் மற்ற அணியைச் சேர்ந்தவர் குறிபார்த்து எறிவார். இவ்வாறு எறியும்போது ஏதாவது ஓர் அணி சுரட்டை அடுக்கை உடைத்தால் எதிரணியினர் மீண்டும் சுரட்டைகளை ஒழுங்காக அடுக்க வேண்டும். இவர்கள் அடுக்குவதை தடுக்கும் வகையில் அடுக்கை உடைத்த அணியினர் பந்தினால் அடுக்குபவர்களைத் தாக்குவர். இவர்களின் தாக்குதல்களிலிருந்து தப்பித்துக்கொண்டு சுரட்டைகளை அடுக்கிவிட்டால் மீண்டும் பழையபடி விளையாட்டு ஆரம்பமாகும்.

குண்டடித்தல்: ஒரு பாகம் நீளமான (6 அடி) கோடு ஒன்று வரையப்படும். கோட்டின் இரு அந்தங்களிலும் சுமார் 45 பாகை கோணம் கொண்ட சிறு கோடுகளும் வரையப் படும். இவ்வாறு வரையப்பட்ட கோட்டிலிருந்து சுமார் 6, 8 அடி தூரத்தில் கால் பாதத்தை ஆரையாகக் கொண்ட வட்டமொன்று கீறப்படும். அதனை கட்டான் என்று அழைப்பர். கட்டானில் நின்று ஒவ்வொருவராக மாபிள் குண்டுகளை முன்னால் கீறப்பட்ட கோட்டை நோக்கி உருட்டி விடுவர். இவ்வாறு செய்வதை குண்டு கட்டுதல் என்று அழைப்பர்.

இவ்வாறு கட்டப்பட்ட குண்டுகளில் ஏதாவது ஒன்றை கையானால் (சற்றுப் பெரிய வேறு ஒரு குண்டை கையான் என்று அழைத்தனர்) குறிபார்த்து அடித்து கோட்டுக்கு வெளியே கொண்டு செல்பவருக்கு கட்டப்பட்ட அனைத்துக் குண்டுகளும் சொந்தமாகும். குண்டு கட்டப்பட்ட போது கோட்டைத் தாண்டாமல் கோட்டுக்கு சமீபமாக கட்டியவருக்கு முதலிலும் அதற்கு சமீபமாகக் கட்டியவருக்கு அடுத்து என்ற அடிப்படையில் குறி பார்த்து அடிப்பதற்கான முறை (சந்தர்ப்பம்) தீர்மானிக்கப்படும். கோட்டின் இரு அந்தங் களிலும் வரையப்பட்ட கோணப் பகுதிக்குள் குண்டைக் கட்டியவருக்கு இறுதியாக சந்தர்ப்பம் வழங்கப்படும். இவ்வாறு அடித்து அனைவரினதும் குண்டுகளை ஒருவர்

பெற்றுக்கொள்ளும் வரை போட்டி நடைபெறும். சில வேளைகளில் போட்டியில் கலந்து கொண்ட அனைவரினதும் சம்மதத்துடன் இடையில் நிறுத்தப்படுவதும் உண்டு. ஆரம்ப காலங்களில் மாபிள் குண்டுகளுக்குப் பதிலாக கொட்டைப்பாக்கு பயன்படுத்தப் பட்டுள்ளது. நோன்பு காலங்களில் மாபிள்குண்டுகளுக்குப் பதிலாக ஈச்சங் கொட்டைகளையும், கையானுக்குப் பதிலாக ஓட்டுத் துண்டுகளையும் பயன்படுத்தி இதனை விளையாடுவார்கள்.

உத்தி: இது கிட்டிப்புள் எனவும் அழைக்கப்பட்டது. ஒன்றரை முழ நீளமாமும் கால்பெருவிரல் தடிப்பும் கொண்ட வைரமான மரக்கம்பு ஒன்று தயார் செய்யப்படும். இது உத்திக்கம்பு எனப்படும். சாண் அளவு நீளமும் கைபெருவிரல் தடிப்பும் கொண்ட வேறு ஒரு கம்பு எடுக்கப்படும் இது சுள்ளி / குட்டி எனப்படும். விளையாட வருபவர்கள் சம எண்ணிக்கை கொண்ட இரு குழுக்களாகப் பிரிக்கப்பட்டு அதில் ஒரு குழு மண்ணில் ஒரு சிறு குழியினைத் தோண்டி (இது உத்திக்குழி எனப்படும்) சுள்ளியினை அக்குழிக்கு மேல் வைத்து உத்தியால் முன்னோக்கி உத்துவர் (செலுத்துவர்) இவ்வாறு உத்தப்படும் சுள்ளி நிலத்தில் படுவதற்கு முன்னர் எதிரணியினரால் பிடிக்கப்பட்டால் அவர் ஆட்டம் இழந்தவராகக் கொள்ளப்படுவார். சுள்ளி பிடிபாடாமல் நிலத்தில் விழுந்து விட்டால் எதிரணியைச் சேர்ந்த ஒருவர் சுள்ளி விழுந்த இடத்திலிருந்து குழியை நோக்கி சுள்ளியை வீசுவார். அது விழுவதற்கு முன்னர் உத்தியவர் உத்திக்கம்பால் சுள்ளியை அடிப்பார். அடிபட்ட சுள்ளி விழும் இடத்திற்கும் குழிக்கும் இடையில் உள்ள தூரம் ஒரு கம்பிடையிலும் குறைவாக இருந்தாலும் அவர் ஆட்டமிழப்பார். ஒரு கம்பிடைக்கு அதிகமாக இருந்தால், தூரம் உத்திக் கம்பால் எண்ணப்படும். இவ்வாறு அந்த அணியைச் சேர்ந்தவர்கள் விளையாடிப் பெறும் எண்ணிக்கை ஏற்கனவே தீர்மானிக்கப்பட்ட எண்ணிக்கையை அடைந்துவிட்டால் அந்த அணியைச் சேர்ந்தவர்கள் பாட்டம் அடிப்பதற்கு தகுதி பெறுவர்.

தகுதிபெறும் அணியைச் சேர்ந்த ஒருவர் உத்தும் குழியிக்கு மேல் நின்று சுள்ளியை மேல் நோக்கி எறிந்து அது கீழே விழுவதற்கு முன்னர் உத்திக் கம்பால் அடிப்பார். சுள்ளி போய்விழும் இடத்திலிருந்து அதே அணியைச் சேர்ந்த மற்றவர் அடிப்பார். இவ்வாறு அவ்வணியைச் சேர்ந்தவர்கள் ஒவ்வொரு வரும் தலா மூன்று முறை அடித்து பாடும் இலக்கை தீர்மானிப்பார்கள். இந்த இடத்திலிருந்து எதிரணியைச் சேர்ந்த ஒருவர் இவ் விளையாட்டுக்குரிய பாடலொன்றை பாடியவாறு உத்திக்குழியை நோக்கி ஓடி வருவார். அவர் மூச்சுவிடும் இடத்திலிருந்து மற்றவர் பாடி வருவார். இவ்வாறு எதிரணியைச் சேர்ந்தவர்கள் பாடி உத்திக் குழியை அடைந்து விட்டால் மீண்டும் போட்டி ஆரம்பமாகும். பிற காலத்தில் சில மாறுதல்களோடு இவ்விளையாட்டு ஆடப்படும் வந்தது.

‘சூ’ விளையாட்டு: இது கபடி விளையாட்டை ஒத்ததாகும். விளையாட வருபவர்களில் இருந்து மிகத் திறமையாக விளையாடக்கூடிய இருவர் தலைவர்களாகத் தெரிவு செய்யப்படுவார்கள். இவர்கள் தமது அணிக்கான வீரர்களை சம எண்ணிக்கையில் தெரிவு செய்வார்கள். இவ்வாறு தெரிவு செய்வதை ஆளெடுத்தல் எனக் கூறுவர். பின்னர் சுமார் 5 பாகம் விட்டம் கொண்ட ஒரு வட்டக்கோடு நிலத்தில் வரையப்படும். ஒரு அணி அந்த கோட்டுக்குள் செல்லும் மற்ற அணி கோட்டுக்கு வெளியில் நிற்பார்கள். (இதனை தீர்மானிப்பதற்கு நாணையச் சுழற்சி இடம்பெறும்.) வெளியில் இருக்கும் அணியைச் சேர்ந்த ஒருவர் சூ என மூச்சுவிடாமல் பாடிக் கொண்டு கோட்டுக்குள் சென்று உள்ளிருப்பவர்களை தொட்டுவிட்டு கோட்டுக்கு வெளியே ஓடி வந்துவிட்டால் அவர் தொட்ட

அனைவரும் ஆட்டமிழந்தவராக வெளியேற்றப்படுவார்கள். உள்ளிருப்பவர்கள் தொட்ட வரை கோட்டை அடைவதற்குள் பிடித்து விட்டால் அவர் ஆட்டம் இழந்தவராக கரு தப்படுவார். இவ்வாறு ஒருவர் ஆட்டமிழந்தால் வெளியில் நிற்கும் அணியின் மற்றவர் உள்செல்வார். இந்த வகையில் விளையாடி எதிரணியினர் அனைவரையும் ஆட்டமி ழக்கச் செய்யும் அணி வெற்றி பெற்றதாகக் கொள்ளப்படும்.

இவ்விளையாட்டுக்களுக்கு தெளிவான சட்டதிட்டங்களோ, வரையறைகளோ இருக்க வில்லை. விளையாடுவதற்கு முன்னர் இரு அணிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் கூடி இவற்றை தீர்மானித்துக் கொண்டு விளையாட்டில் ஈடுபடுவர். விளையாடும்போது ஏற்படும் சர்ச் சைகளுக்கு தாம் விளையாடுவதற்கு முன்னர் தீர்மானித்த வரையறைக்குள் மனச் சாட்சியுடனும், விட்டுக் கொடுப்புக்களுடனும் முடிவுகளை எடுத்தனர். இதனால் இவ் விளையாட்டுக்களுக்கு நடுவர்களை நியமிக்க வேண்டிய தேவை ஏற்படவில்லை. இவ் விளையாட்டுக்களை ஆராய்ந்து பார்த்தால் இவை சிறந்த உடற்பயிற்சியையும், சமயோசிதம், சிந்தனை ஒருமைப்பாடு, சுயகட்டுப்பாடு போன்ற குணம்சங்களை மேலோங்கச் செய்வனவாக உள்ளதைப் புரிந்துகொள்ள முடியும். இந்த சிறந்த விளை யாட்டுக்கள் 1980ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் செல்வாக்கிழந்து இன்று முற்றாக மருவி விட்டது. இதற்கு தொலைக்காட்சி போன்ற தொழிநுட்பசாதனங்கள் மக்கள் மத்தியில் செல்வாக்குப் பெற்றதே பிரதானமான காரணமாக அமைந்தது எனலாம்.

எமது நாட்டில் இற்றைவரை பெருநாள் நிகழ்வுகள், சுதந்திர தின வைபவங்களில் சறுக்கு மரம் ஏறுதல், சாக்கோட்டம், தலையணை அடித்தல், முட்டியுடைத்தல், கயிறி முத்தல் போன்ற கிராமிய விளையாட்டுக்கள் இடம்பெற்று வருகின்றன. எமதூரிலும் இவ்வகையான விளையாட்டுக்கள் நீண்ட காலமாக இடம்பெற்று வந்தன. எனினும் தற்காலத்தில் இவையும் வழக்கொழிந்து வருகின்றன.

இந்த பாரம்பரிய, கிராமிய விளையாட்டுக்களில் இருந்து முறைப்படுத்தப்பட்ட விளையாட்டுக்கள் தோற்றம் பெற்றன. இன்று சர்வதேச மட்டத்தில் மிகப் பிரபல்யம் பெற்றுள்ள கிரிக்கட், பேஸ்போல், ஸ்னூக்கர், கோல்ப் என்பன போன்ற பல விளை யாட்டுக்களுக்கு முன்னோடியாக இக்கிராமிய விளையாட்டுக்கள் அமைந்துள்ளன என் றால் அது மிகையாகாது.

எமதூரில் நவீன விளையாட்டுத் துறையின் வளர்ச்சியை பாடசாலை ரீதியானது என்றும், கழகங்கள் சார்ந்ததென்றும் வகைப்படுத்தி நோக்க முடியும்.

பாடசாலைகளினூடாக நிந்தவூரின் விளையாட்டுத்துறை வளர்ச்சி

20ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் எமது பிரதேசத்தில் ஓழுங்கமைக்கப்பட்ட விளை யாட்டுக்களாக மெய்வல்லுனர், கிரிக்கட், எல்லே, உதைபந்து, கரப்பந்து போன்றன பாடசாலைகளில் அறிமுகமாகின. மெய்வல்லுனர் போட்டிகள் இல்லங்களிடையேயும் கோட்டம், வலயம், மாவட்டம், மாகாணம் என்ற பிரிவாகவும் மாணவர்களின் திறமையை வெளிக்கொணர்வதற்காக நடாத்தப்படுகின்றன. ஆரம்பகாலத்தில் மெய்வல்லுனர் விளை யாட்டுக்கள் பாடசாலை ரீதியிலேயே பிரபல்யம் பெற்றதை அறியமுடிகிறது.

1951ஆம் ஆண்டு (அல் - அஷ்றக்) ஜூனியர் ஸ்கூலில் மர்ஹூம் C.O. லெஸ்தகீர் (அதிபர்) அவர்களது (காலத்தில்) பெரும் முயற்சியினால் பாடசாலையின் ஒரு சிறு மைதானம் உருவாக்கப்பட்டது. அதில் மாணவர்கள் விளையாடி வந்தனர். அன்று இப்பாடசாலையில் உதைபந்து, கர்ப்பந்தாட்டம், குத்துச் சண்டை என்பன அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு, விளையாடப்பட்டு வந்தன. முதலாவது இல்ல விளையாட்டுப்போட்டி 07.11.1951 இல் நடாத்தப்பட்டது. 1952ஆம் ஆண்டு சாரணியம், சென் ஜோன்ஸ் அம்புலன்ஸ் (முதலாவது) பிரிவு உருவாக்கப்பட்டது. 1951ஆம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் எமது பிரதேச விளையாட்டுப் போட்டிகளில் அல்ஹாஜ் கே. முகம்மத்தம்பி (ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியர்) பிரபல்யம் பெற்ற வீரராக திகழ்ந்தார். 1953ஆம் ஆண்டு 100 மீற்றர், 200 மீற்றர், நீளம் பாய்தல் ஆகிய விளையாட்டுகளில் முதலிடம்பெற்று, தங்கம் வென்று கிழக்கு மாகாண சம்பியன் பட்டத்தையும் வென்றார்.

இப்பாடசாலையில் முதன் முதலாக இவர் பெற்ற வெற்றிக்காக மாபெரும் ஊர் வலம் (பேரணி) பாடசாலை அதிபர் C.O. லெஸ்தகீர் அவர்களாலும் ஊர் மக்களாலும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு சிறப்பு கௌரவம் வழங்கப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். பின்னர் ஜனாப். எஸ்.எம்.ஏ. கபூர் அல்-அஷ்றக் அதிபராகக் கடமையாற்றிய காலகட்டத்தில் 04.06.1959 அன்று அக்கரைப்பற்று வட்டார (அவ்வேளை பொத்துவில், காரைதீவு, சம்மாந்துறை உட்பட்ட) விளையாட்டுப் போட்டி நடைபெற்றது. அக்கால கட்டத்தில் இவ்விளையாட்டுப்போட்டி பெரும் போட்டிக்குரியதாக அமைந்தது.

இப்போட்டியில் முதலிடம் பெறும் பாடசாலைக்கு வழங்குவதற்காக நிந்தவூரைச் சேர்ந்த எல்லோராலும் அறியப்பட்ட அல்ஹாஜ் எம். பசீல் மஜீத் அவர்களால், 'சுபைதா மஜீத்' வெற்றிக்கேடயம் அன்பளிப்புச் செய்யப்பட்டிருந்தது. சிறப்பாக அமைந்த இவ்விளையாட்டுப் போட்டியில் அல்-அஷ்றக் வீரர்கள் அபார திறமைகாட்டி மிகக்கூடுதல் புள்ளிகளை பெற்றனர். விசேடமாக எம்.ரி. அகமது, ரீ.இஸ்ஸதீன் ஆகிய இருவரும் தனித்தனியே மூன்று முதல் இடங்களைப் பெற்று சிரேஷ்ட, கனிஷ்ட 'சம்பியன்' கிண்ணங்களைச் சவீகரித்தனர். அத்துடன் எல்லா அஞ்சலோட்டங்களிலும் முதலிடங்களை எமது வீரர்களே பெற்றதால் அஞ்சலோட்டத்திற்கான 'சம்பியன்' வெற்றிக் கேடயத்தையும் அல் - அஷ்றக் சவீகரித்துக் கொண்டது. எம். அலியார்லெவ்வை (மக்கீன்) மர்ஹூம் ஏ. அவக்கர் (ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியர்) எம்.ஏ. லத்தீப் இலிகிதர் எச்.எம். கபீர், ஐ.ரி காரியப்பர் ஆகியோரும் பல வெற்றிகளைப் பெற்று கூடிய புள்ளிகளைப்பெற பங்களிப்புச் செய்தனர். 'சுபைதா மஜீத்' கேடயத்தைச் சவீகரித்துக் கொண்டு நிந்தவூர் வந்தடைந்த வீரர்களை பாடசாலைச் சமூகமும் ஊரவர்களும் உவகையுடன் வரவேற்று ஊர்வலமாக அழைத்துச் சென்றனர்.

இதனைத் தொடர்ந்து 1959.06.13, 1959.07.11, 1960.06.25 ஆகிய தினங்களில் மட்டக்களப்பு 'வெபர்' மைதானத்தில் நடைபெற்ற மூன்று கிழக்கு மாகாண விளையாட்டுப் போட்டிகளிலும் எம்.ரி. அகமது, நீளம் பாய்தல், முப்பாய்ச்சல், 400 மீற்றர் ஓட்டம் ஆகியவற்றில் பங்குபற்றி மூன்று முதலிடங்களையும் ஓர் இரண்டாம் இடத்தையும் இரண்டு மூன்றாம் இடங்களையும், ஏ.அவக்கர் 100, 200 மீற்றர் ஓட்டங்களில் பங்குபற்றி ஒரு முதலாம் இடத்தையும், 2 இரண்டாம் இடங்களையும் பெற்றுக்கொடுத்தனர்.

இவர்கள் இருவருடன் எம். அலியார்லெவ்வை, எம்.ஏ. லத்தீப் ஆகியோர் இணைந்த அஞ்சலோட்டக்குழு 4 x 100, 4 x 200, 4 x 400 அஞ்சலோட்டங்களில் முதலாம் இடங்களைப் பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். முதலிடங்களைப் பெற்றவர்கள், 1959இல் கொழும்பு

‘ஓவல்’ மைதானத்தில் நடைபெற்ற அகில இலங்கை விளையாட்டுப் போட்டியில் கிழக்கு மாகாணம் சார்பாகப் பங்கு கொண்டனர்.

அல் - அஷ்றக் மாணவன் ஐ.ரி. காரியப்பர் (ஓய்வு பெற்ற ஐ.எஸ்.ஏ) மிகத்திறமை காட்டி அநேக முதலிடங்களைப் பெற்றுள்ளார். 1961இல் மட்டக்களப்பில் நடைபெற்ற கிழக்கு மாகாணப் போட்டியில் 100, 200 மீற்றர் ஓட்டப் போட்டிகளிலும், நீளம் பாய்தலிலும் முதலிடங்களைப் பெற்று ‘சம்பியுன்’ பட்டம் பெற்றதுடன் தேசிய மட்டப் போட்டிக்கு தெரிவானார். அத்துடன் பலாலி, மகரகம, ஆசிரிய பயிற்சிக்கல்லூரி விளையாட்டுப் போட்டிகளிலும் பல முதலிடங்களைப் பெற்று நமது ஊருக்குப் பெருமை சேர்த்துள்ளார்.

1974இல் மாத்தறையில் நடைபெற்ற அகில இலங்கை ரீதியாக 400மு200 அஞ்சலோட்டம் அல்-அஷ்றக் அஞ்சலோட்டக் குழுவாக பி.ஐ.ஏ. மேர்சா (பிறின்ஸ்), மர்ஹும் வை.எல். ஹப்பி, ஏ.எல்.எம். மக்கீன், வை.ஏ. அஸீஸ் (அட்டாளைச்சேனை) ஆகியவீரர்கள் கலந்துகொண்டனர். இதே ஆண்டில், எம். மன்கூர் (ஓலுவில்) அகில இலங்கை ரீதியில் குண்டெறிதல் போட்டியில் பங்குபற்றினார் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

1974இல் A.அமீர் சுல்தான் 100 M நீளம்பாய்தல் போட்டியில் கலந்துகொண்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. 1976இல் கொழும்பு பீ. நஜீப் தலைமையில் ஒரு அஞ்சலோட்ட குழு கலந்துகொண்டது. 1978 - 1979 ஆண்டு காலப்பகுதியில் ஹலார் மேர்ஷா அகில இலங்கைப் போட்டியில் கலந்து கொண்டமையும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். எமது ஊரைச் சேர்ந்த பலர் கல்முனை, மட்டக்களப்பு, கொழும்பு போன்ற இடங்களிலுள்ள பிரபல்யமான பாடசாலைகளில் கல்வி கற்கும் வேளையில் அங்கும் சிறந்த சாதனையாளர்களாக திகழ்ந்துள்ளனர் என்பதும் சிறப்பாக சுட்டிக்காட்டப்படவேண்டிய தொன்றாகும்.

அந்தவகையில் மர்ஹும்களான A. அமீர் மேர்ஷா, பீ. உமர் கத்தா, A. அமீர் அலி (காடியர் மகன்), எம்.ஐ.ஏ. சலாம் (A.I) ரீ.மஜீத், M.U.L. லதீப் (பீயோன்), M.M. அமீன் (வன இலாகா உத்தியோகத்தர்) M.செயின், A. அலியார், Y. ஹப்பி முஹம்மட், MY. ஹனீபா (ஆசிரியர்) MT. இஸ்மான், AMI. இப்றாஹீம் (CTB), I.L. மஜீத், போன்றோரும் அத்துடன் MH. யாக்கூப் ஹஸன், A. அமீர் அலி, MT. அகமது, AM. ஜுனைத் (ஆசிரியர்) M. சாஹூல் ஹமீத் (CTB)MLM. பாறாக் (பாறூன்) (ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியர்) M.இஸ்ஸதீன் (G.S), M.A. கபூர் (CTB)ALM. அமீன் (ISA) N. இஸ்மத் மௌலவி MA. ஹமீத், M.M. அமீன், HM. கபீர், IT. காரியப்பர், AM. பாறாக் (GS), A. ஜமால்தீன், P. நஜீப் போன்றோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். (மேலும் சில வீரர்கள் விபரங்கள் கீழே தரப்பட்டுள்ளன.

1960ஆம் ஆண்டு N. இஸ்மத் மௌலவி அவர்கள் (நீளம், உயரம் பாய்தல், தத்தி மிதித்ததுப் பாய்தல் போட்டிகளுக்கு 02 தடவை கலந்து கொண்டுள்ளார். YL. ஹப்பி முகம்மட் 100 M போட்டியிலும் கலந்துகொண்டுள்ளமையும் 1978ஆம் ஆண்டு LM. இப்றாஹீம் (கபூர்) (ISA) 100 மீற்றர், 200 மீற்றர் போட்டிகளில் 2ஆம் இடத்தைப் பெற்ற 1ஆவது வீரர் ஆவார். இதன்பின் 1980இல் AM. ஹில்மி (உதவி அதிபர்) 400 X 200 மீற்றர் அஞ்சலோட்டத்தில் 1ஆம் இடத்தைப் பெற்றார். இவர் கல்முனை மாவட்ட அஞ்சலோட்ட குழுவில் இடம்பெற்ற இப்பாடசாலை வீரர், 1997இல் ARM. நைறூஸ் (நீளம்பாய்தல், 200M, TRJ) மாகாண சம்பியனாக தெரிவானார். 1999இல் MI. இஜாஸ் 15 வயதிற்குட்பட்ட மாணவர்களுக்கான போட்டியில் மாகாண சம்பியனாக தெரிவு

செய்யப்பட்டார். 2003இல் ஸ்கவுட் அசோஸியேசன் நடாத்திய அகில இலங்கை ரீதியிலான போட்டியில் (நீளம் பாய்தல்) 02ஆம் இடம் பெற்றமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. இதனைத் தொடர்ந்து 2011ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற அகில அலங்கை ரீதியான பாடசாலை மெய்வல்லுனர் போட்டியில் அல்-அஷ்றக் மகா வித்தியாலம் சார்பாக MSM. நுஸ்கி (முப்பாய்ச்சல்) நிகழ்ச்சியில் தேசிய ரீதியில் தங்கப் பதக்கம் வென்றார். 2012இல் முப்பாய்ச்சல் போட்டியில் தேசிய ரீதியில் 02ஆம் இடம்பெற்றார். இவர் உலகமட்டத்தில் சிறந்த வீரராக திகழ்வார் என எதிர்பார்க்கப்பட்ட போதிலும் திடீரென நோய் வாய்ப்பட்டு 18.06.2013 இல் இறையடி சேர்ந்தார்.

கே.முர்சித் முகம்மது வடக்கு, கிழக்கு மாகாண விளையாட்டுப் போட்டியில் 2003, 2004, 2005 ஆண்டுகளில் முப்பாய்ச்சலில் முதலிடங்களைப் பெற்றுக் கொண்டார்.

இவரைத்தொடர்ந்து 2012ஆம் ஆண்டு அகில இலங்கை ரீதியில் நடைபெற்ற மெய்வல்லுனர் போட்டியில் மதீனா மகா வித்தியாலயம் சார்பாக ZTM. ஆஷிக் பரிதி வட்டம் எறிதல் போட்டியில் தேசிய ரீதியில் தங்கப் பதக்கம் வென்றார். ஈட்டி எறிதல் போட்டியிலும் தேசிய ரீதியில் இவர் பங்குகொண்டார். இவரது திறமை காரணமாக இலங்கை தரைப்படை (ARMY)யின் (மின் பொறியியலாளர்) பகுதியில் இணைக்கப்பட்டுள்ளார். இவர் தரைப்படைக் குழுவினருக்கான போட்டியில் பரிதி வட்டம், ஈட்டி எறிதல் போட்டிகளில் 2013இல் 2ஆம் இடங்களை பெற்றுள்ளமை சிறப்பம்சமாகும். இவரது முன்னேற்றம் நிந்தவூர் இளைஞர்கள் சர்வதேச போட்டிகளில் பங்கு பற்றும் நாள் வெகு தூரத்தில் இல்லை என்பதனை பறைசாற்றுகின்றன. 1991 முதல் இன்று 2014 வரையும் எமது பாடசாலை மாணவர்கள் அகில இலங்கை ரீதியான மெய்வல்லுனர் உட்பட சகல விளையாட்டுக்களிலும் கலந்து சாதனை படைக்கின்றமை குறிப்பிடக்காட்ட வேண்டியதொன்றாகும்.

மாகாண மட்ட விளையாட்டுப் போட்டிகளில்
நிந்தவுர் பாடசாலை மாணவர்களின் திறமைகள்

ஆண்டு	வயதுப் பிரிவு	மாணவர் பெயர்	பங்குபற்றிய நிகழ்ச்சி	பதக்கம்	பாடசாலை
2009	15	M.I.M. இஜாஸ்	200 M	தங்கம்	அல் அஷ்றக் தே.பா
			100 M	வெள்ளி	
			400 M	2வெள்ளி	
		B. அஸ்ஜத்	ஈட்டி எறிதல்	தங்கம்	
	17	M.S.M. நுஸ்கி	110 M தடை தாண்டல்	தங்கம்	
		M.S.M. முர்சித்	400 M	தங்கம்	
		M.J.M. அஜ்மல்	110 M தடை தாண்டல்	2	
		M.S.M. நுஸ்கி	முப்பாய்ச்சல்	2	
		N. நிஸ்கி அஹமட்	நீளம்பாய்தல்	3	
	21	M.S.M. சபீர்	110 M தடை தாண்டல்	தங்கம்	
400 M தடை தாண்டல்			3வெண்		
2010	15	M.K.M. முர்சித்	நீளம்பாய்தல்	3	அல் அஷ்றக் தே.பா
	17	I. ஆதீப் அலி	ஈட்டி எறிதல்	தங்கம்	
			110 M தடை தாண்டல்	2	
		M.S.M. முர்சித்	400 M தடை தாண்டல்	2	
			N. நிஸ்கி அஹமட்	நீளம்பாய்தல்	2
	19	M.S.M. ஆசிக்	குண்டெறிதல்	தங்கம்	அல் மதினா ம.வி
			பரிதி வட்டம்	தங்கம்	
			ஈட்டி எறிதல்	தங்கம்	
2011	13	A. மயாசிர்	200 M	2	அல் அஷ்றக் தே.பா
			100 M	3	
	19	M.S.M. நுஸ்கி	முப்பாய்ச்சல்	தங்கம்	
			110 M தடை தாண்டல்	தங்கம்	

2011	19	M.S.M. முரசித்	110 M தடை தாண்டல்	2	அல் அஷ்றக் தே.பா
			400 M தடை தாண்டல்	3	
		M.J.M. அஜ்மல்	400 M தடை தாண்டல்	2	
		N. நிஸ்கி அஹமட்	நீளம்பாய்தல்		
2012	13	A.A. ஆதிப் அலி	உயரம்பாய்தல்	2	
	17	M.M. பாஹீர்	உயரம்பாய்தல்	3	
	21	M.S.M. நுஸ்கி	முப்பாய்ச்சல்	தங்கம்	
			நீளம்பாய்தல்	தங்கம்	
			110 M தடை தாண்டல்	தங்கம்	
	M.J.M. அஜ்மல்	400 M	3		
2013	13	A. ஐய்யாஸ்	100 M	தங்கம்	
			உயரம் பாய்தல்	தங்கம்	
	17	A.P.M. றுபி	முப்பாய்ச்சல்	தங்கம்	
			M.N.M. இ.ஐாஸ்	பரிதி வட்டம்	2
	21	M.J.M. அஜ்மல்	முப்பாய்ச்சல்	2	

பாடசாலையில் குழு விளையாட்டுக்கள்:

1950ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் 1985ஆம் ஆண்டு வரை மெய்வல்லுனர் போட்டிகள் மாணவர்கள் பெற்றோர்கள் மத்தியில் செல்வாக்கு மிக்க விளையாட்டாக காணப்பட்டது. அதன் பின் விளையாட்டுத்துறையில் தொழில்வாய்ப்புக்கள் அதிகரிக்கத்தொடங்கியதன் காரணமாக 2000ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் எம்மாணவர்கள் இத்துறையில் ஆர்வம்காட்டி வருவது சிறப்பம்சமாகும்.

1952ஆம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் எல்லே கரப்பந்து, உதைப்பந்து ஆடப்பட்டு வந்தாலும் இக்குழு விளையாட்டுக்கள் பிரபல்யம் பெற்றனவாக ஆங்காங்கே விளங்கின. இதேவேளை மட்டகளப்பு, கொழும்பு, யாழ்ப்பாணம் போன்ற நகர்ப்புற பாடசாலைகளில் கல்வி கற்ற எமதூர் மாணவர்கள் இவ்விளையாட்டுக்களில் பிரபல்யம் வாய்ந்தவர்களாக இருந்துள்ளனர். இவ்வாறு வெளி மாவட்டத்தில் கல்வி கற்றவர்கள் விடுமுறையில் ஊர் வரும்போது சேர்ந்து விளையாடியுள்ளனர். இக்காலப்பகுதியில் உடற்பயிற்சிக்குப் பொறுப்பாக இருந்த ஆசிரியர்களும் பயிற்சிகளை வழங்கியுள்ளனர்.

1952ஆம் ஆண்டு மர்ஹூம் C.O. லெஸ்தகீர் அவர்களது விடாமுயற்சியின் காரணமாக விளையாட்டு மைதானம் (தற்போதுள்ள பகுதிக்கு) சாதாரண பரப்பளவில் உருவாக் கப்பட்டு இங்கு உதைப்பந்து, கரப்பந்து, போன்றவைகளை அவர்களே முன்நின்று விளை

யாடி மாணவர்களை ஊக்கப்படுத்தி உள்ளனர். 06.06.1957 இல் ஒரு புதிய மைதானம் திறந்து வைக்கப்பட்டு அதற்கான ஒரு உதைபந்துப் போட்டியும் நடைபெற்று உள்ளது. உதைபந்தாட்டத்தை பாடசாலையில் அறிமுகப்படுத்திய பெருமை மர்ஹூம் C.O. லெஸ்தகீர் (அதிபர்) அவர்களையே சாரும். 1959இல் முதல் முதலாக நிந்தவூர் அல் - அஷ்றக் மகா வித்தியாலய உதைபந்தாட்ட அணி அக்கரைப்பற்று, சாய்ந்தமருது மகாவித்தியாலய அணிகளுடன் (நிந்தவூர் அல் - அஷ்றக் மைதானத்தில்) சிநேகபூர்வமான போட்டிகளில் கலந்து கொண்டுள்ளது. இவ்வணியில் எம். அலியார் (மக்கீன்) தலைவர், எம்.ரி. அகமது, ஏ. அவக்கர், ஏ.எம்.சம்கதீன், ஏ.எம். மீராசாகிப், எம். சுலைமான், ஏ.எம். ஜுனைத், எஸ்.எம். இப்றாகிம், எம்.வை. ஹனிபா ஆகியோர் இடம்பெற்றனர். இதுவே, நிந்தவூரின் முதல் உதைபந்தாட்டக் கோஷ்டி எனவும் முதல் போட்டி எனவும் குறிப்பிடலாம்.

அதன்பின் 1962ஆம் ஆண்டில் கல்முனை, சம்மாந்துறை, அக்கரைப்பற்று ஆகிய ஆகிய கல்வி வட்டத்தினுள் அமைந்த பாடசாலைகளுக்கிடையிலான உதைப்பந்தாட்டப் போட்டியில் அல்-அஷ்றக் மகா வித்தியாலயம் சம்பியனானது. இதன்பின் எமதூரில் உதைபந்து பிரபல்யமாகத் தொடங்கியது.

இதன் பின் அல்-அஷ்றக் உதைப்பந்தாட்ட அணி பாடசாலை மட்டப் போட்டிகளில் சிறந்த பெறுபேறுகளை பெற்றுக் கொண்டுள்ளமை காணமுடிகின்றது. A. அவக்கர் (சீனி மாஸ்டர்), MLM. பாறாக் (பாறான் மாஸ்டர்) MT. அகமது (ஆசிரியர்), MA. கபூர் (CTB) M. இஸ்மத் (மௌலவி) KA. ஹமீட் (ISA), PIA. மேர்சா போன்றோர் ஒவ்வொரு கால் பகுதியிலும் (Captain) தலைவர்களாக கட்டமையாற்றியுள்ளனர். இதன்பின்னர் உதைப்பந்து படிப்படியாக வளர்ச்சி பெற்றது. 2000ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் அல்-அஷ்றக் கல்லூரியின் விளையாட்டுப் பொறுப்பாசிரியர் ILA. இப்றாஹீம் அவர்களின் நேரடி கண்காணிப்பில் AM. உபைதீன் (விளை. ஆசிரியர்) ஊடாக தொடர்ந்து பயிற்சிகள் வழங்கப்பட்டு மாகாணப் போட்டிகளுக்கு எமது பாடசாலை அணி தெரிவாகி விளையாடி வருவது சிறப்பம்சமாகும்.

ஆரம்பகாலத்தில் உதைப்பந்து மட்டுமல்ல கிரிக்கெட் விளையாட்டும் இங்கு நிந்தவூரில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. 1960ஆம் ஆண்டு காலப்பகுதிகளில் வெளிமாவட்டங்களில் கல்வி பயின்ற எமதூர் மாணவர்களால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. இவ்விளையாட்டுக்கு 1965 - 1975 ஆண்டு காலப்பகுதியில் பிரபல்யமாகி 1980ஆம் ஆண்டில் பாடசாலையில் மீண்டும் விளையாடப்பட்டு 1984ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் அல்-அஷ்றக் அணி சிறந்த ஒரு அணியாக திகழ்ந்தது. 1992ஆம் ஆண்டு தேசிய ரீதியிலான (பாடசாலை) மட்டப் போட்டிகளுக்கு கல்முனை கல்வி மட்டத்தில் தொடர்ந்தும் (மென்பந்து) தெரிவாகி வந்தது. 2002ஆம் ஆண்டு அகில இலங்கை பாடசாலை ரீதியிலான போட்டியில் முதல் தடவை யாக 3ஆம் இடத்தைப் பெற்றது வரலாற்றுச் சாதனையாகும். தொடர்ந்து அகில இலங்கைப் போட்டியில் (2014)இல் கலந்துகொண்டது சிறப்பம்சமாகும். அதேபோல மதீனா மகா வித்தியாலயத்திலும் ஒரு சிறந்த அணி மாகாணப் போட்டிகளுக்கு தெரிவாகி வருவதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

2009ஆம் ஆண்டு கடின பந்து கிரிக்கெட் அல்-அஷ்றக் பாடசாலையில் அறிமுகம் செய்யப்பட்டு (மைலோ கிண்ணம் கிரிக்கெட் கட்டுப்பாட்டு சபை) போட்டிகளில் கலந்து கொண்டு வருகின்றது. குறுகிய காலத்தினுள் அம்பாறை மாவட்டத்தின் சிறந்த அணியாக பேர் பெற்று அம்பாறை மாவட்ட தெரிவு அணியில் இப்பாடசாலை மாணவர்கள் அறுவர் இடம்பெற்றனர். இவர்கள் I. ஆசிப் அலி, N. நிக்ஸி அகமட், MM. நஸாத் ஆகியோர்

ஊவா மாகாண அணியிலும் இடம் பெற்றனர். இவர்களில் N. நிக்ஷி அகமட் சிறந்த பெறுபேற்றினை வெளிப்படுத்தியிருந்தார். இதனால் கொழும்பு சாஹிரா கல்லூரி அணியில் இணைத்துக் கொள்ளப்பட்டு பின் கொழும்பு (District) மாவட்ட பாடசாலைகள் அணியிலும் இணைந்து கொண்டுள்ளார். இவரைப்போல எமது வீரர்கள் தெரிவு செய்யப் படுவதற்கான வாய்ப்புக்கள் பிரகாசமாக உள்ளது.

எமது பாடசாலை மட்டத்தில் 1965ஆம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் எல்லே விளையாட்டு விளையாடப்பட்டு தேசிய ரீதியில் புகழ்பெற்றுள்ளது. 1995இல் அல்-அஷ்ரக், பாடசாலையிலிருந்து MP கமால்தீன் தலைமையில் ஒரு அணி தொடர்ச்சியாக கலந்து கொண்டது அந்த வகையில் அல்-அஷ்ரக், மதீனா ம.வி.களில் எல்லே விளையாடப்பட்டு ஒவ்வொரு தடவையும் மாகாண மட்டப் போட்டிகளில் கலந்துகொள்வது குறிப்பிடத்தக்கது.

1955இல் கரப்பந்தாட்டம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. 1960இல் கல்முனை கல்வி மாவட்டப் பாடசாலைகளுக்கிடையே நடாத்தப்பட்ட கரப்பந்தாட்டச் சுற்றுப் போட்டியில் பல பிரபல்யமான பாடசாலைகளைத் தோற்கடித்து 'கல்முனை மாவட்ட சம்பியன்' ஆக நிந்தவூர் அல்-அஷ்ரக் கரப்பந்தாட்ட அணி தெரிவு செய்யப்பட்டது. அவ்வணியினரையும் குறிப்பிடுவது சிறப்பாகும். அல்ஹாஜ் எம்.எல்.எம். பாறுக் (வாறான்) ஆசிரியர், மர்ஹூம் ரி.எல்.ஏ. றஸாக், ஜனாப். ஏ.எம். ஜுனைத் (ஆசிரியர்), ஜனாப். ரீ. இஸ்ஸதீன் (G.S.), மர்ஹூம் ஹனிபா (நீலம் மகன்) (ஆசிரியர்), மர்ஹூம் றஷீட் (வெள்ளத்தம்பி மகன்) ஆகியோர்களாவர்.

பாடசாலைகளில் 2000ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் விளையாடப்பட்டு வருகின்றது. அல்-அஷ்ரக், மதீனா ம.வி. அணிகள் பல தடவைகள் மாகாணப் போட்டிகளுக்கு தகுதி பெற்று வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. அத்துடன் பூப்பந்தாட்டமும் எமது சிறப்பாக விளையாடப்பட்டு வருகின்றது. இந்தவகையில் அல்-அஷ்ரக், மதீனா ம.வி. மாணவர் அகில இலங்கை போட்டிக்கு தகுதி பெற்று கலந்துகொண்டு வருகின்றமை சிறப்பம்சமாகும். அதுமட்டுமன்றி கபடி விளையாட்டு 1993 இல் எமது அறிமுகமானது. இதில் மதீனா மகா வித்தியாலயம் சிறந்து விளங்கி வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. அகில இலங்கை ரீதியில் 2002இல் அல்-அஷ்ரக், 2003இல் மதீனா ம.வி. கலந்த கொண்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. இம்முறைகூட 02 பாடசாலைகளும் மாகாணப் போட்டிகளுக்கு தகுதி பெற்றுள்ளது. 1951ஆம் ஆண்டு சாரணியம் மர்ஹூம் C.O. லெஸ்தகீர் அதிபர் அவர்களால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. ஒவ்வொரு தடவையும் சிறந்த மாணவர்கள் (சாரணர்)களாக தெரிவு செய்யப்பட்டு வருகின்றனர்.

அந்தவகையில் Y. றஸ்மி ஹஸன், MS. முனவ்வர் ஆகியோர் ஜனாதிபதி தங்கப் பதக்கம் 1996இல் பெற்றமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும். மேலும் சில விளையாட்டுக்கள் (ஹொக்கி, கூடைப்பந்து வலைப் பந்து, றக்பி, டெனிஸ், மேசைப்பந்து) இதுவரை எமது பாடசாலைகளில் அறிமுகப்படுத்தப்படவில்லை கூடிய விரைவில் இதற்குரிய நடவடிக்கைகளை அத்துறை சார்ந்தவர்கள் மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பது அனைவரதும் எதிர்பார்ப்பாகும்.

நிந்தவூரில் கழகங்களின் தோற்றமும் விளையாட்டுத்துறையின் முன்னேற்றத்தில் அவற்றின் பங்களிப்பும்

அன்று பாடசாலை மட்டத்தில் விளையாட்டில் பங்குபற்றியவர்கள் பாடசாலைக் கல்வியில் நிறைவு பெற்று வெளியேறிய பின்னரும் கூட்டாகச் சேர்ந்து விளையாடி வந்தனர். இவர்களில் அதிகமானவர்கள் நகரப்புற பாடசாலைகளில் கற்றவர்களாக காணப்பட்டனர். இவர்கள் தாம் கற்ற பிரதேசங்களில் இருந்த விளையாட்டுக் கழகங்கள் போன்று நிந்தவூரிலும் ஒரு கழகத்தை உருவாக்க வேண்டும் என சிந்தித்தனர். நிந்தவூரின் முதலாவது விளையாட்டுக் கழகம் மர்ஹூம் அமீர் மேர்சா அவர்களின் அயராத முயற்சியின் பயனாக 1960இல் வெகுசிறப்பாக ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது.

ஆரம்ப வைபவத்திலும் காரியாலய திறப்புவிழாவிலும் விளையாட்டு வீரரும் பிரபல சட்டத்தரணியுமான மர்ஹூம் ஏ.எம். சம்சுதீன், விளையாட்டு ஆர்வலரும் பிரபல சட்டத்தரணியுமான திரு. வெஸ்லி கந்தையா ஆகியோர் அதிதிகளாகக் கலந்து கொண்டனர். இதன் காரியாலயம், தற்போது அல்-மஸ்ஹர் பெண்கள் உயர்தர பாடசாலை அமைந்துள்ள வளவின் தென்கிழக்கு மூலையில் இருந்த பெரிய வீடொன்றில் அமைந்தது. பல ஆண்டுகளாக இக்கழகம் சிறப்பாக வழிநடாத்தப்பட்டது. மர்ஹூம் அமீர் மேர்சா அவர்களே இக்கழகத்தின் தலைவராகச் செயற்பட்டார். அக்கால கட்டத்தில் இக்கழகம் பல உதைபந்தாட்டச் சுற்றுப் போட்டிகளையும், கரப்பந்தாட்டச் சுற்றுப் போட்டிகளையும் சிறப்பாக நடத்தியது. இப்பிராந்தியத்தில் நடைபெற்ற பல சுற்றுப் போட்டிகளில் கலந்து கொண்டது.

சிறப்பாக இயங்கிய இக்கழகத்தின் செயற்பாடுகளை அறிந்த கல்முனையைச் சேர்ந்த பிரபல உதைபந்தாட்ட வீரர்களான திலகரெத்தினம், தர்மரெத்தினம், குணரெத்தினம் சகோதரர்களும் மற்றும் வேக்மென், பாக்கியம், பாக்கியராசா, காரைதீவு முருகேசு ஆகியோர்களும் எமது கழகத்தில் இணைந்து கொண்டனர். இதன் காரணமாக இவர்களையும் உள்ளடக்கியதாக 'யங்றோவர்ஸ்' என்ற பெயரில் ஓர் உதைபந்தாட்டக் கோஷ்டி உருவாக்கப்பட்டது. இதன் தலைவராகவும் மர்ஹூம் அமீர் மேர்சா அவர்களே செயற்பட்டார். இக்கோஷ்டி கிழக்கிலங்கையிலேயே அக்கால கட்டத்தில் பிரபல்யம் பெற்று விளங்கியது.

அக்கால கட்டத்தில் இலங்கை அணியில் இடம்பெற்ற இரண்டு வீரர்களை உள்ளடக்கிய அம்பாரை (கல்ஓயா) அணி, மட்டக்களப்பில் பிரபல்யம் பெற்ற "பாடும் மீன்" அணி, பீ.ஆர்.சீ அணி, மைக்கல்மென அணி இன்னும் பல அணிகளும் எமது ஊருக்கு அழைக்கப்பட்டுப் பல போட்டிகளில் கலந்துகொண்டன. வெற்றிகளும் பெறப்பட்டன. அக்காலகட்டத்தில் காரைதீவில் வாழ்ந்த இந்தியாவைச் சேர்ந்த (மர்ஹூம்) சீ.பி. அகமது அவர்கள் 'யங்றோவர்ஸ்' கோஷ்டியின் 'மனேஜர்' ஆகச் செயல்பட்டது மாத்திரமன்றி உதைபந்தாட்ட வளர்ச்சிக்காக பண உதவியும் செய்தமை என்றும் நினைவு கொள்ளத் தக்கதாகும். இன்றுவரை இயங்கிவரும் 'அம்பாரை மாவட்ட உதைபந்தாட்டச் சங்கம்' 1962இல் அல்ஹாஜ். எம்.எச். இக்பால் (சேவயர்) மர்ஹூம் ஐ.எல். மஜீத் (ஜமால்) எம்.ரி. அகமது ஆசிரியர் ஆகியோரின் ஏற்பாட்டில் நிந்தவூர் பிரதான வீதியில் அமைந்திருந்த எம்.எச். இக்பால் அவர்களின் இல்லத்தில் நடைபெற்ற அமைப்புக் கூட்டத்திலேயே ஸ்தாபிக்கப்பட்டது குறிப்பிடத்தக்கது.

இப்பிரதேசத்தின் எல்லா ஊர்களிலிருந்தும் உதைபந்தாட்ட ஆர்வலர்கள் அழைக்கப்பட்டிருந்தனர். இதன் ஸ்தாபக ஆரம்ப தலைவராக ஜனாப். எம்.எச். இக்பால் அவர்கள் தெரிவு செய்யப்பட்டார். இச்சங்கம் தற்போது மருதமுனையைத் தளமாகக் கொண்டு சிறப்பாக இயங்கி வருகிறது. 1965இல் இலவன் இஸ்டார் எனும் கழகம் உருவானது. அக்காலத்தில் கிழக்கு மாகாண ரீதியாக நடாத்தப்பட்ட மிகப்பிரபல்யமான உதைபந்தாட்டச் சுற்றுப் போட்டியாக வர்ணிக்கப்பட்ட 'சுவீட் மஜீட்' வெற்றிக் கேடயத்தை எமதூருக்கு இக்கழகம் பெற்று வந்தது. 1969ஆம் ஆண்டில் 'கிரீன்பீல்ட்' எனும் கழகம் தோற்றம் பெற்றது. ஒரு தசாப்தகாலம் வரை புகழ்பெற்று விளங்கியது. 1980ஆம் ஆண்டில் 'வொன்றஸ்' கழகமும், சிறப்புற சாதனைகள் உருவாக்கி புகழ் பெற்று விளங்கியது. 1992இல் சோண்டஸ் விளையாட்டுக் கழகமும் உருவாகி உதைப்பந்தாட்டத்தில் எமதூருக்கு புகழ்சேர்த்தது.

1960ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1990ஆம் ஆண்டுவரை நிந்தவூரில் மிகப்பிரபல்யமான விளையாட்டாக உதைபந்தாட்டம் திகழ்ந்தது. கிழக்கு மாகாணத்தில் சிறந்த உதை பந்தாட்ட அணிகளில் நிந்தவூரின் கழகங்கள் முன்னணி வகித்தன. கொழும்பு, கண்டி, கம்பளை, யாழ்ப்பாணம், திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு போன்ற நகரங்களில் இருந்தும் அயல் கிராமங்களில் இருந்தும் இங்கு உதைபந்தாட்ட அணிகள் வந்து போட்டிகளில் பங்குபற்றின. இதில் அதிகமான போட்டிகளில் நிந்தவூர் கழகங்களே வெற்றி பெற்றன என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

அம்பாரை மாவட்ட அணியில் எமதூரைச் சேர்ந்த என். இஸ்மத் (மௌலவி) கே.ஏ. ஹமீட் (ISA Sports), கே.ஆர்.எம். மேர்சா (வைத்தியர்) மூன்று பேர் தொடர்ந்து ஐந்து ஆண்டுகளாக அங்கம் வகித்தமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். அது மட்டுமல்ல உதை பந்தாட்ட பயிற்சி முகாமிற்காக ஐ.எல். எம். இப்றாஹீம், (ISA Sports), எம்.ஐ.ஹமீம் (துறை முக உத்தியோகத்தர்), பீ. றிபாய், ஏ.எம். சித்தீக் (கிராமசேவை உத்தியோகத்தர்) ஹஸார் மேர்சா போன்றோர் தெரிவு செய்யப்பட்டு பயிற்சி வழங்கப்பட்டது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

இங்கு உதைபந்தாட்டத்துறை விருத்திசெய்யும் நோக்கில் கடந்த 28.06.2013 திகதி தொடக்கம் 07.07.2013 வரை (06 நாள்) வரை இரவுநேர உதைபந்தாட்டக் கண்காட்சி போட்டியொன்றை சோண்டஸ் விளையாட்டுக்கழகம் எமது பிரதேச சபை தவிசாளரும் சோண்டஸ் விளையாட்டுக் கழக தலைவருமாகிய ஏ.எம் தாஹிர் (அஷ்ரப்) அவர்களின் தலைமையில் மிக சிறப்பான முறையில் நடாத்தியது. இது இவ்வூரில் நடைபெற்ற முதலாவது (இரவுநேர) உதைபந்தாட்ட போட்டி. என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. எமதூரில் கிரிக்கெட் பிரபல்யடையத் தொடங்கியதன் பின்னர் உதைபந்தாட்டம் செல்வாக்கிழந்து விட்டது. இதனை மீளமைப்புச் செய்ய வேண்டியது விளையாட்டுத் துறையில் ஆர்வமுள்ள அனைவரினதும் பொறுப்பாகும்.

இன்று மிகுந்த செல்வாக்கான விளையாட்டான கிரிக்கெட் (மென்பந்து) 1960ஆம் ஆண்டளவில் எமதூரில் விளையாடப்பட்டது. வெளிமாவட்ட பாடசாலைகளில் கல்வி கற்ற வர்களான எம்.எச். யாக்கூப், எஸ்.எச்.எல். அலியார், எம்.ஐ.சலாம், ஏ.அமீர் அலி, எஸ்.எம். சரீப் போன்றோரும் பின்னால் எப்.ப.ஏ. பைசால் மேர்ஸா, எம்.எம்.அமீன், றபீக் காரியப்பர், ஏ.எம். மஹ்ரூப், கே. முகம்மது தம்பி (Sec.), ஏ.ஏ. லத்தீப் (D.O.), எஸ்.ஏ. ஜப்பார் (Pr.), எம்.ரி. தெளபீக் (ZDE), எம்.பி. வஹாப் போன்றோரும் விளையாடி உள்ளனர்.

1970ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னர் மிக குறைந்த எண்ணிக்கையானவர்களே கிரிக்கெட் விளையாடியுள்ளனர். இதன்பின்னர் எஸ்.எம். பாறாக் இப்றாகீம், ஏ. புஹாரி அஹமட் (என்ஜினியர்), இஸட். தெளபீக், கே.எல். நூர் முகம்மட் (ஆசிரியர்), ரீ.எல். வாஹிட், எம். ஜபறுல்லா, இம்தியாஸ் ஹஸன் போன்றவர்களால் கிரிக்கெட் எம்தூரில் பிரபல்யம் பெறத் தொடங்கியது. 1980ஆம் ஆண்டில் நிந்தவூர் விளையாட்டுக் கழகம் (NSC) மீளமைப்புச் செய்யப்பட்டதும் கழக ரீதியாக கிரிக்கெட் விளையாடப்பட்டது. இதன்பின்னர் பல கழகங்கள் கிரிக்கெட்டை பிரதான விளையாட்டாகக் கொண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டன. வொண்டர்ஸ், இம்றான், றேஞஸ், கென்னோன், தன்சீல், ஜொலிபோய்ஸ், கென்ட், மதீனா, சதாம், அறபா, அட்வைஜர், ஹிக்மா, லகான் டைட்டன் எனும் பெயர்களில் கழகங்கள் உருவாகி விளையாடுகின்றன. இன்னும் பல புதிய கழகங்களும் இன்று தோற்றம் பெற்றுள்ளன.

எம்தூரில் ஆரம்பத்தில் மென்பந்து கிரிக்கெட்டே ஆடப்பட்டு வந்தது. 1982ஆம் ஆண்டில் நிந்தவூர் விளையாட்டுக் கழகத்தினர் கடின பந்தை எம்தூருக்கு அறிமுகம் படுத்தினர். போதிய மைதானம் இல்லாத காரணத்தினால் ஓரிரு வருடங்களுக்குள் கடினபந்து விளையாட முடியாத நிலை ஏற்பட்டது. இருந்தும் பெரும் செலவில் ஒரு Pitch இணை நிந்தவூர் விளையாட்டுக் கழகம் குறிப்பாக பைசால் காசிம், மக்கீன் ஹாஜியார், புஹாரி ஹாஜியார், பொறியியலாளர் போன்றோர் முன்னின்று அல்-அஷ்றக் பாடசாலை மைதானத்தை அமைத்தனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இதேபிரிவில் ஐ.எல். நிஸாம், எம்.பி. ஹஸன் வாஹிட் போன்றோர் மாவட்ட கிரிக்கெட் பயிற்சிக்காக தெரிவுசெய்யப்பட்டது குறிப்பிடத்தக்கது. இதைத் தொடர்ந்து கென்ட் விளையாட்டுக் கழகம் விளையாடி வந்தது. 1984ஆம் ஆண்டில் இம்றான் விளையாட்டுக் கழகம் கடினபந்து விளையாடத் தொடங்கியது. முதன்முதலில் கடினபந்து சுற்றுப் போட்டியை அறிமுகப்படுத்தியது. அண்மையில் நீண்ட சுற்றுப்போட்டித் தொடர் ஒன்றை நடாத்தி முடித்தது. தொடர்ச்சியாக 30 வருடங்களுக்கு மேலாக செயற்பட்டு வரும் இக்கழகம் இன்று கிழக்கிலங்கையில் மிகச்சிறந்த விளையாட்டுக் கழகங்களில் ஒன்றாகத் திகழ்ந்து வருகின்றது. 'கென்ட்' விளையாட்டுக் கழகமும் கிரிக்கெட்டில் சிலகாலம் முத்திரை பதித்திருந்தது. 2008ஆம் ஆண்டில் லகான் விளையாட்டுக் கழகமும் 2013இல் சதாம் விளையாட்டுக் கழகமும் அட்வன்ஜர், முத்தகீன், டொப்பயர் கழகங்களும் கடினபந்து கிரிக்கெட்டில் இணைந்து கொண்டுள்ளன.

எம்தூரில் பல சிறந்த வீரர்கள் கிரிக்கெட்டில் (மென்பந்து, கடினபந்து) புகழ் பெற்றுள்ளனர். இன்று பல இளைஞர்கள் அரச தொழில் பெறுவதற்கு அவர்களின் கிரிக்கெட் திறமை காரணமாக அமைந்துள்ளது. இதேபோல மத்திய கிழக்கு நாடுகளுக்கு தொழில் வாய்ப்பிற்குச் சென்ற எம்தூர் இளைஞர்கள் அங்கும் பிரபல்யம் பெற்ற வீரர்களாகத் திகழ்கின்றனர். அந்த வகையில் இம்றான் விளையாட்டுக் கழகத்தின் வீரர்களான ஐ. அமீர் அலி சவுதி அரேபியாவின் தேசிய அணியில் இடம் பிடித்துள்ளார். மேலும், இஸட். எம். நிபாய் சவுதி அரேபியாவின் பிராந்திய அணியின் பயிற்றுவிப்பாளர்களில் ஒருவராக பணியாற்றியுள்ளார். இங்கு கிரிக்கட் விளையாட்டை (மென்பந்து) ஊக்குவிக்கும் முகமாக இரவு (Night Match) நேரப் போட்டி நடாத்தப்பட்டு வருகிறது. (13-14-08-2000) 2000இல் முதன் முதலாக அரபா விளையாட்டுக் கழகம் 05ஆம் குறிச்சியில் நடாத்தியது. ஆதைத் தொடர்ந்து இம்றான் விளையாட்டுக் கழகம் (17-19-02-2008) 2008ஆம் ஆண்டு அல் - அஷ்றக் மைதானத்தில் நடாத்தியது. (14-17-07-2011) (26-29-09-2012) 2011/2012 லகான்

விளையாட்டுக் கழகமும் 2013இல் முத்தகீன் விளையாட்டுக் கழகமும் (13-19-06-2014) 2014 இல் அரபா விளையாட்டுக் கழகமும் நிந்தவூர் பொது விளையாட்டு மைதானத்தில் நடாத்தியுள்ளது சிறப்பம்சமாகவும் வளர்ச்சி படியாகவும் கருதக்கூடியதாக உள்ளது.

1956ஆம் ஆண்டு காலப்பகுதியிலிருந்து (VolleyBall)கரப்பந்தாட்டம் இங்கு ஆடப்பட்டு வந்துள்ளது. இதன் முன்னோடி எம். பீ. தம்பிலெவ்வை (கிளாக்) ஆவார். இவர் கிழக்கு மாகாணத்தில் பல தடவை சிறந்த வீரராக தெரிவு செய்யப்பட்டார். கல்முனை மாவட்டத்தில் தலைசிறந்த கரப்பந்தாட்ட அணி நிந்தவூரில்தான் இருந்துள்ளது. அடிக்கடி அயல் கிராமங் களுடன் போட்டி தீர்மானிக்கப்பட்டு நடைபெறுவதுண்டு. அப்போட்டிகளில் நிந்தவூரே வெற்றி பெறும் அணியாக தெரிவாகும். இங்கு கே.ஆதம்வாவா (PM), எம்.யூ.எல்.லதீப், எம்.எஸ். ஹமீட் எம். கலந்தர் (ஓடாவி), ஏ. மீராசாஹிப் (மேசன்), ஏ.எல். உமர் கத்தா, ரி.ஆதம்வாவா (அல்லாஹ்), எம்.எல்.எம். அலியார், பி.ஏ.யூ. மேர்சா (பாறுான்) போன்றவர்கள் சிறப்பான ஆட்டக்காரர்களாக திகழ்ந்தனர். இவர்களைத் தொடர்ந்து மர்ஹூம் ஐ.எல். மஜீத், எம்.ரி. இஸ்மான் (ஓவசியர்) அவர்களும் என். இஸ்மத் (மௌலவி), ஏ.அலியார், பீ.ஐ.ஏ. மேர்சா (பிறின்ஸ்), ஐ.எல். அன்வர், ஏம்.எல்.எம். மக்கீன், ரி.எல்.ஏ. ஜப்பார், எம்.எல்.எம். றபீக் (IP) ஏ.பீ. பிர்தௌஸ், கே. சபைர் இன்னும் பலர் விளையாடி வந்தனர். இப்பொழுது அநேக கழகங்கள் (மதீனா, இம்றான், கெனட், லகான்), பல இடங்களில் விளையாடி வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

கபடி விளையாட்டும் இன்று எமது இளைஞரிடையே செல்வாக்குச் செலுத்தத் தொடங்கியுள்ளது. அந்தவகையில் மதீனா விளையாட்டுக் கழகம், மதீனா இளைஞர் கழகம் என்பன இவ்விளையாட்டில் பல சாதனைகள் நிகழ்த்தியுள்ளன. மதீனா விளையாட்டு கழகம் 1997/98ஆம் ஆண்டில் அகில இலங்கை ரீதியில் 03ஆவது இடத்தினைப் பெற்றது. இவ்வணியில் இடம்பெற்ற 15 வீரர்கள் (பலர்) அரசு தொழில்களைப் பெற்றுள்ளனர். அந்த வகையில் நிந்தவூர் பிராந்திய விளையாட்டு உத்தியோகத்தராக பணியாற்றிய ஜனாப். ஏ. அனஸ் அஹமட் அவர்கள் இவ்வணியில் இடம்பெற்ற முக்கிய வீரராவார். இவர்தற் போது அம்பாரை மாவட்ட விளையாட்டு கபடி பயிற்றுவிப்பாளராக பணியாற்றி வருகின்றார். என்.எம். அலியார் (கஸ்ஸாலி) கபடி விளையாட்டில் நாடறிந்த ஒரு வீரராகத் திகழ்ந்தார். இதேபோல் லகான், சதாம் போன்ற கழகங்களிலும் சிறந்த கபடி வீரர்கள் உருவாகி வருகின்றனர். கரப்பந்தாட்டத்தில் இம்றான், மதீனா விளையாட்டுக் கழகங்கள் முன்னணி வகிக்கின்றன. இதேபோன்று பூப்பந்தாட்டத்தில் இம்றான் கழக வீரர் நிப்றாஸ் மாகாண மட்டத்தில் வெள்ளிப் பதக்கத்தைப் பெற்றுள்ளார்.

மெய்வல்லுனர் போட்டியை பொறுத்தவரை வெளிக் கழகங்கள் அஞ்சலோட்டத்திலும் சில விளையாட்டுகளையும் அண்மைக்காலமாக செல்வாக்கு செலுத்தியுள்ளனர். 1972இல் ஏ.எம். இப்றாஹீம் (தம்பியன்) 1500 மீற்றர், 800 மீற்றர் ஓட்டத்திலும் ஏ. சுல்தான் 200 மீற்றர் நீளம்பாய்தல் போட்டிகளிலும் மாகாண மட்டத்தில் கலந்து கொண்டனர். 1972/1973 PIA மேர்சா ஏ.எம். பரீட், வை. ஹபீப் முஹம்மது, ஏ.சம்சுதீன் (G.S) அடங்கிய அஞ்சலோட்டக்குழு கிறீன் பீல்ட் (Green Field) விளையாட்டுக் கழகம் சார்பாக அகில இலங்கை மட்டத்திலும் 1978/1979 காலப்பகுதியில் எம்.ரி. ஜப்பார் அலி, பீ. நஜீப், யூ.எல். ஜமால்தீன், ஏ.லதீப் ஆகியோரும் 1980 காலப்பகுதிகளில் ஐ.ஏல். இப்றாஹீம் (ISA), ஏ.ஏ. சித்தீக் (G.S), பீ.ஏ. ஹஸார் மேர்சா, எம். ஐ. றகீம், பி. நிபாய் போன்றோரும் வொண்ட் றஸ் விளையாட்டுக் கழகம் சார்பில் அகில இலங்கைப் போட்டியில் அஞ்சலோட்ட குழு பங்குபற்றியுள்ளமையும் 2013ஆம் ஆண்டு மாகாண மட்டப் போட்டியில் இஸட். ரி.எம்.

ஆசிக் பரிதி வட்டம் எறிதல் போட்டியில் (மதீனா கழகம்) சார்பில் கலந்து முதலிடம் பெற்றது (Record) சாதனையாகவுமுள்ளது.

இவ்வாறு எமதூரிலுள்ள விளையாட்டுக் கழகங்கள் பல்வகை விளையாட்டுக்களிலும் அதிகூடிய திறமைகளைக் காண்பித்து நிந்தவூரின் புகழை திக்கெட்டும் பரப்பி வருகின்றன.

மைதானம்:

விளையாட்டுத்துறை வளர்ச்சிக்கு மைதானம் முக்கிய பங்கை வகிக்கின்றது. எமதூரில் 14 பாடசாலைகள், 20இற்கு மேற்பட்ட விளையாட்டுக் கழகங்கள், 25 இளைஞர் கழகங்கள் உள்ளன. சுமார் 5000இற்கு மேற்பட்ட இளைஞர்கள் விளையாட்டுக்களில் ஈடுபட்டு வருகின்றனர். இந்நிலையில் நிந்தவூரில் பொது மைதானமொன்று இல்லாமை பாரிய குறைபாடாக உள்ளது. அண்மைக்காலம் வரை நிந்தவூர் அல்-அஷ்றக் தேசிய பாடசாலையின் மைதானமே இக்குறைபாட்டினை ஓரளவு ஈடுசெய்து வந்தது. இம் மைதானத்தினை 1954இல் நிந்தவூர் கிராம அபிவிருத்திச் சங்கத்தின் நிதியுதவியுடன் பாடசாலையின் அப்போதைய அதிபர் மர்ஹூம் சீ.ஓ. லெஸ்தகீர் அவர்களின் வழிகாட்டலில் சிரேஷ்ட மாணவர்கள் இரவு பகலாகப் பாடுபட்டு சிரமதான முறையில் உருவாக்கியதாக அறிய வருகின்றது.

200 மீற்றர் ஓட்டப் பாதையைக் கொண்ட மைதானமாகக் காணப்பட்ட இதனை புனரமைப்புச் செய்வதற்கு மர்ஹூம் எம்.எம். முஸ்தபா (முன்னாள் அமைச்சர்), மர்ஹூம் எம்.எச்.எம். அஷ்ரப் (முஸ்லிம் காங்கிரஸ் ஸ்தாபகத் தலைவர்), அமைச்சர் அல்ஹாஜ் ரஷுப் ஹக்கீம், அமைச்சர் ஏ.எல்.எம். அதாவுல்லாஹ் ஆகியோர் நிதி ஒதுக்கீடு செய்துள்ளனர். பாடசாலையில் புதிய கட்டடங்களை அமைப்பதற்கு போதுமான இடவசதி இல்லாத காரணத்தால் இம்மைதானத்தின் எல்லைகளிலேயே புதிய கட்டடங்கள் கட்டப் படுவது வழக்கமாக உள்ளது. இதனால் சகல விளையாட்டுகளுக்கும் போதுமான மைதானமாக இதனை மாற்றுவதற்கு முடியாத நிலை தென்படுகின்றது. நீண்ட காலமாக இம் மைதானம் புனரமைப்புச் செய்யப்படாத காரணத்தால் இதனை தொடர்ந்து பயன்படுத்த முடியாத நிலைமை தற்போது தோன்றியுள்ளது. மர்ஹூம் எம்.எஸ்.ஹமீட் அதிபர் அவர்களின் நடவடிக்கை காரணமாக 1996இல் மைதானத்தின் மேற்புறக் காணி (2 ஏக்கர்) சுவீகரிக்கப்பட்டு 400 மீற்றர் ஓட்டப்பாதை அமைப்பதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டது. இவ்வேலைத்திட்டம் இன்னும் முற்றுப் பெறாத நிலையில் உள்ளது.

ஊரில் மக்கள் தொகை குறைவாக இருந்த காலத்தில் இளைஞர்கள் ஒன்று சேர்ந்து தமது பிரதேசத்தில் தரிசாக இருந்த வளவுகளைத் துப்பரவு செய்து மைதானங்களாக பயன்படுத்தி வந்தனர். அல்-அஷ்றக் தேசிய பாடசாலை மைதானத்தில் சுற்றுப் போட்டிகள், விளையாட்டு விழாக்கள், பிரதேச செயலகப் போட்டிகள் போன்றவை இடம்பெற்று வந்தன. ஊரில் சனத்தொகை அதிகரிப்புக் காரணமாக தரிசாக இருந்த வளவுகளில் கட்டடங்கள் அமைக்கப்பட்டன. இதனால், இளைஞர்கள் விளையாடுவதற்கான இடமில்லாத நிலைமை ஏற்பட்டது. அத்துடன் 2006ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் அல்-அஷ்றக் தேசிய பாடசாலை மைதானத்தை வெளியார்கள் பயன்படுத்துவதில் பல கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கப்பட்டன. இதனால் பொது மைதானத்தின் தேவை வலுப்பட்டது.

இதேவேளை, 1996ஆம் ஆண்டளவில் மாமனிதர் மர்ஹூம் எம்.எச்.எம். அஷ்ரப் அவர்கள் பொட்டக்குளப் பகுதியில் பொது மைதானமொன்றை அமைப்பதற்கான ஏற்பாடு

களை மேற்கொண்டிருந்தார். அன்னாரின் வபாத்தைத் தொடர்ந்து மைதான அமைப்புப் பணிகள் ஸ்தம்பிதமடைந்தன. நிந்தவூர் பிரதேச சபையின் தவிசாளராக ஜனாப் எம்.ஏ.எம். தாஹீர் அவர்கள் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டதும் மைதானத்தை உருவாக்குவதில் அதிக அக்கறை செலுத்தினார். மைதான அமைப்பிற்கு தேவைப்பட்ட பாரிய நிதியினைப் பெறுவது மிகச் சிரமமானதாக அமைந்தது. இந்நிலையில் ஊரில் அகற்றப்படும் குப்பைகூழங்கள், வீதி புளரமைப்பின்போது தோண்டி அகற்றப்படும் மண் என்பவற்றைக் கொண்டும், கிடைக்கப் பெற்ற சிறிய நிதி ஒதுக்கீடுகளைக் கொண்டும், விளையாட்டுக் கழகங்களின் உதவியுடன் தற்காலிகமாகப் பயன்படுத்தக் கூடிய நிலைக்கு பொது மைதானம் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.

2011ஆம் ஆண்டிலிருந்து விளையாட்டு நடவடிக்கைகளுக்குப் பயன்படுத்தப்பட்டு வரும் இம்மைதானத்தை இந்நிலைக்கு கொண்டுவர தவிசாளர் தாஹீர் அவர்களுக்கு எமதூரின் ஏனைய அரசியலவாதிகளும் ஒத்துழைப்பை நல்கியிருந்தனர். தென்கிழக்கு பிரதேசத்தின் மத்தியில் அமைந்துள்ள இம்மைதானத்தினை 400 மீற்றர் ஓட்டப்பாதையுடன் கூடிய சகல விளையாட்டுக்களுக்கும் பொருத்தமான மைதானமாக மாற்றுவதற்கு சகல தரப்பினரும் உதவ வேண்டுமென்று விளையாட்டு ஆர்வலர்கள் வேண்டுகோள் விடுக்கின்றனர். இந்த வேண்டுகோள் நிறைவேற்றப்படுமாக இருந்தால் இன்னும் ஓரிரு வருடங்களில் சர்வதேச மட்டத்தில் பிரகாசிக்கக்கூடிய வீரர்கள் நிந்தவூரில் உருவாகுவார்கள் என்பது திண்ணமாகும்.

பிரதேச செயலகத்தில் 2013 வரை பதிவு செய்யப்பட்டு இயங்கி வருகின்ற கழகங்கள்

கழகத்தின் பெயர்

01. இம்றான் விளையாட்டுக் கழகம்
02. கென்ட் விளையாட்டுக் கழகம்
03. மதீனா விளையாட்டுக் கழகம்
04. சதாம் விளையாட்டுக் கழகம்
05. அட்வென்ஜர் விளையாட்டுக் கழகம்
06. ஹிக்மா விளையாட்டுக் கழகம்
07. லகான் விளையாட்டுக் கழகம்
08. மியான்டாட் விளையாட்டுக் கழகம்
09. முத்தகீம் விளையாட்டுக் கழகம்
10. சோன்டஸ் விளையாட்டுக் கழகம்

விளையாட்டில் புகழ்பெற்ற வீரர்கள்

விளையாட்டுத்துறையில் எமதூருக்கு பலர் புகழ்சேர்த்துள்ளனர். இவர்கள் பிரபல்யமாகத் திகழ்ந்த காலப்பகுதியை வைத்து 1970இற்கு முற்பட்டவர்கள் 1971-1980 இற்கு இடைப்பட்டவர்கள் 1980இற்குப் பிற்பட்டவர்கள் என நோக்க முடியும். இந்த வரையறைக்குள் நூற்றுக்கு மேற்பட்டவர்கள் உள்வாங்கப்பட வேண்டியவர்களாக இருந்த போதிலும் எமக்குக் கிடைத்த தகவல்களின் அடிப்படையில் மிகப் பிரபல்யமானவர்களை இங்கு குறிப்பிட்டுள்ளோம்.

1980 இற்கு முற்பட்டவர்கள்

பெயர்	விளையாட்டில் காண்பித்த திறமை பற்றிய சுருக்கக் குறிப்பு
மர்ஹூம் எம்.பீ. தம்பிலெவ்வை	இப்பிரதேசத்தில் மிகத்திறமையும், பிரபல்யமான கரப்பந்தாட்ட வீரர், நிந்தவூர் கோஷ்டியின் தலைவராக இருந்து பல வெற்றிகளைப் பெற்றுத் தந்ததுடன் கைப்பந்தாட்டத்தில் பயிற்சியளித்தவர்
அல்ஹாஜ் கே.முஹம்தம்பி (ஓய்வுபெற்ற ஆசிரியர்)	மிகப்பிரபல்யமான மெய்வல்லுனர் வீரராக திகழ்ந்தார். கிழக்கு மாகாண சம்பியனாக 1953இல் தெரிவு செய்யப்பட்டிருந்தார்.
மர்ஹூம் பீ.ஏ.யு. மேர்சா (பாறான் மேர்சா)	இவர் மிகச்சிறந்த மல்யுத்த வீரராகவும் கரப்பந்தாட்ட வீரராகவும் புகழ்பெற்றிருந்தார். சிறந்த மெய்வல்லுனர், உதைபந்தாட்ட அணியின் தலைவராகவும் செயற்பட்டார்.
மர்ஹூம் ஏ.ஏ.அமீர் மேர்சா	கொழும்பு ஸாஹிறா றகர், கரப்பந்து வீரர். சிறந்த மெய்வல்லுனர், உதைபந்தாட்ட வீரராகவும் திகழ்ந்தவர். இவர் கொழும்பு சாஹிறாக் கல்லூரியின் உதைபந்தாட்ட அணித் தலைவராக செயற்பட்டவர். இலங்கை பாடசாலைகள் அணியின் தலைவராக மலேசிய நாட்டில் போட்டிகளில் பங்குபற்றியவர். முதல்முதலில் விளையாட்டுக் கழகமொன்றை நிந்தவூரில் தோற்றுவித்து அதன் தலைவராகவும் இருந்தவர், கிழக்கு மாகாண அணியிலும் இடம்பெற்றவர்.
அல்ஹாஜ். எம்.எச் யாகூப் ஹசன் (கல்வி பணிப்பாளர்)	சிறந்த கிரிக்கெட் வீரர், சிறந்த ரகர் விளையாட்டு வீரர்(தலைவர்), கிரிக்கெட்டை அறிமுகப்படுத்தியவர்களில் ஒருவர், 100, 200 மீற்றர் ஓட்டம், நீளம், முப்பாய்ச்சல் வீரர், மாணவர்களின் விளையாட்டுத்திறன் விருத்திக்குப் பங்களிப்புச் செய்தவர்.
அல்ஹாஜ் ஏ.எம்.இஸ்ஹாக் (கலாநிதி)	இவர் மிகப்பிரபல்யமான உதைபந்தாட்ட வீரராகவும், கரப்பந்தாட்ட வீரராகவும், மெய்வல்லுனராகவும் விளங்கியவர்.
மர்ஹூம் ஏ.எம்.அமீர்அலி (காடியர் அமீர்)	இவர் கொழும்பு ஆனந்தாக் கல்லூரியின் உதைபந்தாட்ட அணித் தலைவராகவும் கிரிக்கெட் அணி வீரராகவும் விளையாடியவர். இம்றான் விளையாட்டுக் கழகத்தின் ஸ்தாபகத் தலைவராகவும் நீண்டகாலம் பணியாற்றியவர்.

அல்ஹாஜ் எம்.ரி.அபூபக்கர் (நசீல் லோயரின் தந்தை)	இவர் கரப்பந்தாட்டத்தில் மிகுந்த திறமை காண்பித்தார். மெய்வல்லுனர் போட்டிகளிலும் புகழ்பெற்று வீரராக இருந்தார்.
மர்ஹூம் யூ.எம்.ஏ. லதீப் (நிஹாருதீன் அதிபரின் தந்தை)	நிந்தவூர் உதைபந்தாட்ட, கரப்பந்தாட்ட அணிகளில் இடம்பெற்றவர், பைசிக்கள் ஓட்ட வீரர்
எம்.ரி. அஹமட் (ஓய்வுபெற்ற ஆசிரியர்)	மிகச்சிறந்த மெய்வல்லுனர், நீளம் பாய்தல், முப்பாய்ச்சல், 400 மீற்றர் ஓட்டம், 4 x 100, 4 x 400 அஞ்சல் ஆகியவற்றில் மூன்று முறை தொடர்ச்சியாக கிழக்கு மாகாண மட்டத்தில் முதலிடங்களைப் பெற்று தேசிய மட்டப் போட்டிகளில் பங்குபற்றியவர் (1959, 1960) அனேக விளையாட்டுக்களிலும் திறமை காட்டியவர், ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய காலத்தில் மாணவர்களின் விளையாட்டுத்திறன் விருத்திக்கு அயராது உழைத்தவர்
அல்ஹாஜ் ஏ.அவக்கர் (சீனி மாஸ்டர்) ஓய்வுபெற்ற ஆசிரியர்	இவர் சிறந்த மெய்வல்லுனர் வீரராகவும், 100, 200 மீற்றர் ஓட்டம், 4 x 100, 4 x 400 அஞ்சல் மாகாண மட்டத்தில் தெரிவாகி தேசிய மட்டத்தில் தெரிவாகி தேசிய மட்டத்தில் பங்குபற்றியவர் (1969) கரப்பந்தாட்ட வீரராகவும் புகழ்பெற்றவர்.
மர்ஹூம் எம்.எல். அலியார்லெப்பை (மக்கீன் SK)	சிறந்த ஓட்ட வீரராகவும், புகழ்பெற்ற உதைபந்தாட்ட வீரராகவும் திகழ்ந்தவர். அல் அஷ்றக் உதைபந்தாட்டக் கோஷ்டியின் முதல் தலைவர், 4 x 100, 4 x 400 அஞ்சல் ஓட்டத்தில் கிழக்கில் (1960) முதலிடம் பெற்று தேசிய மட்டப் போட்டியில் பங்குபற்றியவர் (1959)
எம்.ஏ. லத்தீப் (OA)	சிறந்த மெய்வல்லுனர், 4x100, 4x400 அஞ்சலோட்டத்தில் தேசிய மட்டப் போட்டியில் பங்குபற்றியவர் (1959)
எம்.ஐ.ஏ. சலாம் (AI)	கரப்பந்தாட்டம், உதைபந்தாட்டம், கிரிக்கெட் நிந்தவூர் கோஷ்டியில் இடம்பெற்றவர்
டாக்டர் ஏ.எம்.யூசுப்	இவர் மிகச்சிறந்த உதைபந்தாட்ட வீரராகத் திகழ்ந்தவர், சிறந்த மெய்வல்லுனராகவும் புகழ்பெற்றவர், கிரிக்கெட் (நிந்தவூர்) அணியில் இடம் பெற்றவர். 1960-1965
எம்.எஸ். ஹமீத் (அதிபர்)	சிறந்த உதைபந்தாட்ட, கரப்பந்தாட்ட வீரர்

மர்ஹூம்.ஆதம்லெவ்வை (PTI ஆதம் என செல்லமாக அழைக்கப்பட்டவர்)	பகிரங்க ! மைல் ஓட்டப் போட்டிகளில் பல ஆண்டுகளாகப் பங்குபற்றி வெற்றிகள் பெற்று ஊருக்கு பெருமை சேர்த்தவர். கழக அஞ்சலோட்டங்களிலும் கலந்து கொண்டவர். சிறந்த கரப்பந்தாட்ட வீரர்
அல்ஹாஜ் எம்.எல்.எம்.பாறாக் (வாறூன் மாஸ்டர்) ஓய்வுபெற்ற ஆசிரியர்	குண்டு எறிதல். பரிதிவட்டம் வீசுதல் போன்ற மைதான நிகழ்ச்சிகளில் சிறந்த வீரராகவும், பிரபல்யமிக்க உதைபந்தாட்ட, கரப்பந்தாட்ட வீரராகவும் திகழ்ந்தவர்.
ஏ.எம்.ஐ.ஐ.ண்ட (ஓய்வுபெற்ற ஆசிரியர்)	ஈட்டி எறிதல், பரிதிவட்டம், உதைப்பந்து, கிரிக்கெட், கரப்பந்தாட்டம் ஆகியவற்றில் மாவட்ட மட்டத்தில் திறமை காட்டியவர்.
எம்.ஐ. செயின்	சிறந்த மெய்வல்லுனர், உதைபந்தாட்ட வீரர்.
எம்.எம்.அமீன் (வனவள உத்தியோகத்தர்)	சிறந்த கிரிக்கெட் சகலதுறை வீரர், மெய்வல்லுனர், கோல் காப்பாளர்.
அல்ஹாஜ். ஐ.ரி. காரியப்பர் ஓய்வுபெற்ற ஆசிரியர் (ISA)	சிறந்த மெய்வல்லுனர், கிழக்கு மாகாண விளை யாட்டு போட்டியில் 100, 200 மீற்றர் ஓட்டங்க ளிலும், நீளம் பாய்தலிலும் முதலிடங்களைப் பெற்று (1961) 'சம்பியன்' பட்டம் பெற்றதுடன் தேசிய மட்ட போட்டிக்கு (1961) தெரிவானவர். பலாலி, மகரகம் ஆசிரிய பயிற்சிக் கல்லூரி போட்டிகளிலும் முதலிடம் பெற்றவர் (1968, 1969)
மர்ஹூம்.எஸ்.ஏ.றஷீட், மர்ஹூம் ரி.எல்.ஏ.றஸாக், மர்ஹூம் எஸ்.எம். இப்றாகிம்	ஆரம்பகால கட்ட மிகச்சிறந்த கோல் காப்பு வீரர்கள். கரப்பந்தாட்ட வீரர். சிறந்த மெய்வல்லுனர்கள்.
மர்ஹூம். ரி.எல். அலியார் (நிதானம் மேசன் மகன்)	சிறந்த உதைபந்தாட்ட வீரர். ஈட்டி, குண்டு, பரிதிவட்டம் வீசுவதில் வல்லவர்.
மர்ஹூம் எம்.ஐ.அஹமட் (பிரதேச சபையின் முன்னாள் தவிசாளர்)	அவர் புகழ்பெற்ற மெய்வல்லுனராகவும், பிரபல்யமான உதைபந்தாட்ட வீரராகவும் விளங்கியவர்.
அல்ஹாஜ் என். இஸ்மத் மௌலவி	விளையாட்டுத்துறையில் பல்வகை திறமை காட்டி யவர். மிகச்சிறந்த ஓட்ட வீரர். மிகத் திறமை வாய்ந்த உதைபந்தாட்ட வீரர். கரப்பந்தாட்டத் திலும் மிகவும் புகழ்பெற்றவர். சைக்கிள் ஓட்டத் திலும் திறமை காண்பித்தவர்.
மர்ஹூம் ஐ. அலியார் (அதிபர்)	100, 200 மீற்றர் ஓட்டத்தில் மாவட்ட மட்டத்தில் திறமை காட்டியவர். கரப்பந்தாட்ட வீரர்.

எம்.ஏ.கபூர் (ஊடகவியலாளர்)	சிறந்த மெய்வல்லுனர், கரப்பந்தாட்ட வீரர், பாடசாலை உதைபந்து அணியின் தலைவர்.
Dr.கே.ஆர்.எம். மேர்சா (கலீல்)	இவர் சிறந்த இடதுகை துடுப்பாட்ட கிரிக்கெட் வீரர், மெய்வல்லுனர் அம்பாரை மாவட்ட உதைபந்தாட்ட அணியின் முதன்மை வீரர்.
ஏ.எல். அமீன் (விரிவுரையாளர்)	சிறந்த உயரம், பரிதிவட்டம், ஈட்டி எறிதல், மெய்வல்லுனர், அல்-அஷ்றக் உதைபந்தாட்ட அணியின் வீரர், சிறந்த கரப்பந்தாட்ட வீரர்.
கே.ஏ.ஹமீட்	சிறந்த உதைபந்தாட்ட முன்னணி வீரர். கோல் காப்பாளர், அம்பாரை மாவட்ட உதைபந்தாட்ட அணியின் முதன்மை வீரர், முன்கள வீரர், கரப்பந்தாட்ட, கிரிக்கெட் வீரர்.
அல்ஹாஜ் எஸ்.எம்.பி.எம். இப்ராஹீம் (பாறாக் இப்ராஹீம்)	சிறந்த கிரிக்கெட் வீரரான இவர் ஊரில் கிரிக்கெட்டை அறிமுகப்படுத்தியர்களில் ஒருவராக உள்ளார். இவர் சிறந்த மெய்வல்லுனராகவும் திகழ்ந்தவர். சிறந்த உதைபந்தாட்ட (முன்கள) வீரர்
ஏ.எம்.கரீம் (கணக்காளர்)	சிறந்த நீண்டதூர ஓட்ட வீரர், உதைபந்தாட்ட வீரர், கரப்பந்தாட்ட வீரர்.
ஏம்.ஏ.ஹமீட்	சிறந்த உதைபந்தாட்ட வீரர், மெய்வல்லுனர்.
மர்ஹூம் வை.எல்.ஹபீப் முஹமட் (முன்னாள் நம்பிக்கையாளர் சபை தலைவர்)	மிகச் சிறந்த மெய்வல்லுனர் வீரரான இவர் உதைபந்தாட்டத்தில் மிகப் பிரபலமானவராக திகழ்ந்தார். யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழக அணியின் தலைவராகவும் இருந்தார். கிரிக்கெட் வீரர்.
ஏ.எல்.சுல்தான் (ஓய்வு பெற்ற பொலிஸ் உத்தியோகத்தர்)	உயரம் பாய்தலில் சாதனையாளரான இவர் சிறந்த ஓட்ட வீரராகவும் உதைபந்தாட்ட வீரராகவும் புகழ் பெற்றவர். பாடசாலை அணியின் தலைமைப் பொறுப்பை வகித்தவர். கிரிக்கெட் வீரர்
ஏ.ஐ.தாஹா	சிறந்த உதைபந்தாட்ட பின்கள வீரர், சிறந்த கிரிக்கெட் வீரர், நீண்டதூர ஓட்டம் 1500M, 800M, 400M ஓட்டக்காரர், DT, PS, LJ, JT போன்றவைகளின் சிறந்தவர், மெய்வல்லுனர்.
ஏம்.எல்.எம். மக்கீன் ஹாஜி (Book keeper)	சிறந்த கிரிக்கெட் வீரர், உதைபந்து கோல் காப்பாளர், கரப்பந்தாட்ட வீரர். சிறந்த ஓட்டவீரர். 1974 அகில இலங்கை ரீதியில் நடைபெற்ற 400X200 அஞ்சலோட்டப் போட்டியில் கலந்து கொண்டவர்.
ஏ.எம். பரீத்	சிறந்த நீண்டதூர ஓட்டக்காரர், உதைபந்தாட்ட வீரர், அஞ்சலோட்ட உறுப்பினர் (பாடசாலை).
ஏ.எம். மஜீத் (மலேசியா)	சிறந்த மரதனோட்ட, பைசிக்கள் ஓட்ட வீரர்

ஏ.எம்.இப்றாகீம்	சிறந்த உதைபந்தாட்ட பின்கள வீரர், சிறந்த கிரிக்கெட் வீரர், நீண்ட தூர ஓட்டம் 1500 M, 800 M, 400 M ஓட்டக்காரர், DT, PS, LJ, JT போன்றவைகளின் சிறந்தவர், மெய்வல்லுனர்.
ஏ. அமீர் சுல்தான்	சிறந்த ஓட்ட வீரர். மெய்வல்லுனர் துறையில் பல சாதனை (முகம்) காட்டியவர். அகில இலங்கை போட்டிகளில் பாடசாலை சார்பாக பல தடவை பங்குபற்றிய வீரர். உதைபந்தாட்ட வீரர்
ஜனாப் கே.எல்.நூர் முகமட் (ஆசிரியர்)	இவர் உதைபந்தாட்டத்தில் மிகச் சிறந்த வீரர்களில் ஒருவராக மதிக்கப்படுகிறார். மேலும் கிரிக்கெட் துறையில் பல்வகை முகங்களைக் காட்டியவர், மென்பந்து, கடினபந்து கிரிக்கெட் வீரராகவும், பயிற்றுவிப்பாளராகவும் நடுவராகவும் புகழ் பெற்றவர்.
அல்ஹாஜ்.பி.ஐ.எம். மேர்சா (பிறின்ஸ் ஹாஜியார்)	சிறந்த மெய்வல்லுனர் வீரராகவும், உதைபந்தாட்டம், கரப்பந்தாட்டம் என்பவற்றில் மிகப் பிரபலமான வீரராகவும் திகழ்ந்தவர். கிரிக்கெட் வீரர். கிறீன் பீல்ட் விளையாட்டுக் கழகத்தின் தலைவராக கடமையாற்றினார். 1974 அகில இலங்கை ரீதியில் நடைபெற்ற 400X200 அஞ்சலோட்டப் போட்டியில் கலந்துகொண்டார்.
வை.எல்.ஐமால்மன் (பொறியியலாளர்)	சிறந்த உதைபந்தாட்ட முன்கள வீரர், கிரிக்கெட் ஆட்டக்காரர், சிறந்த சுழல்பந்து வீச்சாளர், மெய்வல்லுனர், கரப்பந்தாட்ட வீரர்.
எல்.ஏ.ஐப்பார்	சிறந்த உதைபந்தாட்ட பின்கள வீரர், சிறந்த கிரிக்கெட் வீரர், நீண்டதூர ஓட்டம் 1500M, 800M, 400M ஓட்டக்காரர், DT, PS, LJ இது போன்றவைகளின் சிறந்தவர், மெய்வல்லுனர்.
பி.மஜீட்	சிறந்த உதைபந்தாட்ட பின்கள வீரர், சிறந்த கிரிக்கெட் வீரர், நீண்டதூர ஓட்டம் 1500M, 800M, 400M ஓட்டக்காரர், DT, PS, LJ, JT போன்றவை களின் சிறந்தவர், மெய்வல்லுனர்.
அல்ஹாஜ் ஏ.புஹாரி அஹமட் (பொறியியலாளர்)	மிகச்சிறந்த கிரிக்கெட் வீரராக திகழ்ந்த இவர் உதைபந்து, கரப்பந்து என்பவற்றிலும் திறமை காண்பித்தவர். நிந்தவூரில் கிரிக்கெட் வளர்ச்சிக்கு உழைத்தவர்.
ஏ.பி.பிர்தெளஸ்	சிறந்த உதைபந்தாட்ட பின்கள வீரர், சிறந்த கிரிக்கெட் வீரர், நீண்டதூர ஓட்டம் 1500M, 800M, 400M ஓட்டக்காரர், DT, PS, LJ, JT போன்றவைகளின் சிறந்தவர், மெய்வல்லுனர்.

அல்ஹாஜ் வை.எல். நஸார் (பொறியியலாளர்)	மிகச் சிறந்த மெய்வல்லுன வீரரான இவர் உதைபந்தாட்டத்தில் பிரபல்யமானவராகத் திகழ்ந்தார். பாடசாலை அணியின் தலைவராகவும் இருந்தவர். கிரிக்கெட் வீரர்.
ரி.எல்.ஏ. வாஹித்	கிரிக்கெட் அணித் தலைவர் மற்றும் கரப்பந்தாட்ட வீரர்
ஏ.பி.எம்.புஹாரி (குறத்துப் போடியாரின் மகன்)	சிறந்த மெய்வல்லுனராகவும், உதைபந்து, கரப்பந்து வீரராகவும் புகழ்பெற்றவர். தேசிய மட்டப் போட்டிகளில் அதிக தடவைகள் பங்கு பற்றியவர்.
பி. நஜீப் (பையன்னா நஜீப்)	மிகச் சிறந்த ஓட்ட வீரராகவும், உதைபந்தாட்ட வீரராகவும் திகழ்ந்தவர். தேசிய மட்டப் போட்டிகளில் பல தடவைகள் பங்குபற்றியவர்
எம்.ரி.ஐப்பார் அலி (உடற்கல்வி ஆசிரியர், பிரதேசசபை உறுப்பினர்)	மிகச் சிறந்த மெய்வல்லுனரான இவர் உயரம் பாய்தலில் புகழ் பெற்றவர். உதைபந்தாட்டத்திலும் சிறப்பிடம் பெற்ற இவர் நிந்தவூரின் மிகச் சிறந்த கோல்காப்பாளராக போற்றப்படுபவர்.
எம்.எல். றபீக் (I.P)	குண்டெறிதல், ஈட்டி எறிதல், பரிதி வட்டம் வீசுதல் மாவட்ட மட்டத்தில் திறமை காட்டியவர். மிகச் சிறந்த உதைப்பந்தாட்ட வீரர்.

1980 இற்குப் பிற்பட்டவர்கள்

ஐ.எல்.நஜீப்	மிகச் சிறந்த மெய்வல்லுனர் (அஞ்சல்), உதைபந்தாட்ட வீரர்.
ஏ.ஆதம்பாவா (ஜெமீல்)	மிகச்சிறந்த மெய்வல்லுனர், உதைபந்தாட்ட வீரர்
யு.எல்.ஐமால்இன்	மிகச்சிறந்த மெய்வல்லுனர், உதைபந்தாட்ட வீரர்
ஐ.எச்.இம்தியாஸ் ஹசன்	சிறந்த உதைபந்தாட்ட வீரர், மெய்வல்லுனர், சிறந்த கிரிக்கெட் வீரர்.
இஸட்.எம்.ஹைறு (பொறியியலாளர்)	வொன்றஸ் அணிக்காக விளையாடிய வீரர், உதைபந்தாட்ட வீரர், கரப்பந்தாட்ட வீரர், மெய்வல்லுனர்,
ஏ.எம்.ஐபிர்	சிறந்த ஓட்ட வீரர், வொன்றஸ் உதைபந்தாட்ட அணியின் பின்கள வீரர்,
ஐனாப் ஐ.எல்.இப்றாஹீம் (கபூர்) (உடற்கல்வி I.S.A)	தேசிய மட்டத்தில் பதக்கம் (200 மீற்றர் ஓட்டம் போட்டியில் வெள்ளி பதக்கம்) பெற்றுத் தந்த முதலாவது வீரர். மிகச்சிறந்த உதைபந்தாட்ட வீரர், கிரிக்கெட்டிலும் புகழ்பெற்றவர். வொன்றஸ் கழகத்தின் செயலாளராக பணியாற்றியவர். மாணவர்களின் விளையாட்டுத்துறை விருத்திக்கு அயராது உழைத்தவர்.

ஐ. சீனிமுகம்மது	கிரிக்கெட், உதைபந்து, மெய்வல்லுனர் வீரர்
ஏ.எல்.எம். ஹம்ஸா, எம்.ஏ. சிறாஜ், எம்.ஐ. சரபுல்லாஹ், ஜே. பைசால், ஏ.எல். நிசாம்மன் (அதிபர்), எம். எம். அன்ஸார், எம்.ஐ. இல்யாஸ், கே. ஜெமீல், நௌஷாட் மேர்ஸா, எஸ்.எம். ஹனீபா, ஏ.எம். நவாஸ், ஏ. ஐயூப்கான், ஏ. ஹலீம், ஏ.எம். அன்வர், யூ.எம். முஸம்மில், ஏ.எம். ஹில்மி, ஜாஹிட் ஹஸன், ஏ.எம். றஸீன், எம்.ஐ. ஹாதி	சிறந்த கிரிக்கெட், மெய்வல்லுனர் வீரர்கள்
ஏ.எம்.ஹில்மி (உதவி அதிபர்)	மிகச்சிறந்த மெய்வல்லுனர். தேசிய ரீதியில் அஞ்சல் ஓட்டத்தில் வெள்ளிப் பதக்கம் பெற்றவர். மாவட்ட சம்பியனாக பல தடவைகள் தெரிவு செய்யப்பட்டவர்.
ரி.இஸ்மாயில் (பொறியியலாளர்)	மிகச் சிறந்த மெய்வல்லுனர். மாவட்ட சம்பியனாக பல தடவைகள் தெரிவு செய்யப்பட்டவர்.
ரி.கே.எம்.சவாஹிர் (அரசு காணி உத்தியோகத்தர்)	சிறந்த மெய்வல்லுனர் வீரர். உதைபந்தாட்டம், கிரிக்கெட் என்பவற்றில் சிறந்த வீரர். பாடசாலை அணியிலும், கென்ட் விளையாட்டு கழகத்தினதும் கிரிக்கெட் அணித்தலைவராக பணியாற்றியவர்.
ஐ.எல். நிஸாம் (துறைமுக அதிகாரசபை உத்தியோகத்தர்)	மிகச்சிறந்த கிரிக்கெட் வீரர். மெய்வல்லுனராகவும் புகழ் பெற்றவர். பாடசாலை அணி, மற்றும் இம்றான் வி.கழக கிரிக்கெட் அணித்தலைவராகவும் வெற்றிகரமாக செயற்பட்டவர்.
என்.எம்.அலியார் (கஸ்ஸாலி)	கபடி விளையாட்டில் நாடறிந்த வீரர், சிறந்த கர்ப்பந்தாட்ட, மெய்வல்லுனர் வீரராகவும் புகழ் பெற்றவர்.
ஏஸ்.எம்.ஆரிப் (ஆங்கில ஆசிரியர்)	மென்பந்தில் (கிரிக்கெட்) புகழ்பூத்த வீரர், கிழக்கு மாகாண அணிக்காக நான்கு வருடங்கள் விளையாடிய வீரர். சகல துறை ஆட்டக்காரர். 2014ஆம் ஆண்டு அகில இலங்கை ரீதியில் நடைபெற்ற மென்பந்து கிரிக்கெட் போட்டியில் 1ஆம் இடம் பெற்று தங்கம் வென்றார்.
கே.முர்சித் முகம்மது	முப்பாய்ச்சலில் சிறந்த வீரர், பல்கலைக் கழகங்களுக்கிடையிலான விளையாட்டுப் போட்டியில் மல்யுத்த நிகழ்ச்சியில் தேசிய ரீதியில் இரண்டாம் இடத்தினைப் பெற்றுக் கொண்டவர். சிறந்த உதைபந்து, கிரிக்கெட் வீரர்.

ஐனாப் ஏ.எம்.எம்.சாலிஹீன் (வானிலை அவதானிப்பாளர்)	மிகச்சிறந்த ஓட்ட வீரர், 200 மீற்றர் ஓட்டப் போட்டியில் அம்பாறை மாவட்டத்தின் நீண்ட கால சாதனைக்குரிய வீரர். உதைபந்தாட்டம், கர்ப்பந்தாட்டங்களில் சிறந்து விளங்கியவர். இம்றான் விளையாட்டுக் கழகத்தின் தலைவராகவும் பணியாற்றியவர்.
பி.ஏ.யு.எம். ஹசார் மேர்சா	மிகச்சிறந்த புகழ்பெற்ற மெய்வல்லுனர், ஓட்ட வீரர், உதைபந்தாட்டத்தில் மிகவும் புகழ்பெற்றவர். ஐக்கிய அரபு எமிரேட் அணிக்காகவும் விளையாடியவர். வொன்றஸ் அணிக்காக விளையாடிய வீரர். சிறந்த கிரிக்கெட் வீரர் மற்றும் இம்றான் வி. கழக மென்பந்து, கடின பந்து, கிரிக்கெட் அணித்தலைவராகவும் வெற்றி கரமாக செயற்பட்டவர்
ஏ.எம்.சித்திக் GS	மிகச்சிறந்த மெய்வல்லுனர், உதைபந்தாட்ட வீரர்
பி.றிபாய்	மிகச்சிறந்த மெய்வல்லுனர், உதைபந்தாட்ட வீரர்
மர்ஹூம் .ஐ.பாறுக்	சிறந்த உதைபந்தாட்ட வீரர், PS, DT மெய்வல்லுனர்
ஐனாப் இஸட்.எம்.சாதிக் (அதிபர் செய்லுலாப்தீன் அவர்களின் புதல்வர்)	கராத்தேயில் கறுப்புப்பட்டி பெற்ற வீரரான இவர் அம்பாறை மாவட்ட சம்பியனாக தொடர்ச்சியான 5 தடவைகள் தெரிவானவர். சிறந்த மெய்வல்லுனர் வீரராகவும் புகழ் பெற்றவர்.
ஐனாப் கே.சுபையிர்	நிந்தவூரின் மிகச்சிறந்த கர்ப்பந்தாட்ட வீரர்களில் ஒருவர். சிறந்த மெய்வல்லுனர்.
ஐனாப் ஏ.சபருள் அஹமட்	நிந்தவூரின் மிகச்சிறந்த மரதனோட்ட வீரர், கோலூன்றிப் பாய்தலில் புகழ்பெற்றவர், சிறந்த உதைபந்தாட்ட வீரர்.
ஐனாப் எம்.ஐ.எம்.றஹீம் (துறைமுக அதிகார சபை உத்தியோகத்தர்)	மிகச்சிறந்த உதைபந்தாட்ட வீரர், மெய்வல்லுனராகவும் பெயர் பெற்றவர்.
ஏம்.ஐ.ஏ.ஹை (துறைமுக அதிகார சபை உத்தியோகத்தர்)	சிறந்த மெய்வல்லுனர், கிரிக்கெட் வீரர், உதைபந்தாட்ட வீரர்.
எம்.வை. பதுருதீன்	சிறந்த உதைபந்தாட்ட வீரர், PS, DT மெய்வல்லுனர்.
எம்.குலாம் முகைதீன்	உதைபந்தாட்டத்தில் புகழ்பெற்றவர், ஊரின் சிறந்த கோல் காப்பாளர்களில் ஒருவர், சிறந்த கிரிக்கெட் வீரர்.

மர்ஹூம் எம்.எஸ்.எம்.நுஸ்கி	தேசிய ரீதியில் முப்பாய்ச்சலில் தங்கப் பதக்கம் பெற்றவர். ஆசிய விளையாட்டுப் போட்டிக்கான தெரிவு அணிக்கு தகைமை பெற்றவர்.
இஸட்.ரி.எம்.ஆசிக்	தேசிய ரீதியில் குண்டு போடுதலில் தங்கப் பதக்கமும் பரிதி வட்டம் வீசுதல், ஈட்டி எறிதல் என்பவற்றில் வெள்ளி, வெண்கலப் பதக்கங்களை வென்றவர். தற்போது தரைப்படை விளையாட்டு அணியின் வீரராகவும் உள்ளார்.
என்.நிக்கஷி அஹமட்	கிரிக்கெட், கரப்பந்தாட்டம் என்பவற்றில் திறமை காண்பித்து வரும் இவர் அல் அஷ்றக் தேசிய பாடசாலை அணியின் தலைவராக செயற்பட்டவர். முதல்தர பாடசாலைகள் கிரிக்கெட் போட்டியில் 2012/13இல் மிக ஜன ரஞ்சகமான வீரராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டவர். 2014இல் அனுராதபுரத்தில் நடைபெற்ற 40ஆவது தேசிய விளையாட்டு விழாவில் சிறந்த (மென்பந்து) கிரிக்கெட் வீரருக்கான விருதும் 10000 ரூபா பணப்பரிசும் சான்றிதழும் பெற்றவர். கிழக்கு மாகாணத்தில் முதல் முஸ்லிம் வீரர். இப்போட்டியின் சிறப்பாட்டக்காரர், கடின பந்தில் 5000 ஓட்டங்களை கடந்த சகல துறை ஆட்டக்காரர். 2014ஆம் ஆண்டு அகில இலங்கை ரீதியில் நடைபெற்ற மென்பந்து கிரிக்கெட் போட்டியில் 1ஆம் இடம் பெற்று தங்கம் வென்றார்.

இவ்வாறு எமதாரிலுள்ள விளையாட்டுக் கழகங்கள் பல்வகை விளையாட்டுக்களிலும் அதிகூடிய திறமைகளைக் காண்பித்து நிந்தவூரின் புகழை திக்கெட்டும் பரப்பி வருகின்றன.

பின்னிணைப்பு

மண் வளச் சொற்கள்

டாக்டர் ஏ.எம். ஜாபிர்

நிந்தவூரின் இயற்பெயர் 'பனிச்ச வட்டுவான்' என்பதாகவே சரித்திர வாயிலாகவும், நில உறுதிகள் (உயில்கள்) மூலமாகவும் சந்தேகமற தெளிவாகின்றது. இருந்தும் இப்பெயர் இன்று புழக்கத்தில் இல்லாதிருப்பது காலம் வரைந்து சென்ற கோலம். இப்பனிச்ச வட்டுவானில் மக்கள் பொதுவான பேச்சுத் தமிழில் பேசினாலும் விசேடமாக அறபுச் சொற்பிரயோகங்களை தமது பேச்சுக்கிடையில் அதிகமாகக் கையாளுகின்றனர்.

அதேபோல், இன்னும் சில நேரங்களில் இவ்வூரில் பேசப்படும் பேச்சுவழக்கிலுள்ள சில சொற்கள், இவை தமிழா அல்லது பிறமொழிச் சொற்களான சிங்களம், மலையாளம், சமஸ்கிருதம், தெலுங்கு, ஆங்கிலம், அறபுச் சொற்களா? அல்லது இப்பிறமொழிச் சொற்களின் திரிபுகளா என்பதை திட்டவாட்டமாக அறியமுடியாதுள்ளது. எனினும் இச் சொற்கள் பேசப்படும்போது அவை சுட்டிக்காட்டி நிற்கின்ற கருத்துக்கள் மிகமிகத் தெளிவாக விடயங்களை விளக்கிப் புரியவைக்கின்றன.

மேலும், இச்சொற்களில் பல பக்கத்து ஊர்களான ஒலுவில், மாவடிப்பள்ளி, சம்மாந்துறை, மாளிகைக்காடு, சாய்ந்தமருது, கல்முனைக்குடி, மருதமுனை, அக்கரைப்பற்று போன்ற ஊர்களிலும் அதே பொருளை ஒத்ததாக பேசப்படுகின்றன. அப்படியான சொற்கள் சிலதை இப்பொழுது பார்ப்போம்.

மண்வளச் சொற்கள்

அசில்
அடிசக்க
அல்லயல்
அடசீல
ஹவால்
அறவே
ஹறாமுல பொறக்கி
அறவா போவாய்

விளக்கும் பொருள்கள்

- இயல்பு, குணம்
- அப்படியா, ஆஹா
- பக்கத்தில் உள்ள வீடுகள்
- சமையலறைத் துணி
- ஆவல்
- கொஞ்சமும், சிறிதும்
- தப்பாய்ப் பிறந்தவன்
- நாசமாய் போவாய் (சபித்தல்)

அத்தம்
 அவிசிரம்
 அரிச்சன்னியம்
 அமுச்சாட்டியம்
 அயத்துப்பெயித்து
 இழவுகாப்பான்
 இஞ்ச
 இட்டுமை
 இசகுபிசகு
 உப்புச்சப்பு
 எடுபிடி
 எலியன்
 எக்கச்சக்கம்
 எடக்குமுடக்கு
 ஒத்துவாரம்
 ஒங்களத்தான்
 கசனா/ கனக்க
 கலாதி
 கரச்சல்
 கசவாரம்
 கக்கிசம்
 கணகாட்டு
 கக்கா
 கச்சிக்கசம்
 கடப்படி
 கழிசடை (கழிஐடை)
 கஸ்மாலம்
 கன்பொஞ்சாதி
 காவாலி
 கிறுகி
 கிட்டடி
 கிம்மிணியான்
 கெதியா
 கெழிச்சி
 கொட்டான்
 கோலக்கா மாலக்கா
 கௌசி
 சவட்டி
 சவியா
 சக்கு
 சங்கக்குறச்சல்
 சள்ளை
 சாதவா
 சாடமாடயாக

- ஒருவரோடு பேசாமல் இருத்தல்
- விரைவு, அவசரம்
- கஷ்டம், அரிகண்டம்
- துன்புறுத்தல்/ துவம்சம்
- மறந்து போதல்
- பிரயோசனமில்லாததை பாதுகாப்பவன்
- இதோ
- கர்வம், அகங்காரம், பிடிவாதம்
- அப்படி இப்படி, தவறாக
- சுவையற்ற, இரசனையற்ற, பிரயோசனமற்ற
- பலவேலைகளையும் செய்பவர்
- மெலிந்தவன்
- அதிகளவு, மிகவும் கூடுதலாக
- வாய்தவறுதல், தொடர்பில்லாமல்
- அங்குமிங்கும் தங்கித் திரிவது
- உன்னைத்தான் (அழைத்தல்)
- அதிகம், கூடுதல்
- நேர்த்தி, அழகு, நல்ல, மிக அலங்காரம்
- தொல்லை, பிரச்சினை
- கூடாதது, நாசம், மோசம்
- வேலைப்பளு, தொல்லை, கஷ்டம்
- தொந்தரவு, கஷ்டம்
- மலம்
- மிகவும் கசப்பு
- கெட்டவன், வாசல்வழி
- கெட்டவர்களிலும் கழிவானவன்
- உதவாக்கரை
- கணவனை இழந்தவன்
- கட்டுக்கடங்காத கெட்டவன்
- திரும்பி
- அண்மை, அருகாமை
- மிகச் சிறிய அளவு
- விரைவாக
- சாய்வாக
- குள்ளமானவன்
- அலங்கோலமாக
- பித்து, பேய், மதம், பேராசை
- வளைத்து, மடக்கி
- உரத்து, இறுக்கமாக
- சந்தேகம்
- அவமானம்
- இடுப்பும் வயிறும் சேருமிடம்
- எல்லாவற்றையும், முழுமையாக, அறவே
- கொஞ்சமாக, பட்டும்படாமலும்

சிணுக்குணாம

சிடுமுஞ்சி

சுறுக்கா

சுள்ளாப்பு

சுணை

சுழியன்

சூலா

செகல்

செல்லக்கண்டு

சொத்தை

சொறங்க

சொறணை

சொணக்கம்

சொச்சம்

சோலிக் குட்டை

சோட்டை

சொளடாரம்

வட்டுறுப்பாய்

வண்டவாளம்

வளப்புணி

வளத்தாட்டு

வழிசல்

வழிசல் பொறக்கி

விளாகதல்

வெசண்டி

வெரசி

வெறுவாக்கேடு

வெடிசன்னி

பசிந்து

பயந்தாங்கொள்ளி

பண்ணக்கெட்டவன்

பினாத்துதல்

புறகால

புலுபுலுத்து

புழக்கடை

பெருநாட்டான்

பேக்கையன்

பேச்சி

பொக்கட்டு

மறுகா

மங்கமாய்தல்

மசண்டைக்க

மகுடி

மஹ்ரம்

- யாருக்கும் தெரியாமல். அரவமின்றி, இரகசியமாக
- கோபக்காரன்
- விரைவாக வேகமாக
- மனவேதனை. திடீர்க்கோபம்
- வெட்கம்
- எவ்வாறேனும் செய்துமுடிப்பவன்
- அண்ட வாயு
- நடவடிக்கை, பழக்கவழக்கம்
- விளையாட்டுப்பிள்ளை
- முகம்
- ஒருபிடி
- வெட்கம், ரோசம்
- தாமதம்
- மிகுதி
- குழப்புபவன்
- ஆசை, விருப்பம்
- வசதி, செளக்கியம், நல்லவசதி
- சந்தேகமற, நிச்சயமாக, முழுவதாக, அறவே
- கெட்ட விடயங்கள்
- கெட்ட வளர்ப்புடையவன்
- படுக்கவை
- கெட்டவன்
- மிகக்கெட்டவன், கேட்பார் பார்ப்பார் இல்லாதவன்
- அடித்தல், ஏசுதல், சாத்துதல்
- உரத்த
- துரத்தி
- துரதிஷ்டம், ஒன்றுமில்லாத
- காதுக் கட்டி
- அழகு
- மிகவும் பயந்தவன்
- கெட்ட நடத்தையுடையவன், தூய்மை பேணாதவன்,
- பிதற்றுதல்
- பின்னால்
- சூரியன் உதிக்க சற்றுமுன், விடியச்சாமம்
- வீட்டின் பின்புறம்
- அயலூரான்,
- மூளைவளர்ச்சி குன்றியவன்
- பைத்தியக்காரி
- வீக்கம்
- பிறகு, திரும்பவும்
- மிகவும் கஷ்டப்படுதல், பகீரத முயற்சி
- இருள் சூழும் வேளை
- நடித்தல்
- கஷ்டமான சூழ்நிலை

மாசாலை	- எடுப்பு, நளிணம்
மாந்தூக்குப்போவாய்	- சீரழிவாய் (சபித்தல்)
முகப்பு	- பொழுதுபோக்கு, அகடவிகட நிலை
முகப்பாத்தி	- நேரம்போக்க அகடவிகட பேச்சு
முகறக்கட்டை	- முகம்
மெலச்சிப்போதல்	- அறிவு கெடல், ஆச்சரியப்படல்
மெனக்கேடு	- வீண் அலைச்சல், அலைச்சல்
நப்பி	- உலோபி
நக்குத்தின்னி	- இரந்து உண்பவன்
நக்குவாரம்	- அங்கும் இங்கும் உணவு உண்பவன்
நரியன்	- தந்திரக்காரன்
நயமா	- அதிகமாக, மலிவாக
பிசகுதல்	- அசைதல்
மண்ணாங்கட்டி	- அற்பம்
உசம்பு	- அசைதல்
ஊசாட்டம்	- தோற்றுதல்
கொழப்புதல்	- சீர்குலைத்தல்
பொண்புடித்தல்	- பரத்தையரிடம் செல்லுதல்
புணாடு	- பனாட்டு
நட்டாமுடிட்டி	- கெட்டவன்
நாக்கு வளிப்பு	- நச்சரித்தல்
நாசமத்துப் போவாய்	- அழிந்துபோவாய், கெட்டுப்போவாய்
நாசமறுவாய்	- நாசமாகப் போவாய்
நாச்சியா	- மனுசி, உறுதிமிக்கவள்
நெழிஞ்சி	- நெளிந்து வளைந்து
தனகாம	- பகடி பண்ணாமல், உராயாமல்
தறுதலை	- கெட்டவன், அடங்காதவன்
தார்பா ரொச்சிரா	- சிறுபிள்ளைகளுடன் விளையாட்டு
தாறுமாறு	- கண்டபடி, வாய்க்குவந்தபடி, கணக்கற்று
தாச்சி	- தாருங்கள் (பெண்களிடத்தில் கேட்டல்)
திறாவுதல்	- தடவுதல்
திரியன்	- சூட்சுமக்காரன்
துண்டா	- அறவே, புரளி, குழப்படி
தேவுடியான்	- கெட்டவன்
டங்கோடி	- அலைந்து திரிபவள்
டிமிக்கி	- ஏமாற்று
லச்சாபுச்சா	- இளக்கமான, தரமற்ற
லாசி	- பைத்தியம்
லாட்டி	- பயமுறுத்துதல், கடினமான
லெக்கோவ்	- உன்னைத்தான்
லோந்தா	- வெகுளி, மந்தபுத்தி
லோலாபக்கர்	- மந்த புத்தியுள்ளவன், எதுவும் புரியாதவன்
ஓழுப்பம்	- சிறிதளவு, கொஞ்சம்
மூசாப்பு	- மழைவரும் நிலை

காவாலி
 மூஞ்சி
 சோலிக்குட்டை
 இருட்டுக்கசம்
 வங்கிசம்
 வங்கு
 பொல்லம் பொருத்தி
 சொத்தை
 முகறக்கட்டை
 நெய்யாக்காட்டுதல்
 அயத்துப்பெயித்து
 நழுமுத்தல்
 வள்ளிசா
 துண்டா
 திறாவுதல்
 பம்பல்
 வெட்டாறம்
 சொதயம்
 சறகு
 முத்தையம்
 சக்கப்பணிய
 கெதியா
 ஓசக்க
 பணிய
 அத்தாங்கு
 கொண்டடி
 பிலால்
 பயாஸ் கோப்பு
 ஒன்னா
 சொணக்கம்
 கப்பு
 கொள்ளையா
 ஒழுப்பம்
 துடினம்
 சாந்தமாமா
 எழுவான்
 படுவான்
 கொட்டான்
 நெடிசி
 வெள்ளென
 இருட்டோட
 கொம்புதல்
 கொளறுதல்
 கம்மா

- கெட்டவன்
- முகம்
- சண்டையை விரும்புவர்
- கும்மிருட்டு/ மையிருட்டு
- பரம்பரை
- போதைப்பொருள்
- சேர்த்துத் தைத்து
- முகம்
- முகம்
- பழித்தல்
- மறந்துபோதல்
- நெளிதல்
- முழுவதுமாக
- கொஞ்சமும்/ புரளி
- பூசுதல், தடவுதல்
- அதிகம்
- அறவே இல்லை
- முழுவதுமாக
- காட்டுவதற்காக
- எல்லாவற்றையும்
- நிலத்தில் உட்கார்ந்து
- விரைவாக
- உயர
- கீழே
- மீன்பிடி வலை
- பெரிய அத்தாங்கு
- வெடுக்கு
- சினிமா
- முடியாது/ இயலாது
- பிந்துதல்
- மரக்கிளை
- அதிகமாக
- குறைவு
- கட்டுக்கடங்காமை
- சந்திரன்
- கிழக்கு திசை
- மேற்குத் திசை
- குள்ளம்
- நீளமானது
- விடியற்காலை
- அதிகாலை
- ஏசுதல்
- அழல்
- கருத்தில்லாமல்

கந்தப் பார்த்தல்	- துப்பரவு செய்தல்
பீத்தல்	- ஓட்டை
துப்பரவா	- சுத்தமாக/ அறவே
இஞ்சால்	- இந்தப்பக்கம்
அங்கால்	- அந்தப்பக்கம்
நாலுபணம்	- 25 சதம்
எட்டுப்பணம்	- 50 சதம்
முக்கால் பணம்	- 75 சதம்
ஒரு பவுண்	- 10 ரூபாய்
வலாய்	- நோய்/ துன்பம்
சள்ளு	- சிக்கல்/ இடர்
மொக்கன்	- அறிவில் குறைந்தவன்
கசவாரம்	- இழிவானவன்/ இழிவானவள்
ராஹத்து	- ஆறுதல்
குவ்வத்து	- ஆண்மை வலு
கோப்பிசம்	- கூரை
கமலத்தட்டு	- குழைத்த சீமெந்தை வைக்கும் தட்டு
ராக்கை	- தட்டுக்களுள்ள தளபாடம்
கோப்பத்தை	- கமுகு ஓலை அடிப்பாகம்
முண்டியல்	- நெம்புகோல்
கலாதி	- மிகநேர்மை
வெட்டாப்பு	- கனத்த மழையின் பின் எறிக்கும் வெயில்
வாலாயம்	- கைவந்த கலை
தோது	- வாய்ப்பு
பம்பல்	- அதிகம்
தளப்பத்து	- தளப்பத்து மரத்து ஓலை (மழைக்கு குடைபோல)
வெப்புசாரம்	- அழகையை அடக்கி விம்மும் நிலை
மாந்தி	- அருகி
பீத்தல்	- ஓட்டை
கந்தப்பாத்தல்	- துப்பரவு செய்தல்
ஆல்வாட்டுதல்	- வெயிலில் சிறிது காயவிடல்
தட்டுமுட்டுச்சாமான்	- வீட்டுக்குத் தேவையான சிறுசிறு பொருட்கள்
முசுறன்	- கோபக்காரன்
நாசிவன்	- அம்பட்டன், நாவிதன்
முட்டுக்காய்	- முற்றாத தேங்காய்

கிராமங்களில் பேசப்படுகின்ற மண்வளச் சொற்களைத் தொகுத்து பட்டியல் தயாரித்தாலும் மேலும் மேலும் ஊறிக்கொண்டிருக்கும் இச்சொற்களுக்கு அனைபோட்டு முடிவுகாணமுடியாது. இது மண்வளச் சொற்களை வாழவைக்கும் ஒரு சிறு முயற்சியே.

■ வீடு, வீடு சார்ந்தவை

புருசன்	- கணவன்
பொண்டாட்டி	- மனைவி
காக்காவெண்டி	- காக்காவின் மனைவி
பொம்புள	- பெண்பிள்ளை
ஆம்புள	- ஆண்பிள்ளை
உள்@ட	- ஒரு வீட்டின் பிரதான உள்ளறை படுக்கையறை
மஞ்சுடு	- உள்வீட்டுக்கு பக்கத்து அறை
சாப்பு	- வீட்டின் ஒரு பக்கத்தில் உள்ள நீண்ட அறை
ஒத்தாப்பு	- வீட்டின் முன்பக்கமாக அமைந்த நீண்ட அடைக்கப்படாத தற்காலிக அறை
ஏறவானம், ஏறப்பு	- சுவருக்கு வெளியே உள்ள கூரையின் அடிப்பக்கம்
தோட்டுப்பாய்	- நீளமாக, பெரிய பாய்
தட்டுவேலி	- அலங்கார வேலைப்பாடுடன் கிடுகினால் கட்டப்பட்ட வேலி
பொழக்கடை	- (புறக்கடை) வீட்டின் பின்புறமாக உள்ள பகுதி பொழக்கடைக்குப் போறேன்
கொளத்த போறன்	- மலங்கழிக்கப்போறன்
எரணம் (ரிஸ்க்கு)	- உணவு
அருவமனை	- அரிவாள்மனை
ஏகாலி, கட்டாடி	- வண்ணான்
மாரப்பு	- அழுக்குத் துணிகளை ஒன்றுசேர்த்துக் கட்டி வண்ணான் தோளில் சுமந்து செல்வது
சோமன்	- வர்ண வேலைப்பாடு கொண்ட பெண்கள் உடுக்கும் தடித்த சேலை
கரையல்	- தயிர், பால், பழம் இவற்றைச் சோற்றுடன் கலந்து கையால் பிசைந்து எடுக்கும் உணவு
ஆலாத்தி	- திருமணத்தன்று மச்சிமுறையானவர்கள் மருதோணறி போடுவதற்கு அலங்கரிக்கப்பட்ட ஆரத்தி
பெத்தா	- கிழவி
அப்பச்சி	- கிழவன்
வட்டா	- வெற்றிலைத்தட்டம் (காலுள்ளது)
கிள்ளவாடு	- சுண்ணாம்பு டப்பா
படிக்கம்	- எச்சில் துப்பும் பாத்திரம்
பாக்கெட்டி	- பாக்குவெட்டி
கைப்பு	- வெற்றிலைச் சுவையைக் கூட்டுவதற்கு உபயோகிக்கப்படும் வாசனைப் பொருள்
வட்டில்	- நோயாளிகள் சிறுநீர் கழிக்க உபயோகிக்கும் பாத்திரம்
கொரச்சி	- வட்டமுகமும், சிறுகாலும் உள்ள அகன்ற பாத்திரம்
அரிக்கிமிலாய்	- அரிசிகளையும் பாத்திரம்
அத்திமில	- கொரச்சியின் சிறு வடிவம்
ஓலமடி	- உலை மூடி
அருவாக்கத்தி	- சொண்டு நீண்டு கைப்பிடி உள்ள கத்தி
பிசாக்கத்தி	- அரிவக்கத்தியை விட சிறியது

கடப்பு
அடி
மிருவடி
சிறுவால்

ஏனம்
தண்ணிச்சோறு

வேசை,வேசி,தேவிடியாள்
தட்டுவாணி
தண்ணிவாத்தல்
கொளறுதல்
தும்புவாருவக்கட்டு
ஈர்க்குவாருவக்கட்டு
உமல்

பொட்டகம்(பெட்டகம்)

தைலாப்பெட்டி

தட்டு

அடித்தளமட்டை
செரட்ட
கண்பெஞ்சாதி
களிசன்
கொசுவம்
கட்டுமட்டா
வடுவா
கச்ச
பாயசவு
நடவண்டி
பருத்திமனை
பன்வேக்கு
மெத்தைப்பாய்
கற்பன்பாய்
பொட்டி
உமல்
பாய் அசவு
கட்டுப்பெட்டி

- தலைவாயல்
- நாயை விரட்டும் சொல்
- மிதியடி (மரத்தாற் செய்யப்பட்ட காலணி)
- முழங்கால் தொடக்கம் இடுப்புவரை மறைக்கக்கூடிய ஆண்களுக்கான உள்ளாடை (சர்வால் - அரபுப்பதம்)
- பாத்திரம்
- இரவுச் சாப்பாட்டுக்குப் பின் மிஞ்சிய சோற்றுப் பானையில் தண்ணீரை ஊற்றிவைத்து காலையில் தேங்காய்ப்பால், வெங்காயம், மிளகாய் இவற்றை சிறிதளவு கலந்து பிசைந்து உண்ணும் சோறு
- விலைமாதர்
- விலைமாதர்
- குளித்தல்
- அழுதல்
- தும்புத்தடி
- ஈர்க்குத்தடி
- பன்னால் முடையப்பட்டது. பொருள்களை வைத்துக் கட்டக்கூடிய ஒருபை
- அரும்பொருள்களைப் பாதுகாப்பாக வைத்திருக்கக்கூடிய மரத்தாலான பெரியபெட்டி
- சிறிய பொருள்களை வைக்கக்கூடிய சிறிய பெட்டகம் (பெட்டி)
- பன்னால், பனையோலையால் இழைக்கப்பட்ட துவளக்கூடியதும், தட்டையானதுமான அமைப்பு.
- தென்னோலையில் வெட்டப்பட்ட அடிப்பகுதி
- சுரட்டை
- விதவை
- காற்சட்டை
- உடுக்கும் சேலையை மடிக்கும் மடிப்பு
- திட்டவட்டமாக
- ஒரு ஏச்சுச் சொல்
- கோவணம், கௌபீனம்
- பாய்கள் அடுக்கு றாக்கை
- சிறுபிள்ளை வண்டி
- பன்னை தட்டையாக்கும் இயந்திரம்
- பன்னால் இழைக்கப்பட்ட பை
- கல்யாணப் பாய்
- ஒரு வகைப்பன் பாய்
- பனையோலையால் இழைக்கப்பட்ட பெட்டி
- பன்னால் இழைக்கப்பட்ட ஒரு மூடிய கூடை
- பாய்கள் வைக்கப்படும் தட்டி
- உடுதுணிகள் வைக்கும் பெட்டி

■ ஆபரணங்கள்

பூணாரம்
அட்டியல், சரடு
கறணை, கொலுசு
அல்லுக்குத்து
மின்னி

அரமடி (அரைமுடி)

தம்பித்தொணையன்

காதுக்குடும்பி
அரக்கூடு

- நகை
- கழுத்தோடு ஓட்டிய பொன்னகை
- கரண்டைக்காலில் அணியும் நகை
- காதுச்சோணையை துளைத்து அணியும் வெள்ளி நகை
- காதுச்சோணையின் அடிப்பாகத்தில் ஓட்டினாற்போல் அணியும் நகை
- பெண் குழந்தைகளின் பெண்ணுறுப்பு மறைப்பதற்கு அரச இலைவடிவான வெள்ளிநகை, அரைஞாணில் தொங்கவிடக்கூடியது
- (துணையன்) ஆண் குழந்தைகளின் ஆணுறுப்புக்கு துணையாக அரைஞாணில் தொங்கவிடும் நகை
- காதுக்குறும்பியை எடுக்கும் கம்பியாலான கருவி
- இதனுள் அஸ்மாக்களை வைத்து இடுப்பில், கழுத்தில் கட்டுவர்

■ தின்பண்டங்கள்

பணியாரம்
பயித்தம் பணியாரம்

சோவி

வண்டப்பம்.

வாரப்பம்

கொழுக்கட்டை

துள்ளுமாவு
மங்குரொட்டி
சக்கரப்பணியாரம்
பனங்கொழுக்கட்டை
பனங்காப்பணியாரம்
கோழியப்பம்/ சுருட்டப்பம்
பிள்ளைக் கொழுக்கட்டை
ஒடியல் பிடி
தேன்குழல்
பாலப்பம்

- பலகாரம்
- இடித்த பயற்றம் பருப்புடன் சினிப்பாகு மா முதலியவற்றைக் குழைத்து உருண்டைகளாக உருட்டி எண்ணெயில் பொரித்து எடுப்பது
- அரிசிமாவைக் குழைத்து சோகி வடிவில் செய்து எண்ணெயில் பொரித்துப் பின் பாகிலிடுவது
- மாவுடன் சீனியைக் கலந்து குழைத்து சிறிசிறு கோப்பை வடிவான அச்சுக்களில் வார்த்து வண்டில் அவித்து எடுப்பது
- வாழைப்பழம், மா, சீனி முதலியவற்றை வைத்து பிசைந்து சிறிதுசிறிதாக வட்டமாகத் தட்டி எண்ணெயில் பொரித்து எடுப்பது.
- பாணையில் சீலையால் வண்டுக்கட்டி அவித்தெடுக்கும் ஒரு தீவனமாகும். சீனிப் பாகிற்போட்ட தேங்காய்ப்பூ பயறு என்பவற்றைக் கொண்டது.
- மாவால் செய்யப்பட்ட பண்டம்
- குருணலால் செய்யப்பட்ட ரொட்டி
- சர்க்கரையால் செய்த பணியாரம்
- பனம்பாணியால் செய்யப்பட்ட கொழுக்கட்டை
- பனம்பாணியால் செய்யப்பட்ட பணியாரம்
- ஒருவகை தின்பண்டம்
- பிள்ளைத்தாச்சிமாருக்கு கொடுக்கும் கொழுக்கட்டை
- பனங்கிழங்கினால் செய்யப்படும் உணவு
- இனிப்பு பண்டம்
- அரிசிமாக்க் கூழ் சிறிதளவை சட்டியில் வார்த்து அடுப்பில் வைத்து சுட்டெடுக்கும்போது தேங்காய்ப் பாலை சிறிதளவு அதன் மேல் ஊற்றி எடுப்பது

இடியப்பம்

- குழைத்த மாவை இடி உரலில் இட்டு பீச்சி வண்டில் அவித்தெடுப்பது.

புட்டு (பிட்டு)

- மூங்கிற் குழலில் மாவையும் தேங்காய்ப்பூவையும் மாறிமாறித் தூவி ஆவியில் அவித்து எடுப்பது

தொதல்

- பெரிய தாச்சியில் சீனியைத் தீய்த்து தேங்காய்ப்பால், மா எண்பவற்றைக் கலந்து கிண்டி எடுப்பது

மஸ்கத்

- சீனியைத் தீய்க்காமல் மேற்கண்டவாறு கிண்டுவது

புக்கை

- சீனிகலந்த பாலில் பச்சரிசியை அவித்து எடுப்பது

வண்டு

- ஒரு பாணையின் அரைவாசிக்குத் தண்ணீரை எடுத்து அப்பாணையின் வாயைத் துணியால் கட்டி மூடி அடுப்பில் கொதிக்கவைக்கும் போது ஆவி பறந்தால் அது வண்டு எனப்படும்.

■ கிரியைகள்

மெளலுது ஓதல்

- பெருமானார் (ஸல்), முஹியித்தீன் அப்துல் காதிர் ஜெய்லானி (ரஹ்) நாகூர் மீராசாஹிப் ஆண்டகை ஆகியோரின் பெயரில் ஓதப்படும் அவர்களுடைய சிறப்பை உள்ளடக்கிய அறப்புப்படலும் (பைத்) உரைகளும் உள்ள மெளலீது

கத்தம் ஓதுதல்

- 3ஆம், 7ஆம், 40ஆம் நாள்களில் இறந்தவர்களின் ஆத்ம சாந்திக்காக சூறா யாசீன் ஓதி பிரார்த்தனை புரிதல், விருந்துடன் கூடியது

நாரிசா

- மேற்படி நிகழ்வுகளில் பங்கு கொண்டவர்களுக்கு அளிக்கப்படும் இனிப்புக்கள், விருந்துகள்.

கந்தாரி கொடுத்தல்

- முஹியித்தீன் அப்துல் காதிர் ஜெய்லானி அவர்களின் பெயரில் ஊர் மக்களுக்கு கொடுக்கப்படும் பெரும் அன்னதானம். தரிக்கத்துவாதிகளும் தத்தமது வைபவங்களில் இவ்வாறு செய்வர்.

■ இஸ்லாமிய மாதங்கள்

ஆசுறாப்பொலி மாதம்

- முஹர்ரம்

நெய்னார் மொடகிடந்த மாதம்

- ஸபர்

தலக்கந்தாரி மாதம்

- ரபியுல் அவ்வல்

கடக்கந்தாரி மாதம்

- ரபியுல் தானி

காதர் கந்தாரி மாதம்

- ஜமாதில் அவ்வல்

மீரா கந்தாரி மாதம்

- ஜமாதில் தானி

தோவத்து மாதம்

- ரஜப்

விராத்து மாதம்

- ஸபான்

நோன்பு மாதம்

- ரமழான்

பெருநாள் மாதம்

- ஷவ்வால்

இடையித்த மாதம்

- துல்கத்

ஹஜ்ஜுமாதம்

- துல்ஹஜ்

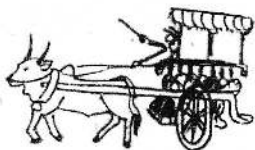
■ விளையாட்டுக்கள்

சட்டிக்கோடு
 பாக்கு விளையாட்டு
 புள்ளுக்குட்டி
 தெத்துக்கோடு
 போளவிளையாட்டு
 புளியடி புளியடி
 நாயும் புலியும்
 கிறிக்குஞ்சில்
 வார் விளையாட்டு
 புள்ளப்பெத்து விளையாடுதல்
 கண்ணாமூச்சி விளையாட்டு
 ஒளித்து விளையாடல்
 ஈச்சங்கொட்டை விளையாட்டு
 ஒற்றையா? ரெட்டையா?
 புலியும் பசுவும்
 உத்தி
 மாங்கொட்டை

■ வயல், வயல் சார்ந்தவை

வரவ	- வயலொன்றில் வரம்புகளால் மறித்துக் கட்டப்பட்ட துண்டு நிலம்
போட்டாவரவ	- பெரிய வரவை
நட்டும	- நண்டு, எலி, தவளை, முதலிய சிறிய பிராணிகளால் வரம்பில் போடப்படும் துளை
சுமந்திரம்	- வட்டை விதானை
கனட்டி	- மிகச்சிறிய வரவை
பொலி	- சூடுபோட்ட நெல்
அவணம்	- முப்பது மரைக்கால் கொள்ளளவு
மரைக்கால்	- நெல் அளக்கும் முகத்தலளவை
சுண்டு	- அரைக்கொத்து
சொறங்க	- நாலுவிறற் கடையளவு
பதக்கடை	- அரைவயிறு, கால்வயிறு, பதர், கூழன் எல்லாம் கலந்த நெற்கழிவு
அவரி	- பொலி தூர்ப்பதற்கு உபயோகிக்கப்படும் மூன்று கால்களைக் கொண்ட முக்காலி
கங்களவு தண்ணீர்	- இளம்பயிருக்கு அதன் உயரம் வரை பாய்ச்சப்படும் தண்ணீர்
ஓட்டு	- அறுவடை செய்தபின் எஞ்சிய நிலத்துடன் ஓட்டியிருக்கும் பயிர்
மடி	- மழையால், நோயால் பாதிக்கப்பட்ட நெல்
கொடல	- கதிர் கர்ப்பமான நிலை
சறுக்கால்	- வண்டி

பாரம்பரிய பாவனைப் பொருட்கள் (படங்களுடன்)

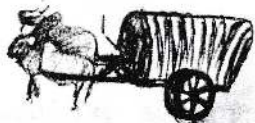
வில்லுக் கரத்தை

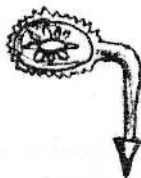
வட்டு வளையம்
உருட்டுதல்

மூக்குத்தி

கூட்டு வண்டி

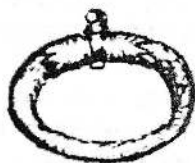
கொண்டைக் குத்தி

கணையாளி

தளப்பத்து

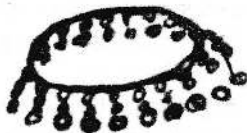
கொலுசு

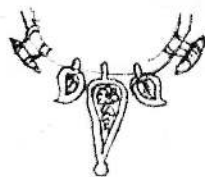
அரைமூடி

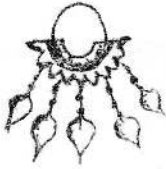
பனை நுங்கு வண்டி

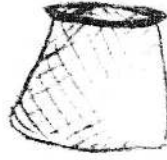
கரணை

தம்பித்துணையன்

அல்லுக்குத்து

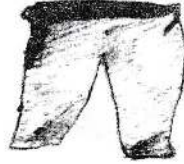
பெரிய பன் உமல்

வீடுகூட்டும்
புல்துடைப்பம்

காவற் பரண்

பச்சைவடச் சிறுவால்

சுரைக் குடுக்கை

வட்டா

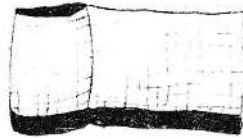
வெற்றிலை பாக்கு
இடிக்கும் குடுகுடா

சரடு

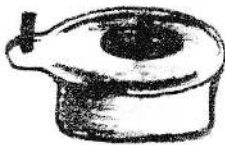
படிக்கம்

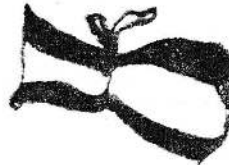
சோமன்

துலாந்து, துலாக்கால்
கொட்டுக் கிணறு

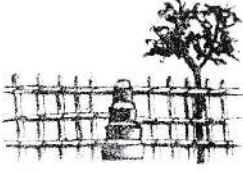
குரக்கன் அம்மி

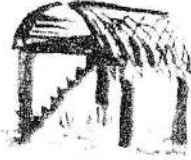
கோப்பத்தை

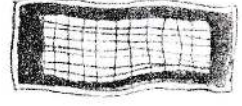
பூட்டுக் காப்பு

ஏறுகடப்பு

புரை

கம்பாயம்

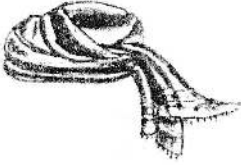
வேலியும் உடலைக்
கடப்பும்

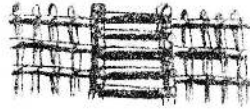
வைரமணிக் கோர்வை

ஆலாத்தி

தலைப்பாகை

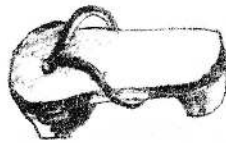
படலைக் கடப்பு

காத்தடி/ காவு

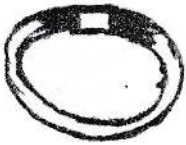
துருக்கித் தொப்பி

தோல்வார்
மிரிவடிக் கட்டை

வண்ணப் பன்னால்
இழைத்த உமல்

பட்டணக் காப்பு

மெரினா வார்

அட்டாளை

நம்ம ஊர் விவசாயத்தின் வளமான சொற்கள்

எம்.எம். றஹீம்
ஓய்வநிலை அதிபர்

கிழக்கிலங்கையில் நிந்தவூர் பிரதேசம் நெல் வேளாண்மைக்கு மிகவும் பிரபல்யம் வாய்ந்ததாகும். பல்லாயிரக்கணக்கான ஏக்கர் விவசாய நிலங்களை கொண்டு பார்போற்றும் நெற்களஞ்சியமாக இது விளங்குகின்றது. பெரும்பாலான இப்பிரதேச மக்கள் நெல் விவசாயத்தை பரம்பரை பரம்பரையாக மேற் கொள்கின்றனர். 'உழுது உண்டு வாழ்வதற்கு ஒப்பு இல்லை கண்டிர் பழுது உண்டு வேறு ஓர் பணிக்கு' எனும் கூற்றினை உண்மைப்படுத்தி உரம் சேர்க்கின்றனர்.

விவசாயச் செய்கையில் அவர்களுக்கென்றே பேச்சுவழக்கில் மட்டுமே உள்ள பல சொற்கள் உண்டு. அச்சொற்களும் அவை உணர்த்தும் பொருட்டிலுப்பாடும் பற்றியதாக இப்பகுதி அமைகிறது.

நெல் வயல்களை சொந்தமாக உடையவர்கள் 'போடியார்' என்றும், அவ் வயலினை கூலிக்காக விவசாயம் செய்யும் நபரை 'செய்கைக்காரன்' அல்லது 'வயல்காரன்' என்றும் அழைப்பர். மேலும் பல இடங்களிலும் வயல் நிலங்களைக் கொண்டிருக்கும் போடியார்கள் தமது சார்பில் செய்கைக்காரர்களை மேற்பார்வை செய்வதற்காக ஒருவரை நியமிப்பர். இவரை 'முல்லைக்காரன்' எனக்கூறுவர்.

வேளாண்மை செய்யும் நிலத்தினை 'வட்டை' என்று அழைப்பர். உதாரணத்திற்கு செட்டியார் வட்டை, வளைந்த வட்டை, என்பதாகும். அதிக ஏக்கர் கொண்ட காணிகளை 'வெளி' எனவும் (தட்டாவெளி, சேகுவெளி) நூற்றுக்கணக்கான ஏக்கர்களை 'கண்டம்' என்றும் (மாட்டுப்பளைக் கண்டம், செங்கப்படைக் கண்டம்) சொல்லப்படும். இந்த வயல்களுக்கு நீர் பாய்ச்சப் பயன்படும் குளம் 'வில்' எனப்படும்.

நெற்காணியின் ஓரத்தில் அல்லது மத்தியில் சிறு தென்னந்தோப்பு அமைந்திருந்தால் இதனை 'காலை' என்பர். வயல் நடுவில் ஓய்வெடுப்பதற்காக ஓலைக் கிடுகும், கம்பும் கொண்டு அமைக்கப்படும் உயரமான தங்குமிடத்தினை 'பரண்' என்று அழைப்பர். இது வயல் வெளிக்கு வரும் போடியார் ஓய்வெடுப்பதற்காகவும், காவல் நேரத்தில் வயல்காரன் தங்குவதற்காகவும் பயன்படுத்தப்படும். சூடுமிதிப்பின்போது வேலை செய்பவர்களுக்குரிய சாப்பாடும் பரண் அருகிலேயே சமைக்கப்படும்.

குடைத் தொங்கு/சிமிக்கி

வாசல் கூட்டும்
வாருகோல் கொப்பு

சுமைதாங்கிக் கல்

உறி(பானைகள் வைப்பது)

கொண்டைப் பூ

தட்டு வாளி

இம்முயற்சிக்கு ஜனாபா மைமுனா செயினுலாப்தீன், ஜனாப் ஹம்சா, ஜனாப் எம்.எம். றஹீம் (ஓய்வுபெற்ற அதிபர்) ஆகியோர் உதவி நின்றனர். படங்கள் உதவி மருமகன் நாசிப் இவர்கள் அனைவருக்கும் என் உளம் கனிந்த நன்றிகள்.

இது ஒரு சிறிய ஆய்வு முயற்சி. இதுவே இறுதியல்ல. பாடபேதங்கள், விளக்கத் தெளிவின்மைகள் இருக்கக்கூடும். இதை இயல்பெனக் கருதி படித்துப் பயன்பெற்றால் அதுவே எனது முயற்சிக்குக் கிடைத்த பலன்.

காலபோகம், இடப்போகம் என வருடத்திற்கு இரண்டு தடவைகள் செய்கை நடைபெறும். மழையை எதிர்பார்த்து செய்யப்படும் வேளாண்மையை 'காலபோகம்' அல்லது மாறிப்போகம் என்றும், நீர்பாசனத்தினை உதவியாகக் கொண்டு விவசாயம் செய்வதை 'இடப்போகம்' என்று அழைப்பதும் வழக்கம்.

வயலினை வரப்புக்கட்டி பல பரப்புகளாகப் பிரித்திருப்பர். அதனை 'வரவை' எனவும் சிறுசிறு பரப்புக்களாகப் பிரிக்கப்படும்போது அதனுள் உள்ள பெரிய பரப்பினை 'போட்டா' எனக் கூறுவர். ஒரு வரவையிலிருந்து பக்கத்து வரவைக்கு நீர்பாய்ச்ச வரப்பின் சிறு பகுதி மண்ணை அகற்றி வழிஎடுப்பதை 'வக்கடை' என்பர். வரப்புகளின் ஊடாக சிறு ஓட்டைகள் விழுந்திருந்தால் அதனை 'நட்டுமை' என அழைப்பர். வாய்க்கால் வழியாக நீர் பீறிட்டு வரும்போது வயலின் பாய்ச்சல் வரப்பை உடைப்பெடுக்காதிருக்க பெரிய அளவில் அந்த வரப்பினை களிமண்ணால் கட்டி அதற்கு 'காப்புக்கட்டு' எனவும் கூறுவர். தமது வேளாண்மையின் தேவைக்காக வாய்க்கால் வழியால் வரும்நீரை 'தடை' போட்டு திருப்பி விடுவர். இதனை 'பாச்சல்' எனவும் அந்நீரை வயலில் இருந்து வெளியேற்றுவதை 'வடிச்சல்' என்றும் முதல் முதலாக நீர் பாயும் பரப்பினை 'பாச்சல் வரவை' எனவும், நீரை வெளியேற்றும் பரப்பை 'வடிச்சல் வரவை' என்றும் அழைப்பர். இதே போல் 'சூடு மிதிப்பு' இடம்பெறும் பரப்பை 'களவெட்டி வரவை' எனவும் கூறுவர். இது பெரும்பாலும் வயலின் மத்தியிலுள்ள மேட்டு (சற்று உயர்ந்த) வரவையாக இருக்கும்.

வயலினை உழுது பண்படுத்தி விதைப்பதற்குத் தயார் செய்வதற்கு ஆரம்ப காலத்தில் மாடுகளை பயன்படுத்தினர். வயல் வரப்பு நிறைய நீர்பாய்ச்சி புற்களை அவியச் (உக்கலடையச்) செய்த பின்னர் எருமை மாடுகள் பலவற்றை ஒன்றாகப் பிணைத்து வயல் சேறாக மாறும் வரையில் பலதடவைகள் நடக்க விடுவர் இதனை 'மிதித்தல்' என்றனர். பிற்காலத்தில் உழவு இயந்திரங்கள் பாவனைக்கு வந்தன. வயலில் முதல் தடவை உழவு இயந்திரத்தால் இரண்டுமுறை உழுதலை 'நிலயெடுப்பு' எடுத்தல் என்றும் மீண்டும் இருமுறை உழுதலை 'அறவடித்தல்' என்றும் இறுதியாக இரு தடவைகள் உழுதலை 'விதப்படி' அடித்தல் என்றும் கூறுவர். சேற்று விதைப்புக்கு முன்னர் காளை மாடுகளின் பின்னால் ஒரு பலகையினைப் பொருத்தி விதைக்கும் பரப்பினை செம்மைப்படுத்துவதை 'பலகையடித்தல்' என்பர்.

நெல்லை முளைக்கச் செய்து மேலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள வகையில் தயார் படுத்தப்பட்ட வயலில் பரவலாகத் தூவி விடுவர். இதனை 'வீச்சு விதைப்பு' என்றும் விஷேடமாக தயாரிக்கப்பட்ட கருவி ஒன்றின் மூலம் முளைத்த நெல்லினை நிரையாகத் தூவுதலை 'நிரை விதைப்பு' என்றும் கூறுவர். முளைத்த நெல்லினை அள்ளித் தூவுவதற்கு பயன்படுத்தப்படும் பனை ஓலையினாலான பெட்டியை 'கைப்பொட்டி' எனவும் அழைப்பர்.

காலபோகத்தில் வயலிற்கு நீரைப்பாய்ச்சாமல் அறவடிப்பு முடிந்ததும் முளைக்கச் செய்யாத நெல்லை வயல் பரப்பில் தூவிய பின்னர் உழவு இயந்திரத்தால் உழுது விடுவர். இந்த விதைப்பு முறை 'மறுப்பு' எனப்படும். இவ்வாறு மறுக்கப்பட்ட நெல் மழை பொழிந்ததும் மெல்ல மெல்ல முளைக்கத் தொடங்கும். இது முற்றுமுழுதாக 'வானம் பார்த்த' வேளாண்மைச் செய்கையாகும்.

நெல் பயிருக்கு நீர் தேவைப்படும்போது தேவையான அளவு நீரை வயலுக்குப் பாய்ச்சி வரம்பிற்குள் கட்டுப்பாடாக வைப்பதை 'தண்ணி கட்டுதல்' எனவும், வாய்க்காலில்

வரும் நீர் வயலுக்குப் பாய்ச்சுவதற்குப் போதுமானதாக இல்லை என்றால் ஏத்து வைத்து இறைப்பர். இதனை 'ஏற்றம் இறைத்தல்' என்பர். பயிரோடு நெற்சப்பி, மாறத்து, குதிரை வால், மஞ்சள் கோரை, வெருகு, முட்டைச்சல்லு போன்ற களைகளும் சேர்ந்து வளரும். இக்களைகளை பெண் தொழிலாளர்களைப் பயன்படுத்தி பிடுங்கி அகற்றி விடுவர். இது 'புல் புடுங்குதல்' எனப்படும். இந்தச் சந்தர்ப்பங்களில் வயல் வெளிகள் தோறும் பெண்கள் கூட்டம் கூட்டமாக களைபிடுங்கும் தொழிலில் ஈடுபடுவர். தேனீர் கடைகள், வயல் வீதிகளில் இளைஞர்களின் தொகையும் அதிகரிக்கும். பிற்காலத்தில் களை நாசினிகள் அறிமுகமானதால் களைபிடுங்கும் தேவை குறைவடைந்தது. தற்காலத்தில் மிகமிகக் குறைந்த எண்ணிக்கையானவர்களே புல்புடுங்கும் தொழிலை மேற்கொள் கின்றனர்.

விதைத்து முன்றரரை மாதங்களில் அல்லது 4 மாதங்களில் அறுவடை செய்யக் கூடிய நெல்லினங்களே விதைக்கப்படும். இதனை முறையே 'முணரை மாத்தையான்' 'நாலு மாத்தையான்' எனக் கூறுவர். இது பின்வரும் பருவங்களை கொண்டதாக இருக்கும். 20 நாட்களுக்குட்பட்ட பயிரை நாற்றுப் பருவம் என்றும், இந்நாற்று வளர்ந்து கதிரினை வெளிப்படுத்தவதற்கு தயாரான நிலையை அடையும் (கர்ப்பகாலம்) இதனை குடலைப் பருவம் (சுமார் 60 நாள் பயிர்) எனவும், கதிர் வெளியாகி 'பால் ஏறி' தலை கவுழத் தொடங்கும் இக்காலம் 'பூப்பருவம்' (70 நாள் பயிர்) எனப்படும். அதனைத் தொடர்ந்து 'காய்ப்பருவம்' வரும், இக்காலத்தில் நெல்மணிகள் பச்சை நிறத்தில் இருக்கும். இது பொன்றிறத்தை அடையும்காலம் 'விளைவுப் பருவம்' எனக் கூறப்படும். வேளாண்மை முழுவதும் கதிர்நாளி 21 நாட்களுக்குப் பின்னர் அறுவடை செய்யக்கூடியதாக இருக்கும். இதனை பூவேழு, காயேழு, பழமேழு என கணிப்பீடாகக் குறிப்பிடுவர்.

விளைந்த நெற்கதிர் அறுவடையின்போது விவசாயத் தொழிலாளிகளால் 'தாக்கத்தி' (அரிவான்) கொண்டு அறுக்கப்படும். அறுக்கப்படும் நெற்கதிர்களை இரண்டு முன்று கைப்பிடியளவு ஒன்றாகப் போடுவர். இதனை 'உப்பட்டி' என்றும், பல உப்பட்டிகளை சேர்த்து தூக்குவதற்கு இலகுவாக கட்டிவைப்பதை 'கட்டு' என்றும், கட்டுக்களை ஒன்று சேர்த்து ஓரிடத்தில் குவித்து வைப்பதை 'கூடு' என்றும் அழைப்பர். அறுவடை செய்து, கூடு வைக்கும் பணியை மேற் கொள்ளும் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் 'தத்தி' (குழு) யாக இருப்பர். 10 பேர் முதல் 15 பேர் வரையிலானவர்கள் ஒரு தத்தியில் இருப்பர். இக்குழுவின் தலைவரை 'முகாமை' என்று அழைப்பர். அறுவடை செய்யப்பட்ட வரவை களில் நெற்கதிர்கள் அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாகச் சிதறிக் கிடக்கும். இதனை ஏழை பெண்கள் பொறுக்கிக் கொள்வர். இதனை 'கதிர் பொறுக்குதல்' என்பார்கள். கதிர் பொறுக்குபவர்கள் தத்திக்காரர்களோடு வயல் வெளிகளுக்குச் செல்வார்கள்.

கூடுமிதிப்புக்கு வெறும் வயலினை துப்பரவு செய்து அதில் கூடு வைப்பர். இச்சூடு மிதிப்புக்குப் பயன்படும் நிலப்பகுதி 'களம்' எனப்படும். பிற்காலத்தில் சாக்கினால் ஆன விரிப்பைப் பயன்படுத்தி அதில் நெற்கதிர்களை இட்டு கூடு மிதித்தனர். அந்த விரிப்பு 'படங்கு' எனப்படும். கூடுமிதிப்பு இடம்பெறும் பிரதேசத்தை 'களவெட்டி' என்பர்.

கூடு மிதிக்கும்போது நெற்கதிர்களிலிருந்து நெல்லை விடுத்து வைக்கோலை வேறாக்க பயன்படும் கம்பினை 'வேலைக்காரன் கம்பு' என்பர். கூடுமிதிக்கும்போது நெல்லோடு பதரும் கலந்திருக்கும். அந்தப் பதரை 'பதக்கடை' எனவும், நெல்லிலிருந்து பதரை வேறாக்குதலை 'தூத்துதல்' என்றும், அதற்காக மூன்று கம்புகளினால் கட்டப்பட்ட

முக்காலியின் தலைப் பகுதியில் வைக்கோல் புரியிலான சும்மாடு ஒன்று ஆக்கப்பட்டு, அந்த சும்மாட்டின் மீது ஏறி நின்று நெல் காற்றில் தூற்றப்படும். இக்கருவியினை 'அவரி' எனவும் அழைப்பர்.

சூடு மிதிக்கும்போது களத்தில் பேசப்படும் சொற்கள் முற்றிலும் வித்தியாசமானவை. அவற்றுள் சில...

அரக்கு	: களவெட்டியின் மையப்பகுதி
வாட்டி	: களவெட்டியின் விளிம்புப் பகுதி
காவல் பண்ணுதல்	: அசம்பாவித நிகழ்வுகள் இடம்பெறாதிருப்பதற்கான காப்பு - இது பரிகாரிகளால் செய்யப்படும்
அரக்குப் புதைத்தல்	: காவல் பண்ணும் இடம் (காவல் தகடு) புதைத்தல்
வாரிக் காலன்	: சூடு மிதிக்கும் மாடுகள்
கட்ட மிலாறு	: பன்னச் செடியின் கவர்களைக் கொண்டு கட்டப்பட்ட கூட்டுக்கம்பு (ஈரக்குக் கட்டுப் போன்றது)
கோலம்	: காசான், பிலாலி கொத்துக்களை ஒன்றாக்கட்டிய கட்டு
பொலி	: நெல் மணி
பொலிக்கொடி	: வைக்கோல்
புரி	: வைக்கோலால் திரிக்கப்பட்ட கயிறு
குஞ்சுவாயன்	: கைப்பெட்டி (பனையோலையால் செய்யப்பட்டது. அளவில் சிறியது)
பெருவாயன்	: கடகம் (ஈச்ச மட்டையால் இழைக்கப்பட்டது, அளவில் பெரியது)
கணக்கன்	: மரைக்கால் (விளைச்சலை மதிப்பிடப் பயன்படும் அளவீட்டுக் கருவி)
வெட்டுவாயன்	: மண்வெட்டி
கட்டு	: எடு, எடுத்துக்கொண்டு வா
வாட்டி கட்டுதல்	: களத்தில் ஓரங்களில் சிந்திய பொலியை உட்பக்கம் கூட்டி விடல்
பொலி மதித்தல்	: விளைச்சலை அளவீடு செய்தல்
சங்கு முத்து	: சூடு பிரிக்கும்போது சிந்தும் பொலி (இது முதல்தர நெல்லாகும். முளைதிறன் 90%க்கு குறையாது)
கோல்	: சூடு மிதிக்கும் கடாக்களின் சாணம்
வெள்ளம்	: தண்ணீர்
புகைஞ்சான்	: புகையிலை
வாகரசன்	: காற்று
கூளக்கையன்	: பேய்
பெருக்கு, வடிவு	: இல்லை என்பதற்கு பதிலாக மங்கலச் சொல்லாகப் பாவித்தல் (களவெட்டியில் அமங்கலச் சொற்கள் பாவிப்பதில்லை)

மேலும் விளைந்த நெல்லை வீட்டுக்குக் கொண்டுவந்து சேமித்து வைக்கப்படும் சாக்கிலான அமைப்பை 'பட்டறை' எனவும், பலகைகளினாலான அமைப்பை 'கொட்டு' என்றும் அழைப்பர். போடிமார்கள் அல்லது அவர்களது குடும்பத்தினர் தங்களது குடும்ப

பெருமையை மற்றவர்கள் அறிந்திட 'குடத்துப்பாலும், கொட்டு நெல்லும் வைத்து உண்ட பரம்பரை' எனக் கூறுவதைக் கேள்விப்பட்டிருக்கின்றோம். தாங்கள் விவசாய நிலத்தினையும் மாட்டுப் பட்டிகளையும் கொண்ட செல்வந்தர்கள் என்பதைச் சொல்ல இச் சொற் தொடரைப் பயன்படுத்தினர்.

இன்று விவசாயச்செய்கை நவீனத்துவம் பெற்றதால் எத்தனையோ செயற்பாடுகளில் மாற்றமும், ஏற்றமும் கண்டிருக்கின்றது. இதனால் பல சொற்கள் வழக்கொழிந்துள்ள போதிலும் அந்த நாட்களில் விவசாயப் பெருமக்களால் மேற்குறித்த சொற்கள் தாராளமாகப் பாவிக்கப்பட்டன. பழைமை இன்னும் நம்முடன் ஒட்டிக்கொண்டிருக்கின்றது என்பதற்கு இச்சொற்களின் பாவனை ஓர் சிறந்த சான்றாகும். இன்றைய இளைஞர்களும், எதிர்கால சந்ததியினரும் இவைகளை அறிய பெரிதும் மகிழ்ச்சியடைவர். இது நம் முன்னோர்கள் எமக்களித்த அருஞ்செல்வங்களில் ஒன்றாகும்.

நேர்காணல் : அல்ஹாஜ் எஸ்.எச்.எல். அலியார்
உசாத்துணை : நமது முதுசம் - அல்ஹாஜ் எஸ்.எச்.எம்.ஜெமீல்

கவிதைகள்

உத்தரபாகிஸ்தான் நிந்தவூர்

கவிஞர்: நிந்தவூர் ஹாஜி மக்கீன்

முகப்பழக்கத்திற்கு
முத்தான இந்த ஊர்
முழு நிலவு போன்று
முன்னின்று இலங்கும் ஊர்

அன்னியமக்கள் மனங்களில்
அகலாதளங்கள் ஊர்
அறிவிற சிறந்தோர்கள்
அன்புடன் வாழும் ஊர்

சொத்துக்கள் பலகொண்டு
சோபனம் பெற்ற ஊர்
சொல் லொண்ணா இன்பத்தில்
சொக்கிக் கிடக்கும் ஊர்

முழுவதும் இங்கே
முழுமையாய் அமைந்த ஊர்
முத்தமிழை முத்திடும்
முனைவர்கள் மலிந்த ஊர்

மார்க்க விடையங்கள்
மனதோடு பிணைந்த ஊர்
மனிதர்களை மதித்திடும்
மாண்புகள் பெற்ற ஊர்

சண்டித்தனமின்றி
சமாதானம் பேசும் ஊர்
சாகும்வரை பிறரை
சண்டைக்கு இழுக்கா ஊர்

தன்னலம் அற்ற ஒரு
தனித்துமான இவ் ஊர்
தகுதி தாழ்பரியத்துடன்
தத்துணிவும் கொண்ட ஊர்

பண்பின் இலக்கணமாய்
பரிணாமிக்கும் ஊர்
பண்பாளர்களாலும்
பாதுகாக்கப்பட்ட ஊர்

உதவிடும் பழக்கம் கொண்ட
உள்ளங்களை வென்ற ஊர்
உண்மை தெளிவுகண்ட
உத்தமர்கள் வாழும் ஊர்

கற்றவர்களை நன்கு
கண்ணியப்படுத்தும் ஊர்
கல்லாதவரையும் மனதால்
கட்டியணைக்கும் ஊர்

கண்ணியமானவர்களின்
கண் மணிகளான ஊர்
கணப் பொழுதும் தீங்குசெய்ய
கல்பாலும் எண்ணாத ஊர்

அகங்காரம் அற்ற
அன்பொழுகும் இந்த ஊர்
ஆணவம் பேசாத
அமைதியால் வென்ற ஊர்

ஆலீம்கள், நாதாக்கள்
ஆதிதொட்டு வாழ்ந்த ஊர்
அதனால் அவன் உதவி
அடையப்பெற்ற ஊர்

அரசியல் வாதிகளும்
அதிகமாய் வாழ்ந்த ஊர்
ஆதிக்கங்கள் இருந்தும்
அமைதிகாத்த ஊர்
அனைபேருக்கும் மதிப்பளிக்கும்
அழகானசொந்த ஊர்
அரவணைத்து ஆறுதல் கூறும்
அன்புள்ளங்கள் கொண்ட ஊர்

பஞ்சம் என்ற சொல்லை
பராத எங்கள் ஊர்
பாரில் ஒரு முத்துத்தான்
பார்ப்பதற்கு நல்ல ஊர்

இலக்கியத்தில் இங்கு
இமையங்கள் வாழும் ஊர்
இல்லையென்று எதுவுமிங்கே
இல்லை என்ற நல்ல ஊர்
உத்தமர்கள், உயர்ந்தவர்கள்
உலகறிய சமைந்த ஊர்
உண்மை வாழ்வுக்காய்
உயர் பணியில் இணைந்த ஊர்

சற்றும் சளைக்காத
சாமத்தியம் நிறைந்த ஊர்
சன்மானங்கள் பெற்ற
சங்னகமிகுந்த ஊர்

வாழ்கைக்கு தேவையான
வளங்களெல்லாம் நிறைந்த ஊர்
வந்தவர்களை வாழவைக்கும்
வசந்தபுரிதான் நிந்தவூர்

என் ஊருக்கு புத்தூவல்கள்

ராஜகவி றாஹில்

வங்கக்கடல் மடியில் நீ நந்தவனம்
பசுமைச் சாகரம் மேற்கே வயல் வெளிகளாக
வெட்டாறும் கனியோடையும்
உனக்கு ஈரமுட்டும் வீரமுட்டும்

தமிழ் மணக்கும் காரைதீவு
உனது பக்கத்து உறவு
ஒலுவில் உனது பக்கத்துவீடு
நாணற்காட்டில் நின்று நிந்தவூர் என்றேன்
விளைந்தது கற்கண்டு
நீஎன் இன்னுமொரு உயிர்

தேன் தோற்றுப்போனது
உன்தென்றல் குடித்தபோது
நெல்மணிகள் உன் செல்வம்
உன்னில் தூவிய விதைகளை
மாற்றுகிறாய் நீ முத்துக்களாக
மீன்பிடி உன் இன்னுமொரு கை
கடல்மீன்களின் தண்ணீர் வானம் நீ

நிந்தவூர் சொந்தவூர் என்று
 சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்பட்டது நிலா
 விண்மீன்களின் இறுதி ஆசை
 நிந்தவூர் வயலில் விளையவேண்டுமென்று
 குயில்கள் விண்ணப்பித்தன
 நிந்தவூர் தமிழ்கேட்டு
 இலைகள்சூட பூக்களாகின
 தமிழ் உச்சரிப்பில் மயங்கி

கரும்புக் கிராமம் நீ இனிப்பாக்கி விடுகிறாய்
 உன்னில் விழுகின்ற உப்புக்காற்றை
 ஏறும்புகள் ஒப்புக்கொண்டன தோல்வியை
 உன் மக்கள் சுறுசுறுப்பைப் பார்த்து
 நிந்தவூரின் உழைப்புக்கண்டு
 பொறாமைப்பட்டன தேனீக்கள்
 நீகர்ணனைவிட வள்ளல்
 உலகிற்கே அரிசி வழங்குவதால்
 நீ ஒரு மன்னனைவிட மதிப்புள்ளவன்
 கவிதைகள் வழங்குவதால்
 அரிசி ஆலைகளின் சோலை நீ

இங்கே இரவுகள் கிடையாது
 நீ விழித்திருப்பதால்
 இங்கே பகைகள் இல்லை
 நீ அன்பு செய்வதால்
 உறவுகளின் சாகரம் நீ
 உனக்குள் மூழ்கியவர்கள்
 திரும்புவார்கள் முத்துக்களோடு

ஒருமுயலிடம் நிந்தவூர் என்றேன்
 நட்புக் கேட்டது நான் கொல்லமாட்டேன்
 என்ற நம்பிக்கையோடு
 ஒரு முள்ளிடம் நிந்தவூர் என்றேன்
 அது மலரானது நான் பறிக்கமாட்டேன் என்று

கல்வி சிறகுதரக் காத்திருக்கும்போது
 பறப்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறார்கள்
 நிந்தவூர் வெண்மல்லிகைகள்
 கற்றலை அறுசுவை உண்ணலாக ஆக்கும்
 கல்வியியல் ஊர் நீ
 அல்அஷ்றக் உனது வெளிச்ச இதயம்
 அல்மஸ்ஹர் ஒளிசிந்தும் மலர்ப் பெளர்ணமி

அறியாமை இருளை சலவைசெய்யும்
ஆசான்களின் பிரகாசத் தோட்டம் நீ

உன்மண் தண்ணீரால் விளையவில்லை
விளைகிறது வியர்வைத் துளிகளால்
கலைகளின் உயரம் நீ
கவிதையில் சிகரம் நீ
இலக்கிய உழவர்களின் அழகானவயல் நீ
இனிக்கின்ற உள்ளங்களின் வளமான அழகு நீ

வீட்டு முற்றத்துச் செடிகளிலும்
கமகமக்கும் இஸ்லாம்
ஆத்மீகப் பட்டங்களால்
அறிவு ஜொலிஜொலிக்கும்
உன் சுலோகம் சமாதானம்
காகங்களுக்கும் நீபாடம் நடாத்துவாய்
ஒற்றுமையைப் பற்றி

தும்பிகள் கூட வண்ணாத்திப் பூச்சிகளாகின
மற்ற ஊர்களை நீ நேசித்தபோது
இறங்கிவந்தன தாரகைகள் மின்மினிகளாகி
கற்றோரையும் நீ காதலித்தபோது
விருந்தோம்பலில் நீமழை
இன்சொல் செய்வதில் நீகலை
நீதாயானாய்
என் தாய் உன்னில் தவழ்ந்ததால்

மூடாத கதவுகள் கொண்டமுற்றமே
உன் மகன் நான் என்றேன்
பூத்தூவியது வானம் இறங்கிவந்து
உடைக்கப்படாத கல்லில்
அழிக்கப்படாதவாறு உன் பெயர் எழுதப்படும்
தேசப் பக்கங்களில்
உன் முகவரியை நிச்சையம்
உலகம் உச்சரிக்கும் விசாரிக்கும்

உன் அகச்சோலையில்
மகிழ்ச்சிப் பூக்கள் பூத்துக்குலுங்க
என் வாழ்த்துப் பூத்தூவல்கள்
பாராட்டுக் கைதட்டல்கள்

நிந்தகத்தகமது

பிறப் பெல்லாவுயிர் களுக்கும்
இறப் பெல்லாமெரு முறைதான்.
ஒரு முறை பிறந்த என் அன்னை
இரு முறை இறக்கின்றாள்

என் பிறப்பில் ஒரு இறப்பு
இறுதியில் அவள் இறப்பு
இரண்டு முறை கண்மூடி
ஒரு முறைதான் கண்திறப்பாள்
கண் திறப்பாள் - சில சமயம்
முதலும் கடைசியுமாய்
நிரந்தரமாய் கண் வளர்வாள்

பிர - சவம் எனத் தெரிந்திருந்தும்
எனைப்பிரசவிக்க ஏன் துனிந்தாய் நீ
எனைப் பெரியவராய் பூமியிலே
உன்னை பெயர் சொல்லியழைக்கத்தானோ

ஐயிருமாதங்கள் அடிவயிற்றிலினை சுமந்து
அடைந்த துன்பங்கள் அளவிடமுடியாது
எத்தனை இரவுகளை எனக்காக பகலாக்கி
எத்தனை விடியல்களை இரவாக்கி சோர்ந்திருப்பாய்.

நான் அடிவயிற்றில் கிடந்தபோது
உன் இடை சற்று உயர்ந்தபோது
நடைதளர்ந்து நீ நடைபிணமாய்
நகரக் கூட முடியாமல்
எத்தனை நாள் நகர்த்திருப்பாய்

இத்தனையும் நான் என்னிப்பார்க்கின்றேன்
உன் பிரசவத்தின் பின்னாலே
என் முகம் பார்த்து
அத்தனையும் நீ மறந்தாய்

இரத்தத்தை பாலாக்கி
நெஞ்சுட்டி எனை வளர்த்தாய்
என் கண் முன்தோன்றும் தெய்வம் நீ
கண் மூடிக் கனவு காண்பார் ஏராளம் ஏராளம்
ஆனால் கண் விழித்து எனைக் கனவு காண்பாய்
தன் தாயின் கனவை விட
உயர் கனவு யாதுமுண்டோ?

நான் மூக்கடைத்து மூச்சுத்திணை
நீ வாய் வைத்து உறுஞ்சினாயே
அடுத்த கணம் மூக்கடைத்து
நீ மூச்சுவிட துடித்தாயே

நான் உனக்கு நன்றி சொல்ல
ஆயிரமாயிரம் ஜென்மங்கள்
அடுத்தடுத்து எடுத்தாலும்
உன் அடிவயிற்றில் ஒரு தடைவ நான்
உதைத்ததற்கு போதாது

நன்றி சொல்ல நான் வந்தால்
நன்றியற்றுப் போய்விடுவேன்
என் உடல் பொருள் ஆவியெல்லாம்
என் உயிர் உள்ளளவும் சமர்ப்பணமே

அன்னைக்கு நன்றி சொல்லும்
அறிவுள்ள பெருந்தகைகள்
ஆயுள் முழுதும் அவளுக்கு
நன்றி சொல்லும் நாளாக்கி
நாம் சேர்ந்திருப்போம் அன்னையுடன்

அன்னை ஓர் ஆலயம்
அதில் ஆண்டவனைத் தேடுங்கள்
அவள் பாதம் கீழ் பதிந்துள்ள
சொர்க்கத்தை தேடுங்கள்

நான் பிறந்த மண்

கவிஞர் பசீல் ஏ. மஜீத்

வந்தவரை வாழவைக்கும் இந்தவூர்
வளங்கள் நிறைந்த நல் நிந்தவூர்
சொந்தங்கள்போல எல்லோரையும்
சேர்த்து நடக்கும் இந்தவூர்

வடக்கிலும் தெற்கிலும் இரு ஆறு
மேற்கிலே நெல்லரிசிச் சோறு
கிழக்கிலே மீனும் உப்புக்கருவாடும்
நினைத்தாலே நாவில் நீருறும்

அனல் மின்நிலையம் ஆடைத் தொழிற்சாலை
அறபிக் கல்லூரி அழகிய பள்ளிவாசல்
அத்தனையும் நல்ல முத்துக்கள்
எங்களுரின் பெறுமதியான சொத்துக்கள்

எம்.பி.க்களை மந்திரிகளை ஈன்ற மண்
ஊர்களில் எங்களுர் நம்பர் “வண்”
எல்லோருக்கும் எங்களுரில் ஒரு கண்
எங்களை வெல்ல நினைத்தால் அது வீண்

வம்புச்சண்டைக்கு போகமாட்டோம்
வலிய வந்தால் விடமாட்டோம்
நம்பிக்கைத் துரோகம் செய்யமாட்டோம்
நபிவழியை என்றும் மீறமாட்டோம்

பல்கலைக்கழகம் எங்கள் பக்கத்தில்
பல வளங்களும் அந்த வளாகத்தில்
எங்களைப் பார்த்து எல்லோரும் ஏக்கத்தில்
நாங்கள் வாழுகிறோம் நல்ல சொர்க்கத்தில்

சண்ணின் சக்கலே சுண்புழுவேடுச் சுவைசுவலே

உம்மு சல்மா, இளைப்பாறிய பிரதி அதிபர்

அல்லாஹ்வைப் பணிந்து அனுதினமும் போற்றிடுவோர்
பொல்லாங்கறியாப் பொற்பதியின் செவரன்றோ

நல்ல வழிகாட்டி நற்பெயர் எடுக்கவைத்த
பெற்றாரை மதித்திடுவோர் மறுமைத் தனவந்தரன்றோ

தலைப்பால் தனை ஊட்டி நம்காலில் நிற்கவைத்த
குருவை மதித்திடுவோர் மறுமைக் குபேரபுரன்றோ

அழியாத செல்வமதை ஆக்குவித்த பெற்றோர்கள்
ஆனந்தபதியில் அகமகிழ்ந்து உலாவிடுவார்

உற்றார் உறவினரை உன்னதமாய் மதிப்போர்
எண்ணாச் சுவனத்தின் வண்ணமதைப் பெற்றிடுவார்

நாவென்னும் ஆயுதத்தால் நோவினை புரியாதோர்
“மஹ்ஷர்” எனும் பதியில் மகிமை மிகப் பெற்றிடுவார்

இரப்பாரக்கிரங்கி இன்முகங் காட்டிடுவோர்
மறுப்பற்ற மறுமைபதி மாண்புறும் அடியாரன்றோ

கோபமடக்கி பொறுமைக் குணாளராய் வாழ்ந்திடுவோர்
தாகமில்லாப் பதியின் நன்மைத் தனவந்தரன்றோ

எல்லோர்க்கும் தென்றலாய் இருக்கப் பழகியவர்
வல்லோரின் நல்லாசி பெற்றுயர்வார்

செய் நன்றி மறவாத செம்மலரின் வாழ்க்கையது
உய்ய வழி கோலி ஓங்கு புகழ் சேர்ந்திடுமாம்

ஓரமது பேசி தனக்கு வினை தேடாதார்
சார வழி ஏகி தண்மப் பதியடைவார்

சொல்லின் துணை கொண்டு துது புரியாதார்
கொல்லும் வினை வருத்தாமல் கொலு விருப்பார் நற்பதியில்

மானமதைப் பேணி மறவாது காப்போர்கள்
சுனமில்லாப் பதியில் இன்பம் நுகரந்திடுவார்

“வஞ்சகம்” என்னும் கஞ்சக் குணமிலாதோர்
கெஞ்சி அலையாத தஞ்சபதி அடைவார்

உன்னை மரிக்க வைக்கும் உலகடங்கா ஆசையதை
கொல்லத் துணிவாய் குலச் செம்மை பெற்றிடுவாய்

அடங்கி நடந்தால் அமரரைப் போல் நீ ஆவாய்
தடங்கல் இல்லாப் பதியில் தலை நிமிர்ந்து வாழ்ந்திடுவாய்

எட்டி மரம் போலன்றி ஈந்துதவும் மாந்தர்க்கு
கெட்டுவிடாக் கீர்த்தி கிருபை அளித்திடுமாம்

நாணப்புறவி நல்கி விட்ட நண்பருக்கு
சுனப்பிறவி இல்லாதோங்கி நன்மை கிட்டிடுமாம்

அன்பிருக்க பண்பிருக்க அருள் இறைவன் தானிருக்க
அவன் கருணை பெற்றிடுவோர் என்றும் அகமகிழ்வார்

அறநெறி பிறவாது அல்லாஹ்வைத் தான் பயந்து
மறை கூறும் வழி வாழ்ந்து மாண்புறுவோர் மறுமையிலே

கீழ்க்குக் தீசையின்

கதிரவனை வாழ்த்துவோம்

எஸ்.எச்.எல். அலியார்

மலையக மன்னன் மதித்தொருகால் அன்று
விலைமதிக்க முடியாது, வியாபித்துள்ள,
“நிந்தகம்” ஊரான நில வளத்தை, அவன்
சொந்தமாய்க் கொடுத்துச் சுபமுரைத்தான்

கற்பது கடமை முஸ்லிம்களுக்கு எனும்
கண்மணி நபி (ஸல்) பொன்மொழியை
ஒப்பேற்ற முயற்சி கொண்டார் முன்னையவா
முதலியார் இப்பறாகிம் சுப்பிறிந்தர்

வரலாறு அறியாத சமூகம் ஒருகாலும்
வரலாறு படைக்க முடியாது
தலைவர்களைக் கௌரவிக்கா சமூகம் என்றும்
தலைவர்களை உருவாக்கி வாழாது

நாற்பத்தியாறாமாண்டு நாலாறு பேரோடு,
ஏற்படுத்திய இக்கலைக்கூடம்,
பத்தைந்து ஆண்டுகள் முதிர்வடைந்தது, மேலும்
மெத்தப் புகழ்பெற மேலோனே நீயருள்வாய்

இருநூற்றுப் பத்து நாட்கள் மாணவராய்,
ஏழுபத்தாறு திங்கள் அதிபருமாசானுமாய்
சுறு சுறுப்பாய் இயங்கி என்றும்,
பொறுப்புடனே பணி செய்தேன் முன்னொருகால்

சின்னத்தம்பி தலையாசான் அப்போது
முன்னமுன்னம் வழிநடத்திய பின்னால்,
லெஸ்தகீர் சேர் தலைமையுடன், முறையே
கஷ்டமுடன் பணிசெய்தோர் பட்டியல் கேளீர்

அப்துல் கபூர், அலியாருடன் சின்ன லெவ்வை,
அகமது இப்றாஹீம், அபூவக்கர் பின்,
சம்சுதீன் மௌலானாவுடன் யாக்கூப்பும்,
சளைக்காதுழைத்தனர் தழைக்க விக்கலையகம், அடுத்து

முகையதீன் வாவாவும் முகம்மது நிஜாமும்,
முறையே றாசிக்கும் (ஐ) அலியாருடன்
சாஹூல் ஹமீது, அப்துல் றஹீம், அப்துல் அஸீஸ்
ஷெய்ஹு மௌலானா சம்சுதீனும் செயற்பட்டனர் புகழற

தாய்மொழியில் விஞ்ஞானம் கற்பிக்க
தயங்கினர் இம்மாகாண ஏனையோர்
வாய்த்ததொரு சவாலாக கையேற்று
“ஐமாய்த” திட அந்நெறியைத் துவக்கினோமே

அப்துல் கபூர் அதிபரின் ஆசியுடன்
அகமகிழ “பூ.கே.”யும் நானும் சேர்ந்து
சுத்தமாய் “ஓ லெவலில்” அத்தனை பேரும்
சித்திபெற விஞ்ஞானம் புகட்டினோம்

அதிபாராக அடுத்து வந்த அப்துல்லதீப்,
மதியுடன் மாணாக்கரை வழிநடத்தி வருகின்றார்,
பெற்றோர்கள், பெருமக்கள் எல்லோரும்
ஒற்றுமையுடன் ஒன்றுபட்டு ஊக்குவிப்போமே

அன்றிலிருந்து இன்றுவரை அறிவொளியை,
குன்றிலிட்ட தீபம் போல் பரப்பிவரும்
கிழக்கின் கதிரவனாம் கலையகம் அல்-அஷ்ஹக்
வளத்தொடு பலம்பெற வல்லவனே உன்துணை

மண்ணின் மைந்தர்கள்

■ தவிசாளர்கள்

சர்வதேச ரீதியில் தடம்பதித்த நிந்தவூர் மண்ணின் மைந்தர்கள்

பேராசிரியர் அல் ஹாஜ். அச்சி முகம்மது இஸ்ஹாக்

சவுதி அரேபிய தெஹ்ரான் “மன்னர் பஹட் பல்கலைக்கழகத்தில்” பெற்றோலியம் மற்றும் கனிய வளத்துறை பேராசிரியராக கடமையாற்றியவர். கலாநிதியான இவர் தற்போது இலங்கை தென் கிழக்கு பல்கலைக்கழக வேந்தராகவும் இருக்கின்றார்.

His Lordship ஏ. எச். எம். திலீப் நவாஸ்

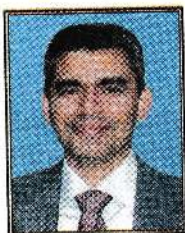

அமெரிக்க பல்கலைக்கழகத்தின் வாஷிங்டன் சட்டக் கல்லூரியில் நாடுகடந்த வணிகவியல், குற்றவியல் சட்ட முதுமானி மற்றும் லண்டன் பல்கலைக்கழகத்தின் கிங்ஸ் கல்லூரியில் வணிகவியல், நிறுவனச் சட்டத்துறையில் தகைமைச் சித்தியுடனான சட்ட முதுமானி ஆகிய பட்டங்களையும், அமெரிக்கா மற்றும் ஐக்கிய இராச்சியம் போன்ற நாடுகளின் உயர் புலமைப்பரிசில்களையும் பெற்றுள்ளார். அத்துடன், ஜப்பான், அமரிக்கா, சவிஸர்லாந்து மற்றும் இந்தியா போன்ற நாடுகளில் இடம்பெற்ற பல்வேறு செயலமர்வுகளில் இலங்கையின் பிரதிநிதியாக கலந்துகொண்டுள்ளவர். தற்போது மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றத்தின் நீதியரசராக கடமையாற்றிக் கொண்டிருக்கின்றார்.

திருமதி. கிறீன் பாத்திமா சிறோமி முகம்மட் அலி

2010ம் ஆண்டில் சர்வதேச ரீதியில் நடாத்தப்பட்ட பட்டய முகாமைத்துவ கணக்காளர் நிறுவன இறுதிப் பரீட்சையில் சர்வதேச மட்டத்தில் முதலிடம் பெற்றவர்.

சட்டத்தரணி I.K. ஸனோபர்

அமெரிக்காவில் உள்ள ஐக்கிய நாடுகள் ஸ்தாபன தலைமைச் செயலகத்தில் ஐ. நா செயலாளர் நாயகத்தின் பொருளாதார, சமூக மற்றும் அபிவிருத்தி விவகாரங்களுக்கான அலுவலகத்தில் முதல் நிலை அலுவலராக கடமையாற்றிக் கொண்டிருக்கின்றார்.

மர்ஹுமா. கபைதா பஸீல் ஏ. மஜீட்

சமூக சேவைகள் துறையில் இவர் ஆற்றிய சேவையைப் பாராட்டி, 1954ம் ஆண்டு பிரித்தானிய மகா ராணியினால் தங்கப் பதக்கம் வழங்கி கௌரவிக்கப்பட்டார்.

ஐனாப். இஷ்ட். எம். றபீக்

2007ம் ஆண்டு இஸ்லாமிய தொழில்சார் சான்றிதழ் பரீட்சையில் சர்வதேச ரீதியில் முதலிடம் பெற்றதுடன், பஹ்ரேன் நாட்டு நிதி அமைச்சர் ஷேக் அஹமட் பின் முஹம்மட் அல் கலீபா அவர்களினால் பாராட்டி கௌரவிக்கப்பட்டுள்ளார்.

கலாநிதி பி. ரீ. எம். சலாம்

தூய்லாந்தில் உள்ள Asian Institute of Technology (AIT) நிறுவனத்தில், சக்தி தொழிநுட்பத்துறை இணைப் பேராசிரியராகவும், கார்பன் இழிவுபடுத்தல், நிலைபேறான உற்பத்தி மற்றும் நுகர்வு தொழிநுட்பங்களுக்கான முகாமைத்துவ ஆய்வுத்துறை தலைவராகவும் கடமையாற்றிக்கொண்டிருக்கின்றார்.

டாக்டர். ஏ. வை. ஏ. றஸீன் ஆதம்

சத்திர சிகிச்சைத் துறையில் தனது மேற்படிப்பை ஐக்கிய இராச்சியத்திலுள்ள Russell's Hall Dadly நிறுவனத்தில் மேற்கொண்டு, அந்நாட்டு Eastbourne District பொது வைத்தியசாலையில் சத்திர சிகிச்சை நிபுணராக கடமையாற்றிக்கொண்டிருக்கின்றார்.

**தேசிய அதி உயர் நிர்வாக குழு உறுப்பினராக
நிந்தவூர் மண்ணை அடையாளப்படுத்தியவர்**

ஐனாப். ஏ. முஹம்மது நஹியா

இலங்கை பொதுச் சேவை ஆணைக்குழுவில் தொடர்ச்சியாக இரண்டு சேவைக் காலப்பகுதிகளுக்கு அரசாங்கத்தினால் நியமிக்கப்பட்டு, அதன் உறுப்பினராக தற்போதும் பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கின்றார்.

மறைந்த அதிபர்கள்

கே. செயினுலாப்தீன்

ஏ.எம். அஹமது

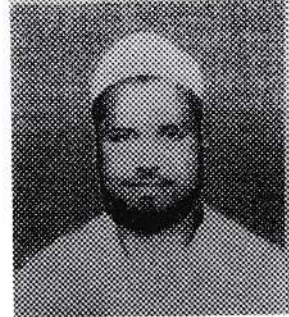
ரி.ஏ.ஹமீது

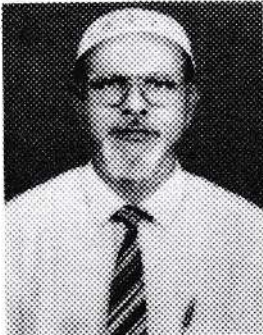
கே.எல்.எச். அழகர்

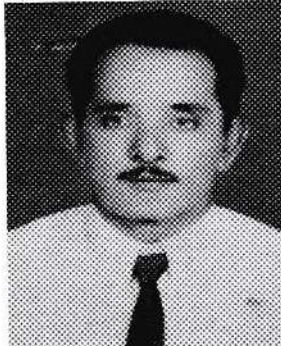
மங்கயர்க்கரசி அந்தரம்பிள்ளை

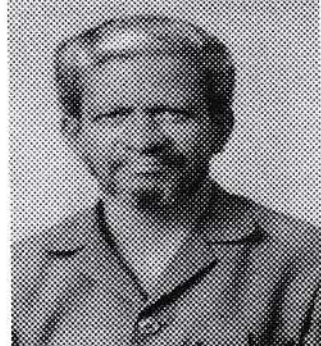
கே. அப்துல் மஜீட்

எம்.ஐ. ஆதம்பாவா

ஏ.எம். இப்ராஹீம்

ஏ.எம். அஹமது

ஜும்ஆ பள்ளி நம்பிக்கையாளர் சபைத் தலைவர்கள்

அலியர் லெய்பை போடி
உடையார்

மீராலெய்பை போடி
உடையார்

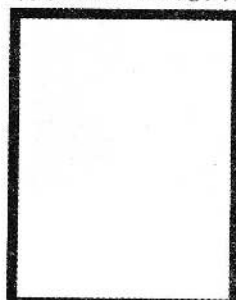
எம்.எம். இப்ராஹீம்
(முதலியார், கம்புகுத்தர்)

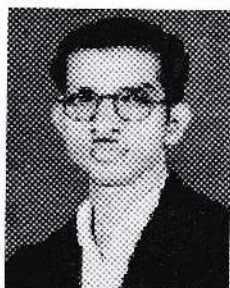
ஏ.பி.பி.எச் சலைமாலெவ்வை
(நாக் குத்தட்டி விதானை)

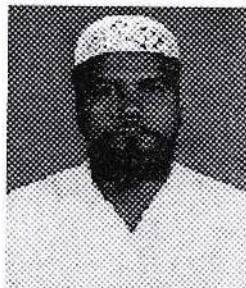
எம்.எம். மேர்ஸா

கே.வி.எம். இப்ராஹீம்

எஸ்.எச்.எல்.இப்ராஹீம்

ஏ.ஏ. அமீர் மேர்ஸா

ஏ.எம். அமீர் அலி

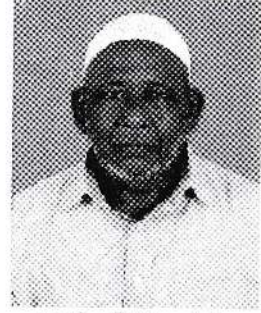
ஜும் ஆ பள் ளி நம் பிக் கையாளர் சபைத் தலைவர் கள்

ஏ.எல். இமாம் மெஹலவி

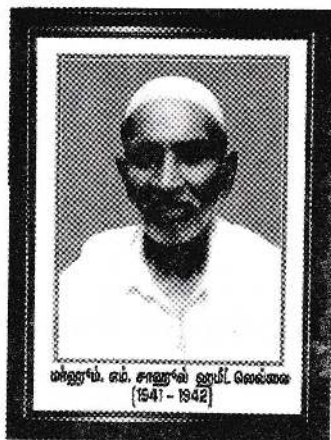

எம்.ஐ. அஹ் ஹர் மெஹலவி

ஏ.எம். இஸ் மாயீ ல்

கிராமிய கவுன்சில் தலைவர்கள்

காழி நீதிபதிகள்

எஸ். அஹமது

கே. செவினூலாப்தீன்

எஸ்.எச்.எல்.ஏ. கயூர்

எம்.எம். மேர்ஸா

ஏ.எல்.எம். அமீன்

ஏ.எஸ். இப்ராஹீம்

ஏ.எல். இய்யாப் மெஸலவி

பொலிஸ் தலைமைக்காரர்கள்

மர்ஹம். P.H. ஆதம்பாவா

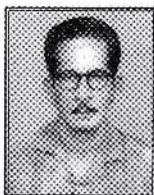

மர்ஹம். A.B. P.H. கலைமாலெவ்வை

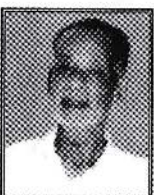
கிராம தலைமைக்காரர்கள்

மர்ஹம். T.K. ஆதம்பாவா

மர்ஹம். A.U. செபின்

மர்ஹம். M.M.H. ஜமால்தீன்

காலஞ்சென்ற விஸ்வலிங்கம்

**பொத்துவில் தொகுதியின்
உத்தியோகப்பற்றற்ற அரசு பிரதிநிதி
(1972 -1976)**

மர்ஹம். I.H.M. காசிம்

நீதியதி

நீதியதி. ஏ.எம். நியால்

பொலிஸ் தலைமை உத்தியோகத்தார்கள்

ஏ.எம். ஜஹர் ASP

எம்.எம். ரவீக் C.I

எஸ். எம். சதாதி IP

எம். ரவீக் IP

மறைந்த கிராம சேவையாளர்கள்

எம்.ஐ.ஏ. ஜப்பர்

எம்.ஏ.எச்.எம். ஹீட்

ஏ.ஏ.ஹமீட்

எம்.ஏ.எம். தஸ் தகீர்

எச். எம். பழில்

விவசாய மின்னர்கள்

எம்.பி.ஆதம் பாவா

ரீ.ஏ. ஹமீது

மறைந்த முஸ்லிம் விவாகப் பதிவாளர்கள்

மர்ஹூம். A. அலிபார் லெவ்வை

மர்ஹூம். A.M. சாஹல் ஹமீது

மர்ஹூம். S.M.B. மூசவாணா

மர்ஹூம். S.A.R. மூசவாணா

மர்ஹூம். M. மீராலெவ்வை

மர்ஹூம். A.M. அஹமது

மர்ஹூம். A.M. முஸ்தபா

மர்ஹூம். M. இப்ராஹிம்

மறைந்த உலமாக்கள்

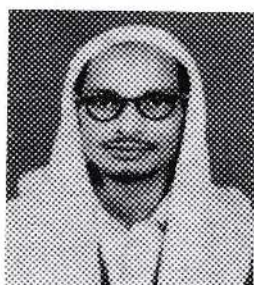
எஸ்.எம்.எம். இப்ராஹீம்

கே. அலியார்

எம். ரசூலுவை

எஸ்.எம்.எம். இப்ராஹீம்

எஸ்.எல்.எம். இஸ்மாயில்

கே.எல்.எம். இப்ராஹீம்

ஐ. மீராசாய்வு

ஏ. ஜாபீர்

எஸ்.ஏ.ஆர் மௌலானா

மறைந்த லெவ்வைமார்கள்

ஏ.எம். அப்துல் மஜீட்

ஐ.எல். யூசுப் லெவ்வை

ஏ.எம். அலியாஸ் லெவ்வை

எம். ஏ. மீராலெவ்வை

எம். சீனிலெவ்வை

பிஸ் கரல் உடையார்கள்

ரீ.எம். சரிபுலெவ்வை

எம்.மீரா லெவ்வை

பிழை திருத்தம்

பக்கம்	பந்தி	உள்ளது	திருத்தம்
7	3	நிந்தவர் இம்முன்று வகை நிலப்பரப்பை..	இம்முன்றுவகை நிந்தக நிலப்பரப்பை..
11	3	அதரன	அதனை
17	3	மட்டக்களப்புத்தரவை	மட்டக்களப்புத்தரவை
18	1	இருந்தும்	இருந்ததும்
25	2	அந்நாட்களில்	இந்நாட்களில்
29	2	அவர் மகன், எம்.ஐ.அஹமட்	அவர் மகன் ஏ.ஏ.அஸ்வத் அலி, எம்.ஐ.அஹமட்
29	4	தற்போது தலைவராக ஏ. ஜமால்தீன்	தற்போது தலைவராக எஸ்.எம். நியாஸ்லீன்
30	1	அமுலுக்கு பல வருடங்களாயின	அமுலுக்கு வர பல வருடங்களாயின
32	3	இத்தொழிலில் முன்னோடிகளாக	ஆசிரியத் தொழிலில் முன்னோடிகளாக
33	2	இரண்டாவது முறையாக	இரண்டாவது நபராக
41	3	அவர், அவர்கள்	அவரவர்கள்
43	3	ஏக்கரை	ஏக்கரை
45	2	கொள்ளப்பட்டன	கொள்ளப்பட்டன+
46	5	கொண்கட்டு	கொண்டைக்கட்டு
47	1	1939 - 1942	1941 - 1942
58	3	ஆதிகாலையில்	அதிகாலையில்
61	5	ஒரு சில அடிகள்	இதன் பின்னர் மௌலானாக்கள் ஊரில் வாழ்ந்த மௌலானாக்களின் சிபார்சின் பேரில் வரவேற்கப் பட்டார்கள்.
66	உ	திருமணம் செய்தவர்	இவர் நாடி பிடித்து வைத்தியம் பார்ப்பதில் மிகப் பிரவலமானவர்.
70	3	பாடியிருக்கிறார்...	பாடியிருக்கிறார் * தகவல் எஸ்.எம்.ஆதம் பாவா (சாலா மஸ்டர்)
85	10	ஜனாப் சாஹுல் ஹமீட் லெப்பை	ஜனாப் ஷாஹுல் ஹமீட் லெப்பை
90	2	(உடையார் மகன்) MMH.ஜமால்தீன் அவர்கள்.....	(உடையார் மகன்), A.P.ஆதம்லெப்பை, MMH.ஜமால்தீன் அவர்களும் எஸ்.கே.மீராலெப்பை (வழக்கையா அவர்களும் கிராம தலைமை அதிகாரிகளாக பதில் கடமையாற்றியுள்ளனர்.
131	1	பிரதி நிதி அமைச்சர்	பிரதி நீதி அமைச்சர்
132	1	2001	2010
135	2	நடைமுறைப்படுத்தினார்	நடைமுறைப்படுத்தியதோடு ஊரில் மின்சார வசதியை ஏற்படுத்துவதற்கான நிதி ஒதுக்கீட்டினையும் பெற்றுக் கொடுத்திருந்தார்.
	3	1956ஆம் ஆண்டு	1936ஆம் ஆண்டு
138	3	முதன் முதலாக....	நிந்தவரைச் சேர்ந்த முதலாவது வன்னியனாராக ஜனாப் உதுமாலெப்பை போடி வன்னியனார் அவர்களே கடமையாற்றினார்.
139	2	வன்னியனார் அவர்கள் 1865ல் ஏரையடி அணைக்கட்டு, செங்கப்படை அணைக்கட்டு ...	வன்னியனார் அவர்கள் இறக்காமத்துக் குளத்தை பெருப்பித்துக் கட்டினார். செங்கப்படை அணைக்கட்டு
140	1	அருஞ்சேவையால்...	அருஞ்சேவையால்
141	1	ஆசியாவின் நெற்களஞ்சியம்	தென்கிழக்காசியாவின் நெற்களஞ்சியம்
142	2	அல்ஹாஜ் MM.இப்றாஹீம் (நீர்ப்பாசன வன்னியனார் - சுப்ரீன்டன்)	அல்ஹாஜ் MM.இப்றாஹீம் (நீர்ப்பாசன வன்னியனார் - சுப்ரீன்டன்)
144	4	கோதையன்மேடு	கோதையன் மேடு
148	2	ஆசியாவின்..	தென்கிழக்காசியாவின்...
150	4	பி.பி.ஏ.கயூர்	யூ.பி.ஏ.கயூர்
152	4	பெற்றுள்ளன. இவற்றின் செயற்பாடுகளை	பெற்றுள்ளன. இவ்வமைப்புகள் கமநல சேவை நிலையத்தில் பதிவு செய்யப்பட்டு இயங்குகின்றன. இவற்றின் செயற்பாடுகளை
253	7	எடுத்துக்காட்டாத	எடுத்துக்காட்டாக
254	4	வைத்தியராகவும்	வைத்தியர்களாகவும்..

பிழை திருத்தம்			
பக்கம்	பந்தி	உள்ளது	திருத்தம்
255	3	1913ஆம் வருடத்தில் கத்தோலிக்க மிஷனால	1913 ற்குப் பின்னர் கத்தோலிக்க, மெதடிஸ்த மிஷன்களால்
256	2	சித்தியடைந்தவர்கள் ஆசிரிய பயிற்சி கவாசாலைகளில் பயிற்சி பெற்று ஆசிரியர்களாக வெளிவந்தனர்.	சித்தியடைந்தவர்கள் ஆசிரியர்களாக வெளிவந்தனர்
258	24	(புறாரி சேமன்)	(புகாரி சேமன்)
262	2	1.... (ஒய்வு பெற்ற அதிபர்)	1.... (ஒய்வு பெற்ற அதிபர்)அவர்களும் பின்னர் 2..
	6	06 அல்ஹாஜ். ஏ.அஹமது	06 அல்ஹாஜ். ஏ.அஹமது (ஐலீல் ஹாஜியார் (SLT) அவர்களின் தந்தை)
264	2	பாடசாலைக் கட்டமைப்பை...	இப்பாடசாலையின் வரலாற்றில் பாடசாலைக் கட்டமைப்பை..
	4	றோமன் கத்தோலிக்க மிஷனரியால் ஆரம்பிக்கப்பட்டதொன்று	மெதடிஸ்த மிஷனரியால் ஆரம்பிக்கப்பட்டதென்று
266	8	இவ்வாறு நிந்தவுறில் மகளிருக்கு..	இவ்வாறு ஆரம்பிக்கப்பட்டு நிந்தவுறில் மகளிருக்கு
268	4	படித்து SSC வகுப்பில்..	படித்து O.L வகுப்பில்
274	2	2005ஆம் ஆண்டில்	2005ஆம் ஆண்டில்
275	5	முன்னாள் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்..	இக்காலப்பகுதியில் முன்னாள் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்..
276	1	யொன்று இடம்பெற்றது.	ஒன்று இடம்பெற்றது. இதற்கான வெற்றிக் கிண்ணம் மர்ஹூம் எஸ்.எச்.எல்.முனைதன் அவர்களால் அன்பளிப்புச் செய்யப்பட்டது.
	4	அல்ஹாஜ் S.H.L.அலியார் (1957.06.27 - 1960.04.06) விழாவும் நடாத்தப்பட்டது...	அல்ஹாஜ் S.H.L.அலியார் (1959.06.15 - 1960.04.06) இப்பிரதேசத்தில் முதன்முதலாக க.பொ.த.(சா.த) வகுப்புகளில் விஞ்ஞானம்(தமிழ் மொழியில்) கற்பிக்கப்பட்டது.
	5	... இல்லங்களுக்குச் சூட்டப்பட்டன.	.. இல்லங்களுக்குச் சூட்டப்பட்டதோடு இல்ல விளையாட்டுப் போட்டியும் நடாத்தப்பட்டது.
288	4	கல்வி மாவட்டத்தில்...	கல்வி வலயத்தில்...
295	3	கூடம் உன்றும்	..கூடம் ஒன்றும்
297	4	ஏழாவது	ஏழாவது
316	3	இவரோடு சேர்ந்து மேர்சா ஹாஜியார்..	இவர்களோடு சேர்ந்தது மேர்சா ஹாஜியார், ஈ.எல்.சீனிமுஹம்மது(துள்ளர் மகன்), ஐ.எல்.சீனிமுஹம்மது (சீனி மனைஜர்)....
319	3	பஸீல் ஏ.மஜீட்,உசனார் சலீம்...	உசனார் சலீம், இவர்,பத்திரிகைகள்,இலங்கை வானொலி, ஆகியவற்றிற்கு கவிதைகள், நாடகங்கள் எழுதி புகழ்பெற்றவர்
320	1	டொக்டர் ஏ.எம்.எம்.அஸ்ஹப்	டொக்டர் ஏ.எம்.எம்.அஸ்ரப்
321	6	புத்தகத்தை வெளியீடு செய்த..	புத்தகங்களை வெளியீடு செய்த...
322	பக்க இல	222	322
389	1	தனித்துமான	தனித்துவமான
	11	சங்னகமிகுந்த	சங்கை மிகுந்த
391	2	ந்கர்ணனைவிட	நீ கர்ணனைவிட
392	4	ந்கலை	நீ கலை
393	1	இறப் பெல்லாமெரு	இறப் பெல்லாமொரு
	3	துனிந்தாய்	துனிந்தாய்
	4	அடிவயிற்றிலினை	அடிவயிற்றிலெனை
399	6	அத்தனை பேரும்	அனைவர்

நூல் அச்சிடுவதற்கு ஒத்துழைப்பு நல்கியவர்கள்

பொறியியலாளர் இஷ்ட. எம். ஹைரா நிந்தவூர்

முகாமைத்துவப் பணிப்பாளர் - ஹைறு குழுமக் கம்பனிகள்

அல் ஹாஜ் ஒ.எல். இஸ்மத் - நிந்தவூர்

பிரதிப் பணிப்பாளர் இலங்கை சுங்கம்

வெயர் குறிப்பிட விரும்பாத நலன்விரும்பி

பொறியியலாளர் வை.எல்.எம். நஹீம் - நிந்தவூர்

முகாமைத்துவப் பணிப்பாளர் - சம்ஹாத் பொறியியல் நிறுவனம்

பேராசிரியர் பி.பி.எம். சலாம் - நிந்தவூர்

பேராசிரியர் AIT நிறுவனம் தாய்லாந்து

டாக்டர். ரியாய் காதர். - நிந்தவூர்

அல் ஹாஜ் எம்.ஏ.எம். தாஹீர் - நிந்தவூர்

தவிசாளர் பிரதேச சபை, நிந்தவூர்

டாக்டர் எம். ஏ. இப்திகார் - நிந்தவூர்

டாக்டர் ஏ.ஏ.எம். மும்தாஜ் பேர்சா - நிந்தவூர்

டாக்டர் கே.எல். அதாஹீர் ரஹ்மான் - நிந்தவூர்

அல் ஹாஜ். எம். பாறாக்

மோட்டார் வாகன பரிசோதகர், மோட்டார் போக்குவரத்து திணைக்களம்

அல் ஹாஜ் ஏ.எல். அன்வர்தீன் - நிந்தவூர்

சிரேஷ்ட முகாமையாளர் ஹப்பி வங்கி

ஜனாப் ஏ. அலிகான் - நிந்தவூர்

முகாமைத்துவப் பணிப்பாளர் , ஓசாகா லங்கர் நிறுவனம்

ஜனாப் ஏ. அஸ்வத் கான் - நிந்தவூர்

முகாமைத்துவப் பணிப்பாளர் ஓசாகா லங்கா நிறுவனம்

பதூர் கொம், நிந்தவூர்

பொறியியலாளர் ஏ. நவாஸ் ஆதம் - நிந்தவூர்

அல் ஹாஜ். எஸ். எச். அஹமட் - நிந்தவூர்

எஸ். எச். அஹமட் எரிபொருள் நிரப்பு நிலையம்

அல் ஹாஜ் எம். எம். றஹீம் - நிந்தவூர்

பிரதிப் பணிப்பாளர் இலங்கை சுங்கம்

அல் ஹாஜ் எம். ஏ. எம். பாறாக் - நிந்தவூர்

முகாமையாளர் மக்கள் வங்கி

Digitized by Noolaham Foundation.

11
✓

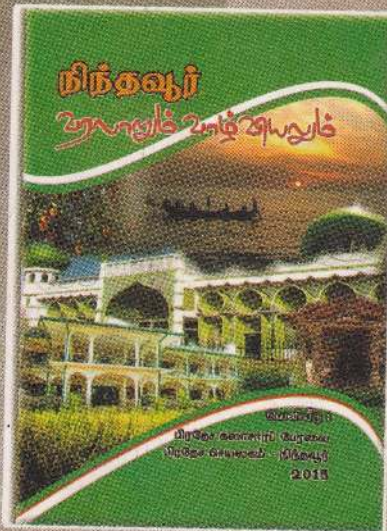
வண்ணியனார்
வாழ்த்துகை

சுவடியாக்கம் : 1880.07.17

சொல்ல நிகரில்லாத தாய் பள்ளி வாசலுடன்
நல்ல நல்ல வீதிகளும் நன்மறையி னோதைகளும்
மஞ்சி தொடுகின்ற நெடுமாட கூடங்களுடன்
பஞ்சமின்றியே வாழும் பனிச்சைவட்டான் மாநகரம்

பிரதேச கலாசாரப் பேரவை
பிரதேச செயலகம் - நிந்தவூர்

ISBN 978-955-7753-00-3

9 789557 753003